

HRVATSKI
BOGOSLUŽBENIK

ILI

zbirka Večernjâ i nekojih Jutrenja po novom Rimskom Brevijaru

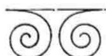
s dodatkom

raznih molitava, obreda i pjesama

PRIREDIO

O. PETAR VLAŠIĆ

franjevac.

DUBROVNIK 1923.

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE „JADRAN“.

IMPRIMATUR!

OD BISKUPSKOG ORDINARIJATA

Dubrovnik, na blagdan sv. Josipa 1923.

† **JOSIP** Biskup.

Predgovor.

Ovaj „Hrv. Bogoslužbenik“ priređen je prema starom „Hrv. Bogoslužbeniku“, izdanom od uprave „Narodnog Lista“ u Zadru. (3. izd. 1907). Taj stari „Bogoslužbenik“ služio je samo kao mjerilo, što se ima uvrstiti u ovaj novi „Bogoslužbenik“; a inače je preradba pojedinih dijelova s temelja nova, osim nekojih pjesmica, kako je to već na svom mjestu naznačeno. Također je i sadržaj u mnogočem promijenjen: nešto zbog promjenâ u Rimskom Brevijaru (učinjenih od bl. usp. pape Pija X), nešto opet radi veće praktične koristi za svećenstvo. Tako je pridodan veliki Blagoslov polja, krunica i Litanije Srca Isusova, molitve za razne prigode iz R. Misala, blagoslov zvona, Biskupski pohod i drugo, a ispušteno je dosta pjesmica, kojih je naći po svim molitvenicima, a od kojih su neke i sasvim lokalne.

Nekoja vlč. gospoda župnici predlagali su još mnogo toga, da se stavi u „Bogoslužbenik.“ Uz najbolju volju nije se moglo udovoljiti njihovim željama s dvostrukog razloga: 1. jer neke stvari, što su oni predlagali, spadaju u područje Rituala, a ovaj „Bogoslužbenik“ nije prijevod R. Rituala, *nego djelomično R. Brevijara. A nijesmo ni smjeli takove stvari ovamo uvrstiti, jer je u pripremi* službeno izdanje hrv. Rituala, *što ga priređuje u ime svih naših biskupa* posebni odbor svećenika iz raznih biskupija sa preuzv. vrhbos. Nadb. Šarićem na čelu. — *2. neke stvari opet, što su nekoji predlagali, da se stavi u „Bogoslužbenik“ više su lokalne naravi, a bile bi zapremile puno prostora i time knjigu učinile znatno debljom, a i znatno skupljom; a to je trebalo izbjeći. No ipak se došlo ususret svim željama vlč. predlagača time, što se na kraju knjige stavilo 16 stranica* čistog papira, *na kome svatko može napisati ono, što se običajno moli ili pjeva u njegovoj župi, a nije tiskano u „Bogoslužbeniku“.*

Poticatelj bio je i u ovom radu, presvij. dubrovački biskup Dr. Josip Marčelić, *a mogu slobodno kazati i*

svekoliko dalmatinsko svećenstvo, kojemu je ova knjiga potrebita u crkvenoj službi. Ta se potreba tim većma osje-ćala, što je posvema nestalo starih „Bogoslužbenika“, a opet izdanje novog „Evanđelistara“ i „Obreda Ve-like sedmice“ tražilo je preuređenje i „Bogoslužbenika“, da bude jedinstven tekst u svemu.

Savjetnici i revni pomagači u radu, bili su mi i ovdje kao i prigodom priređenja „Evanđelistara“ preč. gg.. kan. Antun Liepopili, kan. Vlaho Barbić, kan. Ivo Božić, kan. Ivo Fabris i Vladimir Taljeran. *Napose je dosta surađivao preč. kan.* Vice Medini. *Svi crkveni himni, kako se ovdje nalaze, njegov su prijevod, osim* „O jezici“ i „Veselo svetkujmo“ *na Tijelovo.*

Sa zahvalom spominjem također i preč. Radoslava Katalinića, *svećenika splitske biskupije (u Novom kod Trogira), koji je velikim marom i trudom bio priredio za tisak sav „Bogoslužbenik“, pa onda doznavši, da ga mi ovdje namišljamo izdati, poslao rukopis meni, da se njime poslužim. Ja sam to vrlo rado i s korišću učinio.*

Sve što je ovdje zajedničko s ostalim mojim li-turgijskim izdanjima (— Evanđelistar, Obredi Velike sedmice, Božićni Oficij, Oficij za Mrtve, Mali Oficij Bl. Djevice Marije —) to se slaže doslovce, *a u svim ovim izdanjima Psalmi su doslovce preneseni iz mog djela* „Psalmi Davidovi“. *Tako je odstranjena neugodna pometnja, koja je dosada vladala u mnogim našim župama, gdje su isti liturgijski tekstovi bili na jedan način prevedeni u jednoj knjizi, a na drugi u drugoj.*

God. 1921. izišao je „Crkveni Molitvenik“, *što ga je priredio preuzv. vrhbosanski Nadb. Šarić, odobre-njem svega našeg Episkopata, a izdalo zajedno s mo-litvenikom „Kruh nebeski“ naše zaslužno društvo sv. Jeronima u Zagrebu u 200.000 primjeraka. Premda moljenje iz „Crkv. Molitvenika“ nije još u Dalmaciji uvedeno, ipak sam smatrao shodnim i potrebnim zbog jedinstvenosti, da se ovaj „Bogoslužbenik“ bude doslovce slagati s „Crkv. Molitv.“ u onim molitvama, koje se i ovdje i ondje nalaze, kao „Tebe Boga hvalimo“, Lita-nije Lauretanske, svih Svetih, Srca Isusova, zaključne Antifone bl. Dj. M. (Zdravo Kraljice, Kraljice neba raduj se), molitva sv. Josipu za mjesec listopad itd.*

Ja sam dakle sve to ovamo prenio iz „Crkv. Molitv." doslovce, bez ikakove promjene. Nijesam htio mijenjati u onim molitvama prenešenim iz „Crkv. Mol." ni riječ Gospodin, *kojom se u „Crkv. Mol." nazivlje Boga, premda ja u svim svojim izdanjima, pa i u „Bogosl." upotrebljavam starinom posvećeni naziv* Gospod. *Znam, da to nije baš sasvim dosljedno, ali bolje je malo nedosljednosti, nego da bude razlika u jednom te istom tekstu molitve.*

Obzirom na molitve prenesene iz „Crkv. Molitvenika" bio sam ipak prisiljen učiniti dvije iznimke: 1. Na opći zahtjev dalmat. svećenstva, s kojim sam došao u doticaj, stavio sam u „Bogosl." moljenje Ružarja i Litan. Lauret. kako se doslije općenito molilo po Dalmaciji, a kako se nalazi u „Jesenskoj Ružici" pok. O-Miškova. No pored toga stavio sam i onako kako je u „Crkv. Mol." — 2. Također sam stavio za Blagoslov sa Svetotajstvom pjesmu „O jezici", koja je uobičajena u Dalmaciji, (no vers. „Kruh s neba" s molitvom i s „Blagoslovljen budi Bog" prenio sam doslovno iz „Crkv. Mol."). Svećenstvo dalmat. jednodušnog je mnijenja, da su te stvari tako duboko ukorijenjene u narodu, da je teško i skoro nemoguće promijeniti i zamijeniti ih s načinom iz „Crkv. Mol." čije uvedenje — mimogred budi spomenuto — ni sami biskupi ne urgiraju. Poželjno je doduše jedinstvo u svemu i po svemu, ali eto treba se sjetiti i riječi sv. Jeronima: „Difficile est senibus mutare linguam et senescentem jam mundum ad initia trahere parvulorum". Nadajmo se, da ćemo ipak kad li tad li postignuti posvemašnje jedinstvo u moljenju.

Nekoje su stvari štampane krupnijim nekoje sitnijim slovima. Učinilo se to zato, da se prištedi papira, što je u ovim vremenima velika stvar. Vladalo se po ovom načelu: što je općenito i često u porabi, štampano je krupnijim slovima, a ono, što se samo u nekim župama ili u svima, ali riješe moli, to se štampalo sitnijim slovima.

Pored novog R. Brevijara i starog „Hrv. Bogoslužbenika" (3. izd. u Zadru, 1907) te „Crkv. Molitvenika" imao sam pred očima također glagolski Vesperal, *tiskan u Krku; Schottov* „Römisches Vesperbuch,

lat. und deutsch", (7 izd. Freiburg 1922), a u prevođenju molitava Oficija češće sam se poslužio Kniewaldovim „Rimskim Misalom" (*u Zagrebu 1921*). *Neke stvari u II. dijelu preveo sam iz „Pontificale Rom." ili iz „Rituale Rom." kako to na svom mjestu naznačujem; nešto sam opet priredio prema starim Evanđelistarima (blagoslov polja); a imao sam pri ruci i nekoje druge liturgijske knjige na hrv., lat., tal. i njem. jeziku.*

Poklanjajući i ovaj neznatni plod svoga truda našem katoličkom narodu i svećenstvu, molim vlč. svećenike, napose one iz Dalmacije, da ne zamjere, ako ovdje naiđu na koji izraz, koji je različit od pređašnjeg i koji njima na prvi mah ne zvuči ugodno. Ja i moj časni odbor trudili smo se, kako bi djelo izašlo s jezične strane što savršenije i što ugodnije većini: ali znamo, da svima ugoditi nije moguće.

Molim dobroga Boga, da On svojim svetim blagoslovom upotpuni, što je s naše slabosti ovdje nesavršeno, te ovaj novi „Hrv. Bogoslužbenik" bude na duševnu korist našega naroda, kako je kroz dugi niz godina stari „Bogoslužbenik" bio.

Dubrovnik, na blagdan sv. Josipa 1923.

O. Petar Vlašić
profesor na franjevačkom bogoslovnom učilištu
u Dubrovniku.

RED SVETOG OFICIJA

NA JUTRENJI

Oče naš, Zdravo Mariju i Vjerovanje.

V) Gospode, otvori usne moje.

R) I usta će moja navieštati hvala tvoju.

V) Bože, na pomoć moju priteci.

R) Gospode, pohiti, da mi pomožeš.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. — Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda, i u vijeke vijekova. Amen. Aleluja.

Od Sedamdesetnice do Uskrsa mjesto Aleluja *govori se* Hvala tebi, Gospode, Kralju vječne slave.

Zatim se govori Zaziv *dotičnog dana, i odmah se cio ponovi.*

Psalam 94.

Dođite, zapjevajmo Gospodu, radujmo se Bogu, spasitelju svojemu: uranimo pred lice njegovo s hvalom, i u pjesmama radujmo se njemu.

Ponavlja se cio Zaziv.

Jer je Gospod velik Bog, i Kralj velik nad svim bogovima: i ne odbija Gospod puk svoj: jer su u ruci njegovoj svi krajevi zemaljski, i visine gorske on gleda.

Ponavlja se drugi dio Zaziva.

Jer njegovo je more i on ga je stvorio, i kopno su načinile ruke njegove: dođite, poklonimo se, i padnimo nice pred Bogom: plačimo pred Gospodom, koji nas je stvorio, jer je on Gospod Bog naš; a mi smo puk njegov, i ovce pastve njegove.

Ponavlja se cio Zaziv.

Danas, kad čujete glas njegov, nemojte da otvrdnu srca vaša, kao kad se pobuniste u dan iskušanja u pustinji: gdje me iskušaše oci vaši: ogledaše i vidješe djela moja.

Ponavlja se drugi dio Zaziva.

Četrdeset godina bio sam s narodom ovim, i rekoh: Ovi vazda lutaju srcem; i oni ne spoznaše pute moje, za to im se zakleh u srdžbi svojoj, da ne će ući u pokoj moj.

Ponavlja se cio Zaziv.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda, i u vijeke vijekova. Amen.

Ponavlja se drugi dio Zaziva.

Zatim se ponavlja cio Zaziv.

Slijedi Pjesma *dotičnog dana.*

NA I. NOĆNICI

Antifone i Psalmi s Versikulom i Responsorijem, kako na dotični dan.

Poslije V) govori se:

Oče naš, *tiho.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

Odriješenje: Usliši, Gospode Isukrste, molbe sluga svojih i smiluj se nama, koji s Ocem i s Duhom Svetim živiš i kraljuješ u vijeke vijekâ. — *R)* Amen.

Prije svakog Štenja govori se:

Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

1. Blagoslov

Vjekovječnim blagoslovom blagoslovio nas Otac vječni. — *R)* Amen.

Iza svakog Štenja govori se:

V) A Ti, Gospode, smiluj se nama.

R) Bogu hvala.

2. Blagoslov

Jedinorođeni Sin Božji dostojao se blagosloviti nas i pomoći. — *R)* Amen.

3. Blagoslov

Milost Duha Svetoga prosvijetlila osjećaje i srca naša. — *R)* Amen.

NA II. NOĆNICI

Odriješenje: Pomogla nas dobrota i milosrđe onoga, koji s Ocem i s Duhom Svetim živi i kraljuje u vijeke vijekâ. — *R)* Amen.

1. Blagoslov

Bog Otac Svemogući bio nam milostiv i dobrostiv. — *R)* Amen.

2. Blagoslov

Krist nam podao veselje vječnoga života. — *R)* Amen.

3. Blagoslov

Oganj svoje ljubavi užegao Bog u srcima našim. — *R)* Amen.

NA III. NOĆNICI

Odriješenje: Od uza grijeha naših odriješio nas svemogući i milosrdni Gospod. — *R)* Amen.

1. Blagoslov

Evanđeosko štenje bilo nam na obranu i spasenje. — *R)* Amen.

Ako se ne čita Homilija s Evanđeljem, govori se 1. Blagoslov:

Onaj nas blagoslovio, koji bez konca živi i kraljuje. — *R)* Amen.

2. Blagoslov

Božanstvena pomoć prebivala vazda s nama. — *R)* Amen.

Ako je Oficij kojega Sveca, govori se 2. Blagoslov:

Čiji blagdan slavimo, taj (*ili* ta) nas zagovarao (la) pred Gospodom.

Ako je Oficij od više Svetaca, govori se 2. Blagoslov:

Čiji blagdan slavimo, ti (te) nas zagovarali (le) pred Gospodom.

Na dane Bl. Dj. Marije govori se 2. Blagoslov:

Djevica nad djevicama, čiji blagdan slavimo, zagovarala nas pred Gospodom.

3. Blagoslov

K družbi građana nebeskih priveo nas Kralj Anđeoski. — *R)* Amen.

Ako je IX. Štenje Homilija s Evanđeljem, govori se 3. Blagoslov:

Evanđeoskim riječima zbrisali se naši grijesi.

Za devetim Štenjem pjeva se Pjesma Ambrosijanska:

Tebe Boga hvalimo: * tebe Gospodina ispovijedamo.

Tebe vječnoga Oca * sva zemlja štuje.

Tebe svi Anđeli, * tebi Nebesa i svekolike vlasti:

Tebi Kerubini i Serafini * neprestanim glasom vapiju:

Svet * Svet * Svet * Gospodin Bog Sabaot.

Puna su nebesa i zem-

lja * veličanstva slave tvoje.

Tebe slavni * Apostolâ zbor.

Tebe prorokâ * hvaljeni broj.

Tebe Mučenikâ svijetla * hvali vojska.

Tebe po svem svijetu * sveta ispovijeda Crkva.

Oca * neizmjernog veličanstva;

Časnoga tvojeg istinog * i jedinog Sina;

Svetoga jošte * utješitelja Duha.

Ti Kralj slave, * Kriste.

Ti Oca * vjekovječni Sin jesi.

Ti, da oslobodiš čovjeka, * nijesi se strašio Djevičine utrobe.

Ti, svladavši smrtni žalac, * otvorio si vjernima kraljevstvo nebesko.

Ti ob desnu Boga sjediš, * u slavi Oca.

Sudac, vjerujemo, * da ćeš doći.

(Ovdje se klekne)

Tebe dakle molimo, svoje sluge pomozi, * koje si dragocjenom krvlju otkupio.

U vječnoj slavi daj, * da se Svetima tvojim pribrojimo.

Spasi puk svoj, Gospodine, * i blagoslovi baštinu svoju.

I vladaj njima, * i uzdigni ih do u vijeke.

Svakim danom * blagosivamo tebe:

I hvalimo ime tvoje u vijeke * i u vijeke vijeka.

Dostoj se, Gospodine, dan ovaj * bez grijeha nas čuvati.

Smiluj sa nama, Gospodine,* smiluj se nama.

Neka bude milosrđe tvoje, Gospodine, svrhu nas, * kako smo se ufali u tebe.

U tebe sam se, Gospodine, ufao, * ne ću se smesti u vijeke.

NA POHVALAMA

V) Bože, na pomoć moju priteci.

R) Gospode, pohiti, da mi pomožeš. Slava Ocu. — Kako bijaše. Aleluja *ili* Hvala tebi, Gospode, Kralju vječne slave.

1. Antifona, kako na dotični dan.

Psalam *92.*

Gospod kraljuje, obukao se u veličanstvo:* obukao se Gospod u silu, i opasao se.

On je utvrdio krug zemaljski: * i ne će se pomaknuti.

Prijestolje tvoje stoji od iskona: * od vijeka ti si.

Podižu rijeke, Gospode: * podižu rijeke glas svoj.

Podižu rijeke valove svoje, * od bučanja mnogih voda.

Divno je gibanje mora, * divan je na visini Gospod.

Svjedočanstva su tvoja posve vjerodostojna:* domu tvojemu pripada svetost, Gospode, na dugo vrijeme.

Slava Ocu.

Ponavlja se 1. Ant.

2. Antifona.

Psalam *99.*

Raduj se Gospodu, sva zemljo: * služite Gospodu u veselju.

Pristupite pred lice njegovo, * uzigravajući od radosti.

Znajte, da je Gospod sam Bog: * on nas je stvorio a ne mi sebe.

Puk smo njegov i ovce pastve njegove: * uđite kroz vrata njegova sa slavljem, u dvore njegove s pjesmama: slavite njega.

Hvalite ime njegovo: jer je dobrostiv Gospod,

navijeke je milosrđe njegovo, * i od koljena do koljena istina njegova.

Slava Ocu.

Ponavlja se 2. Ant.

3. Antifona.

Psalam 62.

Bože, Bože moj * pred tobom od svanuća bdijem.

Žedna je tebe duša moja, * za tobom čezne tijelo moje.

U zemlji pustoj i bezputnoj i bezvodnoj: * kao u svetinji ja dolazim preda te, da vidim krepost tvoju, i slavu tvoju.

Jer je milosrđe tvoje bolje od života: * usne će moje hvaliti tebe.

Blagosivljat ću te za života svoga:* u ime tvoje dizat ću ruke svoje.

Kao salom i pretilinom neka se napuni duša moja: * pa će te usta moja zanosno hvaliti.

Kad se tebe spominjem na postelji svojoj, jutrom rano razmišljam o tebi: * jer si ti moj pomoćnik.

I u sjeni krila tvojih veselim se, svom dušom svojom prijanjam k tebi: * desnica tvoja me drži.

A oni zaludu traže dušu moju, saći će u dno zemlje: * bit će predani u ruke mača, bit će plijenom lisicama.

A Kralj će se veseliti u Bogu, hvalit će se svi, koji ga štuju: * jer su zatisnuta usta onih, koji govore opako.

Slava Ocu.

Ponavlja se 3. Ant.

4. Antifona.

Pjesan triju mladića.

Blagosivajte sva djela Gospodnja Gospoda: * hvalite i uzvišujte njega u vijeke.

Blagosivajte Anđeli Gospodnji Gospoda: * blagosivajte nebesa Gospoda.

Blagosivajte vode sve, koje su na nebesima, Gospoda: * blagosivajte sve kreposti Gospodnje Gospoda.

Blagosivajte, sunce i mjeseče, Gospoda: * blagosivajte, zvijezde nebeske, Gospoda.

Blagosivajte, svaki dažde i roso, Gospoda: * blagosivajte, svi duhovi Božji, Gospoda.

Blagosivajte, ognju i vrućino, Gospoda:* blagosivajte, zimo i toplino, Gospoda.

Blagosivajte, roso i slano, Gospoda: * blagosivajte, lede i zimo, Gospoda.

Blagosivajte, mrazovi i snijegovi, Gospoda: * blagosivajte, noći i dani, Gospoda.

Blagosivajte, svjetlosti i tmine, Gospoda: * blagosivajte, gromovi i oblaci, Gospoda.

Neka blagosiva zemlja Gospoda: * neka hvali i uzvišuje njega u vijeke.

Blagosivajte gore i brežuljci Gospoda: * blagosivajte, sve što se miče na zemlji, Gospoda.

Blagosivajte izvori Gospoda: * blagosivajte, mora i rijeke, Gospoda.

Blagosivajte, kitovi, i sve što se miče u vodama, Gospoda: * blagosivajte sve ptice nebeske Gospoda.

Blagosivajte, sve životinje i stada, Gospoda: * blagosivajte sinovi ljudski Gospoda.

Neka blagosiva Izrael Gospoda: * neka hvali i uzvišuje njega u vijeke,

Blagosivajte, svećenici Gospodnji, Gospoda: * blagosivajte sluge Gospodnje Gospoda.

Blagosivajte, duhovi i duše pravednikâ, Gospoda: * blagosivajte,

sveti i ponizni srcem, Gospoda.

Blagosivajte, Ananijo, Azarijo, Misaele, Gospoda: * hvalite i uzvisujte njega u vijeke.

Blagosivajmo Oca i Sina sa Svetim Duhom: * hvalimo i uzvišujmo ga u vijeke.

Blagoslòven si, Gospode, na svodu nebeskom: * i hvaljen, i slavan, i uzvišen u vijeke.

Ne govori se Slava Ocu.

P*onavlja se 4. Ant.*

5. Antifona.

P*salam 148.*

Hvalite Gospoda s nebesa: * hvalite njega na visini.

Hvalite njega svi anđeli njegovi: * hvalite njega sve kreposti njegove.

Hvalite njega, sunce i mjeseče: * hvalite njega sve zvijezde i svijetlo.

Hvalite njega nebesa nad nebesima: * i sve vode, što su na nebesima, neka hvale ime Gospodnje.

Jer on reče i postadoše: * on zapovjedi i stvoriše se.

Postavi ih za svagda i za uvijeke: * dade naredbu, koja ne će proći.

Hvalite Gospoda sa zemlje, * zmajevi i svi bezdani.

Oganj, gràd, snijeg, led, vjetrovi olujni: * koji izvršuju riječ njegovu.

Gore i svi humovi: * rodna drveta i svi cedri.

Zvijeri i sva stoka: * zmije i ptice pernate.

Kraljevi zemaljski i svi puci: * poglavice i svi suci zemaljski.

Mladići i djevice, starci s mladima neka hvale ime Gospodnje: * jer je samo njegovo ime uzvišeno.

Slava njegova na nebu i na zemlji: * on je uzvisio moć puka svojega.

Neka mu pjevaju svi sveti njegovi: * sinovi Izraelovi, puk, koji mu je blizu.

Slava Ocu.

Ponavlja se 5. Ant.

Poglavje, Pjesma, Versikuli i Ant. za Blagoslovljen, *kako na dotičnom mjestu.*

Pjesan Zaharije.

Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov, * jer pohodi, i otkupi puk svoj.

I podiže nam jakost spasenja * u domu Davida sluge svojega.

Kako je govorio kroz usta svetih proroka svojih, * koji su od vijeka.

pasenje od neprijatelja naših, * i iz ruku sviju, koji mrze na nas.

Da učini milosrđe ocima našim: * i spomene se zavjeta svoga svetoga.

Zakletve, kojom se zakle Abrahamu, ocu našemu, * da će nam dati:

Da bez straha, od ruke neprijatelja naših oslobođeni, * služimo njemu.

U svetosti i pravdi pred njim, * po sve dneve naše.

A ti, dijete, zvat ćeš se Prorok Previšnjega: * jer ćeš ići naprijed pred licem Gospodnjim, da pripraviš pute njegove:

Da daš znanje spasenja puku njegovu: * na otpuštenje grijeha njihovih.

Po dubokom milosrđu Boga našega: * po kojem nas je pohodio istok s visine,

Da prosvijetli one, koji sjede u tminama, i u sjeni smrtnoj: * da upravi noge naše na put mira.

Slava Ocu.

Ponavlja se Antifona, pak se govori:

V) Gospod s vama. — *R)* I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Molitva dotičnog dana.

V) Gospod s vama. — *R)* I s duhom. . . .

V) Blagosivajmo Gospoda.

R) Bogu hvala.

V) Duše vjernih po milosrđu Božjem počivale u miru. — *R)* Amen.

Ovako se završuje svaki Čas osim Povečerja.

Ako se gdje pjeva iza Pohvala zaključna Ant. Bl. Dj. M., naći će ju se na svrsi Povečerja.

Opaska. *Na slijedećim Časovima stavljene su Antifone, Poglavlja i Responsorija iz Oficija Presv. Trojstva. Drugdje u „Bogoslužbeniku" ih ne stavljamo, jer se i onako ovi Časovi rijetko gdje pjevaju. U slučaju, da ih se gdje pjeva, dobro će pristati za svaku zgodu ove Antifone i ostalo iz Oficija Presv. Trojstva, a molitvu se reče od dotičnoga dana.*

NA PRVOM ČASU

Oče naš. Zdravo Marijo. Vjerovanje.

Bože na pomoć. Slava Ocu. Aleluja *ili* Hvala tebi.

P*jesma*

Kad jur nam sunce granulo,
Prosimo Boga pokorno,
Da nas u dnevnim djelima
Sačuva svega štetnoga.

Jezik obuzda, ukroti,
Da grdnih rasprâ ne bude,
A oči naše zaštiti,
Taštinom da se ne site.

Čisto nam srce neka je,
Ljutina svaka odbjegla,
Pićem i jelom umjernim
Satrimo obiest putenu.

Da kada dana nestane
I mrkla noć se povrati,
Triezni i čisti njegovu
Budemo slavu pjevati.

Slava bud' Ocu Višnjemu,
Njegovu Sinu jedinom,
I Duhu Utješitelju
Sada i po sve viekove.
Amen.

Ant. Slava tebi Trojstvo.

Psalam 53.

Bože, u ime tvoje spasi me: * i krepošću svojom brani me.

Bože, usliši molitvu moju: * prigni uho na riječi usta mojih.

Jer tuđinci ustaše na me i silnici traže dušu moju: * nemaju Boga pred očima svojim.

Ali evo Bog mi pomaže: Gospod je branič duše moje.

Obrati zlo na neprijatelje moje: * u istini svojoj razprši ih.

Pa ću ti rado prinijeti žrtvu: * slavit ću Ime tvoje, Gospode: jer je dobro.

Jer si me izbavio od svake nevolje: * te oko moje gleda prezirno na neprijatelje moje.

Slava Ocu.

Psalam 118.

Blago onima, koji su čista vladanja, * koji idu po zakonu Gospodnjemu.

Blago onima, koji istražuju naredbe njegove, * i svim srcem traže ih.

Jer oni, koji čine bezakonja, * ne idu putovima njegovim.

Ti si zapovjedio, * da se tvoje zapovijedi dobro čuvaju.

O da bi putovi moji bili upravljeni, * da čuvam naloge tvoje.

Onda se ne bih postidio, * pazeći na sve zapovijedi tvoje.

Hvalio bih te s pravim srcem, * upoznavši pravedne odluke tvoje.

Da, čuvat-ću naloge tvoje, * nemoj me zapustiti igda.

Kako može mladić popraviti put svoj? * Vladajući se po tvojim riječima.

Svim srcem svojim tražim te: * ne daj mi, da zađem od zapovijedi tvojih.

U srcu svojem sakrivam riječi tvoje: * da ne sagriješim proti tebi.

Blagoslovljen si, Gospode:* nauči me nalozima tvojim.

Javljat ću ustima svojim, * sve odluke usta tvojih.

Radovat ću se na putu naredaba tvojih, * kao za veliko bogatstvo.

Vršit ću zapovijedi tvoje : * i pazit ću na pute tvoje.

Razmišljat ću o nalozima tvojim, * ne ću zaboraviti riječi tvojih.

Slava Ocu.

Učini milost sluzi svojemu, oživi me : * da čuvam riječi tvoje.

Otvori oči moje, * da bih vidio čudesa zakona tvojega.

Ja sam tuđin na zemlji : * nemoj sakriti od mene zapovijedi svojih.

Željno želi duša moja, * naloge tvoje u svako doba.

Ti koriš oholice, * jao onima, koji zastranjuju od zapovijedi tvojih.

Odvrati od mene rug i sramotu : * jer istražujem naredbe tvoje.

Jer eto, knezovi sjede i govore proti meni : * a sluga tvoj vrši naloge tvoje.

Jer su naredbe tvoje razmišljanje moje, * a savjetnici moji nalozi tvoji.

Duša moja leži u prahu :* oživi me po riječi svojoj.

Kazah ti putove svoje i ti me usliša : * nauči me nalozima tvojim.

Pokaži mi put naloga svojih : * da vazda razmišljam o čudesima tvojim.

Klonula je duša moja od tuge : * okrijepi me riječima svojim.

Put zloće ukloni od mene : * i radi zakona svojega smiluj se meni.

Put istine izabrah : * nijesam zaboravio odluka tvojih.

Prionuh za naredbe tvoje, Gospode : * nemoj me osramotiti.

Putem zapovijedi tvojih trčat ću, * kad raširiš srce moje.

Slava Ocu.

Ant. Slava tebi Trojstvo jednako, jedno Božanstvo, i prije svih vijekova, i sada i u vijeke.

Poglavje *I. Tim. 1. 17.*

Kralju vijekova besmrtnomu i nevidljivomu, samom Bogu čast i slava u vijeke vijekova. Amen.

R) Kriste, Sine Boga živoga, * smiluj se nama.

Kriste, Sine Boga živoga, smiluj se nama.

V) Koji sjediš ob desnu Očevu. — *R)* Smiluj se nama.

V) Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

R) Kriste, Sine Boga živoga, smiluj se nama.

V) Ustani, Kriste, pomozi nas.

R) I izbavi nas radi imena svoga.

V) Gospod s vama — *R)* I s duhom.

Pomolimo se.

Gospode Bože svemogući, koji si dao, da dođemo na početak ovoga dana: sačuvaj nas danas svojom krepošću; da u ovaj dan ne pristanemo na nijedan grijeh, već da uvijek smjeraju naše riječi i upravljaju se naše misli i djela na vršenje tvoje pravde. Po Gospodu.

V) Gospod s vama — *R)* I s duhom. . . . .

V) Blagosivajmo Gospoda — *R)* Bogu hvala.

V) Dragocjena je pred licem Gospodnjim — *R)* Smrt Svetih njegovih.

Sveta Marija i svi Sveti neka se mole za nas kod Gospoda, da budemo dostojni, da nas pomogne i spasi on, koji živi i kraljuje u vijeke vijekova. — *R)* Amen.

V) Bože, na pomoć moju priteci.

R) Gospode, pohiti da mi pomožeš.

Govori se tri puta. Za tim:

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda i u vijeka vijekova. Amen.

Gospode pomiluj. Kriste pomiluj. Gospode pomiluj.

Oče naš *tiho do*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

V) Pogledaj na sluge svoje, Gospode, i na djela tvoja, i upravi sinove njihove. — *R)* I bio sjaj Gospoda Boga našega vrhu nas, i djela ruku naših uredi nad nama i djela ruku naših upravi.

Slava Ocu. — Kako bijaše.

Pomolimo se.

Dostoj se, Gospode Bože Kralju neba i zemlje, uputiti i posvetiti, vladati i upraviti danas srca i tjelesa naša, ćutila, riječi i djela k zakonu tvome i k vršenju zapovijedi tvojih: da ovdje i u vijeke zaslužimo biti spaseni i oslobođeni tvojom pomoći, Spasitelju svijeta: Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. — *R)* Amen.

V) Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

Blagoslov: Svemogući Gospod upravio dane i djela naša u miru svome.

Zatim se govori kratko štenje, koje je u obične nedjelje slijedeće:

II. Sol. 3. 5.

A Gospod upravio srca i tjelesa naša na ljubav Božju i na ustrpljenje Kristovo. Ti pak, Gospode, smiluj se nama. — *R)* Bogu hvala.

Na druge dane uzimlje se za kratko štenje poglavlje Devetog Časa odnosne svetkovine.

V) Pomoć naša u ime Gospodnje.

R) Koji stvori nebo i zemlju.

V) Blagoslovite. — *R)* Bog.

Blag. Gospod nas blagoslovio, i branio od svakoga zla, i priveo u život vječni. I duše vjernih po milosrđu Božjem počivale u miru. — *R)* Amen.

NA TREĆEM ČASU

Oče naš. Zdravo Marijo. Bože, na pomoć. Slava Ocu. Aleluja.

Pjesma.

Dostoj se, Duše presveti,
Jedinstven s Ocem i Sinom,
K nama se blago spustiti
I srcem nam se razliti.

Um, usta, jezik, čuvstva, moć,
Slavu Ti da razglasuju,
Da ljubav ognjem usplane,
A žar ražeže bližnjega.

Udieli, Oče preblagi,
I Ocu ravni Jedinče,
Koji sa Duhom Svetijem
Kraljuješ po sve viekove. Amen.

Ant. Hvala i svedjerna slava.

Psalam 118 (slijedi).

Pokaži mi, Gospode, put naloga tvojih, * da ih se držim do kraja.

Prosvijetli me, da istražujem zakon tvoj, * i čuvam ga svim srcem svojim.

Povedi me na stazu zapovijedi svojih: * jer mi je ona omiljela.

Prikloni srce moje k naredbama svojim: * a ne k lakomstvu.

Odvrati oči moje, da ne gledaju izpraznost: * putem svojim oživi me.

Ispuni sluzi svojemu riječ svoju: * da te se boji.

Ukloni rug moj, kojega se bojim: * jer su odluke tvoje ugodne.

Gle! uželjeh se zapovijedi tvojih: * pravdom svojom oživi me.

Neka dogje na me milost tvoja, Gospode: * spasenje tvoje po riječi tvojoj.

I ja ću odgovarati onome, koji me ruži: * jer se uzdam u riječ tvoju.

Nemoj uzet nigda od usta mojih riječi istine: * jer se tvrdo uzdam u odluke tvoje.

I čuvat ću zakon tvoj svagda: * do vijeka i bez prestanka.

Hodit ću slobodno, * razmišljajući o zapovijedima tvojim.

Govorit ću o naredbama tvojim pred kraljevima * i ne ću se smesti.

Razmišljat ću o zapovijedima tvojim, * jer su mi mile veoma.

Ruke svoje pružam k zapovijedima tvojim, koje su mi veoma mile: * i vršim naloge tvoje.

Slava Ocu.

Spomeni se riječi svoje sluzi svojemu, * po kojoj mi ulijevaš pouzdanje.

U nevolji mojoj to me tješi: * što me riječ tvoja oživljava.

Oholi zlo čine svakojako: * a ja ne odstupam od zakona tvojega.

Pamtim odluke tvoje od iskona, Gospode: * i tim se tješim.

Žalost me obuzima * zbog grješnika, koji prestupaju zakon tvoj.

Nalozi su tvoji pjesme moje: * u putničkom stanu mojem.

Noću spominjem Ime tvoje, Gospode: * i čuvam zakon tvoj.

To mi je na srcu: * da držim naloge tvoje.

Ti si moj dio, Gospode: * zato sam odlučio čuvati zakon tvoj.

Molim ti se iz svega srca svojega: * smiluj se na me po riječi svojoj.

Razmatram puteve svoje: * i obraćam noge svoje k naredbama tvojim.

Pripravan sam i ne zatežem: * čuvati zapovijedi tvoje.

Užeta grješnika obuhvatiše me: * ali ipak ne zaboravljam zakona tvojega.

U po noći ustajem, da te slavim: * za pravedne odluke tvoje.

U zajednici sam sa svima, koji te se boje: * i koji čuvaju zapovijedi tvoje.

Milosrđa tvoga, Gospode, puna je sva zemlja: * nalozima svojim nauči me.

Slava Ocu.

Dobro si učinio sluzi svojemu, Gospode, * po riječi svojoj.

Dobrotu i nauk i znanje daj mi: * jer zapovijedima tvojim vjerujem.

Prije poniženja svojega griješih: * ali ću se sada držati riječi tvoje.

Dobar si ti: * u dobroti svojoj nauči me nalozima svojim.

Uzmnožila se je protiv mene zloća oholih: * ali ja

svim srcem svojim proučavam zapovijedi tvoje.

Usiri se kao mlijeko srce njihovo: * a ja razmišljam o zakonu tvojemu.

Dobro mi je, što si me ponizio: * da se naučim nalozima tvojim.

Miliji mi je zakon usta tvojih: * nego tisuće zlatà i srebra.

Ruke tvoje stvorile su me i načinile me: * prosvijetli me i naučit ću se zapoviedima tvojim.

Koji se tebe boje, vidjet će me, i radovat će se: * što se uzdam u riječ tvoju.

Znam, Gospode, da su odluke tvoje pravedne: * i da me u pravičnosti svojoj ponizuješ.

Neka me milost tvoja utješi: * po riječi, koju si kazao sluzi svojemu.

Neka dođe k meni milosrđe tvoje i oživjet ću: * jer je zakon tvoj razmišljanje moje.

Neka se postide oholi, jer mi bez krivice zlo rade: * jer ja ispunjam zapovijedi tvoje.

Nek se obrate k meni, koji se boje tebe: * i koji znadu naredbe tvoje.

Srce moje neka bude čisto u nalozima tvojim: * da se ne postidim.

Slava Ocu.

Ant. Hvala i svеđerna slava Bogu Ocu, i Sinu, svetom zajedno Utješitelju, u vijeke vijekova.

Poglavje. *Rim. 11. 33.*

O dubino bogatstva, mudrosti i znanja Božjega: kako su nedokučivi sudovi njegovi, i neistraživi putovi njegovi!

R) Blagosivajmo Oca i Sina * Sa Svetim Duhom. *Ponavlja se cio R).*

V) Hvalimo i uzvisujmo ga u vijeke. — Sa Svetim Duhom. — Slava Ocu. — Blagosivajmo *ponavlja se.*

V) Blagoslovljen si, Gospode, na svodu nebeskom.

R) I hvaljen i slavan u vijeke.

Molitva dotičnog dana.

NA ŠESTOM ČASU

Oče naš. Zdravo Marijo. Bože na pomoć. Slava Ocu. Aleluja.

Pjesma.

Vladaru, Bože svesilni,
Što miene svieta provađaš,
Napunjaš jutro svjetlošću,
A pôdne žarom sunčanim.

Ugasi plamen zavađâ,
Odstrani žar štetonosni,
Mir pravi daruj dušama
A zdravlje daj tjelesima.

Udieli, Oče preblagi,
I Ocu ravni Jedinče,
Koji sa Duhom Svetijem
Kraljuješ po sve viekove.
Amen.

Ant. Slava hvale.

Psalam 118 (slijedi).

Čezne duša moja za spasenjem tvojim: * i u riječ tvoju tvrdo se uzdam.

Čeznu oči moje za riječju tvojom: * govoreći: kad ćeš me utješiti.

Postadoh kao mijeh na mrazu: * ali tvojih naloga ne zaboravih.

Koliko će biti dana sluge tvojega? * kad ćeš izreći odluku ob onima, koji me progone.

Bezbožnici pričaju mi svakojake priče: * ali one nijesu kao zakon tvoj.

Sve su zapovijedi tvoje istina: * bez krivice me progone, pomozi mi.

U malo me ne ubiše na zemlji: * ali ja ipak ne ostavljam zapovijedi tvojih.

Po milosti svojoj oživi me: * i držat ću se naredaba usta tvojih.

Do vijeka, Gospode: * riječ tvoja traje na nebesima.

Od koljena do koljena istina tvoja: * utemeljio si zemlju i stoji.

Po tvojoj odredbi stoji i sad: * jer sve služi tebi.

Da nijesam o zakonu tvojem razmišljao: * poginuo bih bio u nevolji svojoj.

Zapovijedi tvojih ne ću zaboraviti do vijeka: * jer me njima oživljavaš.

Ja sam tvoj, spasi me: * jer tražim naloge tvoje.

Bezbožnici gledaju, da me ubiju: * jer razumijem naredbe tvoje.

Svemu svršenomu vidjeh kraj: * a zapovijed je tvoja beskonačna.

Slava Ocu.

Kako sam se zaljubio u zakon tvoj, Gospode! * po vas dan mislim o njemu.

Zapovijed tvoja čini me mudrijim od neprijatelja mojih: * jer je sa mnom u vijek.

Razumniji postadoh od svih učitelja svojih: * jer razmišljam o tvojim naredbama.

Pametniji postadoh od staraca: * jer zapovijedi tvoje istražujem.

Od svakoga zla puta zaustavljam noge svoje: * da bih čuvao riječi tvoje.

Od odluka tvojih ne odstupam: * jer si me ti naučio.

Kako su slatke usnama mojim riječi tvoje: * slađe od meda ustima mojima.

Od zapovijedi tvojih postadoh razuman: * toga radi mrzim na svaki put opaki.

Riječ je tvoja žižak nogama mojim: * i svijetlo stazama mojim.

Zakleh se i tvrdo odlučih: * da ću čuvati pravedne odluke tvoje.

Poništen sam veoma, Gospode: * oživi me po riječi svojoj.

Neka ti budu ugodna, Gospode, dobrovoljna obećanja usta mojih: * i odlukama svojim nauči me.

Duša je moja u rukama mojim neprestano: * i zakona tvojega ne zaboravljam.

Bezbožnici su mi metnuli zamku: * ali ja od zapovijedi tvojih ipak ne zastranih.

Nasljedstvom prisvojih tvoje naredbe za uvijek: * jer su radost srcu mojemu.

Privolio sam srce svoje. da ispunja naloge tvoje u vijek: * nagrade radi.

Slava Ocu.

Zamrzih na opake: * a u zakon tvoj se zaljubih.

Ti si pomoćnik moj i branič moj: * u riječ tvoju tvrdo se uzdam.

Idite od mene bezakonici: * istraživat ću zapovijedi Boga svojega.

Primi me po riječi svojoj i živjet ću: * nemoj me osramotiti u nadanju mojemu.

Pomozi me i bit ću spašen: * i razmišljat ću o nalozima tvojim bez prestanka.

Ti odbacuješ od sebe sve one, koji odstupaju od odluka tvojih: * jer su pomisli njihove nepravedne.

Za krivce držim sve grješnike na zemlji: * toga radi omilješe mi naredbe tvoje.

Probodi strahom svojim ti'elo moje: * da se bojim odluka tvojih.

Činim, što je pravo i pošteno: * ne daj me klevetnicima mojim.

Primi dobrostivo slugu svojega: * da me ne ozloglase oholi.

Oči moje čeznu za spasenjem tvojim: * i za riječju pravde tvoje.

Učini sluzi svojemu po milosti svojoj: * i nalozima svojim nauči me.

Ja sam sluga tvoj, prosvijetli me: * da poznam naredbe tvoje.

Vrijeme je, da to učiniš, Gospode: * jer pogaziše zakon tvoj.

Toga radi ljubim zapovijedi tvoje: * većma nego zlato i drago kamenje.

Vladam se po svim zapovijedima tvojim: * a na svaki opaki put mrzim.

Slava Ocu.

Ant. Slava hvale nek odjekuje u ustima sviju, Ocu, i rođenome Sinu, Duhu Svetomu također nek se razliježe sveđernom hvalom.

Poglavje *II. Kor. 13, 13.*

Milost Gospoda našega Isukrsta, i ljubav Božja i zajedništvo Duha Svetoga neka bude sa svima vama. Amen.

R) Blagoslovljen si, Gospode: * Na svodu nebeskom. *Ponavlja se.*

V) I hvaljen i slavan u vijeke. — Na svodu nebeskom. — Slava Ocu. — Blagoslovljen si *ponavlja se.*

V) Riječju Gospodnjom utvrdiše se nebesa. — *R)* I Duhom usta njegovih sav ures njihov.

Molitva.

NA DEVETOM ČASU

Oče naš. Zdravo Marijo. Bože na pomoć. Slava Ocu. Aleluja.

Pjesma.

Bože, ti snago svemira,
U sebi viek nepomičan,
Po kom se redom časovi
Svjetlosti danje mienjaju.

Podieli svietlo večerom,
Da život naš ne presahne,
Neg' vječna slava nastupi
Kô svete smrti nagrada.

Udieli, Oče preblagi,
I Ocu ravni Jedinče,
Koji sa Duhom Svetijem
Kraljuješ po sve viekove.
Amen.

Ant. Od koga sve.

Psalam 118 (svršetak).

Divne su naredbe tvoje: * zato ih istražuje duša moja.

Objavljenje riječi tvojih prosvijetljuje: * i urazumljuje malene.

Otvaram usta svoja i dišem: * jer sam se uželio zapovijedi tvojih.

Pogledaj me i smiluj se na me: * kao što radiš s onima, koji ljube ime tvoje.

Upravi korake moje po riječi tvojoj: * i nedaj nikakvome bezakonju, da ovlada sa mnom.

Izbavi me od klevetanja ljudskoga: * da čuvam zapovijedi tvoje.

Da prosine lice tvoje vrhu sluge tvojega: * i nauči me nalozima tvojim.

Oči moje liju potoke suza: * zato što se ne vrši zakon tvoj.

Pravedan si, Gospode: * i pravedne su odluke tvoje.

Naredbe svoje izradio si na pravednosti: * i na istini sve do jedne.

Izjeda me revnost moja: * za to što moji neprijatelji zaboraviše riječi tvoje.

Riječ je tvoja prokušana u ognju: * i sluga je tvoj ljubi.

Ja sam mlad i ni za što držan: * ali naloga tvojih zaboravio nijesam.

Pravda je tvoja pravda vječna: * i zakon tvoj istina.

Tuga i nevolja nađe me: * zapovijedi su tvoje razmišljanje moje.

Pravedne su naredbe tvoje u vijeke: * prosvijetli me i živjet ću.

Slava Ocu.

Vičem iz svega srca, usliši me, Gospode: * vršit ću naloge tvoje.

Prizivam te, spasi me; * pa ću se držati zapovijedi tvojih.

Pretječem svanuće i vičem: * u riječ tvoju tvrdo se uzdam.

K tebi upravljam oči svoje jutrom rano: * te razmišljam o riječima tvojim.

Čuj glas moj po milosti svojoj, Gospode: * po odluci svojoj oživi me.

Koji me progone, približuju se opačini: * a udaljuju se od zakona tvojega.

Ti si blizu, Gospode: * i svi su putovi tvoji istina.

Odavna znam za naredbe tvoje: * da si ih postavio za u vijeke.

Pogledaj poniženstvo moje i izbavi me: * jer ne zaboravljam zakona tvojega.

Primi se stvari moje i odbrani me: * po riječi svojoj oživi me.

Daleko je od bezbožnika spasenje: * jer se ne drže naloga tvojih.

Milosrđe je tvoje, Gospode, veliko: * po odluci svojoj oživi me.

Mnogo je onih, koji me progone i pritištu: * ali ja ne odstupam od naloga tvojih.

Vidim prestupnike i mrsko mi je: * jer ne čuvaju riječi tvojih.

Gledaj, kako se zaljubih u zapovijedi tvoje, Gospode: * po milosti svojoj oživi me.

Temelj je riječi tvojih istina: * vječna je svaka odluka pravde tvoje.

Slava Ocu.

Poglavice me progone ni za što: * ali se srce moje boji riječi tvojih.

Radujem se riječima tvojim: * kao onaj, koji nađe veliko blago.

Mrzim na opačinu i grsti mi se: * a zakon tvoj ljubim.

Sedam puta na dan hvalim te, * radi pravednih odluka tvojih.

Velik mir imaju, koji ljube zakon tvoj: * i za njih nema spoticanja.

Čekam spasenje tvoje, Gospode: * i zapovijedi tvoje ljubim.

Čuva duša moja naredbe tvoje: * i ljubi ih veoma.

Izvršujem zapovijedi tvoje i naredbe tvoje: * jer su svi putovi moji pred tobom.

Neka priđe moljenje moje pred lice tvoje, Gospode: * po riječi svojoj prosvijetli me.

Neka dođe molba moja pred lice tvoje: * po riječi svojoj izbavi me!

Usta će moja pjevati hvalu: * kad me naučiš nalozima svojim.

Jezik će moj kazivati riječ tvoju: * jer su sve zapovijedi tvoje pravedne.

Neka mi bude ruka tvoja u pomoći: * jer zapovijedi tvoje odabrah.

Uželio sam se spasenja tvojega, Gospode: * i o zakonu tvojemu razmišljam svеđer.

Neka živi duša moja i tebe hvali: * i odluke tvoje neka mi pomognu.

Zađoh kao ovca izgubljena: * traži slugu svojega, jer zapovijedi tvojih ne zaboravih.

Slava Ocu.

Ant. Od koga sve, po komu sve, u komu sve: njemu slava u vijeke.

Poglavje *I. Iv.* 5. 7.

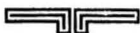
Trojica su, koji svjedoče na nebu: Otac, Riječ, i Duh Sveti; i ova trojica jedno su.

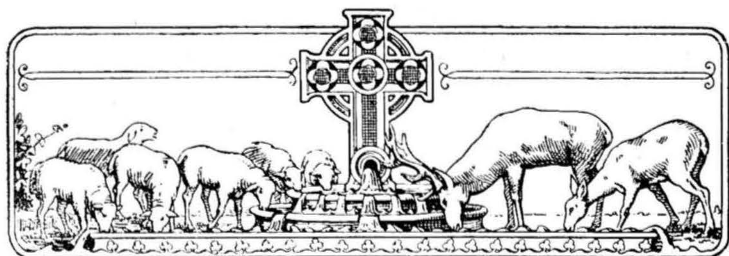
R) Riječju Gospodnjom: * Utvrdiše se nebesa. *Ponavlja se.*

R) I Duhom usta njegovih sav ures njihov. — Utvrdiše se nebesa. — Slava Ocu. — Riječju Gospodnjom. *Ponavlja se.*

V) Budi ime Gospodnje blagoslovljeno. — *R)* Od sada i sve do vijeka.

Molitva.

NA VEČERNJI NEDJELJE

Oče naš i Zdravo Mariju *tiho*.

V) Bože, na pomoć moju priteci.

R) Gospode, pohiti da mi pomožeš.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Kako bijaše u početku, tako i sada, i vazda, i u vijeke vijekova. Amen. Aleluja. (*Od Sedamdesetnice do Uskrsa:* Hvala tebi, Gospode, Kralju vječne slave).

1. Antifona. Reče Gospod.

Psalam 109.

Reče Gospod Gospodu mojemu: * sjedi ob desnu moju.

Dok postavim neprijatelje tvoje: * za podnožje nogama tvojim.

Žezlo sile daje ti Gospod sa Siona: * gospoduj posred neprijatelja svojih.

S tobom je vlast u dan sile tvoje u svetom sjaju: * iz utrobe prije danice rodih te.

Zakle se Gospod i neće se pokajati: * Ti si svećenik u vijeke po redu Melkisedekovu.

Gospod je ob desnu tvoju: * skršit će u dan srdžbe svoje kraljeve.

Sudit će narodima, porazit će ih sasvim: * satrt će glave u mnogim zemljama.

Iz potoka će na putu piti: * zato će uzvisiti glavu.

Slava Ocu.

1. Ant. Reče Gospod Gospodu mojemu: Sjedi ob desnu moju.

2. Ant. Velika su djela Gospodnja.

Psalam 110.

Slavit ću te, Gospode, svim srcem svojim: * u vijeću pravednika i na skupštini.

Velika su djela Gospodnja: * izabrana za očitovanje volje njegove.

Slave i veličanstva je dostojno djelo njegovo: * i pravda njegova ostaje u vijeke vijeka.

Napominje nam čudesa svoja, milostivi i milosrdni Gospod: * hranu daje onima, koji ga se boje.

Na vijeke se spominje zavjeta svojega: * krepost djela svojih javlja puku svojemu.

Da im poda nasljedstvo narodâ: * djela su ruku njegovih istina i pravda.

Vjerne su sve zapovijedi njegove: utvrđene u vijeke vijeka: * učinjene po istini i pravici.

Otkupljenje posla puku svojemu: * ustanovi za uvijek zavjet svoj.

Sveto je i strašno Ime njegovo: * početak mudrosti strah Gospodnji.

Dobra su razuma svi, koji po njem djeluju: * pohvala njegova traje u vijeke vijeka.

Slava Ocu.

2. Ant. Velika su djela Gospodnja: izabrana za očitovanje volje njegove.

3. *Ant.* Koji se boji Gospoda.

Psalam 111.

Blago čovjeku, koji se boji Gospoda: * kome su veoma omiljele zapovijedi njegove.

Silno će biti na zemlji potomstvo njegovo: * rod će pravednika biti blagoslovljen.

Slava i bogatstvo u domu njegovu: * i pravda njegova traje u vijeke vijeka.

Isteklo je u tmini svijetlo pravednicima: * jer je milostiv i milosrdan i pravedan.

Blago čovjeku, koji je milostiv i daje u zajam, i sve svoje stvari uređuje po pravici: * jer neće posrnuti do vijeka.

U vječnoj uspomeni bit će pravednik: * zla glasa ne će se bojati.

Spravno je srce njegovo, da ufa u Gospoda, utvrđeno je srce njegovo: * ne će posrnuti, dok ne ponizi neprijatelje svoje.

Obilato daje ubogima: pravda njegova traje u vijeke vijeka: * jakost će se njegova uzvisiti u slavi.

Grješnik će gledati i srdit će se, zubima će svojim škripati i izjedat će se: * želja će grješnika propasti.

Slava Ocu.

3. Ant. Koji se boji Gospoda, njemu su omiljele zapovijedi njegove.

4. Ant. Budi ime Gospodnje.

Psalam 112.

Hvalite, djeco, Gospoda: * hvalite ime Gospodnje.

Budi ime Gospodnje blagoslovljeno: * od sada i do vijeka.

Od istoka sunčanoga do zapada: * budi hvaljeno ime Gospodnje.

Uzvišen je nad svima narodima Gospod: * i nad nebesima je slava njegova.

Tko je kao Gospod Bog naš, koji na visini prebiva: * i gleda što je poniženo, na nebu i na zemlji?

Koji uzdiže iz praha uboga: * i iz gliba uzvisuje siromaha.

Da ga smjesti s poglavicama, * s poglavicama puka svojega.

Koji čini, da nerotkinja bude u kući: * kao vesela majka sinova.

Slava Ocu.

4. Ant. Budi ime Gospodnje blagoslovljeno na vijeke.

5. Ant. A Bog naš.

Psalam 113.

Kad je izišao Izrael iz Egipta: * dom Jakovljev iz naroda tuđega:

Postade Judeja svetinja njegova: * Izrael oblast njegova.

More vidje i pobježe: * Jordan se obrati natrag.

Gore uzigraše kao ovnovi: * brdašca kao jaganjci.

Što ti bi, more, te si pobjeglo: * i tebi, Jordane, te si se obratio natrag?

Gore, što uzigraste kao ovnovi: * i brdašca kao jaganjci?

Pred licem Gospodnjim uzdrhta zemlja: * pred licem Boga Jakovljeva.

Koji pretvara kamen u jezero vodeno: * i hrid u izvore vodene.

Ne nama, Gospode, ne nama: * nego imenu svojemu daj slavu.

Po milosrđu svojem i po istini svojoj: * da po čem ne reku narodi: Gdje je Bog njihov?

A Bog je naš na nebesima: * čini sve, što hoće.

Idoli su narodâ srebro i zlato: * djelo ruku čovječjih.

Usta imaju, a ne govore: * oči imaju, a ne vide.

Uši imaju, a ne čuju: * nozdrve imaju, a ne mirišu.

Ruke imaju, a ne pipaju: noge imaju, a ne hode: * ne puštaju glasa iz grla svojega.

Taki su i oni, koji ih čine: * i svi, koji se uzdaju u njih.

Dom Izraelov ufa se u Gospoda: * on im je pomoćnik i zaštitnik.

Dom Aronov ufa se u Gospoda: * on im je pomoćnik i zaštitnik.

Koji se boje Gospoda, ufaju se u Gospoda: * on im je pomoćnik i zaštitnik.

Gospod se nas spominje: * i blagosivlja nas.

Blagosivlja dom Izraelov: * blagosivlja dom Aronov.

Blagosivlja sve, koji se boje Gospoda: * male i velike.

Gospod vam umnožio blagoslove; * vama i sinovima vašim.

Blagoslovljeni vi od Gospoda: * koji stvori nebo i zemlju.

Nebesa su nebesa Gospodnja: * a zemlju je dao sinovima ljudskim.

Ne će te mrtvi hvaliti, Gospode: * ni oni, koji silaze u pakao.

Nego mi, koji živimo, blagosiljat ćemo Gospoda: * od sada i do vijeka.

Slava Ocu.

5. Ant. A Bog naš na nebesima: čini sve, što hoće.

Poglavje *II. Kor. 1. 3-4.*

Blagoslovljen Bog, i Otac Gospoda našega Isukrsta, Otac milosrđa i Bog svake utjehe, koji nas tješi u svakoj nevolji našoj.

R) Bogu hvala.

Pjesma.

Svjetlosti Tvorče preblagi,
Što danje svietlo izvodiš,
Pošto si prvom svjetlošću
Početak dao svemiru.

Jutro i večer danom se,
Naredbom tvojom nazivlje:
Gle! crni mrak već nastupa,
Usliši uz plač, molitve!

Da griehom duh opterećen
Životom se ne rastavi,
Na vječno ne promišljajuć,
A griesima se vezujuć.

Nebu na vrata kucajmo,
Životnu platu stecimo,
Što god je štetno bježimo,
Svega se zla očistimo.

Udieli, Oče preblagi,
I Ocu ravni Jedinče,
Koji sa Duhom Svetijem
Kraljuješ po sve viekove.
Amen.

V) Neka uzađe, Gospode, molitva moja.—

R) Kao tamjan pred lice tvoje.

Antifona posebna za svaku Nedjelju.

Pjesan bl. Dj. Marije.

eliča * duša moja Gospoda.

I obradova se duh moj * u Bogu spasu mojemu.

Što pogleda na poniznost službenice svoje: * jer evo! od sad će me blaženom zvati svi naraštaji.

Jer mi učini velike stvari onaj, koji je moguć: * i čije je ime sveto.

I milosrđe njegovo od koljena do koljena: * onim, koji ga se boje.

Učini silna djela mišicom svojom: * raspršı ohole u misli srca njihova.

Zbaci mogućnike s prijestolja: * i podiže ponizne.

Gladne napuni dobara: * a bogate otpusti prazne.

Primi Izraela slugu

svojega: * spomenuvši se milosrđa svojega.

Kao što je govorio ocima našim: * Abrahamu, i potomstvu njegovu do vijeka.

Slava Ocu.

Antifona i Molitva posebna, kako na dotičnom mjestu.

Na Večernji nekojih Blagdana mjesto zadnjeg Psalma 113 govori se koji drugi Psalam, kako će se na dotičnom mjestu naznačiti; a ovdje ih po redu stavljamo.

Na I. Večernji svih Blagdana, osim bl. Dj. Marije.

Psalam 116.

Hvalite Gospoda svi narodi: * hvalite njega svi puci.

Jer se je utvrdilo nad nama milosrđe njegovo: * i istina Gospodnja ostaje do vijeka.

Slava Ocu.

Na II. Večernji jednog ili više Mučenika:

Psalam 115.

Vjerovah, zato i kazah: * ponižen sam veoma.

Rekoh u zanosu svome: * svaki je čovjek lažac.

Što ću vratiti Gospodu: * za sve, što mi je učinio?

Čašu spasenja uzet ću: * i Ime Gospodnje prizvat ću.

Ispunit ću zavjete svoje Gospodu pred svim pukom njegovim: * dragocjena je pred licem Gospoda smrt svetaca njegovih.

O Gospode, ja sam sluga tvoj: * sluga sam tvoj i sin službenice tvoje.

Rastrgao si okove mo-

je: * tebi ću prinijeti žrtvu zahvalnicu i Ime ću Gospodnje prizvati.

Ispunit ću zavjete svoje pred očima svega puka njegova: * u dvorima doma Gospodnjega, usred tebe, Jerusaleme.

Slava Ocu.

Na II. Večernji jednog Ispovjednika Biskupa:

Psalam 131.

Spomeni se, Gospode, Davida: * i sve smjernosti njegove.

Kako se zakleo Gospodu: * zavjetovao se Bogu Jakovljevu.

Ne ću ući u šator doma svojega: * niti ću leći na postelju ložnice svoje.

Ne ću dati sna očima svojim: * ni da zadrijemaju vjeđe moje.

Ni pokoja danima mojim: dok ne nađem mjesto Gospodu: * stan Bogu Jakovljevu.

Evo čusmo, da je u Efrati: * nađosmo ga u mjestu šumskom.

Uđimo u šator njegov: * poklonimo se u mjestu, gdje su stajale noge njegove.

Ustani, Gospode, u počivalo svoje: * ti i tvoj kovčeg sveti.

Svećenici tvoji zaodjeli se pravednošću: * i sveti se tvoji radovali.

Radi Davida sluge svojega: * nemoj odvratiti lice od Pomazanika tvojega.

Zakle se Gospod Davidu istinom i ne će je poreći: * od ploda roda tvoga postavit ću na prijestolje tvoje,

Ako sinovi tvoji uščuvaju zavjet moj: * i sve naredbe moje, što ću ih naučiti.

Onda će i sinovi njihovi do vijeka: * sjediti na prijestolju tvome.

Jer je Gospod odabrao Sion: * odabrao ga za prebivalište svoje.

Ovo je počivalo moje u vijeke vijeka: * ovdje ću stanovati, jer sam ga odabrao.

Udovice njegove obilno ću blagosloviti: * siromahe njegove kruhom ću nasititi.

Svećenike ću njegove zaodjesti spasenjem: * i sveti će se njegovi veoma radovati.

Tu ću učiniti da se ukrijepi jakost Davidova: * i postavit ću svijetlo Pomazaniku svojemu.

Neprijatelje ću njegove sramotom obasuti: * a na njemu će cvjetati svetost moja.

Slava Ocu.

Na dane Posvećenja Crkve:

Psalam 147.

Hvali, Jerusaleme, Gospoda: * hvali Boga svojega, Sione.

Jer on utvrđuje prijevornice vrata tvojih: * blagosivlja sinove tvoje u tebi.

Čini, da na granicama tvojim vlada mir: * siti te obiljem pšenice.

Šalje zapovijed svoju zemlji: * brzo teče riječ njegova.

Dava snijeg kao vunu: * maglu razasiplje kao pepeo.

Baca grȁd svoj kao zalogaje: * pred mrazom njegovim tko će se održati?

Pošlje riječ svoju i sve se rastopi: * dune duhom svojim i proteku vode.

On je javio riječ svoju Jakovu: * naredbe i odluke svoje Izraelu.

Nije tako učinio ni jednome narodu: * i svojih odlukâ nije im objavio.

Slava Ocu.

NA POVEČERJU

Ne govori se Oče naš *ni* Zdravo Marijo, *kako na drugim časovima, nego Štilac odmah započne:*

V) Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

Blagoslov. Noć mirnu, i svršetak dobar udijelio nam Gospod svemogući.

R) Amen.

Kratko Štenje

1 Petr. 5, 8-9.

Braćo: Budite trijezni, i bdijte: jer protivnih vaš đavao, kao ričući lav, obilazi tražeći koga da proždre: njemu se tvrdi u vjeri opirite. A ti, Gospode, smiluj se nama.

R) Bogu hvala.

V) Pomoć naša u ime Gospodnje.

R) Koji stvori nebo i zemlju.

Oče naš *tiho sav.*

Svećenik:

Ispovijedam se Bogu svemogućemu, blaženoj Mariji vazda Djevici, blaženomu Mihovilu Arhanđelu, blaženomu Ivanu Krstitelju, svetim Apostolima Petru i Pavlu, svima Svetima, i vama, braćo, jer sagriješih mnogo mišlju, riječju i djelom: moj grijeh, moj grijeh, moj preveliki grijeh. Zato molim blaženu Mariju vazda Djevicu, blaženoga Mihovila Arhanđela, blaženoga Ivana Krstitelja, svete Apostole Petra i Pavla, i sve Svete, i vas braćo, da se molite za me pred Gospodom Bogom našim. Amen.

Kor odgovara: Smilovao se tebi svemogući Bog, i otpustivši grijehe tvoje, priveo te u život vječni.

Svećenik: Amen.

Kor ponavlja: Ispovijed *s razlikom što mjesto* vama, braćo, *i* vas, braćo, *govori* tebi, Oče, *i* tebe, Oče.

Po tom Svećenik:

Smilovao se vama svemogući Bog, i otpustivši grijehe vaše, priveo vas u život vječni.

Kor: Amen.

Svećenik: Proštenje, odriješenje i otpuštenje grijeha naših udijelio nam svemogući i milosrdni Gospod.

Kor: Amen.

V) Obrati nas, Bože, spasitelju naš.

R) I odvrati srdžbu svoju od nas.

V) Bože, na pomoć moju priteci.

R) Gospode, pohiti da mi pomožeš.

Slava Ocu. Kako bijaše. Aleluja, *ili* Hvala tebi . . . .

Ant. Smiluj se.

Psalam 4.

Kad zavapih, usliši me Bog pravde moje: * u tjeskobi oblakšao si meni.

Smiluj se meni: * i usliši molitvu moju.

Sinovi ljudski, dokle ćete biti tvrda srca? * zašto ljubite ispraznost i tražite laž?

Znajte, da je Gospod divno uzveličao svetoga svojega: * Gospod će me uslišati, kad ga zazovem.

Rasrdite se i nemojte griješiti: * za ono, što govorite u srcima svojim, u ložnicama svojim skrušite se.

Žrtvujte žrtvu pravde, i ufajte se u Gospoda: * Mnogi govore: tko će nam pokazati dobro?

Obasjalo nas je svijetlo lica tvoga, Gospode: * Ti si dao radost u srce moje.

Veću nego drugi imaju: * kad im rodi žito, vino i ulje u obilju.

Sad ću u miru: * spavati i počivati.

Jer si me ti, Gospode, osobitim načinom: * u pouzdanju utvrdio.

Slava Ocu.

Psalam 90.

Koji uživa pomoć Previšnjega: * prebivat će pod zaštitom Boga nebesa.

Kazat će Gospodu: Zaštitnik moj ti si, i utočište moje: * Bog moj, ufat ću se u njega.

Jer me on izbavlja od zamke lovaca: * i od oštre strijele.

Krilima svojim zasjenit će te: * i pod perjem njegovim moći ćeš se uzdati.

Kao štitom okružit će te istina njegova: * ne ćeš se bojati strahote noćne.

Ni strijele, koja leti danju, ni nezgode, koja ide po mraku: * ni nasrtaja podnevnoga neprijatelja.

Pasti će sa strane tvoje tisuća, i deset tisuća s desne strane tvoje: * a tebi se ne će približiti.

Doista, gledat ćeš svojim očima: * i platu grješnicima vidjet ćeš.

Jer si ti, Gospode, pouzdanje moje: * Previšnjega si izabrao za utočište svoje.

Ne će tebe zlo zadesiti: * i bič ne će se približiti šatoru tvojemu.

Jer je Anđelima svojim naredio za tebe: * da te čuvaju po svim putevima tvojim.

Na rukama će te nositi: * da po čemu ne ozlediš o kamen nogu svoju.

Po zmiji ljutici i crnokrugu hodit ćeš: * i gazit ćeš lava i zmaja.

Jer se je u me uzdao, oslobodit ću ga: * zaklonit ću ga, jer je poznao Ime moje.

Vapit će k meni i ja ću ga uslišiti: * s njim ću biti u nevolji, izbavit ću ga, i proslavit ću njega.

Dugim životom nasitit ću ga: * i pokazat ću mu spasenje svoje.

Slava Ocu.

Psalam 133.

Eto sad blagosivljajte Gospoda: * sve sluge Gospodnje.

Koji stojite u domu Gospodnjem: * u dvorima doma Boga našega.

Noću podižite ruke svoje k svetinji: * i blagosivljajte Gospoda.

Blagoslovio te Gospod sa Siona: * koji stvori nebo i zemlju.

Slava Ocu.

Ant. Smiluj se meni, Gospode, i usliši molitvu moju.

Pjesma.

Prije neg svietla nestane,
Molimo, Tvorče svemira,
Da s blage tvoje milosti
Budeš nam vođ i stražanin.

Daleko sni da odstupe,
Daleko noćne sablasti,
I spregni našeg dušmana,
Da tielo ne oskvrne se.

Udieli, Oče preblagi,
I Ocu ravni Jedinče,
Koji sa Duhom Svetijem
Kraljuješ po sve viekove.
Amen.

Poglavje *Jer. 14, 9.*

A Ti si u nama, Gospode, i sveto ime tvoje prizvano je vrhu nas; ne zapusti nas, Gospode, Bože naš.

R) U ruke tvoje, Gospode: * Preporučujem duh svoj.

U ruke tvoje, Gospode, preporučujem duh svoj.

V) Otkupio si nas, Gospode, Bože istine.

Preporučujem duh svoj.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

U ruke tvoje, Gospode: * Preporučujem duh svoj.

V) Čuvaj nas, Gospode, kao zjenicu oka.

R) Pod sjenom krila svojih zaštiti nas.

Ant. Spasi nas.

Pjesan Šimunova.

Sad otpusti slugu svoga, Gospode: * po riječi svojoj u miru.

Jer vidješe oči moje: * spasenje tvoje.

Koje si pripravio: * pred licem sviju naroda,

Svijetlo na prosvijetljenje narodâ: * i slavu puka tvoga Izraelskoga.

Slava Ocu.

Ant. Spasi nas, Gospode, budne, čuvaj nas, kad spavamo: da bdijemo s Kristom, i počivamo u miru.

U vrijeme Vazmeno doda se: Aleluja.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom . . . .

Pomolimo se.

Pohodi, molimo, Gospode, ovo prebivalište, i sve đavo sjede od njega udalji: Anđeli sveti tvoji prebivali u njemu, i oni nas čuvali u miru: i tvoj sveti blagoslov bio uvijek vrhu nas. Po Gospodu našemu Isukrstu, Sinu tvomu, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekâ.

R) Amen.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom . . . .

V) Blagosivajmo Gospoda.

R) Bogu hvala.

Blagoslov. Blagoslovio nas i čuvao svemogući i milosrdni Gospod, Otac, i Sin, i Duh Sveti.

R) Amen.

Za tim jedna od slijedećih Antifona bl. Dj. M. već prema crkvenoj godini.

Zaključne Antifone Bl. D. Marije:

I

Od Večernje Subote pred I. Nedj. Došašća do Večernje Očišćenja (2 Velj.):

Časna Mati Spasitelja,
Ti prohodna rajska vrata,
Morska zviezdo, daj pomozi
Slabom puku, koji pada,
I nastoji pridignut se:
Ti koja si porodila,
Na prirode divno čudo,
Svoga svetog Roditelja,
Djevo prije i poslije,
Gabrijela kad iz usta
Ono „zdravo" jednom primi,
Daj, smiluj se grješnicima!

V) Anđeo Gospodnji navijesti Mariji. — *R)* I zače po Duhu Svetomu.

Pomolimo se.

Milost tvoju, molimo te, Gospode, ulij u duše naše, da mi, koji smo po anđelovu navještenju spoznali utjelovljenje Krista Sina tvoga, po muci njegovoj i križu k slavi uskrsnuća privedeni budemo. Po istom Kristu Gospodu našemu.

R) Amen.

II

Od II. Več. Očišćenja (2 Velj.) do Velikog Četvrtka:

Zdravo, Kraljice nebeska,
Zdravo, Gospođo Anđelska,
Zdrav, koriene, zdravo, vrata,
S kojih svietu luč je data:
Veseli se, Djevo slavna,
Uzorita nada svima;
Zdravo da si, krasna toli
Krista Boga za nas moli.

V) Učini me dostojnim da te hvalim, Djevice presveta. — *R)* Daj mi krepost proti neprijateljima tvojim.

Pomolimo se.

Podaj pomoć, svemogući Bože, slabosti našoj, da mi, koji štujemo uspomenu blažene Bogorodice, pomoću njezinog zagovora, uskrsnemo od svojih zloća. Po istom Kristu Gospodu našemu.

III

Od Velike Subote do Subote po Duhovima.

Kraljice nebeska, raduj se, aleluja. — Jer koga si bila dostojna nositi, aleluja.

Uskrsnu, kako reče, aleluja. — Moli za nas Boga, aleluja.

V) Veseli se i raduj se, Djevice Marijo, aleluja.

R) Jer uskrsnu Gospod uistinu, aleluja.

Pomolimo se.

Bože, koji si se dostojao obradovati svijet uskrsnućem Sina svoga, Gospoda našega Isukrsta, daj molimo te, da po Majci njegovoj, Djevici Mariji, zadobijemo radosti vječnoga života. Po istom Kristu Gospodu našemu. — *R)* Amen.

IV

Od I. Več. Presv. Trojstva do Subote pred Došašćem.

Zdravo Kraljice, Majko milosrđa; živote, slasti i ufanje naše, zdravo! K tebi vapijemo prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni dakle, Odvjetnice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje. O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo.

V) Moli za nas, sveta Bogorodice. — *R)* Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji si sudjelovanjem Duha Svetoga pripravio tijelo i dušu slavne Djevice Majke Marije, da bude dostojno prebivalište Sinu tvojemu: daj, da nas ona, koje se s radošću spominjemo, milostivim zagovorom izbavi od sadašnjih zala i od vječne smrti. Po istom Kristu Gospodu našemu.

R) Amen.

Iza Antifone Bl. Dj. Marije govori se:

V) Božanska pomoć bila sveđer s nama. — *R)* Amen.

Zatim se govori tiho Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

U NEDJELJE DOŠAŠĆA

(ADVENTA)

NA VEČERNJI

Antifone i Psalmi kako na obične Nedjelje, str. 25.

Poglavje *Rim, 13. 11.*

Braćo, doba je već, da oda sna ustanemo; jer je sada bliže naše spasenje, nego kad počesmo vjerovati.

Pjesma.

O Tvorče svieta preslavni,
Ti vjernih vječna svjetlosti,
Isuse, svih Spasitelju,
Saslušaj molbe pokornih.

Da ljudski rod ne propane
Hudopske zlobom prievare,
Ti se zanesen ljubavlju,
Liek svietu bolnom učini.

Ti da pomrsiš općenu
Ljudskoga roda krivicu,
Na križ iz krila Djevice
Ko čista žrtva polaziš.

Čigovo ime i slava
Čim se na svietu spomene,
Nebeska sva i podzemna
S trepetom nice padaju.

Prosimo Tebe velikog
Posljednjeg dana Sudiju,
Da braniš nas od dušmana
Oružjem višnje milosti.

Čast, hvala, krepost i slava
Vječnomu Ocu sa Sinom,
Također Duhu Svetomu
U vjekovječne viekove. Amen.

V) Rosite nebesa odozgor i oblaci neka dažde Pravednika. — *R)* Neka se otvori zemlja i porodi Spasitelja.

Antifone prije i poslije Veliča i Molitve:

Na I. Nedjelju Došašća:

Ant. Ne boj se, Marijo,* jer si našla milost pred Bogom: evo ćeš začeti i poroditi sina, aleluja.

Molitva. Probudi, molimo, Gospode, moć svoju i dođi, da zaslužimo po tvojoj zaštiti izbaviti se od pogibli grijeha naših, koje nam prijete, i tvojim se oslobođenjem spasiti. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga Bog: Po sve vijeke vijekova. — *R)* Amen.

Na II. Nedjelju.

Ant. Ti li si onaj,* koji ima doći, ili drugoga da čekamo? Javite Ivanu, što ste vidjeli: Slijepi vide, mrtvi ustaju, siromasima se propovijeda Evanđelje, aleluja.

Molitva. Probudi, Gospode, srca naša, da priprave Jedinorođenomu tvomu pute: da po došašću njegovu zaslužimo očišćenom pameti tebi služiti. Koji s tobom živi . . . .

Na III. Nedjelju.

Ant. Blažena si, Mariji,* koja si povjerovala Gospodu: izvršit će se na tebi, što ti je rečeno od Gospoda, aleluja.

Molitva. Prikloni, molimo, Gospode, uho svoje molbama našim; i tmine naše pameti prosvijetli milošću svoga pohođenja. Koji živiš ....

Na IV Nedjelju.

Ant. Isteći će * kao sunce Spasitelj svijeta: i sići će u krilo Djevice, kao rosa na travu, aleluja.

Molitva. Probudi, molimo Gospode, moć svoju i dođi, i velikom nam krepošću priteci: da pomoću milosti tvoje, što ometaju naši grijesi, oproštenje tvojega smilovanja pospješi. Koji živiš.

Isukrst nam se porodi :
Dođite, poklonimo se !

NA BOŽIĆ

TO JEST

NA BLAGDAN PORODENJA G. N. I.

NA I. VEČERNJI

Ant. 1. Kralj je mirotvorni * uzveličan, njegovo lice želi cijela zemlja.

Psalmi kako na Več. Nedj. str. 25, ali zadnji psalam je Hvalite Gospoda svi narodi, *na str. 31., a ne* Kad je izlazio Izrael.

Ant. 2. Uzveličan je * Kralj mirotvorni nad sve kraljeve cijele zemlje.

Ant. 3. Ispuniše se dani Marije, * da porodi Sina svoga prvorođenoga.

Ant. 4. Znajte, da je blizu * kraljevstvo Božje: uistinu vam govorim, da ne će kasniti.

Ant. 5. Podignite glave svoje: * jer se približuje otkupljenje vaše.

Poglavje *Tit. 3, 4. 5.*

Pokaza se dobrota i čovjekoljublje Spasitelja našega Boga: ne za djela pravde, koja mi učinismo, nego po svome milosrđu spasi nas.

Pjesma kako niže na Jutr.

V) Sutrašnji će se dan uništiti bezakonje zemlje.

R) I nad nama će kraljevati Spasitelj svijeta.

Ant. prije i poslije Veliča:

Kad isteče * sunce s neba, vidjet ćete Kralja kraljeva, gdje dolazi od Oca, kao zaručnik iz ložnice svoje.

Molitva kako niže na II. Več.

NA JUTRENJI

Oče naš, Zdravo Mariju i Vjerovanje.

V) Gospode, otvori usne moje.

R) I usta će moja naviještati hvalu tvoju.

V) Bože, na pomoć moju priteci.

R) Gospode, pohiti, da mi pomožeš.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. — Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda, i u vijeke vijekova. Amen. Aleluja.

Zaziv. **Isukrst nam se porodi: * Dođite, poklonimo se.**

Ponavlja se.

Psalam 94.

Dođite, zapjevajmo Gospodu, radujmo se Bogu, spasitelju svojemu: uranimo pred lice njegovo s hvalom, i u pjesmama radujmo se njemu.

Ponavlja se: **Isukrst nam se porodi: * Dođite, poklonimo se.**

Jer je Gospod velik Bog, i Kralj velik nad svim bogovima: i ne odbija Gospod puk svoj: jer su u ruci njegovoj svi krajevi zemaljski, i visine gorske on gleda.

Dođite, poklonimo se.

Jer njegovo je more i on ga je stvorio, i kopno su načinile ruke njegove: dođite, poklonimo se, i padnimo nice pred Bogom: plačimo pred Gospodom, koji nas je stvorio, jer je on Gospod Bog naš; a mi smo puk njegov, i ovce pastve njegove.

Isukrst nam se porodi: * Dođite, poklonimo se.

Danas, kad čujete glas njegov, nemojte da o-

tvrdnu srca vaša, kao kad se pobuniste u dan iskušanja u pustinji: gdje me iskušaše oci vaši: ogledaše i vidješe djela moja.

Dođite, poklonimo se.

Četrdeset godina bio sam s narodom ovim, i rekoh: Ovi vazda lutaju srcem; i oni ne spoznaše pute moje, za to im se zakleh u srdžbi svojoj, da ne će ući u pokoj moj.

Isukrst nam se porodi: * Dođite, poklonimo se.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda, i u vijeke vijekova. Amen.

Dođite, poklonimo se.

Isukrst nam se porodi, * Dođite, poklonimo se.

Pjesma.

Isuse, svih Spasitelju,
Kog ravna slavi Očevoj
Prije postanka svjetlosti
Roditelj višnji porodi.

Ti Očev sjaju, svjetlosti,
Ti vječna nado svačija,
Čuj molbe, što ti uzdižu
Tvoji po svietu vjernici.

Spomen' se, Tvorče svemira,
Da tiela oblik našega,
Od Djevice se rađajuć,
Sebi si jednoč uzeo.

Svjedok je tome veseli
Obljetni danak današnji,
Iz krila da si Očeva
Jedini spas nam došao.

Njega sva zemlja i more,
Sve zviezde i sve stvorenje,
Kô ishod novog spasenja
U novoj pjesmi pozdravlja.

I mi, koje je blaženi
Val svete krvi oblio,

Sniženo, na tvoj Rođendan
Pjesme ti poklon dajemo.

Slava ti budi, Isuse,
Kog' Majka Djeva porodi,
S Ocem i s Duhom presvetim
U vjekovječne viekove. Amen.

NA I. NOĆNICI

Antifona 1. Gospod reče meni: * Ti si Sin moj, ja te danas rodih.

Psalam 2.

Zašto se bune narodi: * i puci pomišljaju izprazne stvari.

Podigoše se kraljevi zemaljski, i knezovi se skupiše ujedno, * protiv Gospoda i protiv Krista njegova.

Raskinimo uze njihove: * i zbacimo sa sebe jaram njihov.

Koji prebiva na nebesima, smije im se: * i Gospod im se podruguje.

Pa im govori u srdžbi svojoj: * i gnjevom ih svojim zbunjuje.

A ja sam postavljen od njega za Kralja na Sionu svetoj gori njegovoj, * da propovijedam naredbu njegovu.

Gospod reče meni: * Ti si Sin moj, ja te danas rodih.

Traži od mene, i dat ću ti narode u nasljedstvo, * i krajeve zemaljske u oblast tvoju.

Vladat ćeš nad njima gvozdenom šibom, * i razbit ćeš ih kao sud lončarev.

Sada dakle, kraljevi, osvijestite se: * opametite se vi, koji sudite zemlju.

Služite Gospodu sa strahom: * i radujte mu se s trepetom.

Prigrlite nauku, da se ne razgnjevi Gospod *

te ne izginete zašavši s puta pravoga.

Jer se njegov gnjev može u čas rasplamtiti: * Blago svima, koji se u nj uzdaju.

Slava Ocu.

Ant. 1. Gospod reče meni: Ti si sin moj, ja te danas rodih.

Ant. 2. Gospod je kao zaručnik, * koji izlazi iz ložnice svoje.

Psalam 18.

Nebesa kazuju slavu Božju: * i djela ruku njegovih naviješta svod nebeski.

Dan danu to govori: * i noć noći javlja znanje.

Nijesu to jezici, nijesu riječi: * kojih se glas ne bi čuo.

Po svoj zemlji razliježe se zvuk njihov: * i riječi njihove na kraj kruga zemaljskoga.

U suncu je postavio šator svoj: * i on je kao zaručnik, koji izlazi iz ložnice svoje.

Uzigrava kao div, kad trči putem, * s kraj neba je ishodište njegovo:

A hod mu je do drugoga kraja: * nema ga, tko da se sakrije od topline njegove.

Zakon je Gospodnji savršen, osvaja duše:* svjedočanstvo je Gospodnje vjerno, daje mudrost malahnima.

Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srca: * zapovijed Gospodnja svijetla, prosvijetljuje oči.

Strah je Gospodnji svet, ostaje u vijek vijeka: * sudovi Gospodnji istiniti, opravdani sami u sebi.

Mnogo su draži od zlata i dragog kamenja:* i slađi od meda i sata.

Eto sluga ih tvoj opslužuje: * a u opsluži-

vanju njihovu velika je plata.

Tko može upoznati pogrješke? očisti me od mojih tajnih: * a od pokvarenih ljudi sačuvaj slugu svojega.

Ako ovi ne obvladaju sa mnom, tada ću biti bez ljage: * i čist od teškog grijeha.

Pa će ti biti mile riječi usta mojih: * i razmišljanje srca mojega pred licem tvojim vazda.

Gospode, pomoćniče moj: * i otkupitelju moj.

Slava Ocu.

Ant. 2. Gospod je kao zaručnik, koji izlazi iz ložnice svoje.

Ant. 3. Razlita je * milost na usnama tvojim, stoga te je blagoslovio Bog u vijeke.

Psalam 44.

Teče iz srca mojega riječ dobra: * pjevam pjesmu svoju Kralju.

Jezik je moj pero pisara: * koji brzo piše.

Krasniji si ljepotom od sinova ljudskih, razlita je milost na usnama tvojim: * stoga te je blagoslovio Bog u vijeke.

Pripaši mač tvoj o bok svoj: * premogući.

U krasoti svojoj i ljepoti svojoj: * ustani, idi sretno i kraljuj.

Za istinu i krotkost i pravdu: * i desnica tvoja vodit će te divno.

Oštre strijele tvoje probosti će srca neprijatelja Kraljevih: * narodi će pasti pred tobom.

Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vijeka: * žezlo je kraljevstva tvojega žezlo pravice.

Ljubiš pravdu a mrziš na nepravdu: * stoga te pomaza Bog, Bog tvoj, uljem radosti, više nego drugove tvoje.

Mirom i alojem i kasijom mirišu haljine tvoje

i dvor od bjelokosti: * gdje te vesele kraljevske kćeri, dane ti u počast.

Stoji kraljica ob desnu tvoju u odjeći pozlaćenoj: * zaodjevena izvezenim ruhom.

Čuj, kćeri, i pogledaj i prikloni uho svoje: * zaboravi narod svoj i kuću oca svojega.

I Kralju će omiljeti ljepota tvoja: * jer je on Gospod Bog tvoj, kojemu će se klanjati.

Kćeri Tirske s darovima doći će, da se poklone licu tvojemu: * a također i svi bogati u puku.

Sva je ljepota kćeri Kraljeve iznutra: * urešena je zlatnim kiticama i pokrivena šarenim nakitima.

Za njom će se privesti Kralju druge djevice: * drugarice njezine bit će dovedene tebi.

Bit će dovedene s veseljem i s radošću: * privesti će se u hram Kraljev.

Mjesto otaca tvojih rodiše ti se sinovi: * postavit ćeš ih poglavicama po svoj zemlji.

Spominjat će se imena tvojega: * od koljena do koljena.

Radi toga narodi će te slaviti na vijeke: * i u vijeke vijeka.

Slava Ocu.

Ant. 3. Razlita je milost na usnama tvojim, stoga te je blagoslovio Bog u vijeke.

V) Gospod je kao zaručnik.

R) Koji izlazi iz ložnice svoje.

Oče naš, *tiho.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

Odriješenje: Usliši, Gospode Isukrste, molbe

sluga svojih i smiluj se nama, koji s Ocem i s Duhom Svetim živiš i kraljuješ u vijeke vijekâ. — *R)* Amen.

Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

1. Blagoslov

Vjekovječnim blagoslovom blagoslovio nas Otac vječni. — *R)* Amen.

Tri nastajna Štenja čitaju se bez naslova.

ŠTENJE I.

Iz. 9. 1-16.

prvo vrijeme bi ponižena zemlja Zabulonova, i zemlja Neftalijeva: ali se poslije proslavi put kraj mora Genezaretskoga, s one strane Jordana, u Galileji neznabožnoj. Puk, koji je hodio u tminama, vidje svjetlost veliku; onima, koji su živjeli u kraju smrtne sjene, granu svjetlost. Uzmnožio si narod, i povećao mu veselje. Radovat će se pred tobom, kao što se raduju o žetvi, kao što se vesele dobitnici nad zarobljenim plijenom, kad ga dijele. Jer jaram, koji ga je tištio, i štap, kojim ga bijahu po plećima, i palicu nasilnika njegova ti si skršio kao u dan Madijanski. Jer sve što je silom i bukom oteto, i odijelo krvlju omašteno izgorjet će, i bit će hrana ognju. Jer nam se Dijete porodilo, i Sin nam je podan, kojemu je vlast na ramenu: i ime će mu biti: Divni, Savjetnik, Bog, Jaki, Otac budućega vijeka, Knez mira. A Ti, Gospode, smiluj se nama. — *R)* Bogu hvala.

R) Danas nam se je nebeski Kralj dostojao roditi od Djevice, da bi izgubljenoga čovjeka prizvao u kraljevstvo ne-

besko: * Raduje se vojska Anđela: jer se ljudskome rodu javilo spasenje vječno.

V) Slava u višnjih Bogu, a na zemlji mir ljudima dobre volje.

Raduje se vojska Anđela, jer se ljudskome rodu javilo spasenje vječno.

V) Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Danas nam se je nebeski Kralj dostojao roditi od Djevice, da bi izgubljenoga čovjeka prizvao u kraljevstvo nebesko: * Raduje se vojska Anđela: jer se ljudskome rodu javilo spasenje vječno.

V) Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

2. Blagoslov

Jedinorođeni Sin Božji dostojao se blagosloviti nas i pomoći. — R) Amen.

ŠTENJE II.

Iz. 40, 1-8.

Utješi se, utješi, puče moj, govori Bog vaš. Govorite srcu Jerusalema, i glasno mu doviknite: da je svršila nevolja njegova, otpušteno bezakonje njegovo, i da je primio iz ruke Gospodnje dvostruko uza sve grijehe svoje. Glas, što viče u pustinji: Pripravite put Gospodnji: poravnite u pustoši staze Bogu našemu. Svaka dolina neka se uzvisi: i svaka gora i brežuljak neka se snizi: a što je krivo neka bude ravno, i krševiti putovi neka budu glatki. I objavit će se slava Gospodnja: i vidjet će također svako tijelo, da su usta Gospodnja govorila. Glas onoga, koji govori: viči. I rekoh: Što ću vikati? Da je svako tijelo trava, i svaka slava njegova

kao cvijet poljski. Osuši se trava i cvijet otpadne, kad duh Gospodnji na nj dune. Doista je narod trava: osuši se trava i cvijet otpadne: a Riječ Gospodnja ostaje na vijeke. A Ti, Gospode, smiluj se nama.

R) Bogu hvala.

R) Danas nam je s neba pravi mir sašao: * danas po cijelome svijetu nebesa med izlijevaju.

V) Danas nam je sinuo dan otkupljenja novoga, popravljenja staroga, blaženstva vječnoga. Danas po cijelome svijetu nebesa med izlijevaju.

V) Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

3. Blagoslov

Milost Duha Svetoga prosvijetlila osjećaje i srca naša. — *R)* Amen.

ŠTENJE III.

Iz. 52, 1-6.

Ustani, ustani, obuci se u jakost svoju, Sione, obuci ruho slave svoje, Jerusaleme, grade sveti: jer se ne će više usuditi da kroza te prođe neobrezani i nečisti. Otresi prah sa sebe, ustani, sjedi, Jerusaleme: skini okove s vrata svojega, zarobljena kćeri Sionska. Jer ovo govori Gospod: Mukte ste bili prodani, pa ćete bez srebra biti otkupljeni. Jer ovo govori Gospod Bog: U početku sađe puk moj u Egipat, da ondje bude došljak: i Asur ga je zlostavljao bez ikakva uzroka. A sada što ću tu, govori Gospod, jer je puk moj odveden ni za što? Koji vladaju njim, nepravedno rade, govori Gospod: i neprestano po vas dan moje se ime psuje. Zato

će poznati puk moj ime moje u onaj dan: jer ja isti, koji sam govorio: evo sam ovdje. A ti, Gospode, smiluj se nama. — *R*) Bogu hvala.

R) Koga ste vidjeli, pastiri? Recite, navijestite nam, tko se pojavio na zemlji? * Rođenoga vidjesmo, i kore Anđeoske, gdje hvale Gospoda.

V) Recite, što ste vidjeli? I navijestite Kristovo Porođenje.

Rođenoga vidjesmo, i kore Anđeoske, gdje hvale Gospoda.

V) Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Rođenoga viđesmo i kore Anđeoske, gdje hvale Gospoda.

NA II. NOĆNICI

Ant. *1.* Primismo, * Bože, milost tvoju posred hrama tvojega.

Psalam 47.

Velik je Gospod, i hvale dostojan veoma * u gradu Boga našega, na gori svetoj njegovoj.

Krasno se ističe na radost cijele zemlje gora Sion: * sjeverna strana njegova grad je Kralja velikoga.

Zna se, da je Bog u dvorovima njegovim: * kad ga brani.

Jer eto kraljevi se zemaljski sabraše :* sastaše se zajedno.

Ali kako vidješe, odmah se začudiše, smetoše i prestrašiše: * trepet ih obuze.

Bol ih spopade kao u rodilje: * jakim vjetrom ti si skršio brodove Tarsiske.

Što čusmo, to evo vidimo u gradu Boga vojskâ, u gradu Boga našega: * Bog ga je utvrdio do vijeka.

Primismo, Bože, milost tvoju: * posred hrama tvojega.

Kao što je ime tvoje, Bože, tako neka bude i hvala tvoja do kraja zemlje: * pravde je puna desnica tvoja.

Neka se veseli gora Sionska, neka se raduju kćeri judejske: * radi sudova tvojih, Gospode.

Obiđite Sion i promotrite ga: * izbrojte kule njegove.

Pogledajte dobro silu njegovu: i razmotrite kuće njegove: * da propovijedate drugim pokoljenjima.

Jer je ovo Bog, Bog naš u vijeke, i u vijeke vijeka: * on će vladati s nama na vijeke.

Slava Ocu.

Ant. 1. Primismo, Bože, milost tvoju posred hrama tvojega.

Ant. 2. Isteći će * u dane Gospodnje obilje mira, i vladat će.

Psalam 71.

Bože, sud svoj daj kralju: * i pravdu svoju sinu kraljevu.

Da sudi puk tvoj u pravdi: * i uboge tvoje po pravici.

Rodile gore mir puku, * i bregovi pravdu.

On će suditi ubogima puka i spasit će sinove ubogih: * a klevetnika će poniziti.

I ostat će dokle je sunca i mjeseca: * od koljena do koljena.

Sići će kao dažd na runo: * i kako kaplje, koje rose po zemlji.

Isteći će u dane njegove pravda i obilje mira: * dokle teče mjeseca.

Vladat će od mora do mora: * i od rijeke do kraja kruga zemaljskoga.

Pred njim će padati Etiopljani: * i neprijatelji njegovi prah će lizati.

Kraljevi Tarsiški i otoci poklone će prikazati: * kraljevi Arapski i Sabski dare će donijeti.

I klanjat će mu se svi narodi zemaljski: * svi će narodi služiti njemu.

Jer će osloboditi ubogoga od mogućnika: * i siromaha, koji nema pomoćnika.

Bit će milostiv siromahu i potrebnomu: * duše će ubogih spasiti.

Od lihve i od nasilja iskupit će duše njihove: * časno je pred njim ime njihovo.

Oni će živjeti sretno, i davat će mu zlato iz Arabije, i molit će s njega vazda: * blagosivljat će ga po vas dan.

Bit će obilno žita na zemlji, po vrsima gora nica će klasje kao šuma Libanska: * umnožit će se gradovi kao trava zemaljska.

Blagoslovljeno budi Ime njegovo u vijeke: * dokle teče sunca, spominjat će se ime njegovo.

I u njemu će se blagosloviti sva plemena zemaljska: * svi će ga narodi veličati.

Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov: * koji sam čini čudesa.

I blagoslovljeno Ime veličanstva njegova u vijeke: * slave njegove napunit će se sva zemlja: budi, budi.

Slava Ocu.

Ant. 2. Isteći će u dane Gospodnje obilje mira, i vladat će.

Ant. 3. Istina je iz zemlje * iznikla, a pravda s neba pogledala.

Psalam 84.

Blagoslovio si, Gospode, zemlju svoju: * povratio si roblje Jakovljevo.

Prostio si bezakonje puku svojemu: * pokrio si sve grijehe njegove.

Ublažio si svu srdžbu svoju: * odbacio si gnjev zlovolje svoje.

Obrati nas, Bože, spasitelju naš: * odvrati srdžbu svoju od nas.

Zar ćeš se do vijeka na nas srditi? * i protegnuti gnjev svoj od koljena do koljena.

Bože, obrati se k nama i oživi nas: * pa će se puk tvoj radovati u tebi.

Pokaži nam, Gospode, milosrđe svoje: * i spasenje svoje daj nam.

Slušat ću, što mi govori Gospod Bog: * jer on izriče mir puku svojemu.

I svetima svojima: * i onima, koji se srcem obraćaju.

U istinu blizu je onih, koji ga se boje, pomoć njegova: * da prebiva slava u zemlji našoj.

Milosrđe i istina sretoše se: * pravda i mir poljubiše se.

Istina je iz zemlje iznikla: * a pravda s neba pogledala.

Dat će u istinu Gospod dobro: * i zemlja naša dat će plod svoj.

Pravda će pred njim ići: * i postavit će na put stope svoje.

Slava Ocu.

Ant. 3. Istina je iz zemlje iznikla, a pravda s neba pogledala.

V) Krasniji si ljepotom od sinova ljudskih.

R) Razlita je milost na usnama tvojim.

Oče naš *tiho.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

Odriješenje: Pomogla nas dobrota i milosrđe onoga, koji s Ocem i s Duhom Svetim živi i kraljuje u vijeke vijekâ. — *R)* Amen.

V) Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

1. Blagoslov

Bog Otac Svemogući bio nam milostiv i dobrostiv. — *R)* Amen.

ŠTENJE IV.

Govor sv. Lava Pape.

Govor I. o Porod Cospod.

Naš Spasitelj, o predragi, danas se porodio: radujmo se. Jer ne smije da bude žalosti, gdje je porođenje života: koji, uništivši strah smrti, donosi nam veselje obećane vječnosti. Nitko da se ne odijeli od ove radosti. Jedan je svima razlog općega veselja: jer Gospod naš sataritelj grijeha i smrti, kako nikoga nije našao prosta od grijeha, tako je došao, da svih izbavi. Neka se raduje pravednik, jer se približuje palmi pobjede: neka se veseli grješnik, jer je pozvan na oproštenje: neka se osokoli poganin, jer je zvan na život. Jer Sin Božji, pošto se ispunilo vrijeme, što je odredila nedokučiva visina božanskog Promisla, uze narav čovječanskoga roda, da je izmiri sa svojim Stvoriteljem, čda uzročnik smrti đavao bude nadvladan od one iste, koju bijaše nadvladao. A Ti, Gospode, smiluj se nama.

R) Bogu hvala.

R) O veliko otajstvo, i čudesno svetotajstvo, što životinje vidješe rođena Gospoda, gdje leži u jaslima: * Blažena Djevica, čija je utroba bila dostojna nositi Krista Gospoda.

V) Zdravo Marijo, milosti puna: Gospod s tobom.

Blažena Djevica, čija je utroba bila dostojna nositi Krista Gospoda.

V) Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

2. Blagoslov

Krist nam podao veselje vječnoga života. — *R)* Amen.

ŠTENJE V.

U tome boju, radi nas zametnutom, borilo se velikim i divnim pravom pravice, kad svemogući Gospod navali na bijesnoga neprijatelja ne u svojem veličanstvu, nego u našoj slabosti: stavivši proti njemu istu priliku i istu narav, dionicu uistinu naše umrlosti, ali prostu od svakoga grijeha. Jer je u ovome porođenju sve drugačije, nego se o drugim rođenjima čita: da nitko nije čist od ljage, pa ni djetešce, koje je tek od jednoga dana na zemlji. U ovo dakle osobito porođenje nije ništa unešeno od pütene pohote, ništa od grješnoga zakona. Odabire se kraljevska Djevica od koljena Davidova, koja će, imajuć postati svetim plodom noseća, božansko i čovječansko čedo prije začeti pameću, nego li tijelom. I da se ne bi, ne znajući za višnju odluku, prestrašila na neobičnu riječ, saznaje iz Anđelova govora, što se u njoj imalo dogoditi po Duhu Svetomu: i nije cijenila, da će škoditi njenoj čistoći, što je doskora imala postati Bogorodicom. A Ti, Gospode, smiluj se nama.

R) Bogu hvala.

R) Blažena Bogorodica Marija, čija utroba ostaje neoskvrnjena: * Danas je porodila Spasitelja svijeta.

V) Blažena, koja povjerova: jer je ispunjeno sve, što je njoj rečeno od Gospoda.

Danas je porodila Spasitelja svijeta.

V) Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

3. Blagoslov

Oganj svoje ljubavi užegao Bog u srcima našim. — *R)* Amen.

ŠTENJE VI.

Podajmo dakle, predragi, hvalu Bogu Ocu, po njegovu Sinu u Duhu Svetomu: koji radi velike svoje ljubavi, kojom nas je ljubio, smilovao se nama: i jer smo bili umrli po grijehu, oživio nas je po Kristu, da budemo u njemu novo stvorenje i novo djelo. Odbacimo dakle staroga čovjeka s djelima njegovim: i postavši udionici Kristova Porođenja, odrecimo se putenih djela. Spoznaj, o kršćanine, dostojanstvo svoje: i pošto si postao udionikom božanske naravi, nemoj se grješnim življenjem povratiti na staru podlost. Spomeni se, koje si glave i kojega tijela udo. Sjeti se, da izbavljen od oblasti tmina, prenesen si u Božju svjetlost i kraljevstvo. A Ti, Gospode, smiluj se nama. — *R)* Bogu hvala.

R) Sveto i neoskvrnjeno Djevičanstvo, kakovim hvalama, da te uznesem, ne znam: * Jer, kojega nebesa ne mogahu obuhvatiti, nosila si u svome krilu.

V) Blažena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje.

Jer, kojega nebesa ne mogahu obuhvatiti, nosila je u svome krilu.

V) Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Jer, kojega nebesa ne mogahu obuhvatiti, nosila si u svome krilu.

NA III. NOĆNICI

Ant. 1. On će zvati * mene, aleluja: Otac moj ti si, aleluja.

Psalam 88.

Milosti Gospodnje* u vijeke ću pjevati.

Od koljena do koljena * navještat ću istinu voju ustima svojim.

Jer si rekao: Do vijeka će se milosrđe osnovati na nebesima: * utvrdit će se istina tvoja u njima.

Učinih zavjet s izabranima svojim, zakleh se Davidu, slugi svojemu: * sve do vijeka ću utvrditi potomstvo tvoje.

I osnovat ću prijestolje tvoje: * od koljena do koljena.

Nebesa neka slave čudesa tvoja, Gospode: * i istinu tvoju u skupštini svetih.

Jer tko je u oblacima ravan Gospodu: * sličan Bogu među sinovima Božjim?

Bog, koji se slavi u vijeću svetih: * veći je i strašniji od svih, koji su oko njega.

Gospode, Bože vojskâ, tko je sličan tebi? * moguć si, Gospode, i istina je tvoja oko tebe.

Ti vladaš nad silom morskom: * gibanje valova njegovih ti krotiš.

Ti ponizuješ oholicu kao ranjenika: * mišicom snage svoje razgoniš neprijatelje svoje.

Tvoja su nebesa i tvoja je zemlja, ti si osnovao cijeli svijet i što je god u njemu; * sjever i more ti si stvorio.

Tabor i Hermon slave ime tvoje: * tvoja je mišica jaka.

Osnažila se ruka tvoja i uzvisila se desnica tvoja: * pravda i sud podnožje su prijestolju tvome.

Milost i istina idu pred licem tvojim: * blago puku, koji te slavi.

Gospode, u svjetlosti lica tvoga hodit će, i u

imenu tvojemu veselit će se po vas dan: * i pravda će ih tvoja uzvisiti.

Jer si ti slava kreposti njihove: * i po milosti tvojoj uzvisuje se jakost naša.

Jer je Gospod naša obrana: * Sveti Izraelov kralj naš.

Jednoć si govorio u vidjenju svetima svojim, i rekao si: * Poslah pomoć jakome i uzvisih izabranoga iz naroda svojega.

Nađoh Davida slugu svojega: * svetim uljem svojim pomazah njega.

Ruka će ga moja pomagati: * i mišica će ga moja jačati.

Ništa ne će napredovati neprijatelj suprot njemu: * i sin bezakonja ne će nauditi njemu.

Sasjeći ću pred licem njegovim neprijatelje njegove: * i one, koji ga mrze, natjerat ću u bijeg.

Istina moja, i milosrđe moje bit će s njime: * i u ime moje uzvisit će se jakost njegova.

I pružit ću na more ruku njegovu: * i na rijeke desnicu njegovu.

On će zvati mene: Otac moj ti si: * Bog moj, i zaštitnik spasenja mojega.

A ja ću ga učiniti prvorođenim: * višim od kraljeva zemaljskih.

Na vijeke ću mu hraniti milost svoju: * i zavjet moj vjeran je njemu.

I produljit ću u vijeke vijeka potomstvo njegovo: * i prijestolje njegovo kakono dane nebeske.

Ako sinovi njegovi napuste zakon moj: * i ne opsluže zapovijedi moje:

Ako pogaze uredbe moje: * i naredbe moje ne sačuvaju:

Pohodit ću šibom bezakonja njihova: * i bičevima grijehe njihove.

Ali milosti svoje ne ću uzeti od njega: * niti ću prevrnuti istinom svojom:

Niti ću pogaziti zavjeta svojega: * i što je izašlo iz usta mojih, ne ću poreći.

Jednom se zakleh svetošću svojom, da ne ću slagati Davidu: * potomstvo će njegovo na vijeke ostati.

I prijestolje njegovo kao sunce pred licem mojim: * i kao mjesec pun u vijeke: vjeran svjedok na nebesima.

Ali ti si odbacio i prezreo: * zanemario si Krista svojega.

Oborio si zavjet sluge svojega: * oskvrnuo si na zemlji svetinju njegovu.

Razrušio si sve ograde njegove: * obratio si tvrđe njegove u strašila.

Plijene ga svi, koji prolaze onuda: * posta podsmijeh susjedima svojim.

Uzvisio si desnicu tlačitelja njegovih: * obradovao si sve neprijatelje njegove.

Uskratio si pomoć maču njegovu: * i nijesi ga zaštitio u boju.

Ne dopuštaš mu da se očisti: * prijestolje njegovo oborio si na zemlju.

Skratio si dane života njegova: * oblio si ga stidom.

Zar ćeš se, Gospode, kriti do kraja: * dokle će plamtjeti kao oganj srdžba tvoja?

Spomeni se, što je moje biće: * zar si u tašte stvorio sve sinove ljudske?

Koji je čovjek, što živi, a ne će vidjeti smrti: * koji će izbaviti dušu svoju iz ruku groba?

Gdje su pređašnje milosti tvoje, Gospode: * kako si se zakleo Davidu istinom svojom?

Spomeni se, Gospode, sramote sluga svojih: * (koje nosim u njedrima svojim) od mnogih naroda.

Kojom ruže neprijatelji tvoji, Gospode: * kojom ruže nasljednika Krista tvojega.

Blagoslovljen Gospod na vijeke: * budi, budi.

Slava Ocu.

Ant. 1. On će zvati mene, aleluja: Otac moj ti si, aleluja.

Ant. 2. Neka se vesele nebesa: * i raduje zemlja pred licem Gospodnjim, jer dolazi.

Psalam 95.

Pjevajte Gospodu pjesmu novu: * pjevaj Gospodu, sva zemljo.

Pjevajte Gospodu i blagosivljajte Ime njegovo: * naviještajte s dana na dan spasenje njegovo.

Naviještajte među narodima slavu njegovu: * u svim pucima čudesa njegova.

Jer je velik Gospod i hvale dostojan veoma: * strašniji od svih bogova.

Jer su svi bogovi naroda hudobe: * a Gospod je nebesa stvorio.

Slava je i krasota pred licem njegovim: * svetost i veličanstvo u svetinji njegovoj.

Dajte Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i čast: * dajte slavu imenu Gospodnjemu.

Nosite žrtve i uđite u dvore njegove: * poklonite se Gospodu u svetom dvoru njegovu.

Neka se potrese od lica njegova sva zemlja: * recite narodima, da Gospod kraljuje.

On je utvrdio krug zemaljski i ne će se maknuti: * on sudi narodima po pravici.

Neka se vesele nebesa i raduje zemlja: nek se pokrene more i što je u njemu: * neka se vesele polja i sve što je na njima.

Nek uzigraju od radosti sva stabla šumska pred licem Gospodnjim, jer dolazi: * jer dolazi da sudi zemlji.

Sudit će krugu zemaljskome po pravdi: * i narodima po istini svojoj. Slava Ocu.

Ant. 2. Neka se vesele nebesa i raduje zemlja pred licem Gospodnjim, jer dolazi.

Ant. 3. Poznato učini Gospod, * aleluja, spasenje svoje, aleluja.

Psalam 97.

Pjevajte Gospodu pjesmu novu: * jer je učinio čudesa.

Pomože mu desnica njegova: * i mišica sveta njegova.

Poznato učini Gospod spasenje svoje: * pred licem narodâ objavi pravdu svoju.

Spomenuo se milosrđa svojega: * i vjernosti svoje domu Izraelovu.

Vidješe svi krajevi zemlje: * spasenje Boga našega.

Kliči veselo Bogu, svakolika zemljo: * pjevaj, raduj se i popijevaj.

Pjevaj Gospodu uz gusle, i uz glas psaltira: * uz srebrne trublje i uz glas trublje rožnate.

Kličite veselo pred licem kralja Gospoda: * nek uzigra more i sve što je u njemu: krug zemaljski i koji u njemu žive.

Rijeke neka pljeskaju rukama, skupa gore neka se raduju pred licem

Gospodnjim : * jer dolazi da sudi zemlji.

Sudit će krugu zemaljskomu po pravdi : * i narodima po pravici.

Slava Ocu.

Ant. 3. Poznato učini Gospod, aleluja, spasenje svoje, aleluja.

V) On će zvati mene, aleluja.

R) Otac moj ti si, aleluja.

Oče naš, *tiho.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

Odriješenje : Od uza grijeha naših odriješio nas svemogući i milosrdni Gospod. — *R)* Amen.

V) Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

1. Blagoslov

Evanđeosko štenje bilo nam na obranu i spasenje. — *R)* Amen.

Štenje svetog Evanđelja po Luci.

Štenje VII. *L. 2, 1-14.*

U ono vrijeme: iziđe zapovijed od Cesara Augusta, da se popiše sav svijet. I ostalo.

Homilija svetoga Grgura Pape.

Hom. 8 o Evanđ.

Pošto Gospodnjom blagodarnošću imamo danas tri puta služiti svečanu Misu, ne možemo dugo govoriti o evanđeoskome štenju : nu da štogod i u kratko rečemo, potiče nas samo Porođenje našega Otkupitelja. Jer što znači, da se svijet popisuje, kad se je imao Gospod poroditi, ako li ne to, da se očito pokaže, da se je prikazao u tijelu onaj, koji je svoje odabranike imao da zapiše u vječnosti ? Dok usuprot o osuđenicima go-

vori prorok: Neka se izbrišu iz knjige života, i s pravednicima neka se ne pišu. On se pak zgodno rađa u Betlehemu: jer Betlehem znači kuća kruha. A on je onaj, koji veli: Ja sam kruh živi, koji sam s neba sišao. Dakle mjesto, u kojem se Gospod rađa, još prije bi nazvano kućom kruha: jer se uistinu imalo dogoditi, da se ondje u tjelesnom obličju pokaže onaj, koji bi unutrašnjom sitosti krijepio pameti odabranikâ. On se ne rađa u kući roditeljskoj, nego na putu: da uistinu pokaže, da se je po svojoj čovječanskoj naravi, koju bješe uzeo, rađao kao u tuđini. A ti, Gospode, smiluj se nama.

R) Bogu hvala.

R) Blažena utroba Marije Djevice, koja je nosila vječnog Oca: i blažene prsi, koje su dojile Krista Gospoda: * Koji se je danas dostojao roditi od Djevice za spasenje svijeta,

V) Dan posvećeni svanu nam: dođite narodi, i poklonite se Gospodu. Koji se danas dostojao roditi od Djevice za spasenje svijeta.

V) Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

2. Blagoslov

Evanđeoskim riječima zbrisali se griješi naši.

R) Amen.

Štenje svetog Evanđelja po Luci.

Štenje VIII. *L. 2, 15-20.*

U ono vrijeme: Pastiri govorahu jedan drugome: Hajdemo do Betlehema, da vidimo to, što se dogodilo, što nam je Gospod objavio. I ostalo.

Homilija svetog Ambroza Biskupa.

Knj. 2 o 2 gl. L.

Pogledajte na početak Crkve, koja se diže: Krist se rađa, a pastiri počeše bdjeti: da bi stada narodâ, koji su prije živjeli kao životinje, sakupili u tor Gospodnji, da u mračnim noćnim tminama ne bi stradali od napadaja duhovnih zvijeri. I dobro bdiju pastiri, koje uči dobri pastir. Stado je dakle puk, noć svijet, a pastiri su svećenici. A možda je pastir onaj, komu se govori: Bdij i krijepi. Jer Gospod nije samo biskupe postavio da čuvaju stado, nego je i Anđele odredio. A Ti, Gospode, smiluj se nama.

R) Bogu hvala.

R) I riječ je tijelom postala i prebivala među nama: * I vidjesmo slavu njegovu, slavu kao Jedinorođenoga od Oca, puna milosti i istine.

V) Sve je po njoj postalo: i bez nje ništa nije postalo.

I vidjesmo slavu njegovu, slavu kao Jedinorođenoga od Oca, puna milosti i istine.

V) Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

I vidjesmo slavu njegovu, slavu kao Jedinorođenoga od Oca, puna milosti i istine.

V) Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

3. Blagoslov

Riječi svetog Evanđelja naučio nas Krist Sin Božji. — *R)* Amen.

Štenje svetog Evanđelja po Ivanu.

Štenje IX. *Iv. 1·*

U početku bješe Riječ, i Riječ bješe kod Boga, i Bog bješe Riječ. I ostalo.

Homilija svetog Augustina Biskupa.

Raspr. 1 o Iv.

Da ne bi na što prosto pomislio, kao što si naviknuo misliti, kad slušaš ljudske riječi, čuj, što imaš misliti. Bog bješe Riječ. Nek izađe sad ne znam koji nevjerni Arijanac, i neka reče: da je Riječ Božja stvorena. Kako može biti, da je Riječ Božja stvorena, kad je Bog po Riječi sve učinio? Ako je i Riječ Božja stvorena: po kojoj je drugoj riječi stvorena? Ako to rečeš, da je ovo riječ Riječi, po kojoj je ona stvorena: ja velim, da je ta jedini Sin Božji. Ako li pak ne govoriš riječ Riječi, priznaj da nije stvorena Riječ, po kojoj je sve stvoreno. Jer nije mogla da bude po sebi ona, po kojoj je sve stvoreno. Vjeruj dakle Evanđelisti. A Ti, Gospode, smiluj se nama.

R) Bogu hvala.

Za tim se govori pjesma znhvalnica:

Tebe Boga hvalimo: * tebe Gospodina ispovijedamo.

Tebe vječnoga Oca * sva zemlja štuje.

Tebe svi Anđeli, * tebi Nebesa i svekolike vlasti:

Tebi Kerubini i Serafini * neprestanim glasom vapiju:

Svet * Svet * Svet * Gospodin Bog Sabaot.

Puna su nebesa i zemlja * veličanstva slave tvoje.

Tebe slavni * Apostolâ zbor.

Tebe prorokâ * hvaljeni broj.

Tebe Mučenikâ svijetla * hvali vojska.

Tebe po svem svijetu * sveta ispovijeda Crkva.

Oca * neizmjernog veličanstva;

Časnoga tvojeg istinog * i jedinog Sina;

Svetoga jošte * utješitelja Duha.

Ti Kralj slave, * Kriste.

Ti Oca * vjekovječni Sin jesi.

Ti, da oslobodiš čovjeka, * nijesi se strašio Djevičine utrobe.

Ti, svladavši smrtni žalac, * otvorio si vjernima kraljevstvo nebesko.

Ti ob desnu Boga sjediš, * u slavi Oca.

Sudac, vjerujemo, * da ćeš doći.

(Ovdje se klekne)

Tebe dakle molimo, svoje sluge pomozi, * koje si dragocjenom krvlju otkupio.

U vječnoj slavi daj, * da se Svetima tvojim pribrojimo.

Spasi puk svoj, Gospodine, * i blagoslovi baštinu svoju.

I vladaj njima, * i uzdigni ih do u vijeke.

Svakim danom * blagosivamo tebe:

I hvalimo ime tvoje u vijeke * i u vijeke vijeka.

Dostoj se, Gospodine, dan ovaj * bez grijeha nas čuvati.

Smiluj sa nama, Gospodine,* smiluj se nama.

Neka bude milosrđe tvoje, Gospodine, vrhu nas, * kako smo se ufali u tebe.

U tebe sam se, Gospodine, ufao, * ne ću se smesti u vijeke.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Podaj, molimo te, svemogući Bože, da nas novo po pŭti Porođenje Jedinorođenoga tvoga oslobodi od staroga

sužanjstva, koje nas drži pod grješnim jarmom. Po istome Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvojemu, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vijeke vijekâ.

R) Amen.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom ....

V) Blagosivajmo Gospoda.

R) Bogu hvala.

V) A vjernih duše po milosrđu Božjem počivale u miru. — *R*) Amen.

Za tim odmah slijedi prva svečana Misa (ponoćnica).

Poslije Mise pjevaju se Pohvale.

NA POHVALAMA.

Ant. 1. Koga ste vidjeli, * pastiri? recite, navijestite nam, tko se pojavio na zemlji? Rođenoga vidjesmo, i kore Anđeoske gdje hvale Gospoda, aleluja, aleluja.

Psalmi kako na općim Pohvalama, str. 6.

Ant. 2. Rodilja porodi * Kralja, kojemu je ime vječno; ona je imala materinske radosti uz djevičanske časti: niti joj se prilične vidjelo, niti će se vidjeti, aleluja.

Ant. 3. Anđeo pastirima * reče: Navješćujem vam radost veliku: jer vam se danas porodi Spasitelj svijeta, aleluja.

Ant. 4. Nađe se s Anđelom * mnoštvo vojske nebeske hvaleći Boga i govoreći: Slava u višnjih Bogu, a na zemlji mir ljudima dobre volje, aleluja.

Ant. 5. Malahno Dijete * danas nam se rodilo: a zvat će se Bog, jaki, aleluja, aleluja.

Poglavje *Žid. 1, 1-2.*

Bog, koji je nekada višekrat i na mnogo načina govorio ocima po

prorocima: u posljednje doba danâ ovih progovori nama po Sinu, kojega postavi nasljednika svemu, po kojemu stvori i vijekove.

Pjesma.

S jednoga kraja na drugi
Zemaljskog kruga prostranog
Pjevajmo Kralju Isusu,
Kog rodi Djeva Marija.

Blaženi svieta Stvoritelj
Sluge je tielo uzeo,
Da vlastit stvor ne pogubi,
Već tielo tielom izbavi.

U krilo čiste Matere
Silazi milost nebeska:
Djevice nosi utroba
Tajne joj do tad neznate.

Stidne joj grudi postaju
Nenadno hramom Božijim,
Čista, za muža ne znajuć,
U krilu zače Djetešce.

Rodilja Sina povija,
Koga već Gabriel naviesti,
Kog još ne rođen Krstitelj
Radosnim kretom osjeti.

Na slami htjede ležati,
Od jasli bježat ne htjede,
Su malo mlieka hrani se,
Onaj što hrani i ptice.

Kor se nebeski raduje,
Anđeli poju Višnjemu,
I Pastir, svieta Stvoritelj,
Pastirim eto javlja se.

Slava ti budi, Isuse,
Kog rodi čista djevica
S Ocem i Duhom presvetim
U vjekovječne viekove.
Amen.

V) Poznato učini Gospod, aleluja.

R) Spasenje svoje, aleluja.

Ant. Slava u višnjih Bogu, * a na zemlji mir ljudima dobre volje, aleluja, aleluja.

Pjesan Zaharije Blagoslovljen, *kako na str. 10.*

Ponavlja se Ant.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Podaj, molimo, svemogući Bože, da nas novo po pŭti Porođenje Jedinorođenoga tvoga oslobodi od staroga sužanjstva, koje nas drži pod grješnim jarmom. Po istome Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vijeke vijeka.

R) Amen.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

V) Blagosivajmo Gospoda.

R) Bogu hvala.

V) A vjernih duše po milosrđu Božjem počivale u miru.

R) Amen.

U zoru govori se druga Misa (zornica), a pred podne treća.

NA II. VEČERNJI BOŽIĆA

Oče naš, Zdravo Marijo.

V) Bože, na pomoć moju priteci.

R) Gospode, pohiti, da mi pomožeš.

Slava Ocu. Aleluja.

Antifona 1. S tobom je vlast * u dan sile tvoje, u svetom sjaju, iz utrobe prije danice rodih te.

Psalam 109.

Reče Gospod Gospodu mojemu: * sjedi ob desnu moju.

Dok postavim neprijatelje tvoje: * za podnožje nogama tvojim.

Žezlo sile daje ti Gospod sa Siona: * gospoduj posred neprijatelja svojih.

S tobom je vlast u dan sile tvoje u svetom sjaju: * iz utrobe prije danice rodih te.

Zakle se Gospod i neće se pokajati: * Ti si svećenik u vijeke po redu Melkisedekovu.

Gospod je ob desnu tvoju; * skršit će u dan srdžbe svoje kraljeve.

Sudit će narodima, porazit će ih sasvim: * satrt će glave u mnogim zemljama.

Iz potoka će na putu piti: * zato će uzvisit glavu.

Slava Ocu.

Ant. 1. S tobom je vlast u dan sile tvoje, u svetom sjaju, iz utrobe prije danice rodih te.

Ant. 2. Otkupljenje * posla puku svojemu, ustanovi za uvijek zavjet svoj.

Psalam 110.

Slavit ću te, Gospode, svim srcem svojim:

* u vijeću pravednika i na skupštini.

Velika su djela Gospodnja: * izabrana za očitovanje volje njegove.

Slave i veličanstva je dostojno djelo njegovo: * i pravda njegova ostaje u vijeke vijeka.

Napominje nam čudesa svoja, milostivi i milosrdni Gospod: * hranu daje onima, koji ga se boje.

Na vijeke se spominje zavjeta svojega: * krepost djela svojih javlja puku svojemu.

Da im poda nasljedstvo narodâ: * djela su ruku njegovih istina i pravda.

Vjerne su sve zapovijedi njegove: utvrđene u vijeke vijeka: * učinjene po istini i pravici.

Otkupljenje posla puku svojemu: * ustanovi za uvijek zavjet svoj.

Sveto je i strašno Ime njegovo: * početak mudrosti strah Gospodnji.

Dobra su razuma svi, koji po njem djeluju: * pohvala njegova traje u vijeke vijeka.

Slava Ocu.

Ant. 2. Otkupljenje posla puku svojemu, ustanovi za uvijek zavjet svoj.

Ant. 3. Isteklo je * u tmini svijetlo pravednicima: jer je milostiv i milosrdan i pravedan Gospod.

Psalam 111.

Blago čovjeku, koji se boji Gospoda: * kome su veoma omiljele zapovijedi njegove.

Silno će biti na zemlji potomstvo njegovo: * rod će pravednika biti blagoslovljen.

Slava i bogatstvo u domu njegovu: * i pravda njegova traje u vijeke vijeka.

Isteklo je u tmini svijetlo pravednicima: * jer je milostiv i milosrdan i pravedan.

Blago čovjeku, koji je milostiv i daje u zajam, i sve svoje stvari uređuje po pravici: * jer neće posrnuti do vijeka.

U vječnoj uspomeni bit će pravednik: * zla glasa ne će se bojati.

Spravno je srce njegovo, da ufa u Gospoda, utvrđeno je srce njegovo: * ne će posrnuti, dok ne ponizi neprijatelje svoje.

Obilato daje ubogima: pravda njegova traje u vijeke vijeka: * jakost će se njegova uzvisiti u slavi.

Grješnik će gledati i srdit će se, zubima će svojim škripati i izjedat će se: * želja će grješnika propasti.

Slava Ocu.

Ant. 3. Isteklo je u tmini svijetlo pravednicima; jer je milostiv i milosrdan i pravedan Gospod.

Ant. 4. U Gospoda je * milosrđe, i obilato u njega otkupljenje.

Psalam 129.

Iz dubine vapijem k tebi, Gospode: * Gospode usliši glas moj.

Neka paze uši tvoje, * na glas moljenja mojega.

Ako na bezakonja budeš gledao, Gospode: * Gospode, tko će ostati.

Ali je u tebe smilovanje: * i radi zakona tvojega uzdam se u te, Gospode.

Uzda se duša moja u riječ njegovu: * ufa se duša moja u Gospoda.

Od straže jutarnje sve do noći: * neka se ufa Izrael u Gospoda.

Jer je u Gospoda milosrđe: * i obilno u njega otkupljenje.

I on će otkupiti Iz-

raela, * a od sviju bezakonja njegovih.

Slava Ocu.

Ant. 4. U Gospoda je milosrđe, i obilato u njega otkupljenje.

Ant. 5. Od ploda * roda tvoga postavit ću na prijestolje tvoje.

Psalam 131.

Spomeni se, Gospode, Davida: * i sve smjernosti njegove.

Kako se zakleo Gospodu: * zavjetovao se Bogu Jakovljevu.

Ne ću ući u šator doma svojega: * niti ću leći na postelju ložnice svoje.

Ne ću dati sna očima svojim: * ni da zadrijemaju vjeđe moje.

Ni pokoja danima mojim: dok ne nađem mjesto Gospodu: * stan Bogu Jakovljevu.

Evo čusmo, da je u Efrati: * nađosmo ga u mjestu šumskom.

Uđimo u šator njegov: * poklonimo se u mjestu, gdje su stajale noge njegove.

Ustani, Gospode, u počivalo svoje: * ti i tvoj kovčeg sveti.

Svećenici tvoji zaodjeli se pravednošću: * i sveti se tvoji radovali.

Radi Davida sluge svojega: * nemoj odvratiti lice od Pomazanika tvojega.

Zakle se Gospod Davidu istinom i ne će je poreći: * od ploda roda tvoga postavit ću na prijestolje tvoje.

Ako sinovi tvoji uščuvaju zavjet moj: * i sve naredbe moje, što ću ih naučiti.

Onda će i sinovi njihovi do vijeka: * sjediti na prijestolju tvome.

Jer je Gospod odabrao Sion: odabrao ga za prebivalište svoje.

Ovo je počivalo moje

u vijeke vijeka: * ovdje ću stanovati, jer sam ga odabrao.

Udovice njegove obilno ću blagosloviti: * siromahe njegove kruhom ću nasititi.

Svećenike ću njegove zaodjesti spasenjem: * i sveti će se njegovi veoma radovati.

Tu ću učiniti da se ukrijepi jakost Davidova: * i postavit ću svijetlo Pomazaniku svojemu.

Neprijatelje ću njegove sramotom obasuti: * a na njemu će cvjetati svetost moja.

Slava Ocu.

Ant. 5. Od ploda roda tvoga postavit ću na prijestolje tvoje.

Poglavje. *Žid. 1, 1-2.*

Bog, koji je nekada višekrat i na mnogo načina govorio ocima po prorocima: u posljednje doba danâ ovih progovori nama po Sinu, kojega postavi nasljednika svemu, po kojemu stvori i vijekove.

R) Bogu hvala.

Pjesma.

Isuse, svih Spasitelju,
Kog ravna slavi Očevoj
Prije postanka svjetlosti
Roditelj višnji porodi.

Ti Očev sjaju, svjetlosti,
Ti vječna nado svačija,
Čuj molbe, što ti uzdižu
Tvoji po svietu vjernici.

Spomen' se, Tvorče svemira,
Da tiela oblik našega,
Od Djevice se rađajuć,
Sebi si jednoč uzeo.

Svjedok je tome veseli
Obljetni danak današnji,
Iz krila da si Očeva
Jedini spas nam došao.

Njega sva zemlja i more,
Sve zviezde i sve stvorenje,

Kô ishod novog spasenja
U novoj pjesmi pozdrav-
lja.

I mi, koje je blaženi
Val svete krvi oblio,
Sniženo, na tvoj Rođen-
dan
Pjesme ti poklon dajemo.

Slava ti budi, Isuse,
Kog' Majka Djeva po-
rodi,
S Ocem i s Duhom pre-
svetim
U vjekovječne viekove.
Amen.

V) Poznato učini Gospod, aleluja.

R) Spasenje svoje, aleluja.

Ant. Danas se * Isukrst porodio: danas se je Spasitelj pojavio: danas na zemlji pjevaju Anđeli, raduju se Arkanđeli: danas uzigravaju od radosti pravednici, govoreći: Slava u višnjih Bogu, aleluja.

Pjesan bl. Dj. Marije.
L. 1, 46-55.

Veliča * duša moja Gospoda.

I obradova se duh moj * u Bogu spasu mojemu.

Što pogleda na poniznost službenice svoje: * jer evo! od sad će me blaženom zvati svi naraštaji.

Jer mi učini velike stvari onaj, koji je moguć, * i čije je ime sveto.

I milosrđe njegovo od koljena do koljena * onim, koji ga se boje.

Učini silna djela mišicom svojom: * raspršì ohole u misli srca njihova.

Zbaci mogućnike s prijestolja, * i podiže ponizne.

Gladne napuni dobara: * a bogate otpusti prazne.

Primi Izraela slugu svojega, * spomenuvši se milosrđa svojega.

Kao što je govorio ocima našim, * Abrahamu, i potomstvu njegovu do vijeka.

Slava Ocu.

Ant. Danas se Isukrst porodio: danas se je Spasitelj pojavio: danas na zemlji pjevaju Anđeli, raduju se Arkanđeli: danas uzigravaju od radosti pravednici, govoreći: Slava u višnjih Bogu, aleluja.

V) Gospod s Vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Podaj, molimo, svemogući Bože, da nas novo po pùti Porođenje Jedinorođenoga tvoga oslobodi od staroga sužanjstva, koje nas drži pod grješnim jarmom. Po istome Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvome, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijeka.

R) Amen.

Za tim spomen sv. Stjepana:

Ant. A Stjepan pun milosti i jakosti činjaše čudesa i znamenja velika u puku.

R) Slavom si ga i časti okrunio, Gospode.

V) I postavio si ga nad djelima ruku svojih.

Pomolimo se.

Podaj nam, molimo Gospode, da nasljedujemo, što štujemo, te se naučimo i neprijatelje ljubiti: jer slavimo svetkovinu onoga, koji je znao i za progonitelje moliti Gospoda našega Isukrsta Sina tvoga, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijeka. — *R)* Amen.

V) Gospod s Vama.

R) I s duhom tvojim.

V) Blagosivajmo Gospoda.

R) Bogu hvala.

V) A vjernih duše po milosrđu Božjem počivale u miru.

R) Amen.

Drugi dan Božića

SV. STJEPAN

Prvomučenik.

Na Večernji.

Antifone i Psalmi od Božića, str. 75.

Poglavlje *Dj. Ap. 6. 8.*

A Stjepan pun milosti i jakosti činjaše čudesa i znamenja velika u puku.

Pjesma.

Bože, ti tvojih boraca
Biljeze, kruno, nagrado,
Dok Mučenika slavimo
Rieši nas grieha verige.

Ovaj bo svjetske radosti
I himbe pašu zamamnu
Grčilom punu smatrajuć
Dostigne slasti nebeske.

Kroz muke prođe srčano
I junački ih podnese,
I krv zbog tebe prolivši
Uzdanje vječno posvoji.

S toga Te molbom sniženom,
Preblagi Bože, prosimo,
Da u dan slavlja njegova
Svojim se slugam smiluješ.

Slava ti budi Isuse,
Kog rodi čista Djevica
S Ocem i s Duhom presvetim
U vjekovječne viekove.
Amen.

V) Stjepan vidje nebesa otvorena.

R) Vidje i uđe: blažen čovjek, komu se nebesa rastvoriše.

Ant. Sahraniše Stjepana* ljudi bogobojazni, i plakahu mnogo nad njim.

Pjesan bl. Dj. Marije: Veliča duša moja Gospoda, *kako jučer, str. 80.*

Iza Veliča ponavlja se Antifona: Sahraniše Stjepana ...

Pomolimo se.

Podaj, molimo, Gospode, da nasljedujemo, što štujemo: te se naučimo i neprijatelje lju-

biti; jer slavimo svetkovinu onoga, koji je znao za progonitelje moliti Gospoda našega Isukrsta Sina tvoga: koji s tobom . . . .

Za tim spomen sv. Ivana Ap. i Evanđ.

Ant. Ovo je Ivan, koji se na večeri naslonio na prsi Gospodnje: blažen Apostol, kojemu su bile objavljene tajne nebeske.

V) Vele je vrijedan časti blaženi Ivan.

R) Koji se na večeri naslonio na prsi Gospodnje.

Pomolimo se.

Crkvu svoju, Gospode, milostiv prosvijetli: da prosvijetljena naukom blaženoga Ivana Apostola tvoga i Evanđeliste, dostigne vjekovječne darove.

Zatim spomen Porođenja G. Danas se Isukrst porodio, *s molitvom, kako na* *str. 81.*

Treći dan Božića

Sv. Ivan Ap. i Ev.

Na Večernji.

Antifone i Psalmi kako na Božić, str. 75.

Poglavje *Crkv. 15, 1-2.*

Tko se boji Boga, činit će dobro: i koji se drži pravde, dobit će je, i ona će mu doći nasusret kao časna mati.

Pjesma.

Nek kliče sviet od radosti,
Nek jëkne nebo hvalama:
Slava se sad Apostolâ
Razliega zemljom i nebom.

Vas, svih viekova sudije,
I svieta luči istinske,
Svom željom srca prosimo:
Pokornih čujte vapaje.

Vi nebo što zatvarate,
I riečju zatvor dižete,
Činite da mi grješnici
Budemo krivde riešeni.

Vi, kojih ončas zapovied
Osjeća zdravlje i nemoć,
Ozdrav'te duše nemoćne,
Uzmnož' te u nam kreposti.

Da kad se na dan posljednji
Isukrst Sudac povrati,

Poda nam da postignemo
U raju vječne radosti.

Slava ti budi, Isuse,
Kog rodi čista Djevica,
S Ocem i s Duhom presvetim
U vjekovječne viekove.
Amen.

V) Vele je vrijedan časti blaženi Ivan. — *R*) Koji se na večeri naslonio na prsi Gospodnje.

Antifona prije i poslije Veliča:

Iziđe * riječ među braćom, da onaj učenik ne će umrijeti; ali nije rekao Isus, Ne će umrijeti: nego, Ako hoću da on ostane, dok ne dođem.

Molitva

Crkvu svoju, Gospode, milostiv prosvijetli: da prosvijetljena naukom blaženoga Ivana Apostola tvoga i Evanđeliste, dostigne vjekovječne darove. Po Gospodu.

Zatim spomen sv. Mladenaca.

Ant. Ovo su, koji se ne oskvrnuše sa ženama, jer su dijevci, i slijede Jaganjca kud god on pođe.

V) Irud razgnjevljen pogubi mnogu djecu. — *R*) U Betlehemu Judinu gradu Davidovu.

Molitva kako niže na Več. Mladenaca.

Zatim spomen Božića, Danas se Isukrst, *kako na* *str. 81.*

Četvrti dan Božića

Sv. Mladijenci Muč.

(Nevina Dječica)

Na Večernji.

Ant. i Psalmi kako na Božić, *str. 75.*

Poglavje *Obj. 14, 1.*

Vidjeh na gori Sionskoj Jaganjca, gdje stoji, i s njim sto i četrdeset i četiri tisuće, koji imahu napisano na čelima svojim ime njegovo i ime Oca njegova.

Pjesma

Zdravo, mučenstva cvjetovi,
Koje jur svietla pomolom
Gonitelj Kristov zanese,
Kô vihar ruže ponikle.

Vi, prva žrtvo Kristova,
Nedužno stado poklanih,
Pred samu smrt se priprosto
Palmom i viencem igrate.

Slava ti budi, Isuse,
Kog rodi čista Djevica,
S Ocem i s Duhom presvetim
U vjekovječne viekove.
Amen.

V) Pod prijestoljem Božjim svi Sveti vapiju. — *R)* Osveti krv našu, Bože naš.

Ant. prije i poslije Veliča: Nevina su dječica * pobijena za Krista, koji su još sisali od opakoga kralja su usmrćeni: slijede samog Jaganjca bez ljage, i govore vazda: Slava tebi, Gospode.

Molitva

Bože, kojemu hvalu na današnji dan Nevini Mučenici ne riječima nego smrću ispovijediše: umrtvi u nama svako zlo manâ: da vjeru tvoju, koju jezik naš priznaje, i život naš vladanjem posvjedoči. Po Gospodu.

Zatim spomen Božića. Danas se Isukrst s V) i *Molitvom kako na str. 81.*

U nedjelju među Osminom Božića.

Na Večernji.

Sve kako na II. Večernji Božića, str. 75. osim:

V) Riječ je tijelom postala, aleluja. — *R)* I prebivala među nama aleluja.

Ant. prije i poslije Veliča.

Dok je sve bilo * u dubokoj tišini i dok se noć nalazila u sredini svoga toka, svemoguća Riječ tvoja, Gospode, dođe s kraljevskoga prijestolja, aleluja.

Molitva

Svemogući vjekovječni Bože, upravljaj djela naša po miloj svojoj volji; da u ime ljubljenoga Sina tvoga zaslužimo obilovati dobrim djelima. Koji s tobom živi.

Zatim spomen Božića: Danas se Isukrst *s V) i Molitvom, kako na str. 81.*

Ako gdje ustreba Oficij sv. Tome Bisk. i Muč. (29 Pros.) *sve se uzme kako na dan jednog Mučenika. - A ustreba li Oficij* sv. Silvestra Pape i Isp. (31 Pros.) *sve se uzme kako na dan Ispovjednika Biskupa.*

NA MLADO LJETO
TO JEST NA BLAGDAN
OBREZANJA G. N. I.
I NA OSMINU BOŽIĆA.

Na I. Večernji.

Sve kako na II. Večernji osim:

V) Riječ je tijelom postala, aleluja. — *R)* I prebivala među nama, aleluja.

Ant. prije i poslije Veliča; Zbog prevelike * svoje ljubavi, kojom nas je Bog ljubio, Sina svoga posla u prilici grješnog tijela, aleluja.

NA JUTRENJI

Zaziv, Psalam i Pjesma, kako na Božić, str. 46.

Na I. Noćnici.

1. Ant. i Psalam, *kako na Božić, str. 48.*

2. Ant. U suncu je * postavio šator svoj: i on je kao zaručnik, koji izlazi iz ložnice svoje.

Psalam 18.

Nebesa kazuju, *kako na Božić, str. 49.*

3. Ant. Uzdignite se, * vrata vječna, i ući će Kralj slave.

Psalam 23.

Gospodnja je zemlja, i što god je u njoj: * krug zemaljski, i svi, koji prebivaju u njem.

Jer ga je on na morima osnovao: * i povrh rijeka utvrdio ga.

Tko će uzaći na goru Gospodnju? * ili tko će stati na mjestu svetom njegovu.

U koga su nevine ruke i srce čisto, * koji ne navodi na grijeh dušu svoju, i ne kune se krivo iskrnjemu svojemu.

On će primiti blagoslov od Gospoda, * i milosrđe od Boga spasitelja svoga.

Taki je rod onih, koji traže njega: * koji traže lice Boga Jakovljeva.

Uzdignite, knezovi, vrata vaša, uzdignite se vrata vječna: * i ući će Kralj slave.

Tko je taj Kralj slave? * Gospod vojskâ on je Kralj slave.

Slava Ocu.

3. Ant. Uzdignite se, vrata vječna, i ući će Kralj slave.

V) Gospod je kao zaručnik. — *R)* Koji izlazi iz ložnice svoje.

Iz Poslanice Rimljanima.

Štenje I. *Gl. 4.*

Što ćemo dakle reći, da je Abraham otac naš našao po puti? Jer ako se Abraham djelima opravdao, ima slavu, ali ne kod Boga. Jer što govori Pismo? Vjerova Abraham Bogu: i primi mu se u pravdu. A onome, koji radi, ne broji se plata po milosti, nego po dugu. A onome, koji ne radi, ali vjeruje u onoga, koji opravdava grješnika, prima se vjera njegova u pravdu prema odluci milosti Božje. Kao što i David govori o blaženstvu čovjeka, kojemu Bog uračunava pravdu bez djela: Blago onima, kojima su oproštena bezakonja, i kojima su grijesi pokriveni. Blažen čovjek, komu Gospod ne ubraja grijeha.

R) Evo Jaganjac Božji, evo onaj, koji diže grijehe svijeta; evo onaj, o kome sam vam govorio: Koji dolazi iza mene, prije mene postade: * Kojemu nijesam dostojan odriješiti remenje obuće. — *V)* Tko je od zemlje, o zemlji i govori: a koji dolazi s neba, on je nad svima. — Kojemu.

Štenje II.

Ovo dakle blaženstvo je li samo u obrezanju, ili je i u neobrezanju? Jer govorimo, da se je Abrahamu uračunala vjera u pravdu. U čemu se dakle uračunala? U obrezanju ili u neobrezanju? Ne poslije obrezanja, nego prije obrezanja. I primi znak obrezanja, pečat pravde vjere, koju je imao prije obrezanja, da bude otac svih vjernika bez obrezanja, da se i njima ubroji u pravdu: i da bude otac obrezanja, ne samo onima, koji su obrezani, nego i onima, koji slijede stope vjere, koju je imao otac naš Abraham još neobrezan.

R) Dan posvećeni svanu nam: dođite, narodi, i poklonite se Gospodu: * Jer je danas sišla svjetlost velika na zemlju. — *V)* Ovo je dan, koji je učinio Gospod, radujmo se i veselimo se u njemu. — Jer je danas.

Štenje III.

Jer nije po zakonu dano obećanje Abrahamu ili potomstvu njegovu, da bude baštinik svijeta; nego po pravdi vjere. Jer ako su baštinici oni, koji su od zakona; tada zaludu vjera, dokinuto je obećanje. Jer zakon porađa gnjev. Jer gdje nema zakona, nema ni prijestupa. Za to je baštinstvo od vjere, da po milosti bude tvrdo obećanje svemu potomstvu, ne samo onome, koji je od zakona, nego i onome, koji je od vjere Abrahamove, koji je (kao što je pisano: Postavih te ocem mnogim narodima,) otac sviju nas pred Bogom, komu je vjerovao, a koji oživljuje mrtve, i zove ono što nije, kao ono što jest.

R) Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje, Bog Gospod, i prosvijetli nama:* Aleluja, aleluja. — *V)* Ovo je dan, koji je učinio Gospod, radujmo se i veselimo se u njemu. — Aleluja, aleluja. — Slava Ocu — Aleluja, aleluja,

---

Na II. Noćnici.

1. Ant. Krasniji si ljepotom * od sinova ljudskih, razlita je milost na usnama tvojim.

Ps. 44. Teče iz srca mojega, *kako na Božić, str. 50.*

2. Ant. Čovjek se rodio * u njemu, i sam Previšnji utemeljio je njega.

Psalam 86.

Temelji su njegovi na gorama svetim: * ljubi Gospod vrata Sionska više nego sve šatore Jakovljeve.

Slavno se govori o tebi, * grade Božji.

Među one, koji me poznaju * spominjat ću Rahab i Babilon.

Gle! inostranci i Tir i puk Etijopski, * i oni će ovdje biti.

Ne će li se dakle o Sionu kazati: Čovjek i čovjek

u njemu se rodio: * i sam Previšnji utemeljio je njega?

Kad Gospod bude prebrajao puke i poglavice: * o mnogima će kazati: i ovaj je bio u njemu.

Svi koji stanuju u tebi * vesele se veoma.

Slava Ocu.

2. *Ant.* Čovjek se rodio u njemu, i sam Previšnji utemeljio je njega.

3. *Ant.* Nek uzigraju od radosti * sva stabla šumska pred licem Gospodnjim, jer dolazi.

Ps. 95. Pjevajte Gospodu . . . pjevaj *kako na Božić, str. 65.*

V) Krasniji si ljepotom od sinova ljudskih. — *R)* Razlita je milost na usnama tvojim.

Govor svetog Lava Pape.

Štenje V.

Današnje svetkovine, predragi, pravi je štovatelj i pobožan opslužitelj onaj, koji niti o Upućenju Gospoda misli što pogrješno, niti o Božanstvu što nedostojno. Jer je jednako pogibeljno zlo, ako u njem poričemo ili istinitost naše naravi ili jednakost Očeve slave. Kada dakle pristupamo, da razumijemo otajstvo Kristova porođenja, po kojemu se rodio od Majke Djevice, daleko od nas magla zemaljskih razloga, i dim svjetovne mudrosti od oka prosvijetljene vjere.

R) Radujte se sa mnom svi, koji ljubite Gospoda: * Jer dok sam bila malahna, ugodih Previšnjemu, i iz moje utrobe porodih Boga i čovjeka. — *V)* Blaženom će me zvati svi naraštaji, jer je poniznu službenicu Bog pogledao. — Jer dok.

Štenje V.

Božanska je naime vlast, kojoj vjerujemo; božanska je nauka, koju slijedimo. Jer slušamo li pozorno bilo svjedočanstvo zakona, bilo proročanstvo proroka, bilo anđeosku trublju; istinito je, što je Ivan pun Duha Svetoga zagrmio: U početku bješe Riječ i Riječ bješe kod Boga, i Bog bješe Riječ. Ova bješe u početku kod Boga. Sve je po njoj postalo, i bez nje ništa nije

postalo. Također je istinito, što je isti propovjednik nadodao: I Riječ postade pût i prebiva među nama: i vidjesmo slavu njegovu, slavu kao jedinorođenoga od Oca.

R) Utvrdi se srce Djevice, u kojem po Anđelovu naviještenju zače božanstvena otajstva: tada krasnijega ljepotom od sinova ljudskih primi u čisto krilo: * I blagoslovljena navijeke, porodi nam Boga i čovjeka. — *V)* Stidne joj grudi postaju nenadno hramom Božijim: čista, za muža ne znajuć, riječju je Sina začela. — I blagoslovljena.

Štenje VI.

U jednoj dakle i drugoj naravi isti je Sin Božji, primajući naše, a svoje ne ostavljajući: u čovjeku čovjeka obnavljajuć, a u sebi ostajuć nepromjenljiv. Jer Božanstvo, koje ima zajedničko s Ocem, nije pretrpjelo nikakova kvara svemogućstva, niti je obličje sluge narušilo obličje Božje. Jer ono višnje i vjekovječno bivstvo, koje se snizilo za spasenje ljudskoga roda, nas je doduše uzdiglo na njegovu slavu, ali što je bilo, nije prestalo biti. Stoga kad se Jedinorođeni Božji priznaje manjim od Oca, premda se kaže s njim jednak, dokazuje u sebi istinitost oboje naravi, jer nejednakost potvrđuje ljudsku narav, a jednakost proglasuje božansku.

R) Blagoslovljena si i časna, Djevice Marijo, koja si bez oskvrnjenja postala majkom Spasitelja: * Ležao je u jaslama, a sjao na nebesima. — *V)* Gospode, čuh glas tvoj i pobojah se: razmotrih djela tvoja, i prestraših se: između dvije živine. — Ležao je. — Slava Ocu. — Ležao je.

Na III. Noćnici.

1. Ant. U početku * i prije vijekova Bog bješe Riječ, i on se danas porodio Spasitelj svijeta.

Psalam 96.

Gospod kraljuje nek se raduje zemlja: * nek se vesele otoci mnogi.

Oblaci su i magla naokolo njega: * pravda i sud podnožje prijestolju njegovu.

Oganj pred njim ide: * i pali naokolo neprijatelje njegove.

Munje njegove sijevaju po krugu zemaljskome: * vidi i strepi zemlja.

Gore se tope kao vosak od lica Gospodnjega: * od lica Gospodnjega sva zemlja.

Nebesa navijestaju pravdu njegovu: * i svi puci vide slavu njegovu.

Nek se zastide svi, koji se klanjaju kipovima: * i koji se hvale svojim kumirima.

Klanjajte se njemu, svi Anđeli njegovi: * čuje i veseli se Sion.

I raduju se kćeri Judine: * radi sudova tvojih, Gospode:

Jer si ti Gospod Previšnji nad svom zemljom: * uzvišen veoma nad sve bogove.

Koji ljubite Gospoda, mrzite na zlo: * čuva Gospod duše svetih svojih, iz ruke ih grješnika oslobađa.

Svjetlost ističe pravedniku * i radost onima, koji su prava srca.

Radujte se, pravedni, u Gospodu: * i slavite svetu uspomenu njegovu.

Slava Ocu.

1. Ant. U početku i prije vijekova Bog bješe Riječ, i on se danas porodio Spasitelj svijeta.

2. Ant. Prije danice rođen, * i prije vijekova, Gospod Spasitelj naš danas se dostojao roditi se.

Psalam 97. Pjevajte Gospodu . . . jer je, *kako na Božić. str. 66.*

3. Ant. Kad se porodio Gospod, * kor Anđela pjevaše govoreći: Spasenje Bogu našemu, koji sjedi na prijestolju, i Jaganjcu.

Psalam 98.

Gospod kraljuje neka strepe narodi: * sjedi na Kerubinima, neka se trese zemlja.

Gospod na Sionu velik: i uzvišen nad svim narodima.

Neka slave veliko ime tvoje, jer je strašno i sveto: * čast kralju, koji ljubi pravdu.

Ti si utvrdio pravicu: * sud i pravdu u Jakovu ti si uredio.

Uzvisujte Boga našega, i klanjajte se podnožju nogu njegovih: * jer je sveto.

Mojsije i Aron među svećenicima njegovim: * i Samuel među onima, koji zazivlju ime njegovo.

Zazivahu Gospoda i on ih slišaše: * u stupu od oblaka govoraše njima.

Čuvahu svjedočanstva njegova: * i zapovijed, koju im dade.

Gospode, Bože naš, ti si ih slišao: * Bože, ti si im bio milostiv, ali si i kaznio pogrješke njihove.

Uzvisujte Gospoda Boga našega, i klanjajte se na gori svetoj njegovoj: * jer je svet Gospod Bog naš.

Slava Ocu.

3. Ant. Kad se porodio Gospod kor Anđela pjevaše govoreći: Spasenje Bogu našemu, koji sjedi na prijestolju, i Jaganjcu.

V) Poznato učini Gospod, aleluja.

R) Spasenje svoje, aleluja.

Štenje svetog Evanđelja po Luci.

Štenje VII. *Gl. 2.*

U ono vrijeme: Kad se navrši osam dana, da bude obrezano Dijete: nadjenuše mu ime Isus. I ostalo.

Homilija svetog Ambroza Biskupa.

Obrezuje se dakle Dijete. Tko je to Dijete, ako ne onaj, o kome je kazano: Dijete nam se rodilo, Dijete nam je dano. Jer se učini podložan zakonu, da one, koji bijahu pod zakonom, predobije. Da ga prikažu Gospodu. A što znači u Jerusalemu prikazati Gospodu, rekao bih, da nijesam već prije to rekao u tumačenju Izaije. Jer se drži, da je dostojan Gospodnjega pogleda onaj, koji je obrezan od mana, jer su oči Gospodnje nad pravednikom. Vidiš, kako je sav niz staroga zavjeta slika budućega: jer i obrezanje označuje očišćenje od grijeha.

R) Sveto i neoskvrnjeno djevičanstvo, ne znam, kakovim hvalama, da te uznesem: * Jer onoga, koga nebesa ne mogahu obuhvatiti, ti si u svome krilu nosila. — *V)* Blagoslovljena ti

među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje. — Jer onoga.

Štenje VIII.

Ali jer se radi neke sklonosti k požudi grijeha slabost ljudske pūti i razuma zapliće u nerazriješive mane, to se osmim danom obrezanja označivalo buduće očišćenje od svakog grijeha u dobi uskrsnuća. Ovo je naime ono: Svako muško, koje otvara utrobu, neka se posveti Gospodu. Jer se riječima zakona obećavao porod Djevice. I jest doista svet, jer bez ljage. A da je baš on onaj, koji se označuje u zakonu, jednako nam svjedoče i ponovne riječi Anđela: Što će se roditi, reče, Sveto, zvat će se Sin Božji.

R) Ne znajući mati djevica za čovjeka, porodi bez boli: * Spasitelja vijekova, samoga Kralja Anđela, dojila je sama Djevica prsima s neba napunjenim. — *V)* Stidne joj grudi postaju, nenadno hramom Božijim: čista za muža ne znajuć, riječju je Sina začela. — Spasitelja. — Slava Ocu. — Spasitelja.

Štenje IX.

Jer je jedini među rođenim od žene u svemu svet Gospod Isus, koji novošću neoskvrnjenog porođenja nije osjetio zaraze zemaljske raspadljivosti, nego ju je nebeskim veličanstvom odagnao. Jer kad bismo se držali slova: kako se može kazati, da je svet svaki muški, kad znamo, da ih je bilo mnogo veoma opakih? Zar je svet Ahab? Zar su sveti lažni proroci, koje je na molbu Ilije spalio oganj osvetnik nebeske uvrijede? Ali je onaj svet, kojega su u slici budućega otajstva označivale blage zapovijedi božanskog zakona: jer je on jedini otvorio tajnu porađanja neporočne plodnosti svete djevice Crkve, da rađa narode Božje.

Tebe Boga hvalimo. *Str. 4.*

Na Pohvalama.

Antifone kako niže na Večernji.

Psalmi obični od Pohvala, *str. 6.*

Poglavje *Tit. 2, 11-12.*

Pokaza se milost Boga Spasitelja našega svima ljudima, učeći nas, da odričući se bezbožnosti i svjetovnih želja, trijezno i pravedno i pobožno živimo na ovome svijetu.

Pjesma

kako na Pohvalama Božića. *str. 73.*

V) Riječ je tijelom postala, aleluja. — *R)* I prebivala među nama, aleluja

Ant. prije i poslije Blagoslovljen ;

Divno otajstvo * danas se očituje: obnavlja se narav, Bog postade čovjekom: ono što je bio ostade, a što nije bio uze; ne podlegav smiješanju niti razdijeljenju.

Molitva kako niže na Večernji.

Na II. Večernji.

Ant. 1. O divnog združenja: * Stvoritelj roda ljudskoga, uzevši oživljelo tijelo, dostojao se roditi se od Djevice: i čovjek začet bez čovjeka podijeli nama svoje Božanstvo.

Svi Psalmi kako na Večernji Bl. Djevice Marije.

2. Ant. Kad si se čudesno rodio * od Djevice, tada se ispuniše Pisma: sašao si kao dažd na runo, da spasiš rod ljudski: tebe hvalimo, Bože naš.

3. Ant. U grmu neizgorivomu, što ga je vidio Mojsije, * uviđamo sačuvano tvoje hvalevrijedno djevičanstvo: Bogorodice, moli za nas.

4. Ant. Niknuo je korijen Jesin: * istekla je zvijezda iz Jakova: Djevica je porodila Spasitelja: tebe hvalimo, Bože nas.

5. Ant. Evo nam Marija porodi * Spasitelja, koga vidjevši Ivan zavapi govoreći: Evo Jaganjac Božji, evo onaj, koji diže grijehe svijeta, aleluja.

Pogl. Tit. 2, 11-12.

Pokaza se milost Boga Spasitelja našega svima ljudima, učeći nas, da odričući se bezbožnosti i svjetovnih želja, trijezno i pravedno i pobožno živimo na ovome svijetu.

Pjesma

Isuse, svih Spasitelju,
Kog ravna slavi Očevoj
Prije postanka svjetlosti
Roditelj višnji porodi.

Ti Očev sjaju, svjetlosti,
Ti vječna nado svačija,
Čuj molbe, što ti uzdižu
Tvoji po svietu vjernici.

Spomen' se, Tvorče svemira,
Da tiela oblik našega,
Od Djevice se rađajuć,
Sebi si jednoč uzeo.

Svjedok je tome veseli
Obljetni danak današnu
Iz krila da si Očeva
Jedini spas nam došao

Njega sva zemlja i more,
Sve zviezde i sve stvorenje,
Kô ishod novog spasenja
U novoj pjesmi pozdravlja.

I mi, koje je blaženi
Val svete krvi oblio,
Sniženo, na tvoj Rođendan
Pjesme ti poklon dajemo.

Slava ti budi, Isuse,
Kog' rodi čista Djevica,
S Ocem i s Duhom presvetim
U vjekovječne viekove. Amen.

V) Poznato učini Gospod, aleluja. — *R)* Spasenje svoje, aleluja.

Ant. prije i poslije Veliča:

Veliko * otajstvo nasljedstva: utroba, koja nije znala za muža postade hramom Božjim: koji je od nje uzeo tijelo nije se oskvrnuo; svi će narodi doći govoreći: Slava tebi, Gospode.

Molitva

Bože. koji si plodnim djevičanstvom blažene Djevice Marije ljudskome rodu podijelio darove vječnoga spasenja; udijeli, molimo; da osjetimo kako za nas posreduje ona, po kojoj smo zaslužili primiti početnika života, Gospoda našega Isukrsta, Sina tvoga: Koji s tobom.

—

Nedjelja među Obrezanjem i Bogojavljenjem

ili ako ona ne dolazi, na 2 Siječnja

PRESVETO IME ISUSOVO

Na Večernji.

Ant. 1. Svaki, * koji zazove ime Gospodnje, bit će spašen.

Psalmi od Nedjelje, str. 25 a mjesto zadnjega govori se Ps. 115 Vjerovah, *kako andje, str. 31.*

2. Sveto je i strašno * ime njegovo, početak mudrosti strah Gospodnji.

3. A ja ću se * u Gospodu radovati, i veselit ću se u Bogu Isusu svome.

4. Od istoka sunčanoga * do zapada budi hvaljeno ime Gospodnje.

5. Prinijet ću * žrtvu zahvalnicu, i ime ću Gospodnje prizvati,

Ps. 115 Vjerovah, *kako na str. 31.*

Poglavje *Fil. 2, 8-10.*

Braćo: Isukrst ponizi sam sebe postavši poslušan sve do smrti, i to smrti na križu. Radi čega i Bog njega uzvisi i dade mu ime, koje je nad svakim imenom, da

se u ime Isusovo pokloni svako koljeno.

Pjesma.

Sam slatki spomen Isusov
Radosti prave podaje,
Al nema ništa slađega,
Što kad on u nam ostaje!

Ništa se ljepšeg ne pjeva,
Nit se što sluša dražega,
Nit se što slađeg pomišlja
Od Krista, Sina Božjega.

O, kako blag si, Isuse,
Pokajnim koji ištu te!
A što si tek ti onima
Koji već jednom nađu te?

Nit jezikom se izreći,
Nit pismom dà izraziti:
Samo tko kuša, spoznaje
Isusa što je ljubiti.

Bud' naša radost, Isuse,
Kô što si plata nastajna:
Bila nam slava u tebi
Do u vremena najkrajnja!
Amen.

V) Budi ime Gospodnje blagoslovljeno, aleluja. — *R*) Od sada i sve do vijeka, aleluja.

Ant. prije i poslije Veliča:

Nadjenut ćeš mu * ime Isus: jer će on spasiti puk svoj od grijeha njihovih, aleluja.

Molitva.

Bože, koji si jedinorođenoga Sina Tvoga postavio za Spasitelja rodu ljudskomu, i zapovjedio da se zove Isus: podaj milostivo; čije sveto ime častimo na zemlji, da se i njegova gledanja nauživamo na nebesima. Po istome Gospodu.

NA BLAGDAN

BOGOJAVLJENJA

(Vodokršte ili Sv. Tri Kralja)

Opaska: Svečani blagoslov vode, što se čini uoči ili na sam blagdan Bogojavljenja, nalazi se niže u II. dijelu ovog Bogoslužbenika.

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim zadnjeg Psalma, koji je 116 Hvalite Gospoda, *kako na str. 31.*

Ant. za Veliča:

Mudraci * vidjevši zvijezdu, rekoše među sobom: Ovo je znak velikoga Kralja: idimo i tražimo ga, i poklonimo mu darove, zlato tamjan i miru, aleluja.

NA JUTRENJI.

Pošto se izmolilo Oče naš, Zdravo M. *i* Vjerovanje, *po-*

čne se odmah s I. Antifonom I. Noćnice.

Na I. Noćnici.

1. Ant. Prinesite Gospodu * sinovi Božji, poklonite se Gcspodu u svetom dvoru njegovu.

Psalam 28.

Prinesite Gospodu, sinovi Božji: * prinesite Gospodu mlade kozliće.

Prinesite Gospodu slavu i čast, prinesite Gospodu slavu imenu njegovu: * poklonite se Gospodu u svetom dvoru njegovu.

Glas je Gospodnji nad vodama, Bog veličanstva grmi: * Gospod je nad mnogim vodama.

Glas je Gospodnji silan: * glas je Gospodnji veličanstven.

Glas Gospodnji lomi cedre: * lomi Gospod cedre Libanske.

Kao tele skaču od njega: * Libanon i Sirion kao mlad bivol.

Glas Gospodnji sipa plamen ognjeni: * glas Gospodnji potresa pustinju: potresa Gospod pustinju Kadeš.

Glas Gospodnji vitla hrastovima i ogoljuje šume: * a u hramu njegovu svi govore: slava.

Gospod čini, da nastane potop: * i sjedit će Gospod Kralj u vijeke.

Gospod će dati krepost narodu svojemu: * Gospod će blagosloviti puk svoj u miru.

Slava Ocu.

1. Ant. Prinesite Gospodu, sinovi Božji, poklonite se Gospodu u svetom dvoru njegovu.

2. Ant. Nabujala rijeka * veseli, aleluja, grad Božji, aleluja.

Psalam 45.

Bog nam je utočište i krepost: * pomoćnik u nevoljama, koje nas teško zaskočiše.

Zato se ne ćemo bojati, kad bi se zemlja tresla: * i gore se prosjele u srce mora.

Kad bi bučila i kipjela voda njegova: * i planine se tresle od sile njegove.

Nabujala rijeka veseli grad Božji: * Previšnji je posvetio prebivalište svoje.

Bog je usred njega, ne će se pomaknuti: * pomaže mu Gospod od rane zore.

Smetoše se narodi, i propadoše kraljevstva: * pusti glas svoj, potrese se zemlja.

Gospod nad vojskama s nama je: * branitelj je naš Bog Jakovljev.

Dođite i vidite čudesna djela Gospodnja, koja je učinio na zemlji: * ukinuvši ratove sve do kraja zemlje.

Luk prebi, i oružje slomi: * i štitove sažeže ognjem.

Stanite i poznajte, da sam ja Bog: * uzvišen po narodima, uzvišen na zemlji.

Gospod nad vojskama s nama je: * branitelj je naš Bog Jakovljev.

Slava Ocu.

2. Ant. Nabujala rijeka veseli, aleluja, grad Božji, aleluja.

3. Ant. Pjevajte * Bogu našemu, pjevajte; pjevajte Kralju našemu, pjevajte mudro.

Psalam 46.

Svi narodi plješčite rukama: * kliknite Bogu glasom radosnim.

Jer je višnji Gospod strašan: * Kralj velik nad svom zemljom.

Podloži puke nama: * i narode pod noge naše.

Izabra nam nasljedstvo naše: * krasotu Jakovljevu, koju ljubi.

Uzlazi Bog uz klicanje: * i Gospod uz glas trublje.

Pjevajte Bogu našemu, pjevajte: * pjevajte Kralju našemu, pjevajte.

Jer je Bog Kralj sve zemlje: * pjevajte mudro.

Bog kraljuje nad narodima: * Bog sjedi na svetom prijestolju svome.

Poglavice naroda dolaze također k Bogu Abrahamovu: * i najveći mogućnici zemaljski uzvisuju se veoma.

Slava Ocu.

3. Ant. Pjevajte Bogu našemu, pjevajte; pjevajte Kralju našemu, pjevajte mudro.

V) Sva zemlja nek ti se klanja i pjeva tebi. — *R)* Nek pjeva pjesmu imenu tvojemu, Gospode.

Iz Izaije Proroka.

Štenje I. *Gl. 55.*

O vi svi, koji ste žedni, dođite na vodu: i koji nemate srebra, hitite, ku-

pujte i jedite; kupujte bez srebra i bez ikakve zamjene vina i mlijeka. Zašto trošite svoje srebro u ono, što nije kruh, i trud svoj u ono, što ne siti? Slušajte me pozorno: jedite, što je dobro, i duša će se vaša nasladiti u pretilini. Prignite uho svoje, i dođite k meni: poslušajte i živjet će duša vaša, i sklopit ću s vama zavjet vječni, milosti Davidove vjerne. Evo dadoh ga za svjedoka pucima, za vođu i učitelja narodima.

R) Danas na Jordanu kad se krstio Gospod, otvoriše se nebesa, i kao golubica siđe Duh na njega, i glas Očev zagrmi: * Ovo je Sin moj ljubljeni, u komu sam se dobro nasladio. — *V)* Siđe Duh Sveti na njega u tjelesnoj prilici golubice, i glas s neba postade. — Ovo je.

Štenje II. *Gl. 60.*

Ustani, rasvijetli se Jerusaleme: jer dođe svijetlo tvoje, i slava te Gospodnja obasja. Jer gle! tmine će pokriti zemlju, i magla narode: a nad tobom će se pojaviti Gospod, i slava njegova u tebi će se vidjeti. I narodi će hoditi u svijetlu tvojem, i kraljevi u sjajnosti, koja iz tebe ističe. Podigni oči svoje unaokolo, i vidi: svi se ovi skupljaju, dolaze k tebi: sinovi tvoji dolaze iz daleka, i kćeri tvoje sa svih se strana podižu. Tada ćeš vidjeti i uzradovat ćeš se, srce će ti se diviti i širiti, kad se k tebi obrati mnoštvo s mora, sila narodâ dođe k tebi. Mnoštvo kamila prekrit će te, dromedari iz Madijana i Efe: svi će iz Sabe doći, zlato i tamjan prinoseći, i hvalu Gospodu pjevajući.

R) U prilici golubice vidio se Duh Sveti, Očev glas čuo se: * Ovo je Sin moj ljubljeni, u kome sam se dobro nasladio. — *V)* Nebesa se otvoriše nad njim, i glas Očev zagrmi. — Ovo je.

Štenje III. *Gl. 61 i 62.*

Radovat ću se veoma u Gospodu, i veselit će se duša moja u Bogu mojem: jer me obuče u haljine spasenja: i plaštem pravde

ogrnu me, kao kad se zaručnik uresi krunom i zaručnica nakiti uresom svojim. Jer kao što iz zemlje raste bilje i u vrtu niče, što se posije, tako će Gospod Bog učiniti da nikne pravda i pohvala pred svim narodima. Radi Siona neću mučati, i radi Jerusalema ne ću mirovati, dokle ne izađe kao svjetlost pravednik njegov, i spasitelj se njegov ne razgori kao svijeća.

R) Kraljevi Taršiški i otoci poklone će prikazati: * Kraljevi Arapski i Sapski dare će donijeti Gospodu Bogu. — *V)* Svi će iz Sabe doći, zlato i tamjan prinoseći. — Kraljevi. — Slava Ocu. — Kraljevi.

Na II. Noćnici.

1. Ant. Sva zemlja nek ti se klanja * i pjeva tebi: nek pjeva pjesmu imenu tvojemu, Gospode.

Psalam 65.

Poklikni Bogu, sva zemljo, pjevajte pjesmu imenu njegovu: * dajte hvalu slavi njegovoj.

Recite Bogu: Strašna li su djela tvoja, Gospode! * radi velike kreposti tvoje lažu ti neprijatelji tvoji.

Sva zemlja nek ti se klanja i pjeva tebi: * nek pjeva pjesmu imenu tvojemu.

Dođite i vidite djela Božja: * strašan je u osnovama svojim nad sinovima ljudskim.

On je pretvorio more u suho, preko rijeke prijeđoše nogom: * ondje smo se veselili u njemu.

On vlada krepošću svojom na vijeke, oči njegove gledaju na narode: * buntovnici nek se ne podižu.

Blagosivljajte, narodi, Boga našega: * i razglašujte hvalu njegovu

On je duši mojoj darovao život: * i nije dao da pokliznu noge moje.

Ti si nas kušao, Bože: * iskušao si nas ognjem, kao što se kuša srebro.

Uveo si nas u zamku, metnuo si nevolje na leđa naša: * stavio si silnike na glave naše.

Prošli smo kroz oganj i vodu: * pa si nas izveo na odmor.

Uči ću u kuću tvoju sa žrtvama paljenicama: * izvršit ću ti zavjete moje, koje su izrekla usta moja.

I koje je učinio jezik moj,* u nevolji mojoj.

Žrtve ću pretile prinijeti tebi s kadom od pretiline ovnova: * prikazat ću ti volove s kozlićima.

Dođite, svi, koji se bojite Boga, slušajte i pripovijedat ću: * sve što je učinio duši mojoj.

K njemu zavapih ustima svojim, * pa ga proslavih jezikom svojim.

Da sam vidio u srcu svojem bezakonje, * ne bi me uslišio Gospod.

Ali me je Bog uslišio, * i primio je glas molitve moje.

Blagoslovljen Bog, * koji nije odbio molitvu moju, ni ustegao milosrđe svoje od mene.

Slava Ocu.

1. Ant. Sva zemlja nek ti se klanja i pjeva tebi: nek pjeva pjesmu imenu tvojemu, Gospode.

2. Ant. Kraljevi Taršiški * i otoci poklone će prikazati Kralju Gospodu.

Psalam 71.

Bože, sud svoj daj kralju:* i pravdu svoju sinu kraljevu.

Da sudi puk tvoj u pravdi * i uboge tvoje po pravici.

Rodile gore mir puku, * i bregovi pravdu.

On će suditi ubogima puka i spasit će sinove ubogih: * a klevetnika će poniziti.

I ostat će dokle je sunca i mjeseca, * od koljena do koljena.

Sići će kao dažd na runo, * i kako kaplje, koje rose po zemlji.

Isteći će u dane njegove pravda i obilje mira: * dokle teče mjeseca.

Vladat će od mora do mora: * i od rijeke do kraja kruga zemaljskoga.

Pred njim će padati Etiopljani: * i neprijatelji njegovi prah će lizati.

Kraljevi Taršiški i otoci poklone će prikazati: * kraljevi Arapski i Sabski dare će donijeti.

I klanjat će mu se svi narodi zemaljski: * svi će narodi služiti njemu.

Jer će osloboditi ubogoga od mogućnika: * i siromaha, koji nema pomoćnika.

Bit će milostiv siromahu i potrebnome: * duše će ubogih spasiti.

Od lihve i od nasilja iskupit će duše njihove: * časno je pred njim ime njihovo.

Oni će živjeti sretno, i davat će mu zlato iz Arabije, i molit će s njega vazda: * blagosivat će ga po vas dan.

Bit će obilno žita na zemlji, po vrsima gora nicat će klasje kao šuma Libanska: * umnožit će se gradovi kao trava zemaljska.

Blagoslovljeno budi Ime njegovo u vijeke: * dokle teče sunca, spominjat će se Ime njegovo.

I u njemu će se blagosloviti sva plemena zemaljska: * svi će ga narodi veličati.

Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov, * koji sam čini čudesa.

I blagoslovljeno Ime Veličanstva njegova u vijeke: * slave njegove napunit će se sva zemlja: budi, budi.

Slava Ocu.

2. Ant. Kraljevi Taršiški i otoci poklone će prikazati Kralju Gospodu.

3. Ant. Svi narodi, * koje si stvorio, doći će i poklonit će se pred tobom, Gospode.

Psalam 85.

Prikloni, Gospode, uho svoje, i usliši mene: * jer sam ja ubog i siromah.

Čuvaj dušu moju, jer sam svet: * spasi slugu svojega, Bože moj, koji se ufa u tebe.

Smiluj se meni, Gospode, jer k tebi vapijem po vas dan: * obeseli dušu sluge tvojega, jer k tebi, Gospode, podižem dušu svoju.

Jer si ti, Gospode, dobar i blag: * i veoma milostiv svima, koji te zazivlju.

Primi, Gospode, ušima molitvu moju: * i slušaj glas moljenja moga.

U dan nevolje svoje vapijem k tebi: * jer ćeš me uslišati.

Nema među bogovima slična tebi, Gospode: * niti je išta kao što su djela tvoja.

Svi narodi, koje si stvorio, doći će i poklonit će se pred tobom, Gospode: * i slavit će ime tvoje.

Jer si ti velik i činiš čudesa: * ti si sam Bog.

Vodi me, Gospode, po putu tvome, da idem po istini tvojoj: * da se raduje srce moje bojeći se imena tvoga.

Hvalit ću te, Gospode Bože moj, svim srcem svojim, * i slavit ću ime tvoje na vijeke:

Jer je milosrđe tvoje veliko nada mnom: * izvadio si dušu moju iz najdubljeg pakla.

Bože, opaki su se digli proti meni, i izbor silnika traži dušu moju: * i nemaju tebe pred očima svojim.

Ali ti si, Gospode Bože moj, blag i milostiv:* ustrpljiv i mnogo milosrdan i istinit.

Pogledaj na me i smiluj se meni, * daj vlast svoju slugi svojemu: i spasi sina službenice svoje.

Učini sa mnom čudo dobrote, da vide, koji me mrze, i postide se: * što si mi, Gospode, pomogao i utješio mene.

Slava Ocu.

3. Ant. Svi narodi, koje si stvorio, doći će i poklonit će se pred tobom, Gospode.

V) Kraljevi Taršiški i otoci poklone će prikazati.

R) Kraljevi Arapski i Sapski darove će prinijeti.

Govor svetoga Lava Pape.

Štenje IV.

Radujte se u Gospodu, predragi, opet velim, radujte se: jer u kratkome razmaku vremena, iza svetkovine Porođenja Kristova, svanuo nam je blagdan objavljenja njegova: i koga je u onaj dan Djevica porodila, njega je u ovaj dan svijet pripoznao. Jer Riječ, koja se učini put, tako uredi početak svoga upućenja, da se je porođeni Isus objavio vjernicima, a bio sakriven progoniteljima. Već tada dakle nebesa pripovjediše slavu Božju, i po svoj zemlji proširi se glas istine, kada se i pastirima prikaza vojska Anđela, da im navijesti Spasiteljevo porođenje, i kada zvijezda prehodnica privede kraljeve, da mu se poklone; e da rođenje pravoga Kralja zablista od istoka sunca do zapada, kako bi kraljevstva na istoku doznala po

mudracima istinitost događaja, a da to ni Rimskome carstvu ne ostane sakriveno.

R) Rasvijetli se, rasvijetli se Jerusaleme, jer dođe svjetlost tvoja: * I slava te Gospodnja obasja. — *V)* I narodi će hoditi u svijetlu tvojem, i kraljevi u sjajnosti, koja iz tebe ističe. — I slava.

Štenje V.

Jer i bijesnilo Irudovo hoteći uništiti u početku sebi sumnjivoga Kralja, nehotice posluži ovome providenju: tako, da dok je on nastojao oko okrutnoga zlodjela, i progonio nepoznato dijete nerazboritim klanjem nevine dječice, svud se sve to jasnije raznosio glas o vladaru, čije je porođenje bilo s neba naviješteno. I tako novost višnjega objavljenja i zloba preokrutnoga progonitelja, učinile su, da se taj glas brže i pospješnije širio. Tada je bio Spasitelj ponesen i u Egipat, da se narod, koji je bio podan starim zabludama, već otajnom milošću prebilježi na skoro spasenje; i koji još ne bješe iz duše izbacio praznovjerje, da primi već u svoju kuću istinu.

R) Svi će iz Sabe doći, zlato i tamjan prinoseći, i hvalu Gospodu pjevajući: * Aleluja, aleluja, aleluja.

V) Kraljevi Taršiški i otoci poklone će prikazati, kraljevi Arapski i Sapski darove će donijeti. — Aleluja, aleluja, aleluja.

Štenje VI.

Spoznajmo dakle, predragi, u Mudracima, koji se Kristu pokloniše, prvine našega zvanja i vjere; i radosnim srcem svetkujmo početak blaženog ufanja. Od onda smo naime počeli ulaziti u vjekovječno nasljedstvo; od onda su nam se otvorile tajne Pisma, koja nam o Kristu govore, i istina, koju židovska zaslijepljenost nije primila, unijela je svoje svijetlo među sve narode. Svetkujmo stoga mi ovaj presveti dan, u kojemu se objavio Tvorac spasenja našega: te komu su se mudraci kao djetešcu u jaslama poklonili, tomu se mi klanjajmo kao svemogućemu na nebesima. I kao što oni od svoga

blaga priniješe Gospodu darove otajstvena značenja, tako mu i mi iz srdaca svojih prinesimo ono, što je dostojno Boga.

R) Mudraci dolaze od Istoka u Jerusalem, pitajući i govoreći: Gdje je onaj, što se je rodio, čigovu zvijezdu vidjesmo: * Pa dođosmo, da se poklonimo Gospodu. — *V)* Vidjesmo zvijezdu njegovu na Istoku. — Pa dođosmo. — Slava Ocu. — Pa dođosmo.

Na III. Noćnici.

1. Ant. Dođite, poklonimo se njemu: jer je on Gospod Bog naš.

Psalam 94.

Dođite, zapjevajmo Gospodu: * radujmo se Bogu spasitelju svojemu.

Uranimo pred lice njegovo s hvalom: * i u pjesmama radujmo se njemu.

Dođite, poklonimo se njemu: * jer je on Gospod Bog naš.

Jer je Gospod velik Bog: * i Kralj velik nad svim bogovima.

Jer su u ruci njegovoj svi krajevi zemaljski: * i visine gorske njegove jesu.

Dođite, poklonimo se njemu: * jer je on Gospod Bog naš.

Jer njegovo je more i on ga je stvorio: * i kopno su načinile ruke njegove.

Dođite, poklonimo se njemu: * jer je on Gospod naš.

A mi smo puk pastve njegove, i ovce ruke njegove: * Danas, kad čujete glas njegov, nemojte da otvrdnu srca vaša:

Kao kad se pobuniste u dan iskušanja u pustinji: * gdje me iskušaše oči vaši, ogledaše i vidješe djela moja.

Dođite, poklonimo se njemu: * jer je on Gospod Bog naš.

Četrdeset godina srdio sam se na narod onaj: * i rekoh: Ovi vazda lutaju srcem.

A oni ne spoznaše pute moje, za to se zakleh u srdžbi svojoj: * da ne će ući u pokoj moj.

Dođite, poklonimo se njemu: * jer je on Gospod Bog naš.

Slava Ocu i Sinu i Duhu

Svetomu. Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda, i u vijeke vijekova. Amen.

1. Ant. Dođite, poklonimo se njemu: jer je on Gospod Bog naš.

2. Ant. Poklonite se Gospodu * u svetom dvoru njegovu.

Psalam 95.

Pjevajte Gospodu, *kako na Božić, str. 65.*

Ponavlja se 2. Ant.

3. Ant. Poklonite se Bogu: * aleluja, svi Anđeli njegovi, aleluja.

Psalam 96.

Gospod kraljuje, *kako na str. 90.*

Ponavlja se 3. Ant.

V) Poklonite se Gospodu, aleluja. — *R)* U svetom dvoru njegovu, aleluja.

Štenje svetog Evanđelja po Mateju.

Štenje VII. *Gl. 2.*

Budući se porodio Isus u Betlehemu Judinu u dane Iruda kralja, eto Mudraci od Istoka dođoše u Jerusalem govoreći: Gdje je kralj židovski, što se je rodio? i ostalo.

Homilija svetoga Grgura Pape.

Kako ste, predraga braćo, čuli iz evanđeoskoga štenja, kad se je rodio Kralj nebeski, smutio se je kralj zemaljski; jer je naravno, da se zemaljska oholost smete, kad se otkriva uzvišenost nebeska. Nego treba da ispitamo, zašto se Anđeo prikazao pastirima u Judeji, kad se Otkupitelj porodio, dok je mudrace od istoka privela da mu se poklone zvijezda a ne Anđeo? To se zbilo zato, jer je trebalo da razumni stvor, to jest Anđeo propovijeda Židovima, kao onima, koji se služe razumom: dočim se pogani, jer se nijesu znali služiti razumom, privode k poznavanju Gospoda ne glasom nego znamenjima. Zato i govori Pavao: Proročanstva su dana vjernicima, a ne nevjernicima; a znamenja nevjernicima, a ne vjernicima. Jer su i onima proročanstva dana kao vjernicima, a ne nevjernicima, a ovima znamenja kao nevjernicima, a ne vjernicima.

R) Zvijezda, koju bijahu

vidjeli Mudraci na istoku, iđaše pred njima, dok ne dođe do mjesta, gdje bijaše Dijete: * A kad je vidješe, obradovaše se veoma velikom radosti. — *R*) I ušavši u kuću nađoše Dijete s Marijom Materom njegovom, i padši nice pokloniše se njemu. — A kad je vidješe.

Štenje VIII.

A ima se opaziti, da našega Otkupitelja, kad je već bio odrastao, propovijedaju istim poganima Apostoli, a dok je bio malašan, i dok se još nije mogao služiti ljudskim govorom, zvijezda ga objavljuje narodima: Jer je uistinu red razloga iziskivao, da govorljivi propovijednici očituju Gospoda, koji govori, dočim su ga, dok još nije govorio, propovijedala nijema stvorenja. Ali pri svim znamenjima, koja su se ukazala ili kad se rađao Gospod ili kad je umirao, imamo promišljati, kolika je bila u srcu nekih Židova tvrdokornost, te ga nijesu upoznali ni po daru proročanstva, ni po čudesima.

R) Vidjevši zvijezdu Mudraci, obradovaše se veoma velikom radosti * I ušavši u kuću nađoše Dijete s Marijom Materom njegovom i padši nice pokloniše se njemu: * I otvorivši blago svoje, priniješe mu darove, zlato, tamjan i miru.

V) Zvijezda, koju bijahu vidjeli Mudraci na istoku, iđaše pred njima, dok ne dođe i stade odozgo, gdje bijaše Dijete.
I ušavši. — Slava Ocu. — I otvorivši.

Štenje IX.

Sva zaista stvorenja posvjedočiše, da je došao njihov stvoritelj. Da nešto o njima po ljudsku govoreći rečem: Njega su za Boga upoznala nebesa, jer su odmah poslala zvijezdu. More ga je poznalo, jer je pod njegovima stopama postalo prohodno. Upoznala ga zemlja, jer se potresla, kad je on umirao. Sunce ga upoznalo, jer je sakrilo zrake svojega svijetla. Upoznaše ga kamenje i zidine, jer se u času smrti njegove raspukoše. Pakao ga upozna, jer one, koje je već mrtve dr-

žao, povrati. A ipak ovoga, koga sva bešćutna stvorenja upoznaše Gospodarom, srca nevjernih Židova još ne priznaju za Boga, i tvrđa od kamena neće da se skruše na pokoru.

Tebe Boga hvalimo, *str. 4.*

Na Pohvalama.

Antifone i Poglavje kako niže na Večernji. Psalmi obični od Pohvala, str. 6.

Pjesma

O među veljim gradovim',
Betleme, ti sam najveći!
U tebi Bog upućeni,
Spasenja vođa rodi se!

Sjajnija, ljepša od sunca
Na nebu zviezda javlja se,
I željnom svietu naviešta
Dolazak Boga—Čovjeka.

Kojeg Mudraci vidjevši,
Ničice pred njim padaju,
Zlatom ga, mirom, tamjanom,
Istočnim darim daruju.

Zlato i tamjan mirisni
Kazuju Kralja i Boga,
A prah od mire sabejske
Predznakom biva pogreba.

Slava Ti budi, Isuse,
Koji se javljaš Narodim',
S Ocem i s Duhom Svetijem
U vjekovječne viekove.
Amen.

V) Poklonite se Gospodu, aleluja.

R) Svi Anđeli njegovi, aleluja.

Ant. prije i poslije Blagoslovljen:

Danas se je * s nebeskim zaručnikom združila Crkva, jer je na Jordanu Krist oprao njezine krivice: trče s darovima Mudraci na kraljevski pir, i vinom pretvorenim od vode vesele se gosti, aleluja.

Molitva kako niže na Večernji.

Na II. Večernji.

Ant. 1. Prije danice rođen, * i prije vijekova, Gospod Spasitelj naš danas se je svijetu pokazao.

Psalmi svi redom od Nedjelje, str. 25.

2. Dođe svijetlo tvoje, * Jerusaleme, i slava te Gospodnja obasja, i na-

rodi će hoditi u svijetlu tvojem, aleluja.

3. Otvorivši blago svoje, * priniješe Mudraci Gospodu zlato, tamjan i miru, aleluja.

4. Mora i rijeke, * blagosivajte Gospoda: pjevajte, izvori, pjesmu Gospodu, aleluja.

5. Zvijezda ova * bliješti kao plamen i pokazuje Boga, Kralja kraljeva; Mudraci je vidješe i velikome Kralju darove priniješe.

Poglavje *Iz. 60, 1.*

Ustani, rasvijetli se, Jerusaleme, jer dođe svijetlo tvoje, i slava te Gospodnja obasja.

Pjesma.

Što strepiš, kruti Irude,
Pri Boga Kralja dolasku?
O ne! zemaljska ne grabi
Tko carstvo daje nebesko.

Mudraci jezde s Istoka
Za zviezdom, koju spaziše,
I traže svietlo svjetlošću,
I darom Boga spoznaju.

Čiste se vode Jordanske
Jaganjac Božji dotakne:
Griehe, što sam ne imao,
Perući nas je zbrisao.

Gle, novog čuda svemoći!
Crvéne sûdi vodeni,
I voda iz njih točena
Vinom se stvara gostima.

Slava Ti budi, Isuse,
Koji se javljaš Narodim
S Ocem i s Duhom Svetijem
U vjekovječne viekove. Amen.

V) Kraljevi Taršiški i otoci poklone će prikazati. — *R)* Kraljevi Arapski i Sapski dare će donijeti.

Ant. prije i poslije Veliča:

Trima čudesima * urešen sveti dan slavimo:

danas je zvijezda Mudrace privela k jaslama: danas je na piru voda pretvorena u vino; danas je hotio Krist da ga Ivan krsti na Jordanu za naše spasenje, aleluja.

Molitva

Bože, koji si na današnji dan Jedinorođenoga tvogą objavio narodima zvijezdom prehodnicom: podaj milostivo: da mi, koji te već vjerom poznasmo, budemo privedeni sve do gledanja krasote visosti tvoje. Po istome Gospodu našemu.

Nedjelje po Bogojavljenju.

Na Večernji.

Nedjelja među osminom.

Sve kako na II. Večernji Bogojavljenja osim:

V) Svi će iz Sabe doći, aleluja. — *R)* Zlato i tamjan donoseći, aleluja.

Ant. za Veliča:

Sine, što nam učini tako? * Ja i otac tvoj žalosni smo te tražili. Zašto ste me tražili? Nijeste li znali, da treba da se bavim onim, što je Oca mojega?

Molitva

Prati, molimo Gospode, nebeskom milostivošću prošnje puka, koji se moli; da uvide što moraju činiti, i ojače se za izvršivanje onoga, što vide. Po Gospodu našemu.

Uspomena Bogojavljena, kako gore.

Nedjelja II.

Sve kako na Več. obične Nedjelje str. 25.

Ant. za Veliča:

Kad ponesta vina, * zapovjedi Isus da napune sudove vodom, koja se pretvori u vino, aleluja.

Molitva

Svemogući vjekovječni Bože, koji nebeske ujedno i zemaljske stvari upravljaš: usliši milostivo molitve puka svoga; i mir svoj udijeli vremenima našim. Po Gospodu.

Nedjelja III.

Sve kako na Več. obične Nedj. str. 25.

Ant. za Veliča:

Gospode,* ako hoćeš, možeš me očistiti: i reče Isus: Hoću, očisti se.

Molitva

Svemogući vjekovječni Bože, pogledaj milostivo na slabost našu: te na našu zaštitu pruži desnicu svojega veličanstva. Po Gospodu.

Nedjelja IV.

Sve kako na str. 25.

Ant. za Veliča:

Gospode, * spasi nas, pogibosmo: zapovjedi i učini tišinu, Bože.

Molitva

Bože, koji znaš, da mi postavljeni u tolikim pogibeljima, zbog ljudske slabosti ne možemo opstojati: daj nam zdravlje duševno i tjelesno, da što trpimo radi grijeha svojih, s tvojom pomoću nadvladamo. Po Gospodu.

Nedjelja V.

Sve kako na str. 25.

Ant. za Veliča:

Pokupite* najprije kukolj i svežite ga u snopove, da se spali: a pšenicu skupite u žitnicu moju, govori Gospod.

Molitva

Obitelj svoju, molimo, Gospode, neprestanim pomilovanjem ču-

vaj: da koja se oslanja samo na ufanje nebeske milosti, tvojom se vazda obranom zaštiti. Po Gospodu.

Nedjelja VI.

Sve kako na str. 25.

Ant. za Veliča:

Slično je* kraljevstvo nebesko kvasu, koji uzevši žena metne u tri mjere brašna, dok sve ne uskisne.

Molitva

Podaj, molimo, svemogući Bože, da uvijek što je razložito promišljajući, i riječima ispunjamo i djelima ono, što je tebi ugodno. Po Gospodu.

Nedjelja Sedamdesetnica.

Sve kako na str. 25.

Ant. za Veliča:

Reče domaćin * radnicima svojim: Što stojite ovdje vas dan besposleni? A oni odgovarajući rekoše: Jer nas nije nitko unajmio. Idite i vi u moj vinograd: i što bude pravo, dat ću vama.

Molitva.

Molitve puka svoga, prosimo, Gospode, milostivo usliši; da se mi, koji se pravo zbog grijeha svojih žalostimo, oslobodimo milosrdno radi slave imena tvoga. Po Gospodu.

Nedjelja Šezdesetnica.

Sve kako na str. 25.

Ant. za Veliča:

Vama je dano, * da znate otajstvo kraljevstva Božjega, a ostalim u pričama, reče Isus učenicama svojim.

Molitva

Bože, koji vidiš, da se ni u koje svoje djelo ne pouzdajemo: podaj milostivo, da proti svim nezgodama zaštitom Na-

učitelja narodâ budemo obranjeni. Po Gospodu.

Nedjelja Pedesetnica.

Sve kako na str. 25.

Ant. za Veliča:

A Isus stade * i zapovjedi, da dovedu preda nj slijepca, i reče mu: Što hoćeš, da ti učinim? Gospode, da progledam. A Isus reče njemu: Progledaj, vjera te je tvoja spasila. I ončas progleda, i iđaše za njim, hvaleći Boga.

Molitva

Molitve naše, prosimo Gospode, milostivo usliši: i od uza grijeha odriješene, od svake nas nezgode čuvaj. Po Gospodu.

U Nedjelje Korizmene.

Na Večernji.

Antifone i Psalmi kako na obične Nedjelje, str. 25.

Poglavje *Joel 2, 17.*

Između trijema i oltara neka plaču svećenici, službenici Gospodnji, i neka govore: Prosti, Gospode, prosti puku svome: i ne daj nasljedstva svojega na ruglo, da vrnjim zavladaju narodi.

Pjesma

Čuj, blagi naš Stvoritelju,
Naš plač i naše molitve,
U četrdeset dnevnomu
Svetomu postu ovomu.

Ispitivaču srdaca,
Ti slabost ljudsku poznaješ,
Pa, dok se k tebi vraćamo,

Podaj nam milost pro-
štenja.

Istina, mnogo zgriešísmo,
Nu prosti, dok priznajemo;
I liek podieli nemoćnim
Na slavu tvojeg imena.

Podari, da se ûstegom
Prkosno tielo satere,
Te srca, prosta krivice,
Od grješne paše odstupe.

Udieli, Trojstvo blaženo,
Jedinstvo viek' nerazdvojno,
Da svetog posta darovi
Obilno nama usplode.
Amen.

V) Anđelima je svojim naredio za tebe.

R) Da te čuvaju po svim putevima tvojim.

Antifona za Veliča i Molitva za svaku Nedjelju, različno, kako slijedi:

I. Nedjelja.

Ant. Evo sad je vrijeme prijatno, * evo sad je dan spasenja: ovih dakle dana pokažimo se kao službenici Božji u strpljenju velikom, u postima, u bdijenjima i u ljubavi ne hinjenoj.

Molitva

Bože, koji Crkvu svoju godišnjim korizmenim postom čistiš: podaj obitelji svojoj: da što od tebe nastoji postom zadobiti, to izvrši dobrim djelima. Po Gospodu.

II. Nedjelja.

Ant. Viđenje, koje ste vidjeli * nikomu ne kazujte, dok Sin čovječanski od mrtvih ne uskrsne.

Molitva

Bože, koji vidiš, da smo bez ikakve kreposti: čuvaj nas iznutra i izvana; da se od svih protivnosti zaštitimo u tijelu, i od zlih misli očistimo u duhu. Po Gospodu.

III. Nedjelja.

Ant. Podigne glas * neka žena iz mnoštva i reče: Blažena utroba, koja te je nosila, i prsi, koje si sisao. A Isus reče njoj: Pače blaženi, koji slušaju riječ Božju, i opslužuju nju.

Molitva

Molimo, svemogući Bože, pogledaj na prošnje poniznih: i na obranu našu, desnicu tvojega veličanstva pruži. Po Gospodu.

IV. Nedjelja.

Ant. Otide tada * Isus u goru, i ondje osta s učenicima svojim.

Molitva

Podaj molimo, svemogući Bože; da mi koji se pravom žalostimo zbog svojih djela, utjehom tvoje milosti odahnemo. Po Gospodu.

Nedjelja Muke
(Gluha).

Antifone i Psalmi kako na Večernji obične Nedjelje, str. 25.

Poglavje *Žid. 9, 11-12.*

Braćo: Isukršt došavši kao Veliki Svećenik došastih dobara, kroz bolji i savršeniji šator ne rukom tvoreni, to jest, ne ovoga stvorenja; niti s krvlju kozlićâ ili junčićâ, nego vlastitom krvlju uđe jednom u svetinju, našavši vječno otkupljenje.

Pjesma

Barjaci kreću Kraljevi,
Otajstvo Križa blista se,
Na kojem život umrije
I smrću život donese.

Kad koplje mu se okrutno
Zabolo šiljkom u srce,
Sa vodom krv protekla je
Od grijeha da nas očisti.

I ispuni se, što David
U svetoj pjesmi proreče,
Kad narodima doviknu:
Zavlada Bog sa drveta.

O dično drvo, što no sjaš
U kraljevskome grimizu,
Dostojno međ svim bilo si
Presveta uda ticati.

Na sretnim tvojim granama
Ciena je svieta visjela,
Tielu si vagom postalo
I plien si paklu otelo.

Zdrav, Križu, nado jedina
U dane muke Gospodnje,
Umnoži milost dobrima,
Krivicu digni s grješnika.

O Trojstvo, vrelo spasenja,
Neka te hvali svaki duh!
Daj, da nam Križa pobjeda
Pribavi vječno uzdarje.
Amen.

V) Izbavi me, Gospode od zla čovjeka.

R) Od čovjeka opaka izbavi mene.

Ant. za Veliča: Abraham otac vaš * čeznuo je, da vidi dan moj: vidje i obradova se.

Molitva

Molimo, svemogući Bože, pogledaj milostivo na obitelj svoju: da se po tvojoj darežljivosti upravlja u tijelu, i po tvojoj se zaštiti čuva u duši. Po Gospodu.

Nedjelja Cvjetna

Na Večernji sve kako u Nedjelju Muke osim:

Ant. za Veliča: Jer je pisano: * Udarit ću pastira i razbježat će se ovce stada: a pošto uskrsnem, poći ću pred vama u Galileju: ondje ćete me vidjeti, govori Gospod.

Molitva.

Svemogući vjekovječni Bože, koji si učinio, da Spasitelj naš uzme tijelo i pretrpi smrt na

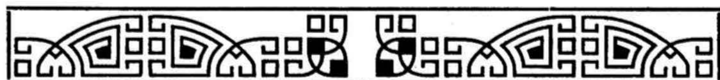
križu, e da rod ljudski nasljeduje primjer poniznosti: podaj milostivo; da zaslužimo i poprimiti nauku njegove ustrpljivosti i biti dionici uskrsnuća. Po istome Gospodu.

Opaska: *Sav Oficij za Veliki četvrtak, petak i subotu nalazi se u posebnoj knjizi „Obredi Velike Sedmice“.*

Uskrsnu Gospod kako reče,
Aleluja !

U NEDJELJU

USKRSNUĆA G. N. I.

NA JUTRENJI.

Oče naš, Zdravo Mariio i Vjerovanje.

V) Gospode, otvori usne moje.

R) I usta će moja naviještati hvalu tvoju.

V) Bože, na pomoć moju priteci.

R) Gospode, pohiti, da mi pomožeš.

Slava Ocu. Kako bijaše. Aleluja.

Zaziv: Uskrsnu Gospod uistinu: * Aleluja. *Ponavlja se.*

Psalam 94: Dođite, zapjevajmo Gospodu, *kako na str. 2.*

1. Ant. Ja sam, koji jesam: * i svjetovanje moje nije s bezbožnicima, nego je u zakonu Gospodnjemu volja moja, aleluja.

Psalam 1.

Blažen čovjek, koji ne ide po savjetu bezbožničkom, i na putu grješničkom ne stoji: * i u opakom društvu ne sjedi.

Nego je u zakonu Gospodnjemu volja njegova: * i o zakonu njegovu razmišlja dan i noć.

On je kao stablo usađeno kraj vode, što teče: * koje donosi rod svoj u svoje vrijeme.

Kojemu lišće ne otpada. * i što god radi, u svemu uspijeva.

Nijesu taki bezbožnici, nijesu taki: * nego su kao prah, koji raznosi vjetar sa lica zemlje.

Zato se ne će bezbožnici održati na sudu:

* ni grješnici na zboru pravednih.

Jer zna Gospod put pravednih: * a put će bezbožnih propasti.

Slava Ocu.

1. Ant. Ja sam, koji jesam i svjetovanje moje nije s bezbožnicima, nego je u zakonu Gospodnjemu volja moja, aleluja.

2. Ant. Tražio sam u Oca svoga, * aleluja: dade mi narode, aleluja, u nasljedstvo, aleluja.

Psalam 2.

Zašto se bune narodi: * i puci pomišljaju izprazne stvari.

Podigoše se kraljevi zemaljski, i knezovi se skupiše ujedno, * protiv Gospoda i protiv Krista njegova.

Raskinimo uze njihove: * i zbacimo sa sebe jaram njihov.

Koji prebiva na nebesima, smije im se: * i Gospod im se podruguje.

Pa im govori u srdžbi svojoj: * i gnjevom ih svojim zbunjuje.

A ja sam postavljen od njega za Kralja na Sionu svetoj gori njegovoj, * da propovijedam naredbu njegovu.

Gospod reče meni: * Ti si Sin moj, ja te danas rodih.

Traži od mene, i dat ću ti narode u nasljedstvo, * i krajeve zemaljske u oblast tvoju.

Vladat ćeš nad njima gvozdenom šibom, * i razbit ćeš ih kao sud lončarev.

Sada dakle, kraljevi, osvijestite se: * opametite se vi, koji sudite zemlju.

Služite Gospodu sa strahom: * i radujte mu se s trepetom.

Prigrlite nauku, da se ne razgnjevi Gospod * te ne izginete zašavši s puta pravoga.

Jer se njegov gnjev može u čas rasplamtiti:* Blago svima, koji se u nj uzdaju.

Slava Ocu.

2. Ant. Tražio sam od Oca svoga, aleluja: dade mi narode, aleluja, u nasljedstvo, aleluja.

3. Ant. Ja zaspah * i slatko usnuh: i ustadoh, jer me Gospod zakrilio, aleluja, aleluja.

Psalam 3.

Gospode, zašto su se umnožili, koji me muče? * mnogi ustaju protiv mene.

Mnogi govore duši mojoj: * nema mu spasenja u Bogu njegovu.

Ali ti si, Gospode, moj zaštitnik: * slava moja, i ti podižeš glavu moju.

Glasom svojim ka Gospodu zavapih: i usliši me sa gore svete svoje.

Ja zaspah i tvrdo usnuh: * i ustadoh, jer me Gospod zakrilio.

Ne bojim se tisuća naroda, koji me opkoljuje: * ustani, Gospode, spasi me, Bože moj.

Jer ti biješ sve, koji me progone bez uzroka: * razbijaš zube grješnicima.

Od Gospoda je spasenje: * i vrh puka tvoga blagoslov tvoj.

Slava Ocu.

3. Ant. Ja zaspah i slatko usnuh: i ustadoh, jer me Gospod zakrilio, aleluja, aleluja.

V) Uskrsnu Gospod iz groba, aleluja.

R) Koji je za nas visio na drvu, aleluja.

Oče naš *tiho.*

Odriješenje: Usliši, Gospode Isukrste, molbe sluga tvojih, i smiluj se

nama, koji s Ocem i s Duhom Svetim živiš i kraljuješ u vijeke vijekâ.

R) Amen.

Blagoslov: Evanđeosko štenje bilo nam na obranu i spasenje.

R) Amen.

Štenje svetog Evanđelja po Marku.

Štenje I. *Gl. 16.*

U ono vrijeme: Marija Magdalena i Marija Jakobova i Salome kupiše mirisâ, da pođu i da pomažu Isusa. I ostalo.

Homilija svetoga Grgura Pape.

Čuli ste, braćo predraga, da svete žene, koje su išle za Gospodom, dođoše na grob s mirisima, i onome, koga su živa ljubile, hoće da i mrtvome ljubavnim pregnućem služe. Ali to, što one učiniše, označuje, da se nešto ima u svetoj Crkvi učiniti. I zato zbilja treba da mi čujemo, što su one učinile, ȅda promislimo, što i nama treba po njihovome primjeru činiti. I mi dakle vjerujući u onoga, koji je umro, zaista dohodimo ka grobu njegovu s mirisima, ako puni mirisom kreposti, željom dobrih djela ištemo Gospoda. Ali one žene, koje dođoše s mirisima, vidješe Anđela: jer samo one duše gledaju višnje građane, koje mirisima kreposti idu ka Gospodu putem svetih želja, A ti, Gospode, smiluj se nama.

R) Bogu hvala.

R) Anđeo Gospodnji siđe s neba i pristupivši odvali kamen, i sjede na njemu, i reče ženama: * Nemojte se bojati, znam bo, da tražite propetoga, već je uskrsnuo: dođite i vidite

mjesto, gdje bijaše položen Gospod, aleluja.

R) I ušavši u grob vidješe mladića, obučena u bijelu haljinu, gdje sjedi s desne strane, i uplašiše se; a on im reče. — Nemojte se. — Slava Ocu.

Ponavlja se sav R) Anđeo Gospodnji.

Blagoslov: Božanstvena pomoć prebivala vazda s nama. — *R*) Amen.

Štenje II.

A imamo se i na ovo obazreti, što znači, te se Anđeo vidio s desne strane. Jer što znači lijeva strana, ako ne sadašnji život, što li desna, ako ne život vječni? Zato je u Pjesmi nad pjesmama pisano: Lijeva je njegova pod glavom mojom, desnica će me njegova zagrliti. Što dakle naš Otkupitelj bijaše već prošao raspadljivost sadašnjega života, zato pravom Anđeo, koji bijaše došao navijestiti njegov vječni život, sjeđaše s desne strane. I on se ukazao obučen u bijelu haljinu: jer je navijestio radost našega blagdana. Jer bjelina odjeće, navješta sjaj naše svetkovine. Hoćemo li reći naše, ili njegove? Ali da točnije kažemo, recimo i njegove i naše. Jer ono uskrsnuće Otkupitelja našega naš je bio blagdan, jer nas privede na neumrlost: a bio je i blagdan Anđelâ, jer prizivajući nas na nebesa, njihov broj upotpuni. A ti, Gospode, smiluj se nama.

R) Bogu hvala.

R) Pošto je prošla subota, Marija Magdalena i Marija Jakobova i Saloma kupiše mirisâ, * Da dođu i da pomažu Isusa, aleluja, aleluja.

R) I vrlo rano u prvi dan po suboti, dođoše

na grob, kad sunce već bješe isteklo. — Da dođu. — Slava Ocu. — Da dođu.

Blagoslov: K družbi građana nebeskih priveo nas Kralj Anđeoski.

R) Amen.

Štenje III.

Na svoj dakle i na naš blagdan Anđeo se ukazao u bijelim haljinama: jer čim nas uskrsnuće Gospodnje k nebu povraća, tim se ispravljaju štete nebeske domovine. A sad čujmo, što govori nadošlim ženama: Nemojte se strašiti. Kao da bi otvoreno kazao: Neka se straše oni, koji ne ljube dolazak višnjih građana; neka strepe oni, koji pritisnuti putenim požudama, ne ufaju se dopri jeti u njihovo društvo. Ali zašto da se vi strašite, koje vidite svoje sugrađane? Zato i Matej opisujući Anđela, kad se ukazao, reče: Bijaše lice njegovo kao munja, i odijelo njegovo kao snijeg. Jer u munje je užas straha, a u snijegu milina nevinosti. A ti, Gospode, smiluj se nama. — *R)* Bogu hvala.

Tebe Boga hvalimo, *str. 4.*

Na Pohvalama.

Antifone kako niže na Večernji.

Psalmi obični od Pohvala, str. 6.

Poglavje i pjesma ne govori se, nego kad svrše Ant. i Psalmi, odmah se reče:

Ovo je dan, koji je učinio Gospod, radujmo se i veselimo se u njemu.

Zatim Ant. prije Blagoslovljen, *koja se ponavlja poslije* Blagoslovljen.

I vrlo rano * u prvi dan po suboti, dođoše na grob, kad sunce već bješe isteklo, aleluja.

Blagoslovljen Gospod Bog, *str. 10.*

Molitva i Blagosivajmo Gospoda, *kako niže na Večernji.*

Na Večernji.

Ant. 1. Anđeo Gospodnji * siđe s neba, i pristupivši odvali kamen, i sjeđaše na njemu, aleluja, aleluja.

Svi Psalmi redom, kako na Večernji obične Nedjelje, str. 25.

2. I gle! nastade* potres zemlje velik: jer Anđeo Gospodnji siđe s neba, aleluja.

3. A bijaše * lice njegovo kao munja, i odijelo njegovo kao snijeg, aleluja, aleluja.

4. Od straha pred njim * uzdrhtaše stražari i postadoše kao mrtvi, aleluja.

5. A odgovarajući Anđeo * reče ženama: Nemojte se bojati: znam bo, da Isusa tražite, aleluja.

Poglavje i Pjesma ne govori se, nego mjesto toga

Ant. Ovo je dan, koji je učinio Gospod, radujmo se i veselimo se u njemu.

Zatim Ant. prije Veliča, *koja se ponavlja poslije* Veliča:

I pogledavši * vidješe odvaljen kamen: a bijaše vrlo velik, aleluja.

Veliča duša moja, *str. 30.*

Molitva

Bože, koji si nam na današnji dan po Jedinorođenome svojemu, pobijedivši smrt, otvorio vrata vječnosti: želje naše, koje pretječno nadahnjuješ, još i pomoću svojom prati. Po istome Gospodu.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom.

V) Blagosivajmo Gospoda, aleluja, aleluja.

R) Bogu hvala, aleluja, aleluja.

V) A duše vjernih po

milosrđu Božjem počivale u miru. — *R*) Amen.

Ovako se završuju Pohvale i Večernja sve do Subote.

Uskrsni Ponedjeljak.

Na Večernji.

Sve kako jučer osim
Ant. za Veliča:

Kakov je to razgovor, * koji imate među sobom idući, i zašto ste žalosni? aleluja.

Molitva

Bože, koji si vazmenom svetkovinom donio svijetu spasenje: puk tvoj, molimo, nebeskim darom i dalje obdari: da zasluži i postići savršenu slobodu, i napredovati k životu vječnomu, Po Gospodu našemu.

Uskrsni utorak.

Na Večernji.

Sve kako prekjučer, osim:
Ant. za Veliča:

Vidite ruke moje * i noge moje, jer sam ja uistinu, aleluja.

Molitva

Bože, koji Crkvu svoju svеđer novim porodom umnažaš: podaj slugama svojim; da životom drže svetotajstvo, koje su vjerom primili. Po Gospodu.

Na Uskrsne Nedjelje.

Na Večernji.

Ant. Aleluja, * aleluja, aleluja.

Pod ovom jednom Antifonom govori se svih pet običnih Psalama od Nedjelje, str. 25.

Poglavje *Rim. 6, 9*

Isukrst uskrsnuvši od mrtvih, više ne umire, smrt više ne će obvladati njime. Jer što je umro za grijeh, umro je

jednom: a što živi, Bogu živi.

R) Bogu hvala.

Pjesma

Pri kraljskom piru Jaganjca,
S haljinam bielim na sebi,
Crveno more prešavši,
Pjevajmo Kristu Vojvodi.

Božanska ljubav kojega
Krvlju nas poji presvetom,
A tiela slavnog udove
Sveštenik-Ljubav žrtvuje.

Od pragâ krvlju škropljenih
Zatornik Anđeo odstupa,
More se dieli, uzmiče,
Dušman u valim topi se.

NašVazam Krist je doista
On isti žrtva vazmena,
I priesnac čisti, istinski
Čistijem on je dušama.

O prava Žrtvo nebesna,
Koja si pakô podvrgla,
Okove smrti rastrgla,
Nagradu žića spremila.

Dobitnik, skršiv pakao,
Svoj barjak Krist već razvija,
Otvara nebo, — svezana
Vojvodu vuče mračnoga.

Bio Ti vazda, Isuse,
Vazmeno dušam veselje,
Od smrti grieha izbavi
Na život preporođene.

Slava bud'Ocu vječnomu
I Sinu, koji od mrtvih
Uskrsnu i Tješitelju
U beskonačne viekove.
Amen.

V) Ostani s nama, Gospode, aleluja. — *R*) Jer je eto večer, aleluja.

Ant. za Veliča *i Molitva kako niže na pojedine Nedjelje.*

U Nedjelju Bijelu

na osminu Uskrsa.

Ant. Poslije osam dana * ušavši Gospod kroz zatvorena vrata reče im: Mir vama, aleluja, aleluja.

Molitva

Podaj, molimo, svemogući Bože, da po tvojoj milosti sačuvamo i vladanjem i životom duh vazmenih blagdana, koje smo svetkovali. Po Gospodu.

Nedjelja II.

Ant. Ja sam pastir dobri, * koji pasem ovce svoje, i za ovce svoje polažem dušu svoju, aleluja.

Molitva

Bože, koji si poniznošću Sina svojega oboreni svijet podigao: podaj vjernicima svojim vječno veselje: da koje si od osude vječne smrti izbavio, učiniš da uživaju radosti vjekovječne. Po istome Gospodu.

Nedjelja III.

Ant. Uistinu govorim vama, * da ćete vi plakati i cviliti, a svijet će se radovati, i vi ćete se žalostiti, ali će se žalost vaša okrenuti na radost, aleluja.

Molitva

Bože, koji onima, što lutaju, pokazuješ svijetlo tvoje istine, da se uzmognu vratiti na stazu pravednosti: daj svima, koji se broje u kršćansku ispovijest, da i odbace ono, što se protivi tomu imenu, i da slijede ono, što mu dolikuje. Po Gospodu.

Nedjelja IV.

Ant. Idem k onomu, * koji me je poslao: ali što vam ovo kazah, žalošću se napuni srce vaše, aleluja.

Molitva

Bože, koji činiš da duše tvojih vjernih budu jedne volje: daj narodima svojim ono lju-

biti, što zapovijedaš, ono željeti, što obećaješ: da sred svjetskih promjena srca naša budu uprta ondje, gdje su prave radosti. Po Gospodu.

Nedjelja V.

Ant. Ištite i primit ćete, * da radost vaša bude potpuna: jer vas sâm Otac ljubi, jer ste vi mene ljubili i vjerovaste, aleluja.

Molitva

Bože, od kojega sva dobra ishode, podaj moliteljima svojima: da po tvojem nadahnuću što je pravo mislimo, i od tebe vođeni to isto i činimo. Po Gospodu.

Na BLAGDAN UZAŠAŠĆA G. N. I.

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim:
Ant. za Veliča:
Oče, * objavih ime tvoje ljudima, koje si mi dao: i sad se za njih molim, a ne za svijet, jer k tebi idem, aleluja.

Na II. Večernji.

Ant. 1. Ljudi Galilejci, * što gledate na nebo? Ovaj Isus, koji od vas uzađe na nebo, tako će doći, aleluja.

Psalmi kako na Več. obične Nedj. str. 25. Zadnji

Psalam: Hvalite Gospoda, *str. 31.*

2. I dok ga oni gledahu, * gdje ide na nebo, rekoše, aleluja.

3. Podignutih ruku * blagoslovi ih, i uznese se na nebo, aleluja.

4. Uzvisujte Kralja kraljeva * i pjevajte pjesmu Bogu, aleluja.

5. Na njihove oči * podiže se, i oblak ga uze u nebo, aleluja.

Poglavje *Dj. Ap. 1, 1-2.*

Prvu sam knjigu napisao, o Teofile, o svemu, što poče Isus činiti i učiti sve do dana, kad uzađe na nebo, pošto po Duhu Svetomu dade naredbe Apostolima, koje odabra.

Pjesma

Ljudskoga Spase plemena,
Isuse, srca sladosti,
Spasenih Tvorče, prečista
Ljubećih duša svjetlosti.

Koja te nagna samilost,
Da naše nosiš krivine,
I smrt podneseš pravedan
Eda nas smrti izbaviš?

Prodireš u mrak pakleni;
Vezanim uze raskidaš;
I divnu slaveć pobjedu
Sjediš ob desnu Očevu.

Daj da te blagost prikloni,
Da naše rane iscieliš,
I daš da svjetlost blaženu
U licu tvom uživamo.

Budi ti našim dušama
Put, vođa i cilj u nebo,
Bud' nam u tugam naslada,
Bud' slatka žiću nagrada!
Amen.

V) Uzađe Bog uz klicanje, aleluja. — *R)* I Gospod uz glas trublje, aleluja.

Ant. za Veliča:

O Kralju slave, * Gospode kreposti, koji si kao pobjednik danas uzašao nad sva nebesa,

nemoj nas ostaviti sirote; nego pošlji na nas obećanog od Oca, Duha istine, aleluja.

Molitva

Podaj, molimo, svemogući Bože; da i mi, koji vjerujemo, da je Jedinorođeni tvoj, Otkupitelj naš, na današnji dan uzašao na nebesa, duhom na nebesima stanujemo. Po istome Gospodu.

Nedjelja među Osminom Uzašašća.

Na Večernji.

Sve kako na Večernji Uzašašća, osim:

V) Gospod na nebu, aleluja. — *R)* Pripravi prijestolje svoje, aleluja.

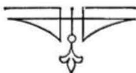
Ant. za Veliča:

Ovo sam vam kazao:* da se sjetite kad dođe čas njihov, da sam vam ja rekao, aleluja.

Molitva

Svemogući vjekovječni Bože: učini, da ti vazda budemo i pobožnom voljom poslušni i da tvojem veličanstvu iskrenim srcem služimo. Po Gospodu.

Uspomena Osmine Uzašašća. O Kralju slave *s V) R) i Molitvom, kako gore.*

U NEDJELJU DUHOVA

Na I. Večernji.

Antifone kako na II. Več. — Psalmi obični od Nedjelje, str. 25 ali zadnji Hvalite Gospoda, *str. 31. Poglavje i Pjesma, kako na II. Več.*

V) Napuniše se svi Duha Svetoga, aleluja.

R) I stadoše govoriti, aleluja.

Ant. za Veliča:

Ne ću vas ostaviti * sirote, aleluja: idem i doći ću k vama, aleluja: i radovat će se srce vaše, aleluja.

Molitva kako na II. Več.

Na II. Večernji.

Ant. 1. Pošto se navrši * pedeset dana, bijahu svi zajedno na istom mjestu, aleluja.

Psalmi od obične Nedjelje, str. 25.

2. Duh Gospodnji * napuni krug zemaljski, aleluja.

3. Napuniše se svi * Duha Svetoga, i stadoše govoriti, aleluja, aleluja.

4. Izvori, i sve, * što se miče u vodi, pjevajte pjesmu Bogu, aleluja.

5. Govorahu * Apostoli različnim jezicima o veličanstvu Božjem, aleluja, aleluja, aleluja.

Poglavje *Dj. Ap. 2, 1.*

Pošto se navrši pedeset dana, bijahu svi učenici zajedno sakupljeni na istom mjestu: i u jedamput nasta huka s neba, kao silnog vjetra što dolazi, i napuni svu kuću, gdje sjeđahu.

Pjesma

Dođi, o Duše Svetvorče,
Posjeti pamet vjernih ti,
I srca tobom stvorena
Napuni višnjom milosti.

Koji si nazvan Tješitelj
I Boga dar previšnjega,
Vir živi, oganj, ljuvezan
I pomazanje duhovno.

Ti sedmoličan nadarjem,
Očeve ti prst desnice,
Ti obećanje Očevo,
Što usta puniš govorom.

Užezi svietlo ćutilim,
Ulij nam ljubav u srca,
Slabosti tiela našega
Vječnom osnaži kreposti.

Hudnika odbij daleče
I mir nam podaj najbrže,
Da tebe vođu sliedeći
Svakog se zla sačuvamo,

Po tebi Oca vječnoga,
I Sina, daj, da poznamo,
I tebe Duha njihova
Da vazda vjerno priznamo.

Slava bud' Ocu vječnomu
I Sinu, koji od mrtvih
Uskrsnu, i Tješitelju
U beskonačne viekove.
Amen.

V) Govorahu Apostoli različnim jezicima, aleluja. — *R)* O veličanstvu Božjem, aleluja.

Ant. za Veliča:

Danas se je * navršilo pedeset dana, aleluja: danas se je Duh Sveti učenicima prikazao u ognju i dao im darove milosti: posla ih po cijelome svijetu, da propovijedaju i da svjedoče: Tko uzvjeruje i bude kršten, bit će spasen, aleluja.

Molitva

Bože, koji si na današnji dan srca vjernikâ prosvijetljenjem Duha Svetoga poučio: daj nam, da po istome Duhu spoznamo, što je pravo, i njegovom se utjehom vazda veselimo. Po Gospodu našemu Isukrstu .... u jedinstvu istoga Duha Svetoga ....

Duhovski Ponedjeljak

Na Večernji.

Sve kako jučer, osim:

Ant. za Veliča:

Tko ljubi mene * riječ će moju opsluživati: i Otac će moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega ćemo se nastaniti, aleluja.

Molitva

Bože, koji si svojim Apostolima dao Duha Svetoga: podaj puku svojemu, da postigne što bogoljubno moli: tako da onima, kojima si dao vjeru udijeliš i mir. Po Gospodu .... u jedinstvu istoga Duha Svetoga ....

Duhovski Utorak

Na Večernji.

Sve kako u Nedjelju Duhovsku osim:

Ant. za Veliča:

Mir vam ostavljam: * mir svoj dajem vama: ne kao što svijet daje, ja dajem vama, aleluja.

Molitva

Bila nam u pomoći, molimo, Gospode,

krepost Duha Svetoga: da i srca naša milostivo očisti, i da nas brani od svih nezgoda. Po Gospodu .... u jedinstvu istog Duha Svetoga.

NA BLAGDAN PRESV. TROJSTVA.

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim zadnjeg Psalma, koji je Hvalite Gospoda, *str. 31 te:*

V) Blagosivajmo Oca i Sina sa Svetim Duhom.

R) Hvalimo i uzvisujmo ga u vijeke.

Ant. za Veliča:

Hvala * tebi, Bože, hvala tebi, pravo i jedno Trojstvo, jedno i višnje Božanstvo, sveto i jedno Jedinstvo.

Na II. Večernji.

Ant. 1. Hvala tebi, jednako Trojstvo, * jedno Božanstvo, i prije svih vijekova i sada i u vijeke.

Psalmi od Nedjelje, str. 25.

1. Hvala i sveđerna slava * Bogu Ocu, i Si-

nu, Svetom zajedno Utješitelju, u vijeke vijekova.

3. Slava hvale * nek odzvanja u ustima sviju, Ocu, i rođenome Sinu, Duhu Svetomu također nek se razliježe svedernom hvalom.

4. Hvala Bogu Ocu, * i jednakomu Rođenomu, i tebi, Sveti Duše, neprestanim marom nek odzvanja iz naših ustiju, po sve vijekove.

5. Od koga sve, * po komu sve, u komu sve: njemu slava uvijeke.

Pjesma

Već žarko sunce zalazi,
Ti, vrelo vječne svjetlosti,
Jedinstvo - Trojstvo blaženo,
Prosvietli naše pameti.

Jutrom Te pjesmom hvalimo,
Večerom pak Te molimo:
Dopusti da Te priklono
S nebeskom vojskom slavimo.

Slava bud' Ocu i Sinu
Sa Svetim Duhom zajedno,
Kao što bi od iskona,
Tako i po sve viekove.
Amen.

V) Blagoslovljen si, Gospode, na svodu nebeskom. — *R)* I hvaljen i slavan uvijeke.

Ant. za Veliča:

Tebe Boga * Oca nerođena, tebe Sina jedinorođena, tebe Duha Svetoga Utješitelja, sveto i nerazdjeljivo Trojstvo, svim srcem i ustima ispovijedamo, hvalimo i blagosivljamo: tebi slava uvijeke.

Molitva

Svemogući vječni Bože, koji si slugama svojim u ispovijedanju prave vjere dao da spoznaju slavu vječnoga Trojstva, i u mogućstvu

veličanstva, da se klanjaju Jedinstvu: molimo, da čvrstoćom iste vjere vazda se od svih protivština obranimo. Po Gospodu.

Spomen Nedjelje I. po Duhovima:

Ant. Ne sudite, i ne ćete biti suđeni: jer kako budete sudili, onako ćete biti suđeni, govori Gospod.

V) Neka uzađe, Gospode, molitva moja.

R) Kao tamjan pred lice tvoje.

Molitva.

Bože, jakosti onih, koji se u tebe ufaju, budi milostiv našim vapajima: i jer bez tebe ne može ništa ljudska slabost, podaj pomoć milosti tvoje: da vršeći tvoje zapovijedi tebi i voljom i djelom ugodimo. Po Gospodu.

NA BLAGDAN

PRESVETOGA TIJELA G. N. I.

(TIJELOVO)

NA VEČERNJI.

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim:
Ant. prije i poslije Veliča:

O kako je sladak,* Gospode, duh tvoj; ti da pokažeš svoju ljubav prama djeci svojoj, preslatkim kruhom s neba podanim, gladne napunjaš dobrima a site bogataše otpustaš prazne.

Ova se Ant. govori i u Nedjelju među Osm. za spomen Tijelova, te u srijedu pred Osminom.

Na II. Večernji.

Oče naš. Zdravo Mariju.

V) Bože, na pomoć moju priteci.

R) Gospode, pohiti da mi pomožeš.

Slava Ocu. Kako bijaše. Aleluja.

Ant. 1. Svećenik na vijeke * Krist Gospod po redu Melkisedekovu prinese kruh i vino.

Psalam 109.

Reče Gospod Gospodu mojemu: * sjedi ob desnu moju.

Dok postavim neprijatelje tvoje: * za podnožje nogama tvojim.

Žezlo sile daje ti Gospod sa Siona: * gospoduj posred neprijatelja svojih.

S tobom je vlast u dan sile tvoje u svetom sjaju: * iz utrobe prije danice rodih te.

Zakle se Gospod i neće se pokajati: * Ti si svećenik u vijeke po redu Melkisedekovu.

Gospod je ob desnu tvoju: * skršit će u dan srdžbe svoje kraljeve.

Sudit će narodima, porazit će ih sasvim: * satrt će glave u mnogim zemljama.

Iz potoka će na putu piti: * zato će uzvisiti glavu.

Slava Ocu.

Ant. 1. Svećenik na vijeke Krist Gospod po redu Melkisedekovu prinese kruh i vino.

Ant. 2. Milostivi Gospod * hranu daje onima, koji ga se boje, na uspomenu čudesa svojih.

Psalam 110.

Slavit ću te, Gospode: svim srcem svojim, * u vijeću pravednika i na skupštini.

Velika su djela Gospodnja: * izabrana za očitovanje volje njegove.

Slave i veličanstva je dostojno djelo njegovo: * i pravda njegova ostaje u vijeke vijeka.

Napominje nam čudesa svoja, milostivi i milosrdni Gospod: * hranu daje onima, koji ga se boje.

Na vijeke se spominje zavjeta svojega: * krepost djela svojih javlja puku svojemu.

Da im poda nasljedstvo narodâ: * djela su ruku njegovih istina i pravda.

Vjerne su sve zapovijedi njegove: utvrđene u vijeke vijeka: * učinjene po istini i pravici.

Otkupljenje posla pu-

ku svojemu: * ustanovi za uvijek zavjet svoj.

Sveto je i strašno Ime njegovo: * početak mudrosti strah Gospodnji.

Dobra su razuma svi, koji po njem djeluju: * pohvala njegova traje u vijeke vijeka.

Slava Ocu.

Ant. 2. Milostivi Gospod hranu daje onima, koji ga se boje, na uspomenu čudesa svojih.

Ant. 3. Čašu spasenja * uzet ću i prinijet ću žrtvu zahvalnicu.

Psalam 115.

Vjerovah, zato i kazah: * ponižen sam veoma.

Rekoh u zanosu svome: * svaki je čovjek lažac.

Što ću vratiti Gospodu: * za sve, što mi je učinio?

Čašu spasenja uzet ću: * i Ime Gospodnje prizvat ću.

Ispunit ću zavjete svoje Gospodu pred svim pukom njegovim: * dragocjena je pred licem Gospoda smrt svetaca njegovih.

O Gospode, ja sam sluga tvoj: * sluga sam tvoj i sin službenice tvoje.

Rastrgao si okove moje: * tebi ću prinijeti žrtvu zahvalnicu i Ime ću Gospodnje prizvati.

Ispunit ću zavjete svoje pred očima svega puka njegova: * u dvorima doma Gospodnjega, usred tebe, Jerusaleme.

Slava Ocu.

Ant. 3. Času spasenja uzet ću i prinijet ću žrtvu zahvalnicu.

Ant. 4. Kao mladice masline * sinovi su Crkve okolo trpeze Gospodnje.

Psalam 127.

Blago svima, koji se boje Gospoda,* koji idu putovima njegovim.

Jer ćeš blagovati od truda ruku svojih: * blažen si i dobro će ti biti.

Žena tvoja usred kuće tvoje * kakono rodna loza.

Sinovi tvoji kao mladice masline, * okolo trpeze tvoje.

Evo tako će biti blagoslovljen čovjek, * koji se boji Gospoda.

Blagoslovio te Gospod sa Siona: * da uživaš dobro Jerusalemsko u sve dane života svojega.

Da vidiš sinove sinova svojih: * mir nad Izraelom.

Slava Ocu.

Ant. 4. Kao mladice masline sinovi su Crkve okolo trpeze Gospodnje.

Ant. 5. Koji čini * da na granicama Crkve vlada mir, obiljem pšenice siti nas Gospod.

Psalam 147.

Hvali, Jerusaleme, Gospoda: * hvali Boga svojega, Sione.

Jer on utvrđuje prijevornice vrata tvojih: * blagosivlja sinove tvoje u tebi.

Čini, da na granicama tvojim vlada mir: * siti te obiljem pšenice.

Šalje zapovijed svoju zemlji: * brzo teče riječ njegova.

Dava snijeg kao vunu: * maglu razasiplje kao pepeo.

Baca grad svoj kao zalogaje: * pred mrazom njegovim tko će se održati?

Pošlje riječ svoju i sve se rastopi: * dune duhom svojim i proteku vode.

On je javio riječ svoju Jakovu: * naredbe i odluke svoje Izraelu.

Nije tako učinio ni jednome narodu: * i svojih odlukâ nije im objavio.

Slava Ocu.

Ant. 5. Koji čini da na granicama Crkve vlada mir, obiljem pšenice siti nas Gospod.

Poglavje *1 Kor. 11.*

Braćo: Ja primih od Gospoda što vam i predadoh, da Gospod Isus one noći, u koju bijaše izdan, uze kruh i hvale podavajući razlomi, i reče: Uzmite i blagujte: ovo je Tijelo moje, koje će se za vas predati: ovo činite na moju uspomenu.

Pjesma.

O jezici, hvale dajte
Tajni Tiela slavnoga,
I Krv svetu opjevajte,
Cienu roda ljudskoga,
Koju Kralj u smrtnoj boli,
Da otkupi sviet, proli.

Podan nama, rođen nama
Od prečiste Djevice,
I svojima besjedama
Put pokaza pravice,
Naredbu nam On udieli
Divnu, kad se odieli.

Na večeri s braćom milom
Najposljednjoj blagujuć,
Sve što zakon htjede, djelom
Potpuno izvršujuć,
Za hranu se poda njima
Sam rukama svojima.

Bog i čovjek kruh u Tielo
Riečju svojom obraća,
A iz vina Krv učini,
Premda pamet ne shvaća;
U srdaca toj slabosti
Sama vjera je dosti.

Svetotajstvu dakle tomu
Ponizno se klanjajmo,
Novi zakon spram staromu
Izvrsniji priznajmo;
Čgea razum ne dokuči,
Vjera nek nas pouči.

Roditelju, Rođenome,
Vječna slava i radost,
Čast i hvala budi k tome,
I blagoslov i krepost;
Ista Duhu čast u svemu
Od njih ishodećemu.
Amen.

V) Kruh s neba podao si njima, aleluja. — *R)* Koji svaku slast u sebi ima, aleluja.

Ant. O sveta gozbo, * u kojoj se Krist prima: štuje se uspomena muke njegove: duh se puni milosti i daje nam se zalog buduće slave, aleluja.

Pjesan bl. Dj. Marije.

L. 1, 46-55.

Veliča * duša moja Gospoda.

I obradova se duh moj * u Bogu spasu mojemu.

Što pogleda na poniznost službenice svoje: * jer evo! od sad će me blaženom zvati svi naraštaji.

Jer mi učini velike stvari onaj, koji je moguć, * i čije je ime sveto.

I milosrđe njegovo od koljena do koljena * onim, koji ga se boje.

Učini silna djela mišicom svojom: * rasprši ohole u misli srca njihova.

Zbaci mogućnike s prijestolja, * i podiže ponizne.

Gladne napuni dobara: * a bogate otpusti prazne.

Primi Izraela slugu svojega, * spomenuvši se milosrđa svojega.

Kao što je govorio ocima našim, * Abrahamu, i potomstvu njegovu do vijeka.

Slava Ocu.

Ant. O sveta gozbo, u kojoj se Krist prima: štuje se uspomena muke njegove: duh se puni milosti i daje nam se zalog buduće slave, aleluja.

Molitva

Bože, koji si nam pod Sakramentom čudesnim uspomenu muke svoje ostavio: daj nam, molimo, tako štovati sveta otajstva Tijela i Krvi tvoje: da plod otkupljenja tvojega vazda u sebi osjećamo. Koji živiš i kraljuješ.

Kroz Osminu Tijelovsku Večernja je svaki dan — osim u Nedjelju — kako na sám Blagdan.

Nedjelja među osminom Tijelova.

Na Večernji.

Sve kako na Blagdan Tijelova, osim:

V) Nahranio ih je najboljim žitom, aleluja.

R) I nasitio ih je meda iz pećine, aleluja.

Ant. za Veliča:

Izidi brzo * na trgove i ulice gradske: i siluj ući siromahe i slabe, slijepe i hrome, da se napuni kuća moja, aleluja.

Molitva

Daj nam, Gospode, da se tvojega svetoga Imena bojimo i ujedno ga uvijek ljubimo; jer nikada ne prestaješ one upravljati, koje u svojoj ljubavi utvrđuješ. Po Gospodu.

Spomen Tijelova: Ant. O kako je sladak, *V)* Kruh s neba *i Molitva kako gore, str. 140.*

U Nedjelje po Duhovima.

Na Večernji.

Sve je kako na Večernji Nedjelje, str. 25, osim Ant. za Veliča *i Molitve, koje su posebne za svaku Nedjelju, kako slijedi.*

3. Nedjelja.

Ant. Koja žena * imajući deset drama, ako izgubi jedan dram, ne užeže svijeću i ne pomete kuću i ne traži pomnjivo, dok ga ne nađe, aleluja.

Molitva

Zaštitniče onih, koji se u tebe ufaju, Bože, bez kojega nije ništa krepko, ništa sveto: umnoži nad nama milosrđe svoje, da pod tvojom upravom i pod tvojim vodstvom tako prođemo kroz vremenita dobra, da ne izgubimo vječna. Po Gospodu.

---

4. Nedjelja.

Ant. Učitelju, * svu noć smo se trudili, i ništa nijesmo ulovili; ali na tvoju riječ bacit ću mrežu.

Molitva

Daj nam, molimo, Gospode: da nam se i tijek svijeta mirno po tvom redu upravlja, i da se Crkva tvoja mirnom pobožnošću raduje. Po Gospodu.

---

5. Nedjelja.

Ant. Ako prinosiš * dar svoj na oltar i sjetiš se, da brat tvoj ima nešto protiv tebe, ostavi ondje dar svoj pred oltarom, i pođi prije, te se pomiri s bratom svojim, pa onda dođi i prinesi dar svoj, aleluja.

Molitva

Bože, koji si onima, što te ljube, pripravio dobra nevidljiva: ulij u srca naša čuvstvo svoje ljubavi: da tebe ljubeći u svemu i nada sve, postignemo tvoja obećanja, koja nadilaze svaku želju. Po Gospodu.

---

6. Nedjelja.

Ant. Žalim mnoštvo,* jer eto već tri dana stoje kod mene i nemaju što jesti; i ako ih odpustim gladne, oslabit će na putu, aleluja.

Molitva

Bože kreposti, čigovo je sve što je dobro: usadi u prsa naša ljubav imena tvojega i povećaj u nama bogoljubnost, da što je dobro uzgojiš, a što si uzgojio da milostivim nastojanjem sačuvaš. Po Gospodu.

7. Nedjelja.

Ant. Ne može stablo* dobro zle plodove rađati. Svako stablo, koje ne rađa dobra ploda, posjeći će se, i u oganj baciti, aleluja.

Molitva

Bože, čigova se providnost u svojim odredbama ne vara, tebe ponizno molimo; da sve što je štetno ukloniš, a sve što nam može koristiti, udijeliš. Po Gospodu.

---

8. Nedjelja.

Ant. Što da učinim,* jer gospodar moj oduzima od mene upravljanje? Kopati ne mogu, prositi stidim se. Znam, što ću učiniti, da bi me primili u kuće svoje, kad mi se oduzme upravljanje.

Molitva

Podaj nam, molimo, Gospode, milostivo duh, da uvijek mislimo

i radimo što je pravo; eda koji bez tebe ne možemo biti, budemo vrsni po tebi živjeti. Po Gospodu.

---

9. Nedjelja.

Ant. Jer je pisano: * Dom moj, dom je molitve za sve narode: a vi načiniste od njega špilju razbojničku. I učaše svaki dan u hramu.

Molitva

Neka budu otvorene uši milosrđa tvoga, Gospode, molitvama onih, koji ti se mole; i da bi moliteljima poklonio što žele, učini, da ištu, što je tebi ugodno. Po Gospodu.

---

10. Nedjelja.

Ant. Ovaj otide * opravdan kući svojoj, a ne onaj; jer svaki, koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.

Molitva

Bože, koji svemogućstvo svoje najviše očituješ praštanjem i smilovanjem: umnoži nad nama milosrđe svoje: da učiniš dionicima nebeskih dobara one, koji hite k tvojim obećanjima. Po Gospodu.

---

11. Nedjelja.

Ant. Sve je dobro učinio, * i gluhe je učinio da čuju i njeme da govore.

Molitva

Svemogući vjekovječni Bože, koji obiljem milosti tvoje nadilaziš i zasluge i želje onih, koji ti se mole: izlij na nas milosrđe svoje: da otpustiš ono, čega se savjest boji, a dodaš, što se molba ne usuđuje iskati. Po Gospodu.

---

12. Nedjelja.

Ant. Čovjek neki * silažaše iz Jerusalema u

Jeriho, i upade među razbojnike, koji ga i svukoše: pa pošto ga izraniše, otidoše ostavivši ga napola mrtva.

Molitva

Svemogući i milosrdni Bože, od čijega dara dolazi, što ti vjernici tvoji dostojno i pohvalno služe, podaj nam, molimo, da k obećanjima tvojim bez spoticanja trčimo. Po Gospodu.

---

13. Nedjelja.

Ant. A jedan * od njih vidjevši, da je očišćen, povrati se hvaleći Boga iza glasa, aleluja.

Molitva

Svemogući vjekovječni Bože, povećaj u nama vjeru, ufanje i ljubav: i da zaslužimo postići, što obećaješ, učini, da ljubimo, što zapovijedaš. Po Gospodu.

---

14. Nedjelja.

Ant. Ištite najprije * kraljevstvo Božje i pravdu njegovu: i sve će vam se ovo dodati, aleluja.

Molitva

Čuvaj, molimo, Gospode, Crkvu svoju vjekovitim pomilovanjem; i jer bez tebe posrće čovječanska umrlost, neka je tvoja pomoć vazda i odaleči od štetnih stvari, i upravi k spasonosnima. Po Gospodu.

---

15. Nedjelja.

Ant. Prorok veliki * ustade među nama: i Bog pohodi puk svoj.

Molitva

Crkvu tvoju, Gospode, neprestano pomilovanje čistilo i branilo: i jer bez tebe ne može zdrava postojati, neka je vazda tvoj dar vodi. Po Gospodu.

---

16. Nedjelja.

Ant. Kad si pozvan * na pir, sjedi na posljednje mjesto, da ti reče onaj, koji te je pozvao: Prijatelju, pomakni se na više. I bit će ti čast pred onima, koji sjede za trpezom, aleluja.

Molitva

Tvoja milost, molimo, Gospode, neka nas uvijek i pretječe i prati: i neka učini, da vazda budemo zabavljeni dobrim djelima. Po Gospodu.

---

17. Nedjelja.

Ant. Što vi * mislite za Krista? čiji je sin? Rekoše mu svi: Davidov. Reče im Isus: Kako dakle David u duhu naziva njega Gospodom govoreći: Reče Gospod Gospodu mojemu: sjedi ob desnu moju?

Molitva

Daj, molimo, Gospode, puku tvojemu, da izbjegava đavolsku zarazu: a za tobom, jedinim Bogom, čistom pameću da pristaje. Po Gospodu.

---

18. Nedjelja.

Ant. Uze dakle * uzeti postelju svoju, na kojoj je ležao, hvaleći Boga: i sve mnoštvo, kad vidje, dade hvalu Bogu.

Molitva

Neka upravi srca naša, molimo, Gospode, djelovanje tvojega smilovanja: jer tebi bez tebe nemožemo ugoditi. Po Gospodu.

---

19. Nedjelja.

Ant. A uđe kralj, * da vidi goste, i ugleda ondje čovjeka, koji nije bio u pirnom ruhu, i reče mu: Prijatelju, kako si ovamo ušao nemajući pirnoga ruha.

Molitva

Svemogući i milosrdni Bože, svekolike nam

protivnosti milostivo odaleči: da i dušom i tijelom jednako očišćeni, što je tvoje, slobodnom voljom izvršujemo. Po Gospodu.

---

20. Nedjelja.

Ant. Razumije tada otac, * da je bila ona ura, u koju mu reče Isus: sin tvoj živi; i vjerova on i sav dom njegov.

Molitva

Udijeli, molimo, Gospode, vjernicima svojim umilostivljen proštenje i mir, da se ujedno očiste od svih poroka, i mirne savjesti tebi da služe. Po Gospodu.

---

21. Nedjelja.

Ant. Zli slugo, * sav sam dug oprostio tebi, jer si me molio; nije li dakle trebalo, da se i ti smilueš drugu svojemu, kako sam se i ja tebi smilovao? aleluja.

Molitva

Obitelj svoju čuvaj, molimo, Gospode, sveudiljnom ljubavlju; da po tvojoj zaštiti bude slobodna od svih protivnosti, i u dobrim djelima tvojemu imenu odana. Po Gospodu.

---

22. Nedjelja.

Ant. Podajte dakle * što je cesarevo cesaru, a što je Božje Bogu, aleluja.

Molitva

Bože, utočište naše i krepost, priklon budi pobožnim molitvanu Crkve svoje, sam početnik pobožnosti, i podaj, da što vjerno prosimo, uspješno postignemo. Po Gospodu.

---

23. Nedjelja.

Ant. A Isus obazrevši se * i vidjevši je reče: Uzdaj se, kćerce, vjera te je tvoja ozdravila, aleluja.

Molitva

Odriješi, molimo, Gospode, bezakonja tvojih narodâ; da se od veriga grijeha, koje sa svoje slabosti počinismo, tvojom blagošću oslobodimo. Po Gospodu.

Ako među Nedj. 23. i 24. po Duhovima padne koja Nedjelja po Bogojavljenju, Ant. i Molitva govori se od dotične Nedj. po Bogojavljenju. a od Nedj. 24. po Duhovima govori se u zadnju Nedjelju pred Došašćem.

---

24. Nedjelja (zadnja).

Ant. Zaista vam kažem, * da ovaj naraštaj ne će proći, dok se sve ne zbude: nebo će i zemlja proći, a riječi moje ne će proći.

Molitva

Probudi, molimo, Gospode, volju svojih vjernika: da s većim pregnućem nastojeći o plodu božanstvenoga djela, prime veću pomoć tvoje dobrote. Po Gospodu.

NA BLAGDANE

BL. DJEVICE MARIJE

NA VEČERNJI (I. i II.).

Na I. Večernji.

Sve kako na II. Več. osim: Ant. prije i poslije Veliča: Sveta Marijo, * priteci nevoljnima, pomozi malodušne, utješi plačne, moli se za puk, posreduj za svećenstvo, zauzmi se za bogoljubni ženski spol: da tvoju pomoć osjete svi, koji slave tvoj sveti blagdan.

Na II. Večernji.

Oče naš. Zdravo Marijo.

V) Bože, na pomoć moju priteci.

R) Gospode, pohiti, da mi pomožeš.

Slava Ocu. Kako bijaše. Aleluja.

Ant. 1. Dok je Kralj bio * na prijestolju svome, narad moj pusti ugodan miris.

Psalam 109.

Reče Gospod Gospodu mojemu: * sjedi ob desnu moju.

Dok postavim neprijatelje tvoje: * za podnožje nogama tvojim.

Žezlo sile daje ti Gospod sa Siona: * gospoduj posred neprijatelja svojih.

S tobom je vlast u dan sile tvoje u svetom sjaju: * iz utrobe prije danice rodih te.

Zakle se Gospod i neće se pokajati: * Ti si svećenik u vijeke po redu Melkisedekovu.

Gospod je ob desnu tvoju; * skršit će u dan srdžbe svoje kraljeve.

Sudit će narodima, porazit će ih sasvim: * satrt će glave u mnogim zemljama.

Iz potoka će na putu piti: * zato će uzvisiti glavu.

Slava Ocu.

Ant. 1. Dok je Kralj bio na prijestolju svome, narad moj pusti ugodan miris.

Ant. 2. Ljevica njegova * pod glavom mojom, a desnica će me njegova zagrliti.

Psalam 112.

Hvalite, djeco, Gospoda: * hvalite ime Gospodnje.

Budi ime Gospodnje blagoslovljeno: * od sada i do vijeka.

Od istoka sunčanoga do zapada: * budi hvaljeno ime Gospodnje.

Uzvišen je nad svima narodima Gospod: * i nad nebesima je slava njegova.

Tko je kao Gospod Bog naš, koji na visini prebiva: * i gleda što

je poniženo, na nebu i na zemlji?

Koji uzdiže iz praha uboga: * i iz gliba uzvisuje siromaha.

Da ga smjesti s poglavicama, * s poglavicama puka svojega.

Koji čini, da nerotkinja bude u kući: * kao vesela majka sinova.

Slava Ocu.

Ant. 2. Ljevica njegova pod glavom mojom, a desnica će me njegova zagrliti.

Ant. 3. Crna sam * ali krasna, kćeri Jerusalemske, zato me je zavolio Kralj i uveo me u odaje svoje.

Psalam 121.

Obradovah se, što mi rekoše: * ići ćemo u dom Gospodnji.

Eto već stoje noge naše, * na vratima tvojim, Jerusaleme.

Jerusalem je zidani grad: * sav u jednom sklopu.

Ovamo idu plemena, plemena Gospodnja: * na posvjedočenje Izraelovo, da slave ime Gospodnje.

Jer su ondje postavljeni prijestoli za suđenje: * prijestoli doma Davidova.

Prosite sve, što je za mir Jerusalema: * nasporilo se onima, koji te ljube.

Budi mir oko tvrđava tvojih: * obilje u kulama tvojim.

Radi braće svoje i bližnjih svojih, * mir nazivljem tebi.

Radi doma Gospoda Boga našega, * želim ti dobro.

Slava Ocu.

Ant. 3. Crna sam ali krasna, kćeri Jerusalemske, zato me je zavolio Kralj i uveo me u odaje svoje.

Ant. 4. Već je zima prošla, * dažd minuo i prošao: ustani, prijateljice moja, i dođi.

Psalam 126.

Ako Gospod ne sagradi kuću, * uzalud se trude, koji je grade.

Ako Gospod ne čuva grada, * uzalud bdije, koji ga čuva.

Uzalud vam je ustajati prije zore: * ustajite, iza kako otpočinete, vi, koji blagujete kruh boli.

Jer on daje san ljubimcima svojim: * eto su sinovi baštinstvo Gospodnje, plod je utrobe nagrada.

Što su strijele u ruci jakome: * to su sinovi potištenima.

Blago čovjeku, koji ih ima do mile volje: * neće se zbuniti, kad se stane razgovarati s neprijateljima svojim na vratima.

Slava Ocu.

Ant. 4. Već je zima prošla, dažd minuo i prošao: ustani, prijateljice moje, i dođi.

Ant. 5. Krasna si * i mila u dražesti svojoj, sveta Bogorodice.

Psalam 147.

Hvali, Jerusaleme, Gospoda: * hvali Boga svojega, Sione.

Jer on utvrđuje prijevornice vrata tvojih: * blagosivlja sinove tvoje u tebi.

Čini, da na granicama tvojim vlada mir: * siti te obiljem pšenice.

Šalje zapovijed svoju zemlji: * brzo teče riječ njegova.

Dava snijeg kao vunu: * maglu razasiplje kao pepeo.

Baca grad svoj kao zalogaje: * pred mrazom njegovim tko će se održati?

Pošlje riječ svoju i sve se rastopi: * dune

duhom svojim i proteku vode.

On je javio riječ svoju Jakovu: * naredbe i odluke svoje Izraelu.

Nije tako učinio ni jednome narodu: * i svojih odlukâ nije im objavio.

Slava Ocu.

Ant. 5. Krasna si i mila u dražesti svojoj, sveta Bogorodice.

Poglavje *Crkv. 24, 14.*

Od početka i prije vijekova ja sam stvorena, i neću prestati do vijeka, i u svetom prebivalištu njemu sam služila.

Pjesma

Zdravo, morska zviezdo
Božja Mati časna,
I uvieke Djevo,
Sretna rajska vrata.

Primajući pozdrav
S usta Gabrijela,
Mir nam ti povrati
Što nam ote Eva.

Rieši uze grješnim,
Daruj svjetlost sliepim,
Naša zla ukloni,
Svako dobro prosi.

Majkom se pokaži,
Daj da molbe primi,
Koji rođen za nas
Tvoj se htjede zvati.

Djevice bez slične,
Nad svim blaga, mila,
Daj nam prostim grijeha,
Blagim, čistim biti.

Život čist nam podaj,
Put siguran spremi,
Da videć Isusa,
Viek se radujemo.

Hvala Bogu Ocu,
Višnjem Kristu dika,
I Svetomu Duhu,
Trima čast jedina.
Amen.

V) Učini me dostojnim da te hvalim, Djevice presveta. — *R)* Daj mi krepost proti neprijateljima tvojim.

Ant. Blaženom će me

zvati * svi naraštaji, jer je na poniznu službenicu Bog pogledao.

Pjesan bl. Dj. Marije.
L. 1, 46-55.

eliča * duša moja Gospoda.

I obradova se duh moj * u Bogu spasu mojemu.

Što pogleda na poniznost službenice svoje: * jer evo! od sad će me blaženom zvati svi naraštaji.

Jer mi učini velike stvari onaj, koji je moguć: * i čije je ime sveto.

I milosrđe njegovo od koljena do koljena: * onim, koji ga se boje.

Učini silna djela mišicom svojom: * rasprši ohole u misli srca njihova.

Zbaci mogućnike s prijestolja: * i podiže ponizne.

Gladne napuni dobara: * a bogate otpusti prazne.

Primi Izraela slugu svojega: * spomenuvši se milosrđa svojega.

Kao što je govorio ocima našim: * Abrahamu, i potomstvu njegovu do vijeka.

Slava Ocu.

Ant. Blaženom će me zvati svi naraštaji, jer je na poniznu službenicu Bog pogledao.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom.

Pomolimo se.

Dopusti nama slugama svojim, molimo Gospode Bože, da se neprestanim zdravljem pameti i tijela veselimo, i po slavnom zagovoru blažene Marije vazda Djevice da se izbavimo od sadašnje žalosti a vječnu radost uživamo. Po Gospodu.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom.

V) Blagosivajmo Gospoda. — *R)* Bogu hvala. — A svjernih duše . . .

NA JUTRENJI.

Oče naš. Zdravo Marijo. Vjerovanje.

V) Gospode, otvori usne moje *itd. kako na str. 1.*

Zaziv: Sveta Marijo, Djevice Bogorodice, * posreduj za nas.

Ps. 94. Dođite, zapjevajmo, *kako na str. 2.*

Pjesma

Kog zemlja, nebo, i more
S poklonom slave, poštuju,
Tog vladaoca Svemira
Marijin zatvor sakriva.

Kog dvori sunce i mjesec,
I svaki stvor kroz viekove,
Nebeske puna milosti
Djevice nosi utroba.

O Majke darom blažene,
Što u svom krilu malenom
Sakriva Tvorca višnjega
Što rukom sav sviet zahvaća.

Blažena s viesti nebeske,
Plodna po Duhu Svetomu,
Rodila jesi Onoga
Za kim su ljudi čeznuli.

Slava ti budi, Isuse,
Kog' rodi čista Djevica,
S Ocem i s Duhom presvetim
U vjekovječne viekove.
Amen.

Na I. Noćnici.

1. Ant. Blagoslovljena ti * među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje.

Psalam 8.

Gospode, gospodaru naš: * kako je divno Ime tvoje po svoj zemlji.

Jer je uzvišeno veličanstvo tvoje * nad nebesima.

Iz ustiju male djece i koja sisaju činiš sebi hvalu zbog neprijatelja tvojih: * da uništiš neprijatelja i osvetnika.

Jer kad gledam nebesa tvoja, djela prsta tvojih: * mjesec i zvijezde, koje si stvorio.

Što je čovjek, da ga se opominješ: * ili sin čovječji, da ga pohodiš?

Učinio si ga malo manjim od anđela: slavom si ga i čašću okrunio: * i postavio si ga nad djela rukuh svojih.

Sve si metnuo pod noge njegove: * ovce i volove sve: kao i divlje zvijeri.

Ptice nebeske i ribe morske: * koje idu putovima morskim.

Gospode, gospodaru naš:*

kako je divno Ime tvoje po svoj zemlji!

Slava Ocu.

1. Ant. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje.

2. Ant. Kao izabrana mira * dali si ugodan miris, sveta Bogorodice.

Psalam 18.

Nebesa kazuju slavu Božju: * i djela ruku njegovih naviješta svod nebeski.

Dan danu to govori: * i noć noći javlja znanje.

Nijesu to jezici, nijesu riječi: * kojih se glas ne bi čuo.

Po svoj zemlji razliježe se zvuk njihov: * i riječi njihove na kraj kruga zemaljskoga.

U suncu je postavio šator svoj: * i on je kao zaručnik, koji izlazi iz ložnice svoje.

Uzigrava kao div, kad trči putem, * s kraj neba je ishodište njegovo:

A hod mu je do drugoga kraja: * nema ga, tko da se sakrije od topline njegove.

Zakon je Gospodnji savršen, osvaja duše: * svjedočanstvo je Gospodnje vjerno, daje mudrost malahnima.

Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srca: * zapovijed Gospodnja svijetla, prosvijetljuje oči.

Strah je Gospodnji svet, ostaje u vijek vijeka: * sudovi Gospodnji istiniti, opravdani sami u sebi.

Mnogo su draži od zlata i dragog kamenja: * i slađi od meda i sata.

Eto sluga ih tvoj opslužuje: * a u opsluživanju njihovu velika je plata.

Tko može upoznati pogrješke? očisti me od mojih tajnih: * a od pokvarenih ljudi sačuvaj slugu svojega.

Ako ovi ne obvladaju sa mnom, tada ću biti bez ljage: * i čist od teškog grijeha.

Pa će ti biti mile riječi usta mojih: * i razmišljanje srca mojega pred licem tvojim vazda.

Gospode, pomoćniče moj: i otkupitelju moj.

Slava Ocu.

2. Ant. Kao izabrana mira dala si ugodan miris, sveta Bogorodice.

3. Ant. Pred odajom * ove Djevice pjevajte nam često slatke pjesme pohvalne.

Psalam 23.

Gospodnja je zemlja, i što god je u njoj: * krug zemaljski, i svi, koji prebivaju u njem.

Jer ga je on na morima osnovao: * i povrh rijeka utvrdio ga.

Tko će uzaći na goru Gospodnju? * ili tko će stati na mjestu svetom njegovu.

U koga su nevine ruke i srce čisto, * koji ne navodi na grijeh dušu svoju, i ne kune se krivo iskrnjemu svojemu.

On će primiti blagoslov od Gospoda, * i milosrđe od Boga spasitelja svoga.

Taki je rod onih, koji traže njega: * koji traže lice Boga Jakovljeva.

Uzdignite, knezovi, vrata vaša, uzdignite se vrata vječna: * i ući će Kralj slave.

Tko je taj Kralj slave? * Gospod vojskâ on je Kralj slave.

Slava Ocu.

3. Ant. Pred odajom ove Djevice pjevajte nam često slatke pjesme pohvalne.

V) U krasoti svojoj i ljepoti svojoj. — *R)* Ustani, idi sretno i kraljuj.

Iz Priča Salamunovih.

Štenje I. *Gl. 8.*

Ja mudrost stanujem u vijeću i sudjelujem u mudrim raspravama. Strah Gospodnji mrzi na zlo: preuzetnost i oholost, zli put i dvolična usta ja mrzim. Moj je savjet i pravičnost, moja je razboritost, moja jakost. Po meni kraljevi kraljuju i zakonodavci davaju pravedne zakone; po meni knezovi vladaju i mogućnici dijele pravdu. Koji mene ljube i ja ljubim njih; i koji rano dolaze k meni, naći će me.

R) Sveto i neoskvrnjeno djevičanstvo, ne znam, kakovim hvalama, da te uznesem: * Jer onoga, koga nebesa ne mogahu obuhvatiti, ti si u svome krilu nosila. — *V)* Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje. — Jer onoga.

Štenje II.

U mene je bogastvo i slava, imanje veliko i prav-

da. Jer je plod moj vrijedniji od zlata i dragog kamenja, a rod moj od izabranog srebra. Putovima pravednosti ja idem, posred staza pravice, da obogatim one, koji me ljube, i riznice njihove da napunim. Gospod me je imao u početku putova svojih, prije nego je išta učinio od početka. Od vijeka sam postavljena i od davnina, prije postanka zemlje. Još ne bješe bezdanâ, a ja bijah začeta: još ne bjehu provreli izvori vodâ: niti još postajahu goleme planine: prije bregova ja sam se rodila.

R) Radujte se sa mnom svi, koji ljubite Gospoda: * Jer dok sam bila malahna, ugodih Previšnjemu, i iz moje utrobe porodih Boga i čovjeka. — *V)* Blaženom će me zvati svi naraštaji, jer je na poniznu službenicu Bog pogledao. — Jer dok.

Štenje III.

Blago čovjeku, koji sluša mene, i koji bdije pred vratima mojim svaki dan, i čeka na pragu od vrata mojih. Tko mene nađe, naći će život, i crpsti će spasenje od Gospoda, a tko se o mene ogriješi, naškodit će duši svojoj. Svi koji me mrze, ljube smrt. Mudrost zazida sebi kuću, i isklesa sedam stupova. Pokla žrtve svoje, razvodni vino i pripravi trpezu svoju. Posla službenice svoje na tvrđavu i na zidine gradske da zovu: Tko je malahan, neka dođe k meni. A bezumnima reče: Dođite, blagujte kruh moj, i pijte vino, koje vam razvodnih.

R) Blažena si, Djevice Marijo, koja si nosila Gospoda Stvoritelja, svijeta: * Rodila si onoga, koji je tebe stvorio i na vijeke ostaješ Djevica.

V) Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospod s tobom. — Rodila si. — Slava Ocu. — Rodila si.

Na II. Noćnici.

1. Ant. U krasoti svojoj i ljepoti svojoj, ustani, idi sretno i kraljuj.

Psalam 44.

Teče iz srca mojega riječ dobra: * pjevam pjesmu svoju Kralju.

Jezik je moj pero pisara :* koji brzo piše.

Krasniji si ljepotom od sinova ljudskih, razlita je milost na usnama tvojim : * stoga te je blagoslovio Bog u vijeke.

Pripaši mač svoj o bok svoj : * premogući.

U krasoti svojoj i ljepoti svojoj : * ustani, idi sretno i kraljuj.

Za istinu i krotkost i pravdu : * i desnica tvoja vodit će te divno.

Oštre strijele tvoje probosti će srca neprijatelja Kraljevih : * narodi će pasti pred tobom.

Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vijeka: * žezlo je kraljevstva tvojega žezlo pravice.

Ljubiš pravdu a mrziš na nepravdu : * stoga te pomaza Bog, Bog tvoj, uljem radosti, više nego drugove tvoje.

Mirom i alojem i kasijom mirišu haljine tvoje i dvor od bjelokosti : * gdje te vesele kraljevske kćeri, dane ti u počast.

Stoji kraljica ob desnu tvoju u odjeći pozlaćenoj : * zaodjevena izvezenim ruhom.

Čuj, kćeri, i pogledaj i prikloni uho svoje : * zaboravi narod svoj i kuću oca svojega.

I Kralju će omiljeti ljepota tvoja : * jer je on Gospod Bog tvoj, kojemu će se klanjati.

Kćeri Tirske s darovima doći će, da se poklone licu tvojemu : * a također i svi bogati u puku.

Sva je ljepota kćeri Kraljeve iznutra : * urešena je zlatnim kiticama i pokrivena šarenim nakitima.

Za njom će se privesti Kralju druge djevice : * drugarice njezine bit će dovedene tebi.

Bit će dovedene s veseljem i s radošću : * privesti će se u hram Kraljev.

Mjesto otaca tvojih rodiše ti se sinovi : * postavit ćeš ih poglavicama po svoj zemlji.

Spominjat će se imena tvojega : * od koljena do koljena.

Radi toga narodi će te slaviti na vijeke : * i u vijeke vijeka.

Slava Ocu.

1. Ant. U krasoti svojoj i lje-

poti svojoj, ustani, idi sretno i kraljuj.

2. *Ant.* Pomoći će joj * Bog licem svojim: Bog je posred nje, neće se maknuti.

Psalam 45.

Bog nam je utočište i krepost: * pomoćnik u nevoljama, koje nas teško zaskočiše.

Zato se ne ćemo bojati, kad bi se zemlja tresla: * i gore se prosjele u srce mora.

Kad bi bučila i kipjela voda njegova: * i planine se tresle od sile njegove.

Nabujala rijeka veseli grad Božji: * Previšnji je posvetio prebivalište svoje.

Bog je usred njega, ne će se pomaknuti: * pomaže mu Gospod od rane zore.

Smetoše se narodi, i propadoše kraljevstva: * pusti glas svoj, potrese se zemlja.

Gospod nad vojskama s nama je: * branitelj je naš Bog Jakovljev.

Dođite i vidite čudesna djela Gospodnja, koja je učinio na zemlji: * ukinuvši ratove sve do kraja zemlje.

Luk prebi, i oružje slomi: * i štitove sažeže ognjem.

Stanite i poznajte, da sam ja Bog: * uzvišen po narodima, uzvišen na zemlji.

Gospod nad vojskama s nama je: * branitelj je naš Bog Jakovljev.

Slava Ocu.

2. *Ant.* Pomoći će joj Bog licem svojim: Bog je posred nje, neće se maknuti.

3. *Ant.* Stanovanje je nas sviju * u tebi sveta Bogorodice, kako onih, koji se vesele.

Psalam 86.

Temelji su njegovi na gorama svetim: * ljubi Gospod vrata Sionska više nego sve šatore Jakovljeve.

Slavno se govori o tebi, * grade Božji.

Među one, koji me poznaju, * spominjat ću Rahab i Babilon.

Gle! inostranci i Tir i puk Etijopski, * i oni će ovdje biti.

Ne će li se dakle o Sionu kazati: Čovjek i čovjek u njemu se rodio: * i sam Previšnji utemeljio je njega?

Kad Gospod bude prebrajao puke i poglavice: * o mnogima će kazati: i ovaj je bio u njemu.

Svi koji stanuju u tebi * vesele se veoma.

Slava Ocu.

3. *Ant.* Stanovanje je nas sviju u tebi, sveta Bogorodice, kao onih, koji se vesele.

V) Pomoći će joj Bog licem svojim.

R) Bog je posred nje, ne će se pomaknuti.

Govor svetog Ivana Zlatoustoga.

Štenje IV.

Sin Božji nije sebi za mater odabrao koju bogatu ili imućnu ženu, nego onu blaženu Djevicu, koje duša bijaše urešena krepostima. Jer što je blažena Marija očuvala djevičanstvo preko čovječje prirode, zato i jest u utrobi začela Krista Gospoda. Utječući se dakle ovoj presvetoj Djevici i Božjoj Majci, postignut ćemo korist njezine obrane. Stoga vi, koje ste god djevice, utječite se k Majci Gospodnjoj, i ona će vam svojom zaštitom sačuvati prekrasno, predragocjeno i neraspadljivo to blago.

R) Uzvišena sam kao cedar na Libanu, i kao čempres na gori Sionskoj: kao odabrana mira, * Dadoh ugodan miris.

V) I kao slatka korica i mirisavi balzam. — Dadoh.

Štenje V.

Veliko je zaista čudo, predraga braćo, bila blažena vazda Djevica Marija. Jer je li se ikada našlo išta veće ili izvrsnije od nje, i hoće li se igda moći naći? Samo je ona svojom veličinom nadvisila nebo i zemlju. Što je od nje svetije? Ne Proroci, ne Apostoli, ne Mučenici, ne Patrijarsi, ne Anđeli, ne Prijestolja, ne Gospodstva, ne Serafini, ne Kerubini: u jednu riječ među stvorenjima, vidljivim ili nevidljivim, ne može se ni jedno drugo naći više ili uzvišenije. Ona je u isto doba Božja službenica i Majka; u isto doba djevica i roditeljka.

R) Koja je ono, koja stupa kao sunce, a krasna kao

Jerusalem? * Vidješe je kćeri Sionske i blaženom je nazvaše, a kraljice je pohvališe.

V) I kao dani proljetni okružuje nju ružično cvijeće i pöljski liljani. — Vidješe.

Štenje VI.

Ovo je Majka onoga, kojega je Otac rodio prije svakog početka; kojega Anđeli i ljudi priznavaju za Gospodara od sviju stvari. Hoćeš li da upoznaš, koliko je ova Djevica odličnija od nebeskih Vlasti? One služe sa trepetom i strahom krijući lice svoje; a ova prikazuje ljudski rod onome, koga je rodila. Po njoj dobivamo i oproštenje grijeha. Zdravo dakle, majko, nebo, djevo, mlada djevice, prijestolje, Crkve naše diko, slavo i potporo, neprestano se moli za nas Isusu, Sinu tvomu a Gospodu našemu: da po tebi uzmognemo steći milosrđe na sudnji dan, i postići ona dobra, koja su sačuvana za one, koji ljube Boga, milošću i dobrotom Gospoda našega Isukrsta: zajedno s kojim budi Ocu i Duhu Svetomu slava i čast i vladanje, sada i vazda i u vijeke vijekova. Amen.

R) Ukrašenu ogrlicama Gospod zaželje kćer Jerusalemsku: * I videći je kćeri Sionske preblaženom je nazvaše, govoreći: * Razlivena pomast ime je tvoje.

V) Stoji kraljica ob desnu tvoju u odjeći pozlaćenoj, zaodjevena šarenim ruhom. — I videći je. — Slava ocu. — Razlivena.

Na III. Noćnici.

1. Ant. Raduj se, Marijo Djevice, * sva krivovjerja na cijelome svijetu ti uništi sama.

Psalam 95.

Pjevajte Gospodu pjesmu novu: * pjevaj Gospodu, sva zemljo.

Pjevajte Gospodu i blagosivljajte Ime njegovo: * naviještajte s dana na dan spasenje njegovo.

Naviještajte među narodima slavu njegovu: * u svim pucima čudesa njegova

Jer je velik Gospod hvale dostojan veoma: * strašniji od svih bogova.

Jer su svi bogovi narodâ.

hudobe: * a Gospod je nebesa stvorio.

Slava je i krasota pred licem njegovim: * svetost i veličanstvo u svetinji njegovoj.

Dajte Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i čast: * dajte slavu imenu Gospodnjemu.

Nosite žrtve i uđite u dvore njegove: * poklonite se Gospodu u svetom dvoru njegovu.

Neka se potrese od lica njegova sva zemlja: * recite narodima, da Gospod kraljuje.

On je utvrdio krug zemaljski i ne će se maknuti: * on sudi narodima po pravici.

Neka se vesele nebesa i raduje zemlja: nek se pokrene more i što je u njemu: * neka se vesele polja i sve što je na njima.

Nek uzigraju od radosti sva stabla šumska pred licem Gospodnjim, jer dolazi: * jer dolazi da sudi zemlji.

Sudit će krugu zemaljskome po pravdi: * i narodima po istini svojoj.

Slava Ocu.

1. Ant. Raduj se, Marijo Djevice, sva krivovjerja na cijelome svijetu ti uništi sama.

2. Ant. Učini me dostojnim, * da te hvalim, Djevice presveta; daj mi krepost proti neprijateljima tvojim.

Psalam 96.

Gospod kraljuje nek se raduje zemlja: * nek se vesele otoci mnogi.

Oblaci su i magla naokolo njega: * pravda i sud podnožje prijestolju njegovu.

Oganj pred njim ide: * i pali naokolo neprijatelje njegove.

Munje njegove sijevaju po krugu zemaljskome: * vidi i strepi zemlja.

Gore se tope kao vosak od lica Gospodnjega: * od lica Gospodnjega sva zemlja.

Nebesa naviještaju pravdu njegovu: * i svi puci vide slavu njegovu.

Nek se zastide svi, koji se klanjaju kipovima: * i koji se hvale svojim kumirima.

Klanjajte se njemu, svi Anđeli njegovi: * čuje i veseli se Sion.

I raduju se kćeri Judine:* radi sudova tvojih, Gospode:

Jer si ti Gospod Previšnji nad svom zemljom: * uzvišen veoma nad sve bogove.

Koji ljubite Gospoda, mrzite na zlo: * čuva Gospod duše svetih svojih, iz ruke ih grješnika oslobađa.

Svjetlost ističe pravedniku * i radost onima, koji su prava srca.

Radujte se, pravedni, u Gospodu: * i slavite svetu uspomenu njegovu.

Slava Ocu.

2. *Ant.* Učini me dostojnim, da te hvalim, Djevice presveta; daj mi krepost proti neprijateljima tvojim.

3. *Ant.* Poslije poroda, * Djevice, ostala si neoskvrnjena: Bogorodice, moli se za nas.

U vrijeme Došašća i na Blagovijest:

3. *Ant.* Anđeo Gospodnji * navijesti Mariji, i ona zače po Duhu Svetomu.

Psalam 97.

Pjevajte Gospodu pjesmu novu: * jer je učinio čudesa.

Pomože mu desnica njegova: * i mišica sveta njegova.

Poznato učini Gospod spasenje svoje: * pred licem naroda objavi pravdu svoju.

Spomenuo se milosrđa svojega: * i vjernosti svoje domu Izraelovu.

Vidješe svi krajevi zemlje: * spasenje Boga našega.

Kliči veselo Bogu, svakolika zemljo: * pjevaj, raduj se i popijevaj.

Pjevaj Gospodu uz gusle, i uz glas psaltira: * uz srebrne trublje i uz glas trublje rožnate.

Kličite veselo pred licem kralja Gospoda: * nek uzigra more i sve što je u njemu: krug zemaljski i koji u njemu žive.

Rijeke neka pljeskaju rukama, skupa gore neka se raduju pred licem Gospodnjim: * jer dolazi da sudi zemlji.

Sudit će krugu zemaljskomu po pravdi: * i narodima po pravici.

Slava Ocu.

3. *Ant.* Poslije poroda, Djevice, ostala si neoskvr-

njena: Bogorodice, moli za nas.

U vrijeme Došašća i na Blagovijest:

3. Ant. Anđeo Gospodnji navijesti Mariji, i ona zače po Duhu Svetomu.

V) Bog ju je izabrao i preodabrao. — *R)* I učinio, da ona stanuje u prebivalištu njegovu.

Štenje svetog Evanđelja po Luci.

Štenje VII. *Gl. 11.*

U ono vrijeme: Dok je Isus govorio mnoštvu, podiže glas neka žena iz mnoštva, i reče mu: Blažena utroba, koja te je nosila. I ostalo.

Homilija svetoga Bede Časnoga, Svećenika.

Veliku bogoljubnost i vjeru pokaza ova žena; jer dok su književnici i farizeji u isto doba iskušavali i psovali Gospoda, ona je mimo svih s tolikom iskrenošću priznala njegovo upućenje, s tolikim ga pouzdanjem ispovjedila, da je zasramila i klevetu tadašnjih poglavica i nevjerstvo budućih krivovjeraca. Jer kao što su onda Židovi psujući djela Duha Svetoga, poricali, da je Sin Božji pravi i iste naravi s Ocem: tako su poslije krivovjerci nijekali, da je Marija vazda Djevica i da je podala djelovanjem Duha Svetoga tvar od svoje pňti Jedinorođencu Božjemu, koji se je imao roditi s ljudskim tijelom, pa su govorili, da se ne smije tvrditi, da je Sin čovječanski bio pravi i iste naravi, koje i majka.

R) Doista si sretna, Sveta Djevice Marijo, i predostojna svake hvale: * jer je iz tebe isteklo sunce pravde, Krist Bog naš. — *V)* Moli se za puk, posreduj za svećenstvo, zauzmi se za bogoljubni ženski spol: da tvoju pomoć osjete svi, koji slave tvoj sveti blagdan. — Jer je.

Blagoslov: Djevica nad djevicama, čiji blagdan slavimo, zagovarala nas pred Gospodom.

Štenje VIII.

Ali ako se tvrdi, da je tijelo Riječi Božje, rođene po tijelu, različno od tijela Djevice majke, to se utroba, koja ju je nosila i prsi, koje

su je dojile, zovu blaženom bez ikakova razloga. A govori Apostol: Bog je poslao Sina svoga, učinjena od ženskog tijela, učinjena pod zakonom. I ne valja slušati one, koji misle, da treba čitati: Rođen od žene, učinjen pod zakonom; nego učinjen od ženskog tijela; jer začet u djevičanskoj utrobi steče tijelo svoje ne iz ništa, ne od drugda, nego od majčinog tijela. Inače ne bi bilo ni pravo nazvati sinom čovječanskim nekoga, koji postanje svoje ne izvodi od čovjeka. I mi dakle rekavši ovo proti Eutihu, podignimo glas svoj s Crkvom katoličkom, koje je ova žena bila prilika, podignimo i pamet svoju isred mnoštva i recimo Spasitelju: Blažena utroba, koja te je nosila, i prsi, koje si sisao. Jer je zbilja blažena roditeljka, koja, kako netko reče: Porodila je porodilja •Kralja, koji nebo i zemlju drži na vijeke.

R) Blaženom će me zvati svi naraštaji: * jer mi učini velike stvari onaj, koji je moguć, i čije je ime sveto. — *V)* I milosrđe njegovo od koljena do koljena onim, koji ga se boje. — Jer mi. — Slava Ocu. — Jer mi

Štenje IX.

Pače blaženi, koji slušaju riječ Božju i opslužuju nju. Lijepo je Spasitelj potvrdio ženinu riječ, tvrdeći da nije blažena samo ona, koja je bila dostojna tjelesno poroditi Riječ Božju, nego da su blaženi i svi oni, koji nastoje ovu Riječ duhovno shvatiti sluhom vjere, i vršenjem dobrih djela poroditi je i tako reći hraniti je u srcu bilo svojem bilo tuđem. Jer je ista Bogorodica u istinu blažena i radi toga, što je bila vremenito oruđe za upućenu Riječ, ali je mnogo blaženija radi toga, što je ostala vječita čuvarica vazdašnje ljubavi prema njemu.

Tebe Boga hvalimo, *str. 4.*

Na pohvalama.

1. Ant. Dok je Kralj bio * na prijestolju svome, narad moj pusti ugodan miris.

Psalmi obični od Pohvala, str. 6.

2. Ljevica njegova * pod glavom mojom, a desnica će me njegova zagrliti.

3. Crna sam * ali krasna, kćeri Jerusalemske, zato me je zavolio Kralj i uveo me u odaje svoje.

4. Već je zima prošla * dažd minuo i prošao: ustani, prijateljice moja, i dođi.

5. Krasna si * i mila u dražesti svojoj, sveta Bogorodice.

Poglavlje *Crkv. 24, 14*

Od početka i prije vijekova ja sam stvorena, i ne ću prestati do vijeka, u svetom prebivalištu njemu sam služila.

Pjesma.

O slavna među Djevicam,
Međ zviezdam svim uzvišena,
Onog, koji te stvorio,
Malenog ti si dojila.

Što Eva tužna oduze,
Ti svetim plodom povraćaš
I nebu vrata otvaraš,
Da plačni u raj uljezu.

Ti vrata Kralja višnjega,
Ti sjajni dvor si svjetlosti,
Život što dade Djevica,
Slavite, svi otkupljeni.

Slava ti budi Isuse,
Kog rodi čista Djevica,
S Ocem i s Duhom presvetim,
U vjekovječne viekove.
Amen.

V) Razlita je milost na usnama tvojim. — *R)* S toga te je blagoslovio Bog u vijeke.

Ant. Blažena si Marijo, * jer si vjerovala: ispunit će se na tebi, što ti je Gospod rekao, aleluja.

Pjesan Blagoslovljen, *str. 10.*

Molitva kako na Večernji.

Opaska: *Radi lakšega pregleda stavljeni su ovdje vlastiti dijelovi Večernja na pojedine blagdane Bl. Dj. M. preko godine, dok su u R. Brevijaru stavljeni u „Proprium Sanctorum“.*

---

8 Prosinca

NA BLAGDAN BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA B. DJ. M.

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim:

Ant. za Veliča:

Blaženom će me zvati svi naraštaji, jer mi učini velike stvari onaj, koji je moguć, aleluja.

Na II. Večernji.

Ant. 1. Sva si lijepa, * o Marijo, i grijeha istočnoga nema u tebi.

Psalmi obični od Večernje Bl. Dj. M., str. 154.

2. Odjeća je tvoja, * bijela kakono snijeg, i lice tvoje kakono sunce.

Ti si slava * Jerusalemska, ti radost Izraela, ti dika puka našega.

4. Blagoslovljena si ti, * Djevice Marijo, od Gospoda Boga višnjega, nad svim ženama na zemlji.

5. Pritegni nas, * Djevice neoskvrnjena, za tobom ćemo trčati k mirisu pomasti tvojih.

Poglavje *Priče S. 8.*

Gospod me je imao u početku putova svojih, prije nego je išta učinio od početka. Od vijeka sam postavljena, i od davnina, prije postanka zemlje. Još ne bješe bezdanâ, a ja bih začeta.

Pjesma Zdravo morska zvijezdo, *kako na obične Večernje B. Dj. M. str. 158.*

V) Bezgrješno Začeće je danas svete Marije Djevice. — *R)* Koja je zmijinu glavu djevičanskom nogom satrla.

Ant. za Veliča:

Danas iziđe * prut iz korjena Jesejeva: danas bez ikakve ljage grijeha bi začeta Marija; danas

je ona satrla glavu stare zmije, aleluja.

Molitva

Bože, koji si neoskvrnjenim Začećem Djevice pripravio Sinu svojemu dostojno prebivalište: molimo: kao što si nju predvidjevši smrt Sina svoga od svake ljage sačuvao, tako dopustiš, da i mi čisti po njezinom zagovoru k tebi dođemo. Po istome Gospodu.

---

2 Veljače

OČIŠĆENJE BL. Dj. M. (Svijećnica)

ANTIFONE

koje se danas pjevaju na Ophodu sa svijećama (iz Evanđelistara, str. 176).

Nakiti odaje svoje, Sione: * i primi Kralja Krista.

Zagrli Mariju, * koja je nebeska vrata.

Jer ona nosi Kralja slave * novoga svijetla.

Čeka Djevica: * noseći na rukama Sina prje danice rođena.

Koga primajući Šimun na ruke svoje: * navijesti narodima, da je on Gospodar života i smrti, i Spasitelj svijeta.

Druga Antifona.

Bi objavljeno Šimunu od Duha Svetoga, * da ne će vidjeti smrti, dok ne vidi Krista Gospodnjega.

I kad uvođahu Dijete u hram: * primi ga na ruke svoje.

I blagoslovi Boga, i reče: * Sad otpusti slugu svoga, Gospode, u miru.

Kad uvođahu Dijete Isusa roditelji njegovi, da izvrše za nj po običaju zakona, * on ga primi na ruke svoje.

Ulazeći u crkvu pjeva se:

Prinesoše za nj Gospodu dvije grlice * ili dva golubića.

Kako je pisano * u zakonu Gospodnjemu.

Kad se ispuniše dani očišćenja Marijina, * po zakonu Mojsijevu.

Ponesoše Isusa u Jerusalem, * da ga prikažu Gospodu.

Kako je pisano * u zakonu Mojsijevu.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Kako je pisano * u zakonu Mojsijevu.

Na I. Večernji.

Antifona kako na Večernji Mladog ljeta, str. 94. Psalmi obični Bl. Dj. M. str. 154.

Poglavje i V) R) kako na II. Več.

Ant. za Veliča:

Starac je nosio, dijete, * a dijete je držalo starca: koga je Djevica rodila i poslije poroda Djevica ostala: onome, koga porodi, pokloni se. — *Molitva kako niže.*

Na II. Večernji.

Ant. 1. Šimun pravedni * i pobožni čekaše otkupljenje Izraelovo i Duh Sveti bijaše u njemu.

Psalmi obični Bl. Dj. M., str. 158.

2. Bi objavljeno Šimunu * od Duha Svetoga, da ne će vidjeti smrti, dok ne vidi Gospoda.

3. Primivši Šimun * na ruke svoje dijete, dade hvalu i blagoslovi Boga.

4. Svijetlo na prosvijetljenje naroda, * i na slavu puka tvoga Izraelskoga.

5. Prinesoše * za nj Gospodu dvije grlice ili dva golubića.

Poglavlje Mal. 3, 1

Evo ja šaljem Anđela svoga, koji će pripraviti put pred licem mojim. I onaj čas doći će u hram svoj sveti Gospod,

koga vi tražite, i Anđeo zavjeta, koga vi hoćete. *Pjesma obična Bl. Dj. M. str. 158.*

V) Bi objavljeno Šimunu od Duha Svetoga — *R)* Da ne će vidjeti smrti, dok ne vidi Krista Gospodnjega.

Ant. za Veliča: Danas je * blažena Djevica Marija prikazala u hramu dijete Isusa, i Šimun napunjen Duhom Svetim primi ga na ruke svoje i blagoslovi Boga na vijeke.

Molitva.

Svemogući vjekovječni Bože, veličanstvo tvoje smjerno molimo: da kao što je Jedinorođeni Sin tvoj na današnji dan bio sa biti našega tijela u hramu prikazan: tako učiniš, da se mi tebi očišćenom pameti prikažemo. Po istome Gospodu.

11 *Veljače.*

Prikazanje Bl. Dj. M. u Lurdu.

Sve kako na blagdan Bezgrješnog Začeća, str. 173 osim:

Ant. za Veliča: Danas se slavna nebeska Kraljica * prikazala na zemlji: danas je donijela svome puku riječi spasenja i zalog mira: danas se raduju zborovi Anđelâ i vjernika slaveći s veseljem bezgriješno Začeće. Aleluja.

Molitva: Bože, koji si neoskvrnjenim Začećem Djevice pripravio Sinu svojemu dostojno prebivalište: sniženo te molimo, da slaveći prikazanje iste Djevice postignemo spasenje duše i tijela. Po istome Gospodu.

25 ožujka.

NAVJEŠTENJE BL. DJ. M. (Blagovijest)

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim:

Ant. za Veliča: Duh Sveti * sići će na tebe, Marijo, i krepost će te Previšnjega osjeniti.

Na II. Večernji.

Ant. 1. Poslan bi * Anđeo Gabrijel k Mariji Djevici zaručenoj Josipu. *Psalmi obični Bl. Dj. M., str. 154.*

2. Zdravo Marijo, * milosti puna, Gospod s tobom: blagoslovljena ti među ženama.

3. Ne boj se, Marijo:* našla si milost pred Gospodom: evo ćeš začeti i poroditi sina.

4. Dat će njemu Gospod * prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će u vijeke.

5. Evo službenice Gospodnje: * budi meni po riječi tvojoj.

Poglavje *Iz. 7*

Evo Djevica će začeti i poroditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel. Maslo će i med blagovati, da znade odbaciti zlo, a izabrati dobro.

Pjesma Zdravo morska zvijezdo, *str. 158.*

V) Zdravo Marijo, milosti puna. — *R)* Gospod s tobom.

Ant. za Veliča:

Anđeo Gabrijel * govoreći Mariji reče: Zdravo milosti puna, Gospod s tobom: Blagoslovljena ti među ženama.

Molitva

Milost svoju, molimo te, Gospode, ulij u duše naše, da mi, koji smo po anđelovu navještenju spoznali utjelovljenje Krista, Sina tvoga, po muci njegovoj i križu k slavi uskrsnuća privedeni budemo. Po istome Gospodu.

---

10 *Svibnja*

Prijenos sv. Kuće na Trsat.

Sve kako na dane Bl. Dj. M. osim:

V) Ovo je kuća Gospodnja tvrdo sagrađena.

R) Dobro je utvrđena na stancu kamenu.

Ant. za Veliča:

O kako je strašno mjesto ovo! * U istinu nije ovdje drugo do kuća Božja i vrata nebeska.

Molitva

Bože, koji si kuću blažene Marije Djevice po otajstvu upućene Riječi milostivo posvetio, te ju čudesno postavio u krilo Crkve svoje: podaj, da odlučeni od šatora grješničkih, postanemo dostojni prebivaoci tvoje svete Kuće. Po istome Gospodu.

24 *Svibnja*

Bl. Dj. Marija „Pomoćnica kršćana".

Sve kako na dane Bl. Dj. M.

2 Srpnja

Pohođenje Bl. Dj. M.

Na Večernji.

Ant. 1. Ustavši Marija * otide pospješno u gorski predio u grad Judin.

Psalmi obični Bl. Dj. M. str. 154.

2. Uđe Marija * u kuću Zakarijinu i pozdravi Elizabetu.

3. Kad je Elizabeta čula * pozdrav Marijin, zaigra dijete u njezinoj utrobi, i napuni se Elizabeta Duha Svetoga, aleluja.

4. Blagoslovljena * ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje.

5 Netom dođe * glas tvojega pozdrava u uši moje, zaigra od radosti djetešce u utrobi mojoj, aleluja.

Poglavje i pjesma kako na dane Bl. Dj. M., str. 158

V) Blagoslovljena ti među ženama. — *R)* I blagoslovljen plod utrobe tvoje.

Ant. za Veliča: Blaženom će me zvati svi naraštaji, jer je na poniznu službenicu Bog pogledao, aleluja.

Molitva

Slugama svojim, molimo Gospode, udijeli dar nebeske milosti: da nama, kojima je porod blažene Djevice bio početak spasenja, zavjetna svetkovina njezina Pohođenja podade umnoženje mira. Po Gospodu.

16 *Srpnja*

Uspomena Bl. Dj. Marije od Karmela

Na I. Večernji.

Sve kako na običnoj Več. Bl. Dj. M., str. 154. — Pri

svrsi ant. za Veliča *mjesto*: koji slave tvoj sveti blagdan, *govori se:* koji slave tvoju svečanu uspomenu.

Na Jutrenji.

Sve kako uopće na blagdane Bl. Dj. M. osim:

Na II. Noćnici.

Štenje IV.

Dok su na sveti dan Duhova Apostoli, nadahnuti od Boga, govorili različitim jezicima i činili mnoga čudesa zazivljući uzvišeno ime Isusovo: premnogi ljudi (kako se pripovijeda), koji su išli tragom svetih proroka Ilije i Elizeja, i koji su bili prepravljeni na Kristovo došašće po propovijedanju Krstitelja, upoznavši vlastitim iskustvom istinitost događajâ, prigrliše evanđeosku vjeru; pa su osobitom nekom ljubavlju tako počeli štovati preblaženu Djevicu (s kojom su bili sretni da mogu općiti), da su oni najprvi sagradili svetište u čast iste prečiste Djevice na Karmelu: na onom mjestu, gdje nekoć Ilija bijaše vidio, kako se diže oblačić, prava prilika Djevičina.

R) Uzvišena sam, str. 166.

Štenje V.

Sakupljajući se dakle svaki dan u ovo novo svetište, štovahu preblaženu Djevicu, kao osobitu zaštitnicu svoga Reda, pobožnim obredima, molitvama i pohvalama, svagdano se tu sakupljajući i obavljajući svetu službu uz molenja i pohvale. Stoga su ih svi svuda počeli zvati Braćom blažene Marije od gore Karmela. A sveti Oci Pape ne samo potvrdiše taj naziv, nego i udijeliše osobita oproštenja onima, koji će Red ili pojedinoga brata tim imenom nazivati. Ali darežljiva Djevica udijeli Redu ne samo naziv i svoju zaštitu, nego kao obilježje i sveti škapular, što ga bijaše dala blaženome Šimunu engleškome, da ova nebeska haljina razlikuje taj sveti Red i da ga brani od nevolja, koje bi mu prijetile. Napokon, kad je nekoć taj Red bio u Europi još nepoznat te su zato mnogi nastojali oko Honorija trećega, da ga ukine, presveta se Djevica Marija prikaza noću Honoriju te mu izričito naredi, da prijazno primi pod svoje okrilje tu ustanovu i ljude.

R) Tko je ona, str. 166.

Štenje VI.

Preblažena Djevica nije samo na ovome svijetu taj Red, koji je njoj toliko ugodan, ukrasila mnogim povlasticama, nego se pobožno vjeruje, da ona i na drugome svijetu (jer moć i milo-

srđe njezino može svuda vrlo mnogo) tješi ljubavlju čisto materinskom sinove svoje upisane u škapularsku družbu, dok se u ognju čistilišta čiste, te ih zagovorom svojim izvodi što prije u nebesku domaju. U tu se svrhu traži, da članovi toga Reda na ovome svijetu čine nešto malo pokore, i da mole nekoje propisane molitve, te se prema svojem staležu uzdrže u čistoći. Zato je Red obdaren tolikim i tako velikim milostima odlučio, da se na slavu preblažene Djevice svake godine svečano slavi njezina uspomena stanovitim obredom.

R) Ukrašenu, str. 167.

Na II. Večernji.

Ant. za Veliča:

Njoj je dana * slava Libanska, dika Karmelska i Saronska, aleluja.

Molitva

Bože, koji si karmelski Red ukrasio osobitim nazivom preblažene vazda Djevice i Majke tvoje Marije: daj nam milostivo, da zaslužimo stići u vječnu radost pod okriljem one, koje danas uspomenu slavimo svečanom službom. Koji živiš.

---

5 Kolovoza

Bl. Dj. M. Snježna.

Sve kako na dane Bl. Dj. M. uopće.

NA BLAGDAN UZNESENJA BL. DJ. M.
(Velika Gospa)

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim

Ant. za Veliča: Djevice premudra, * kamo ideš, kao zora, koja se divno sjaji? Kćeri Sionska, sva si krasna i mila: lijepa kao mjesec, izabrana kao sunce.

Na Jutrenji.

Ako se gdje govori, uzme se sve od obične Jutrenje Bl. Dj. Marije, osim

Zaziv. Dođite poklonimo se Kralju kraljeva: * Čigova je Djevica Majka danas uznesena na visoko nebo.

Na I. Noćnici.

1. Ant. Uzvišena je * sveta Bogorodica u nebeska kraljevstva nad kore anđeoske.

Na Pohvalama.

Antifone i Poglavje, kako niže na Večernji; Psalmi obični od Pohvala, str. 6; Pjesma, kako na dane Bl. Dj. M.

V) Uzvišena je sveta Bogorodica. — *R)* U nebeska kraljevstva nad kore anđeoske.

Ant. na Blagoslovljen: Koja je ono, * što uzlazi kao rana zora, lijepa kao mjesec, izabrana kao sunce, strašna kao u bojni red svrstana četa?

Molitva kako niže na Večernji.

Na II. Večernji.

Ant. 1. Uznesena je Marija na nebo: * raduju se Anđeli, hvaleći blagosivljaju Gospoda.

Psalmi obični Bl. Dj. M., str. 154.

2. Marija Djevica uznesena je * do nebeskih odaja, u kojima sjedi Kralj kraljeva na zvijezdanom prijestolju.

3. K mirisu * pomasti tvojih trčimo: djevojčice ljube te mnogo.

4. Blagoslovljena * ti kćeri od Gospoda: jer smo po tebi postali dionici ploda života.

5. Lijepa si * i krasna, kćeri Jerusalemska, strašna kao u bojni red svrstana četa.

Poglavje *Crkv. 24.*

Posvuda sam tražila, gdje bih se nastanila, pa odabrah nasljedštvo Gospodnje za svoje prebivalište. Tada mi zapovjedi Stvoritelj svega; i onaj koji me stvorio stade u šatoru mojem.

Pjesma Zdravo morska, zvijezdo *str. 158.*

V) Uzvišena je sveta Bogorodica. — *R*) U nebeska kraljevstva nad kore anđeoske.

Ant. na Veliča:

Danas je * Djevica Marija ušla u nebo: radujte se, jer s Kristom kraljuje u vijeke.

Molitva

Slugama svojim, molimo, Gospode, grijehe oprosti: da koji tebi djelima svojim ne možemo ugoditi, spasimo se zagovorom Roditeljke Sina tvoga Gospoda našega. Koji s tobom živi i kraljuje.

Uspoma sv. Roka *(ako se svetkuje na 16 kolovoza).*

Ant. Poredit ću ga * čovjeku mudromu, koji je sagradio kuću svoju na kamenu.

V) Ljubio je njega Gospod i ukrasio je njega. — *R*) Stolom slave zaodjeo je njega.

Molitva.

Bože, koji si blaženomu Roku, po Anđelu tvome, kad mu je tablicu nosio, obećao, da ne će biti udaren od nikakve kužne bolesti, koji njega zazove; podaj molimo; da mi koji njegov blagdan slavimo, njegovim zaslugama i molitvama budemo oslobođeni od smrtonosne kuge tijela i duše. Po Gospodu.

---

8 *Rujna*

ROĐENJE BL. DJ. MARIJE

(Mala Gospa).

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim:

Ant. za Veliča: Slavimo * prevrijedno rođenje slavne

Djevice Marije, koja je postigla dostojanstvo Roditeljke, a nije izgubila čistoću Djevice.

Na II. Večernji.

Ant. 1. Rođenje slavne * Djevice Marije od koljena Abrahamova, koja je izišla iz plemena Judina, od slavnog roda Davidova.

Psalmi obični Bl. Dj. M. str. 154.

2. Danas je Rođenje * svete Marije Djevice, čiji preslavni život prosvijetljuje sve Crkve.

3. Rođena od kraljevskoga koljena, * Marija se sjaji: da nam pomognu njezine molitve, prosimo prebogoljubno pameću i duhom.

4. Srcem i dušom * pjevajmo slavu Kristu na ovu slavnu svetkovinu previšnje Bogorodice Marije.

5. Veselo * slavimo Rođenje blažene Marije, da ona za nas posreduje kod Gospoda Isukrsta.

Poglavje i Pjesma obična na dane Bl. Dj. M. str. 158

V) Danas je Rođenje svete Marije Djevice.

R) Čiji preslavni život prosvijetljuje sve Crkve.

Ant. za Veliča:

Rođenje tvoje, * Bogorodice Djevo, navijestilo je veselje svemu svijetu: jer je iz tebe isteklo sunce pravde, Krist Bog naš: koji razriješivši proklestvo dade blagoslov, i svladavši smrt, darova nam život vječni.

Molitva

Slugama svojim, molimo, Gospode, udijeli dar nebeske milosti, da kojima je porod blažene Djevice Marije bio početak spasenja, zavjetna svetkovina njezina Rođenja poda umnoženje mira. Po Gospodu.

Na 7 Listopada ili u Nedj. 1. Listop.

Presveto Ružarje Bl. Dj. M.

Na Večernji.

Sve kako na obične Večernje Bl. Dj. M. str. 154. osim :

V) Kraljice presvetoga Ružarja, moli za nas.

R) Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ant. za Veliča :

Blažena Majko * i netaknuta Djevice, slavna Kraljice svijeta, nek osjete tvoju pomoć svi, koji god slave tvoju svetkovinu presvetoga Ružarja.

Molitva

Bože, kojega jedinorođeni Sin svojim životom, smrću i uskrsnućem, dare nam zadobi vječnoga spasenja: podaj molimo te, da mi, koji ova otajstva razmišljamo presvetim Ružarjem blažene Djevice Marije, ugledamo se u ono što sadržavaju, a ono što obećavaju postignemo. Po istome Gospodu.

---

21 *Studenoga*

Prikazanje Bl. Dj. Marije

(Gospa od Zdravlja).

Sve kako na dane Bl. Dj. M. osim :

Ant. za Veliča :

Blažena Bogorodice Marijo, * Djevice svеđerna, hrame Gospodnji, svetište Duha Svetoga, sama si bez primjera ugodila Gospodu našemu Isukrstu, aleluja.

Molitva

Bože, koji si hotio, da se blažena Djevica Marija, prebivalište Duha Svetoga, na današnji dan prikaže u hramu : podaj molimo, da njezinim zagovorom zavrijedimo prikazati se u hramu slave tvoje. Po Gospodu. . . . u jedinstvu istoga Duha Svetoga, Bog. . . . .

Ako gdje ustreba Večernja

Sedam Žalosti Bl. Dj. M.

Za petak Muke ili Nedj. III. Rujna.

Psalmi i antif. kako na Večernji Bl. Dj. M. uopće str. 154

Poglavlje *Iz. 53.*

Tko povjerova onome, što je čuo od nas? i mišica Gospodnja komu se objavi? I uzrasti će kao mladika pred njim, i kao korijen iz žedne zemlje.

Pjesma.

Puna tuge Majka staše
Uz križ plačuć, dok trpljaše
Sin na križu viseći.

Koje dušu rastuženu,
Svu žalosnu, i smućenu,
Mač preoštri prostrieli.

Teško li ti ucviljena
Bi tad ona preblažena
Mati Sina jedinog!

Koja gorko tad jadaše,
Mila majka, dok gledaše
Muke Sina slavnoga.

Ah, tko ne bi proplakao,
Kad bi majku tu gledao
U tolikoj gorkosti?

Tko će suze uzdržati,
Gledeć, kako Krista Mati
Bol podnosi sa Sinom?

Radi grieha svoga puka
Isusa joj bič i muka
Na nje oči umori.

Vidje slatkog sina svoga
Zapuštena od svakoga,
Gdje umiruć izdiše.

Daj, o Majko, vir ljubavi,
U srce mi bol postavi,
Čin' da s tobom tugujem.

Čin' da ljubim Krista Boga
Sa svim žarom srca svoga,
Ter mu tako ugodim.

Čin' da mi se, Majko sveta,
Rane Sinka tvog propeta
Usred srca usade.

Tvog jedinca izranjena,
Tako za me izmučena,
Bol da s tobom podielim.

S Propetijem bol' da združim
I da s tobom vazda tužim,
Dok je daha u meni.

Blizu križa s tobom biti,
Tvom se plaču pridružiti
Želja mi je najveća.

Nad svim djevam Djevo mila,
Nemila mi već ne bila:
Daj mi s tobom plakati.

Daj, da srcem svojim cielim
Smrt sveđ nosim, muku dielim,
Rane štujem Kristove.

Daj me ranam izraniti.
Daj me križem opojiti,
I krvlju Isusovom.

Da me mine žar pakleni,
Ti priskoči, Djevo, meni
Na dan suda Božjega.

Kriste, daj mi, kad preminem,
Po Majci se da dovinem
Lovor-vienca pobjede.

Kada tielo smrt podnese,
Daj, da duši daruje se
Slava raja nebeskog. Amen.

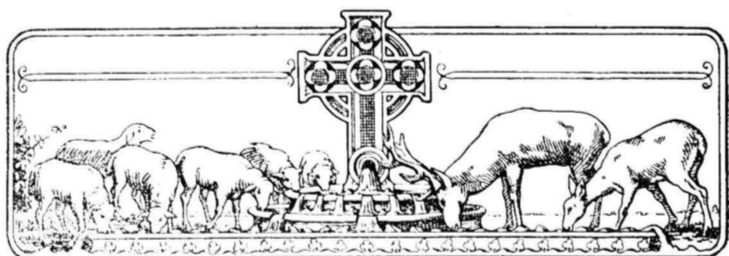
V) Moli za nas, Djevice prežalosna. — *R)* Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ant. na Veliča: Kad vidje Isus Mater, gdje stoji pokraj križa, i učenika, koga ljubljaše, reče Materi svojoj: Ženo evo sin tvoj. Zatim reče učeniku: Evo Mati tvoja.

Molitva.

Bože, u čijoj muci, po Šimunovu proročanstvu, probio je mač boli preslatku dušu slavne Djevice i Majke Marije: dopusti milostivo, da mi, koji pobožno štujemo njezino probođenje i muku, postignemo odvjetovanjem slavnih zasluga i molitava sviju Svetih, koji vjerno uz križ stoje, sretni plod tvoje muke. Koji živiš i kraljuješ.

NA DANE SVETACA UOPĆE.

Opaska: *Pošto se Jutrenja i Pohvale rijetko gdje i rijetko kada govore, zato ovdje na dane Svetaca te Časove ne donosimo, da ne zapreme puno prostora. — Ako se gdje ipak prije pjevanja života dotičnog Sveca, kako je običaj po nekim župama Dalmacije, želi ispjevati koji psalam u obliku Jutrenje, tad se može ovako urediti.*

Na dane Apostola, Mučenika i Ispovjednika:

Zaziv: Kralju Apostola (Mučenika, Ispovjednika.) Gospodu, * Dođite, poklonimo se.

Ps. 94 Dođite, zapjevajmo, *kako na str. 2.*

Pjesma, kako na Večernji dotičnog Sveca (opća ili vlastita).

Antifone i psalmi, kako na I. Noćnici Jutrenje na blagdan Svih Svetih, 1 studenoga.

Ako se pjevanje života Svečeva rastavi u tri dijela i između njih pjevaju Responsoriji, mogu se ovi pjevati:

I. R.) Sveti moji, koji ste se borili, dok ste bili u tijelu: * Ja ću vam za trud dati plaću. — *V)* Dođite blagoslovljeni Oca mojega, primite kraljevstvo. — Ja ću.

II. R.) Neka budu boci vaši pripasani, i svijeće goruće u rukama vašim: * Da budete slični ljudima, koji čekaju gospodara svoga, kad se vraća s pira. — *V)* Bdijte dakle, jer ne znate, u koji će čas Gospod vaš doći. — Da budete. — Slava Ocu. — Da budete.

Poslije trećeg štenja pjeva se Tebe Boga hvalimo, *str. 4.*
Na Pohvalama: *Antifone, poglavje, pjesma, V) R), kako na Večernji, a psalmi obični od Pohvala Nedj., str. 6.*

Molitva, kako na Več. ili vlastita.

NA DANE APOSTOLA.

Na I. Večernji.

Ant. 1. Ovo je zapovijed moja, * da se ljubite među sobom, kao što sam ja vas ljubio.

Psalmi redom kako na Večernji Nedjelje, str. 25, osim zadnjega, koji je ps. 116 Hvalite Gospoda, *kako na str. 31.*

2. Nitko nema * veće ljubavi od ove, da život svoj postavi za prijatelje svoje.
3. Vi ste prijatelji moji, * ako opslužite, što vam ja zapovijedam, govori Gospod.
4. Blaženi mirotvorni, * blaženi čista srca, jer će oni Boga vidjeti.
5. U ustrpljenju svojem * zadobit ćete duše svoje.

Poglavlje i pjesma, kako niže na II. Večernji.

V) Po svoj zemlji razliježe se glas njihov. — *R)* I riječi njihove do na kraj kruga zemaljskoga.

Ant. za Veliča: Jer će vas predati * vijeću i bičevat će vas u svojim zbornicama, i vodit će vas pred kraljeve i upravitelje mene radi, za svjedočanstvo njima i narodima.

Molitva vlastita.

Na II. Večernji.

Oče naš i Zdravo Marijo *tiho.*

V) Bože, na pomoć moju priteci.

R) Gospode, pohiti da mi pomožeš.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Kako bijaše u početku, tako i sada, i vazda, i u vijeke vijekova. Amen. Aleluja. *(Od Sedamdesetnice do Uskrsa:* Hvala tebi, Gospode, Kralju vječne slave),

1. Ant. Zakle se Gospod * i ne će se poka-

jati: Ti si svećenik u vijeke.

Ps. 109 **Reče Gospod,** *str. 25.*

2. Ant. Smjestit će ga * Gospod s poglavicama puka svojega.

Ps. 112 **Hvalite dj.,** *str. 27*

3. Ant. Rastrgao si, Gospode, * okove moje: tebi ću prinijeti žrtvu zahvalnicu.

Ps. 115 **Vjerovah,** *str. 31*

4. Ant. Idući * plakahu, bacajući sjeme u zemlju.

Psalam 125.

Kad je Gospod povratio roblje Sionsko: * bijasmo kao da smo se od sna prenuli.

Tada usta naša bijahu puna radosti: * i jezik naš pjevanja.

Tada su govorili narodi: * veliko djelo učini Gospod na njima.

Dà, veliko djelo učini Gospod na nama: * zato smo se razveselili veoma.

Vraćaj, Gospode, roblje naše, * kao potok na jugu.

Koji su sa suzama sijali, * neka žanju s pjevanjem.

Idući plakahu, * bacajući sjeme u zemlju.

A sada neka dođu s pjevanjem: * noseći snopove svoje.

Slava Ocu.

4. Ant. Idući plakahu bacajući sjeme u zemlju.

5. *Ant.* Utvrđena je * vlast njihova, i štovanja su vrijedni prijatelji tvoji, Bože.

Psalam 138.

Gospode, ti me kušaš i znaš: * ti znaš kad sjedem i kad ustanem.

Ti razumiješ misli moje iz daleka: * hod moj i staze moje ti istražuješ.

I sve putove moje ti vidiš: * i sve riječi usta mojih ti čuješ.

Eto, Gospode, ti znaš sve novo i staro: * ti si me stvorio i stavio na me ruku svoju.

Čudnovato je za me znanje tvoje: * uzvišeno je, ne mogu da ga dokučim.

Kamo da otiđem od duha tvojega? * i od lica tvojega kamo da pobjegnem?

Da uziđem na nebo, ti si ondje: * da siđem u pakao, ondje jesi.

Da se uzdignem na krilima zore, * i preselim se na kraj mora:

I ondje će me ruka tvoja voditi: * i držati me desnica tvoja.

Da rečem: možda će me mrak sakriti: * noć mi je rasvjeta u raskošama mojim.

Jer mrak nije mračan pred tobom, i noć je svijetla kao dan: * mrak je njezin kao svijetlo njegovo.

Jer što je u meni, ti si stvorio: * držiš me već od utrobe matere moje.

Hvalit ću te, jer si veoma uzvišen: * divna su djela tvoja, i duša moja pozna ih dobro.

Nije sakrivena pred tobom ni jedna kost moja, koju si ti u skrovitu sazdao: * ni biće moje u dubini zemaljskoj.

Zametak moj vidješe oči tvoje, i u knjizi tvojoj svi su zapisani: * i zabilježeni dnevi, kad ih još nije bilo ni jednoga.

Za mene su veoma štovanja vrijedni prijatelji tvoji, Bože: * veoma je utvrđen ugled njihov.

Da ih brojim, bilo bi ih više nego pijeska: * kad se probudim, još sam s tobom.

O da bi istrijebio, Bože, grješnike: * krvopije, idite od mene:

Jer govorite u srcu svojem: * Uzet će uzalud gradove tvoje.

Zar da ne mrzim na one, koji na te mrze, Gospode? * Zar da se ne zgražam na neprijatelje tvoje?

Punom mržnjom mrzim na njih: * neprijatelji su i meni.

Okušaj me, Bože, i poznaj srce moje: * ispitaj me, i poznaj staze moje.

I vidi jesam li na zlu putu: * i izvedi me na put vječni.

Slava Ocu.

5. Ant. Utvrđena je vlast njihova i štovanja su vrijedni prijatelji tvoji, Bože.

Poglavlje *Efež. 2. 19-20*

Braćo! nijeste više tuđinci ni pridošlice; nego ste sugrađani svetih i domaći Bogu, nadograđeni na temelju Apostolâ i Prorokâ, a glavni je kamen od ugla sam Krist Isus.

Pjesma.

Nek kliče sviet od radosti,
Nek jekne nebo hvalama:
Slava se sad Apostolâ
Razlijega zemljom i nebom.

Vas, svih viekova sudije,
I svieta luči istinske,
Svom željom srca prosimo:
Pokornih čujte vapaje.

Vi nebo što zatvarate
I riečju zatvor dižete,
Činite da mi grješnici
Budemo krivde riešeni.

Vi, kojih ončas zapovied
Osjeća zdravlje i nemoć,
Ozdrav'te duše nemoćne,
Uzmnož'te u nam kreposti.

Da kad se na dan posljednji
Isukrst Sudac povrati,
Poda nam da postignemo
U raju vječne radosti.

Slava bud' Ocu i Sinu
Sa Svetim Duhom zajedno,
Kao što bi od iskona,
Tako i po sve viekove.
Amen.

V) Razglasiše djela Božja. — *R)* I djelovanje njegovo razumješe.

Ant. Budite hrabri * u ratu i borite se sa starom zmijom: i primit ćete kraljevstvo vječno, aleluja.

Veliča duša moja Gospoda, *str. 30.*

Ponavlja se ant. — Molitva vlastita.

Na dane Apostola u vrijeme Vazmeno.

Na Večernji.

Sve kako niže na dane Muč. u vrijeme Vazmeno; ali Psalmi kako na dane Apostola preko godine.

Pjesma.

Žalosni bjehu Apostoli
S pregorke muke Kristove,
Kog sluge bjehu bezbožni
Najgorom smrću smaknuli.

Anđeo, glasnik istine,
Ženama bješe proreko:
Sam Krist će skoro veselje
Vjernome stadu donieti.

I dok to teku da jave
Apostolima brižnijem,
U sjaju Krista susreću
I stope sliede njegove,

Na Galilejske visine
Polaze tad Apostoli,
Gdje sjajno lice Isusa
Gledaju i uživaju.

Bio Ti vazda, Isuse,
Vazmeno vjernim veselje,
Od smrti grieha izbavi
Na život preporođene.

Slava bud' Ocu vječnomu,
I Sinu, koji uskrsnu
Od mrtvih, i Tješitelju,
U vjekovječne viekove.
Amen.

NA DANE JEDNOG MUČENIKA.

izvan Vazmenog vremena.

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim: Mjesto zadnjeg ps. 115 Vjerovah, *govori se ps. 116* Hvalite Gospoda, *str. 31.*

V) Slavom si ga i čašću okrunio, Gospode. — *R)* I postavio si ga nad djela ruku svojih.

Ant za Veliča: Ovaj Sveti * borio se sve do smrti za zakon Boga svoga, i nije se prepao od riječi bezbožnikâ; jer je bio osnovan na tvrdom kamenu.

Na Jutrenji i Pohvalama v. str. 187.

Na II. Večernji.

Ant. 1. Tko prizna mene * pred ljudima, priznat ću i ja njega pred Ocem svojim.

Psalmi od Nedjelje, str. 25, osim zadnjega, koji je ps. 115. Vjerovah., *str. 31.*

2. Tko slijedi mene, * ne ide u tmini, nego će imati svijetlo života, veli Gospod.

3. Tko meni služi, * neka me slijedi: i gdje sam ja, ondje neka bude i moj službenik.

4. Tko bude meni služio, * proslavit će ga Otac moj, koji je na nebesima, veli Gospod.

5. Hoću, Oče, * da gdje sam ja, bude ondje i moj službenik.

Poglavje *Jak. 1, 12.*

Blago čovjeku, koji podnosi napastovanje: jer kad bude iskušan, primit će krunu života, koju je Bog obećao onim, koji ga ljube.

Pjesma.

Bože, ti svojih boraca
Bilježe, kruno, nagrado,
Dok Mučenika slavimo,
Rieši nas grieha verige.

Ovaj bo svjetske radosti
I himbe pašu zamamnu
Grčilom punu smatrajuć
Dostigne slasti nebeske.

Kroz muke prođe srčano
I junački ih podnese,
I krv zbog tebe prolivši
Uzdanje vječno posvoji.

S toga Te molbom sniženom,
Preblagi Bože, prosimo,
Da u dan slavlja njegova
Svojim se slugam smiluješ.

Hvala i slava svеđerna
Nek bude Ocu i Sinu

Sa Duhom Utješiteljem
U beskonačne viekove.
Amen.

V) Pravednik će cvjetati kao paoma. — *R)* Umnožit će se kao cedar libanski.

Ant. za Veliča:
Tko hoće da ide za mnom, * neka se odreče sebe, i uzme križ svoj i neka me slijedi.

Veliča, *str. 30.*

Molitva.

Za Mučenika i Biskupa.

Pogledaj, svemogući Bože, na našu slabost: i jer nas tišti težina vlastitog djela, neka nas obrani slavni zagovor blaženoga *N*... Mučenika tvojega i Biskupa. Po Gospodu.

Za Mučenika ne Biskupa.

Podaj, molimo, svemogući Bože, da mi, koji štujemo rođendan blaženoga *N*... Mučenika tvojega, njegovim se zagovorom utvrdimo u ljubavi tvojega imena. Po Gospodu.

NA DANE VIŠE MUČENIKA.

izvan Vazmenog vremena.

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim zadnjeg ps., koji je 116 Hvalite Gospoda, *str. 31.*

V) Radujte se u Gospodu i veselite se pravednici. — *R)* I dičite se svi, koji ste prava srca.

Ant. za Veliča: Ovih je * kraljevstvo nebesko, jer su oni prezreli život svjetski i doprli do nadarja kraljevstva, i oprali haljine svoje u krvi Jaganjca.

Na Jutrenji i Pohvalama v. str. 187.

Na II. Večernji.

Ant. 1. Ovo su Sveti, * koji su predali svoja tjelesa za zakon Božji, i u krvi Jaganjca oprali haljine svoje.

Psalmi od Večernje Nedjelje, str. 25, ali zadnji ps. 115 **Vjerovah,** *kako na str. 31.*

2. Sveti vjerom * predobiše kraljevstva, djelovaše pravdu, postigoše obećanja.

3. Mladost Svetih * obnovit će se kao u orla: cvjetat će kao ljljan u gradu Gospodnjemu.

4. Bog će izbrisati * svaku suzu s očiju Svetih: i više neće biti ni plača ni vike, nit ikakve boli, jer je prijašnje prošlo.

5. U nebeskim kraljevstvima * prebivanje je Svetih; i na vijeke je pokoj njihov.

Poglavje *Mudr. 3, 1-3*

Duše su pravednika u ruci Božjoj, i ne će ih se dotaknuti smrtna muka. Očima bezumnika čini se, da su umrli, ali oni počivaju u miru.

Pjesma.

Pjevajmo, družino, — s veseljem čestitim
Zasluge Svetijeh — i djela junačka:
Duh želi zanosno — uznieti pjesmama
Izvrsni rod pobjednikâ.

To su, na koje je — sviet glupo mrzio,
A oni ovaj sviet — jalov i isprazan
Prezreše, pristajuć — za tvojim imenom
Isuse, Kralju nebesni.

Bies ljudi nemilih — i prietnje okrutne
I šibe oni su — rad tebe prezreli:
Tielo im kidajuć — krvnik se izmori,
Ali im dušu ne skrši.

Kô ovce kolju ih — ljutijem mačima:
Ne čuješ rogobor, — nit kakvu žaobu;
Bez straha, srčano — i čistom savjesti
Strpljivo sve to podnose.

Koji će jezik to, — koji glas izreći,
Što ti sve pripravljaš — mučenim za tebe?
Jer oni dolaze — u krvi plivaju
Sa sjajnim viencem pobjede.
Božanstvo Previšnje, — trojno i jedino,
Tebe mi molimo, — griehe da otjeraš,
Pogibli ukloniš, — mirom nas daruješ,
Da slavu viek ti pjevamo. Amen.

V) Uzradovat će se Sveti u slavi. — *R)* Veselit će se u mjestima svojim.

Ant. za Veliča: Raduju se na nebesima * duše Svetih, koji su slijedili stope Kristove; i jer su za njegovu ljubav svoju krv prolili, zato se s Kristom vesele bez svrhe.

Molitva za više Muč. Biskupa

Neka nas zaštiti, molimo Gospode, svetkovina blaženih tvojih Mučenika i ujedno Biskupa *N* i *N.*: i neka nas preporuči njihova časna molitva. Po Gospodu.

Moliva za više Muč. ne Bisk.

Bože, koji nas veseliš godišnjom svetkovinom svetih Mučenika tvojih *N* i *N.*., podaj milostivo; da dok se njihovim zaslugama radujemo, njihovim se izgledima razgorimo. Po Gospodu.

NA DANE JEDNOG ILI VIŠE MUČENIKA U VRIJEME VAZMENO.

Na Večernji.

Ant. 1. Sveti tvoji, Gospode. * cvasti će kao ljljan, aleluja; i kao miris balsama bit će pred tobom, aleluja.

Psalmi od Več. Nedjelje, str. 25, ali zadnji ps. 115. Vjerovah, *str. 31.*

2. U nebeskim je kraljevstvima * prebivalište Svetih, aleluja; i u vječnosti pokoj njihov, aleluja.

3. Dok su bili u tijelu, * vapijahu Sveti tvoji, Gospode, aleluja, aleluja aleluja.

4. Duhovi i duše * pravednikâ, pjevajte pjesmu Bogu našemu, aleluja, aleluja.

5. Sjat će pravednici * kao sunce pred licem Božjim, aleluja.

Poglavje *Mudr. 5, 1.*

Stajat će pravednici nepokolebivo pred onima, koji su ih tlačili, i koji su im oteli trude njihove.

Pjesma.

Za 1 Muč. na str. 193.
Za više Muč. na str. 195.

V) Dragocjena je pred licem Gospodnjim, aleluja. — *R)* Smrt Svetih njegovih, aleluja.

Ant. za Veliča: Sveti i pravedni, * radujte se u Gospodu, aleluja: vas je odabrao Gospod za svoje nasljedstvo, aleluja.

Molitva kako gore izvan Vazmenog vremena.

NA DANE ISPOVJEDNIKA BISKUPA.

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim:

V) Ljubio je njega Gospod i ukrasio je njega — *R)* Stolom slave zaodjeo je njega.

Ant. za Veliča: Svećeniče i Biskupe, * i tvorče kreposti, pastiru dobri u puku, moli se za nas Gospodu.

Na Jutrenji i Pohvalama v. gore, str. 187.

Na II. Večernji.

Ant. 1. Evo svećenik veliki, * koji je za života švoga omilio Bogu, i našao se pravedan.

Psalmi od Večernje Nedjelje, str. 25., ali zadnji ps. 131 Spomeni se, *kako na str. 32.*

2. Ne nađe se * sličan njemu u vršenju zakona Previšnjega.

3. Zato se zakle Gospod, * da će ga učiniti velikim u puku švome.

4. Svećenici Božji, * blagošivljajte Gospoda: sluge Gospodnje, pjevajte pjesmu Bogu, aleluja.

5. Slugo dobri, * i vjerni, uđi u radost Gospoda svojega.

Poglavje *Crkv. 44, 16*

Evo svećenik veliki, koji je za života švoga omilio Bogu, i našao se pravedan: a u vrijeme srdžbe bi na pomirenje.

Pjesma.

Gospodnji ovaj — Ispovjednik sveti,
Kojeg po svietu — štuju, hvale puci,
Zašluži danas — veseo unići
Rajske u dvore.

(Ako ne pada dan smrti, neka se reče:)

Veseo danas — najvišu zasluži
Počast i hvalu.

Pobožan, čedan, — razborit i smjeran,
Provede život — triezno i bez grieha,
Sve dokle duša — davala života
Smrtnomu tielu.

S njegovih često — zasluga velikih
Ljudska tjelesa, — što bolesna leže,
Svladavši nemoć, — stečenim se s nova
Raduju zdravljem.

S toga mu zbor naš — slavu pjeva smjerno,
Ističe hvale — i kreposti sjajne,
Da nas molitva — njegova pomože
U svako vrieme.
Nek bude poklon, — svaka čast i dika
Onom što cielim — upravlja svemirom,
S priestolja višnjeg — sjajući se vječno
Jedan u Trojstvu. — Amen.

V) Pravednika provede Gospod po putovima pravim. — *R)* I pokaza mu kraljevstvo Božje.

Ant. za Veliča:

Ljubio je njega Gospod * i ukrasio je njega: stolom slave zaodjeo je njega i pred rajskim vratima okrunio je njega.

Molitva.

Daj, molimo, svemogući Bože, da časna svetkovina bl. *N.* . , Ispovjednika tvoga i Biskupa, umnoži nam i pobožnost i spasenje. Po Gospodu.

Na dane Naučitelja.

Ako je bio Biskup, sve je kako gore na dane Biskupa; ako nije bio Biskup, sve je kako niže na dane Ispovj. ne Bisk., osim (u jednom i drugom slučaju):

Ant. za Veliča:

O Naučitelju predobri, * svijetlo svete Crkve, blaženi *N.* . , ljubitelju božanskog zakona, moli za nas Sina Božjega.

Molitva.

Bože, koji si puku svojemu dao blaženoga *N.* . . u službi vječnoga spasenja: po-

daj molimo; da onoga koga smo imali Naučiteljem života na zemlji, zaslužimo imati zagovornikom na nebesima. Po Gospodu.

NA DANE ISPOVJEDNIKA NE BISKUPA.

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim:

V) Ljubio je njega Gospod i ukrasio je njega — *R)* Stolom slave zaodjeo je je njega.

Ant. za Veliča: Poredit ću ga * čovjeku mudromu, koji je sagradio kuću svoju na kamenu.

Na Jutrenji i Pohvalama, v. gore. str. 187.

Na II. Večernji.

Ant. 1. Gospode, predao si mi * pet talenata, evo još sam pet dobio.

Psalmi od Večernje Nedjelje, str. 25, ali zadnji ps. 116 Hvalite Gospoda, *str. 31.*

2. Dobro, slugo dobri, * u malome vjeran, uđi u veselje Gospoda svoga.

3. Sluga vjerni * i razboriti, koga je postavio Gospod nad obitelj svoju.

4. Blažen onaj sluga, * koga Gospod nađe budna, kad dođe i zakuca na vrata.

5. Slugo dobri * i vjerni, uđi u veselje Gospoda svoga.

Poglavje *Crkv. 31, 8-9*

Blago čovjeku, koji se nađe bez ljage, i koji ne hlepi za zlatom, niti se uzda u novac ni u blago. Tko je taj, da ga pohvalimo? Jer učini divnih stvari u životu svojem.

Pjesma.

Gospodnji ovaj — Ispovjednik sveti,
Kojeg po svietu — štuju, hvale puci,
Zasluži danas — veseo unići
Rajske u dvore.
(Ako ne pada dan smrti, neka se reče:)
Veseo danas najvišu zasluži
Počast i hvalu.

Pobožan, čedan, — razborit i smjeran,
Provede život — triezno i bez grieha,
Sve dokle duša — davala života
Smrtnomu tielu.

S njegovih često — zasluga velikih
Ljudska tjelesa, — što bolesna leže,
Svladavši nemoć, — stečenim se s nova
Raduju zdravljem.

S toga mu zbor naš — slavu pjeva smjerno,
Ističe hvale — i kreposti sjajne,
Da nas molitva — njegova pomože
U svako vrieme.

Nek bude poklon, — svaka čast i dika
Onom što cielim — upravlja svemirom,
S priestolja višnjeg — sjajući se vječno
Jedan u Trojstvu. — Amen.

V) Pravednika provede Gospod po putovima pravim. — *R)* I pokaza mu kraljevstvo Božje.

Ant. za Veliča: Ovaj čovjek * prezrevši svijet i svladavši sve zemaljsko sabra ustima i rukom bogastvo za nebo.

Molitva.

Bože, koji nas razveseljuješ godišnjom svetkovinom blaženoga *N*... Ispovjednika tvoga: dopusti milostivo; da kojega rođendan slavimo, toga i djela nasljeđujemo. Po Gospodu.

NA DANE OPATA.

Sve kako gore na dane Isp. ne Biskupa osim Molitve:

Molimo, Gospode, da nas preporuči zagovor blaženoga *N*... Opata: da njegovim odvjetovanjem postignemo, što ne možemo svojim zaslugama. Po Gospodu.

NA DANE DJEVICA I NE DJEVICA,

Na Jutrenji,

ako gdje ustreba.

Zaziv: Kralju Djevica Gospodu, * Dođite poklonimo se.

Ako nije bila Djevica: *Zaziv*: Hvalimo Boga našega, * u hvaljenju blažene *N*...

Ps. 94. Dođite, zapjevajmo, *str. 2.*

Pjesma, kako na Večernji.

Tri psalma kako na I. Noćnici Jutrenje bl. Dj. M., str. 160, prije i poslije kojih govore se ove Antifone:

1. O kako je krasan * čist naraštaj sa slavom.

2. *Za Djevicu:* Pred odajom * ove Djevice, pjevajte nam često slatke pjesme pohvalne. — *Za ne Djevicu:* Ljevica njegova * pod glavom mojom, a desnica će me njegova zagrliti.

3. Obrati se, * obrati se, Sunamko; obrati se, obrati se, da te pogledamo,

V) U krasoti svojoj i ljepoti svojoj. — *R)* Ustani, sretno idi i kraljuj.

Između čitanja života Svetičina govori se:

I. *R)* Dođi odabrana moja, stavit ću te na prijestolje svoje: * Jer je omiljela Kralju ljepota tvoja. *V)* U krasoti svojoj i ljepoti svojoj ustani, sretno idi i kraljuj. — Jer je.

II. *R)* Ljubila si pravdu a mrzila na nepravdu: * Stoga te pomaza Bog, Bog tvoj uljem radosti. — *V)* Za istinu i krotkost i pravdu. — Stoga. — Slava Ocu. — Stoga.

Poslije trećeg Štenja pjeva se Tebe Boga hvalimo. *str. 4.*

Na Pohvalama.

Antifone, poglavje, pjesma, V) R) kako na Večernji. Psalmi obični od Pohvala Nedj. str. 6.— Molitva, kako na Več. ili vlastita.

NA DANE DJEVICA.

Na Večernji.

Ant. 1. Ovo je mudra Djevica, * i jedna od broja razboritih.

Svi Psalmi redom kako na Večernji Bl. Dj. Marije str. 154.

2. Ovo je mudra Djevica, * koju je Gospod našao budnu.

3. Ovo je, koja nije znala * za grješno općenje: primit će nagradu, kad budu nagrađene svete duše.

4. Dođi, odabrana moja, * i postavit ću te na prijestolje svoje, aleluja.

5. Ova je krasna * među kćerima Jerusalemskim.

Poglavje *II. Kor. 10.*

Braćo: Tko se hvali neka se hvali u Gospodu. Jer nije dobar onaj, koji se sam hvali, nego koga Bog hvali.

Pjesma.

Isuse, kruno Djevicâ,
Začet od Majke jedine
Što osta Djeva porodom,
Blag ove molbe usliši.

Ti stupaš usred ljiljana,
Okružen kolom Djevicâ,
Kô ženik slavom ovjenčan,
Nevjeste nadarivajuć.

Kud god se krećeš, Djevice
S pohvalam svojim pratete,
I slatke pojeć začinke,
Za tobom hrle jedinim.

Mi tebe smjerno molimo:
Podaj da naša ćutila
Pokvarnog svakog zadaha
Potpuno prosta ostanu.

Čast, hvala, slava i krepost
Neka je Ocu i Sinu,
Ujedno Duhu Svetomu
U vjekovječne viekove.
Amen.

V) Razlita je milost na usnama tvojim. — *R*) Stoga te je blagosovio Bog u vijeke.

Ant. za Veliča: Dođi, Zaručnice Kristova, * primi krunu, koju ti je Gospod pripravio na vijeke.

Molitva za Djevicu Mučenicu.

Bože, koji si među drugim čudesima svoje moći podao i u slabom spolu pobjedu mučeništva: dopusti milostivo; da mi, koji slavimo rođendan blažene *N*... Djevice i Mučenice tvoje, po njezinome primjeru k tebi stupamo. Po Gospodu.

Molitva za Djevicu ne Mučenicu.

Usliši nas, Bože, spasitelju naš: da kao što se radujemo svetkovini blažene *N*... Djevice tvoje, tako da se napunimo čuvstva blagoga bogoljupstva. Po Gospodu.

NA DANE NE DJEVICA.

Na Večernji.

Ant. 1. Dok je Kralj bio * na prijestolju svome, narad moj pusti ugodan miris.

Svi Psalmi redom, kako na Več. Bl. Dj. Marije, str. 154.

2. K mirisu * pomasti tvojih trčimo: djevojke te ljube veoma.

3. Već je zima prošla, * dažd minuo: ustani, prijateljice moja, i dođi.

4. Dođi odabrana moja * i postavit ću te na prijestolje svoje, aleluja.

5. Ova je krasna * među kćerama Jerusalemskim.

Poglavje za Mučenicu samo.

Hvalim te, Gospode Kralju, i slavim tebe Boga Spasitelja svoga. Hvalim ime tvoje: jer si mi bio pomoćnik i obranitelj i izbavio si tijelo moje od propasti.

Poglavje za ni Djevicu ni Mučenicu.

Ženu jaku tko da nađe? Cijena je njezina kao stvari donešenih iz daleka, iz skrajnih strana zemlje. Pouzdava se u nju srce muža njezina i ne trebuje plijena.

Pjesma.

Hrabrenu, srca muškoga,
Svi ženu jaku hvalimo,
Koja no slavnom svetosti
Svuda se sjaji ponosna.

Goreći svetom ljubavi,
Zamrzi svieta ljuvezan,
Te mučnom stazom stupajuć
Jur dopre sretno do neba.

Postima tielo kroteći,
I slatkom pîćom molitve
Hraneći dušu, posvoji
Nebeske vječne radosti.

Kriste, ti snago jakijeh,
Sam tvorče stvari velikih,
Odvjetovanjem njezinim
Usliši blag nas ponizne,

Slava bud' Ocu Višnjemu,
Njegovu Sinu jedinom,
I Duhu Utješitelju
Sada i po sve viekove.
Amen.

V) Razlita je milost na usnama tvojim. — *R)* Stoga te je blagoslovio Bog u vijeke.

Ant. za Veliča: Ruku svoju * otvarala je siromahu i dlane svoje pružala ubogomu i kruha uzalud nije jela.

Molitva za Mučenicu samo.

Bože, koji si među drugim čudesima svoje moći podao i u slabom spolu pobjedu mučeništva, dopusti milostivo; da mi koji slavimo rođendan blažene *N*... Mučenice tvoje, po njezinom primjeru k tebi stupamo. Po Gospodu.

Molitva za ni Djevicu ni Mučenicu.

Usliši nas, Bože, spasitelju naš; da kao što se radujemo svetkovini blažene *N*..., tako da se napunimo čustva blagoga bogoljupstva. Po Gospodu.

NA DANE POSVEĆENJA CRKVE.

Na Večernji.

Ant. 1. Domu tvojemu Gospode, * dolikuje svetost po sve dane.

Psalmi od Večernje Nedjelje str. 25, ali zadnji ps. 147 Hvali, Jerusaleme, *str. 33.*

2. Dom moj, * dom molitve zvat će se.

3. Ovo je dom Gospodnji * tvrdo sazidan, dobro je utemeljen na tvrdom kamenu.

4. Dobro je utemeljen * dom Gospodnji na tvrdom kamenu.

5. Drago su kamenje * svi tvoji zidovi, a kule Jerusalemske sazidat će se od bisera.

Poglavje *Obj. 21, 2*

Vidjeh grad sveti, Jerusalem novi, gdje silazi s neba od Boga, pripravljen kao zaručnica urešena mužu svojemu.

Pjesma.

Nebeski Jerusaleme,
Pokoja zrenje blaženo,
Koji od živca kamena
Uvis se k nebu uzdižeš,
Okružen poput nevjeste
Bezbrojnim mnoštvom
Anđela.

O sretnom sudbom vjenčana,
Očevom slavom krunjena,
Milošću svog Zaručnika
Opsuta, krasna Kraljice,
S Kristom Vladarom spojena,
Sjajna ti Tvrđo nebeska!

Vrata ti sjaju biserom,
Ulaz je svakom slobodan:
Jer svaki čovjek kreposni,
Kog bije kakva nevolja,
Kristovom ganut ljubavi,
S čeznućem k tebi prilazi.

Kamenje klinom ciepano,
I maljem brižno mlaćeno,
Majstorskim dlietom sklešano,
Ovu je zgradu složilo,
I zgodnim vezom spojeno.
U vrh je njezin smješteno.

Dika nek bude pristojna
Višnjemu viek Roditelju,
Jedinom Sinu Očevu,
I slavnom Utješitelju,
Kom nek je hvala, vladanje
I slava po sve viekove.
Amen.

V) Domu tvojemu, Gospode, dolikuje svetost. — *R)* Po sve dane.

Ant. za Veliča: O kako je strašno * mjesto ovo: uistinu nije ovdje drugo, nego dom Božji i vrata nebeska.

Molitva.

Bože, koji nam svake godine obnavljaš dan posvećenja ovoga svetoga tvojega hrama i koji nas k svetim vazda otajstvima dovodiš neokaljane: usliši molbe puka svoga i podaj, da se svaki, tko uniđe u ovaj hram moleći te za pomoć raduje, što je sve zadobio. Po Gospodu.

Na sam dan Posvećenja Crkve.

Bože, koji nevidljivo sve sadržiš, ali ipak za

spas ljudskoga roda vidljivo pokazuješ znakove svoje moći: rasvijetli ovaj hram krepošću svoga prebivanja: da svi, koji dođu ovamo da se mole, zadobiju dobročinstva tvoga utješenja, u kojoj mu drago nevolji k tebi zavape. Po Gospodu.

OPASKA.

U slijedećem dijelu „Bog.“ prevedeni su samo nekoji obrasci vlastitih dijelova oficija poznatijih Svetaca i Svetica kalendarskim redom. Ako gdje što ustreba, česa nema ovdje, neka se uzme iz općeg dijela, već prema tome kojem skupu (Apost. Muč. Ispovj. Djev., ne Djev.) dotični Svetac ili dotična Svetica pripada. — Nijesu također prevedeni ni obrasci za I. Večernju, jer se ova i onako rijetko gdje pjeva. U slučaju, da gdje ustreba uzme se sve kako na II. Večernji, samo je na I. Več. zadnji psalam 116 Hvalite Gospoda, *na str. 31.*

NA DANE SVETACA PREKO GODINE.

V. opasku na pređašnjoj strani.

29. Siječnja.

Sv. Franjo Saleški

Biskup i Naučitelj.

Molitva: Bože, koji si za spasenje duša htio, da blaženoga Franja, Ispovjednika tvoga i Biskupa, učiniš sve svima: dopusti milostivo, da prožeti slatkošću tvoje ljubavi, upravljani njegovim opomenama i zagovarani zaslugama, dostignemo vječne radosti. Po Gospodu.

2 Veljače: **Očišćenje Bl. Dj. M.**, *v. str. 174.*

3. Veljače.

Sv. Vlaho (Blaž) B. Muč.

Zaštitnik Dubr. Bisk.

Na Večernji.

Ant. 1. Hrabru borbu * dade mu Gospod, da pobijedi, i da spozna, da je Krist sviju obranitelj.

Psalmi redom, kako na Več. Nedj. str. 25, ali zadnji ps. 115, Vjerovah, *str. 31. (Na I. Več. ps. 116.* Hvalite Gospoda, *str. 31).*

2. Stajaše pravednik * nepokolebivo pred onima, koji su ga tlačili.

3. Ni mučila ni šibe, * ni sva mučenja silnika nijesu mogla Vlaha rastaviti od ljubavi Kristove.

4. Blagoslovljen si, Gospode, * koji si učinio, da tvoj slavni Mučenik prijeđe kroz oganj i vodu, pa si ga izveo na počinak.

5. Vlaho je hvalio Boga, * što je bio dostojan, da bude mučen za slavu njegovu.

Poglavje *Žid. 11.*

Braćo: Sveti vjerom predobiše kraljevstva, djelovaše pravdu, postigoše obećanja, zatisnuše žvala lavovima, ugasiše silu ognja, izbjegoše oštrici mača, oporaviše se od slabosti, postadoše jaki u ratu, rastjeraše vojske tuđinske.

Pjesma.

Vlaho svoj oltar podiže,
Odasvud bolni tecite
I branitelju nemoćnih
Zavjetne dare nosite!

Koji god grlom boluje,
Il mu što smeta disati,

Nek pomoć ljudsku ostavi,
Svetom se Vlahu obrati!

I on će njega pomoći
Više neg ljudsko umjeće,
Jer Mučenika slavnoga
Krv sveđer vapi pred Bogom.

Kolikom on ustrajnosti
Sve hude muke podnosi:
Isto tolikom milosti
Bolesnim zdravlje donosi.

O Mučeniče hrabreni,
Pomozi sluge vjerne ti,
Tielu nam zdravlje isprosi
A mir donesi pameti.

Tebi, o Trojstvo previšnje,
Slava i čast u vječnosti:
Na molbe Vlaha blaženog
Vječne nam podaj radosti.
Amen.

V) Moli za nas.

Ant. za Veliča: Blaženi Kristov Mučeniče, * koji preporučuješ Bogu svakoga, koji zazivlje tvoju obranu, bila uslišana molitva tvoja, i isprosi nam zdravlje duše i tijela.

Molitva.

Bože, koji si blaženoga Vlaha, Mučenika svoga i Biskupa, učinio divnim u podnašanju svojih mukâ, i u liječenju nemoći drugih: podaj milostivo i da nasljedujemo postojanost njegove vjere i da osjetimo u pogiblima njegovu zaštitu. Po Gospodu.

Isti dan 3 Veljače.

Sv. Trifun Mučenik,

Zaštitnik Kotor. Bisk.

Na Večernji.

Ant. 1. Blaženi Trifun * odmah je odgovorio Akvilinu: Po vjeri sam kršćanin, aleluja.

Psalmi redom, kako na Več. Nedj. str. 25. ali zadnji ps. 115 Vjerovah, *str 31 (Na 1. Več. ps. 116* Hvalite Gospoda, *str. 31.)*

2. U mukama * Trifun se radovao i pjevao: Utvrdi korake moje na stazama tvojim, da u hodu svome ne posrnem.

3. Svom dušom * prijanjam k tebi, jer je tijelo sažgano od ognja za tebe, Bože moj.

4. O da bi mi bilo dano, * da se sav istrošim u ognju i svim mučilima za ime Gospoda moga Isukrsta.

5. Zahvaljujem ti, Gospode, * što me nijesi ostavio u rukama neprijateljskim, nego me je desnica tvoja primila.

Poglavje *Ef.* 6.

Braćo: Ojačajte se u Gospodu i u sili kreposti njegove. Obucite se u oružje Božje, da možete odoljeti zasjedama đavolskim.

Pjesma.

Slavimo pjesmom — Nicejskog junaka
Kristova borca, — Mučenika slavnog,
Divna mu djela — i zasluge sjajne
Radosno pojmo.
Pun žive vjere, — revnujući za nju,
On, poput rieke, — kuda god se kreće,
Brzom u tieku, — za sobom povlači
Narod nevjerni.
U tome njega — Decijeve prietnje
Ništa ne prieče: — na tisuću mukâ
Predava tielo — srčano, bez straha:
Vojnik i junak.
I nama revnost — taku daj izmoli,
Trifune sveti, — Mučeniče Božji;
Jakost nam podaj, — đavla odaleči,
Vazda nas brani.
Nek bude poklon, — svaka čast i dika
Onom što cielim — upravlja svemirom,
S priestolja višnjeg — sjajući se viečno
Jedan u Trojstvu. — Amen.

V) Moli za nas.

Ant. za Veliča: Svršivši brzo * on je ispunio mnoge godine; jer je duša njegova bila ugodna Bogu.

Molitva.

Gospode Isukrste, koji si učio, da se đavli izgone molitvom i postom i da bolesnici ozdravljaju vjerom, podaj milostivo, da zagovorom blaženoga Trifuna, Mučenika tvoga, sveđerno nas na spasenje brani ona vjera, koja je njega učinila pobjednikom nad vlastima tmina i nad bolestima ljudi. Po Gospodu.

11 Velj. **Gospa od Lurda,** *v. str. 176.*

24 ili 25 Veljače:

Sv. Matija Apostol.

Sve kako na dane Apostola, str. 188. osim:

Molitva: Bože, koji si blaženoga Matiju pridružio zboru svojih Apostola: daj molimo, da njegovim zagovorom vazda oćutimo na sebi tvoju ljubav punu smilovanja. Po Gospodu.

7. Ožujka.

Sv. Toma Akvinski

Isp. i Nauč.

Molitva: Bože, koji Crkvu svoju divnim znanjem blaženoga Tome Ispovjednika svoga proslavljuješ, i svetim djelovanjem oplođuješ: daj nam, molimo, da i umom shvatimo što je učio, i nasljedovanjem izvršimo, što je djelovao. Po Gospodu.

NA BLAGDAN

SV. JOSIPA, ZARUČNIKA BL. DJ. M.

Na Večernji.

Ant. 1. Iđahu roditelji Isusovi * svake godine u Jerusalem na svečani dan Vazma.

Psalmi od Nedjelje, str. 25. ali zadnji 116 Hvalite Gospoda, *str. 31.*

2. Kad se vraćahu, * osta dijete Isus u Jerusalemu, a ne znadoše roditelji njegovi.

3. Ne našavši * Isusa, povratiše se u Jerusalem tražeći ga; i poslije tri dana nađoše ga u hramu, gdje sjedi među naučiteljima, te ih sluša i pita.

4. Reče mati njegova njemu: * Sine, što nam učini tako? Evo otac tvoj i ja žalosni smo te tražili.

5. Siđe Isus * s njima i dođe u Nazaret, i bijaše im podložan.

Poglavje *Priče Sal. 28.*

Muž vjerni mnogo će biti hvaljen. I tko je čuvar Gospodara svoga, bit će proslavljen.

Pjesma.

Svi nek te, Josipe, — kršćanski zborovi
Skupa sa nebeskim — hvale i uznose,
Koji, pun zaslugâ, — vêzom se čistijem
S preslavnom združi Djevicom.
Dok plodom svetijem — tegotnu suprugu
Vidiš, ter sumnjama — teškim si zaskočen,

Javlja ti Anđeo, — da 'e dijete začeto
Krepošću Duha višnjega.

Ti Krista rođena — stiskaš u naručaj,
Na biegu pratiš ga — Misir u daleki,
Gubiš ga, tražiš ga, — u hramu nalaziš,
Miešajuć tugu s radosti.

Smrt sveta posmrtno — druge posvećuje,
Slava im na nebu — borbu nagrađuje,
Ti, poput Rajnikâ, — živ Boga uživaš,
Čudesnom sudbom sretniji.

Previšnja Trojice, — smjerno te molimo,
Smiluj se, prosti mam, — daj da po zaslugam
Josipa svetoga — do raja dopremo,
U vieke da te hvalimo. — Amen.

V) Slava i bogastvo u kući njegovoj. — *R)* I pravda njegova ostaje na vijeke vijeka.

Ant. za Veliča: Evo sluga vjerni i mudri, koga je Gospod postavio nad obitelj svoju.

Molitva.

Molimo, Gospode, da nas pomognu zasluge Zaručnika presvete tvoje roditeljke, da zadobijemo njegovim zagovorom što svojom slabоćom postići ne možemo. Koji živiš.

25 Ožujka: **Naviještenje Bl. Dj. M.** *v. str. 176.*

U srijedu poslije II. Nedj. po Uskrsu.

Svetkovina sv. Josipa Zaštitnika sv. Crkve.

Sve kako gore na blagdan sv. Josipa 19 ožujka, osim Molitve:

Bože, koji si se neiskazanom providnosti udostojao izabrati blaženoga Josipa za zaručnika svoje presvete Majke: daj, molimo, da kojega častimo kao pokrovitelja na zemlji, zavrijedimo imati

kao zagovornika na nebu. Koji živiš.

23. Travnja.

Sv. Juraj vit. i Mučenik.

Na Večernji.

Sve kako na dane jednog Muč. u vrijeme Vazmeno, str. 195. osim Molitve:

Bože, koji nas veseliš zaslugama i zagovorom blaženoga Jurja Mučenika svoga; podaj milostivo, da dobročinstva tvoja, što ih po njemu ištemo, darom tvoje milosti postignemo. Po Gospodu.

Na Jutrenji.

Zaziv: Nek se raduju u Gospodu Sveti, * Aleluja.

Ps. 94. Dođite, zapjevajmo *str. 2.*

Pjesma, kako na Več. jednog Muč. izvan Vazm. vrem., str. 193.

Ant. Stajat će pravednici nepokolebivo pred onima, koji su ih tlačili, aleluja.

Tri psalma redom (bez Antifonâ) kako na Uskrs, str. 121. iza kojih se ponavlja Ant. Stajat će.

V) Sveti i pravednici, radujte se u Gospodu, aleluja. — *R)* Vas je odabrao Gospod za svoje nasljedstvo, aleluja.

Štenje I.

Juraj rođen od plemenitih roditelja u Kapadociji, od njih je bio sveto i pobožno odgojen. Iza njihove smrti, još kao mladić, postade vojničkim tribunom; odlikovan bi i drugim vojničkim častima; a vojevao je pod Dioklecijanom. Ali, uvidjevši, kako je uslijed carskih ukaza bijesnilo progonstvo protiv kršćana, jer toga nije mogao podnositi, i cijeneći, da je ono vrijeme vrlo zgodno za spasenje i za slavu mučeništva: razdijelivši sve svoje imanje ubogima, i davši slobodu svojim robovima, ražežen revnošću za vjeru i bogoštovlje, pođe k cesaru. I odvažno ispovjedivši, da je Isukrst pravi Bog, smjelo ga prekori radi tako velike okrutnosti protiv kršćana.

R) Blažen čovjek, koji se boji Gospoda, aleluja: * On je željan veoma zapovijedi Gospodnjih, aleluja, al., al, — *V)* Slava je i bogastvo u kući njegovoj, i pravda njegova ostaje uvijek vijeka. — On je.

Štenje II.

Cesar se je puno začudio, da je Juraj kršćanin, jer je svak mislio da nije. Najprije mu je počeo laskati lijepim riječima i velikim obećanjima, a kašnje ga je stao siliti prijetnjama i strašnim mu-

kama, da ga odvrati od kršćanskoga vjerovanja. Ali, kada je uvidio, da mu je sav trud utaman, i da nije moguće pokolebati stalnost njegovu odnosno svetih i nabožnih njegovih misli i odluka, zapovjedi, da ga zatvore u tamnicu, i da tu bude ljuto izmučen. A kada su ga kruto izbičevali, k tijelu mu primakoše kolo prepuno gvozdenih bodeža, koji ga izmrcvariše. Napokon ga opališe rozgama, i mučiše na razne druge načine. On je svu tu strahovitu muku veselo i odvažno snosio, i ostao živ i zdrav. A svojim je izgledom mnoge potakao na ustrajnost u vjeri.

R) Žalost vaša, aleluja, * Obratit će se u radost, aleluja, al. — *V*) Svijet će se radovati, a vi ćete se žalostiti, ali žalost vaša. — Obratit. — Slava Ocu. — Obratit.

Štenje III.

Ali okrutni progonitelj nije pripisivao, kao što je imao, Božjoj kreposti srčanost i jakost ovoga Mučenika, već ju je pripisivao čarobništvu. A kada je naš Mučenik bio svakojako izmučen, a ipak ostajao postojano u ispovijedanju svete vjere, okrutni cesar naredi, da ga ubiju sjekirom. Tako Juraj, srčano prignuvši glavu, bio je odlikovan vijencem mučeništva. Moći njegova tijela bile su raznesene na razne strane i u narodu su u velikoj časti. Njegova se glava štovanjem čuva u Rimu, u đakoniji sv. Jurja k Velabru. Ime je pak ovoga Mučenika vrlo slavno i časno ne samo na Istoku, gdje je bio mučen, nego svukuda i na Zapadu.

Tebe Boga hvalimo, *str. 4.*

Na Pohvalama.

Antifone, Poglavje, Pjesma, V) *R*) *kako na Večernji jednog Muč. u vrijeme Vazmeno, str. 195, a Psalmi obični od Pohvala, str. 6.*

25 Travnja.

Sv. Marko Evanđelist.

Sve kako na dane Apostola u vrijeme Vazmeno, str. 192 osim: Molitve.

Bože, koji si uzvisio blaženoga Marka, Evanđelistu svoga, milošću evanđeoskog propovijedanja; podaj, molimo te, da po njegovoj nauci vazda napredujemo i njegovom se molitvom zaštitimo. Po Gospodu.

Opaska: *Blagoslov poljâ, v. u II. dijelu ovog Bogoslužbenika.*

1. Svibnja.

Sv. Filip i Jakov, Ap.

Na Večernji.

Ant. 1. Gospode, * pokaži nam Oca, i dosta nam je, aleluja.

Psalmi kako na II. Več. Apostola, str. 188.
2. Filipe, * koji vidi mene, vidi i Oca moga, aleluja.
3. Toliko sam vremena s vama * i ne poznaste me? Filipe, koji vidi mene, vidi i Oca moga, aleluja.
4, Da biste mene poznavali, * bez sumnje biste poznali i Oca mojega; i od sad ćete ga poznati, pače ga i vidjeste, aleluja, al., al.
5. Ako me ljubite * opslužujte moje zapovijedi, aleluja, al., al.
Pjesma kako na dane Apost. u vrijeme Vazmeno, str. 192.
Poglavje. *Mudr. 5.*
Stajat će pravednici nepokolebivo pred onima, koji su ih tlačili, i koji su im oteli trude njihove.
Ant. za Veliča: Ako u meni ostanete * i riječi moje u vama ostanu, što god zaištete, bit će vam, aleluja, al., al.

Molitva.

Bože, koji nas godišnjom svetkovinom Apostola svojih Filipa i Jakova razveseljuješ: podaj molimo, da se poučimo primjerom onih, kojih se zaslugama radujemo. Po Gospodu.

3. Svibnja.

Našašće sv. Križa.

Na Večernji.

Ant. 1. O veliko djelo ljubavi! * smrt je tada umrla, kad je na Križu bio život mrtav aleluja.
Psalmi od Nedjelje, str. 25. ali zadnji ps. 116 Hvalite Gospoda, *str. 31.*
2. Spasi nas, * Kriste Spasitelju, krepošću Križa, koji si spasio Petra u moru, smiluj se nama, aleluja.
3. Evo Križa Gospodnjega, * bježite sile protivne: pobijedio je lav od plemena Judina, korijen Davidov, aleluja.
5. Po znamenu Križa * od neprijatelja naših oslobodi nas, Bože naš, aleluja.
Poglavje *Filip. 2, 5.*
Braćo: Isto osjećanje da bude u vama, kao i u Kristu Isusu; koji budući u obličju Božjem, nije držao otimačinom izjednačit se s Bogom: ali ipak sebe poništi uzevši obličje sluge, postavši sličan ljudima i vanjštinom nađe se kao čovjek.
Pjesma, Barjaci kreću, *str. 117.*
V) Ovaj znak Križa bit će na nebu, aleluja. — *R)* Kad Gospod dođe da sudi, aleluja.
Ant. za Veliča: Svetom se Križu podmetnu, * koji je satro pakao; pripasa se moću, uskrsnu treći dan, aleluja.
Molitva: Bože, koji si u preslavnom Našašću spaso-

nosnoga Križa uskrisio čudesa muke svoje; podaj, da za cijenu životnoga drva postignemo pomoći života vječnoga. Koji živiš.

7 Svibnja.

Sv. Dujam Bisk. i Muč.

Zaštitnik Splitske Bisk.

Na Večernji.

Ant. 1. Radujte se u Gospodu * štujući sveti dan, u koji je blaženi Dujam Biskup i Mučenik slavan uzašao na nebesa, aleluja.

Psalmi od Več. Nedj. str. 25, ali zadnji psalam 115 Vjerovah, *str. 31 (na I. Več. zadnji ps. 116* Hvalite Gospoda, *str. 31).*

2. O nepobjedivoga muža, * koga ne mogoše sklonuti ni obećanja ni prijetnje silnika, a da ne prizna Krista Gospoda, aleluja.

3. Muke je junački podnio * i bi utješen u Gospodu; prezreo je smrt i našao život, aleluja.

4. Podajmo hvalu Bogu :* što nam je dao zaštitnika, čigove nas molitve i zasluge pomažu i štite, aleluja.

5. Neka bude hvaljen Gospod, * i čašćen Petar Apostol, koji nas je preko svoga učenika Dujma učinio pukom Božjim, aleluja.

Poglavje *Mudr. 5.*

Stajat će pravednici nepokolebivo pred onima, koji su ih tlačili i koji su im oteli trude njihove.

Pjesma.

Prvaka Apoštolskoga
Ti učeniče blaženi,
Daj danas bud' nam milostiv,
Dok hvale tvoje pjevamo.

Poslan od Petra samoga,
Kô prvi biskup solinski,
Poganski narod obraćaš
Na svetu vjeru Kristovu.

Na samu rieč ti moguću
Nemoćni zdravi ustaju,
Ti mrtva sina žalosnoj
Materi živa povraćaš.

Smiono s Pirgom raspravljaš,
Javno mu ter dokazuješ,
Da vjeru slabo poznaje,
Premda se cieni pametnim.

Tebe ni bies Mavrilija
Nit i'edna prietnja ne straši,
Najgore muke prezireš
I Krista svima navještaš.

Mogô je krvnik doista
Glavu ti mačem odsjeći,
Al nipošto te rastavit
Od Krista, tvog Gospodina.

Sad slave viencem okrunjen,
Pastire, na nas pogledaj,
Božju nam milost isprosi
I po njoj život vječiti. —
Amen.

Ant. za Veliča: Veličajte Boga, * također i Petru pjevajte hvalu, jer nam je poslao Vođu, koji rastjeravši noć zablude, obasja nas svijetlom istine, da bude stalan put spasenja, aleluja.

Molitva.

Svemogući vječni Bože, milostivo primi želje Crkve svoje, da se pomognemo molitvama blaženoga Dujma Biskupa i Mučenika tvoga, čigov blagdan slavimo. Po Gospodu.

17 Svibnja.

Sv. Paskval Baylon Isp.

Molitva: Bože, koji si blaženoga Paskvala Ispovjednika tvoga odlikovao divnom ljubavi prema svetim otajstvima Tijela i Krvi tvoje: podaj milostivo, da i mi od ove božanstvene gozbe zaslužimo primiti ono obilje duševnih dobara, koje je on primio. Koji živiš.

---

24 Svibnja: **Bl. Dj. M. Pomoćnica Kršćana,** *v. str. 178.*

Petak po Osmini Tijelovskoj.

PRESVETO SRCE ISUSOVO.

Na Večernji.

Ant. 1. Učite se od mene, * jer sam blaga i ponizna srca.

Svi psalmi redom, kako na Več. Tijelova, str. 140.

2. Posvetih ovo mjesto, * da bude ime moje tu na vijeke, i da ostanu tu oči moje i srce moje po sve dane.

3. A ja velim: * dakle uzalud očistih srce svoje, i umih u nevinosti ruke svoje, i bičujem se svaki dan.

4. Prema veličini * boli mojih u srcu mojem, utjehe tvoje razveseliše dušu moju.

5. Postavi me * kao pečat na srce svoje, kao znak na ruku svoju.

Poglavje *Iz. 12.*

Evo Bog, moj Spasitelj, uzdat ću se i ne ću se bojati: jer je jakost moja i hvala moja Gospod, i on mi bi na

spasenje. Crpat ćete vodu s radošću iz izvora Spasiteljeva.

Pjesma.

Blaženi Tvorče svemira,
O Kriste, Spase čovječji,
Svietlo od svietla Očeva
I pravi Bože od Boga.

Ljubav te tvoja potaknu
Samrtno tielo uzeti,
Kô Adam novi, da vratiš
Što stari onaj izgubi.

Ah! ljubav ona čudesna
Što zemlju sazda i nebo,
I koja, puna smiljenja,
Ropstva nam uze raskinu.

Daj, da se žar te ljubavi
U Srcu tvom ne umanji,
Da iz tog vrela narodi
Proštenja milost crpaju.

Ono je za to trpjelo,
Za to ga koplje probilo,
Da s vodom krv dok protiče,
U njoj mi griehe peremo.

Dika bud' Ocu i Sinu,
Jednako Duhu Svetomu,
Kojima slava, vladanje
I moć je u sve viekove.
Amen.

V) Doista slabosti naše on uze. — *R*) I boli naše on podnese.

Ant. za Veliča : A došavši k Isusu *, kad vidješe, da je već umro, ne prebiše mu golijeni; nego jedan od vojnika kopljem otvori rebro njegovo, i odmah proteče krv i voda.

Molitva.

Podaj molimo, svemogući Bože, da mi, koji dičeći se presvetim Srcem ljubljenoga Sina tvoga, častimo poglavita dobročinstva njegove ljubavi prema nama, njihovim se također nasladimo djelom i plodom. Po istome Gospodu.

11 Lipnja.

Sv. Barnaba Apostol.

Molitva : Bože, koji nas veseliš zaslugama i zagovorom blaženoga Barnabe Apostola tvoga: podaj milostivo, da koji po njemu prosimo tvoja dobročinstva, postignemo dar tvoje milosti. Po Gospodu.

13 Lipnja.

Sv. Antun Padovanski.

Sve kako na dane Isp. ne Biskupa, str. 200, osim:

Poglavje *Mudr. 7.*

Zaželjeh i bi mi dan razum: zavapih i dođe u me duh mudrosti: i cijenih je više nego kraljevstva i prijestolja, i bogastvo držah za ništa napram nje.

Pjesma.

Milijim srcem danaska
Kristu se Kralju radujmo,
U čijim slavnim dvorima
Već Antun sveti uživa.

Za Ocem Franjom stupajuć,
Njemu se sav upriliči,
Kô potok iz tog izvora
Vodu života raznosi.

Svuda se širom razlieva,
I smrtnom žeđom morene
Besjedom kriepi spasenja,
I vodom pere krštenja.

Svog oca duhom razgoren,
Narodu dok propovieda,
Javlja se Franjo nenadno
S Kristovim ranam na sebi.

Pod takim vođom vojujuć,
Sam sebe dok pobjeđuje,
Pobjednik vazda ostaje,
Niti se ratom potresa.

Slavom Otaca ponosni,
Na tome polju borbenom,
Svladajmo i mi napasti
Pod stiegom reda našega.

Bog Otac to nek udieli
I Sin od Oca rođeni,
To isto Duh Utješitelj
Obojim ravan od vieka.
Amen.

V) Moli za nas.

Ant. za Veliča; O Antune, sine Hispanije, * trepete nevjernika, nova svjetlosti Italije, plemeniti zaklade grada Padove; donesi pomoć Kristove milosti, da nama grješnicima ne isteče uzalud kratko vrijeme za oproštenje.

Molitva.

Crkvu tvoju, Bože, neka razveseli zavjetna svetkovina blaženoga Antuna Ispovjednika tvoga; da bude vazda zaštićena duhovnim pomoćima i zavrijedi uživati vječne radosti. Po Gospodu.

15 Lipnja.

Sv. Vid, Modest i Krescencija, Mučenici.

Sve kako na dane više Mučenika, str. 193, osim:

Molitva: Daj crkvi svojoj, molimo, Gospode, da po zagovoru svetih Mučenika tvojih Vida, Modesta i Krescencije ne misli oholo, nego da tebi ugodnom poniznošću napreduje: da prezirući zlo, izvršuje što je god pravo sa neograničenom ljubavi. Po Gospodu.

21 Lipnja.

Sv. Alojzij Gonzaga, Isp.

Molitva: Nebeskih darova djelitelju Bože, koji si u anđeoskom mladiću Alojziju divnu nevinost života s jednakom pokorom udružio: njegovim zaslugama i molitvama dopusti, da kad ga nijesmo nasljedovali nevina, nasljedujemo ga pokornika. Po Gospodu.

24 Lipnja.

ROĐENJE Sv. IVANA KRSTITELJA

Na Večernji.

Ant. 1. Elizabeta Zakarijina * rodi velikog čovjeka Ivana Krstitelja Predteču Gospodnjega.

Psalmi od Več. Nedjelje, str. 25, ali zadnji ps. 116 Hvalite Gospoda, *str. 31.*

2. Namigivahu ocu njegovu, * kako bi on hotio, da mu ime nadjenu: i napisa govoreći: Ivan mu je ime.

3. Zvat će se Ivan: * mnogi će se o njegovu rođenju obradovati.

4. Među rođenima od žene * nije ustao veći od Ivana Krstitelja.

5. Ti, dijete, * zvat ćeš se Prorok Previšnjega: ići ćeš naprijed pred Gospodom, da pripraviš pute njegove.

Poglavje *Iz. 49.*

Čujte, otoci, i pazite, narodi iz daleka: Gospod me pozva od rođenja, od utrobe matere moje spomenuo se imena mojega.

Pjesma.

Da mogu sluge — punim pjevat glasom
Divna čudesa — života ti svetog,

Digni ti ljagu — s okaljenih usna
Ivane sveti.
Gle! s neba glasnik — ocu ti navješta,
Da ćeš ti velik — pred Gospodom biti,
Ime ti i tiek — budućega žića
Kazuje redom.
Jer pak o višnjoj — on posumnja rieči,
Slobodu riječi — izgubi i glasa,
Al mu se govor — iznova povraća
S rođenjem tvojim.
Stojeć još skriven — u utrobi majke
Kralja oćutje — Djevice u krilu:
Obje tad majke, — čedâ svojih duhom,
Kazuju tajne.
Slava bud' Ocu — i rođenom Sinu,
I tebi, Duše, — kreposti im ravna,
Trojedni Bože, — sada i dok teče
Svieta i vieka. Amen.

V) Ovo je dijete veliko pred Gospodom.

R) Jer je i ruka njegova s njime.

Ant. za Veliča: Dijete, koje nam se rodilo,* veće je od Proroka; ovo bo je onaj, o kojem Spasitelj veli: Među rođenima od žene nije ustao veći od Ivana Krstitelja.

Molitva.

Bože, koji si nam današnji dan Rođenjem blaženoga Ivana učinio časnim: daj narodima svojim milost duhovnih radosti, i pameti svih vjernih upravi na put spasenja vječnoga. Po Gospodu.

29 Lipnja.

BLAGDAN

SV. PETRA I PAVLA APOSTOLA.

Ako gdje ustreba I. Več. uzme se sve kako na I. Več., Apostolâ uopće, str. 188. osim Poglavja i ostalog na II. Več.

Na Večernji.

Ant. i psalmi kako na II. Več. Apostolâ uopće, str. 188.

Poglavje *Dj. Ap 12.*

Irud kralj stade mučiti neke od Crkve. I pogubi Jakova, brata Ivanova, mačem. Vidjevši pak, da tim ugađa Židovima, nastavi da uhvati i Petra.

Pjesma.

Prekrasno svietlo vječnosti obasja
Zrakama blagim danak ovaj zlatni
Koj' Apostolske kruniše Prvake,
Grešnicim rajski put otvara širom.

Učitelj svieta i nebeski Ključar,
Ti oci Rima i narodâ suci,
Od mača jedan, a drugi od križa
Slavno dok ginu, vječni život stječu.

O sretni Rime, koji slavnom krvlju
Dvaju Prvaka posvećen si bio,
Grimiz ti njezin ljepotu podava,
Kakve grad ni'edan na svijetu nema.

Neka je Trojstvu, koje svietom cielim
Od vieka vlada bića u jedinstvu,
Klicanje, slava, poklon i mogućstvo,
Sada i vazda i u vieke viekâ.
Amen.

V) Razglasiše djela Božja. — *R)* I razumješe djelovanje njegovo.

Ant. za Veliča: Danas Šimun Petar * uzađe na drvo križa, aleluja; danas ključar kraljevstva veseo preseli se ka Kristu: danas Pavao Apostol, svijetlo svijeta, prignuvši glavu bi okrunjem mučeništvom za ime Kristovo, aleluja.

Molitva.

Bože, koji si današnji dan posvetio mučeništvom Apostola svojih Petra i Pavla: daj Crkvi svojoj, da u svemu slijedi zapovijed onih, po kojim je primila početak vjere. Po Gospodu.

2 Srpnja: **Pohođenje Bl. Dj. M.,** *v. str. 178.*

5 Srpnja.

SVETI ĆIRIL I METOD

Slavenski Apostoli.

Na Večernji.

Ant. psalmi i poglavje kako na dane Isp. Bisk., strana 195.

Pjesma.

Svietli na priestol — primljena nebéski,
Slavite, vjerni, — borca dva junačka,
Slovjenskog roda — dvojak stup i diku
Slavite glasno!
Ovu nam braću — jedna ljubav združi,
Jedna ih revnost — iz samoće trgne:
Mnogim da zalog — pospješno donesu
Vječnog života.
Svietlom, kîm sjaju — dvorovi nebéski,
Opsiplju Čehe, — Bugare, Moravce;
Silno ter mnoštvo — surova još puka
Privode k Petru.
Vjenčani krunom — zaslugam pristojnom,
Na naše suzne — ganite se molbe;
Darove stare, — što Slovjenim dàste,
Štitit vam treba.
A zemlja harna, — koja vas zaziva,
Dajte, da vječne — vjere sjaj sačuva:
Rim, koji s prva — spasenje je dao,
Dat će ga svagda.
Tvorče i Spase — ljudskog pokoljenja,
Koji sva dobra — dobrostiv nam daješ,
Zahvala tebi, — čast budi i dika
U vieke viekâ. - Amen.

V) Svećenici tvoji zaodjeli se u pravdu.
R) I sveti se tvoji radovali.

Ant. za Veliča: Ovo su sveti muževi, * koji su postali prijatelji Bogu, slavni što propovijedahu božansku istinu: jezici njihovi postadoše ključevi raja.

Molitva.

Svemogući vjekovječni Bože, koji si podao slavenskim narodima, da po blaženim Ispovjednicima tvojim i Biskupima Ćirilu i Metodu dođu do spoznanja imena tvoga: podaj, da kojih blagdan slavimo, u društvo se njihovo sjedinimo. Po Gospodu.

Na Jutrenji.

Zaziv. Kralju Ispovjednika Gospodu: * Dođite, poklonimo se.

Ps. 94. Dođite, zapjevajmo, *str. 2.*

Pjesma kako na Večernji.

Na I. Noćnici.

1. Ant. Blažen čovjek, * koji o zakonu Gospodnjemu razmišlja dan i noć, i što god radi, u svemu uspijeva.

Sva tri psalma ove Noćnice redom kako na Uskrs, str. 121.

2. Ant. Blažen ovaj Svetac, * koji se uzdao u Gospoda, propovijedao naredbu Gospodnju, postavljen na gori svetoj njegovoj.

3. Ant. Ti si slava moja,* ti si moj zaštitnik, ti podižeš glavu moju i uslišao si me sa gore svete tvoje.

V) Ljubio je njega Gospod i ukrasio je njega.
R) Stolom slave zaodjeo je njega.

Štenje I. *Crkv. 44.*

Hvalimo slavne ljude, i pređe naše u njihovom naraštaju. Mnogo se proslavio Gospod u njima veličanstvom svojim od vijeka. Oni bjehu kraljevi u svojim zemljama, ljudi veoma mogući, puni razboritosti, a kao proroci prodičiše proročko dostojanstvo. Vladahu tadašnjim pukom, i od svoje mudrosti davahu narodima svetog nauka. Oni vještinom svojom pranađoše milozvučne napjeve i spjevaše svete pjesme.

R) Dobro, slugo dobri i vjerni, budući da si bio u malom vjeran, nad mnogim ću te postaviti: * Uđi u veselje Gospoda svoga.
V) Gospode, predao si mi pet talenata, evo još sam pet dobio. — Uđi.

Štenje II.

Ljudi bogati krepostima, ljubitelji ljepote, čuvaoci mira u svojim domovima. Svi oni stekoše slavu u naraštajima svojim, i već za života bijahu hvaljeni. Koji se od njih rodiše, ostaviše časno ime, da se pripovijeda slava njihova. A ima drugih, kojih se već nitko ne spominje: izginuše, kao da ih nije bilo; rodiše se, kao da se nijesu ni rodili: tako i sinovi njihovi s njima.

R) Evo svećenik veliki, koji je za života svoga omilio Bogu: * Zato se zakle Gospod, da će ga učiniti velikim u puku svome.

V) Dade mu blagoslov sviju naroda, i zavjet svoj utvrdi nad glavom njegovom. — Zato.

Štenje III.

A ovo su milostivi ljudi, kojih dobra djela nijesu pala u zaborav. Dobra njihova ostaju u potomstvu njihovu: njihovi su unuci sveto nasljedstvo: i njihovo potomstvo drži se tvrdo zavjeta: radi njih ostaju na vijeke sinovi njihovi: rod njihov i slava njihova ne će izginuti. Njihova su tjelesa pokopana i počivaju u miru, a ime njihovo živi od koljena do koljena. Njihovu mudrost neka slave narodi, a hvalu njihovu neka Crkva razglašuje.

R) Zakle se Gospod i ne će se pokajati: * Ti si svećenik u vijeke po redu Melkisedekovu. — *V)* Reče Gospod Gospodu mojemu: Sjedi ob desnu moju. — Ti si. — Slava Ocu. — Ti si.

Na II. Noćnici.

1. Ant. Kad je vapio, * uslišao je Gospod Svetoga svojega, i postavi ga u mir.

Ps. 4. Kad zavapih, *str. 35.*

2. Ant. Nek se raduju svi, * koji se ufaju u tebe, Gospode; jer ti blagosivaš pravednika, štitom milosti svoje okrunio si njega.

Ps. *5.* Čuj, Gospode, *kako u Oficiju za Mrtve, prvi ps. na I. Noćnici.*

3. Ant. Gospode, Gospodaru naš, * kako je divno ime tvoje po svoj zemlji, jer si slavom i čašću okrunio Svetoga svojega, i postavio ga nad djela ruku svojih.

Ps. 8. Gospode, gospodaru naš, *str. 160.*

V) Odabra ga Gospod za svećenika sebi. — *R*) Da mu prinosi žrtvu hvale.

Štenje IV.

(Iz okružnice „Grande Munus“ pape Lava XIII).

Ćiril i Metod, dva rođena brata, iz velikoga grada Soluna, već u svojemu djetinjstvu pođoše u Carigrad,

da se tu izobraze, u glavnome gradu Istoka. Kroz kratko su vrijeme obojica puno napredovali; a navlastito Ćiril, koji je u znanju toliku slavu stekao, da su ga, u znak rijetke časti, pridjevkom nazivali: Filozof. Metod se je kašnje obukao u kaluđere. A Ćirila su cijenili tako vrijednim, da mu je carica Teodora, po naputku patrijara Ignacija, povjerila zadaću, da ide izučiti u kršćanskoj nauci Kazare, narod, koji je stanovao s onu stranu Krima. Taj narod on je priveo Kristu, poučivši ga u njegovoj nauci i Božjom pomoću sklonivši ga na to, i iščupavši u njemu mnoge predrasude. Kada je vrlo lijepo uredio tu novu kršćansku državu, Ćiril se je veseo povratio u Carigrad, pa je ušao u polikranski manastir, gdje se je već prije bio zaklonio i brat mu Metod. Glas o njegovome uspjehu u kazarskoj zemlji, dopro je i do Ratislava, kneza moravskoga. Ovaj se je stao dogovarati sa carem Mihovilom trećim, kako bi mu poslao za njegovu državu nekoliko evanđeoskih radnika iz Carigrada. Za to su poslanstvo bili određeni Ćiril i Metod, koji su najsrdačnije i najradosnije bili primljeni u Moravskoj. Oni su odmah počeli, da narod poučavaju u kršćanskoj vjeri. A to su radili tolikim marom, i tolikim umnim pregnućem, da se je onaj narod ubrzo veoma voljno pokrstio. Tome njihovome uspjehu mnogo je doprinijelo i to, što su oni poznavali slavenski jezik, koji je još prije toga Ćiril bio naučio. A mnogo je tome uspjehu koristilo i to, što je on Sveto Pismo, obaju zavjeta, bio preveo na narodni jezik. Jer su Ćiril i Metod prvi izumili i sama pismena, kojim se slavenski jezik bilježi i izrazuje, pa ih pravom smatraju osnivačima slavenske književnosti.

R) Nađoh Davida slugu svojega, svetim svojim uljem pomazah njega: * Jer će mu ruka moja pomoći. — *V*) Ništa mu neće neprijatelj nauditi i sin zloće ne će naškoditi njemu. — Jer.

Štenje V.

Kada se je u Rimu doznalo za ta djela, koja su bila dobro učinjena, sveti je Otac Papa Nikola I. predobroj braći naredio, da dođu u Rim. Uputivši se za Rim, sobom su ponijeli moći svetoga Klementa I. Pape, koje je Ćiril bio našao u Krimu. Kada je o tome bio obaviješten Hadrijan II., koji je iza smrti Nikoline bio

za Papu izabran, uz velike počasti pošao im je u susret sa svećenstvom i narodom. Zatim su Ciril i Metod, u prisustvu svećenstva, izvijestili Papu o svojemu apostolskom radu, koji su sveto i s velikom mukom bili obavili. A jer su ih zavidnici optuživali, što su u svetu službu uveli slavenski jezik, oni su svoj postupak obranili s tako tvrdim i sjajnim razlozima, da ih je i svećenstvo i Papa pohvalio, i njihov postupak odobrio. Kada su se zakleli, da će uvijek ostati u vjeri sv. Petra i rimskih Papa, Hadrijan ih je posvetio za biskupe. Ali je Božja providnost htjela, da Ciril dovrši svoje dane u Rimu, poodmakavši veće u krepostima no u godinama. Pokojnikovo je tijelo bilo iznešeno u sjajnome sprovodu, i pokopano u grob, koji je Hadrijan bio za sebe učinio. Zatim je bilo prenešeno u crkvu sv. Klementa, i tu je bilo sahranjeno, uz moći toga Sveca. Kada je pokojnikovo tijelo bilo preko grada nošeno, uz svečano pojanje psalama, rekao bi, da je narod rimski presvetome čovjeku iskazivao počast kao pravome Svecu, jer ono nije sličilo sprovodu, već slavlju. A Metod, povrativši se u Moravsku, bio je duša svojega stada; od dana je na dan sve veće nastojao, da što bolje promiče u narodu katoličke istine. Što više, on je u kršćanskoj vjeri učvrstio i Panonce, i Bugare, i Dalmatince; a mnogo je radio i okolo toga, da i Kranjce privede k štovanju jedinoga pravoga Boga.

R) Dadoh svoju pomoć mogućemu, i uzvisih odabranoga iz puka moga: * Jer će mu ruka moja pomoći. — *V)* Nađoh Davida slugu svojega, svetim svojim uljem pomazah njega, — Jer.

Štenje VI.

Iznova je Metod bio optužen kod Ivana VIII., nasljednika Hadrijanova. A tužili su ga, da mu je vjera sumnjiva, i da je prekršio stare običaje. Bio je pozvan u Rim; pa je tu, pred Papom Ivanom i nekim biskupima i gradskim svećenstvom, lako dokazao, da se je tačno i vjerno držao katoličkih istina, kao i to, da je u tim istinama i druge marljivo poučavao. A odnosno uporabe slavenske službe Božje rekao je, da ju je iz važnih razloga pravom upotrebljavao, i dopuštenjem Pape Hadrijana, i da se to nimalo ne protivi svetim knjigama. Stoga, kada se je Metod opet povratio u Moravsku, još je bo-

lje nastojao u ispunjanju dobivenoga naređenja, pa je radi toga veselo podnio i progonstvo. On je na svetu vjeru obratio českoga kneza i ženu mu, i u svome je narodu puno proširio kršćanske istine. Evanđeosko je svijetlo unio i u Poljsku. A kako neki spisatelji pišu, on je, ustanovivši u Lavovu biskupsku stolicu, pošao i u Moskvu, te je i u Kijevu osnovao biskupsku stolicu. Napokon se je ponovno povratio k svojima u Moravskoj. I osjećajući, da mu se primiče konac života, sam je označio svojega nasljednika. Po zadnji put potaknuvši i svećenstvo i narod, da kreposno žive, mirno je dokončao život, koji je njemu bio put u nebo. Kako je Rim Ćirilovu, tako je i Moravska Metodovu smrt oplakala, i velike mu je počasti pri sprovodu iskazala. A njihov blagdan, koji se je kod slavenskih naroda od vajkada običavao svetkovati, Papa je Leon XIII. naredio, da se svake godine u cijeloj Crkvi svetkuje svetom službom i vlastitom Misom.

R) Ovo je onaj, koji je pred Bogom učinio velika djela, i cijela se zemlja napunila njegove nauke: * On se neka moli za grijehe sviju naroda. — *V)* Ovo je onaj, koji je prezreo svjetski život, i dopro do nebeskoga kraljevstva. — On. — Slava Ocu. — On.

Na III. Noćnici.

1. Ant. Gospode, * ovaj Svetac prebivat će u šatoru tvojem, djelovao je pravedno, počivat će na gori svetoj tvojoj,

Ps. 14. Gospode, tko će prebivati, *kako na blagdan Svih Svetih (1 Stud.), na II. Nočn. prvi ps.*

2. Ant. Molio te je za život, * i dao si mu, Gospode: slavu si i veliku krasotu metnuo na njega: metnuo si mu na glavu krunu od dragoga kamenja.

Psalam 20.

Gospode, s tvoje se kreposti veseli kralj: * i radi spasenja tvojega uzigrava od veselja veoma.

Ispunio si mu želju srca njegova: * i molitvu usta njegovih nijesi odbio.

Jer si ga pretekao divnim blagoslovima, * metnuo si mu na glavu krunu od dragoga kamenja.

Molio te je za život: * a ti si mu dao dugovječnost na vijeke vijeka.

Velika je slava njegova po spasenju tvojemu: * slavu si i veliku krasotu metnuo na njega.

Postavio si ga za blagoslov za uvijek vijeka: * raz-

veselio si ga radošću lica svojega.

Jer se kralj uzda u Gospoda: * i po milosti Višnjega ne će se kolebati.

Našla ruka tvoja sve neprijatelje tvoje: * i desnica tvoja našla sve one, koji te mrze.

Da ih učiniš kao peć raženu, kad dođe tvoje vrijeme: * Gospod će ih smesti u gnjevu svojemu, i oganj će ih proždrijeti.

Rod njihov istrijebit ćeš sa zemlje: * i potomstvo njihovo između sinova ljudskih.

Jer namisliše protiv tebe zlo: * zasnovaše spletke, ali ih ne mogoše izvesti.

Ti ćeš ih nagnati u bijeg: * upravivši svoje tetive k licu njihovu.

Podigni se, Gospode, u kreposti svojoj: * pa ćemo slaviti i pjevati kreposti tvoje.

Slava Ocu...

Ponavlja se 2. Ant.

3. Ant. Ovaj će primiti * blagoslov od Gospoda, i milosrđe od Boga spasitelja svoga; jer je ovo rod onih, koji traže Gospoda.

Ps. 23. Gospodnja je zemlja, *str. 162.*

V) Ti si svećenik u vijeke.
R) Po redu Melkisedekovu.

Štenje svetog Evanđelja po Luci.

Štenje VII. *L. 10.*

U ono vrijeme: Odabra Gospod i drugu sedamdeset i dvojicu: i posla ih po dva i dva pred sobom u svaki grad i mjesto, kamo je imao sam doći. I ostalo.

Homilija sv. Grgura Pape.

Gospod i Spasitelj naš, predraga braćo, poučavao nas je sada riječima, a sada opet djelima. Jer su i djela njegova zapovijedi; kada on naime štogod mučke radi, time pokazuje, što imamo mi da činimo. Po dvojicu eto učenika šalje na propovijedanje; jer su dvije zapovijedi ljubavi, to jest ljubav prama Bogu i iskrnjemu; a ljubavi ne može biti gdje nijesu barem dvojica. Jer se ne može pravom reći, da tko ima ljubav prema sebi: nego naklonost k drugome teži, da bude ljubav.

R) Ljubio je njega Gospod, i ukrasio je njega, stolom slave zaodjeo je njega: * I na vratima ga je rajskim okrunio. — *V)* Zaodjeo je njega Gospod štitom vjere, i ukrasio je njega. — I na vratima.

Štenje VIII.

Jer eto je Gospod poslao dva po dva učenika da propovijedaju, da nam tako

i mukom pokaže, da tko ne ljubi drugoga, taj se nikako ne bi smio da prihvati propovijedalačke službe. A dobro je rečeno, da ih je poslao pred sobom u svaki grad i mjesto, kamo je i on imao doći. Jer svoje propovijednike Gospod slijedi; valja bo najprije da se čuje propovijed; i tada Gospod dolazi u stan naše pameti, kada riječi opomenâ unapred dolaze, pa se po tome istina u pamet prima.

R) Neka budu boci vaši pripasani, i svijeće goruće u rukama vašim; * Da budete slični slugama, koji čekaju gospodara svoga, kad se vraća s pira. — *V)* Bdijte dakle, jer ne znate, u koji će čas vaš Gospod doći. — Da budete. — Slava Ocu. Da budete.

Štenje IX.

Pa baš radi toga Izaija i govori samim propovijednicima: Pripravite put Gospodnji, poravnajte staze Boga vašega. Stoga i Psalmista govori sinovima: Učinite put onome, koji uzlazi k zapadu. Gospod bo uzlazi k zapadu: jer time što je u muci umro, uskrsnuvši veću je svoju slavu očitovao. K zapadu uzlazi, jer smrt, koju je podnio, svojim je uskrsnućem nadvladao. Onome dakle, koji uzlazi k zapadu, mi put činimo, kada njegovu slavu vašim pametima propovijedamo; da i on, kada kašnje dođe, te vaše pameti, nazočnošću svoje ljubavi rasvijetli.

Tebe Boga hvalimo, *str. 4.*

Na Pohvalama.

Antifone i Poglavje kako na Večernji Isp. Bisk., str. 198, a Psalmi obični od Pohvala Nedjelje, str. 6.

Pjesma.

Vi, dična luč' domovine,
Prijazna rodu slovjenskom
Zdravstvujte, braćo: godišnjom
Daj da vas pjesmom slavimo.

Gle! Rim vas prima s klicanjem,
Grli kô majka sinove,
Resi vas čašću biskupskom,
I novom kriepi oblašću.

Vi čak u zemlje varvarske
Kristovo ime nosite,
Ter sviet zaveden zabludom
Božanskim svietlom punite.

I duše, grieha riešene,
Već plamte žarom nebeskim,
Trnja se grdost pretvara
U mile cvietke svetosti.

A sad sa vedrih nebeskih
Dvorova, gdje ste smješteni,
Na molbe naše pristan'te:
Shranite Bogu Slovjene.

Koji su još u zabludi,
Da pridu k stadu jedinom,
Takmeć se s vjerom djedovskom,
Vjera što ljepše procvala!

Ti nas o Trojstvo blaženo,
Nebeskom takni ljubavi,
I daj da sliede sinovi
Otaca slavne primjere.
Amen.

V) Mudrost Svetih neka slave narodi. — *R)* A hvalu njihovu neka Crkva razglašuje.

Ant. za Blagoslovljen: U svetosti i pravdi * služili su Gospodu svih dana svojih: zato ih je stolom slave zaodjeo Gospod Bog Izraelov.

Molitva kako na Večernji.

14 Srpnja.

Sv. Bonaventura B. i Nauč.

Sve kako na dane Naučitelja Bisk., str. 197 i 198.

16 Srpnja: **Gospa od Karmela,** *v. str. 178.*

19 Srpnja.

Sv. Vinko Paulski Isp.

Molitva: Bože, koji si svetoga Vinka oboružao apostolskom snagom, da propovijeda siromasima i promiče dostojanstvo duhovnoga staleža: podaj da nas pouče kreposni primjeri, kojega zasluge štujemo. Po Gospodu.

20 Srpnja.

Sv. Ilija Prorok.

Sve kako na dane Isp. ne Bisk., str. 200. osim:

Ant. za Veliča: Evo ja ću vam poslati Iliju, * prije nego dođe dan Gospodnji velik i strašan, i obratit će srce otaca k sinovima i srce sinova k ocima njihovim.

Molitva: Podaj, molimo, svemogući Bože, da mi koji vjerujemo, da se je blaženi Ilija Prorok tvoj čudesno podigao na ognjenim kolima: po njegovom zagovoru uzdignemo se k nebeskim stvarima i uživamo društvo Svetih tvojih. Po Gospodu.

22. Srpnja.

Sv. Marija Magdalena.

Sve kako na dane ne Djev. ni Muč., str. 204. osim:

Pjesma.

Oče previšnje svjetlosti,
Dok Mandaljeni opraštaš,
Ljubavi plamen ražižeš
I mraz u srcu rastapaš.

Ljubavlju leti ranjena,
Da svete noge pomaže.
Opere suzam, kosama
Otere, usnam celuje.

Pri Križu stat ne boji se,
Uz grob se brižna privija,
Mrke se straže ne straši,
Jer ljubav straha ne pozna.

O prava, Kriste, ljubavi,
Ti naše griehe očisti,
Milošću srca napuni,
Nadarje daj nam nebesko.

Slava bud' Ocu i Sinu,
Sa Svetim Duhom zajedno,
Kao što bi od iskona,
Tako i po sve viekove. —
Amen.

V) Moli za nas.

Ant. za Veliča: Marija * pomaza noge Isusove i kosom ih svojom otre: i kuća se napuni mirisa od pomasti.

Molitva: Molimo, Gospode, da nas pomogne zagovor blažene Marije Magdalene: kojoj si se molbama umolio i brata joj Lazara nakon četiri dana živa od mrtvih uskrsnuo. Koji živiš.

25 Srpnja.

Sv. Jakov Apostol.

Sve kako na dane Apost., str. 188. osim Molitve, koja je kako niže.

U Šibenskoj Biskupiji:

Na Večernji.

Ant. 1. Pristupi k Isusu * mati sinova Zebedejevih sa sinovima, klanjajući se i moleći ga za nešto.

Psalmi opći od Več. Ap., str. 188.

2. Reci * da ova moja dva sina sjedu u kraljevstvu tvome, jedan s desne tvoje, a drugi s lijeve.

3. Možete li popiti * čašu, koju ću ja ispiti? Rekoše mu: Možemo.

4. Čašu ćete moju * doista ispiti, ali da sjedete meni s desne strane ili s lijeve, ja nijesam vlastan da vam dadem, nego kojima je pripravio Otac moj.

5. Tko hoće * da bude među vama veći, neka bude vaš sluga.

Poglavje *I. Kor. 4.*

Braćo: Cijenim da je Bog nas Apostole zadnje postavio, kao one, koji su na smrt određeni: jer postadosmo prizorom svijetu i anđelima i ljudima.

Pjesma, kako uopće na Več. Apost., str. 191.

V) Moli za nas.

Ant. za Veliča: O blaženi Jakove, * dioniče nebeske domovine, moli za nas Gospoda, da nam dade vječno veselje.

Molitva.

Budi, Gospode puku svomu svetitelj i čuvar: da utvrđen zaštitom blaženoga Jakova Apostola tvoga, i življenjem tebi ugodi i pouzdanom pameću služi. Po Gospodu.

27 Srpnja.

Sv. Ana Mati Bl. Dj. M.

Sve kako na dane ne Djevica, str. 204.

Molitva: Bože, koji si se udostojao blaženoj Ani podati milost, da zavrijedi biti mati roditeljki jedinorođenoga Sina tvoga: podaj milostivo, da nam pomogne kod tebe odvjetovanje one, koje svetkovinu slavimo. Po istome Gospodu.

27 Srpnja.

Sv. Kristofor Muč.

Zaštitnik Šibenske Biskupije.

Sve kako na dane jednog Muč., str. 192. osim:

Pjesma na Več.

Slavno stečenu — plemenitom borbom
Pobjedu pojmo — Kristova vojnika,
Koji sve striele — i krvave biče
Podnese hrabro.

Stavljen na kušnju — najveću i skrajnju,
Prezre on srdžbe — careve i prietnje,
Poglede grozne — i mačeve ljute
Nemile čete.

Lomača plamti, — razgorjena jako,
Gle čuda divnog! — usred ognja živa
On stoji čitav, — regbi cviet zaliven
Rosom s nebesa.

Dok najzad mačem — nemilim posječen,
Stiže do cilja, — veseo ter vodi
Družice dvije, — dionice mukâ,
Sa sobom k nebu.

Čast bila Onom, — i slava i dika,
Koji sa sjajnog — priestolja nebeskog
Hrabrene borce — slave viencem kruni,
Jedan u Trojstvu. — Amen.

℣) Moli za nas.

Ant. za Veliča: Izlijevajmo molitve ka Gospodu: * kao što je po blaženomu Mučeniku Kristoforu duše mnogih obratio, tako da i mi zaslužimo pomoću tolikog Mučenika uživati nebesku slavu.

Bože, koji si blaženog Kristofora Mučenika tvoga čudnovatim učinio u junačkom podnašanju muka u ime tvoje: podaj nam, da se pobjedama njegove muke milostivo oslobodimo od svjetskih nevolja i pogibli i napasti. Po Gospodu.

31 Srpnja.

Sv. Ignacij, Isp.

Molitva: Bože, koji si za raširenje veće slave imena svojega po blaženom Ignaciju Crkvu svoju ukrijepio novom zaštitom: podaj, da njegovom pomoću i po primjeru njegovu boreći se ovdje na zemlji, zavrijedimo s njime biti okrunjeni na nebesima. Po Gospodu.

2 Kolovoza.

Asiško Proštenje.

Sve kako na dane Posvećenja Crkve, str. 206.

Molitve za otvor Asiškog Proštenja v. u II. dijelu Bogoslužbenika.

Isti dan, 2 Kolovoza:

Sv. Stjepan I. Papa i Muč.

Zaštitnik Hvarske Bisk.

Sve kako na dane jednog Muč., str. 192 osim:

Ant. za Veliča: O neizrecivog čovjeka, * kome je na njegovom prijestolju glava osječena za ime Kristovo! O blaženoga .li Pape, čija duša uživa raj; gdje okrunjen slavom i čašću ne prestaje isposlovati za svoje vitezove, koji se bore u znaku Križa, slavne pobjede nad strašnim neprijateljem.

Molitva.

Svemogući vjekovječni Bože, koji si hotio za veće uzvišenje tvoje vjere ustanoviti svoje vitezove pod barjakom svetoga Križa i pod pokroviteljstvom blaženoga Mučenika i Pape Stjepana: podaj nama slugama svojim, da mi, koji njegov rođendan svečano slavimo, boreći se na zemlji u ovom znaku, zaslužimo razbiti oholost tvojih neprijatelja i kod tebe na nebesima s njime kraljevati. Po Gospodu.

3 Kolovoza.

Našašće sv. Stjepana Prvomuč.

Na Večernji.

Ant. 1. Kamenovahu Stjepana, * a on vapijaše ka Gospodu govoreći: Ne primi im ovo za grijeh.

Psalmi obični od Nedj. str. 25, ali zadnji ps. 115 Vjerovah, *str. 31.*

2. Kamenje potoka * njemu je bilo slatko: njega slijede sve duše pravedne.

3. Čezne duša moja * za tobom, jer je tijelo moje kamenovano za tebe, Bože moj.

4. Stjepan vidje * nebesa otvorena i Isusa gdje stoji ob desnu kreposti Božje.

5. Evo vidim * nebesa otvorena, i Isusa, gdje sjedi ob desnu kreposti Božje.

Poglavje i ostalo do svrhe kako na Večernji II. dan Božića, str. 82, samo u Molitvi mjesto slavimo svetkovinu *govori se*: slavimo našašće. *Nema spomena Božića ni sv. Ivana Ap.*

4 Kolovoza.

Sv. Dominik Isp.

Utemeljitelj Reda Propovjednikâ.

Sve kako na dane Isp. ne Bisk., str. 200. osim:

V) Moli za nas.

Ant. za Veliča: O svijetlo Crkve*, naučitelju istine, ružo strpljivosti, bjelokosti čistoće, vodom mudrosti napajao si mukte: propovjedniče milosti, združi nas s Blaženima.

Molitva.

Bože, koji si se udostojao Crkvu svoju prosvijetliti zaslugama i naukama blaženoga Dominika Ispovjednika tvoga: daj da se po njegovu zagovoru nikada ne liši vremenite pomoći i svagda uspijeva u duhovnom napretku. Po Gospodu.

5 Kolov. **Bl. Dj. M. Snježna,** *v. str. 180.*

6 Kolovoza.

Preobraženje G. N. I.

Na Večernji.

Ant. 1. Uze Isus * Petra i Jakova i Ivana brata njegova, i povede ih na goru visoku na samo, i preobrazi se pred njima.

Psalmi od Več. Nedj. str. 25, ali zadnji ps. 116 Hvalite Gospoda, *str. 31.*

2. Zasja lice njegovo * kako sunce, a haljine njegove postadoše bijele kako snijeg.

3. I gle prikažase im se * Mojsije i Ilija govoreći s Isusom.

4. A Petar odgovarajući * reče Isusu: Gospode, dobro nam je ovdje biti.

5. Dok on još govoraše, * gle! oblak sjajan zasjeni ih.

Poglavje *Fil. 3.*

Spasitelja očekujemo Gospoda našega Isukrsta, koji će preobraziti poniženo tijelo naše, da bude prilično slavnom tijelu njegovu.

Pjesma.

Svi koji Krista tražite
Uzgori pogled dignite!
Ondje će vama sjevnuti
Znamenje slave vječite.

Veliko nešto vidimo,
Što nema kraja, granice,
Od svega više starije,
Od neba i od haosa.

Kralj je to Onaj Narodâ
I puka Kralj židovskoga,
Abramu ocu obećan,
I zaviek rodu njegovu.

U toga, za kog Proroci
Svjedoče, kog predskazuju,
Svjedok i Otac nalaže
Vjerovat u nj i slušat ga.

Slava ti budi, Isuse,
Koji s' otkrivaš malenim,
S Ocem i Duhom Svetijem
U vjekovječne viekove. —
Amen.

V) Slavan si se pojavio pred licem Gospodnjim

R) Za to te Gospod zaodjenu ljepotom.

Ant. za Veliča: A učenici čuvši * padoše ničice i prepadoše se veoma: i pristupivši Isus dotakne ih se i reče im: Ustanite, nemojte se bojati.

Molitva.

Bože, koji si otajstva vjere u slavnom Preobraženju Jedinorođenoga tvoga ukrijepio svjedočanstvom Otaca i divno unaprijed označio savršeno posinovljenje glasom, koji siđe sa svijetla oblaka: podaj milostivo, da nas učiniš subaštinicima istome Kralju slave i zajedničarima njegove slave. Po istome Gospodu.

10 Kolovoza.

Sv. Lovrijenac Muč.

Na Večernji.

Ant. 1. Lovrijenac je ušao * Mučenik, i ispovjedio ime Gospoda Isukrsta.

Psalmi od Več. Nedj. 25, ali zadnji ps. 115 Vjerovah, *str. 31.*

2. Lovrijenac je * dobro djelo djelovao, on je znamenom Križa slijepce prosvijetlio.

3. Čezne duša moja * za tobom, jer je tijelo moje izgoreno za tebe, Bože moj.

4. Posla Gospod * Anđela svojega, i izvadi me iz sredine ognja i nijesam izgorio.

5. Blaženi Lovrijenac * moljaše se govoreći: Hvale ti dajem, Gospode, jer sam zavrijedio unići na vrata tvoja.

Poglavje II. Kor. 9.

Braćo: Tko škrto sije, škrto će i žeti: tko s blagoslovom sije, s blagoslovom će i žeti.

Pjesma kako na dane 1 Muč., str. 193.

V) Levit Lovrijenac dobro je djelo djelovao.

R) On je znamenom Križa slijepca prosvijetlio.

Ant. za Veliča: Blaženi Lovrijenac * dok se pekao na gvozdenoj rešetki, reče bezbožnome silniku: Pečeno je

već: okreni i jedi: jer dobra crkvena, koja tražiš, ponijele su ruke siromaha u nebeske riznice.

Molitva.

Daj nam, molimo svemogući Bože, opačina naših plamene pogasiti, koji si blaženomu Lovrijencu dao da odoli požaru njegovih muka. Po Gospodu.

12 Kolovoza.

Sv. Klara Djev.

Molitva: Usliši nas, Bože, spase naš, da nas tako poduči osjećaj pobožne bogoljubnosti, kako se radujemo svetkovini blažene Klare Djevice tvoje. Po Gospodu.

15 Kolov.: **Velika Gospa**, *v. str. 181.*

16 Kolovoza.

Sv. Rok Ispovj.

Sve kako na dane Isp. ne Bisk., str. 200, osim:

Molitva

Bože, koji si blaženomu Roku, po Anđelu tvome, kad mu je tablicu nosio, obećao, da ne će biti udaren od nikakve kužne bolesti, koji njega zazove; podaj molimo; da mi koji njegov blagdan slavimo, njegovim zaslugama i molitvama budemo oslobođeni od smrtonosne kuge tijela i duše. Po Gospodu.

Isti dan:

Sv. Joakim Ispovj.

Otac Bl. Dj. M.

Sve kako na dane Isp. ne Bisk.. str. 200, osim:

Molitva: Bože,. koji si mimo sve Svete svoje htio, da blaženi Joakim bude ocem Roditeljki Sina tvoga: podaj molimo, da vazda ćutimo zaštitu onoga, čiji blagdan slavimo. Po Gospodu.

20 Kolovoza.

Sv. Stjepan Kralj.

Zaštitnik Zagreb. Nadb.

Sve kako na dane Isp. ne Bisk. str. 200, osim:

Molitva.

Podaj, molimo te, svemogući Bože, Crkvi svojoj da zavrijedi imati slavnim zagovornikom na nebu blaženoga Stjepana Ispovjednika tvoga, koga je, dok je kraljevao na zemlji, imala za raširitelja. Po Gospodu

24 Kolov.

Sv. Bartolomej Apost.

Sve kako na dane Apostola, str. 188, osim:

Molitva: Svemogući, vječni Bože, koji si podao časno i sveto veselje ovoga dana u svetkovanju blaženoga Apostola tvoga Bartolomeja: daj Crkvi svojoj molimo te, da ljubi što je on vjerovao i propovijeda što je on učio. Po Gospodu

25 Kolov.

Sv. Ljudevit Kralj, Isp.

Molitva: Bože, koji si blaženoga Ljudevita, Ispovjednika svoga, uzvisio sa zemaljskog kraljevstva na slavu nebeskog kraljevstva: učini po njegovim zaslugama i zagovoru, da postanemo dionici Kralja nad kraljevima, Isukrsta Sina tvoga. Koji s tobom.

28 Kolov.

Sv. Augustin, Bisk. i Nauč.

Sve kako na dane Isp. Bisk. str. 197.

Ant. O Naučitelju, *kako na str. 199.*

Molitva: Bliz budi molitvama našim, svemogući Bože, i kojima dopuštaš pouzdanje u tvoju očinsku dobrotu, udijeli im milostivo po zagovoru blaženoga Augustina, Ispovjednika tvoga i Biskupa, plod običnoga tvoga milosrđa. Po Gospodu.

29 Kolovoza.

Glavosijek sv. Ivana Krstitelja.

Na Večernji.

Ant. 1. Irud * uhvati i sveza Ivana, i baci ga u tamnicu poradi Irudice.

Psalmi od Več. Nedj., str. 25, ali zadnji ps. 115 Vjerovah, *str. 31.*

2. Kralju, moj gospodaru,* daj mi na plitici glavu Ivana Krstitelja.

3. Djevojci plesačici * zapovjedi mati: Ništa drugo ne traži, nego glavu Ivana Krstitelja.

4. Ivan je korio Iruda * poradi Irudice žene brata njegova Filipa, koju bijaše uzeo.

5. Daj mi na plitici * glavu Ivana Krstitelja; i rastuži se kralj zbog zakletve.

Poglavje, pjesma i V) R), kako na Več. jednog Muč., str. 193.

Ant. za Veliča: Posla bezbožni kralj * opake sluge i zapovjedi, da Ivanu Krstitelju osijeku glavu.

Molitva: Molimo, Gospode, da nam časna svetkovina svetog Ivana Krstitelja, Predteče i Mučenika tvoga, poda plod spasonosne pomoći. Koji živiš.

8. Rujna: **Rođenje Bl. Dj. M.** *v. str. 182.*

12 Rujna.

Presv. Ime Marijino.

Sve kako na dane bl. Dj. M. uopće, str. 154, osim:

Molitva.

Podaj, molimo te, svemogući Bože, da vjernici tvoji, koji se vesele imenom i zaštitom presvete Djevice Marije, njezinim se blagim zagovorom izbave od svih zala na zemlji, i k vječnim radostima zavrijede doći na nebesima. Po Gospodu.

14 Rujna.

Uzvíšenje sv. Križa.

Sve kako na 3 Svibnja, str. 216. osim:

Molitva: Bože, koji nas na današnji dan razveseljuješ godišnjom svetkovinom Uzvišenja svetoga Križa: podaj nam, da zaslužimo na nebesima nagradu onoga, kojega otajstvo spoznasmo na zemlji. Po istome Gospodu.

15 *Rujna* **Sedam Žalosti Bl. Dj. M.** *v. str. 185.*

21 Rujna,

Sv. Matej Ap. i Ev.

Sve kako na dane Apost., str. 188, osim:

Molitva: Pomogle nas, Gospode, molitve blaženoga Apostola i Evanđeliste Mateja, eda nam se po njegovu zagovoru poda, što mogućnost naša ne zadobiva. Po Gospodu.

27 *Rujna.*

Sv. Kuzma i Damjan Muč.

Sve kako na dane više Muč., str. 194, osim:

Molitva: Podaj, molimo svemogući Bože, da se mi, koji štujemo svetkovinu svetih Mučenika tvojih Kuzme i Damjana, njihovim zagovorom izbavimo od svih zala, koja nam prijete. Po Gospodu.

29. Rujna.

Sv. Mihovio Arkanđeo.

Na Večernji.

Ant. 1. Stade Anđeo * kraj žrtvenika hrama, imajući zlatni kadionik u ruci svojoj.

Psalmi od Več. Nedj., str. 25 osim zadnjega.

2. Dok se borio * Mihovio Arkanđeo sa zmajem, ču se glas onih, koji su govorili: Spasenje Bogu našemu, aleluja.

3. Arkanđele Mihovile, * postavih te Poglavicom nad svim dušama, koje se imaju primiti.

4. Anđeli Gospodnji * blagosivajte Gospoda na vijeke.

5. Anđeli, Arkanđeli, * Prijestola i Gospodstva, Poglavarstva i vlasti, kreposti nebeske, hvalite Gospoda s nebesa, aleluja.

Psalam 144. Slavit ću te te Gospode, *kako niže na Večernji Mrtvih (zadnji psalam).*

Poglavje *Obj. 1*

Naznači Bog što treba da bude dobrzo, navijestivši po Anđelu svojemu sluzi svojem Ivanu, koji je podao svjedočanstvo o riječi Božjoj, i svjedočanstvo o Isukrstu, što god je vidio.

Pjesma.

Očev ti sjaju, kreposti,
Živote naš, o Isuse,
S Anđelim mi te hvalimo,
Na posluh viek ti pripravnim.

Tisuć' i tisuć' vojvoda
Uz tebe složno vojuju,
Al pred svim Križa zastavu
Mihael vije pobjednik.

On glavu zmaja nemilog
U ponor rine pakleni,
I vođu s odmetnicima
S visine zbaci nebeske.

Oholog protiv vojvode
Sliedimo mi tog vojvodu,
Da s Jaganjčeva priestolja
Slave nas vienac dopane.

Slava bud' Ocu i Sinu,
Sa Svetim Duhom zajedno,
Kao što bi od iskona,
Tako i po sve viekove. —
Amen.

V) Pred licem Anđelâ pjevat ću tebi, Bože moj. — *R)* Klanjat ću se k svetom hramu tvojemu i slavit ću ime tvoje.

Ant. za Veliča: Poglavico preslavni, * Mihovile Arkanđele, spomeni se nas: ovdje i svuda vazda moli se za nas Sinu Božjemu, aleluja, aleluja.

Molitva: Bože, koji divnim redom dijeliš službe Anđelâ i ljudi: podaj milostiv, da nam čuvaju život na zemlji oni, koji te vazda dvore na nebu. Po Gospodu.

30 Rujna.

Sv. Jeronim Isp. i Nauč.

Na Večernji.

Ant. 1 Hvalimo * slavnoga čovjeka i Oca našega u naraštaju njegovom.

Psalmi od Več. Nedj. str. 25, ali zadnji ps. 116 Hvalite Gospoda, *str. 31.*

2. Vodom spasonosne mudrosti * napoji njega Gospod, i imenom vječnim obdari njega.

3. Vidjenje * kazao nam je čovjek, s kojim je Bog, i koji je ukrijepljen, jer je Bog s njime.

4. Mudrost Sveca tvoga * neka kazivaju narodi, i hvalu mu neka Crkva raznosi.

5. Blaženi tvoji sluge, * koji stoje pred tobom vazda i slušaju mudrost tvoju.

Poglavlje *Crkv. 50*

Evo Naučitelj Najveći, koji je zasjao u hramu Božjemu kao zvijezda danica posred magle, i kao pun mjesec u vrijeme svoje i kao žarko sunce.

Pjesma.

Najvećeg slaveć — Učitelja blagdan,
Štitniku svome — dužnu hvalu dajuć,
Radosna zemlja — natječe se s nebom,
Pojuć mu pjesme.
Odanog puka — na zanosne hvale
Pogledaj s neba, — Učiteljâ diko!
Isprosi svima, — milosrđem ganut,
Nebeske dare.
Ti, koji vazda — jezikom si snažnim
Šibao pakost — krivovjerstva hudog,
Paklene zmije — otrov odaleči,
Prievare otkrij.
Koji nam Zavjet — i novi i stari
Tumačiš mudro — jezikom latinskim,
Čin' da nam budu — s' Zakonom i s Vjerom
Sukladna djela.
Zavjetne prošnje — puka dalmatinskog
Usliši rado, — čini da oćute
Moć tvoje ruke — oni koji tebe
Štitnikom časte.
Višnjemu Ocu — najviša bud' hvala,
Sinu također, — Spasitelju svieta,
Svetomu Duhu — pohvalu jednaku
Pjevajmo viekom. — Amen.

V) Moli za nas.

Ant. za Veliča: O Naučitelju predobri, * svijetlo svete Crkve, blaženi Jerolime, ljubitelju božanskog zakona, moli za nas Sina Božjega.

Molitva:

Bože, koji si se Crkvi svojoj udostojio podariti blaženoga Jeronima Ispovjednika tvoga i najvećega Naučitelja u tumačenju Svetoga Pisma: podaj, molimo te, da po odvjetovanju njegovih zasluga, a s tvojom pomoću uzmognemo vršiti što je on učio u isto doba ustima i djelom. Po Gospodu.

4 Listopada.

Sv. Franjo Asiški Isp.

Utemeljitelj reda Male Braće.

Sve kako na dane Isp. ne Bisk., str. 200. osim:

V) Moli za nas.

Ant. za Veliča: Zdravo, sveti Oče, * otačbine sunce, uzore Male Braće, ogledalo

kreposti, stazo pravednosti, izvedi nas iz tjelesnog progonstva u kraljevstvo nebesko.

Molitva:

Bože, koji zaslugama blaženoga (Oca našega) Franja umnožuješ Crkvu svoju zametkom novoga pomlatka: podaj nam, da njega nasljedujući preziremo zemaljske stvari, a udioništvom nebeskih darova sveđer se veselimo. Po Gospodu.

7. List. **Presv. Ružarje Bl. Dj. M.** *v. str.* 184.

8. Listopada.

Sv. Šimun Prorok.

Na Večernji.

Ant. 1. Šimun pravedan i pobožan * čekaše otkupljenje Izraelovo, i Duh Sveti bijaše u njemu.

Psalmi od Več. Nedj. str. 25, ali zadnji ps. 116 Hvalite Gospoda, *str. 31.*

2. Bi objavljeno Šimunu * od Duha Svetoga, da ne će vidjeti smrti, dok ne vidi Krista Gospodnjega

3. Uzevši Šimun Dijete * u ruke svoje, hvale uzdajući blagoslovi Boga.

4. Blagosivljamo te, * dostojni starče Pravedniče, jer si primio Krista Gospoda, izbavitelja svetih duša.

5. Svijetlo na prosvijetljenja naroda, * i na slavu puka tvoga Izraelskoga.

Poglavje *Crkv. 44.*

Evo Prorok veliki, koji je omilio Bogu i našao se savršen i pravedan, i u vjeri svojoj prokušan je kao Prorok, jer je vidio Boga svjetlosti.

Pjesma.

Gospodnji ovaj, *kako na str. 201.*

V) Bi objavljeno Šimunu od Duha Svetoga. — *R)* Da neće vidjeti smrti, dok ne vidi Krista Gospodnjega.

Ant. za Veliča: Starac je Dijete nosio * a Dijete je starca krijepilo; koga je Djevica rodila i po rođenju Djevica ostala, onome, koga je porodila, pokloni se.

Molitva.

Dovrši u nama, molimo, Gospode, milost svoju, koji si ispunio očekivanje pravednika Šimuna, da kao što on ne vidje smrti prije nego je vidio Krista Gospodnjega, tako i mi postignemo život vječni. Po istome Gospodu.

18 List.

Sv. Luka Evanđelist.

Kako na dane Apost., str. 188. osim:

Molitva: Molimo, Gospode, da nas zagovara sveti tvoj Luka Evanđelist, koji je mrtvljenje Križa vazda nosio u svome srcu na čast imena tvoga. Po Gospodu.

26. List.

Sv. Dimitrije Muč.

Sve kako na dane jednog Muč, str. 192.

Molitva: Bože, koji blaženoga Mučenika svoga Dimitrija proslavljuješ znacima kreposti, njegovim nas zagovorom, molimo, milostivo odriješi od svih krivica i od zala, što ih radi njih zaslužujemo. Po Gospodu.

28. List.

Sv. Šimun i Juda, Apost.

Sve kako na dane Apostola, str. 188.

Molitva: Bože, koji si nam dao, da po blaženim Apostolima tvojim Šimunu i Judi dođemo do spoznanja imena tvoga: daj nam da i napredujući u dobru njihovu vječnu slavu slavimo, i slaveći da u dobru napredujemo. Po Gospodu.

1. Studenoga.

NA BLAGDAN SVIH SVETIH.

Na I. Večernji.

Sve kako na II. osim.

Ant. za Veliča: Anđeli, Arkanđeli, * Prijestolja i Gospodstva, Poglavarstva i Vlasti, Kreposti nebeske, Kerubini i Serafini, Patrijarsi i Proroci, sveti Naučitelji zakona, Apostoli, svi Kristovi Mučenici, sveti Ispovjednici, Djevice Gospodnje, Pustinjaci i svi Sveti, molite za nas.

NA JUTRENJI.

Zaziv: Kralju kraljeva Gospodu, dođite, poklonimo se: * Jer je on kruna svih Svetih.

Ps. 94. Dođite, zapjevajmo *str. 2.*

Pjesma:

Blag budi, Kriste, slugama,
Za koje blagost Očevu
Pri tvom milosnom priestolju
Štitnica Djeva zazivlje.

A vi, o čete blažene,
U devet korâ svrstane:
Sadašnje, stare, došaste
Pogibli od nas odbijte.

Vi, Apostoli s Prorocim,
Od višnjeg strogog Sudije
Iskrenom plaču grješnika
Oproštenje isprosite.

Vi, Mučenici grimizni,
Vi, Priznanici snježani,
Iz prognanstva nas zovite
U domovinu nebesku.

Čistijeh kolo Djevica,
I svi, što vas je pustinja
U nebo jednom poslala,
S rajnicim nas sjedinite.

Maknite ljudstvo nevjerno
Iz stranâ Kristu odanih,
Da jedan Pastir ravna nas
U jednom stadu sabrane.

Bud' Slava Ocu Višnjemu,
I Sinu Oca jedinom,
Sa Duhom Utješiteljem
U vjekovječne viekove. —
Amen.

V) Uzradovat će se Sveti u slavi.

R) Veselit će se u mjestima svojim.

Ant. O kako je slavno kraljevstvo, * u kome se s Kristom vesele svi Sveti: zaodjeveni bijelim odjećama slijede Jaganjca kamo god pođe.

Na I. Noćnici.

Ant. 1. Zna Gospod * put pravednih, koji o zakonu njegovu razmišljaju dan i noć.

Psalam 1.

Blažen čovjek, koji ne ide po savjetu bezbožničkom, i na putu grješničkom ne stoji: * i u opakom društvu ne sjedi.

Nego je u zakonu Gospodnjemu volja njegova: * i o zakonu njegovu razmišlja dan i noć.

On je kao stablo usađeno kraj vode, što teče: * koje donosi rod svoj u svoje vrijeme.

Kojemu lišće ne otpada * i što god radi, u svemu uspijeva.

Nijesu taki bezbožnici, nijesu taki: * nego su kao prah, koji raznosi vjetar sa lica zemlje.

Zato se ne će bezbožnici održati na sudu: * ni grješnici na zboru pravednih.

Jer zna Gospod put pravednih: * a put će bezbožnih propasti.

Slava Ocu.

1. Ant. Zna Gospod put pravednih, koji o zakonu njegovu razmišljaju dan i noć.

2. Ant. Uzveliča Gospod * Svece svoje i usliša ih, kad vapijahu k njemu.

Psalam 4.

Kad zavapih, usliši me Bog pravde moje: * u tjeskobi oblakšao si meni.

Smiluj se meni: * i usliši molitvu moju.

Sinovi ljudski, dokle ćete biti tvrda srca? * zašto ljubite isprazanost i tražite laž?

Znajte, da je Gospod divno uzveličao svetoga svojega: * Gospod će me uslišati, kad ga zazovem.

Rasrdite se i nemojte grišiti: * za ono, što govorite u srcima svojim, u ložnicama svojim skrušite se.

Žrtvujte žrtvu pravde, i ufajte se u Gospoda: * Mnogi govore: tko će nam pokazati dobro?

Obasjalo nas je svijetlo lica tvoga, Gospode: * Ti si dao radost u srce moje.

Veću nego drugi imaju: * kad im rodi žito, vino i ulje u obilju.

Sad ću u miru: * spavati i počivati.

Jer si me ti, Gospode, osobitim načinom: * u pouzdanju utvrdio.

Slava Ocu.

2. *Ant.* Uzveliča Gospod * Svece svoje i usliša ih, kad vapijahu k njemu.

3. *Ant.* Divno je * Ime tvoje, Gospode; jer si slavom i čašću okrunio Svece svoje, i postavio ih nad djela ruku svojih.

Psalam 8.

Gospode, gospodaru naš: * kako je divno Ime tvoje po svoj zemlji.

Jer je uzvišeno veličanstvo tvoje * nad nebesima.

Iz ustiju male djece i koja sisaju činiš sebi hvalu zbog neprijatelja tvojih: * da uništiš neprijatelja i osvetnika.

Jer kad gledam nebesa tvoja, djela prsta tvojih: * mjesec i zvijezde, koje si stvorio.

Što je čovjek, da ga se opominješ: * ili sin čovječji, da ga pohodiš?

Učinio si ga malo manjim od anđela: slavom si ga i čašću okrunio: * i postavio si ga nad djela rukuh svojih.

Sve si metnuo pod noge njegove: * ovce i volove sve: kao i divlje zvijeri.

Ptice nebeske i ribe morske: * koje idu putovima morskim.

Gospode, gospodaru naš:* kako je divno Ime tvoje po svoj zemlji!

Slava Ocu.

3. *Ant.* Divno je Ime tvoje, Gospode; jer si slavom i čašću okrunio Svece svoje i postavio si ih nad djela ruku svojih.

V) Radujte se u Gospodu i veselite se, pravednici. — *R*) I dičite se svi, koji ste prava srca.

Oče naš. *Odriješenja i Blagoslovi, kako na str. 2.*

Iz knjige Objavljenja blaženoga Ivana Apostola.

Štenje I. *Gl. 4.*

I evo! prijestolje stajaše na nebu, a na prijestolju sjeđaše. I koji sjeđaše bijaše nalik na kamen jaspid i sard; i naokolo prijestolja bijaše dûga poput zmaragda. I oko prijestolja dvadeset i četiri stolice a na stolicama dvadesetičetiri starješine sjedeći obučeni u bijele haljine sa zlatnim krunama na glavi. I s prijestolja izlažahu munje i glasovi i gromovi: i sedam svjetionika gorećih pred prijestoljem, a to su sedam duhova Božjih. I pred prijestoljem kao stakleno more slično kristalu, i nasred prijestolja i oko prijestolja četiri životinje pune očiju sprijeda i straga. I prva životinja bijaše slična lavu, a druga životinja slična teletu,

a treća životinja imaše lice kao čovječje, a četvrta životinja bijaše slična orlu kad leti. I svaka od četiri životinje imaše po šest krila, a i naokolo i unutrima puna su očiju, i mira ne imahu ni danju ni noću, govoreći: Svet, svet, svet Gospod, Bog svemogući, koji bijaše, i koji jest, i koji će doći.

R) Vidjeh Gospoda, gdje sjedi na prijestolju uzvišenom i visokom: puna bijaše sva zemlja veličanstva njegova: * I što pod njim bijaše napunjaše hram. — *V*) Serafini stajahu nad njim, od kojih svaki imaše šest krila. — I što.

Štenje II.

I vidjeh u desnici onoga, koji sjeđaše na prijestolju, knjigu napisanu i iznutra i izvana, zapečaćenu sa sedam pečata. I vidjeh Anđela jaka, gdje propovijeda glasom velikim: Tko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi pečate njezine? I nitko ni na nebu, ni na zemlji ni pod zemljom, ne mogaše, da otvori knjigu, ni da zagleda u nju. I ja plakah mnogo, što se nitko ne nađe dostojan da otvori knjigu i da zagleda u nju. I jedan mi od starješina reče: Ne plači: evo je pobijedio lav od plemena Judina, korijen Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam pečata njezinih. I vidjeh i gle! nasred prijestolja i četiriju životinja i posred starješina stajaše Jaganjac kao zaklan, sa sedam rogova i sedam očiju: a to su sedam duhova Božjih poslanih po svemu svijetu. I dođe i primi knjigu iz desnice onoga, što sjeđaše na prijestolju. I pošto otvori knjigu, četiri životinje i dvadeset i četiri starješine padoše pred Jaganjca imajući svaki kitare i zlatne čaše pune mirisa, a to su molitve Svetih.

R) Blažena si Djevice Marijo, Bogorodice, koja si povjerovala Bogu: ispunjeno je u tebi, što ti je bilo rečeno: eto si uzvišena nad kore anđeoske: * Moli se za nas pred Gospodom, Bogom našim. — *V)* Zdravo, Marijo, milosti puna, Gospod s tobom. — Moli se.

Štenje III.

I pjevahu pjesmu novu govoreći: Dostojan si, Gospode, da primiš knjigu i da otvoriš pečate njezine: jer si bio ubijen, i otkupio si nas Bogu krvlju svojom od svakoga plemena i jezika i puka i naroda i učinio si od nas kraljevstvo i svećenike Bogu našemu; i kraljevat ćemo na zemlji. I vidjeh i čuh glas mnogih Anđela oko prijestolja i ži-

votinja i starješina: i bješe broj njihov tisuće tisuća, koji govorahu glasom velikim: Dostojan je Jaganjac, koji bi zaklan, da primi krepost i božanstvo i mudrost i jakost i čast i slavu i blagoslov. I sva stvorenja, što su na nebu i na zemlji i pod zemljom, i što su na moru i u moru, svakolika čuh gdje govore: Onome što sjedi na prijestolju i Jaganjcu, blagoslov i čast i slava i vlast u vijeke vijekova. I četiri životinje govorahu: Amen. I dvadeset i četiri starješine padoše ničice i pokloniše se Onomu, koji živi u vijeke vijekova.

R) Pred licem Anđelâ pjevat ću tebi, * I klanjat ću se k svetom hramu tvojemu: i slavit ću ime tvoje, Gospode. — *V)* Za milosrđe i istinu tvoju: jer si uzveličao vrhu nas ime sveto tvoje. — I klanjat ću se. — Slava Ocu. — I klanjat ću se.

Na II. Noćnici.

1. Ant. Gospode, * koji su djelovali pravedno, prebivat će u šatoru tvojem, i počivat će na svetoj gori tvojoj.

Psalam 14.

Gospode, tko će prebivati u šatoru tvojem? ili tko će počivati na gori svetoj tvojoj?

Tko živi bez mane; * i djeluje pravedno.

Tko govori istinu u srcu svojem; * i jezikom svojim ne radi himbeno.

Tko ne čini zla iskrnjemu svojemu; * i ne odobrava poruge na bližnje svoje.

Na ništa je sveden u očima njegovim zlobnik; * a one, koji se boje Gospoda, poštuje.

Tko se zakune iskrnjemu svojemu, i ne prevari; * tko ne daje novca svojega na kamatu, i ne prima mita protiv pravoga.

Tko radi ovo; * ne će posrnuti do vijeka.

1. Ant. Gospode, koji, su djelovali pravedno, prebivat će u šatoru tvojem i počivat će na svetoj gori tvojoj.

2. Ant. Ovo je naraštaj * onih, koji traže Gospoda, koji traže lice Boga Jakovljeva.

Psalam 23.

Gospodnja je zemlja, i što god je u njoj: * krug zemaljski, i svi, koji prebivaju u njem.

Jer ga je on na morima osnovao: * i povrh rijeka utvrdio ga.

Tko će uzaći na goru Gospodnju? * ili tko će stati na mjestu svetom njegovu?

U koga su nevine ruke i srce čisto, * koji ne navodi na grijeh dušu svoju, i ne

kune se krivo iskrnjemu svojemu.

On će primiti blagoslov od Gospoda, * i milosrđe od Boga spasitelja svoga.

Taki je rod onih, koji traže njega: * koji traže lice Boga Jakovljeva.

Uzdignite, knezovi, vrata vaša, uzdignite se vrata vječna: * i ući će Kralj slave.

Tko je taj Kralj slave? * Gospod jaki i mogući, Gospod mogući u ratu.

Uzdignite, knezovi vrata vaša, uzdignite se vrata vječna: * i ući će Kralj slave.

Tko je taj Kralj slave? * Gospod vojskâ on je Kralj slave.

Slava Ocu.

2. Ant. Ovo je naraštaj * onih, koji traže Gospoda, koji traže lice Boga Jakovljeva.

3. Ant. Radujte se u Gospodu * i veselite se, pravednici i dičite se svi, koji ste prava srca.

Psalam 31.

Blago onima, kojima su oproštena bezakonja: * i kojima su pokriveni grijesi.

Blago čovjeku, kome Bog ne uračunava krivice, * i u čijem duhu nema zlobe.

Jer sam mučao, posahnuše kosti moje, * tako da uzdisah po vas dan.

Jer me dan i noć tištila ruka tvoja: * upadoh u nevolju i drača me probode.

Zločin sam svoj otkrio tebi: * i nepravdu svoju nijesam zatajio.

Rekoh: Ispovjedit ću Gospodu protiv sebe bezakonje svoje: * a ti si mi tada oprostio krivicu grijeha mojega.

Zato neka ti se moli svaki svetac, * u vrijeme zgodno.

I onda potop vode * neće ga stignuti.

Ti si utočište moje u nevolji, koja me zahvatila: * radosti moja, izbavi me od onih, koji me opkoljuju.

Dat ću ti razboritost, i učit ću te na putu, kojim da ideš: * na tebi ću zaustaviti oči svoje.

Nemojte biti kao konj i kao mazga, * u kojih nema razuma.

Oglavom i uzdom stisni im gubicu: * kad ne idu k tebi.

Mnoge su muke grješnikove, * a koji se uzda u Gospoda, onoga prati milost.

Radujte se u Gospodu i veselite se, pravednici, * i dičite se svi, koji ste prava srca.

Slava Ocu.

3. Ant. Radujte se u Gospodu, i veselite se pravednici i dičite se svi, koji ste prava srca.

V) Nek se raduju pravedni pred Bogom. — R) I nek uživaju u veselju.

Oče naš. *Odriješenje i Blagoslovi na str. 3.*

Govor svetoga Bede Časnoga Svećenika.

Štenje IV.

Danas, predragi, svetkujemo blagdan svih Svetih zajedničkom svečanom radosti. Njihovu se društvu nebo raduje, njihovu se odvjetovanju veseli zemlja, a njihovim se slavodobićima sveta Crkva kruni. Koliko je njihova ispovijed bila jača u muci, toliko je slavnija u časti, jer što je bila žešća borba, to je bila veća slava borilaca, te se pobjeda mučeništva kruni raznovrsnim mukama, i koliko su bile teže muke, toliko su bile veće i nagrade. Katolička Crkva, raširena na dugo i široko po cijelome svijetu, naučila je od same glave svoje, Krista Isusa, da se ne boji poruga, križeva, pa ni smrti; pače ojačana sve više i više ne opirući se nego podnoseći, udahnu istim i jednakim žarom kreposti u sve one, koje kao slavnu četu bijaše zatvorila zločinačka tamnica, želju pobjedonosne slave, da se tako junački održe u borbi.

R) Preteča Gospodnji ide, o kome on sam svjedoči: * Nitko među rođenima od žene nije veći od Ivana Krstitelja. — *V)* Jer je ovo prorok i veći od proroka, o kojemu Spasitelj veli. — Nitko.

Štenje V.

O zaista blažene matere Crkve, koju tako rasvijetljuje čast božanske naklonosti, koju resi slavna krv pobjednikâ Mučenikâ, koju zaodijeva bijelo djevičanstvo neporočnog ispovijedanja. U njezinu cvijeću ima i ruža i ljiljanâ. Neka se, predragi, svaki od nas sada bori, da zadobije uzvišeno dostojanstvo tih časti, krunu ili bijelu s djevičanstva ili grimiznu s mučeništva. U nebeskom taboru i mir i borba imaju svoje cvijeće, kojim se krune Kristovi vojnici.

R) Ovo su oni, koji, dok su živjeli u tijelu, utemeljiše Crkvu svojom krvlju: * Čašu Gospodnju ispiše i postadoše prijatelji Božji. — *V)* Po svoj se zemlji razliježe glas njihov i riječi njihove do nakraj kruga zemaljskoga. — Čašu.

Štenje VI.

Jer je neizreciva i neizmjerna dobrota Božja i za to providjela, da ne produži vrijeme muke i borbe, i da ga ne učini odveć dugim ili vječnim nego kratkim i, da tako rečem, časovitim: tako

da u ovom kratkom i neznatnom životu budu borbe i muke, a u onom, koji je vječan, krune i nagrade za zasluge. Da na taj način muke brzo svrše, a nagrade za zasluge traju bez svrhe: da poslije tmina ovoga svijeta gledamo presjajnu svjetlost i primimo blaženstvo veće od gorčina svih muka, kako to svjedoči Apostol, kad kaže: Muke sadašnjega vremena nijesu ništa prema slavi, koja će nam se objaviti.

R) Sveti moji, koji dok ste bili u tijelu, izdržaste borbu, * Ja ću vam dati plaću za trude. — *V)* Dođite, blagoslovljeni Oca mojega, primite kraljevstvo. — Ja ću vam. — Slava Ocu. — Ja ću vam.

Na III. Noćnici.

1. Ant. Bojte se Gospoda * svi Sveti njegovi, jer nema oskudice za one, koji se njega boje: evo su oči Gospodnje upravljene na pravednike, i uši njegove na molitve njihove.

Psalam 33.

Blagosivljat ću Gospoda, u svako doba: * hvala će njegova biti svagda u ustima mojim.

U Gospodu će se slaviti duša moja: * neka čuju poniženi i neka se raduju.

Veličajte Gospoda sa mnom: * i uzvišujmo ime njegovo zajedno.

Tražih Gospoda i usliša me: * od svih nevolja mojih izbavi mene.

Pristupite k njemu i bit ćete prosvijetljeni: * i lica se vaša neće postidjeti.

Ovaj bijednik zavapi i Gospod ga usliša: * i od svih nevolja njegovih spasi njega.

Anđeo Gospodnji stoji naokolo onih, koji se boje njega: * i izbavlja ih.

Kušajte i vidite kako je sladak Gospod: * blago čovjeku, koji se ufa u njega.

Bojte se Gospoda svi sveti njegovi: * jer nema oskudice za one, koji se njega boje.

Bogataši bivaju ubogi i gladuju: * a onima, koji traže Gospoda, ne će nedostati nikakva dobra.

Dođite, djeco, poslušajte me: * naučit ću vas strahu Gospodnjemu.

Koji čovjek želi života: * želi vidjeti dobre dane?

Čuvaj jezik svoj oda zla: * i neka usne tvoje ne govore himbeno.

Kloni se oda zla i čini dobro: * traži mir i idi za njim.

Oči su Gospodnje upravljene na pravednike: * i uši njegove na molitve njihove.

A lice je Gospodnje nad onima koji čine zlo: * da istrijebi sa zemlje uspomenu njihovu.

Zavapiše pravednici i Gospod ih usliša: * i od svih nevolja njihovih izbavi ih.

Gospod je blizu onih, koji su skrušena srca: * ponizne duhom on će spasiti.

Mnogo nevolja imadu pravednici: * ali će ih od svih izbaviti Gospod.

Čuva Gospod sve kosti njihove: * ni jedna se od njih ne će slomiti.

Smrt je grješnikâ strahovita, * a koji mrze pravednika prevarit će se.

Otkupit će Gospod duše sluga svojih: * i neće se prevariti koji se god u njega ufaju.

Slava Ocu.

1. Ant. Bojte se Gospoda, svi Sveti njegovi, jer nema oskudice za one koji se boje njega; evo oči su Gospodnje upravljene na pravednike i uši njegove na molitve njihove.

2. Ant. Gospode, ufanje Svetih * i tvrđavo njihove jakosti, dao si baštinstvo onima, koji se boje imena tvojega, i oni će prebivati u šatoru tvojem na vijeke.

Psalam 60.

Usliši, Gospode, molbu moju: * obazri se na molitvu moju.

S kraja zemlje k tebi vapih: * kad je bilo u tjeskobi srce moje, ti si me podigao na visoku stijenu.

Izbavio si me, jer si ti ufanje moje: * jaka tvrđava pred licem neprijatelja.

Prebivat ću u šatoru tvojemu na vijeke: * zaklonit ću se pod sjenu krila tvojih.

Jer ti, Bože moj, uslišavaš molitvu moju: * daješ baštinstvo onima, koji se boje imena tvojega.

Dodaj dane danima kraljevim: * godine njegove produlji od koljena na koljeno.

Nek boravi na vijeke pred licem Božjim: * milosrđe i istinu njegovu tko će istražiti?

Tako ću pjevati imenu tvojemu u vijek vijeka: * izvršujući zavjete svoje svaki dan.

Slava Ocu.

2. Ant. Gospode, ufanje Svetih i tvrđavo njihove jakosti, daješ baštinstvo onima, koji se boje imena tvojega i oni će prebivati u šatoru tvojem na vijeke.

3. Ant. Koji ljubite Gospoda, * radujte se u Gospodu i slavite svetu uspomenu njegovu.

Psalam 96.

Gospod kraljuje, nek se raduje zemlja: * nek se vesele otoci mnogi.

Oblaci su i magla naokolo njega: * pravda i sud podnožje prijestolju njegovu.

Oganj pred njim ide: * i pali naokolo neprijatelje njegove.

Munje njegove sijevaju po krugu zemaljskome: * vidi i strepi zemlja.

Gore se tope kao vosak od lica Gospodnjega: * od lica Gospodnjega sva zemlja.

Nebesa naviještaju pravdu njegovu: * i svi puci vide slavu njegovu.

Nek se zastide svi, koji se klanjaju kipovima: * i koji se hvale svojim kumirima.

Klanjajte se njemu, svi Anđeli njegovi: * čuje i veseli se Sion.

I raduju se kćeri Judine: * radi sudova tvojih, Gospode:

Jer si ti Gospod Previšnji nad svom zemljom: * uzvišen veoma nad sve bogove.

Koji ljubite Gospoda, mrzite na zlo: * čuva Gospod duše svetih svojih, iz ruke ih grješnika oslobađa.

Svjetlost ističe pravedniku: * i radost onima, koji su prava srca.

Radujte se, pravedni, u Gospodu: * i slavite svetu uspomenu njegovu.

Slava Ocu.

3. Ant. Koji ljubite Gospoda radujte se u Gospodu i slavite svetu uspomenu njegovu.

V) A pravednici će živjeti uvijeke. — *R)* I u Gospoda je plata njihova.

Oče naš. — *Odriješenje i Blagoslovi na str. 4.*

Štenje svetog Evanđelja po Mateju.

Štenje VII. *Gl.* 5.

U ono vrijeme: Vidjevši Isus mnoštvo uzađe na goru, i kad sjede, pristupiše k njemu učenici njegovi. I ostalo.

Homilija sv. Augustina Biskupa.

Ako pitate što znači gora, lasno možete razumjeti, da znači važnije zapovijedi pravednosti; jer koje bijahu dane Židovima, one bijahu manje važne. A jedan je isti Bog, prema posve uređenoj razdiobi vremena, dao preko svetih proroka i sluga svojih, manje važne zapovijedi narodu, kojega je trebalo još strahom držati u pokornosti; a preko Sina svojega veće zapovijedi narodu, koji je već trebalo osloboditi ljubavlju. Kad se pak manje stvari davaju manjima, a veće većima, dava ih onaj, koji jedini znade ljudskomu rodu pružiti lijek prikladan vremenu.

R) Neka budu boci vaši pripasani i svijeće goruće

u rukama vašim. * Da budete slični ljudima, koji čekaju gospodara svoga, kad se vraća s pira. — *V)* Bdijte dakle, jer ne znate, u koji će čas Gospod vaš doći. — Da budete.

Štenje VIII.

I nije čudo, što znatnije zapovijedi radi kraljevstva nebeskoga a manje znatne radi kraljevstva zemaljskoga dava onaj isti jedini Bog, koji je stvorio nebo i zemlju. Baš ob ovoj pravdi, koja je veća, govori prorok : Pravda tvoja kao gore Božje ; i to dobro znamenuje, zašto na gori uči učitelj, koji je jedini sposoban, da tolike stvari poučava. A uči sjedeći, jer tako dolikuje učiteljskomu dostojanstvu. I pristupiše k njemu učenici njegovi, da mu pri slušanju njegove riječi budu bliži tijelom oni, koji mu se i duhom približavahu u izvršivanju zapovijedi. I otvorivši usta svoja učaše ih govoreći : Ovo zaokolišanje, kako se čita, i otvorivši usta svoja, možda znači, da će njegov govor biti podulji : a možda je i stoga rečeno, da je on otvorio usta svoja, jer je, u starom zakonu, obično otvarao usta proroka.

R) O ponoći stade vika : * Eto zaručnik ide, izidite mu ususret. — *V)* Mudre djevice, uredite svijeće svoje. — Eto. — Slava Ocu. — Eto.

Štenje IX.

Što dakle govori ? Blaženi siromasi duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko. Čitamo, da je napisano o požudi za zemaljskim stvarima : Sve je isprazno st i preuzetnost duha. A preuzetnost duha znači drzovitost i oholost. A obično se govori, da oholi imadu velike duhove, to jest obijest; i pravom, jer se duh nazivlje i vjetrom. Zato je napisano : Oganj, grȁd, snijeg, mrȁz, duh olujni. A tko ne zna, da se kaže da su oholice nadute kao vjetrom napuhani ? Odatle i ona Apostolova : Znanje nadimlje, a ljubav saziđuje. Stoga se siromasima duhom ovdje s pravom razumiju ponizni i bogobojazni, to jest oni, koji nijesu naduta duha.

Tebe Boga hvalimo, str. 4.

Na Pohvalama.

Antifone, kako niže na Večernji.

Psalmi obični od Pohvala Nedj. str. 6.

Poglavje, kako na Več.

Pjesma.

O Spasodavče Isuse,
U pomoć dođi spasenim,
Djevice, majko milosti,
Daj da se spase ponizni.

Vi brojne čete Anđela,
Sveti vi Oci s Prorocim,
Mol'te se, da nam grješnicim
Krivice budu proštene.

Krstitelj Ivan preteča,
I Petar Ključar od neba,
I drugi s njim Apostoli,
Veze nas grijeha riešili.

Pobjedna četa Mučenih,
Povorka časna Misnikâ,
I čisto kolo Djevica
Od griehâ da nas operu.

Vi svi što gor' u nebeskim
Dvorima sad kraljujete,
Smjerne nam molbe primite,
Dok višnje dare prosimo.

Čast, hvala, krepost i slava
Bud' Bogu Ocu sa Sinom
I svetom Utješitelju
U viekovječne viekove. —
Amen.

V) Uzradovat će se Sveti u slavi.

R) Veselit će se u mjestima svojim.

Ant. Tebe slavni * Apostola zbor, tebe Proroka hvaljeni broj, tebe Mučenika svijetla hvali vojska, tebe svi Sveti i odabranici jednodušnim glasom ispovijedaju, blaženo Trojstvo, jedan Bože.

Blagoslovljen, *str. 10.*

Ponavlja se Ant., zatim Molitva *kako niže na Večernji.*

Na II. Večernji.

1. Ant. Vidjeh mnoštvo veliko, * koje nije mogao nitko izbrojiti, od svih naroda, gdje stoje pred prijestoljem.

Psalmi kako na Več. Nedjelje, str. 25, ali zadnji ps. 115 Vjerovah, *str. 31.*

2. Ant. I svi Anđeli * stajahu okolo prijestolja i padoše pred priestoljem na lica svoja i pokloniše se Bogu.

3. Ant. Otkupio si nas, * Gospode Bože, u Krvi tvojoj od svakoga plemena i jezika i puka i naroda, i učinio si nas Bogu našemu kraljevstvo.

4. Ant. Blagosivajte Gospoda * svi odabrani njegovi: provodite dane u radosti i hvalite njega.

5. Ant. Pjesma svim Svetima njegovim: * sinovima Izraelovim, puku, koji se približuje njemu: ovo je slava svim Svetima njegovim.

Psalam 115 Vjerovah, *str. 31.*

Poglavje *Obj. 7.*

Gle! ja Ivan vidjeh drugog Anđela, gdje uzlazi od istoka sunčanoga, imajući znak Boga živoga; i povika glasom velikim četverim Anđelima, kojima bješe dano, da škode zemlji i moru, govoreći: Ne škodite zemlji ni moru ni drveću, dokle ne zabilježimo sluge Boga našega na čelima njihovim.

Pjesma:

Blag budi, Kriste, slugama,
Za koje blagost Očevu
Pri tvom milosnom priestolju
Štitnica Djeva zazivlje.

A vi, o čete blažene,
U devet korâ svrstane:
Sadašnje, stare, došaste
Pogibli od nas odbijte.

Vi, Apostoli s Prorocim,
Od višnjeg strogog Sudije
Iskrenom plaču grješnika
Oproštenje isprosite.

Vi, Mučenici grimizni,
Vi, Priznanici snježani,
Iz prognanstva nas zovite
U domovinu nebesku.

Čistijeh kolo Djevica,
I svi, što vas je pustinja
U nebo jednom poslala,
S rajnicim nas sjedinite.

Maknite ljudstvo nevjerno
Iz stranâ Kristu odanih,
Da jedan Pastir ravna nas
U jednom stadu sabrane.

Bud' Slava Ocu Višnjemu,
I Sinu Oca jedinom,
Sa Duhom Utješiteljem
U vjekovječne viekove. — Amen.

V) Uzradovat će se Sveti u slavi.

R) Veselit će se u mjestima svojim.

Ant. O kako je slavno kraljevstvo, * u kome se s Kristom vesele svi Sveti: zaodjeveni bijelim odjećama slijede Jaganjca kamo god pođe.

Veliča, *str. 30.*

Molitva.

Svemogući vjekovječni Bože, koji si nam dao, da slavimo jednom svetkovinom zasluge svih Svetih tvojih; molimo radi umnoženih zagovornika, da nam podijeliš željeno obilje tvoga smilovanja. Po Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vijeke vijekova. — *R)* Amen.

V) Gospod s vama. — *R)* I s duhom.
V) Blagosivajmo Gospoda. — *R)* Bogu hvala.
Odmah se za ovim govori Večernja za Mrtve, *počimljući neposredno s Antifonom:* Ugodit ću, *kako na str. 368.*

---

2. Studenoga.

SPOMENDAN SVIH VJERNIH MRTVIH.

Sav Oficij na Večernji i na Jutrenji govori se, kako uopće za Mrtve, str. 368, osim Štenja, koja su kako slijedi:

Na I. Noćnici.

Štenje I.

Job 7, 16-21.

Prosti mi, Gospode: jer su ništa dani moji. Što je čovjek, da ga mnogo cijeniš? ili što prislanjaš uza nj srce svoje? Pohađaš ga za rana i iznenada iskušavaš njega? Dokle me nećeš poštedjeti, i pustiti me, da progutam slinu svoju? Sagriješio sam; što ću ti činiti, o čuvaru ljudski? Zašto si me postavio naprotiv tebi, te sam postao sebi samomu težak? Zašto ne digneš grijeh moj, i zašto ne ukloniš bezakonje moje? Evo sad ću leći u prah; i ako me sutra potražiš, neće me biti.

R) Vjerujem, da Otkupitelj moj živi, i da ću u najposljednji dan uskrsnuti iz zemlje. * I u tijelu mojem vidjet ću Boga Spasitelja svoga. *V)* Ja sâm vidjet ću ga, a ne drugi; i oči će moje gledati.
I u tijelu mojem vidjet ću Boga Spasitelja svoga.

Štenje II.

Job 14, 1-6.

Čovjek rođen od žene kratka je vijeka i

pun mnogih nevolja. Kao cvijet niče i osijeca se, i bježi kao sjena, i nigda ne ostaje u istom stanju. I cijeniš da je vrijedno na takoga otvoriti oči svoje, i povesti ga sa sobom na sud? Tko može učiniti, da je čist, koji je začet od nečista sjemena? Zar ne ti, koji si jedini? Kratki su dani čovječji, broj mjeseca njegovih u tebe je: postavio si mu granice, preko kojih ne može prijeći. Odstupi malko od njega, da počine, dok ne dođe, kao nadničaru, željeni dan njegov.

R) Koji si uskrisio iz groba Lazara, kad je već zaudarao: * Ti im, Gospode, daruj pokoj i mjesto oproštenja.

V) Koji imaš doći suditi žive i mrtve i svijet ognjem.

Ti im, Gospode, daruj pokoj i mjesto oproštenja.

Štenje III.

Job 19, 20-21.

Uz kožu moju, jer se meso osušilo, prionu kost moja, jedva ostadoše usne oko zubi mojih. Smilujte se meni, smilujte se meni, barem vi, prijatelji moji, jer se ruka Božja dotakla mene. Zašto me progonite kao Bog, i mesom se mojim sitite? Tko bi mi dao, da se napišu govori moji? Tko bi mi dao, da se zabilježe u knjigu gvozdenom pisaljkom i na ploču od olova, ili dlijetom, da se urežu u kremenu? Jer znam, da Otkupitelj moj živi, i da ću u najposljednji dan uskrsnuti iz zemlje; i opet ću se zaodjenuti kožom mojom i u tijelu mojem vidjet ću Boga svojega. Ja sâm vidjet ću ga, i oči moje gledat će ga, a ne drugi: sahranjena je ova nada moja u njedrima mojim.

R) Gospode, kad dođeš suditi zemlju, gdje ću se sakriti ispred srdžbe tvoje? * Jer sam sagriješio puno za života svoga?

V) Od djela svojih

strašim se i pred tobom stidim se; kad dođeš suditi, nemoj me osuditi.

Jer sam sagriješio puno za života svoga.

Pokoj vječni daruj njima, Gospode: i svjetlost vječna svijetlila njima.

Jer sam sagriješio puno za života svoga.*

Na II. Noćnici.

Štenje IV.

Iz knjige svetog Augustina Biskupa o štovanju mrtvih.

Briga za pogreb, prilike ukopa, svečanost opijela, više je na utjehu živim, nego na pomoć mrtvim. Ipak se ne smiju zato prezreti ni zabaciti tjelesa mrtvih, osobito pravednika i vjernika, kojima se je duh sveto poslužio kao oruđem i sudom za svako dobro djelo. Jer ako je očevo odijelo ili prsten ili što drugo potomcima toliko draže, koliko je veća njihova ljubav prema pređima: to se nipošto ne smiju prezreti sama tjelesa, koja zaista nosimo mnogo usrdnije i tješnje, nego ikoje odijelo. Jer tjelesa nijesu za vanjski nakit ni za pomagalo, nego su dio same čovječje naravi. Zato su se u davno doba pravednici pobožno sahranjivali i svečano opojavali i pristojno ukopavali, pače su sami za života naređivali svojim sinovima, kako će pokopati ili prenijeti njihova tjelesa.

R) Spomeni se mene, Bože, jer je vjetar život moj; * I neka me ne pogleda oko čovječje.

V) Iz dubine vapijem k tebi, Gospode: Gospode, usliši glas moj.

I neka me ne pogleda oko čovječje.

Štenje V.

Usrdna uspomena i molitve, koje mili vjernici posvećuju mrtvima, nema sumnje, da pomažu onima, koji su, dok su još bili u tijelu, zaslužili, da im one po smrti koriste. Ali i ako koji uzrok ne dopušta, da se tjelesa pokopaju

u posvećenom mjestu, ipak se ne smiju propustiti molitve za duše mrtvih: a i sama je Crkva prihvatila tu dužnost, da se moli za sve pokojnike, koji su preminuli u kršćanskoj i katoličkoj zajednici, i ne spominjući imena njihova, nego općenitim pomenom; da onima, za koje zaborave moliti roditelji ili djeca, rodbina ili prijatelji, za njih se moli jedina dobra zajednička majka. A da nema tih molitava, koje se čine za mrtve pravom vjerom i pobožnosti, držim, da ne bi ništa koristilo dušama njihovim, ma koliko njihova mrtva tjelesa bila sahranjena u posvećenom mjestu.

R) Jaoh meni, Gospode, jer sam sagriješio mnogo za života svoga. Što da činim, bijedan? kamo da bježim, ako li ne k tebi, Bože moj? * Smiluj se meni, kada dođeš u najposljednji dan.

V) Duša je moja smućena vrlo, a ti, Gospode, priteci joj u pomoć.

Smiluj se meni, kada dođeš u najposljednji dan.

Štenje VI.

Kad je to tako, nemojmo misliti, da ćemo doći k mrtvima, za koje se brinemo, ako za njih ne prinosimo svečane žrtve bilo oltara, bilo molitava ili milostinjâ, premda ni to ne koristi svima, za koje se to čini, nego samo onima, koji za života svojega zaslužiše, da im koristi. Ali kako ne razabiramo, koji su to, treba da molimo za sve preporođene, da ne izostane nijedan od onih, do kojih ova dobročinstva mogu i moraju doći. Jer je bolje, i ako uzalud, moliti se za one, kojima niti škodi niti koristi, nego ne moliti se za one, kojima koristi. Ipak svak marljivije čini ovo za svoje, eda i njegovi budu jednako raditi za njega. Što god

se pak potroši na ukop tijela, ne koristi za spasenje, nego je to dužnost čovječnosti po onom osjećaju, koji ne da nikomu da mrzi pût svoju. Zato treba, da se brinemo koliko možemo za tijelo bližnjega, kad je nestalo onoga, koji se sâm za nj brinuo. I ako to čine oni, koji ne vjeruju u uskrsnuće tijela, koliko većma treba da čine oni, koji u nj vjeruju; da ta dužnost izvršena prema tijelu, koje je, istina, umrlo ali će i uskrsnuti i u vječnosti ostati, bude nekako i svjedočanstvo vjere njegove.

R) Ne spominji se grijeha mojih, Gospode,* Kada dođeš suditi svijet ognjem.

V) Upravi, Gospode Bože moj, pred licem tvojim, put moj.

Kada dođeš suditi svijet ognjem.

Pokoj vječni... I svjetlost...

Kada dođeš suditi svijet ognjem.

Na III. Noćnici.

Štenje VII.

Iz Poslanice prve blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

Gl. 15, 12-22.

Ako se propovijeda, da Krist uskrsnu od mrtvih, kako govore neki među vama, da nema uskrsnuća mrtvih? A ako nema uskrsnuća mrtvih, to nije ni Krist uskrsnuo. A ako Krist nije uskrsnuo, onda je uzalud propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša. A nalazimo se i lažni svjedoci Božji, što svjedočimo proti Bogu, da je uskrisio Krista, kojega nije uskrisio, ako mrtvi ne mogu uskrsnuti. Jer ako mrtvi ne mogu uskrsnuti, ni Krist nije uskrsnuo. A ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je vjera vaša, još ste u grijesima svojim; dakle i oni, koji usnuše u Kristu, izgiboše. I ako se samo u ovom životu ufamo u Krista, najnesrećniji smo od sviju ljudi. Ali Krist uskrsnu

od mrtvih, prvina usnulih, jer budući da po čovjeku dođe smrt, po čovjeku dođe i uskrsnuće mrtvih. I kako po Adamu svi umiru, tako će i po Kristu svi oživjeti.

R) Dok griješim ja svaki dan a ne kajem se, strah me smrtni smućuje: * Jer u paklu nema otkupljenja, smiluj mi se, Bože, i spasi mene.

V) Bože, u ime tvoje spasi me, i krepošću svojom izbavi mene. Jer u paklu nema otkupljenja, smiluj mi se, Bože, i spasi mene.

Štenje VIII.

Gl. 15. 35-44.

Ali će reći tkogod: kako će uskrsnuti mrtvi? i u kakvom će tijelu doći? Bezumniče, ti što siješ ne će oživjeti, ako prije ne umre. I što siješ, ne siješ tijelo, koje će biti, nego golo zrno, bilo pšenično ili drugo kakvo. A Bog mu daje tijelo kako hoće, i svakom sjemenu svoje tijelo. Nije svako tijelo isto tijelo, nego je drugo tijelo čovječje, a drugo životinjsko, drugo riblje, a drugo ptičje. I imaju tjelesa nebeska i tjelesa zemaljska: ali je druga slava nebeskih, a druga zemaljskih. Drugi je sjaj sunca, a drugi sjaj mjeseca, i drugi sjaj zvijezdâ; jer se zvijezda od zvijezde razlikuje u sjaju. Tako i uskrsnuće od mrtvih. Sije se u raspadljivosti, a ustat će u slavi; sije se u slabosti, a ustat će u kreposti; sije se tijelo tjelesno, a ustat će tijelo duhovno.

R) Gospode, nemoj me suditi po djelovanju mojem; jer nijesam učinio ništa vrijedna pred licem tvojim: zato molim veličanstvo tvoje, * Da ti, Bože, zbrišeš zloću moju.

V) Još više operi me, Gospode, od zločina mojega, i od grijeha moga očisti me. Da ti, Bože, zbrišeš zloću moju.

Štenje IX.

Gl. 15, 51-58.

Evo vam kazujem otajstvo: Svi ćemo dosta uskrsnuti, ali se ne ćemo svi promijeniti. U čas, u trenuće oka, na zvek posljednje trublje: jer će trublja zatrubiti, i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se promijeniti. Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost, i ovo umrlo da se obuče u neumrlost. A kad se ovo umrlo obuče u neumrlost, onda će se ispuniti riječ, što je napisana: proždrta je smrt u pobjedi. Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, ostan tvoj? Ostan je smrti grijeh; a sila je grijeha zakon. Ali Bogu hvala, koji nam dade pobjedu po Gospodu našemu Isukrstu. Za to, braćo moja ljubezna, budite stalni i nepokolebivi; napredujte u djelu Gospodnjemu vazda, znajući, da trud vaš nije uzalud pred Gospodom.

R) Oslobodi me, Gospode, od smrti vječne, u dan onaj strašni: * Kad se stanu kretati nebesa i zemlja: * Dok budeš dolazio suditi svijet ognjem.

R) Uzdrhtao sam ja, i strašim se, dok dolazi pretresanje i buduća srdžba.

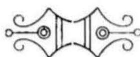
Kad se stanu kretati nebesa i zemlja.

R) Dan onaj, dan srdžbe, bijede i nevolje, dan velik i gorak jako.

Dok budeš dolazio suditi svijet ognjem.

R) Pokoj vječni daruj njima, Gospode: i svjetlost vječna svijetlila njima.

Oslobodi me, Gospode, od smrti vječne, u dan onaj strašni: Kad se stanu kretati nebesa i zemlja: Dok budeš dolazio suditi svijet ognjem.

11. Studenoga.

Sv. Martin Bisk. i Isp.

Na Večernji.

Ant. 1. Rekoše učenici * blaženome Martinu· Zašto nas zapustaš, oče? i komu nas ostavljaš sirote? Jer će vuci grabežljivi napasti stado tvoje.

Psalmi od Več. Nedj. str. 25, ali zadnji ps. 131 Spomeni se, *str. 32.*

2. Gospode, * ako sam još potreban puku tvome, ne odričem se truda: budi volja tvoja.

3. O neiskazanoga čovjeka, * kojega trud nije svladao a ni smrt nije mogla da pobjedi, koji se nije bojao umrijeti a ni kratio živjeti.

4. Očima i rukama * uvijek gledajući u nebo, nepobijeđeni duh nije popuštao u molitvi, aleluja.

5. Martin * veselo se prima u krilo Abrahamovo: Martin ovdje siromah i malen, ulazi bogat u nebo, počašćen nebeskim pjesmama.

Poglavje, Pjesma i V)R), kako na dane Isp. Bisk., str. 198.

Ant. za Veliča: O blaženoga li čovjeka, * čija duša uživa raj: radi česa se raduju Anđeli, vesele se Arkanđeli, zbor Svetaca pjeva, mnoštvo Djevica pozivlje: Ostani s nama na vijeke.

Molitva.

Bože, koji vidiš, da mi ne postojimo ni zbog koje svoje kreposti: podaj milostivo, da se zagovorom blaženoga Martina, Ispovjednika tvoga i Biskupa, zaštitimo od svih protivnosti. Po Gospodu.

13 Stud.

Sv. Didak Isp.

Kako na dane Isp. ne B., str. 201.

Molitva: Svemogući vjekovječni Bože, koji divnom uredbom odabireš što je slabo na svijetu, da zastidiš jako: podaj milostivo slabosti našoj, da pobožnim molbama blaženoga Didaka Ispovjednika tvoga, zaslužimo se uzvisiti do nebeske slave na nebesima. Po Gospodu.

19 Stud.

Sv. Elizabeta Udovica.

Kako na dane ne Djev. str. 204.

Molitva: Prosvijetli, milosrdni Bože, srca svojih vjernika, i učini po slavnim molitvama blažene Elizabete, da preziremo svjetovne ugodnosti, a radujemo se vazda nebeskom utjehom.

21. Stud. **Gospa od Zdravlja,** — *v. str. 184.*

22 Stud.

Sv. Cecilija Dj. Muč.

Kako na dane Djev. Muč. str. 203.

Molitva: Bože, koji nas veseliš obljetnom slavom blažene Cecilije Djevice i Mučenice tvoje, daj da nasljedujemo primjerom bogoljubnoga života onu, koju službom štujemo. Po Gospodu.

25 Stud.

Sv. Katarina Dj. Muč.

Kako na dane Djev. Muč. str. 203.

Molitva: Bože, koji si dao zakon Mojsiju na vrh gore Sinaja, i koji si zapovjedio Anđelima svojim, da na istome mjestu čudesno sahrane tijelo blažene Katarine Djevice i Mučenice tvoje; podaj molimo, da njezinim zaslugama i zagovorom uzmognemo doći do gore, koja je Isukrst. Koji s tobom.

30 Stud.

Sv. Andrija Apost.

Na Večernji.

Ant. 1. Zdravo dragocjeni Križu * primi učenika onoga, koji je na tebi visio Krist moj Učitelj.

Psalmi opći od Več. Apost. str. 188.

2. Blaženi Andrija * molio se govoreći: Gospode Kralju vječne slave, primi mene, koji visim na križu.

3. Andrija, Kristov sluga, * vrijedni Apostol Božji, Petrov brat i drug u muci.

4. Maksimila Kristu draga, * uze tijelo Apostolovo, i pokopa ga s mirisima u najboljem mjestu.

5. One, koji su progonili pravednika, * ti si, Gospode, potopio u paklu, i na drvetu Križa bio si vođom pravednika.

Poglavje *Rim. 10.*

Braćo: srcem se vjeruje, da se postigne pravednost, a ustima se ispovijeda, da se postigne spasenje. Jer Pismo govori: Svaki, koji u nj vjeruje, neće se smesti.

Pjesma i V)R) kako na Več. Apost. str. 191.

Ant. za Veliča: Kad je blaženi Andrija došao * k mjestu, gdje je bio Križ pripravljen, zavapi i reče: O dobri Križu, davno željeni, i već pripravljeni željnoj duši: siguran i veseo dolazim k tebi, da i ti s veseljem primiš mene učenika onoga, koji je na tebi visio.

Molitva.

Veličanstvo tvoje, Gospode, smjerno molimo: da kao što je blaženi Andrija Apostol bio Crkvi tvojoj propovjednik i upravitelj, tako

da bude kod tebe za nas vječni zagovornik. Po Gospodu.

3 Prosinca.

Sv. Franjo Ksaverski Isp.

Molitva: Bože, koji si hotio, da se indijski narodi privedu u tvoju Crkvu propovijedanjem i čudesima blaženoga Franja: podaj milostivo, da nasljedujemo primjere kreposti, kojega slavne zasluge štujemo. Po Gospodu.

6 Pros.

Sv. Nikola Isp. i Bisk.

V. na dane Bisk. str. 197.

Molitva Bože, koji si blaženoga Nikolu Biskupa ukrasio nebrojenim čudesima: podaj, molimo, da nas njegove zasluge i molitve izbave od paklenih plamena. Po Gospodu.

8 Pros. **Bezgrješno Začeće Bl. Dj. M.** *str. 173.*

13 Pros.

Sv. Lucija Djev. i Muč.

Na Večernji.

Ant. 1. Dok se molila sveta Lucija, * prikaza joj se blažena Agata i stade tješiti službenicu Kristovu.

Psalmi redom kako na Večernji Bl. Dj. M., str. 155.

2. Lucijo Djevice, * zašto od mene išteš, što i sama možeš udilj dati materi svojoj.

3. Po tebi, Lucijo Djevice, * grad Sirakusa bit će proslavljen od Gospoda Isukrsta.

4. Blagosivljam te, * Oče Gospoda moga Isukrsta, jer je po Sinu tvome ugašen oganj sa strane moje.

5. Sestro moja Lucijo, * djevice Bogu zavjetovana, zašto od mene išteš, što i sama možeš udilj dati materi svojoj.

Poglavje, pjesma i V)R) kako na Več. Djev. str. 203.

Ant. za Veliča: Takovom jakošću * utvrdi je Duh Sveti, da je Djevica Kristova ostala nepomična.

Molitva.

Usliši nas, Bože spase naš: da kao što se radujemo svetkovini blažene Lucije Djevice i Mučenice tvoje, tako da budemo uvijek prožeti čustvom prave bogoljubnosti. Po Gospodu.

21 Pros.

Sv. Toma Ap.

Sve kako na dane Apostola, str. 189, osim:

Ant. za Veliča: Jer si me vidio, * Toma, vjerovao si; blaženi koji ne vidješe, a vjerovaše.

Molitva: Daj nam, molimo, Gospode, da se dičimo svetkovinom blaženoga Tome Apostola tvoga, eda nas i zaštita njegova vazda uzdiže i da nasljedujemo njegovu vjeru prikladnom pobožnošću. Po Gospodu.

OFICIJ ZA MRTVE.

NA VEČERNJI.

Kad se Večernja za Mrtve ne govori neposredno iza prenosa mrtvaca u Crkvu ili poslije Oficija dana, moli se tiho Oče naš *i* Zdravo Marijo. *Inače se počne neposredno s Antifonom.*

Ant. 1. Ugodit ću Gospodu * u zemlji živih.

Psalam *114.*

Milo mi je, što usliši Gospod * glas molitve moje.

Što je prignuo k meni uho svoje: * za to ću ga u sve dane svoje zazivati.

Opkoliše me bolesti smrtne: * i pogibli paklene zadesiše mene.

Naiđoh na tugu i muku: * i prizvah ime Gospodnje.

O Gospode, izbavi dušu moju: * milosrdan je Gospod i pravedan, i Bog je naš milostiv.

Čuva malene Gospod: * bijah ponižen i izbavi me.

Vrati se, dušo moja, u mir tvoj: * jer ti je Gospod dobro učinio.

Jer je izbavio dušu moju od smrti: * oči moje od suza, noge moje od pada.

Ugodit ću Gospodu: * u zemlji živih.

Pokoj vječni * daruj njima, Gospode.

I svjetlost vječna * svijetlila njima.

Ant. 1. Ugodit ću Gospodu u zemlji živih.

Ant. 2. Jaoh meni, Gospode, * jer se prebivanje moje u tuđini produljilo.

Psalam 119.

Ka Gospodu u nevolji zavapih: * i on me usliši.

Gospode, oslobodi dušu moju od usana opakih: * i od jezika zlobna.

Što će ti se dati, ili što će ti se dodati: * proti zlobnom jeziku?

Oštre strijele mogućega: * sa žeravom, koja uništuje.

Jaoh meni, jer se moje prebivanje u tuđini produljilo: stanujem među stanovnicima Cedarskim: * dugo prebiva u tuđini duša moja.

Među onima, koji mrze na mir, ja sam miran: * kad im govorim, navaljuju na me ni za što.

Pokoj vječni.

Ant. 2. Jaoh meni, Gospode, jer se prebivanje moje u tuđini produljilo.

Ant. 3. Gospod te čuva * od svakoga zla: sačuvao dušu tvoju Gospod.

Psalam 120.

Podižem oči svoje ka gorama: * odakle mi dolazi pomoć.

Pomoć je meni od Gospoda: * koji stvori nebo i zemlju.

Ne će dati da popuzne noga tvoja: * niti će drijemati, koji čuva tebe.

Gle! ne će drijemati, niti će spavati, * koji čuva Izraela.

Gospod čuva tebe, Gospod je obrana tvoja: * on ti je s desne strane.

Danju te ne će sunce žeći: * ni mjesec noću.

Gospod te čuva od svakoga zla: * sačuvao dušu tvoju Gospod.

Gospod sačuvao dolazak tvoj i izlazak tvoj: * od sada i sve do vijeka.

Pokoj vječni.

Ant. 3. Gospod te čuva od svakoga zla; sačuvao dušu tvoju Gospod.

Ant. 4. Ako na bezakonja * budeš gledao, Gospode: Gospode, tko će ostati?

Psalam 129.

Iz dubine vapijem k tebi, Gospode: * Gospode, usliši glas moj.

Neka paze uši tvoje, * na glas moljenja mojega.

Ako na bezakonja budeš gledao, Gospode: * Gospode, tko će ostati?

Ali je u tebe smilovanje: * i radi zakona tvojega uzdam se u te, Gospode.

Uzda se duša moja u

riječ njegovu: * ufa se duša moja u Gospoda.

Od straže jutarnje sve do noći: * neka se ufa Izrael u Gospoda.

Jer je u Gospoda milosrđe: * i obilno u njega otkupljenje.

I on će otkupiti Izraela, * od sviju bezakonja njegovih.

Pokoj vječni.

Ant. 4. Ako na bezakonja budeš gledao, Gospode: Gospode, tko će ostati?

Ant. 5. Djela * ruku svojih, Gospode, ne prezri.

Psalam 137.

Slavit ću te, Gospode, od svega srca svojega: * jer si čuo riječi usta mojih.

Pred licem Anđelâ pjevat ću tebi: * klanjat ću se k svetom hramu tvojemu, i slavit ću ime tvoje.

Za milosrđe tvoje i istinu tvoju: * jer si uzveličao vrhu svega ime sveto tvoje.

U koji god dan zazovem te, usliši mene: * umnoži u duši mojoj krepost.

Neka te slave, Gospode, svi kraljevi zemaljski: * jer su čuli sve riječi usta tvojih.

I neka pjevaju na putovima Gospodnjim: * jer je velika slava Gospodnja.

Jer je uzvišen Gospod, vidi, što je nisko: * i što je visoko iz daleka poznaje.

Ako budem hodio u tuzi, oživjet ćeš mene: * na srdžbu neprijatelja mojih pružio si ruku svoju, i spasila me desnica tvoja.

Gospod će odvratiti za mene: * Gospode, milosrđe tvoje do vijeka: djela ruku svojih ne prezri.

Pokoj vječni.

Ant. 5. Djela ruku svojih, Gospode, ne prezri.

V) Čuh glas s neba, koji mi govori.

R) Blaženi mrtvi, koji u Gospodu umiru.

Ant. Sve, * što daje meni Otac, k meni će doći; i onoga, koji dolazi k meni, ne ću izbaciti nadvor.

Pjesan Bl. Dj. M.

Veliča * duša moja Gospoda.

I obradova se duh moj * u Bogu spasu mojemu.

Što pogleda na poniznost službenice svoje: * jer evo! od sad će me blaženom zvati svi naraštaji.

Jer mi učini velike stvari onaj, koji je moguć, * i čije je ime sveto.

I milosrđe njegovo od koljena do koljena * onim, koji ga se boje.

Učini silna djela mišicom svojom: * raspršì ohole u misli srca njihova.

Zbaci mogućnike s prijestolja, * i podiže ponizne.

Gladne napuni dobara: * a bogate otpusti prazne.

Primi Izraela slugu svojega, * spomenuvši se milosrđa svojega.

Kao što je govorio ocima našim, * Abrahamu, i potomstvu njegovu do vijeka.

Pokoj vječni.

Ant. Sve što daje meni Otac, k meni će doći; i onoga, koji dolazi k meni, neću izbaciti nadvor.

Oče naš *tiho.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

V) Od vrata paklenih.

R) Izbavi, Gospode, duše njihove.

V) Počivali u miru.

R) Amen.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj . . .

V) Gospod s Vama.

R) I s duhom . . .

Pomolimo se.

Bože, Stvoritelju i Otkupitelju svih vjernih, dušama sluga i službenica svojih udijeli otpuštenje sviju grijeha; da proštenje, koje su

vazda željele, pobožnim molitvama postignu. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekova.

R) Amen.

V) Pokoj vječni daruj njima, Gospode.

R) I svjetlost vječna svijetlila njima.

V) Počivali u miru.

R) Amen.

Ovako završuje Večernja na Mrtvi dan, niti se išta drugo doda.

Kad se Večernja govori drugda preko godine za jednog ili više Pokojnika, sve je kako gore, osim Molitve, za koju se uzme jedna od postavljenih iza Pohvala, *koja odgovara Oficiju.*

NA JUTRENJI ZA MRTVE.

Kad se Jutrenja ne govori iza kakvog drugog obreda, reče se Oče naš, Zdravo Marijo *i* Vjerovanje *tiho. Za tim odmah počinje Zaziv:*

Kralju, kojemu sve živi, * Dođite, poklonimo se.

Ponavlja se: **Kralju, kojemu sve živi, * Dođite, poklonimo se.**

Psalam 94.

Dođite, zapjevajmo Gospodu, radujmo se Bogu spasitelju svojemu: uranimo pred lice njegovo s hvalom, i u pjesmama radujmo se njemu.

Kralju, kojemu sve živi, * Dođite, poklonimo se.

Jer je Gospod velik Bog, i Kralj velik nad svim bogovima: i ne odbija Gospod puk svoj: jer su u ruci njegovoj svi krajevi zemaljski, i visine gorske on gleda.

Dođite, poklonimo se.

Jer njegovo je more i on ga je stvorio, i kopno su načinile ruke njegove: dođite, poklonimo se, i padnimo nice

pred Bogom: plačimo pred Gospodom, koji nas je stvorio, jer je on Gospod Bog naš; a mi smo puk njegov, i ovce pastve njegove.

Kralju, kojemu sve živi, * Dođite, poklonimo se.

Danas, kad čujete glas njegov, nemojte da otvrdnu srca vaša, kao kad se pobuniste u dan iskušanja u pustinji: gdje me iskušaše oci vaši: ogledaše i vidješe djela moja.

Dođite, poklonimo se.

Četrdeset godina bio sam s narodom ovim, i rekoh: Ovi vazda lutaju srcem; a oni ne spoznaše pute moje, za to im se zakleh u srdžbi svojoj, da ne će ući u pokoj moj.

Kralju, kojemu sve živi, * Dođite, poklonimo se.

Pokoj vječni daruj njima, Gospode, i svjetlost vječna svijetlila njima.

Dođite, poklonimo se.

Kralju, kojemu sve živi, * Dođite, poklonimo se.

Na I. Noćnici.

Ant. 1. Upravi, * Gospode Bože moj, pred licem tvojim put moj.

Psalam 5.

Čuj, Gospode, riječi moje: * razumij vapaj moj.

Pazi na glas molitve moje, * Kralju moj i Bože moj.

Jer se tebi molim: * Gospode, ujutro slušaš glas moj.

Ujutro stojim pred tobom i gledam: * jer si ti Bog, koji ne će bezakonja.

I pokraj tebe ne može stajati zlikovac: * niti će pred očima tvojim ustrajati nepravedni.

Mržiš sve, koji rade zlo: * satrt ćeš sve, koji govore laž.

Krvopioca i himbenika prezret će Gospod: * a ja po velikom milosrđu tvome.

Ući ću u dom tvoj: *

klanjat ću se u svetom hramu tvojem u strahu tvome.

Gospode, vodi me u pravdi tvojoj: * radi neprijatelja mojih upravi pred licem tvojim put moj.

Jer nema u ustima njihovim istine: * srce im je isprazno.

Grlo im je grob otvoren, jezikom svojim dvoliče, * sudi im, Bože!

Neka odustanu od pomisli svojih, za mnoga bezakonja njihova obori ih, * jer uvrijediše tebe, Gospode.

Pa će se radovati svi, koji se u tebe ufaju, * do vijeka će pjevati, jer ćeš ti biti s njima.

Slavit će se u tebi svi, koji ljube ime tvoje: * jer ti blagosivaš pravednika.

Gospode, kao štitom milosti svoje * ti si nas okrunio.

Pokoj vječni.

Ant. 1. Upravi, Gospode Bože moj, pred licem tvojim put moj.

Ant. 2. Obrni se, * Gospode, i izbavi dušu moju, jer mrtvi ne spominju tebe.

Psalam 6.

Gospode, u gnjevu svome ne pokaraj me, * niti u srdžbi svojoj ne kazni mene.

Smiluj mi se, Gospode, jer sam nemoćan, * ozdravi me, Gospode, jer su uzdrhtale kosti moje.

I duša je moja smućena veoma, * a ti, Gospode, dokle ćeš?

Obrni se, Gospode, i izbavi dušu moju: * spasi me poradi milosrđa svoga.

Jer mrtvi ne spominju tebe: * a u paklu tko će te hvaliti?

Iznemogao sam od jecanja svoga, svaku noć kvasim postelju svoju: * suzama svojim natapam prostirku svoju.

Pomutilo se od gnjeva oko moje: * postarao sam se među svim neprijateljima svojim.

Odstupite od mene

svi, koji činite nepravdu: * jer je Gospod uslišio glas plača mojega.

Uslišio je Gospod molbu moju: * Gospod je molitvu moju primio.

Porumenjeli i smeli se jako svi neprijatelji moji,* obratili se i zasramili veoma brzo.

Pokoj vječni.

Ant. 2. Obrni se, Gospode, i izbavi dušu moju, jer mrtvi ne spominju tebe.

Ant. 3. Da ne ugrabi * kao lav dušu moju, dok nema tko da izbavi, ni tko da spasi.

Psalam 7.

Gospode, Bože moj u tebe se uzdam: * spasi me od svih, koji me progone, i izbavi mene.

Da ne ugrabi kao lav dušu moju: * dok nema tko da izbavi, ni tko da spasi.

Gospode Bože moj, ako sam to učinio, * ako je krivica u rukama mojim.

Ako sam zlo za zlo vratio: * neka padnem pred neprijatelje svoje bez pomoći.

Neka progoni neprijatelj dušu moju i neka je stigne, i neka pogazi na zemlju život moj, * i slavu moju u prah obrati.

Ustani, Gospode, u gnjevu svojem: * digni se na žestinu neprijatelja mojih.

Ustani, Gospode Bože moj, po riječi, koju si dao: * i zbor narodâ sleći će se oko tebe.

Za to iziđi na visinu: * Gospod sudi narodima.

Sudi mi, Gospode, po pravici mojoj, * i po nevinosti mojoj neka mi bude.

Neka nestane zloće bezbožničke, a pravednika ukrijepi: * ti, Bože, koji istražuješ srca i bubrege.

Prava mi pomoć dolazi od Gospoda, * koji spasava one, koji su prava srca.

Bog je pravedan sudac, jak i ustrpljiv: *

zar će se gnjeviti s dana na dan?

Ako se ne obratite, zavitlat će mačem svojim: * već je nategnuo luk svoj i naperio ga.

I na njem drži pripravno smrtonosno oruđe: * načinio je strijele svoje da pale.

Gle! protivnik moj zače nepravdu: * trudan bijaše zlobom i rodi bezakonje,

Kopao je jamu i iskopao ju: * i pade u jamu, koju je načinio.

Zloba njegova obrati se na glavu njegovu: * i bezakonje njegovo pade na tjeme njegovo.

Hvalit ću Gospoda za pravdu njegovu: * i pjevat ću imenu Gospoda višnjega!

Pokoj vječni.

Ant. 3. Da ne ugrabi kao lav dušu moju, dok nema tko da izbavi, ni tko da spasi.

V) Od vrata paklenih.

R) Izbavi, Gospode, duše njihove.

Oče naš *sav tiho.*

Štenja počinju i završuju, kako niže bez ikakova dodatka.

Na Mrtvi dan Štenja su posebna, kako na str. 358.

Štenje I.

Job 7, 16-21.

Prosti mi, Gospode: jer su ništa dani moji. Što je čovjek, da ga mnogo cijeniš? ili što prislanjaš uza nj srce svoje? Pohađaš ga za rana i iznenada iskušavaš njega? Dokle me nećeš poštedjeti, i pustiti me, da progutam slinu svoju? Sagriješio sam; što ću ti činiti, o čuvaru ljudski? Zašto si me postavio naprotiv tebi, te sam postao sebi samomu težak? Zašto ne digneš grijeh moj, i zašto ne ukloniš bezakonje moje? Evo sad ću leći u prah; i ako me sutra potražiš, neće me biti.

R) Vjerujem, da Otkupitelj moj živi, i da ću u najposljednji dan uskrsnuti iz zemlje. * I u tijelu mojem vidjet ću Boga Spasitelja svoga.

V) Ja sâm vidjet ću ga, a ne drugi; i oči će moje gledati.

I u tijelu mojem vidjet ću Boga Spasitelja svoga.

Štenje II.

Job 10, 1-7.

Dodijao je duši mojoj život moj, započet ću proti sebi govor svoj, govorit ću u gorkosti duše svoje. Reći ću Bogu: Nemoj me osuditi: kaži mi, zašto me tako sudiš? Zar ti je milo, što me ozloglasuješ, i što mučiš mene, djelo ruku svojih, i pripomagaš savjet bezbožnički? Jesu li u tebe oči tjelesne, vidiš li, kao što vidi čovjek? Jesu li dani tvoji kao dani čovječji, i godine tvoje kao vijek ljudski, te istražuješ bezakonje moje i grijeh moj ispituješ? Ti znaš, da nijesam ništa zla učinio, a nema nikoga, tko bi me mogao iz tvoje ruke izbaviti.

R) Koji si uskrisio iz groba Lazara, kad je već zaudarao: * Ti im, Gospode, daruj pokoj i mjesto oproštenja.

V) Koji imaš doći suditi žive i mrtve i svijet ognjem.

Ti im, Gospode, daruj pokoj i mjesto oproštenja.

Štenje III.

Job 10, 8-12.

Ruke su me tvoje učinile i umijesile me svega u naokolo: pa tako naglo sunovraćaš mene? Spomeni se, molim te, da si me od gliba učinio, i da ćeš me u prah obratiti. Nijesi li me kao mlijeko izmuzao i kao sir usirio? Kožom i mesom zaodjeo si me, koštima i žilama sklopio mene. Životom i milosrđem obdario si me, i pohođenje tvoje čuvalo je duh moj.

R) Gospode, kad dođeš suditi zemlju, gdje ću se sakriti ispred srdžbe tvoje? * Jer sam sagriješio puno za života svoga?

V) Od djela svojih strašim se i pred tobom stidim se; kad dođeš suditi, nemoj me osuditi.

Jer sam sagriješio puno za života svoga.

Pokoj vječni daruj njima, Gospode: i svjetlost vječna svijetlila njima.

Jer sam sagriješio puno za života svoga.

Na II. Noćnici.

Ant. 1. Na mjesto paše* ondje me je namjestio.

Psalam 22.

Gospod me ravna, i ništa mi ne će manjkati: * na mjesto paše ondje me je namjestio.

Na vodi okrepe odgojio me: * dušu je moju povratio.

Vodio me po stazama pravde, * poradi imena svoga.

Pa i ako ushodim pored sjene smrti, ne ću se bojati zala: * jer ti si sa mnom.

Prut tvoj, i štap tvoj: * oni su me utješili.

Prostr'o si pred licem mojim stol, * protiv onih, koji me smućuju.

Pomazao si uljem glavu moju: * i čaša moja opojna kako je sjajna!

I milosrđe tvoje pratit će me, * u sve dane života moga.

Da prebivam u domu Gospodnjem, * za dugo dana.

Pokoj vječni.

Ant. 1. Na mjesto paše ondje me je namjestio.

Ant. 2. Grijehâ * mladosti moje i bezumlja moga ne spominji se, Gospode.

Psalam 24.

K tebi, Gospode, podižem dušu svoju:* Bože moj, u tebe se ufam, ne daj, da se osramotim.

Ne daj, da me izruže neprijatelji moji: * jer svi, koji se u te uzdaju, ne će se smesti.

Neka se smetu svi, koji zlo rade * bez uzroka!

Pokaži mi putove svoje: * nauči me hoditi stazama tvojim.

Uputi me u istini svojoj i nauči me: * jer si ti Bog, spasitelj moj, tebe čekam po vas dan.

Spomeni se milosrđa svojega, Gospode, * i milosti svoje, koja je od vijeka.

Grijehâ mladosti moje, * i bezumlja moga ne spominji se.

Po milosti svojoj spomeni se mene: * radi dobrote tvoje, Gospode!

Dobar je i pravedan Gospod: * toga radi poučava one, koji pogriješe na putu.

Vodi krotke u pravdi: * uči miroljubive putove svoje.

Svi su putovi Gospodnji milost i istina: * onima, koji traže zavjet njegov i naredbe njegove.

Radi imena svojega, Gospode, oprosti grijeh moj: * jer je velik.

Koji se čovjek boji Gospoda? * On će mu pokazati put, koji ima izabrati.

Duša će njegova u dobru počivati: * i potomstvo će njegovo baštiniti zemlju.

Gospod je obrana onima, koji ga se boje: * i njima objavljuje zavjet svoj.

Oči su mi svagda upravljene ka Gospodu: * jer će on izvući iz zamke noge moje.

Pogledaj na me i smiluj se meni: * jer sam osamljen i siromah.

Pomnožili su se jadi srca mojega: * iz tjeskobe moje izbavi mene.

Vidi poniženje moje i muku moju: * i oprosti mi sve grijehe moje.

Pogledaj neprijatelje moje, jer ih je mnogo,* i pakosnom mržnjom mrze mene.

Sačuvaj dušu moju i izbavi me: * nedaj da se osramotim, jer se u tebe ufam.

Bezazleni i pravedni pridružiše se meni: * jer tebe ja čekam.

Izbavi, Bože, Izraela,* od svih nevolja njegovih

Pokoj vječni.

Ant. 2. Grijehâ madosti moje i bezumlja

moga ne spominji se, Gospode.

Ant. 3. Vjerujem, da ću vidjeti * dobra Gospodnja u zemlji živih.

Psalam 26.

Gospod je prosvijetljenje moje, i spasenje moje: * koga da se bojim?

Gospod je branitelj života moga: * pred kim, da strepim?

Ako navale na me zločinci, * da jedu meso moje.

Neprijatelji moji, koji me muče: * oni će obnemoći i pasti.

Ako se protiv mene vojska utabori: * ne će se bojati srce moje.

Ako se na me i rat digne: * ja ću se svejedno uzdati.

Za jedno samo molim Gospoda, samo to želim, * da prebivam u domu Gospodnjemu sve dane života svoga.

Da gledam slavu Gospodnju, * i pohađam hram njegov.

Jer bi me sakrio u stanu svojemu: * u zlo doba sklonio bi me pod sjenu šatora svojega.

Podigao bi me na visoku stijenu: * i uzvisio bi glavu moju nad neprijateljima mojim.

A ja bih obilazio šator njegov i prinosio bih svečane žrtve: * pjevao bih i slavio bih Gospoda uz gusle.

Čuj, Gospode, glas moj, kojim vapim k tebi: * smiluj mi se, usliši mene.

Tebi govori srce moje, tebe traži lice moje: * lice tvoje, Gospode, tražim.

Ne odvrati od mene lica svojega: * ne udalji se u gnjevu od sluge svojega.

Budi pomoćnik moj: * ne zapusti me i ne prezri me, Bože spasenja moga.

Jer me otac moj i mati moja ostaviše: * ali će me Gospod primiti.

Zakon puta svojega stavi, Gospode, preda me, * i vodi me pravom

stazom zbog neprijatelja mojih.

Nemoj me dati na volju onih, koji me muče: * jer ustaše na me lažni svjedoci, i zloba slăga proti sebi.

Vjerujem, da ću vidjeti dobra Gospodnja: * u zemlji živih.

Očekuj Gospoda, hrabro se drži: * neka se ukrijepi srce tvoje i čekaj Gospoda.

Pokoj vječni.

Ant. 3. Vjerujem, da ću vidjeti dobra Gospodnja u zemlji živih.

V) Namjestit će ih Gospod s poglavicama.

R) S poglavicama puka svojega.

Oče naš *sav tiho.*

Štenje IV.

Job 13, 22-28.

Odgovori mi: Koliko je bezakonja i grijeha mojih, pokaži mi moja zločinstva i prijestupe. Zašto sakrivaš lice svoje i držiš me za neprijatelja svoga? Protiv lista, koji vjetar nosi, pokazuješ moć svoju, i suhu slamku goniš. Jer pišeš na me gorčine, i hoćeš da me satreš grijesima mladosti moje. Spùtio si žilom nogu moju, i paziš na sve staze moje, i motriš stope nogu mojih: a ja kao truhlina imam se raspasti, i kao haljina, koju izjeda griznica.

R) Spomeni se mene, Bože, jer je vjetar život moj; * I neka me ne pogleda oko čovječje.

V) Iz dubine vapijem k tebi, Gospode: Gospode, usliši glas moj.

I neka me ne pogleda oko čovječje.

Štenje V.

Job 14 1-6.

Čovjek rođen od žene kratka je vijeka i pun mnogih nevolja. Kao cvijet niče i osijeca se, i bježi kao sjena, i nigda ne ostaje u istom stanju. I cijeniš da je vrijedno na takoga otvoriti oči svoje, i povesti ga sa sobom na sud? Tko može učiniti, da je čist, koji je začet od nečista

sjemena? Zar ne ti, koji si jedini? Kratki su dani čovječji, broj mjeseca njegovih u tebe je: postavio si mu granice, preko kojih ne može prijeći. Odstupi malko od njega, da počine, dok ne dođe, kao nadničaru, željeni dan njegov.

R) Jaoh meni, Gospode, jer sam sagriješio mnogo za života svoga. Što da činim, bijedan? kamo da bježim, ako li ne k tebi, Bože moj? * Smiluj se meni, kada dođeš u najposljednji dan.

V) Duša je moja smućena vrlo, a ti, Gospode, priteci joj u pomoć.

Smiluj se meni, kada dođeš u najposljednji dan.

Štenje VI.

Job 14, 13-16.

Tko će mi dati, da me u grobu zaštitiš, i da me sakriješ, dok mine srdžba tvoja, i da mi odrediš rok, kad ćeš me se spomenuti? Zar misliš, da će mrtav čovjek opet oživjeti? Sve dane, u koje sad vojujem, čekam dok mi dođe promjena. Zazvat ćeš me, i ja ću ti se odazvati: djelu ruka tvojih pružit ćeš desnicu. Ti si doista prebrojio korake moje, ali prosti grijehe moje.

R) Ne spominji se grijeha mojih, Gospode,* Kada dođeš suditi svijet ognjem.

V) Upravi, Gospode Bože moj, pred licem tvojim, put moj.

Kada dođeš suditi svijet ognjem.

Pokoj vječni... I svjetlost...

Kada dođeš suditi svijet ognjem.

Na III. Noćnici.

Ant. Dostoj se, * Gospode, izbaviti me: Gospode, pohiti mi u pomoć.

Psalam 39.

Željno sam očekivao Gospoda, * i pogleda na me.

Usliši molbe moje: * i izvadi me iz jame nevolje i iz dubokog gliba.

Postavi na kamen noge moje: * i upravi korake moje.

I metnu u usta moja pjesmu novu: * pjesmu zahvalnicu Bogu našemu.

Vidjet će mnogi i bojat će se: * i ufat će se u Gospoda.

Blago čovjeku, kome je ime Gospodnje ufanje njegovo: * i ne obazire se na taštine i lažna bezumlja.

Mnoga su čudesa, koja si ti učinio, Gospode Bože moj: * i misli tvoje nitko ne može shvatiti.

Naviještat ću i kazivat ću: * nema im broja.

Žrtve i prinosa ne ćeš:* nego si mi uši otvorio.

Žrtve paljenice i koja se za grijeh prinosi, ne tražiš: * za to rekoh: evo dolazim.

Na čelu knjige pisano je za me, da činim volju tvoju: * Bože moj, hoću, zakon mi je tvoj posred srca.

Naviještam pravdu tvoju u skupštini velikoj: * evo, usta svoja ne zatvaram: Gospode, ti znaš.

Pravdu tvoju ne sakrivam u srcu svome: * istinu * tvoju i spasenje tvoje razglašujem.

Ne tajim milosrđe tvoje i istinu tvoju: * od sabora velikog.

A ti, Gospode, ne udalji smilovanja svojega od mene: * milosrđe tvoje i istina tvoja neka me vazda štite.

Jer me opkoliše zla, kojima nema broja: * stigoše me bezakonja moja, i ne mogu da gledam.

Ima ih više nego vlasi na glavi mojoj: * srce me moje ostavi.

Dostoj se, Gospode, izbaviti me: * Gospode, pohiti mi u pomoć.

Smeli se i postiđeli ujedno, koji traže dušu moju: * da je pogube.

Odstupili natrag zasramljeni: * koji mi zlo hoće.

Osjetili odmah svu sramotu svoju, * koji mi govore: Neka, neka!

Veselili se i radovali u tebi svi, koji traže tebe: * i oni, koji ljube

spasenje tvoje, klicali vazda: Nek se veliča Gospod.

A ja sam siromah i ubog: * Gospod se za me brine.

Pomoćnik moj, i zaštitnik moj ti si: * Bože moj, ne kasni.

Pokoj vječni.

Ant. 1. Dostoj se, Gospode, izbaviti me: Gospode, pohiti mi u pomoć.

Ant. 2. Ozdravi, Gospode, * dušu moju, jer sagriješih tebi.

Psalam 40.

Blago onome, koji se zauzimlje za potrebna i siromaha: * u zli dan izbavit će njega Gospod.

Gospod će ga sačuvati i poživiti, i učinit će ga blaženim na zemlji: * i ne će ga predati na volju neprijateljima njegovim.

Gospod će mu pomoći na postelji bolesti njegove: * sasvim ćeš mu promijeniti stanje u nemoći njegovoj.

Ja rekoh: Gospode, smiluj se meni: * ozdravi dušu moju, jer sagriješih tebi.

Neprijatelji moji govore zlobno za mene: * Kad će umrijeti, i ime njegovo poginuti?

I ako tko dođe, da me vidi, lažno govori: * srce njegovo skuplja u sebi zlobu.

Pa izlazi nadvor, * i ruga se.

Šapću proti meni među sobom svi neprijatelji moji: * i zlo mi misle.

Riječ zlobnu upraviše proti meni: * zar će igda onaj, koji spava, ustati?

Pa i čovjek, s kojim sam živio u miru i u koga se uzdah: * koji blagovaše kruh moj, podiže na me petu.

Ali ti, Gospode, smiluj se meni, i podigni me: * a ja ću im vratiti.

Po tome ću poznati, da sam ti mio: * ako se ne uzraduje neprijatelj moj nada mnom.

Nego me ti radi moje nevinosti primiš: * i u-

tvrdiš me pred licem tvojim na vijeke.

Blagoslovljen Gospod, Bog Izraelov, od vijeka i sve do vijeka: * budi, budi.

Pokoj vječni.

Ant. 2. Ozdravi, Gospode, dušu moju. jer sagriješih tebi.

Ant. 3. Žeđa * duša moja Boga živoga: kad ću doći i pokazati se pred licem Gospodnjim?

Psalam 41.

Kako čezne jelen za izvorima vodâ: * tako čezne duša moja za tobom, Bože.

Žeđa duša moja Boga jakoga živoga: * kad ću doći i pokazati se pred licem Božjim.

Suze su mi postale kruh danju i noću: * dok mi govore svaki dan: Gdje je Bog tvoj?

Za ovim uzdišem i rastapa se u meni duša moja: * da mi je poći u sveti šator, u dom Božji.

Glasom veselja i hvale: * kao na veseloj gozbi.

Zašto si žalosna, dušo moja? * i zašto me smućuješ?

Ufaj se u Boga, jer ću ga još slaviti: * spasitelja mojega i Boga mojega.

Smućena je u meni duša moja: * kad se sjetim tebe u zemlji Jordanskoj i Hermonskoj, na maloj gori.

Bezdana izazivlje bezdanu, * šûmom slapova tvojih.

Sve vode tvoje i valovi tvoji: * navališe na mene.

Ali Gospod šalje danju milost svoju: * a ja mu noću pjesmu pjevam.

Molim se Bogu života mojega: * govorim Bogu: ti si moj zaštitnik.

Zašto si me zaboravio? * i zašto idem žalostan i neprijatelj me bije?

Dok se satiru kosti moje, * rugaju mi se neprijatelji moji, mučitelji moji.

I govore mi svaki dan: Gdje je Bog tvoj?* Zašto si žalosna, dušo moja? i zašto me smućuješ?

Ufaj se u Boga, jer ću ga još slaviti: * spasitelja mojega i Boga mojega.

Pokoj vječni.

Ant. 3. Žeđa duša moja Boga živoga: kad ću doći i pokazati se pred licem Gospodnjim?

V) Ne predaj zvjerima duše, koje te slave.

R) I duše ubogih tvojih ne zaboravi do kraja.

Oče naš *sav tiho.*

Štenje VII.

Job 17, 1-3, 11-15.

Duh moj slabi, dani se moji skraćuju, i samo mi grob ostaje. Nijesam sagriješio, a oko moje provodi noći u gorkosti. Oslobodi me, Gospode, i postavi me uza se, pa neka koja mu drago ruka vojuje proti meni. Dani moji prođoše, misli se moje raspršiše, mučeći srce moje. Noć obratiše u dan, i opet iza tmina nadam se svjetlosti. Ako izdržim, grob je kuća moja, i u tminama je prostrta postelja moja. Truhlosti rekoh: ti si otac moj; a crvima: vi ste majka moja i sestra moja. Gdje je dakle sad očekivanje moje, i ustrpljenje moje tko će gledati?

R) Dok griješim ja svaki dan a ne kajem se, strah me smrtni smućuje: * Jer u paklu nema otkupljenja, smiluj mi se, Bože, i spasi mene.

V) Bože, u ime tvoje spasi me, i krepošću svojom izbavi mene.

Jer u paklu nema otkupljenja, smiluj mi se, Bože, i spasi mene.

Štenje VIII.

Uz kožu moju, jer se meso osušilo, prionu kost moja, jedva ostadoše usne oko zubi mojih. Smilujte se meni, smilujte se meni, barem vi, prijatelji moji, jer se

ruka Božja dotakla mene. Zašto me progonite kao Bog, i mesom se mojim sitite? Tko bi mi dao, da se napišu govori moji? Tko bi mi dao, da se zabilježe u knjigu gvozdenom pisaljkom i na ploču od olova, ili dlijetom, da se urežu u kremenu? Jer znam, da Otkupitelj moj živi, i da ću u najposljednji dan uskrsnuti iz zemlje; i opet ću se zaodjenuti kožom mojom i u tijelu mojem vidjet ću Boga svojega. Ja sâm vidjet ću ga, i oči moje gledat će ga, a ne drugi: sahranjena je ova nada moja u njedrima mojim.

R) Gospode, nemoj me suditi po djelovanju mojem; jer nijesam učinio ništa vrijedna pred licem tvojim: zato molim veličanstvo tvoje, * Da ti, Bože, zbrišeš zloću moju.

V) Još više operi me, Gospode, od zločina mojega, i od grijeha moga očisti me. Da ti, Bože, zbrišeš zloću moju.

Štenje IX.

Job, 10, 18-22.

Zašto si me izvadio iz utrobe? O da umrjeh, da me ni oko ne vidje. Bio bih kao da nigda nijesam bio, iz utrobe prenesen u grob. Zar se ne će brzo svršiti ovo malo dana mojih? Pusti me dakle, da malo oplačem bol svoju, prije nego pođem, odakle se neću vratiti, u zemlju tamnu i zastrtu smrtnom maglom: u zemlju žalosti i tminâ, gdje je sjena smrtna, i nikakav red, nego stanuje vjekovječna strahota.

R) Oslobodi me, Gospode, od smrti vječne, u dan onaj strašni: * Kad se stanu kretati nebesa i zemlja: * Dok budeš dolazio suditi svijet ognjem.

R) Uzdrhtao sam ja, i strašim se, dok dolazi pretresanje i buduća srdžba.

Kad se stanu kretati nebesa i zemlja.

R) Dan onaj, dan srdžbe, bijede i nevolje, dan velik i gorak jako. Dok budeš dolazio suditi svijet ognjem.

R) Pokoj vječni daruj njima, Gospode: i svjetlost vječna svijetlila njima.

Oslobodi me, Gospode, od smrti vječne, u dan onaj strašni: Kad se stanu kretati nebesa i zemlja: Dok budeš dolazio suditi svijet ognjem.

NA POHVALAMA.

Počne se neposredno s Antifonom.

Ant. 1. Uzigrat će * pred Gospodom kosti poniženе.

Psalam 50.

Smiluj se meni, Bože,* po velikomu milosrđu svome.

I po mnoštvu smilovanja svoga, * zbriši zloću moju.

Još više operi me od zločina mojega: * i od grijeha moga očisti me.

Jer zločin svoj ja poznajem: * i grijeh moj proti meni je vazda.

Tebi samome zgriješih i zlo pred tobom učinih: * da se nađeš pravedan u riječima svojim, i dobiješ, kad te sude.

Evo bo u zloći začet jesam: * i u grijesima zače me mati moja.

Jer eto si istinu obljubio: * skrovitu i otajnu mudrost svoju očitovao si meni.

Oškropi me isopom i očistit ću se: * operi me, i postat ću bjelji od snijega.

Daj mi, da slušam radost i veselje: * i uzigrat će kosti poniženе.

Odvrati lice svoje od grijeha mojih: * i sve opačine moje zbriši.

Srce čisto stvori u meni, Bože: * i duh prav obnovi u grudima mojim.

Ne odbaci me od lica svoga: * i duh svoj sveti ne uzmi od mene.

Vrati mi radost spa-

senja svoga: * i duhom jakim ukrijepi me.

Učit ću grješnike pute tvoje: * i bežbožnici k tebi će se obratiti.

Oslobodi me od krvi, Bože, Bože spasenja mojega, * i jezik će moj slaviti pravdu tvoju.

Gospode, otvori usne moje: * i usta će moja naviještati hvalu tvoju.

Jer da si hotio posvetilište, bio bih ga doista prikazao: * ali žrtvama ti se ne naslađuješ.

Posvetilište je Bogu duh skrušen: * srce skrušeno i poniženo, Bože, nećeš odbaciti.

Dobrostiv budi, Gospode, po blagoj volji svojoj Sionu: * da se sagrade zidovi Jerusalemski.

Tada ćeš primati posvetilište pravde, prinose i žrtve: * tada će na žrtvenik tvoj stavljati junčiće.

Pokoj vječni.

Ant. 1, Uzigrat će pred Gospodom kosti poniženе.

Ant. 2. Usliši, Gospode, * molitvu moju: k tebi dolazi svako tijelo.

Psalam 64.

Tebi, Bože, pripada pjesma na Sionu: * i tebi se izvršuju zavjeti u Jerusalemu.

Usliši molitvu moju: * k tebi dolazi svako tijelo.

Veliki su grijesi naši: * ali ti ćeš se smilovati bezakonjima našim.

Blago onome, koga ti odabereš i primiš: * prebivat će u dvorima tvojim.

Nasitit ćemo se dobrima doma tvojega: * svet je hram tvoj, divan i uzvišen.

Usliši nas, Bože, spasitelju naš, * ufanje svih krajeva zemaljskih i preko mora daleko.

Ti si postavio gore krepošću svojom, opasan moću: * ti gibljeÅ¡ dubinu mora, bučne valove njegove.

Straše se narodi, i koji žive na krajevima zemaljskim boje se znamenja tvojih: * a nas

razveseljuješ jutrom i večerom.

Pohađaš zemlju i natapaš je: * obilno je obogaćuješ.

Rijeka Božja puna je vode, spremaš hranu za njih: * jer si tako uredio.

Brazde njezine napajaš i umnožavaš usjeve njezine: * kišnim kapljama veseli se, što klije.

Ti kruniš godinu blagoslovom dobrote svoje: * i polja tvoja obilno rađaju.

Pretili su pašnjaci pustinje: * i humovi se opasuju radošću.

Livade su osute stadima, i doline obiluju žitom: * sve se veseli i pjesmu pjeva.

Pokoj vječni.

Ant. 2. Usliši, Gospode, molitvu moju: k tebi dolazi svako tijelo.

Ant. 3. Drži me * desnica tvoja, Gospode.

Psalam 62.

Bože, Bože moj, * pred tobom od svanuća bdijem.

Žedna je tebe duša moja, * za tobom čezne tijelo moje.

U zemlji pustoj i bezputnoj i bezvodnoj: * kao u svetinji ja dolazim preda te, da vidim krepost tvoju, i slavu tvoju.

Jer je milosrđe tvoje bolje od života: * usne će moje hvaliti tebe.

Blagosivljat ću te za života svoga: * u ime tvoje dizat ću ruke svoje.

Kao salom i pretilinom neka se napuni duša moja: * pa će te usta moja zanosno hvaliti.

Kad se tebe spominjem na postelji svojoj, jutrom rano razmišljam o tebi: * jer si ti moj pomoćnik.

I u sjeni krila tvojih veselim se, svom dušom svojom prijanjam k tebi: * desnica tvoja me drži.

A oni zaludu traže dušu moju saći će u dno zemlje: * bit će predani u ruke mača, bit će plijenom lisicama.

A Kralj će se veseliti

u Bogu, hvalit će se svi, koji ga štuju: * jer su zatisnuta usta onih, koji govore opako.

Pokoj vječni.

Ant. 3. Drži me desnica tvoja, Gospode.

Ant. 4. Od vrata paklenih * izbavi, Gospode, dušu moju.

Pjesan Ezekije.

Ja rekoh: O polovici danâ svojih: * idem k vratima paklenim.

Tražih ostatak godina svojih: * Rekoh: Ne ću vidjeti Gospoda Boga u zemlji živih.

Ne ću više gledati čovjeka, * i stanovnika mira.

Vijek moj uzet je i odnešen je od mene: * kakono šator pastirski.

Prekinut je, kao od tkalca, život moj: dok sam još snovao, prereže me: * od jutra do večera umorit ćeš mene.

Uzdao sam se od jutra, * kao lav tako si satro sve kosti moje.

Od jutra do večera umorit ćeš me: * kao ptić lastavičin tako pijučem, gučem kao golubica.

Oslabiše oči moje: * gledajući u visinu.

Gospode, pritisnut sam, zauzmi se za me: * Što da rečem ili što da mi odgovori, kad je on učinio?

Prebrajat ću pred tobom sve godine svoje: * u gorkosti duše svoje.

Gospode, ako se tako živi i takav je život duha mojega, pokaraj me i oživi me: * pa će se u pokoj okrenuti gorkost moja pregorka.

Izbavio si dušu moju, da ne izgine: * bacio si za leđa svoja sve grijehe moje.

Jer te ne će pakao slaviti, ni smrt te hvaliti: * niti će koji slaze u grob, očekivati obećanje tvoje.

Živ, samo živ, slavit će te, kao i ja danas: * otac će sinovima javljati istinu tvoju.

Gospode, spasi me: * i pjesme naše pjevat

ćemo sve dane života našega u domu Gospodnjem.

Pokoj vječni.

Ant. 4. Od vrata paklenih izbavi, Gospode, dušu moju.

Ant. 5. Svaki duh * neka hvali Gospoda.

Psalam 150.

Hvalite Gospoda u svetinji njegovoj: * hvalite ga u tvrđi slave njegove.

Hvalite ga prema kreposti njegovoj: * hvalite ga prema mnoštvu veličine njegove.

Hvalite ga uz glas trublje: * hvalite ga uz psaltir i kitaru.

Hvalite ga s bubnjem i u zboru: * hvalite ga uz žice i svirale.

Hvalite ga uz blagoglasne cimbale: hvalite ga uz cimbale zvučne: * svaki duh neka hvali Gospoda!

Pokoj vječni.

Ant. 5. Svaki duh neka hvali Gospoda.

V) Čuh glas s neba, gdje mi govori.

R) Blaženi mrtvi, koji u Gospodu umiru.

Ant. Ja sam * uskrsnuće i život: koji vjeruje u mene, i ako umre, živjet će: i svaki, koji živi i vjeruje u mene, ne će umrijeti u vijeke.

Pjesan Zaharije.

Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov, * jer pohodi, i otkupi puk svoj.

I podiže nam jakost spasenja * u domu Davida sluge svojega.

Kako je govorio kroz usta svetih proroka svojih, * koji su od vijeka.

Spasenje od neprijatelja naših, * i iz ruku sviju, koji mrze na nas.

Da učini milosrđe ocima našim: * i spomene se zavjeta svoga svetoga.

Zakletve, kojom se zakle Abrahamu ocu našemu, * da će nam dati:

Da bez straha, od ruke neprijatelja naših oslobođeni, * služimo Njemu.

U svetosti i pravdi

pred njim, * po sve dneve naše.

A ti, dijete, zvat ćeš se Prorok Previšnjega: * jer ćeš ići naprijed pred licem Gospodnjim, da pripraviš pute njegove:

Da daš znanje spasenja puku njegovu: * na otpuštenje grijeha njihovih.

Po dubokom milosrđu Boga našega: * po kojem nas je pohodio istok s visine.

Da prosvijetli one, koji sjede u tminama, i u sjeni smrtnoj: * da upravi noge naše na put mira.

Pokoj vječni.

Ant. Ja sam uskrsnuće i život: koji vjeruje u mene, i ako umre, živjet će: i svaki, koji živi i vjeruje u mene, ne će umrijeti u vijeke.

Oče naš *tiho.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

V) Od vrata paklenih.

R) Izbavi, Gospode, duše njihove.

V) Počivali u miru.

R) Amen.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj . . .

V) Gospod s vama.

R) I s duhom.

Pomolimo se.

Bože, Stvoritelju i Otkupitelju svih vjernih, dušama sluga i službenica svojih udijeli otpuštenje sviju grijeha; da proštenje, koje su vazda željele, pobožnim molitvama postignu. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekova.

R) Amen.

V) Pokoj vječni daruj njima, Gospode.

R) I svjetlost vječna svijetlila njima.

V) Počivali u miru.

R) Amen.

DRUGE MOLITVE ZA MRTVE.

Na dan ukopa mrtvaca.

Odriješi, molimo, Gospode, dušu sluge svoga (službenice svoje), N... da mrtav (mrtva) svijetu tebi živi: i što je po slabosti tijela ljudskim općenjem prestupio(la), ti otari oproštenjem premilosrdnoga smilovanja. Po Gospodu.

Druga molitva na dan ukopa.

Odriješi, molimo te, Gospode, dušu sluge svoga (službenice svoje) N... od svake grješne sveze: da u slavi uskrsnuća među svetim i odabranim tvojim uskrsnut (uskrsnuta) odahne. Po Gospodu.

Na dan 3, 7 i 30. ukopa.

Molimo, Gospode, da se dostojiš duši sluge svoga N. (službenice svoje N.) kojeg (koje) ukopa dan treći (sedmi, trideseti) spominjemo, podijeliti društvo svetih i odabranih tvojih; i da uliješ vječitu rosu svojega milosrđa. Po Gospodu.

Na godišnjicu smrti.

Bože, oproštenja Gospode; daj duši sluge svojega (službenice svoje, *ili* dušama sluga i službenica svojih) čiju (kojih) godišnjicu ukopa spominjemo, stan okrepe, blaženstvo mira i sjaj svjetlosti. Po Gospodu.

Za pokojnog Papu.

Bože, koji si hotio svojom neizrecivom odredbom slugu svoga *N.* ubrojiti među vrhovne Svećenike; podaj, molimo te, da se on, koji je bio na zemlji namjesnikom jedinorođenoga Sina tvoga, pridruži na vijeke zboru svetih Nadsvećenika tvojih. Po istome Gospodu.

Za pokojnog Biskupa.

Bože, koji si učinio, da sluga tvoj *N.* među apostolskim Svećenicima obnaša biskupsko dostojanstvo: podaj,

molimo te: da se na vijeke i zboru njihovu pridruži. Po Gospodu.

Za pokojnog svećenika.

Podaj, molimo te, Gospode, da duša sluge tvojega *N.*, kojega si, dok je živio na ovom svijetu, svetim činima ukrasio, vazda se slavna raduje u nebeskome stanu. Po Gospodu.

Za pokojnu braću, bližnike i dobročince.

Bože, djelitelju proštenja i ljubitelju čovječjeg spasenja, molimo blagost tvoju, da braći, bližnicima i dobročincima naše skupštine, koji su preminuli s ovoga svijeta, odvjetovanjem blažene Marije vazda Djevice, i sviju Svetih tvojih, u društvo vječnoga blaženstva doći dopustiš. Po Gospodu.

Za jednoga pokojnika.

Prikloni, Gospode, uho svoje molitvama našim, kojima smjerno prosimo milosrđe tvoje: da dušu sluge svojega *N.*, kojoj si zapovjedio, da se preseli s ovoga svijeta, postaviš u mjesto mira i svjetlosti, i zapovjediš, da bude udionicom blaženstva Svetih tvojih. Po Gospodu.

Za jednu pokojnicu.

Molimo, Gospode, za tvoje milosrđe smiluj se duši službenice svoje *N.*, i riješenu baštinjene umrlosti, povrati je u dio vječnoga spasenja. Po Gospodu.

Za oca i mater svećenika.

Bože, koji si nam zapovjedio štovati oca i mater: smiluj se milostivo dušama oca i matere moje, i otpusti im njihove grijehe; te učini, da ih (ga *ili* ju) ja vidim u veselju vječne svjetlosti. Po Gospodu.

Ako se govori za samog oca, reče se: duši oca mojega, *i ostalo u singularu.* — *Za samu mater:* duši matere moje *i ostalo u singularu ženskog spola.*

Ako se govori za roditelje više svećenika, tad se kaže: dušama roditelja naših, da ih mi vidimo.

Na grobištu.

Bože, po čijem milosrđu duše vjernih počivaju, daj milostivo oproštenje grijehâ slugama i službenicama svojim, i svima, koji ovdje i svugdje u Kristu počivaju; da odriješeni od sviju krivica, s tobom se bez svrhe raduju. Po istome Gospodu.

Za više mrtvaca.

Bože, komu je vlastito smilovati se vazda i oprostiti: smiluj se dušama sluga i službenica svojih, i sve im grijehe oprosti; da odriješene od veza umrlosti, zasluže prijeći na život. Po Gospodu.

Poslije molitve govori se:

V) Pokoj vječni . . . I svjetlost vječna . . .

V) Počivali u miru!
R) Amen.

SEKVENCIJA

koja se pjeva preko Mise iza Epistole.

(Iz novog Evanđelistara, str. 34)*

Dan od gnjeva, vaj! nemilom
Sviet će spržit ognja silom,
Veli David sa Sibilom.

Kolik' trepet tad će biti,
Kada sudac bude siti,
Sve potanko rasuditi.

Trublja čudan zvuk će dati,
Po grobnicam zajektati,
Silom pred sud sve sabrati.

Smrt i narav čudom stanu,
Kad stvorovi svi ustanu,
Da pred Bogom sucem panu.

Knjiga će se otvoriti,
Pisano će sve tu biti,
Po čem će se sviet suditi.

Sudac dakle kad zasije,
Skrovito se sve otkrije,
Nekažnjeno ništa nije.

Što ću reći, grešnik jedan,
Komu l' ću se uteć' biedan,
Kad će dihtat i pravedan?

Kralju strašne veličnosti,
Koj' spasavaš po blagosti,
Spas' me, vrelo sve milosti!

Blag Isuse, spomeni se,
Da ti za me uputi se,
U dan onaj smiluj mi se.

Ištuć mene trudan sio,
Otkupit me križem htio,
Zalud taki trud ne bio!

Pravi suče osvećenja,
Dar mi podaj otpuštenja
Prije dneva rasuđenja.

Kako krivac uzdahnujem:
Radi grieha problieđujem;
Oprosti mi, jer tugujem.

Mariju si odriešio,
Razbojnika uslišio,
Meni nadu podielio.

Što ne vriedi molba moja,
Nek učini milost tvoja,
Da ne gorim bez pokoja.

S ovčicama namjesti me,
Od kozlićâ razluči me,
Tebi s desne postavi me.

Kad proklete osuđene
U plamene daš paklene,
S blaženima zovi mene.

Smjerno molim lice tvoje,
Kô prah srce skrušeno je:
Nastoj oko svrhe moje.

Aoh, plačni onaj dane,
Iz pepela kad ustane
Grješni čovjek da se sudi,
Milostiv mu, Bože, budi!
O Isuse, prosti svima,
Pokoj vječni daruj njimâ!
Amen.

SPROVOD MRTVACA.

Župnik u koti i crnoj stoli ili u plaštu crne boje ide iza Križa s ostalima kući mrtvaca.

Prije nego se mrtvo tijelo iznese, poškropi ga blagoslovljenom vodom i odmah govori.

Ant. Ako na bezakonja.

Psalam 129.

Iz dubine vapijem k tebi, Gospode: * Gospode, usliši glas moj.

Neka paze uši tvoje,* na glas moljenja mojega.

Ako na bezakonja budeš gledao, Gospode:* Gospode, tko će ostati?

Ali je u tebe smilovanje: * i radi zakona tvojega uzdam se u te, Gospode.

Uzda se duša moja u riječ njegovu: * ufa se duša moja u Gospoda.

Od straže jutarnje sve do noći: * neka se ufa Izrael u Gospoda.

Jer je u Gospoda milosrđe: * i obilno u njega otkupljenje.

I on će otkupiti Izraela, * od sviju bezakonja njegovih.

Pokoj vječni.

Ant. 4. Ako na bezakonja budeš gledao, Gospode: Gospode, tko će ostati?

Za tim se mrtvo tijelo iznese, a župnik izlazeći iz kuće turobnim glasom započne:

Ant. Uzigrat će pred Gospodom.

Psalam 50.

Smiluj se meni Bože, *kako na str. 388.*

Ako je put dug, može sa ponavljati ps. 50 ili se govore oni od Večernje Mrtvih str. 358 i d.

Na ulazu u Crkvu ponovi se Ant.

Uzigrat će pred Gospodom kosti ponižene.

Kad se uđe u Crkvu, pjeva se slijedeći Responsorij:

Pomozite, Sveti Božji, pritecite Anđeli Gospodnji: Primajući dušu njegovu: Prikazujući je pred licem Previšnjega,

V) Primio te Krist, koji te je pozvao, i u krilo Abrahamovo Anđeli poveli tebe.

Primajući dušu njegovu: Prikazujući je pred licem Previšnjega.

Pokoj vječni daruj njemu (njoj), Gospode. I svjetlost vječna svijetlila njemu (njoj).

Prikazujući je pred licem Previšnjega.

Postavivši odar nasred Crkve i užgavši svijeće oko mrtvaca, govori se, ako što ne priječi, Oficij za Mrtve.

Na svršetku Oficija, pošto se ponovila Antifona za Blagoslovljen, Svećenik govori:

Oče naš *tiho.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

V) Od vrata paklenih.

R) Izbavi, Gospode dušu njegovu (njezinu).

V) Počivao(la) u miru.

R) Amen.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj moj k tebi neka dođe.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom . . .

Pomolimo se.

Odriješi, molimo te, Gospode, dušu sluge svoga (službenice svoje) od svake grješne sveze: da u slavi uskrsnuća među svetim i odabranima tvojim uskrsnut (uskrsnuta) odahne. Po Kristu Gospodu našemu. — *R*) Amen.

Iza Oficija govori se, ako je zgodno doba, Misa za pokojnika, kako u Misalu.

Iza Mise, ili ako nije bilo ni Mise ni Oficija, netom se položio odar na sred crkve, Svećenik govori:

Ne ulazi na sud sa slugom svojim, Gospode, jer se ne će opravdati pred tobom nijedan čovjek, ako mu ti ne udijeliš otpuštenje sviju grijeha. Neka dakle, molimo, ne pritisne njega tvoja osuda, koga tebi preporučuje prava molba Vjere kršćanske; nego pomoću tvoje milosti neka zavrijedi izbjeći sudu osvete on, koji, dok je živio, bio je znamenovan znamenom svetoga Trojstva. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova.

R) Amen.

Za tim kor pjeva.

Oslobodi me, Gospode, od smrti vječne, u dan onaj strašni: * Kad se stanu kretati nebesa i zemlja: * Dok budeš dolazio suditi svijet ognjem.

R) Uzdrhtao sam ja, i strašim se, dok dolazi pretresanje i buduća srdžba.

Kad se stanu kretati nebesa i zemlja.

R) Dan onaj, dan srdžbe, bijede i nevolje, dan velik i gorak jako.

Dok budeš dolazio suditi svijet ognjem.

R) Pokoj vječni daruj njemu (njoj), Gospode:

i svjetlost vječna svijetlila njema (njoj).

Oslobodi me, Gospode, od smrti vječne, u dan onaj strašni: Kad se stanu kretati nebesa i zemlja: Dok budeš dolazio suditi svijet ognjem.

Gospode, pomiluj — Kriste, pomiluj. — Gospode, pomiluj.

Oče naš (*tiho*).

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

V) Od vrata paklenih.

R) Izbavi, Gospode, dušu njegovu (njezinu).

V) Počivao(la) u miru.

R) Amen.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj moj k tebi neka dođe.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Bože, komu je vlastito smilovati se vazda i oprostiti: ponizno te molimo za dušu sluge tvojega (službenice tvoje) *N* . . . , kojoj si danas zapovjedio, da se preseli s ovoga svijeta, da ju ne izručiš neprijatelju, niti zaboraviš do svršetka, nego da zapovjediš svetim Anđelima, neka je prime i povedu u rajsku otadžbinu: pak za to, što je u tebe ufala i vjerovala, da ne podnese paklenih muka, nego zadobije vječno veselje. Po Kristu Gospodu našemu. — *R*) Amen.

Ako je pokojnik bio Svećenik, neka se u Molitvi reče:

. . . . za dušu sluge tvojega N. Svećenika, kojoj si danas zapovjedio, *itd.*

Kad svrši Molitva, nose tijelo na ukop, a uz to Svećenik pjeva Antifonu:

U Raj odveli te Anđeli: na dolasku tvojem primili te Mučenici, i poveli te u sveti grad Jerusalem.

Zbor Anđela primio te, i s Lazarom nekoć ubogim imao ti vječni pokoj.

Ako je grobište udaljeno od Crkve, putem se govori Ps. 50 **Smiluj se meni, Bože,** *str. 388, te se taj Psalam ponavlja ili se mole Psalmi od Večernje Mrtvih, str. 358.*

Kad se dođe na grob, ako ovaj nije još bio blagoslovljen, Svećenik ga blagoslovi, govoreći ovu molitvu:

Pomolimo se.

Bože, po čijem milosrđu duše vjernih počivaju, dostoj se blagosloviti ovaj grob, i odredi mu za čuvara svetog Anđela tvojega; i duše svih onih, kojih se tjelesa imaju ovdje pokopati, odriješi od svake grješne sveze, da se vazda u tebi s tvojim Svecima bez svrhe vesele. Po Kristu Gospodu našemu. — *R*) Amen.

Dovršiv Molitvu, Svećenik oškropi blagoslovljenom vodom, pa okadi tamjanom najprije tijelo pokojnikovo, a onda grob.

Ako li je grob već prije blagoslovljen, izostavi se blagoslov i oškropljenje kao i kađenje tijela pokojnikova i groba. Nego Svećenik odmah započne Antifonu: Ja sam.

Pjesan Zaharije.

Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov, *kako gore na str. 392.*

Ant. Ja sam uskrsnuće i život: koji vjeruje u mene, i ako umre, živjet će: i svaki, koji živi i vjeruje u mene, ne će umrijeti u vijeke.

Za tim Svećenik govori.

Gospode, pomiluj. — Kriste, pomiluj. — Gospode. pomiluj.

Oče naš, *tiho. Međutim oškropi tijelo.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

V) Od vrata paklenih.

R) Izbavi, Gospode, dušu njegovu (njezinu).

V) Počivao (la) u miru.

R) Amen.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj moj . . . .

V) Gospod s vama.

R) I s duhom . . . .

Pomolimo se.

Daj, molimo Gospode, slugi tvome mrtvome (službenici tvojoj mrtvoj) ovo milosrđe, da ne primi kazne prama svojim djelima, koji je želio (koja je željela) vršiti tvoju volju; da kako ga (ju) je ovdje prava vjera združila skupu vjernika, tako ga *(ju)* tamo tvoje milosrđe pridruži anđeoskim korima. Po Kristu Gospodu našemu.

R) Amen.

V) Pokoj vječni daruj njemu (njoj), Gospode.

R) I svjetlost vječna svjetlila njemu (njoj).

V) Počivao (la) u miru.

R) Amen.

V) Duša njegova (njezina) i duše svih vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.

R) Amen.

Na povratku s grobišta u Crkvu ili u Sakristiju, govori se bez pjevanja Ant. Ako na bezakonja, *sa Psalmom* Iz dubine, *kako na str. 397. te VV) i RR)s Molitvom za sve vjerne mrtve, kako na str. 393.*

PJESMA BRATOVŠTINE*)

koja se pjeva na grobu pokojnoga bratima. **)

Braćo, brata sprovodimo
Zanj se Bogu pomolimo;
U nebeska, Bože, vrata,
Primi dušu našeg brata.

Mi se k tebi zanj molimo,
Jer se po njem svi skrušimo;
Primi Bože u svoje uši,
Prosti grijeh njegvoj duši.

O Marijo Božja Mati,
Ti mu nedaj u tmin stati,
Ti ga nedaj griehu strti,
Izbavi ga vječne smrti.

*) Donosimo je bez promjene iz staroga „Hrv. Bogoslužbenika" 3 izd. u Zadru g. 1907. str. 516.

**) Ako je ženska pokojnica, promijeni se samo spol. Prva dva stiha se opetuju od puka iza svaka druga dva.

O Blaženi Mihovile,
Izbavi ga djavla sile;
Primi dušu ovu danas,
I Bogu se moli za nas.

Krstitelju sveti Ivane,
Izbavi ga vječne rane;
On je pravo služio tebi,
Ti ga primi sada k sebi.

Apostole sveti Petre,
Naš pastiru i naš meštre;
Ti si ključar Božje vlasti,
Ne odbij ga rajske slasti.

Vi svi Božji Apostoli,
Sjedeć rajskih u priestolih:
Uslišite naše glase,
Vi molite, da se spase.

O Lovrinče mili djače,
Nedaj griehom da ga tlače;
Tvoje muke vele mogu,
Zanj se moli ti sad Bogu.

Vi svi Božji učenici,
I vi sveti Mučenici:
Izmolite sada Boga,
Da ga primi kako svoga.

Sveti I. I. oče mili
Moli Boga da se smili;
Njegvu dušu da postavi
Da prebiva s tobom u slavi.

O Frančiško oče sveti,
Ti ga nedaj griehom speti:
Ti se moli zanj sad Bogu,
Tvoje rane vele mogu.

Dominiče sveto Ime
Moli Boga, da ga prime;
U njegovoj vječnoj slavi,
Dušu njegvu da postavi.

Mili Isuse spomeni se
Da za I. I. uputi se:
Jere tvoja milost, Bože,
Učiniti svaka može.

O Marijo Božja Mati,
Ti mu nedaj u zlu stati;
Izprosi mu oproštenje,
Jer je Božje on stvorenje.

Izbavi ga od nevolje,
Da te slavi jošter bolje;
Jer mi znamo doistine,
Da za griehe vas sviet gine.

Ali znamo temeljito,
Da ti možeš stanovito;
Od Isusa izprositi,
I on će mu oprostiti.

Ti doisto veće moreš,
Neg svi sveti ako hoćeš.
O Gospojo od milosti,
Moli Sina da mu prosti.

O Anđeli vi prosite,
I Blaženi svi molite;
Da mu Isus griehe prosti,
I od muka svih oprosti.

Mihovile Arkanđele,
Kî si Bogu mio vele;
Ti za njega moli gori,
S' Anđeoskim devet kori.

Jer je tebi tako dano,
I od Boga darovano;
Da ti duše k Bogu vodiš,
I za nje se ti pomoliš,

Patrijarhe i Proroci,
I ostali Sveti Oci;
Za I. I. vi molite,
I kod Boga pomozite.

Sveti Petre, ti se moli,
Da ga Isus primi gori;
Otvori mu Rajska vrata
Jer je tebi oblast data.

Svikolici učenici,
I svi sveti mučenici;
I blaženi svi misnici,
Isusovi nasljednici.

Vi blažene sve djevice,
Isusove zaručnice;
Svi Blaženi koji mogu,
Nek se mole za njeg Bogu.

Da mu dade vječno stanje,
U kraljestvu prebivanje;
Jer je tvoja, Bože, dika,
Da te hvali u viek vieka.

Promislimo braćo šta smo,
Razmišljajmo zemlja da smo:
Čast i dika njegva tila,
Bit će skoro kano gnjila.

Svi panimo na koljena,
Ter molimo Gospodina;
Da ga grieha svih oprosti
Ter mu pokoj da milosti.
Amen.

Zatim se moli Ps. Iz dubine *kako na str. 397. i molitva kako na str. 399.*

SPROVOD MALE DJECE.

Župnik u koti i bijeloj stoli, predvođen križem, koji se nosi bez štapa, dođe u kuću preminuloga. Oškropi tijelo, pa govori Ant.

Budi Ime Gospodnje.

Psalam 112.

Hvalite, djeco, Gospoda, *kako na str. 27.*

Kad se nosi u Crkvu, govori se: Psalam 118.

Blago onima, koji su čista vladanja, *kako na str. 12.*

Slava Ocu.

Ako ima vremena, može se reći i Ps. Hvalite Gospoda s nebesa, *kako na str. 9.*

Kad se dođe u Crkvu govori se:

Ant. Ovaj će primiti.

Psalam 23.

Gospodnja je zemlja, *kako na str. 349.*

Ant. Ovaj će primiti blagoslov od Gospoda i milosrđe od Boga Spasitelja svoga, jer je ovo

rod onih, koji traže Gospoda.

Gospode, pomiluj. — Kriste, pomiluj. — Gospode, pomiluj.

Oče naš. *Međutim oškropi tijelo.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

V) A mene si zbog nevinosti primio.

R) I utvrdio me pred licem tvojim na vijeke.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom . . . .

Pomolimo se.

Svemogući i preblagi Bože, koji svim malahnima, preporođenim vodom Krštenja, kad se sele s ovoga svijeta, daješ odmah bez ikakove njihove zasluge život vječni, kao što vjerujemo, da si danas učinio duši ovoga djeteta; učini, molimo Gospode, da i mi, po zagovoru bl. Marije vazda Djevice i svih Svetih tvojih, ovdje tebi služimo čistom pameti, a u Raju, da se za uvijeke združimo s blaženim malahnima. Po Kristu Gospodu našemu.

R) Amen.

Kad se nosi u grob, i ako se odmah ne odnese, govori se:

Ant. Mladići.

Psalam 148.

Hvalite Gospoda s nebesa, *kako na str. 9.*

Ako ima vremena može se ponoviti ps. 148 Hvalite Gospoda, *ili se govori* Pjesan triju mladića, *str. 7.*

Ant. Mladići i djevice, starci s mlađima neka hvale ime Gospodnje.

Gospode, pomiluj. Kriste, pomiluj. Gospode, pomiluj. — Oče naš.

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

V) Pustite malahne, da dođu k meni.

R) Jer je takovih kraljevstvo nebesko.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom . . . .

Pomolimo se.

Svemogući vjekovječni Bože, ljubitelju svete

čistoće, koji si se dostojao pozvati danas dušu ovoga djeteta u kraljevstvo nebesko: dostoj se također, Gospode, tako s nama milosrdno postupati, da uzmognemo zaslugama tvoje presvete Muke i zagovorom blažene Marije vazda Djevice i svih Svetih tvojih u istom kraljevstvu navijeke se veseliti sa svim Svetima i Odabranima tvojim. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem, u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekova. — *R*) Amen.

Zatim Svećenik oškropi tijelo blagoslovljenom vodom i okadi, također i grob; iza toga se pokopa.

Kad se s grobišta povraćaju u Crkvu, neka se govori:

Ant. Blagosivajte.

Pjesan triju mladića.

Blagosivajte sva djela Gospodnja Gospoda, *kako na str. 7.*

Ant. Blagosivajte Gospoda svi odabrani njegovi, provodite dane u radosti i hvalite njega.

Onda Svećenik govori pred Oltarom:

V) Gospod s vama.
R) I s duhom . . . .

Pomolimo se.

Bože, koji divnim redom razdijeljuješ službe Anđela i ljudi: dopusti milostivo; da oni, koji tebi na nebu sveđer dvore i služe, ovdje na zemlji život naš brane. Po Kristu Gospodu našemu.
R) Amen.

II. DIO

RAZNE MOLITVE

I

NEKOJI OBREDI.

NA BLAGOSLOVU SA SVETOTAJSTVOM

Pozdravi presv. Hostiji

koji se po nekojim župama pjevaju kad se otvara ili zatvara Svetohranište.

O spasonosna Hostijo,
Što rajska vrata otvaraš,
Zlotvorski tište ratovi,
Daj nam ti snagu i pomoć.

Jednom i Trojnom Gospodu,
U vieke slava neka je,
Koji nam jednom podao
Na nebu život bez svrhe.

Snižno ti se mi klanjamo
Lice k zemlji pregibamo
O nebeski živi kruše
Slatka hrano naše duše.

Budi sveđer svud hvaljeno
Svetotajstvo božanstveno
I hvaljeno po sve vrieme
Isusovo sveto Ime.

Pjesma

O jezici, hvale dajte
Tajni Tiela slavnoga,
I Krv svetu opjevajte,
Cienu roda ljudskoga,
Koju Kralj u smrtnoj boli,
Da otkupi sviet, proli.

Podan nama, rođen nama
Od prečiste Djevice,
I svojima besjedama
Put pokaza pravice,
Naredbu nam On udieli
Divnu, kad se odieli.

Na večeri s braćom milom
Najposljednjoj blagujuć,
Sve što zakon htjede, djelom
Potpuno izvršujuć,
Za hranu se poda njima
Sam rukama svojima.

Bog i čovjek kruh u Tielo
Riečju svojom obraća,
A iz vina Krv učini,
Premda pamet ne shvaća;
U srdaca toj slabosti
Sama vjera je dosti.

vetotajstvu dakle tomu
Ponizno se klanjajmo,
Novi zakon spram staromu
Izvrsniji priznajmo;
Česa razum ne dokuči
Vjera nek nas pouči.

Roditelju, Rođenome,
Vječna slava i radost,
Čast i hvala budi k tome,
I blagoslov i krepost;
Ista Duhu čast u svemu
Od njih ishodećemu. — Amen.

_V)_ Kruh s neba podao si njima (Aleluja).
_R)_ Koji svaku slast u sebi ima (Aleluja).

Pomolimo se.

ože, koji si nam pod Sakramentom čudesnim uspomenu muke svoje ostavio: daj nam, molimo, tako štovati sveta otajstva Tijela i Krvi tvoje; da plod otkupljenja tvojega vazda u sebi osjećamo: Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. — _R)_ Amen.

Pohvale Imenu Božjemu,

kao zadovoljština za psovke i kletve.

Blagoslovljen budi Bog!
Blagoslovljeno njegovo sveto Ime!
Blagoslovljen Isukrst pravi Bog i pravi čovjek!
Blagoslovljeno Ime Isusovo!
Blagoslovljeno presveto Srce Isusovo!
Blagoslovljen Isus u presvetom oltarskom Sakramentu!
Blagoslovljena velika Bogorodica, presveta Marija!
Blagoslovljeno sveto i neoskvrnjeno njezino Začeće!
Blagoslovljeno ime Marije, Djevice i Majke!
Blagoslovljen sveti Josip, njezin prečisti Zaručnik!
Blagoslovljen Bog u svojim anđelima i u svojim Svecima! Tako budi.

MOLITVE ZA RAZNE PRIGODE

(iz Rimskog Misala).

1. *Da se isprosi zagovor Svetaca.*

Podaj, molimo svemogući Bože: da nas posvuda veseli zagovor svete Bogorodice Marije, i svih svetih Apostolâ, Mučenikâ, Ispovjednikâ i Djevicâ, i svih odabranih tvojih; da, dok njihovu uspomenu štujemo, osjetimo zaštitu. Po istome Kristu.

2. *Druga molitva, da se isprosi zagovor Svetaca.*

Brani nas, molimo Gospode, od svih pogibelji pameti i tijela: i po zagovoru blažene i slavne vazda Djevice Bogorodice Marije, s bla-

ženim Josipom, blaženim Apostolima tvojim Petrom i Pavlom, te s blaženim *N.* i svim Svetima tvojim, podaj nam milostiv zdravlje i mir; da Crkva tvoja nadvladavši sve protivštine i zablude u nepomućenoj slobodi tebi služi. Po istome Kristu.

U ovoj molitvi, gdje je znak N *umetne se ime Zaštitnika dotične crkve. Ako je Zaštitnik Anđeo ili sv. Ivan Krstitelj spomenu se prije sv. Josipa.*

3. Za sve crkvene Redove.

Svemogući vječni Bože, čigovim se duhom cijelo tijelo Crkve posvećuje i upravlja: usliši nas, koji te prosimo za sve redove, da po daru tvoje milosti vjerno te služe u svakome redu. Po Kristu.

4. Za Papu.

Bože, pastiru i upravitelju svih vjernih, milostiv pogledaj na slugu svojega *N.* koga si postavio pastirom Crkvi svojoj: daj mu, molimo, da riječju i primjerom prednjači onima, kojima je na čelu; da zajedno sa stadom sebi povjerenim, postigne život vječni. Po Kristu.

5. Za Biskupa.

Bože, čija dobrota i ljubav nad pukom tvojim bdije i vlada, nadari duhom mudrosti slugu svoga (nad)biskupa našega *N.* čijoj si nas duhovnoj brizi izručio, da se duhovnim napretkom ovaca umnoži vječna radost pastira. Po Kristu.

6. Za skupštinu i obitelj.

Brani, molimo Gospode, po zagovoru blažene Marije vazda Djevice, ovu obitelj od svake protivštine: i nju, koja je pred tobom prostrta svim srcem, milostivo i blago štiti od neprijateljskih zasjeda. Po Kristu.

7. Da se sačuva mir u skupštini.

Bože, djelitelju mira, i prijatelju ljubavi: daj slugama svojim pravo suglasje s tvojom voljom: da se oslobodimo od svih napasti, koje nas napadaju. Po Kristu.

8. Proti progoniteljima Crkve.

Primi milostivo, molimo Gospode, molbe Crkve svoje: da nadvladavši sve protivštine i zablude u nepomućenoj slobodi tebi služi. Po Kristu.

9. Proti progoniteljima i zločincima.

Ponizi, molimo Gospode, oholost neprijatelja naših: i njihovu tvrdokornost krepošću desnice svoje satri. Po Kristu.

10. Za svaku potrebu.

Bože utočište naše i krepost, budi uz pobožne molitve Crkve svoje ti, koji si početnik pobožnosti, i podaj: da što vjerno prosimo uspješno postignemo. Po Kristu.

11. Za svaku nevolju.

Ne odbij, svemogući Bože, puk svoj, koji vapije u nevolji: nego radi slave imena svoga priteci ublažen bijednima u pomoć. Po Kristu.

12. U vrijeme glada.

Udijeli nam, molimo Gospode, plod pobožne molbe: i glad milostivo ukloni, da srca ljudska spoznadu da ovakovi bičevi dolaze od tvoje srditosti i da prestaju po tvojemu milosrđu. Po Kristu.

13. U vrijeme potresa.

Svemogući vječni Bože koji pogledaš zemlju i učiniš, da se trese: prosti uplašenima i smiluj se moliteljima; da od čije smo se srdžbe, što trese temelje zemlji, prestravili, od toga i blagost, koja satiranja njezina izcjeljuje, vazda osjećamo. Po Kristu.

14. U vrijeme kužne bolesti.

Udijeli nam, molimo Gospode, plod pobožne molbe, te kugu i pomor milostivo ukloni, da srca ljuska spoznadu, da ovakovi bičevi dolaze od tvoje srditosti i da prestaju po tvojemu milosrđu. Po Kristu.

15. U vrijeme rata.

Bože, od koga su svete želje, pravi savjeti i pravedna djela: daj slugama svojim onaj mir, što ga svijet ne može dati, da i srca naša budu zapovijedima tvojim poslušna, i sadašnja vremena, bez straha od neprijateljâ, po tvojoj zaštiti mirna. Po Kristu.

16. Da se isprosi kiša.

Bože, u kome živimo, mičemo se i jesmo: kišu nam korisnu udijeli: da sadašnjim pomoćima dovoljno potpomagani, vječna dobra pouzdanije želimo. Po Kristu.

17. Da se isprosi vedrina.

Usliši nas, Gospode, kad k tebi vapijemo: i vedrinu neba udijeli nam, za koju te evo molimo: da koji za grijehe svoje pravedno trpimo, pretečeni milosrđem tvojim, dobrotu tvoju osjetimo. Po Kristu.

18. Za odagnanje oluje.

Od kuće tvoje, molimo Gospode, neka odbjegnu duhovne zlobe: i svaka škodljiva oluja da odstupi. Po Kristu.

19. Kad je pomor životinja.

Bože, koji si dao u pomoć čovječjem radu i nijeme životinje: ponizno te molimo: ne dopusti, da nam poginu one, koje su našem životu potrebne. Po Kristu.

20. Za one, koji putuju morem.

Bože, koji si oce naše poveo preko Crvenoga mora i preveo preko velike vo-

de, pjevajući hvalu imenu tvojemu: ponizno te molimo: štiti sluge svoje na brodu, odvrati od njih svako zlo, te daj, da uvijek dođu u željenu luku i mirno plove. Po Kristu.

21. Za zdravlje živih.

Pruži, Gospode, vjernima svojim desnicu nebeske pomoći: da te svim srcem traže, i da zasluže postignuti, što dostojno prose. Po Kristu.

22. Za žive i mrtve.

Svemogući, vječni Bože, koji zajedno nad živima i nad mrtvima gospoduješ, i svima se smiluješ, za koje unaprijed znaš, da će vjerom i djelom biti tvoji: tebe ponizno molimo, da oni, za koje odlučismo moliti, i koji ili još sada žive na svijetu, ili su se već preselili u vječnost, po zagovoru sviju Svetih tvojih oproštenje svih svojih grijeha milostivo zadobiju. Po Kristu.

23. Za sjedinjenje crkava.

Ant. Da svi budu jedno, kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi, neka i oni u nama budu jedno: da svijet vjeruje, da si me ti poslao.

V) A ja govorim tebi, da si ti Petar.

R) I na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju.

Pomolimo se.

Gospode Isukrste, koji si rekao apostolima: Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne gledaj na grijehe moje, nego na vjeru Crkve svoje, te joj po volji svojoj milostivo udijeli mir i jedinstvo. Koji živiš . . .

Molitva

koja se ne nalazi u R. Misalu, a moli se po mnogim našim župama preko Blagoslova.

Milošću svojom, molimo te, Gospode, odriješi uze naših grijeha: i molbama blažene Marije vazda Djevice, blaženoga Josipa i svih Svetih tvojih, sačuvaj u svakom zdravlju nas,

sluge tvoje, dobročince naše i naše mjesto. Sve rođake, prijatelje, bližnike i drugove naše od grijeha očisti, krepostima uresi, te mir i zdravlje nama i njima podijeli. Neprijatelje vidljive i nevidljive odaleči; putena poželjenja odreni, zdrav i plodan zrak nam podijeli. Državu našu i ovo naše mjesto sa svima pravovjernima, koji u njemu prebivaju, cjelovito i zdravo sahrani od nemoći, kuge, pomora i glada, vojske i neprijateljske zloće. Podaj svim živima zdravlje i sreću a mrtvima pokoj vječni. Crkvu tvoju svetu rimsku katoličku, Papu našega *N.*, i Biskupa našega *N.* i vas puk kršćanski od svake protivštine obrani, i blagoslov tvoj neka vazda bude vrhu nas: Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova.

PRESVETO RUŽARJE BL. DJEVICE MARIJE

V) Bože, † na pomoć moju priteci.

R) Gospode, † pohiti da mi pomožeš.

Slava Ocu.

Od nedjelje Sedamdesetice do Velike subote mjesto Aleluja *govori se:* Hvala tebi, Gospode, Kralju vječne slave.

Danas (jutros *ili* večeras) ćemo prikazati preslavnoj Djevici Mariji, prvi (drugi *ili* treći) dio presvetoga Ružarja, i namjenit ćemo ga za . . . . (*ili* za oproštenje svojih grijeha, *ili* za obraćenje okorjelih grješnika, *ili* za jednog nemoćnika, *ili* za naše javne potrebe, *ili* za svetu mater Crkvu, *ili* za pokojne mrtve, *ili u koju mu drago svrhu* . . .), razmišljajući pet radosnih (žalosnih *ili* slavnih) Otajstva:

Otajstva radosna.

U prvom otajstvu radosnomu razmišljat

ćemo, kako Arhanđeo Gabrijel navijesti blaženoj Djevici Mariji, da će začeti i poroditi Sina Božjega po kreposti Duha Svetoga.

Oče naš, 10 Zdravih Marija i Slava Ocu.

U drugom otajstvu radosnomu razmišljat ćemo: kako blažena Djevica Marija pohodi svoju rodicu svetu Elizabetu i osta s njom tri mjeseca,

Oče naš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

U trećem otajstvu radosnomu razmišljat ćemo, kako blažena Djevica Marija porodi Gospoda našega Isukrsta u špilji u Betlemu i postavi ga u jasle.

Očenaš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

U četvrtom otajstvu radosnomu razmišljat ćemo, kako blažena Djevica Marija prikaže Ocu nebeskome svoga Sina u hramu na ruke starca Šimuna, četrdeseti dan poslije porođenja.

Oče naš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

U petom otajstvu radosnomu razmišljat ćemo, kako blažena Djevica Marija nađe svoga Sina treći dan u hramu, gdje se razgovara s naučiteljima, kad mu je bilo dvanaest godina.

Oče naš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

Otajstva žalosna.

U prvom otajstvu žalosnomu razmišljat ćemo, kako se Gospod naš Isukrst pomoli svome nebeskome Ocu i oznoji krvavim znojem u vrtu Getsemani.

Oče naš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

U drugom otajstvu žalosnomu razmišljat ćemo, kako Gospod naš Isukrst bi privezan kamenitom stupu i nemilo bičevan u dvoru Pilatovu.

Oče naš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

U trećem otajstvu žalosnomu razmišljat ćemo, kako Gospod naš Isukrst

bi okrunjen trnovom krunom.

Oče naš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

U četvrtom otajstvu žalosnomu razmišljat ćemo, kako Gospod naš Isukrst bi osuđen na smrt, te se uputi put gore Kalvarije, noseći na svojim ramenima preteško drvo Križa.

Oče naš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

U petom otajstvu žalosnomu razmišljat ćemo, kako Gospod naš Isukrst bi propet na tvrdom drvu Križa između dva razbojnika, a ondje ga gledaše njegova žalosna majka Marija.

Oče naš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

Otajstva slavna.

U prvom otajstvu slavnomu razmišljat ćemo, kako Gospod naš Isukrst, treći dan po svojoj muci i smrti, slavno uskrsnu od mrtvih, da već nigda ne umre.

Oče naš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

U drugom otajstvu slavnomu razmišljat ćemo, kako Gospod naš Isukrst četrdeset dana poslije svoga uskrsnuća uzađe na nebesa i sjede ob desnu nebeskoga Oca.

Oče naš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

U trećem otajstvu slavnomu razmišljat ćemo, kako Gospod naš Isukrst posla Duha Svetoga vrh apostola u prilici ognjenih jezika.

Očenaš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

U četvrtom otajstvu slavnomu razmišljat ćemo, kako blažena Djevica Marija preminu s ovoga svijeta i bi od anđelâ velikom slavom uznesena na nebesa.

Očenaš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

U petom otajstvu slavnomu razmišljat ćemo, kako blažena Djevica Marija bi okrunjena od presv. Trojstva za kraljicu neba i zemlje i rajsko uživanje svih svetih,

Oče naš, 10 Zdravih Marija . . Slava Ocu.

Zdravo Kraljice, itd.

V) Učini me dostojnim, da te hvalim, Djevo presveta (Al.)

R) Daj meni krepost, proli neprijateljima tvojim (Al.)

Pomolimo se.

Bože, kojega jedinorođeni Sin, svojim životom, smrću i uskrsnućem, dare nam zadobi vječnoga spasenja: podaj, molimo te, da mi, koji ova Otajstva presvetim Ružarjem blažene Djevice Marije razmišljamo, ugledamo se u ono što sadržavaju, a ono što obećavaju postignemo. Po istomu Kristu Gospodu našemu.

R) Amen.

MOLITVA SV. JOSIPU

koja se moli u mjesecu Listopadu.

K tebi se, o sveti Josipe, utječemo u svojoj nevolji. (Pošto smo tvoju presvetu zaručnicu za pomoć zamolili, molimo pouzdano i za tvoju pomoć).* Za ljubav, koja te je sa neoskvrnjenom Djevicom i Bogorodicom vezala; i za očinsku ljubav, kojom si Dijete Isusa grlio; smjerno te molimo, da baštinu, koju je Isus Krist svojom krvlju otkupio, milostivo pogledaš, te našoj nevolji svojom moći u pomoć pritečeš.

O brižni čuvaru božanske obitelji, brani odabrano potomstvo Isusa Krista. Ne daj, predragi oče, da nas okuže zabluda i pokvarenost. Budi nam s neba milostivo u pomoći, o naš jaki zaštiniče, u borbi sa vlašću tmine. Pa kao što si nekad Dijete Isusa iz najveće pogibli života izbavio, tako i sada brani svetu Crkvu Božju od svih zasjeda neprijateljskih, te nas svakoga pojedinoga trajno uzmi pod svoje okrilje, da uzmognemo po tvojem izgledu i tvojom pomoću sveto živjeti, blaženo preminuti

---

* Te se riječi u zaporcima ispuste, kad se nije molila krunica.

i u nebu vječno blaženstvo zadobiti. Amen.

Ako je gdje običaj dodati jedan Očenaš *Pokrovitelju Crkve ili kojem drugom Svecu, tad v. molitvu u I. dijelu „Bogoslužbenika“ na dan dotičnog Sveca. — Ako se doda* Oče naš *za Mrtve, v. molitvu gore na str. 372 i 373. — Ako se doda* Oče naš *za koju drugu prigodu, v. molitvu gore, str. 412-415.*

LAURETANSKE LITANIJE.

Gospodine, pomiluj.
Kriste pomiluj.
Gospodine, pomiluj.
Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.
Oče nebeski Bože,
smiluj se nama.
Sine Otkupitelju svijeta
Bože, smiluj se.
Duše Sveti Bože,
smiluj se.
Sveto Trojstvo jedini
Bože, smiluj se.
Sveta Marijo, *
Sveta Bogorodice,
Sveta Djevo djevica,
Majko Isukrstova,
Majko Božanstvene milosti,
Majko prebistra,
Majko prečista,
Majko neoskvrnjena,
Majko nepotlačena,
Majko ljubežljiva,
Majko čudnovita,
Majko dobrog savjeta,
Majko Stvoritelja,
Majko Spasitelja,
Djevice premudra,
Djevice poštovana,
Djevice propovijedana,
Djevice moguća,
Djevice milostiva,
Djevice vjerna,
Ogledalo pravde,
Prijestolje mudrosti,
Uzroče naše radosti,
Sude duhovni,
Sude poštovani,
Sude izvrsni pogoljupstva,
Ružo otajna,
Tvrđo Davidova,
Tvrđo bjelokosna,
Kućo zlatna,
Korabljo uvjeta,
Vrata nebeska,
Zvijezdo jutrnja,

* **Moli za nas.** *Ponavlja se poslije svakog zaziva.*

Zdravlje nemoćnikâ,
Utočište grješnikâ,
Utješiteljice žalosnih,
Pomoćnice kršćana,
Kraljice anđelâ,
Kraljice patrijarkâ,
Kraljice prorokâ,
Kraljice apostolâ,
Kraljice mučenikâ,
Kraljice ispovjednikâ,
Kraljice djevicâ,
Kraljice svih Svetih,
Kraljice bez grijeha istočnoga začeta,
Kraljice presvetog Ružarja,
Kraljice mira,

Jaganjče Božji, koji dižeš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine.

Jaganjče Božji, koji dižeš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine.

Jaganjče Božji, koji dižeš grijehe svijeta, smiluj se nama.

Pod tvoju obranu utječemo se, sveta Bogorodice, naše molbe ne odbaci u potrebam našim, nego od svih pogibli oslobodi nas vazda, Djevice slavna i blagoslovljena. (Aleluja).

V) Moli za nas, sveta Bogorodice (Aleluja).

R) Da dostojni postanemo obećanja Kristovih (Aleluja).

Pomolimo se.

Dopusti, molimo te Gospode, da se mi sluge tvoje neprestanim zdravljem pameti i tijela veselimo, i da se slavnim odvjetovanjem blažene Marije vazda Djevice od sadašnje žalosti izbavimo, a dostignemo vječnu radost. Po Kristu Gospodu našemu.

R) Amen.

Triput: Kraljice presvetoga Ružarja, moli za nas! . .

V) Djevo Majko, sa Sinkom milim.

R) Blagoslovi nas!

Blagoslov Boga svemogućega † Oca i Sina i Duha Svetoga, po zagovoru Kraljice presvetoga Ružarja, sašao vrhu vas (nas ili mene) i ostao vazda.

R) Amen!

Drugi obred moljenja presv. Ružarja,

kako se po nekim mjestima običaje.

Prekrstivši se, izmoli Vjerovanje, Očenaš *i tri* Zdrave Marije, *dodavši svakoj nakon riječi* Isus, *slijedeće riječi:*

1. Isus, koji neka nam umnoži vjeru.
2. Isus, koji neka nam utvrdi ufanje.
3. Isus, koji neka nam usavrši ljubav.

Radosni dio.

I. *Ot.* — Isus, koga si, Djevice, po Duhu Svetomu začela.
II. *Ot.* — Isus, koga si, Djevice, idući Elizabeti u pohode nosila.
III. *Ot.* — Isus, koga si, Djevice rodila.
IV. *Ot.* — Isus, koga si, Djevice, u hramu prikazala.
V. *Ot.* — Isus, koga si, Djevice, u hramu našla.

Žalosni dio.

I. *Ot.* — Isus, koji se za nas krvlju znojio.
II. *Ot.* — Isus, koji je za nas bičevan bio.
III. *Ot.* — Isus, koji je za nas trnjem okrunjem bio.
IV. *Ot.* — Isus, koji je za nas teški križ nosio.
V. *Ot.* — Isus, koji je za nas propet bio.

Slavni dio.

I. *Ot.* — Isus, koji je od mrtvih uskrsnuo.
II. *Ot.* — Isus, koji je na nebo uzašao.
III. *Ot.* — Isus, koji je Duha Svetoga poslao.
IV. *Ot.* — Isus, koji je tebe, Djevice, na nebo uzeo.
V. *Ot.* — Isus, koji je tebe, Djevice, na nebu okrunio.

Litanije Lauretanske B. D. M.

pretiskane doslovno iz „Crkvenog Molitvenika".

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.
Oče nebeski Bože, smiluj nam se.
Sine, Otkupitelju svijeta Bože, smiluj nam se.
Duše Sveti Bože, smiluj nam se.
Sveto Trojstvo jedan Bože, smiluj nam se.
Sveta Marijo, *

* **Moli za nas.** *Ponavlja se poslije svakog zaziva.*

Sveta Bogorodice,
Sveta Djevo djevicâ,
Majko Kristova,
Majko Božje milosti,
Majko prebistra,
Majko prečista,
Majko neoskvrnjena,
Majko nepovrijeđena,
Majko ljubezna,
Majko divna,
Majko dobroga savjeta,
Majko Stvoriteljeva,
Majko Spasiteljeva,
Djevice premudra,
Djevice časna,
Djevice hvale dostojna,
Djevice moguća,
Djevice milostiva,
Djevice vjerna,
Ogledalo pravde,
Prijestolje mudrosti,
Uzroče naše radosti,
Posudo duhovna,
Posudo poštovana,
Posudo uzorna pobožnosti,
Ružo otajstvena,
Tornju Davidov,
Tornju bjelokosni,
Kućo zlatna,
Škrinjo zavjetna,
Vrata nebeska,
Zvijezdo jutarnja,
Zdravlje bolesnih,
Utočište grješnikâ,
Utješiteljice žalosnih,
Pomoćnice kršćana,
Kraljice anđelâ,
Kraljice patrijarhâ,
Kraljice prorokâ,
Kraljice apostolâ,
Kraljice mučenikâ,
Kraljice ispovjednikâ,
Kraljice djevicâ,
Kraljice svih Svetih,
Kraljice bez grijeha istočnoga začeta,
Kraljice svete krunice,
Kraljice mira,

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.

Pod tvoju obranu *i Molitva kako gore*, *str. 421.*

POBOŽNOST PRESV. SRCU ISUSOVU.

V) Bože, † na pomoć moju priteci.

R) Gospode, pohiti da mi pomožeš.

Slava Ocu.

Preljubezni moj Isuse! Kad promatram tvoje *dobro* Srce, te ga vidim puno milosrđa i blagosti prama grješnicima: srce se moje veseli i napunja pouzdanjem, da ćeš me lijepo primiti. Jao, koliko sam puta sagriješio! No sada poput Petra i Mandaljene pokornice kajem se i mrzim na grijeh, jer njime uvrijedih tebe, najveće dobro moje. Udijeli mi

oproštenje sviju grijeha. Molim te za tvoje dobro srce, daj da prije umrem, nego li te uvrijedim, a da živim, jedino da tebe ljubim.

Izmoli jedan Oče naš *i pet* Slava Ocu, *zatim:*

Isusovo Srce, u meni
Svoj ražeži plam ljubljeni.

2. Blagosivam, Isuse moj, *preponizno* Srce tvoje i zahvaljujem ti, što dajuć mi ga za uzor ne samo da me silno nukaš, da se u nj ugledam, već mi još tolikim poniženjima svojim pravi put pokazuješ i ravnaš. Luda li mene i neharna! Oh, kako sam daleko zalutao! Oprosti mi Isuse! Kanit ću se oholosti i taštine, a poniznim srcem slijedit ću tebe u poniženjima, da polučim mir i spasenje. Ti me okrijepi, a ja ću na vijeke blagosivati tvoje Srce.

1 Oče naš... 5 Slava Ocu...

Isusovo Srce...

3. Divim se, Isuse moj, *preustrpljivomu* Srcu tvojemu, i hvalim ti na tolikim lijepim primjerima nenatkriljive ustrpljivosti, štono si ih nama ostavio. Vrlo me boli, jer vidim, da me tvoj primjer kori s moje velike slabosti, koja ne podnosi ni najmanje muke. Ulij, premili Isuse, u srce moje stalnu i vruću ljubav k svakoj nevolji, križu i pokori: da slijedeći tebe na Kalvariju, dođem s tobom i do nebeske slave.

1 Oče naš... 5 Slava Ocu...

Isusovo Srce...

4. Pred tvojim *preblagim* Srcem, premili Isuse, ja se zgražam videći, kako je srce moje toli različno od tvoga. Ja se doista za svaku malenkost, na mig ili riječ protivnu uznemirim i rastužim. Ah, prosti mi toliku uzrujanost i podaj mi milost, da unaprijed u svakoj nezgodi nasljedujem tvoju nepromjenljivu krotkost i tako postignem vječni, sveti mir.

1 Oče naš... 5 Slava Ocu...

Isusovo Srce...

5. Neka se hvale pjevaju, o Isuse, *plemenitomu* Srcu tvojemu, pobjedniku smrti i pakla; jer je ono svake hvale dostojno. Stid me je, kad vidim, kako je moje srce slabo, te se boji besjeda i poruga svjetskih. Nu odsele neće tako biti. U tebe, o Isuse, molim sile i odvažnosti, da boreći se i pobjeđujući ovđe na zemlji, s tobom se radujem na nebu.

1 Oče naš... 5 Slava Ocu...

Isusovo Srce...

Obratimo se Bl. D. Mariji, te puni pouzdanja u materinsko Srce njezino, recimo joj:

Po velikom dostojanstvu preslatkoga Srca tvoga isprosi mi, velika Bogorodice i majko naša, pravu i stalnu pobožnost prema Presvetomu Srcu Isusa, Sina tvoga: da u njemu sahranim sve misli i čuvstva svoja, sve dužnosti svoje, i veselim srcem vazda, a osobito danas Isusu služim.

V) Srce Isusovo, raženeno ljubavlju našom.

R) Raženi srce naše ljubavlju svojom.

Pomolimo se.

Onim neka nas ognjem molimo, Gospode, Duh Sveti raženeže, što ga Gospod naš Isukrst iz samoga Srca svoga posla na zemlju, te htjede da se silno raspali. Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu istoga Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova. Amen.

Pjesma.

Pjevajmo, braćo kršćani,
Pjevajmo pjesmu veselu,
Isusu, Sinu Božjemu
Preslavnom Spasu našemu.

Pripjev, koji se iza svake kitice ponavlja:

O slavno vrelo ljubavi,
Isuse, Spase premili,
O Srce naše ufanje,
Izvore svake milosti.

Tko želi naći utjehe
U svojim teškim tugama,
K Isusu neka pristupi,
K njegovu Srcu presvetom.

Slušajte, kako milostiv
Nevoljne k Sebi dozivlje:
Dođite k meni žalosni,
Dođite, da vas utješim.

Isuse, slatka ljubavi,
Tko ganu Tebe nevina,
Da Srce Tvoje presveto
Koplje preoštro probode?

Ljubav Te Tvoja potaknu,
Da teške muke podneseš,
Da, Adam drugi, povratiš
Što prvi griehom izgubi.

ZLATNA KRUNICA

Presv. Srca Isusova.

(Moli se običnom krunicom Bl. Gospe).

U ime Oca i Sina itd.

Slatko Srce mog Isusa. — Daj, da te ljubim sve to više.

Mjesto **Oče naša** *moli:*

Vječni Oče! Prikazujem ti predragocjenu Krv Isusa Krista — kao zadovoljštinu za svoje grijehe i za potrebe svete crkve.

Mjesto **Zdrave Marije:**
Isuse, blaga i ponizna Srca — učini srce moje po Srcu tvome.

Mjesto **Slava Ocu:**
Slatko Srce Marijino — budi spasenje moje.

Litanije Srca Isusova.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.
Oče nebeski Bože, *
Sine Otkupitelju svijeta Bože,
Duše Sveti Bože,
Sveto Trojstvo jedan Bože,
Srce Isusa, Sina Oca vječnoga,
Srce Isusovo, u krilu Djevice Matere od Duha Svetoga sazdano,
Srce Isusovo, s Riječju Božjom bitno sjedinjeno,
Srce Isusovo, Veličanstva beskrajnoga,
Srce Isusovo, hrame Božji sveti,
Srce Isusovo, šatore Višnjega,
Srce Isusovo, kućo Božja i vrata nebeska,
Srce Isusovo, žarko ognjište ljubavi,
Srce Isusovo, pravde i ljubavi posudo,
Srce Isusovo, dobrote i ljubavi puno,
Srce Isusovo, kreposti sviju bezdno,
Srce Isusovo, svake hvale predostojno,
Srce Isusovo, kralju i središte sviju srdaca,
Srce Isusovo, u kojem je sve blago mudrosti i znanja,
Srce Isusovo, u kojem prebiva sva punina božanstva,
Srce Isusovo, koje je Ocu vrlo omiljelo,
Srce Isusovo, od kojega punine svi mi primismo,
Srce Isusovo, željo bregova vječnih,
Srce Isusovo, strpljivo i mnogoga milosrđa,
Srce Isusovo, bogato za sve, koji zazivaju tebe,
Srce Isusovo, izvore života i svetosti,
Srce Isusovo, pomirište grijeha naših,
Srce Isusovo, nasićeno pogrdama,
Srce Isusovo, satrveno zbog opačina naših,
Srce Isusovo, do smrti poslušno postalo,
Srce Isusovo, kopljem probodeno,
Srce Isusovo, izvore sve utjehe,

---

* **Smiluj nam se.** *Ovako se ponavlja iza svakog zaziva sve do svrhe Litanija.*

Srce Isusovo, živote i uskrsnuće naše,
Srce Isusovo, mire i pomirenje naše,
Srce Isusovo, žrtvo za grijehe,
Srce Isusovo, spasenje onima, koji se u te ufaju,
Srce Isusovo, ufanje onima, koji u tebi umiru,
Srce Isusovo, milino sviju Svetih,
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, usliši nas Gospodine.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.

V) Isuse krotki i ponizni Srcem.

R) Učini srce naše po Srcu svojem.

Pomolimo se.

Svemogući, vječni Bože, pogledaj na Srce preljubljenoga Sina svojega i na hvale i zadovoljštine, koje ti u ime grješnikâ prikazuje, i njima, koji milosrđe tvoje mole, ti oproštenje udijeli milostiv, u ime istoga Sina svojega Isusa Krista, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekova. Amen.

SEDAM POKORNIČKIH PSALAMA.

Psalam 6.

Gospode, u gnjevu svome ne pokaraj me, *kako na str. 374.*

Pri svrsi Psalma Slava Ocu.

Psalam 31.

Blago onima, kojima su oproštena bezakonja, *kako na str. 350.*

Psalam 37.

Gospode, nemoj me pokarati u gnjevu svojem, * niti me kazniti u srdžbi svojoj.

Jer me strijele tvoje prostrijeliše: * i ruka me tvoja pritisla.

Ništa nema zdrava na tijelu mojem od gnjeva tvojega: * nema mira u kostima mojim od grijeha mojih.

Jer krivice moje izađoše vrh glave moje: * i kao teško breme otešćaše mi.

Usmrđeše se i zagnjojiše rane moje, * od bezumlja mojega.

Jadan sam i pokučen do kraja: * vas dan stupam tugujući.

Jer su boci moji puni opsjenâ: * i nema zdravlja u tijelu mojemu.

Potišten sam i ponižen veoma: * ričem s ječanja srca svojega.

Gospode, pred tobom su sve želje moje: * i uzdisanje moje nije tebi sakriveno.

Srce mi se smutilo, ostavi me snaga moja: * i vid očiju mojih, ni njega mi nema.

Prijatelji moji i bližnji moji: * približiše se k meni, i stadoše.

A koji bijahu blizu mene, daleko se smjestiše: * silu čine, koji traže dušu moju.

I koji mi zlo žele, govore o zasjedama: * po vas dan misle o prijevari.

A ja kao gluh ne slušam: * i kao nijem ne otvaram usta svoja.

I postadoh kao čovjek, koji ne čuje: * i u čijim ustima nema pravdanja.

Jer se u te, Gospode, uzdam: * ti ćeš me uslišiti Gospode, Bože moj.

Jer rekoh: ne razmećali se nada mnom neprijatelji moji: * i ako se spotaknu noge moje, ne govorili proti meni oholo.

Jer sam na bičeve spravan: * bol je moja u očima mojim vazda.

Eto ispovijedam krivicu svoju: * i razmišljam o grijehu svojem.

A neprijatelji moji žive i jači su od mene: * umnožiše se, koji me nepravedno mrze.

Koji mi vraćaju zlo za dobro, kleveću me: * zato što slijedim dobro.

Ne ostavi me, Gospode, Bože moj: * ne udalji se od mene.

U pomoć mi priteci: * Gospode, Bože spasenja moga.

Slava Ocu.

Psalam 50.

Smiluj se meni, Bože, *kako na str. 388.*

Pri svrsi Slava Ocu.

Psalam 101.

Gospode, usliši molitvu moju, * i vapaj k tebi neka dođe.

Ne odvrati lica svojega od mene: * u dan, kad sam u nevolji, prigni k meni uho svoje.

U koji god te dan zazovem, * brzo me usliši.

Jer prođoše kao dim dani moji: * i kosti se moje osušiše kao pruće.

Posahnuo sam kao sijeno i uvenu srce moje, * te zaboravljam jesti kruh svoj.

Od glasa uzdisanja mojega, * prionu kost moja za meso moje.

Postadoh kao gem u pustinji: * kao sova na zidinama.

Budan sam: * postadoh kao samac vrabac na krovu.

Svaki dan ruže me neprijatelji moji: * i koji su me prije hvalili, sad se kunu proti meni.

Jedem pepeo kao hljeb, * i piće svoje miješam sa suzama.

Od lica gnjeva i srditosti tvoje: * jer si me s visoka bacio na tle.

Dani se moji nagnuše kao sjena: * a ja se osuših kao sijeno.

Ali ti, Gospode, ostaješ do vijeka: * i spomen tvoj od koljena do koljena.

Ti ćeš ustati i smilovat ćeš se Sionu: * jer je vrijeme, da mu se smiluješ, jer je došlo vrijeme.

Jer je slugama tvojim omiljelo i kamenje njegovo: * i prah njegov žale.

Tada će se narodi bojati imena tvojega, Gespode: * i svi kraljevi zemaljski slave tvoje.

Kada Gospod sagradi Sion: * i javi se u slavi svojoj.

Kad pogleda na molitvu poniženih: * i ne prezre molitve njihove.

Nek se napiše ovo potonjem naraštaju: * da puk, koji će se naroditi, hvali Gospoda.

Što je pogledao s visine svete svoje: * Gospod je bacio pogled na zemlju.

Da čuje uzdisaje zasužnjenih: * i odriješi uze sinovima usmrćenih.

Da bi kazivali na Sionu ime Gospodnje, * i hvalu njegovu u Jerusalemu.

Kad se skupe narodi ujedno: * i kraljevi da služe Gospodu.

Reče mu na putu kreposti svoje: * objavi mi kratkoću danâ mojih.

Nemoj me pozvati u polovini dana mojih: * tvoje su godine od koljena do koljena.

Ti si, Gospode, u početku sazdao zemlju: * i djela ruku tvojih su nebesa.

Ona će proći, a ti ostaješ: * i sva će ostarjeti kao haljina.

I kao odjeću promijenit ćeš ih i promijenit će se: * a ti si onaj isti i tvojih godina ne će nastati.

Slava Ocu.

Psalam 129.

Iz dubine vapijem k tebi, Gospode, *kako na str. 397.*

Pri svrsi Psalama Slava Ocu.

Psalam 142.

Gospode usliši molitvu moju: ušima prihvati

prošnju moju po istini svojoj: * usliši me po pravdi svojoj.

I ne stupi na sud sa slugom svojim: * jer se nitko živ neće opravdati pred licem tvojim.

Neprijatelj progoni dušu moju: * ponizuje do praha život moj.

Postavi me u mrak kao davno pomrle: * tjeskoba je pritisla duh moj, u meni je smućeno srce moje.

Spominjem se starih danâ, razmišljam o svim djelima tvojim: * djela ruku tvojih promatram.

Pružam ruke svoje k tebi: * duša moja žeđa za tobom kao zemlja bez vode.

Brzo me usliši, Gospode: * klone duh moj.

Ne odvrati lice svoje od mene: * jer ću biti sličan onima, koji silaze u grob.

Daj mi, da rano osjetim milosrđe tvoje: * jer se u tebe ufam.

Pokaži mi put, kojim da idem: * jer k tebi podižem dušu svoju.

Izbavi me od neprijateljâ, Gospode, k tebi se utječem: * nauči me činiti volju tvoju, jer si ti Bog moj.

Duh tvoj dobri neka me vodi u zemlju pravu: * radi imena svojega, Gospode, oživi me po pravdi svojoj.

Izvadi iz nevolje dušu moju: * i po milosrđu svojem rasprši neprijatelje moje.

Pogubi sve, koji mûče dušu moju: * jer sam ja tvoj sluga.

Slava Ocu.

LITANIJE SVIH SVETIH.

(Doslovno pretiskane iz „Crkvenog Molitvenika").

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.
Oče nebeski Bože, smiluj nam se.
Sine, Otkupitelju svijeta Bože, smiluj nam se.
Duše Sveti Bože, smiluj nam se.
Sveto Trojstvo jedan Bože, smiluj nam se.
Sveta Marijo, moli za nas.
Sveta Bogorodice, moli.
Sveta Djevo djevicâ, „
Sveti Mihovile, „
Sveti Gabrijele, „
Sveti Rafaele, „
Svi sveti Anđeli i Arhanđeli, molite za nas.

Svi sveti redovi blaženih Duhova, molite za nas.
Sveti Ivane Krstitelju, moli za nas.
Sveti Josipe, moli za nas.
Svi sveti Patrijarsi i Proroci, molite za nas.
Sveti Petre, moli.
Sveti Pavle, „
Sveti Andrija, „
Sveti Jakove, „
Sveti Ivane, „
Sveti Toma, „
Sveti Jakove, „
Sveti Filipe, „
Sveti Bartole, „
Sveti Mateju, „
Sveti Šimune, „
Sveti Tadeju, „
Sveti Matija, „
Sveti Barnaba, „
Sveti Luka, „
Sveti Marko, „
Svi sveti Apostoli i Evanđelisti, molite za nas.
Svi sveti Učenici Gospodnji, molite za nas.
Svi sveti Mladenci, molite za nas.
Sveti Stjepane, moli.
Sveti Lovro, „
Sveti Vinko, „
Sveti Fabiane i Sebastijane, molite.
Sveti Ivane i Pavle, „
Sveti Kuzma i Damjane, molite.
Sveti Gervazije i Protazije, molite.
Svi sveti Mučenici, „
Sveti Silvestre, moli.
Sveti Grgure, „
Sveti Ambrozije, „
Sveti Augustine, „
Sveti Jeronime, „
Sveti Martine, „
Sveti Nikola, „
Svi sveti Biskupi i Ispovjednici, molite za nas.
Svi sveti Naučitelji, molite za nas.
Sveti Antune, moli.
Sveti Benedikte, „
Sveti Bernarde, „
Sveti Dominiče, „
Sveti Franjo, „
Svi sveti Svećenici i Leviti, molite za nas.
Svi sveti Redovnici i Pustinjaci, molite za nas.
Sveta Marijo Magdaleno, moli.
Sveta Agato, „
Sveta Lucijo, „
Sveta Janjo, „
Sveta Cecilijo, „
Sveta Katarino, „
Sveta Anastazijo, „
Sve svete Djevice i Udovice, molite za nas.

Svi Sveci i Svetice Božje, zagovarajte nas.
Milostiv budi: oprosti nam Gospodine.
Milostiv budi: usliši nas Gospodine.
Od svakoga zla, oslobodi nas Gospodine.
Od svakoga grijeha, oslobodi.
Od srdžbe svoje, oslobodi.
Od nagle i nepripravne smrti, oslobodi.
Od zasjeda vražjih, oslobodi,
Od srdžbe i mržnje i svake zle volje, oslobodi.
Od duha bludnosti, oslobodi.
Od groma i zla vremena, oslobodi.
Od biča potresa, oslobodi.
Od kuge, glada i rata, oslobodi.
Od smrti vječne, oslobodi.
Po otajstvu svetog utjelovljenja svoga, oslobodi.
Po došašću svojem, oslobodi.
Po rođenju svojem, oslobodi.
Po krštenju i svetom postu svojem, oslobodi.
Po križu i muci svojoj, oslobodi.
Po smrti i ukopu svojem, oslobodi.
Po svetom uskrsnuću svojem, oslobodi.
Po čudesnom uzašašću svojem, oslobodi.
Po dolasku Duha Svetoga Utješitelja, oslobodi.
Na dan sudnji, oslobodi.
Grješnici: tebe molimo, usliši nas.
Da nam oprostiš, tebe molimo.
Da nam otpustiš, tebe molimo.
Da se dostojiš na pravu nas pokoru privesti, tebe molimo.
Da se dostojiš svoju svetu Crkvu ravnati i uzdržati, tebe molimo.
Da se dostojiš poglavicu apostolskoga i sve crkvene redove u svetoj vjeri uzdržati, tebe molimo.

Da se dostojiš neprijatelje svete Crkve poniziti, tebe molimo.
Da se dostojiš kraljima i vladarima kršćanskim mir i pravu slogu darovati, tebe molimo.
Da se dostojiš svemu puku kršćanskomu mir i jedinstvo udijeliti, tebe molimo.
Da se dostojiš nas same u svetoj službi svojoj potkrijepiti i uzdržati, tebe molimo.
Da duše naše k nebeskim željama uzdigneš. tebe molimo.
Da sve dobrotvore naše vječnim dobrima naplatiš, tebe molimo.
Da duše naše, braće, rođaka i dobrotvora naših od vječnoga prokletstva izbaviš, tebe molimo.
Da se dostojiš plodove zemlji dati i uzdržati, tebe molimo.
Da se dostojiš svim vjernim mrtvim pokoj vječni darovati. tebe molimo.
Da se dostojiš uslišiti nas, tebe molimo.
Sine Božji, tebe molimo.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.
Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.
Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Oče naš (*moli se tiho*).

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

Psalam 69.

Bože na pomoć moju priteci :* Gospode, pohiti da mi pomožeš.

Smeli se i zastidjeli,* koji traže dušu moju.

Uzmaknuli i zasramili se, * koji mi hoće zlo.

Uzmaknuli odmah zasramljeni, * koji mi govore: Neka, neka!

Radovali se i veselili u tebi svi, koji traže

tebe, * i govorili vazda: Veličao se Gospodin: koji ljube spasenje tvoje.

A ja sam siromah i ubog: * Bože pomozi mi.

Pomoćnik moj i izbavitelj moj ti si, * Gospodine, ne kasni.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Kako bijaše u početku, tako i sada, i vazda, i u vijeke vijekova. Amen.

V) Spasi sluge svoje.

R) Bože moj, koji se u te ufaju.

V) Budi nam, Gospodine, tvrđom jakosti.

R) Protiv neprijatelja.

V) Ništa ne napredovao neprijatelj suprot nama.

R) I sin bezakonja ne naudio nama.

V) Gospodine, ne učini nam prema grijesima našim.

R) Niti nam odvrati prema opačinama našim.

V) Molimo za Papu našega N.

R) Gospodin ga sačuvao, i poživio ga, i blažena učinio na zemlji, i ne dao ga na volju neprijateljima njegovim.

V) Molimo za dobrotvore naše.

R) Dostoj se, Gospodine, sve, koji nam dobro čine, poradi imena svojega nagraditi životom vječnim. Amen.

V) Molimo za vjerne mrtve.

R) Pokoj vječni daruj njima Gospodine, i svjetlost vječna svjetlila njima.

V) Počivali u miru.

R) Amen.

V) Za braću našu nenazočnu.

R) Spasi sluge svoje, Bože moj, koji su u te ufaju.

V) Pošlji im, Gospodine, pomoć iz svetinje.

R) I sa Siona brani ih.

V) Gospodine, usliši molitvu moju.

R) I vapaj moj k tebi neka dođe.

V) Gospodin s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Bože, komu je vlastito smilovati se

vazda i oprostiti, primi molbu našu, da nas i sve sluge tvoje, koje stežu verige grijehâ, milosrđe tvoje dobrote milostivo odriješi.

Usliši, molimo Gospodine, molbe onih, koji te ponizno mole, i onima, koji ti se ispovijedaju, oprosti grijehe: da nam zajedno oproštenje i mir dobrostivo udijeliš.

Neizrečeno milosrđe svoje nam, Gospodine, milostivo ukaži, da nas zajedno i od grijeha sviju odriješiš, i od kazne, koje za njih zaslužujemo, izbaviš.

Bože, koji se grijehom vrijeđaš a pokorom tažiš: milostivo pogledaj na smjerne molbe puka svojega i odvrati bičeve srdžbe svoje, koje za svoje grijehe zaslužujemo.

Svemogući, vječni Bože, smiluj se slugi svojemu Papi našemu N., i upravi ga po svojoj milosti na put spasenja vječnoga, da s pomoću tvojom ono, što je tebi ugodno, želi i svom krepošću izvrši.

Bože, od koga su svete želje, pravi savjeti i pravedna djela: daj slugama svojim onaj mir, kojega svijet ne može dati, da i srca naša budu zapovijedima tvojim poslušna, i sadašnja vremena, bez straha od neprijateljâ, po tvojoj zaštiti mirna.

Užeži ognjem Duha Svetoga srce naše, Gospodine, da tebi čistim tijelom služimo i neokaljanim srcem omilimo.

Bože, stvoritelju i otkupitelju svih vjernih, dušama slugâ i službenica svojih udijeli otpuštenje sviju grijeha: da proštenje, koje su vazda željele, pobožnim molbama postignu.

Djela naša, molimo Gospodine, milošću svojom preteci i pomoću svojom prati, da se svaka naša molitva i radnja s tobom vazda počne i početa da se s tobom dovrši.

Svemogući, vječni Bo-

že, koji zajedno nad živima gospoduješ i nad mrtvima, i svima se smiluješ, za koje unaprijed znaš, da će vjerom i djelom biti tvoji: tebe ponizno molimo, da oni, za koje odlučismo moliti, i koji ili još sada žive na svijetu, ili su se već preselili u vječnost, po zagovoru sviju Svetih tvojih oproštenje svih svojih grijeha milostivo zadobiju. Po Gospodinu našem Isusu Kristu Sinu tvome, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog: po sve vijeke vijekova. Amen.

V) Gospodin s vama.

R) I s duhom tvojim.

V) Uslišio nas svemogući i milosrdni Gospodin.

R) Amen.

V) I duše vjernih po milosrđu Božjem počivale u miru.

R) Amen.

ZAZIV DUHA SVETOGA.

Dođi, o Duše Svetvorče,
Pohodi pamet vjernih ti,
I srca tobom stvorena
Napuni višnjom milosti.

Koji si nazvan Tješitelj
I Boga dar previšnjega,
Vir živi, oganj, ljuvezan
I pomazanje duhovno.

Ti sedmoličan nadarjem,
Očeve ti prst desnice,
Ti obećanje Očevo,
Što usta puniš govorom.

Užeži svietlo ćutilim,
Ulij nam ljubav u srca,
A slabost tiela našega
Vječnom osnaži kreposti.

Hudnika odbij daleče
I mir nam podaj najbrže,
Da tebe vođu sliedeći
Svakog se zla sačuvamo.

Po tebi Oca vječnoga,
I Sina, daj, da poznamo,
I tebe Duha njihova
Da vazda vjerno priznamo.

Slava bud'Ocu vječnomu
I Sinu, koji od mrtvih
Uskrsnu, i Tješitelju
U beskonačne viekove.
Amen (Aleluja).

Druga pjesma Duhu Sv.
(iz „Evanđelistara“ str. 138).

Dođi, Duše presveti,
Prosvietli nam pameti
Zrakom svoje svjetlosti.

Dođi, Oče ubogih,
Dođi, davče milosti,
Dođi, srca svjetlosti.

Tješitelju predobri,
Duši goste premili,
Slatka naša naslado!

Ti si pokoj umornim,
Ugrijanim rashlada,
I utjeha žalosnim.

O svjetlosti blažena,
Napuni unutrnja
Srca svojih vjernikâ.

Ako ti ne pomožeš,
Nitko nije bezgrješan,
Sve je u nas nečisto.

Vidaj, što je ranjeno,
Što je suho, ovlaži,
A operi kaljavo.

Prigni, što je otvrdlo,
Ogrij, što je zamrzlo,
Svrati, što je stramputno.

Podaj svojim vjernicim,
Koji u te ufaju,
Sedam darâ milosti.

Podaj nam po kreposti,
Da u raju stignemo
Vjekovite radosti.
Amen (Aleluja).

V) Pošalji Duha svoga i stvorit će se (Aleluja).
R) I obnovit ćeš lice zemlje (Aleluja).

Pomolimo se.

Bože, koji si srca vjernika prosvijetljenjem Duha Svetoga naučio, udijeli nam, molimo, da po istome Duhu spoznamo što je pravo i da se njegovom utjehom vazda veselimo.

Užeži ognjem Duha Svetoga srce naše, Gospode, da tebi čistim tijelom služimo i neokaljanim srcem omilimo.

Djela naša, molimo Gospode, milošću svojom preteci i pomoću

svojom prati, da se svaka naša molitva i radnja s tobom vazda počne i početa da se s tobom dovrši. Po Isukrstu Gospodu našemu.

R) Amen.

Na Mlado ljeto.

Poslije gornjih molitava izmoli se još i ova:

Gospode Bože, svemogući, koji si dao, da dođemo na početak ove godine: sačuvaj nas kroz ovu godinu svojom krepošću; da ove godine ne pristanemo na nijedan grijeh, već da uvijek smjeraju naše riječi i upravljaju se naše misli i djela na vršenje tvoje pravde. Po Kristu Gospodu našemu.

R) Amen.

NA SLUŽBI BOŽJOJ ZA ZAHVALU.

Tebe Boga hvalimo * tebe Gospodina ispovijedamo.

Tebe vječnoga Oca * sva zemlja štuje.

Tebi svi Anđeli, * tebi Nebesa i svekolike vlasti;

Tebi Kerubini i Serafini * neprestanim glasom vapiju:

Svet — Svet — Svet * Gospodin Bog Sabaot.

Puna su nebesa i zemlja * veličanstva slave tvoje.

Tebe slavni * Apostolâ zbor,

Tebe Prorokâ * hvaljeni broj,

Tebe Mučenikâ svijetla * hvali vojska.

Tebe po svem svijetu * sveta ispovijeda Crkva.

Oca * neizmjernog veličanstva;

Časnoga tvojeg istinog, * i jedinog Sina;

Svetoga jošte * utješitelja Duha.

Ti Kralj slave, * Kriste.

Ti Oca * vjekovječni Sin jesi.

Ti, da oslobodiš čovjeka, * nijesi se strašio Djevičine utrobe.

Ti, svladavši smrti žalac, * otvorio si vjernima kraljevstvo nebesko.

Ti ob desnu Boga sjediš, * u slavi Oca.

Sudac, vjerujemo, * da ćeš doći.

(Ovdje se klekne.)

Tebe dakle molimo, svoje sluge pomozi, * koje si dragocjenom krvlju otkupio.

U vječnoj slavi daj, * da se Svetima tvojim pribrojimo.

Spasi puk svoj, Gospodine, * i blagoslovi baštinu svoju.

I vladaj njima, * i uzdigni ih do u vijeke.

Svakim danom * blagosivamo tebe.

I hvalimo ime tvoje u vijeke * i u vijeke vijekova.

Dostoj se, Gospodine, dan ovaj * bez grijeha nas čuvati.

Smiluj se nama, Gospodine, * smiluj se nama.

Neka bude milosrđe tvoje, Gospodine, svrhu nas, * kako smo se ufali u tebe.

U tebe sam se, Gospodine, ufao, * ne ću se smesti u vijeke.

Sveć. **Blagosivajmo Oca, i Sina, sa Svetim Duhom.**

Puk. **Hvalimo, i uzvisujmo ga u vijeke.**

Sveć. **Blagosloven si, Gospodine, na svodu nebeskom.**

Puk. **I hvaljen i slavan, i uzvišen u vijeke.**

Sveć. **Gospodine, usliši molitvu moju.**

Puk. **I vapaj moj k tebi neka dođe.**

Sveć. **Gospodin s vama.**

Puk. **I s duhom tvojim.**

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji si slugama svojim u ispovijedanju prave vjere dao da spoznaju slavu vječnoga Trojstva, i u mogućstvu veličanstva da se klanjaju jedinstvu: molimo; da čvrstoćom iste vjere

vazda se od svih protivština obranimo.

Bože, čijemu milosrđu nema broja, i čije dobrote beskrajno je blago: premilostivomu veličanstvu tvomu na udijeljenim darovima zahvaljujemo, tvoju vazda blagostivost moleći, da, koji moliteljima prošeno dopuštaš, njih ne ostavljajući na darove došaste pripraviš. Po Kristu. — *R)* Amen.

Ako je Papina svečanost, pridoda se gornjim molitvama slijedeće:

V) Molimo za Papu našega *N.*

R) Gospod ga sačuvao i poživio, i blažena učinio na zemlji i ne dao ga na volju neprijateljima njegovim.

Pomolimo se.

Bože, pastiru i upravitelju svih vjernih, milostiv pogledaj na slugu svojega *N.* koga si postavio pastirom Crkvi svojoj: daj mu, molimo, da riječju i primjerom prednjači onima, kojima je na čelu; da zajedno sa stadom sebi povjerenim, postigne život vječni. Po Kristu.

Ako je Biskupova svečanost, pridoda se Molitva za Biskupa, *kako na str. 412 (br. 5).*

NA DRŽAVNE PRAZNIKE.

Pjeva se Tebe Boga hvalimo *s molitvom kako gore.*

Zatim se doda:

V) Spasi slugu svojega, Gospode, kralja našega *N.*

R) Bože, moj, koji se u te ufa.

V) Pošlji mu, Gospode, pomoć iz svetinje.

R) I sa Siona brani ga.

V) Ništa ne napredovao neprijatelj suprot njemu.

R) I sin bezakonja ne naudio njemu.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj moj k tebi neka dođe.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom.

Pomolimo se.

Bože, komu svaka vlast i dostojanstvo služi: podaj slugi svojemu kralju našemu *N.* sretan napredak njegovu dostojanstvu: u kojem da se tebe uvijek boji i tebi vazda ugoditi nastoji. Po Kristu Gospodu našemu.

R) Amen.

PRIGODOM KRALJEVE SMRTI.

Ps. 50. Smiluj se meni, Bože, *kako na str.* 452. *sa* Slava Ocu. *Zatim:*

Ne odbij, svemogući Bože, puk svoj, koji vapije u nevolji: nego radi slave imena svoga priteci ublažen bijednima u pomoć.

Bože utočište naše i krepost, budi uz pobožne molitve Crkve svoje ti, koji si početnik pobožnosti, i podaj: da što vjerno prosimo uspješno postignemo. Po Kristu.

Zatim molitva za živog vladara kako gore.

ZAHVALNA PJESAN BL. DJ. MARIJI.

Koja se pjeva u obhodu slikom Blažene Djevice. *)

Tebe Majku Božju hvalimo: * tebe Mariju Djevicu ispovijedamo.

Tebe vječnoga Otca kćer, * sva zemlja poštuje.

Tebi svi Anđeli i Arhanđeli, * tebi sva poglavarstva ponizno služe.

Tebe sve vlasti i višnje kreposti, * tebe sva gospodstva nebeska slušaju.

---

*) *Donosimo je bez promjene iz „Hrv. Bogoslužbenika“ izdanje „Nar. Lista“ Zadar 1907.*

Tebe sva prijestolja, * Tebe Kerubini i Serafini radosni dvore.

Tebi svi anđeoski stvorovi, * ugodnim glasom vapiju.

Sveta, sveta, * sveta Marijo, Majko Božja i Djevice.

Puna su nebesa i zemlja, * veličanstva slave ploda utrobe tvoje.

Tebe slavni skup Apostola, * Majkom Stvoritelja pohvaljuje.

Tebe bijela vojska Mučenika, * Kristovu roditeljicu proslavlja.

Tebe slavna četa Ispovjednika, * hramom svetoga Trojstva nazivlje.

Tebe ljubežljivo kolo svetih Djevica, * svoga djevstva i poniženstva izgledom propovijeda.

Tebe po svem okolišu zemaljskomu sveta Crkva zazivljući štuje, * Majku Božjega veličanstva.

Časnu i pravu * roditeljicu kralja nebesa.

Svetu također, * i slatku i blagu.

Tebe sve strane nebeske * kraljicu slave časte.

Ti Anđeoska Gospođa, * Ti vrata od raja.

Ti ljestve kraljestva nebeskoga, * Ti prebivalište kralja slave.

Ti korablja pomilovanja i milosti, * Ti vrutak milosrđa.

Ti utočište grješnika, * Ti Majka Spasitelja.

Ti da oslobodiš prognana čovjeka, * Božjega si Sina u utrobu primila.

Po njemu predobiven neprijatelj stari, * otvorena su vjernim kraljevstva nebeska.

Ti uz tvoga Sina sjediš * ob desnu Oca.

Ti njega za nas moli, o Gospođo, * koji nas ima doć suditi.

Tebe dakle molimo, sluge tvoje pomozi, * koji smo neprocijenjenom Krvlju Sina tvoga otkupljeni.

Učini, blaga Djevice Marijo, * da se k tvojim slugam u slavi pribrojimo.

Sahrani puk tvoj, o Gospođo, * da budemo dionici baštinstva Sina tvoga.

I vladaj s nama, * i čuvaj nas u vijeke.

Mi želimo hvaliti te u vieke, * bogoljubnom mišlju i glasom.

Po sve dneve, * tebe, o Marijo, zahvalni pozdravljamo.

Dostoj se, slatka Marijo, * sad i vazda bez grijeha nas sačuvati.

Smiluj se blaga nama, * smiluj se nama.

Budi milosrđe tvoje veliko vrhu nas, * koji u te, Marijo Djevice, ufamo.

U tebe, preslatka Marijo, ufamo, * Ti nas brani i čuvaj u vieke. Amen.

V) Blagosivljajmo Oca i Sina sa Svetim Duhom.

R) Hvalimo ga i uzvisujmo u vieke.

V) Blagosivljajmo Mariju nebesku kraljicu.

R) Djevicu i Majku Božju.

V) Moli za nas, sveta Bogorodice.

R) Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj moj.

V) Gospod s vama.

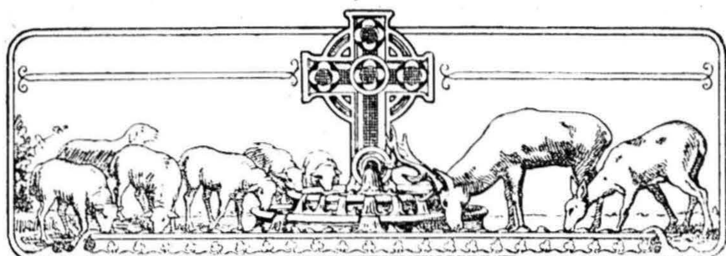
R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Bože, kojega milosrđu nije broja, i dobrote neizmjerno jest blago, hvale ti uzdajemo za sve milosti i darove, koje si nam po blaženoj Djevici Mariji preobilno podijelio, preponizno moleći: da se po njezinu odvjetovanju od svakoga zla na zemlji oslobodimo, i vječnu radost na nebu postignemo. Po Isukrstu Gospodu našemu.

R) Amen.

MOLITVE I OBREDI NA STANOVITE DANE U GODINI.

Opaska: Devetnica Božiću *s razmatranjima za svaki dan nalazi se u džepnom izdanju* „**Božićnog Oficija**“ *(izvadak iz „Hrv. Bogoslužbenika“). Dubrovnik 1921. Knjižara „Jadran“.*

VELIKE ANTIFONE

koje se govore na Večernjama pred Božić, počam od 17 do 23 Prosinca.

O MUDROSTI, koja si izašla iz ustiju Previšnjega, te prodirući od kraja do kraja, sve uređuješ jako i blago: dođi, da nas naučiš put razboritosti.

O ADONAI, i Vođo doma Izraelova, koji si se ukazao Mojsiju u ognju grma gorućega, i njemu na Sinaju dao zakon: dođi, da nas otkupiš uzdignutom desnicom.

O KORIJENE Jesijev, koji stojiš za znak narodima, pred kojim će kraljevi zatvoriti usta svoja, kojemu će se narodi klanjati: dođi, da nas izbaviš, nemoj već kasniti.

O KLJUČU Davidov, i žezlo doma Izraelova; koji otvaraš, i nitko ne zatvara; zatvaraš, i nitko ne otvara: dođi i izvadi sužnja iz tamnice, koji sjedi u tminama i u smrtnoj sjeni.

O ISTOČE, sjaju vječne svjetlosti, i

sunce pravednosti: dođi i prosvijetli one, koji sjede u tminama i u smrtnoj sjeni.

O KRALJU narodâ, i od njih žuđeni, kamene ugaoni, koji oboje činiš jedno: dođi i spasi čovjeka, koga si od zemlje stvorio.

O EMANUELE, Kralju i zakonošo naš, očekivanje narodâ i Spasitelju njihov: dođi da nas spasiš, Gospode Bože naš.

Pjesma i V) R) kako u Nedjelje Došašća, str. 41 i 42. — Molitva III. ili IV. Nedjelje Došašća, str. 43.

Opaska: *Od Božićnih pjesama nije ovdje u „Bogoslužbeniku" nijedna stavljena, da ne zapreme prostora, a i onako se nalaze posebno otisnute i u svim molitvenicima. Nekoje običnije nalaze se u gore naznačenom džepnom izdanju* Božićnog Oficija.

Na staru godinu.

Pjesma zahvalnica Tebe Boga hvalimo *s molitvama, kako na str.* 439.

Na Mlado ljeto.

Zaziv Duha Svetoga (pjesma i molitve), kako na str. 436.

Uoči ili na blagdan Bogojavljenja:

SVEČANI BLAGOSLOV VODE.

(*Odobren Otpisom sv. Kongregacije Obreda dne 5 svibnja 1891*).

Litanije Svih Svetih *kako na str. 430.*

Pjeva se sve do Da se dostojiš svim vjernim mrtvim pokoj vječni darovati.

Kad se otpjevalo taj redak, Svećenik se di-

gne na noge, te sam pjeva:

Da se dostojiš ovu vodu blago † sloviti.

Puk odgovara: Tebe molimo, usliši nas.

Sveć.: Da se dostojiš ovu vodu blago † sloviti i posve † titi.

Puk: Tebe molimo usliši nas.

Pjevači proslijede:

Da se dostojiš uslišati nas, tebe molimo.

Sine Božji.

tebe molimo.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.

Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.
Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
Oče naš *tiho.*

Zatim se pjeva bez Antifonâ.

Ps. 28. **Prinesite Gospodu.**

Ps. 45. **Bog nam je utočište,** *oba na str. 99. (Jutrenja današnjeg blagdana). Odmah zatim;*

Psalam 146.

Hvalite Gospoda, jer je dobro pjevati mu: * Bogu našemu budi mila i draga pohvala.

Gospod će sazidati Jerusalem: * skupit će raspršene sinove Izraelove.

On ozdravlja one, koji su skrušena srca: * zavija rane njihove.

On izbroji mnoštvo zvijezda: * i svaku zove imenom.

Velik je Gospod naš i velika je krepost njegova: * i mudrosti njegovoj nema mjere.

Gospod štiti smjerne: * a grješnike ponizuje do zemlje.

Pjevajte redom Gospodu hvalu: * pjevajte Bogu našemu uz kitaru.

On zastire nebo oblacima: * i sprema dažd zemlji.

Čini, da raste na gorama sijeno: * i bilje na korist ljudi.

On daje stoci hranu njezinu * i mladim gavranima, koji pijuču k njemu.

Nije mu po volji sila konjska: * niti mu je mila snaga čovječja.

Ugodni su Gospodu, koji ga se boje: * i oni, koji ufaju u milosrđe njegovo.

Slava Ocu.

Zaklinjanje proti sotoni.

Zaklinjemo te svaki nečisti duše, svaka đavolska vlasti, svaki nasrtaju paklenog neprijatelja, svaka četo, svaki skupu i sljedbo đavolska u ime i krepost Gospoda našega Isukrsta †, iskorijeni se i odaleči od Crkve Božje, od dušâ na sliku Boga stvorenih, i neprocijenjenom Krvi božanskoga Jaganjca otkupljenih †. Neusuđuj se više, prelukava zmijo, varati ljudsko pleme, progoniti Crkvu Božju, odabranike uznemirivati i rešetati kao pšenicu †. Zapovijeda tebi previšnji Bog † komu iz velike tvoje oholosti sličan još hoćeš da postaneš: koji hoće da se svi ljudi spase, i na poznanje istine dođu. Zapovijeda tebi Bog Otac †; zapovijeda tebi Bog Sin †; zapovijeda tebi Bog Duh Sveti †. Zapovijeda tebi Veličanstvo Isukrstovo vječna Božja upućena Riječ †; koji za spasenje plemena našega tvojom nenavidosti upropašćenoga, ponizi samoga sebe učinivši se poslušan sve do smrti, koji Crkvu svoju sagradi na stancu kamenu, i vrata paklena nigda je nadvladati neće, i reče: da će s njom biti po sve dneve sve do svrhe svijeta. Zapovijeda tebi otajstvo Križa, i krepost svih otajstva kršćanske vjere †. Zapovijeda tebi velika Bogorodica Djevica Marija †, koja preoholu

glavu tvoju već u prvomu času svoga bezgrješnoga Začeća u svojoj poniznosti satre. Zapovijeda tebi vjera svetih Apostola Petra i Pavla, i ostalih Apostola †. Zapovijeda tebi krv Mučenikâ, i pobožno svih Svetijeh i Svetica odvjetovanje.

Zmaju dakle prokleti, i svaka sotonska četo, zaklinjemo te Bogom † živim, Bogom † pravim, Bogom koji je tako sve ljubio, da je svoga jedinorođenoga Sina dao, da svaki koji vjeruje u njega ne propane, nego ima život vječni, prestani varati ljudske stvorove, i njima vječne propasti pružati otrov: kani se Crkvi štetovati, i njezinoj slobodi zamčice zapinjati. Odlazi, sotono, izmišljatelju i učitelju svake prijevare, neprijatelju ljudskoga spasenja. Daj mjesto Isukrstu, u kom ništa nijesi našao od tvojih dijela; daj mjesto Crkvi jedinoj, svetoj, Katoličkoj, i Apostolskoj, koju sam Isukrst svojom krvlju zadobi. Ponizi se pod mogućom rukom Božjom; drhći i bježi netom zazovemo sveto i strahovito ime ISUSOVO, od koga prédaju duhovi pakleni, komu su podložene Kreposti nebeske i Vlasti i Gospodstva: koga Kerubini i Serafini neumornim glasom hvale, govoreći: Svet, Svet, Svet, Gospod Bog Sabaoth.

Ant. Danas se je Crkva sjedinila s nebeskim Zaručnikom, jer je u Jordanu Isukrst oprao njezina zločinstva; trče kraljevi s darovima na Kraljevski pir, a radi vina od vode učinjena vesele se gosti, aleluja.

Pjesan Zaharije.

Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov, * jer pohodi, i otkupi puk svoj.

I podiže nam jakost spasenja * u domu Davida sluge svojega.

Kako je govorio kroz usta svetih proroka svojih, * koji su od vijeka.

Spasenje od neprijatelja naših, * i iz ruku sviju, koji mrze na nas.

Da učini milosrđe ocima našim: * i spomene se zavjeta svoga svetoga.

Zakletve, kojom se zakle Abrahamu ocu našemu, * da će nam dati:

Da bez straha, od ruke neprijatelja naših oslobođeni, * služimo njemu.

U svetosti i pravdi pred njim, * po sve dneve naše.

A ti, dijete, zvat ćeš se Prorok Previšnjega: * jer ćeš ići naprijed pred licem Gospodnjim, da pripraviš pute njegove:

Da daš znanje spasenja puku njegovu: * na otpuštenje grijeha njihovih.

Po dubokom milosrđu Boga našega: * po kojem nas je pohodio istok s visine.

Da prosvijetli one, koji sjede u tminama, i u sjeni smrtnoj: * da upravi noge naše na put mira.

Slava Ocu.

Ant. Danas se je Crkva sjedinila s nebeskim Zaručnikom, jer je u Jordanu Isukrst oprao njezina zločinstva; trče kraljevi s darovima na Kraljevski pir, a radi vina od vode učinjena vesele se gosti, aleluja.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom.

Pomolimo se.

Bože, koji si na današnji dan Jedinorođenoga svoga objavio narodima zvijezdom prehodnicom: podaj milostivo: da mi, koji te već vjerom poznasmo, budemo privedeni sve do gledanja krasote visosti tvoje. Po istome Isukrstu, Gospodu našemu Sinu tvome, koji s tobom živi i kraljuje, u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekova.

R) Amen.

Ovdje odmah slijedi:

OBIČNI BLAGOSLOV VODE.

(Iz „Evanđelistara“ str. 38).

V) Pomoć naša u ime Gospodnje.

R) Koji stvori nebo i zemlju.

Zaklinjanje soli.

Zaklinjem te, stvorenje soli, Bogom † živim, Bogom † pravim, Bogom † svetim: Bogom, koji je Elizeju proroku zapovjedio, da te uspe u vodu, eda bi se ozdravila neplodnost vode: da budeš sô zakleta na spasenje vjernikâ: i da budeš svima, koji te uzimlju, zdravlje duše i tijela: i da odbjegne i odstupi od mjesta, gdje budeš posuta, svaka utvara i zloba, ili himbenost đavolske prijevare, i svaki nečisti duh zaklet onim, koji ima doći suditi žive i mrtve, i svijet ognjem.

R) Amen.

Pomolimo se.

Neizmjernu blagost tvoju, svemogući vječni Bože, ponizno zazivamo: da se dostojiš po svojoj milosti blago † sloviti, i posve † titi ovo stvorenje soli, koje si podao na porabu ljudskom rodu: neka bude svima, koji ga primaju, zdravlje pameti i tijela: i što god se toga dotakne, ili tim pospe, da se liši svake nečistoće, i svake protivštine duhovne zlobe. Po Gospodu našemu Isukrstu...

V) Amen.

Zaklinjanje vode.

Zaklinjem te, stvorenje vode, u ime Boga † Oca svemogućega: u ime Isu † krsta Sina njegova Gospoda našega, i krepošću Duha † Svetoga: da budeš voda zakleta za otjeranje svake vlasti neprijateljske, i da uzmogneš iskorijeniti i izguliti samoga neprijatelja s anđelima njegovim odmetnicima, po kreposti toga istoga Gospoda našega Isukrsta, koji ima doći suditi žive i mrtve, i svijet ognjem.

R) Amen.

Pomolimo se.

Bože, koji si na spasenje ljudskoga roda sva najveća svetotajstva sazdao u vodenom bivstvu: pristani milostiv na zazivanje naše, i ulij krepost svoga blago † slova u ovo počelo pripravljeno mnogostrukim očišćenjem: da stvorenje tvoje, što je na službu tvojim otajstvima, primi djelovanje božanstvene milosti za izagnanje hudoba i odstranjenje bolesti: neka se sve, što god bude u kućama ili u mjestima vjernika ovom vodom oškropljeno, liši svake nečistoće, izbavi od štete: neka ne bude ondje kužnoga duha ni otrovnoga zraka: neka odstupi svaka zasjeda potajnog neprijatelja: i ako je tu štogod, da udi ili zdravlju ili miru onih, koji prebivaju, oškropljenjem ove vode neka iščezne i odstupi, da zdravlje, koje prosimo po zazivanju svetoga imena tvoga, bude od svake protivnosti obranjeno. Po Gospodu .... — *V)* Amen.

Ovdje triput uspe sô u vodu na način križa, govoreći jednom:

Smiješanje soli i vode zajedno neka bude u Ime O † ca, i Si † na, i Duha † Svetoga. Amen.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Bože, tvorče nepredobitne kreposti, i kralju nepobjedivoga carstva, i vazda veličanstveni slavodobitniče: koji krotiš silu protivnoga gospodstva: koji predobivaš ljutinu režećega neprijatelja: koji moćno satireš protivničku zlobu: tebe, Gospode, drhćući ponizno molimo i prosimo: da na ovo stvorenje soli i vode milostivo pogledaš, dobrostiv rasvijetliš, i rosom svoga smilovanja posvetiš: da gdje god se njom oškropi, po zazivanju svetoga imena tvojega, odstupi svaka dosada

nečistoga duha, i odstrani se strah otrovnog zmaja: a nazočnost Svetoga Duha da se dostoji svuda biti s nama, koji prosimo tvoje milosrđe. Po Gospodu našem Isukrstu... u jedinstvu istoga Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekova. — *R*) Amen.

Svršivši blagoslov vode, pjeva se **Tebe Boga hvalimo,** *kako na str. 438.*

Na Svijećnicu (2 Veljače).

Antifone, koje se pjevaju preko ophoda sa svijećama, v. na str. 174.

U KORIZMI.

Psalam 50.

Smiluj se meni, Bože, * po velikomu milosrđu svome.

I po mnoštvu smilovanja svoga, * zbriši zloću moju.

Još više operi me od zločina mojega: * i od grijeha moga očisti me.

Jer zločin svoj ja poznajem: * i grijeh moj proti meni je vazda.

Tebi samome zgriješih i zlo pred tobom učinih: * da se nađeš pravedan u riječima svojim, i dobiješ, kad te sude.

Evo bo u zloći začet jesam: * i u grijesima zače me mati moja.

Jer eto si istinu obljubio: * skrovitu i otajnu mudrost svoju očitovao si meni.

Oškropi me isopom i očistit ću se: * operi me, i postat ću bjelji od snijega.

Daj mi, da slušam radost i veselje: * i uzigrat će kosti ponižene.

Odvrati lice svoje od grijeha mojih: * i sve opačine moje zbriši.

Srce čisto stvori u meni, Bože: * i duh prav obnovi u grudima mojim.

Ne odbaci me od lica svoga: * i duh svoj sveti ne uzmi od mene.

Vrati mi radost spasenja svoga: * i duhom jakim ukrijepi me.

Učit ću grješnike pute tvoje: * i bezbožnici k tebi će se obratiti.

Oslobodi me od krvi, Bože, Bože spasenja mojega, * i jezik će moj slaviti pravdu tvoju.

Gospode, otvori usne moje: * i usta će moja naviještati hvalu tvoju.

Jer da si hotio posvetilište, bio bih ga doista prikazao: * ali žrtvama ti se ne naslađuješ.

Posvetilište je Bogu duh skrušen: * srce skrušeno i poniženo, Bože, nećeš odbaciti.

Dobrostiv budi, Gospode, po blagoj volji svojoj Sionu: * da se sagrade zidovi Jerusalemski.

Tada ćeš primati posvetilište pravde, prinose i žrtve: * tada će na žrtvenik tvoj stavljati junčiće.

Slava Ocu.

V) Gospode, ne učini nam prema grijesima našim.

R) Niti nam odvrati prema opačinama našim.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj moj k tebi neka dođe.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Bože, koji se grijehom vrijeđaš, a pokorom tažiš: milostivo pogledaj na smjerne molbe puka svoga; i odvrati bičeve srdžbe tvoje, koje za svoje grijehe zaslužujemo. Po Kristu Gospodu našemu.

R) Amen.

U vrijeme potresa, rata, kužnih bolesti itd. *v. Molitve na str. 413.*

Pjesma sv. Križu

Barjaci kreću Kraljevi *v. u Nedj. Muke na str. 117.*

V) Klanjamo se tebi Isukrste i blagosivljamo tebe.

R) Jer si po svetom Križu svome svijet otkupio.

Pomolimo se.

Gospode Isukrste, koji si se hotio za otkupljenje svijeta poroditi, biti obrezan, od Židova odbačen, od Jude izdajnika cjelovom izdan, konopima vezan, kako Jaganjac pravedan na posvetilište poveden i pred prijestoljem Ane, Kaife, Pilata i Iruda nepristojno prikazan, od krivih svijedoka optužen, bičima i pogrdam izmučen, zapljuvotinama popljuvan, dračom okrunjen, zaušnicam izmlaćen, trstikom udaran, po obrazu povezan, na Križu pribijen, na Križu uzdignut, među lupežima postavljen, žučju i octom napojen i kopljem ranjen: ponizno te molimo, da na dan sudnji zaslužimo čuti s desne tvoje: Dođite blagoslovljeni.

Neka se moli za nas, molimo te, Gospode, sada i na čas smrti naše pred tvojim milosrđem blažena Djevica Marija, Majka tvoja, čiju je presvetu dušu u vrijeme tvoje muke probio mač boli. Koji živiš i kraljuješ.

Pjesma i Molitva u čast Sedam Žalosti Bl. Dj. M.
Puna tuge Majka staše, *v. na blagdan Sedam Žalosti Bl. Dj. M., str.* 185.

Djelo Pokajanja u pjesmi.

Ja se kajem, Bože mili,
Od svakoga grieha moga,
I srce mi gorko cvili,
Jer uvriedih Tebe Boga.

Milosrđe Tvoje veće
Nego moje sve krivine!
Tva dobrota pustit ne će,
Skrušen grješnik da pogine.

Ljubim Tebe, dobri Bože,
Iz dubine srca svoga,
Što već moja duša može,
I već nego seb' istoga.

Ja sam spravan svekoliko
Izgubiti i umrieti,
Nego Tebe, rajska diko,
Unapredak uvriediti.

Griehe moje i prikore
Namjesniku tvom otkrit ću;
I što god mi da pokore,
Bogoljubno izvršit ću.

Smiluj mi se, Oče sveti,
Po velikoj Tvoj milosti!
O Isuse moj propeti,
Moje teške griehe prosti!

BLAGOSLOV POLJA.

Ant. Ustani, Gospode, pomozi nas: i oslobodi nas radi imena tvoga.

Ps. 43. Bože, ušima svojima čuli smo: oci naši pripovijedali su nama. — Slava Ocu. — *Ponavlja se Ant.* Ustani. *Odmah zatim pjevaju se* **Litanije Svih Svetih,** *kako na str.* 430.

Običaj je u nekim župama, da ophod staje na četiri mjesta, te se pjevaju četiri Evanđelja i blagosivljaju polja, ovim načinom:

I. Na prvom mjestu.

V) Gospod s vama — *R)* I s duhom tvojim.

✠ **Početak svetoga Evanđelja po Ivanu.**

(Iz „Evanđelistara“ str. 11).

U početku bješe Riječ, i Riječ bješe kod Boga i Bog bješe Riječ. Ova bješe u početku kod Boga. Sve je po njoj postalo: i bez nje ništa nije postalo, što je postalo. U njoj bješe život, i život bješe svjetlost ljudima: i svjetlost u tminama svijetli, i tmine je ne obuzeše. Bi čovjek poslan od Boga, kojemu bješe ime Ivan. Ovaj dođe za svjedočanstvo, da svjedoči za svjetlost, da svi vjeruju po njemu. On ne bješe svjetlost, nego da svjedoči za svjetlost. Bješe svjetlost istinita, koja rasvijetljuje svakoga čovjeka, koji dolazi na ovaj svijet. Na svijetu bješe, i svijet po njemu posta, i svijet ga ne pozna. U svoje dođe, i svoji ga ne primiše. A koji ga primiše, dade im vlast, da postanu sinovi Božji, onima koji vjeruju u ime njegovo: koji se rodiše ne od krvi niti od volje putene, niti od volje muževlje, nego od Boga. *(Ovdje se poklekne).* **I Riječ**

postade pŭt i prebiva među nama: i vidjesmo slavu njegovu, slavu kao Jedinorođenoga od Oca, puna milosti i istine.

Pomolimo se.

Milost tvoju prosimo, svemogući Bože, da kako si upućenjem tvoje Riječi blagosivljajući natopio ljudski rod rosom milosti svoje, tako se dostojiš blago † sloviti prvine ovoga stvorenja žita, koje si se dostojao sačuvati ugađanjem vjetra i dažda. Natopi ih rosom svoga blagoslova, te privedi rod zemlje sve do zora; puku svomu udijeli, da ti vazda zahvaljuje za tvoje darove, a duše onih, koji gladuju, napuni obiljem svojih dobara, te i ubogi zajedno s bogatima prikažu dužnu hvalu slavi tvojoj. Po Isukrstu Gospodu našemu. — *R*) Amen.

Poslije ispjevana Evanđelja i dotične molitve, svećenik križa na 4 strane sa doli naznačenim predmetima, izgovarajući pripadajuće riječi:

1. *Sa Križem:* Po znamenju svetoga Križa od neprijatelja naših. — *Puk:* Oslobodi nas, Gospode!

Svećenik proslijedi križajući na 4 strane: U ime Oca † i Sina i Duha Svetoga. — *Puk:* Amen.

2. *Sa velikom Uskrsnom svijećom (stojnicom):* Od munje, groma, grăda (. . . suše, luga, . . . rata i biča trešnje). — *Puk:* Oslobodi nas, Gospode!

3. *S trstikom sa trīma svijećama (trojicom):* Da se dostojiš plodove zemlji dati i uzdržati.

Puk: Tebe molimo, usliši nas.

4. *Škropeći sa blagoslovljenom vodom:* Da se dostojiš kišu zdravu, ugodnu i plodnu ovoj zemlji u potrebita vremena udijeliti.

Puk: Tebe molimo, usliši nas.

5. *S kadilom:* Da se dostojiš oblake i vjetrove zle i škodne ukrotiti i ukloniti.

Puk: Tebe molimo, usliši nas.

Ovako se čini na svakom stajalištu.

Preuzmu se Litanije i ophod se uputi k drugome mjestu.

II. Na drugom mjestu:

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

(Iz „Evanđelistara“ str. 21).

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu priču ovu: Kraljevstvo je nebesko slično čovjeku, koji posija dobro sjeme na njivi svojoj. A kad ljudi spavahu, dođe neprijatelj njegov i posija kukolj među pšenicu, pa otide. A kad uzraste usjev, i rod donese, onda se pokaza i kukolj. Tada dođoše sluge domaćina i rekoše mu: Gospodaru, nijesi li dobro sjeme posijao na njivi svojoj? Otkuda dakle kukolj? I reče im: Neprijatelj čovjek to učini. A sluge mu rekoše: Hoćeš li, da idemo i da ga iščupamo? I reče: Ne, da ne biste čupajući kukolj izgulili zajedno s njim i pšenicu. Pustite, da oboje raste do žetve, a u vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove, da se spali, a pšenicu skupite u žitnicu moju.

Pomolimo se.

Svemogući Bože, milosrđe tvoje priklonito molimo, da se dostojiš pogledati pogledom milosti svoje što god je u ovome polju posijano i usađeno, i da to prijatnim vremenom usporiš, da bude obranjeno od svakoga pritisnuća trnja, kukolja, ljulja i škodljivih drača, te postane voće plodno; pa udijeliš, da dodje čisto, obilato i uzorito na savršenu zrelost; eda

mi sluge tvoje primajući s podavanjem hvale plod obilnih tvojih darova, napunivši svoje žitnice, budemo dostojni prikazati dužnu i prijatnu hvalu Imenu tvomu. Po Isukrstu Gospodu našem. — *R)* Amen.

III. Na trećem mjestu.

✠ Slijedi sv. Evanđelje po Luci.

(Iz „Evanđelistara" str. 24).

ono vrijeme: Kad se sakupi veliko mnoštvo naroda, i iz gradova hitjahu k Isusu, reče u prilici: Iziđe sijač, da sije sjeme svoje: i dok sijaše, jedno pade kraj puta, i bi pogaženo, i ptice ga nebeske pozobaše. I drugo pade na kamen, i izniknuvši osuši se, jer nemaše vlage. A drugo pade među drače, i drače, što zajedno uzrastoše, pridušiše ga. A drugo pade na zemlju dobru, i izniknuvši donese stostruki rod. Govoreći ovo vikaše: tko ima uši, da čuje, neka čuje. A učenici njegovi pitahu ga, što znači ta priča. A on im reče: Vama je dano, da znate otajstvo kraljevstva Božjega, a ostalim u pričama: da gledajući ne vide, i slušajući ne razumiju. A ova priča znači: Sjeme je riječ Božja. A koje je kraj puta, to su oni, koji slušaju: pa dođe đavao, i diže riječ iz srca njihova, da ne vjeruju i da se ne spase. A koje na kamen: to su oni, koji kad čuju, s radošću primaju riječ, ali ovi korijena nemaju, jer za neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme napasti odstupe. A koje pade među drače: to su oni, koji čuše, i otišavši ostaju pridušeni od briga i bogatstva i naslada ovoga života, i ne donose ploda. A koje na dobru zemlju: to su

oni, koji čuvši drže riječ u dobru i čistu srcu, i plod donose u ustrpljenju.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji si zapovjedio zemlji u početku njezina postanka, da dobro rađa, i da sjeme, koje padne u dobru zemlju donese plod stostruki; dostoj se blago ✝ sloviti i očima milosti svoje pogledati zemlju, njive, polja, livade, i vinograde naše: da sjeme, posijano od sluga tvojih usplodi, i da isti plod uzraste i sačuva se; da ga ljuska noga ne pogazi, trnje mu ne naudi i ne opustoši ga, crvi ne podgrizu, ptice ne pozoblju, grȁd ne obije, vihar ne povali, zloduhi vjetar ne otruje, oluja ne razaspe, sunčana vrućina ne opali, zračna ljutina ne osuši, potop daždeni ne priduši i što nauditi može, da ne naudi. Daj mu, Gospode, da dođe po tvojemu daru na savršenu zrelost, èda sluge tvoje primajući stostruki plod od onoga što posijaše, Veličanstvu tvomu uzvrate obilnijim podavanjem hvale. Po Isukrstu Gospodu našemu. — *R)* Amen.

IV. Na četvrtom mjestu.

✠ Slijedi sv. Evanđelje po Marku.

Mr. 6, 34-45.

U ono vrijeme: kad iziđe Isus vidi mnoštvo veliko, i sažali mu se s njih, jer bijahu kao ovce bez pastira, i poče ih učiti mnogo. I kad bi već pred noć, pristupiše učenici njegovi govoreći: pusto je mjesto, a već je docna: otpusti ih neka idu u okolna sela i varoši, da kupe sebi kruha, što će blagovati. I odgovarajući reče im: Dajte im vi blagovati.

A oni mu rekoše: Ići ćemo i kupit ćemo za dvjesta dinara kruha, i dat ćemo im, da blaguju. A on im reče: koliko hljebova imate? Idite i vidite. I kad izvidiše, rekoše: Pet i dvije ribe. I zapovjedi im, da ih sve namjeste po skupinama po zelenoj travi. I posjedoše na skupine po sto i pedeset. I uzevši pet hljebova i dvije ribe, pogleda na nebo, blagoslovi i razlomi hljebove, i dade učenicima svojim, da stave pred njih: i dvije ribe razdijeli svima. I blagovaše svi i nasitiše se. I skupiše ostatke ulomaka dvanaest košarica punih, i od riba. A bijaše onih, što su blagovali pet tisuća ljudi.

Pomolimo se.

Gospode Isukrste, Sine Boga živoga, koji si blagoslovom svojim tako umnožio pet hljebova i dvije ribe, da se je nasitilo njime pet tisuća ljudi, i da se napunilo dvanaest košarica ulomaka od ostataka; ponizno te molimo, da se dostojiš blago † sloviti i posve † titi i umnožiti plod zemlje, njiva, polja, livada i vinograda, što si zapovjedio, da iznikne i uzraste na službu tvojih vjernika; eda sluge tvoje nasićene obiljem pšenice, vina i ulja i drugih stvari za život potrebnih, uzmognu od ostataka ulomaka pomoći uboge i potrebne, radi imena tvoga, i za tolika dobra tebi hvalu podavati i veselim srcem služiti. Koji živiš i kraljuješ Bog po sve vijeke vjekova. — Amen.

Povrativši se u crkvu dovrše se Litanije sa molitvama kako gore. Ako je gdje običaj dodati molitvu sv. Marku ili kojem drugom Svecu, v. dotičnu molitvu u I. dijelu „Bogosl.“

na dan Svečev. — Slijedi Misa Prosnih dana sa Epistolom i Evanđeljem kako u „Evanđelistaru“ str. 127.

Proti miševima, skakavcima, gusjenicama, crvima i drugim štetnim životinjama.

(*Iz Rimskog Rituala*).

Ant. Ustani, Gospode, pomozi nas: i oslobodi nas radi imena tvoga.

Ps. 43. Bože ušima svojima čuli smo: oci naši pripovijedali su nama. — Slava Ocu. — *Ponavlja se Ant.* Ustani.

V) Pomoć naša u ime Gospodnje.
R) Koji stvori nebo i zemlju.
V) Gospode, usliši molitvu moju.
R) I vapaj . . .
V) Gospod s vama. — *R)* I s duhom.

Pomolimo se.

Prosimo te, Gospode, usliši blagostivo molbe naše: da mi, koji pravom bivamo kažnjeni zbog svojih grijeha, i trpimo ovaj bič miševa (skakavaca, gusjenica, crva, *ili* drugih štetnih životinja) budemo milostivo od toga oslobođeni za slavu tvoga imena: tvojom moći daleko protjerani (protjerane) nikome neka ne škode, nego puste u miru i pokoju naša polja i njive, da što u njima uzraste i proklije služi tvojemu veličanstvu a bude na korist našim potrebama. Po Kristu Gosp. našemu. — *R)* Amen.

Pomolimo se.

Svemogući vjekovječni Bože, koji sve dobre nagrađuješ, a grješnicima se u velike smi-

luješ, čijemu se imenu klanja sve što je na nebu, na zemlji i pod zemljom; podaj svojim mogućstvom nama grješnicima: da po tvojoj milosti postignemo stalni učinak onoga, što činimo uzdajući se u tvoje milosrđe; preko nas slugu tvojih proklevši prokuni, odalečivši odaleči, utamanivši utamani ove pogubne miševe (skakavce, gusjenice, crve *ili* druge štetne životinje), da po tvojoj blagosti izbavljeni od ove kuge slobodno podademo hvalu tvojemu veličanstvu. Po Kristu Gosp. našemu. — *R*) Amen.

Zaklinjanje.

Zaklinjem vas pogubne miševe (skakavce, gusjenice, crve, *ili* druge štetne životinje), Bogom Ocem † svemogućim, Isukrstom † jedinim Sinom njegovim, Duhom † Svetim, koji od obiju ishodi, da odmah odstupite s naših polja i njiva i da više u njima ne stanujete, nego da prijeđete u ona mjesta, gdje nećete moći nikome škoditi. Prokljinjem vas sa strane Boga svemogućega i svega dvora nebeskoga i svete Crkve Božje, da budete prokleti (- te) kamogod pođete, i da vas s dana na dan bude sve to manje i sami od sebe da izginete; nigdje se od vas ne našlo ostataka, osim u koliko je potrebno za zdravlje i porabu ljudima. To se udostojao podijeliti nam, koji ima doći suditi žive i mrtve i svijet ognjem. — *R*) Amen.

Na posljetku svećenik oškropi blagoslovljenom vodom polja i njive.

Psalmi zgodni za pjevanje, kad se blagosivljaju polja.

Ps. 71 **Bože, sud svoj daj kralju,** *kako na str. 103.*
Ps. 125 **Kad je Gospod povratio,** *kako na str. 189.*
Ps. 146 **Hvalite Gospoda,** *kako na str. 446.*
Ps. 147 **Hvali, Jerusaleme, Gospoda,** *kako na str. 33.*

DRUGI NAČIN BLAGOSLOVA POLJA.

kako je običaj u Dubrovačkoj biskupiji.

Na određenom mjestu prekinu se Litanije Svih Svetih, *a Svećenik govori:*

V) Pomoć naš u ime Gospodnje.
R) Koji stvori nebo i zemlju
V) Gospod s vama. — *R)* I s duhom.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože i milostivi Oče, pogledaj, molimo te, na naše svagdašnje potrebe, i žetvu našoj hrani podobnu blagostivo udijeli. Uzvisi vrhu nas ime sveto tvoje, i spusti preobilni svoj blago ✝ slov vrhu njiva i vinograda naših, èda voće i svi trudi sluga tvojih potpuno rode. Ukloni, preblagi Bože, sa zemalja naših štetne magle, vihre, studeni, grâd, poplave vodâ, i ostale nedaće, koje mogu poljima našim nauditi. Po Isukrstu Gospodu našemu.
R) Amen.

Blagoslovio nas Bog naš ✝; blagoslovio nas Bog ✝; i zemlji našoj obilnost udijelio i postostručio naše plodove, èda živeći u radosti snopove naše skupimo. Po Isukrstu Gospodu našemu. — *R)* Amen.

Zaklinjem vas, zli duhovi, Bogom † živim, Bogom † pravim, Bogom † svetim, da ne činite štete u našim baštinama gradom, vihrom, studeni. Zapovijedam vam u ima O†ca i Si†na i Duha†Svetoga, da nepošljete nikakve nedaće na naše zemlje.

Oškropi blagoslovljenom vodom na četiri strane.

V) Gospod s vama. *R)* I s duhom.

Pomolimo se.

Tvoje milosrđe molimo, svemogući Bože, da oškropiš rosom svoga blagoslova ove plodove, koje si se dostojao ukrijepiti daždom i suncem. Dopusti, Gospode, puku svome, da ti sveđer zahvaljuje za udijeljene darove, te odalečujući od nas neplodnost zemlje, napuniš nas svakim obiljem: eda siromah i bogat dade hvalu imenu tvojemu. Po Isukrstu Gospodu našemu. — *R)* Amen.

Pomolimo se.

Gospode sveti, svemogući Oče, vječni Bože, ponizno te molimo, da nam za tvoje milosrđe udijeliš obilnu žetvu, i da nas nadariš obilnim rodom voća, loze, masline i drugih korisnih stabala; i da se udostojiš ukloniti od njih vihre, grade, studeni i poplave. Blago † slovi ovu zemlju, † sjedbu, † voćke, † vinograde, † masline, † sočiva, † vrtove i † svako korisno zelje, da im ništa ni u čemu ne naudi. Po Isukrstu Gospodu našemu. — *R)* Amen.

Pomolimo se.

Gospode Isukrste, pošlji svete Anđele, blažene duhove, da štite naše sjedbe, rodove i plodove od poplavâ, oblakâ, vihara, zlih godina i svih štetnih životinja, i sve što je nama korisno blago † slovi, kako i ja u presveto ime tvoje blagosivljam. U Ime O † ca, i Si † na, i Duha † Svetoga. Amen.

Oškropi blagoslovljenom vodom i pokadi tamjanom polja i baštine.

TIJELOVSKI OPHOD.

Opaska. *Bila je namjera, da se ovdje stave* četiri Evanđelja, *koja se običavaju na nekim mjestima pjevati. Međutim smo odustali od te namisli s razloga, što se kod nas, kako smo iz ispitivanja doznali, po raznim župama sasvim različita Evanđelja pjevaju, a nijesu ni u Rimskom Ritualu ni u Misalu ni u Brevijaru označena ta Evanđelja, a da bismo mogli auktoritativno ovdje ih propisati. Neka dakle svak iz novog* „Evanđelistara“ *pjeva Evanđelja doslije uobičajena u njegovoj župi, dok naši Biskupi u novom hrvatskom Ritualu ne propišu stalna Evanđelja.*

Na pojedinim postajama poslije ispjevanog Evanđelja govori se, gdje je običaj :

Na I. Postaji.

V) Nahranio ih je najboljim žitom, aleluja.

R) I nasitio ih je meda iz pećine, aleluja.

Pomolimo se.

Bože, koji si nam pod Sakramentom čudesnim uspomenu muke svoje ostavio: daj

nam, molimo, tako štovati sveta otajstva Tijela i Krvi tvoje: da plod otkupljenja tvojega vazda u sebi osjećamo. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. — *R*) Amen.

Na II. Postaji.

V) Kruh nebeski podao je njima, aleluja.

R) Kruh anđeoski blagovao je čovjek, aleluja.

Molitva kako na I. Postaji.

Na III. Postaji.

V) Kruh s neba podao si njima, aleluja.

R) Koji svaku slast u sebi ima, aleluja.

Molitva kako na I. Postaji.

Na IV. Postaji.

V) Izvadi kruh iz zemlje, aleluja.

R) I vino neka veseli srce čovječje, aleluja.

Molitva kako na I. Postaji.

PJESME.

O jezici, hvale dajte *itd. kako na str. 409.*

Opaska: *Pjesme, koje slijede, uzete su, uz neznatne popravke, iz starog „Hrv. Bogoslužbenika“ od god. 1907.*

Na dan Tijelova.

Dan večere Gospodina
Slavan danas jur počima,
Kada Crkva svojim sini,
Spomenuće toga čini.

Isus zove sad pristupte,
Ter od stola svi blagujte,
Što pripravih vam obilno,
Tielo za kruh, krv za vino.

Da posobno opslužite,
Nedostojno ne primite;
Osuđenje jer primaju,
Ko'i u griehu pristupaju.

Svi vjerujmo Apostolu,
Koj' o svetom piše stolu:
Da imaju biti čisti,
Kruh anđelski kî će jisti.

Kog Anđeli sveđ se boje,
I gledajuć strahom stoje,
Stvoritelja slavnog svoga,
Jer poznaju Sina Boga.

A grješnici ne trepeću,
Kîm ukaza ljubav veću,
Mili Isus krv prolivši,
Tielo svoje njim pustivši.

Milosrdan mnogo jesi,
Slavni kralju od nebesi,
Ljubav velju ti nam kažeš,
Tielo tvoje, kad nam daješ,

Zlim i dobrim: svi to znaju
Tebe Boga da primaju.
Dobrostivo svih podnosiš,
Kîm goruću ljubav nosiš,

Na pokoru čekaš milo,
O Isusa slavno Tilo!
Da bi k tebi prišli Bogu
I liek dušam nać uzmognu.

O nebeska sva radosti,
Grješnicima griehe prosti!

Dopusti nam bolest pravu,
Pak privedi svih u slavu.
Amen.

U petak.

Zdrav, Isuse, kruše anđelski,
Zdravo, Kralju naš nebeski,

Zdrav, Isuse, lieru bieli,
Koga nebo zemlji udieli.

Zdrav Isuse, rajsko zlato,
Voće s neba obilato,

Koji dođe za nas doli,
Na oltaru stat izvoli.

Zdrav, Isuse, pićo živa
Griehe svieta kâ pokriva,

Krepost velju dušam dajuć
I k nebu ih upravljajuć.

Zdrav, Isuse, blagoviti,
Poljski cviete uzoriti,

Koj' nam miris slatki doni
Nemoć svaku od nas goni.

Nasiti nas tvom milosti,
I griehe nam sve oprosti.

Da napokon tebe gori
Uživamo u rajskih dvorî.
Amen.

U subotu.

O Isuse, Božji Sine,
S koga bieli dan prosine:

Koliko si sladak dosti
I narešen svom ljeposti.

Koj' goruće rad ljubavi
Tielo svoje nam ostavi:

Za uvieke s nama stati
Kruh u svoje Tielo obrati,

Vino u Krv, prolivenu
Za spasenje svietu svemu.

Njom si griehe svieta oprô
I za piće nama podô

Na večeri kad najzadnjoj
Učenicim reče ovako:

Ovo Tielo moje jijte
I Krv moju ovu pijte;

Tako ćete vi činiti,
To će spomen moja biti,

Prikazujuć na oltari,
Bogu Ocu đragih stvari.

O Isuse, Oče blagi,
Miluj ovaj puk ti dragi

Obrani ga zla svakoga,
Blagoslova daj mu tvoga.
Amen.

U nedjelju.

Zdrav, Isuse, Djeve Sine
Zdravo, vrutče vode žive,

Na oltaru kî stojeći
Tiho zoveš govoreći:

Svi što žeđu, glad trpite
Amo k meni pristupite,

Kruh moj ovi ter primajte,
Jer je Tielo moje, znajte.

Vino ovo još smješano
I od mene vam podano,

Krv je moja, vi nju pijte,
Žeđu vašu zagasite.

Jer tko jede moje Tielo
I Krv moju pije željno

U meni će prebivati
A u njemu ja ću stati.

Ljubav velja Božjeg Sina
Neba i zemlje Gospodina,

Koj' toliko poniženje
Kaza za svih nas spasenje.

Pod prilike kruha otajstvom
Sa svojim je tu božanstvom;

Mi svi stavno vjerujemo
U Otajstvo, što štujemo.

Kruše živi, rajska slavo,
O nebesko sunce pravo,

Kruno Svetih pregizdava
Zlatne zrake što podava,

Milostivo nas pogledaj,
Te zrak zdravi, plode podaj,

Pak privedi sve nas gori
Gdje su tvoji sveti dvori.
Amen.

U ponedjeljak.

Slavni Blagdan Tiela tvoga,
Isukrste, Sine Boga,

Po svoj zemlji sad štuje se,
Radost svietu jer prinese.

Zato manu obećanu
Sad gledamo nam podanu.

Dajuć nam ju s neba gori,
Isus tako nam govori:

Oci vaši manu ješe,
Ali zatim pak umrješe:

Moje Tielo tko blaguje,
Smrtnu strielu već ne čuje.

Kruh Anđelski, rajska dika,
Učini se kruh čovjeka.

Čudo velje, Božjeg Sina,
Sluge jedu Gospodina!

Blaguju ga Redovnici
Dragi Božji ugodnici:

Oni paka drugim daju,
Čisto srce što imaju.

O Isuse, roso izbrana,
S neba jur nam darovana,

Duše naše ti osladi,
I milošću tvôm nagradi.
Amen.

U utorak.

Milost Oca nebeskoga
Sa priestolja božanskoga:

Sina posla na sviet doli,
Da ozdravi naše boli.

Kî kad sretni dan se zgodi
Od Djevice da se rodi,

Grad nebeski i sva zemlja
Napunjena bi veselja.

Pak u vrieme muke gorke
Učenike skupi svoje:

Kad jur biše došlo vrime
S' ovog svieta da premine,

Hotje Vazam blagovati,
Tielo svoje njim predati.

Govoreći: s vami budem,
Dokle bude sav sviet suđen;

Ovu oblast vi primite,
Što ja činim, vi činite.

Ovom žrtvom Tiela moga
Utažite Oca Boga.

Mene Sina jedinoga
Bogu Ocu predragoga,

Kad budete prikazati,
Svaki će vam dar podati.

Molimo te, o Isuse,
Na puk ovi, daj, smiluj se.

Uščuvaj ga zla svakoga,
I napasti duha zloga.

Ovo mjesto ti očuvaj,
Plod zemaljski ti uzmnažaj,

Da u rajskom paka gradu,
Duše čiste Bogu dadu.
Amen.

U srijedu.

Svi narodi sad pjevajte,
Sinu Božjem hvale dajte,
Koga milost vrh nas doli,
Obilato sva se proli.
Nebeskoga zato ploda,
Nam samoga sebe poda.
U zemaljska mjesta ova
Vjernim Tielo svo'e darova.
Proslavte ga zato gori
Svih Anđelskih devet kori.
Svi Blaženi sad pjevajte,
Kralju vašem slavu dajte.
Hvali, nebo, ti odzgora,
Zemlja, more, svaka gora.
Slatke pjesni njemu pojte,
Isusu se svi poklonte;
Dostojan je časti prave
I od svakog stvora slave
Za njegove velje dari,
Čudnovate jošte stvari.
Slava tebi, Gospodine,
Ki s nebeske zgor visine
Priša' si nas otkupiti,
S Bogom Ocem pomiriti.
Amen.

Osmi dan.

Blagdan sveti jur dospije,
Jer današnji dan osmi je,
Da se Crkva sva raduje,
Tielo sveto tvoje štuje.
Zato puk se tvoj sakupi,
Koga Krvlju svom odkupi.
Prosi Tebe Boga svoga,
Blagoslova daj mu toga.
Najpri'e prostri tvû desnicu,
Brani Crkvu Zaručnicu.
Tim Glavare našeg grada
Blagoslovi, Bože, sada.

Blagoslovi Redovnike,
Sve crkvene službenike.

Blagoslovi redovnice
I ostale sve djevice.

Muže, žene u dan ovi,
Dragi Bože, blagoslovi.
Sve udovce, udovice,
I uboge sirotice.
Blagoslovi, Kralju slave,
Vas puk ove sve Države;
Da dječica, jošte mlada,
Tvoj Blagoslov prime sada.
Budi naša ti utjeha.
I vazda nas čuvaj grieha.
Kuge, glada, i od rati,
Svako od nas zlo odvrati.
Blagoslovi, Oče, odzgora
Sva četiri prva stvora:
Ajer, oganj, zemlju, vode,
Puku tvomu da ne škode.
Blagoslovi naše more
Polja, drãge, doli, gõre,
Blagoslovi vinograde
Vino, ulje, žetve, sâde.
Blagoslovi i ovčice
I ostale živinice.

Pun blagoslov vrh nas pusti
Do konca nas ne zapusti.

O Isuse, Bože pravi,
Blagoslov nam svoj ostavi.

Neka vazda svietla zora
Bude sjati nam odzgora.

Da Anđelska straža velja
Vrh našega bdije sela.

Polje naše vazda brani,
Pak nas u raj ti nastani.
Amen.

Hvali, Sion, Spasitelja,
Svog pastira, Učitelja,
Hvali, slavi pjesmama.

Iz glasa ga hvali svega,
Jer nahvalit dosta njega
Ljudski jezik ne može.

Hvaliti se danas ima
Kruh što život daje svima,
Živi krušac nebeski.

Što ga Krist kod svetog stola
Skupu dvanaest Apostola
Blagovati podieli.

Bila zato hvala ciela,
Bila dična i vesela,
Uz najveću srca slast!

Jer svečani dan je ovo,
Kad se čini viek na novo
Spomen svete večere.

Na tom stolu Kralj nam novi
Novi Vazam ustanovi,
Stari Vazam prestaje.

Svjetlost goni noćnu tminu,
Staro pada, — u istinu
Prilika se pretvara.

Što kod stola Krist naredi,
To ponavljat zapovjedi
Na vječiti spomen svoj.

Vršeć sveto naređenje,
Kruh i vino na spasenje
Žrtvujemo svaki dan.

Kršćanim se nauk daje,
Da iz kruha pût postaje,
A iz vina biva krv.

Što se oku, umu skriva,
Utvrđuje vjera živa
Iznad reda prirode.

Pod prilikam različnima,
Samo znacim, ne stvarima,
Divne tajne kriju se.

Tielo hranom, krv je pićem,
Al pod obojim obličjem
Cieli Krist se nalazi.

Kad se prima, sveđ je cieli,
Nit se lomi, nit se dieli,
Cjelovit se blaguje,

Jedan prima, sto ih prima,
Isto jednom kô i svima,
Trošenjem se ne troši.

Prima dobri i opaki,
Al su sudbom nejednaki:
Jednom život, drugom smrt.

Život dobrim, smrt je zlima;
Vidi, kako nije svima
Blagovanja jednak kraj.

A kad hljeb se lomi sveti,
Ne posumnjaj, neg se sjeti,
Da ulomak krije isto
Što cjelina sakriva.

Bitnost stvari ne kida se,
Lik jedino prelama se,
Čim se biće slikovanog
Nimalo ne smanjuje.

Anđeoski kruh ovo je,
Što putniku Bog podô je:
Kruh sinova baštinikâ,
Da se psima ne baca.

U slikam se znamenuje:
Abram sina kad žrtvuje,
Kad jaganjca puk blaguje,
Mana daždi Ocima.

Blag pastiru, kruše pravi,
O Isuse, vir ljubavi,
Pomiluj nas, spasi, brani,
Vječna dobra nam dohrani
U zemlji živućijeh!

Ti sveznajuć koji jesi,
I sve možeš na nebesi,
Koji vodiš nas putnike,
Koji paseš nas smrtnike:
Daj nam ondje s tobom biti,
Uz tvoj stol se posaditi,
Baštiniti slavu tvoju,
Sa Svetim se nać' u broju!
Amen. Aleluja.

Veselo svetkujmo svečani blagdan taj,
Pjesme nek srdačne ječe kroz svaki kraj,
Staro sve svucimo, nove nek budu sad
Misli, riječi i sav nam rad.

Posljednju večeru slavimo danas mi,
Kadno je s janjetom braći kruh beskvasni
Davao Spasitelj, kako je nekad Bog
Reko ocima puka svog.

Poslije tog janjeta, slike tajinstvene
Zapalo bratski zbor Tijelo je Gospodnje,
Cijelo svi primiše, cijelo i svaki njih
S ruku onih milosrdnih.

Dade slabićima svojega Tijela dar,
Dade i tužnima presvete Krvi žar
Silnu riječ govoreć: Uzmite čašu tu,
Svima evo jè, pijte nju.

Žrtvu božanstvenu naredi činom tim,
Vlast svećenicima predade jedinim,
Da je prikazuju hraneći sebe njom,
Dijeleć narodu kršćanskom.

Kruhom je ljudskim sad kruh anđeoski svet,
Slike mu prestaše, kada ga vidje svijet;
Boga, gle, blaguje — kakova divna stvar! —
Rob i neznatan ubogar.

Trojedin Gospode, molbu nam poslušaj.
Kako te častimo. tako nas pohađaj;
Svojim nas stazama vodi, gdje cilj je naš,
K svijetlu, u kome prebivaš. — Amen.

PJESMA

koja se pjeva na Posveti i Podizanju Presv. Tiela i Krvi.

Zdravo Tielo Isusovo,
Na oltaru posvećeno!
Zdravo Tielo Isusovo,
Od Djevice porođeno!
Zdravo Tielo Isusovo,
Za nas na križ pribijeno!
Zdravo Tielo Isusovo,
Mrtvo u grob sahranjeno!
Zdravo Tielo Isusovo,
Vele slavno uskrišeno!
Zdravo Tielo Isusovo,
Na nebesa uznešeno!
Zdravo Tielo Isusovo,
Nam za hranu podieljeno!
Zdravo Tielo Isusovo,
Po svem svietu proslavljeno!
Zdrav Isuse uzvišeni,
Za nas mnogo poniženi!
Tvoje sveto upućenje,
Nek nam bude na spasenje.
Za preslavne tvoje rane
Ti pomozi sve kršćane.
I za sveto Tielo tvoje
Daj nam dio slave svoje.
Ti si vrutak od milosti,
Slatki Isuse, ti nam prosti.
Sine Božji, nam se smiluj,
Sve grješnike ti pomiluj.
Tebi hvala, tebi dika,
Tebi slava u viek vieka.
Amen.

Svetoj Krvi.

Zdravo Krvi Isusova,
Na oltaru posvećena!
Zdravo Krvi Isusova,
Za nas griešne prolivena!
Zdravo Krvi Noge lieve,
Ti operi duše krive;
Zdravo Krvi desne Noge,
Pokrij naše griehe mnoge;
Zdravo Krvi lieve Ruke,
Izbavi nas vječne muke,
Zdravo Krvi Ruke desne,
Milosti nam daj nebesne;
Zdravo Krvi svetih grudi,
Na pokoru nas pobudi;
Zdravo Krvi svega Tiela,
Što na zemlji sva se slila,
Naših grieha za proštenje,
Svega svieta za spasenje,
Zdravo Krvi, zdravo Tielo!
Sve nam po vam dobro bilo!
Krotak jezik, pamet zdrava,
Čisto srce, djela prava.
Milost ljudem na nizini,
Bogu slava na visini.
Amen.

Na 1 Kolovoza.

Otvor Asiškog Oproštenja.

Ispjeva se Dođi, o Duše svetvorče, *s molitvama kako na str. 436. Zatim 6 Očenaša, 6 Zdravo M. i 6 Slava Ocu, te onda Antifonu i Molitvu sv. Franju, kako na 4 Listop., str. 342.*

DODATAK:

BLAGOSLOV ZVONA.

Opaska. *Pošto su u današnje doba učestali blagoslovi zvona, to na želju mnogih župnika ovdje u dodatku stavljamo pridodavajući iz Rimskog Pontifikala obrazac blagoslova.*

V) Pomoć naša u ime Gospodnje.

R) Koji stvori nebo i zemlju.

Psalam 50.

Smiluj se meni Bože, *kako na str. 452.*

Psalam 53.

Bože u ime tvoje spasi me, *kako na str. 12.*

Psalam 56.

Smiluj se meni, Bože, smiluj se meni: * jer se u te ufa duša moja.

I pod sjenu krila tvojih sklanjam se, * dok ne prođe zloća.

Vapijem k Bogu višnjemu: * k Bogu, koji mi dobro čini.

Pruži s neba svoju ruku i izbavi me: * učini da se zasrame oni, koji me tlače.

Posla milosrđe svoje i istinu svoju, * i izbavi dušu moju isred lavićâ, među kojima sam spavao pun straha.

Zubi su sinova ljudskih oružje i strijele: * i jezik je njihov mač oštar.

Uzvisi se više nebesa, Bože; * i po svoj zemlji slava tvoja.

Namjestiše zamku nogama mojim: * i oboriše dušu moju.

Iskopaše preda mnom jamu: * pa sami upadoše u nju.

Spravno je, srce moje, Bože, spravno je srce moje:* pjevat ću i pripjevati psalme.

Probudi se, slavo moja, probudi se, psaltire i kitaro: * ustat ću rano.

Slavit ću te među pucima, Gospode· * i psalme ću ti pjevati među narodima:

Jer je uzvišeno do nebesa milosrđe tvoje: * i sve do oblakâ istina tvoja.

Uzvisi se više nebesa, Bože; * i po svoj zemlji slava tvoja.

Slava Ocu.

Psalam 66.

Bog nam se smilovao i blagoslovio nas: * obasjao nas licem svojim i smilovao se nama.

Da upoznamo na zemlji put tvoj: * po svim narodima spasenje tvoje.

Neka te slave puci, Bože: * neka te slave svi puci.

Neka se raduju i vesele narodi: * jer sudiš pucima po pravici i narodima na zemlji upravljaš.

Neka te slave puci, Bože, neka te slave svi puci: * zemlja je dala plod svoj.

Blagoslovio nas Bog, Bog naš, blagoslovio nas Bog: * neka se boje njega svi krajevi zemlje.

Slava Ocu.

Psalam 69.

Bože na pomoć moju priteci,

kako na str. 433.

Psalam 85.

Prikloni, Gospode, uho svoje,

kako na str. 104.

Psalam 129.

Iz dubine vapijem k tebi,

kako na str. 397.

Slava Ocu.

Gospode, pomiluj. — Kriste, pomiluj. — Gospode, pomiluj.

Oče naš *tiho.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

V) Budi ime Gospodnje blagoslovljeno.

R) Od sada i do vijeka.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj moj.

V) Gospod s vama

R) I s duhom.

Pomolimo se.

Bože, koji si po blaženom Mojsiju, zakonodavcu, slugi svome, naredio, da se načine srebrene trublje, kojima će svećenici za vrijeme žrtve trubiti, da bi slatkim zvucima narod upozo-

rili i pripravili, da ti se klanja i da te sakupljen slavi: podaj, molimo te, da se ovo zvono pripravljeno za tvoju svetu Crkvu, od Duha Svetoga po molenju naše smjernosti posveti, eda njegovo udaranje i zvonjenje vjernike dozivlje k svetoj crkvi i k višnjoj nagradi. I kada njegov glas dopre do ušiju naroda, neka se u njemu umnoži pobožnost vjere, neka se daleko odagnaju sve zasjede neprijatelja, hùka gràda i sila oluja, neka se stišaju opasni gromovi, a desnica kreposti tvoje neka satre vazdušne vlasti; da na glas ovoga zvona ustrepetaju i pobjegnu ispred stijega svetoga Križa na njemu naslikana. To neka sam Gospod naš udostoji se izvršiti, koji predobivši smrt po drvu Križa kraljuje u slavi Boga Oca sa istim Ocem i Duhom Svetim, po sve vijeke vijekova. — *R*) Amen.

Sada služeći svećenik postavlja u kadionik tamjan i blagoslovi; i najprije idući okolo oškropi zvono blagoslovljenom vodom, dok kor govori:

Oškropi me, Gospode, hisopom, i očistit ću se: operi me i postat ću bjelji od snijega.

Zatim idući okolo okadi zvono, dok kor govori:

Neka uzađe, Gospode, molitva moja: kao tamjan pred lice tvoje.

Služeći svećenik proslijedi:

Pomolimo se.

Svemogući Vladaoče, Kriste, koji si oluji, koja se je, dok si kao čovjek u lađi spavao, bila podigla i uzmutila more, čim te probudiše, zapovjedio da stane i presta: ti potrebama puka svoga blag priteci, ti ovo zvono rosom Svetoga Duha oblij: neka ispred njegova zvuka svagda neprijatelj dobra bježi, neka se dozivlje k vjeri narod kršćanski, neka se plaši vojska neprijateljska, neka se po njemu sakupljen narod tvoj tješi u Gospodu. I kao Davidovom harfom obradovan neka odozgo siđe Duh Sveti; te kao što onda, kada je Samuel zaklao janje od mlijeka za žrtvu paljenicu Kralju vječnoga carstva, trijesak vazdušni otjera mnoštvo neprijatelja: tako, dok zvuk ovog zvona prolazi kroz oblake, neka sabranu Crkvu tvoju čuva anđeoska ruka, a zemaljske plodove vjernika, pameti i tjelesa neka brani vječna zaštita. Po tebi, Isuse Kriste, koji s Bogom Ocem živiš i kraljuješ u jedinstvu istoga Duha Svetoga Bog po sve vijeke vijekova. Amen.

V) U čast Svetoga N.
R) Amen.
(*Tada služeći svećenik čini nad blagoslovljenim zvonom znak križa i odstupa sa služiteljima*).

BISKUPSKI POHOD U ŽUPI.

(*iz „Pontificale Rom.“*)

Kad Biskup dolazi.

Župnik dočeka Biskupa u pluvialu, te mu dade Križ da poljubi. Na to se pjeva Antifona u 2. tonu:

Svećeniče i Biskupe, i tvorče kreposti, pastiru dobri u puku omilio si Gospodu.

Ili se govori Responsorij u 8. tonu:

Evo Svećenik veliki, koji je za života svoga omilio Bogu: * Zato se zakle Gospod, da će ga učiniti velikim u puku svome. — *V)* Dade mu blagoslov sviju naroda, i zavjet svoj utvrdi nad glavom njegovom. — Zato. — Slava Ocu. — Zato.

Zatim se Biskupa uvede „processionaliter“ u crkvu. Dok Biskup kleči na pripravljenom mjestu pred velikim oltarom, župnik stojeći na strani Epistole, okrenut prema Biskupu, govori:

V) Branitelju naš pogledaj, Bože.

R) I svrni pogled na Pomazanika svojega.

V) Spasi slugu svojega.

R) Bože moj, koji se u te ufa.

V) Pošlji mu, Gospode, pomoć iz svetinje.

R) I sa Siona brani ga.

V) Ništa ne napredovao neprijatelj suprot njemu.

R) I sin bezakonja ne naudio njemu.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom . .

Pomolimo se.

Bože, pohoditelju poniznih, koje tješiš očinskom ljubavlju, udijeli našem društvu tvoju milost: da osjetimo u nama tvoj dolazak preko onih, u kojima obitavaš. Po Kristu Gosp. našemu. — *R*) Amen.

Iza ovoga pjeva se Antifona (od II. Večernje) Sveca zaštitnika crkve sa odnosnim versikulom, nakon čega Biskup stojeći na strani Epist. ispjeva molitvu dotičnog Sveca.

Kad Biskup pohađa grobište.

Prije nego će otići na grobište, Biskup (u crnom ruhu) stojeći sa svećenstvom pred Oltarom govori Ant.

Ako na bezakonja.

Ps. 129. Iz dubine s *Ant. kako na str.* 397.

Za tim (skinuvši mitru):

Gospode, pomiluj. — Kriste, pomiluj. — Gosp. pomiluj. — Oče naš, *tiho. Oškropi vodom i okadi.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

V) U vječnoj uspomeni bit će pravednici.

R) Zla glasa ne će se bojati.

V) Od vrata paklenih.

R) Izbavi, Gospode, duše njihove.

V) Pokoj vječni daruj njima, Gospode.

R) I svjetlost.

V) Gospode, usliši molitvu moju. — *R*) I vapaj..

V) Gospod s vama.

R) I s duhom.

Bože, koji si učinio, da sluge tvoje među apostolskim Svećenicima obnašaju biskupsko dostojanstvo: podaj, molimo te: da se na vijeke i zboru njihovu pridruže. Po Kristu. *R*) Amen.

Za tim se ide ka grobištu, pjevajući Respons.

R) Koji si uskrisio iz groba Lazara, kad je već zaudarao: * Ti im, Gospode, daruj pokoj i mjesto oproštenja.

V) Koji imaš doći suditi žive i mrtve i svijet ognjem.

Ti im, Gospode.

Onda Ps. 129. **Iz dubine** *s ant. kako na str. 397.*

Kad se dođe na sred grobišta pjeva se.

Oslobodi me, Gospode, *kako na str. 399. Zatim :*

Gospode, pomiluj. Kriste, pomiluj. Gosp. pomiluj. — Oče naš *tiho. Vers. i Resp. svi redom kako gore prije nego se išlo na grobište, a Molitve slijedeće :*

Bože, koji si učinio, da sluge tvoje među apostolskim Svećenicima obnašaju svećeničko dostojanstvo : podaj molimo te; da se na vijeke i zboru njihovu pridruže.

Bože, djelitelju proštenja i ljubitelju čovječjeg spasenja, molimo blagost tvoju, da braći, bližnicima i dobročincima naše skupštine, koji su preminuli s ovoga svijeta, odvjetovanjem blažene Marije vazda Djevice, i sviju Svetih tvojih, u društvo vječnoga blaženstva doći dopustiš.

Bože, po čijem milosrđu duše vjernih počivaju, daj milostivo oproštenje grijehâ slugama i službenicama svojim, i svima, koji ovdje i svugdje u Kristu počivaju ; da odriješeni od sviju krivica, s tobom se bez svrhe raduju. Po Kristu.

Biskup čini znak križa na svaku stranu grobišta. Onda se svi vrate u Crkvu govoreći Ps. 50 **Smiluj se meni, Bože,** *kako na str. 388.*

Kad se dođe u Crkvu, govori se pred velikim Oltarom.

Gospode, pomiluj. — Kr. pom. — Gosp. pom. — Oče naš *tiho.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) Nego izbavi nas oda zla.

V) Od vrata paklenih.
R) Izbavi, Gosp. duše njihove.
V) Počivali u miru.
R) Amen.
V) Gospode, usliši....
R) I vapaj moj.
V) Gosp. s vama.
R) I s duhom.

Pomolimo se.

Odriješi, molimo te, Gospode, duše sluga i službenica svojih od svake grješne sveze: da u slavi uskrsnuća među svetim i odabranim tvojim uskrsnuti odahnu. Po Kristu.

Kad Biskup odlazi.

Biskup dođe u običnom odijelu u Crkvu, te stojeći pred Oltarom sa strane Epistole, govori Ps. 129 **Iz dubine** *s Antifonom prije i poslije, kako na str. 397.*

Zatim **Gospode pomiluj,** *i sve ostalo kako pri svrsi prеđašnje str. 478, samo je Molitva kako slijedi:*

Bože, po čijem milosrđu duše vjernih počivaju, daj milostivo oproštenje grijeha slugama i službenicama svojim, i svima koji ovdje i svugdje u Kristu počivaju: da odriješeni od sviju krivica, s tobom se bez svrhe raduju. Po Kristu.

GDJE JE ŠTO.

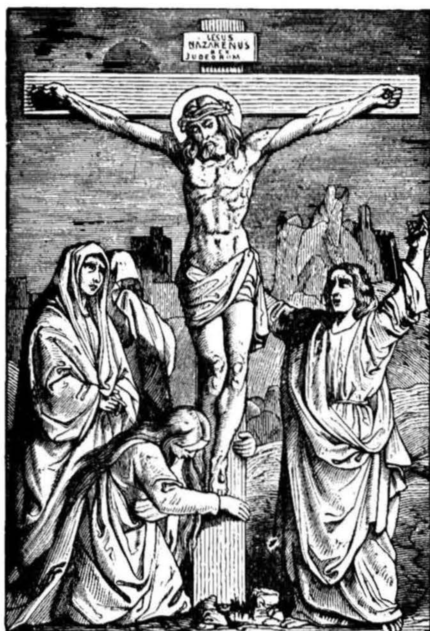
II DIO.

***) Opaska: Pomutnjom slagara ovdje je preskočeno numeriranje stranica za čitavu stotinu; te bi mjesto 324 moralo biti 224, mjesto 335 moralo bi biti 235 i tako sve redom. Da ne nastane pometnja u traženju pojedinih dijelova Bogoslužbenika, nastavljeno je započeto pogrješno numeriranje stranica za stotinu više.**

I tako »Bogosl.« pogrješno broji 483 stranice, dok po pravu broji 383 stranice.

DODATAK.

IESUS
NAZARENUS

OBREDI
VELIKE SEDMICE
PO NOVOM
MISALU I BREVIJARU

PRIREDIO

O. PETAR VLAŠIĆ
FRANJEVAC

U DUBROVNIKU 1921.
NAKLADNA KNJIŽARA „JADRAN“
ŠTAMPARIJA DE GIULLI I DR.

Br. 18.

Imprimatur.

Bilo s blagoslovom na duševnu korist vjernika!
OD BISKUPSKOG ORDINARIJATA
Dubrovnik, uoči Bogojavljenja 1921.

† JOSIP biskup

(M. P.)

Dozvolom Starješinstva Reda.

PREDGOVOR

Ovi su **Obredi Velike Sedmice** *doslovni izvadak iz novog* **Evangjelistara,** *a dodane su: Jutrenje i ostali Časovi sv. Oficija, koji se mole na Veliki Četvrtak, Petak i Subotu.*

Povod, da se izdadu ovi **Obredi Velike Sedmice,** *dalo je naše novo izdanje* **Evangjelistara,** *priregjeno inicijativom presvijetlog i prepoštovanog* **dubrovačkog Biskupa Dr. Josipa Marčelića,** *koji je za to dobio dozvolu od Svete Stolice, kako se to razabire iz štov. biskupske Odluke priložene istom Evangjelistaru; — kao takogjer i želja mnogih vlč. dušobrižnika a i vjernika, da se takva knjiga izda, koja će odgovarati jezičnim i stvarnim zahtjevima današnjega vremena.*

Revni pomagači u radu bili su preč. i veleč. gg. **Antun Liepopili,** *kan.,* **Ivan Fabris,** *kan.,* **Vice Medini,** *umirov. župnik (koji je napose priredio himne) i* **Vladimir Taljeran,** *prof., te su bili u Odboru za priregjenje Evangjelistara. — Vogjenje korekture preuzeše sa velikim marom i ljubavi preč. gg. kanonici* **Vlaho Barbić** *i* **Ivo Božić,** *koji su pri tom pazili ne samo na štamparske pogrješke, nego i na sam prijevod, usporegjujuci ga sa Misalom i Brevijarom, te njihovom skrupoloznom pregledavanju imam mnogo toga da zahvalim.*

Pri sastavljanju ove knjige, kao i gore spomenutog Evangjelistara, pazilo se je u prvom redu, da **pri-**

jevod *bude* **vjeran i razumljiv,** *udesujući ga na nejasnim mjestima prema židovskom izvorniku za St. Z. a grčkom za N. Z., nadasve u prevagjanju Psalama, za koje sam imao pred očima i klasični prijevod sv. Jeronima kao i mnoge vrsne stare i nove tumače. — Zatim se je nastojalo, da se* **biblijski kolorit** *i* **duh crkveni spoji sa čistoćom i duhom našega hrvatskog jezika;** *— napokon, da se raspored riječi, koliko je bilo moguće, udesi, kako će tekst biti zgodniji i za pjevanje. — Interpunkcija se je zadržala redovito, kakva je u latinskome tekstu novog Misala i Brevijara.*

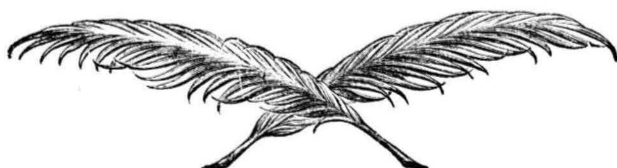
Nije se dakle na brzu ruku ni lakoumno radilo, nego, koliko je s ljudske strane moguće, uložila se sva pažnja, da izdanje izagje što savršenije; a razumije se po sebi, da će se — unatoč svemu nastojanju — naći ipak kojekakva pogrješka i nedostatak, jer nijedno ljudsko djelo nije savršeno. Molim dobrog Boga, da blagoslovi ovaj rad, te bude na duševnu korist milog nam naroda.

U Dubrovniku, o Božiću 1920.

O. Petar Vlašić
Profesor na franjevačkom bogoslovnom učilištu.

Gdje je što.

NA CVJETNU NEDJELJU

Iza Treće (post. Tert.) i iza običajnog oškropljenja vodom, svećenik zaodjenut ljubičastim plaštem, ili bez planite, sa podvorbom takogjer ljubičastim ruhom zaodjevenom, pristupa, da blagosovi grane palama i maslina ili drugih stabala, postavljene na sredini oltara ili sa strane Epistole. I najprije Kor pjeva Antifonu.

Mt. 21: Hosana sinu Davidovu: blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje. O Kralju Izraelov: Hosana u višnjih.

Zatim svećenik stojeći na strani Epistole, ne okrećući se puku, govori glasom ferijalne Mise:

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se!

Bože, koga štovati i ljubiti pravedno je, uzmnoži u nama darove tvoje neizrecive milosti: i koji si učinio, da se po smrti Sina tvoga nadamo u ono što vjerujemo, učini, da po njemu uskrslomu stignemo kamo težimo, koji s tobom žive i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vijeke vijeka.

R) Amen.

Zatim Podgjakon na običnom mjestu pjeva glasom Epistole slijedeće štenje, a pri svrsi poljubi u ruku Misnika.

Štenje knjige Izlaska.

Gl. 15 i 16.

U dni one: Dogjoše sinovi Izraelovi u Elim, gdje bijaše dvanaest izvora vodenih i sedamdeset palama: i utaboriše se kraj vodâ. I podigoše se od Elima i dogje sve mnoštvo sinova Izraelovih u pustinju Sin, koja je izmegju Elima i Sinaja: petnaestoga dana drugoga mjeseca pošto izigjoše iz zemlje Egipatske. I stade mrmljati vas zbor sinova Izraelovih na Mojsija i na Arona u pustinji. I rekoše im sinovi Izraelovi: Kamo sreće, da smo pomrli od ruke Gospodnje u zemlji Egipatskoj, kad sjegjasmo uz lonce s mesom i blagovasmo kruha do sitosti; zašto nas izvedoste u ovu pustinju, da pomorite sve mnoštvo gladom? A Gospod reče Mojsiju: Evo učinit ću, da vam daždi kruh s neba: puk neka izlazi i prikuplja, koliko je

dosta za svaki dan, da ga kušam, hoće li hoditi po mome zakonu ili ne. A šestoga dana neka spreme, što donesu: i neka bude dvaput onoliko, koliko obično nakupe svaki dan. I rekoše Mojsije i Aron svim sinovima Izraelovim: U večer ćete znati, da vas je Gospod izveo iz zemlje Egipatske, a u jutro ćete vidjeti slavu Gospodnju.

Zatim se pjeva mjesto Graduala:

R) Iv. 11. Poglavice svećeničke i farizeji sazvaše vijeće i rekoše: Što da činimo? jer ovaj čovjek čini mnoga čudesa? Ako ga pustimo tako, svi će vjerovati u njega: * pa će doći Rimljani i uzet će nam zemlju i narod.

V) 2. A jedan od njih, po imenu Kaifa, budući bio vrhovni svećenik one godine, prorokova govoreći: bolje vam je, da jedan čovjek umre za puk, nego li da sav narod propadne. Od onoga dakle dana namisliše, da ga pogube, govoreći. — Pa će doći. *kao gore.*

Ili drugi. R) Mt. 26. Na gori maslinskoj molio se Ocu: Oče, ako je moguće, neka me mine čaša ova.* Duh je u istinu spravan, ali je püt slaba: budi volja tvoja. *R).* Bdijte i molite, da ne upadnete u napast. — Duh je *kao gore.*

Megjutim dok se pjeva R) Gjakon stavi knjigu Evangjelja na oltar: a Misnik uspe tamjana u kadionik iz lagjice, koju mu prinese Gjakon. Za tim Gjakon kaže: Očisti srce moje

uzme knjigu sa oltara i prosi blagoslov u Misnika; Podgjakon izmegju dvaju akolita, koji drže užežene svijeće, pridržava knjigu, koju Gjakon znamenuje, okadi te pjeva Evangjelje, kako dolje, po običaju. Kad to svrši, Podgjakon nosi knjigu Misniku da je poljubi, a Gjakon okadi Misnika.

† Slijedi sveto Evangjelje po Mateju.

Gl. 21.

U ono vrijeme: kad se približi Isus k Jeruzolimu i dogje u Betfagu k Maslinskoj gori: posla dva svoja učenika, govoreći im: Pogjite u selo, što je prema vama i odmah ćete naći oslicu privezanu i oslića s njome: odvežite i dovedite k meni: i ako vam ko što reče, kažite, da trebaju Gospodu, i odmah će ih pustiti. A ovo se sve dogodilo, da se ispuni što je kazao prorok govoreći: Recite kćeri Sionskoj: Evo kralj tvoj ide k tebi krotak, sjedeći na oslici i na osliću, mladetu podjarmljenice. A učenici otišavši, učiniše kako im je zapovjedio Isus. I dovedoše oslicu i oslića i staviše na njih haljine svoje te ga postaviše sjesti. A veliko mnoštvo prostrije haljine svoje po putu: a drugi odsijecahu grane od stabala i sterahu po putu: a mnoštvo, koje igjaše pred njim i za njim, klicaše govoreći: Hosana sinu Davidovu; blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje!

Poslije ovoga blagosivljaju se grane. Svećenik stojeći na istoj strani Epistole govori glasom ferijalne Mise:

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Uzmnoži vjeru onih, koji u tebe ufaju, Bože, i molbe onih, koji te prose milostivo usliši; došlo na nas mnogostruko milosrgje tvoje: neka se blago†slove i ove grane palama ili maslina; i kako si u prilici Crkve uzmnožio Noja, kad je izlazio iz korablje i Mojsija, kad je izlazio iz Egipta sa sinovima Izraelovim: tako mi, noseći palme i maslinove grane, da izagjemo s dobrim djelima ususret Krstu, i po njemu da ugjemo u radost vječnu: Koji s tobom živc i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog:

V) Po sve vijeke vijekâ.

R) Amen.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

V) Uzgor srca.

R) Imamo k Gospodu.

V) Hvale podajmo Gospodu Bogu našemu.

R) Dostojno i pravedno je.

U istinu dostojno i pravedno je, razložno i spasonosno, da mi tebi vazda i svuda hvale podajemo, Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože, koji se slaviš u vijeću svetih svojih.

Tebi bo služe stvorenja tvoja, jer tebe samoga Stvoritelja i Boga poznaju, i svako djelo tvoje tebe skupa hvali, i blagosivljaju te Sveti tvoji. Jer ono veliko ime Jedinorogjenoga tvoga pred kraljevima i oblastima ovoga svijeta slobodnim glasom ispovijedaju. Komu dvore Angjeli i Arkangjeli, Prijestolja i Gospodstva: i sa svim četama nebeske vojske, pjesmu slave tvoje složno pjevaju, bez prestanka govoreći:

Kor pjeva:

Svet, svet, svet, Gospod Bog Sabaot. Puna su nebesa i zemlja slave tvoje. Hosana u višnjih. Blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje, Hosana u višnjih.

Nastavlja se:

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Prosimo, Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože, da ovo stvorenje masline, koje si zapovjedio, da izraste iz drvene tvari, i koje je golubica vraćajući se u korablju u svom kljunu donijela, dostojiš se blago†sloviti i posve†titi; da koji god od nje prime, steku sebi obranu duše i tijela: i neka bude, Gospode, našega spasenja lijek, otajstvo milosti tvoje. Po Gospodu našemu Isukrstu, Sinu tvomu, koji s tobom žive i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijeka.

R) Amen.

Pomolimo se.

Bože, koji sakupljaš što je rastrkano, i uzdržiš, što je sakupljeno: koji si blagoslovio puk, kad je nosio grane ususret Isusu: blago†slovi palme i masline, koje službenici tvoji u čast imena tvoga vjerno primaju: da kamo god budu unesene prime tvoj blagoslov prebivaoci onoga mjesta; i otjeravši sve protivštine tvoja desnica da zaštiti one, koje je otkupio Isukrst, Sin tvoj Gospod naš. Koji s tobom itd.

R) Amen.

Pomolimo se.

Bože, koji si nam divnom uredbom hotio pokazati i od stvari bešćutnih podarenje našega spasenja; podaj molimo, da bogoljubna srca tvojih vjernika spasonosno razume, što mnoštvo otajstveno označi onim djelom, kad danas nebeskom svjetlosti nadahnuto, idući ususret Otkupitelju, pred noge njegove prostrije grane palamâ i maslina. Palama dakle grane očekuju slavodobiće nad poglavicom smrti, a mladike maslina na neki način naviješćuju da je došlo duhovno pomazanje. Jer je razumilo već onda ono blaženo mnoštvo ljudi, da je unaprijed naznačeno: da Otkupitelj naš sažaljavajući čovječanske nevolje, imadijaše se boriti sa poglavicom smrti za život svega svijeta i umirući predobiti ga. I zato se prikloni, da takove stvari izvrši, koje bi u njemu očitovale i slavu pobjede

i obilnost milosrgja. Što i mi takogjer puni vjere pridržavajući i djelo i značenje, tebe, Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože, po istom Gospodu našemu Isukrstu priklonito molimo: da u njemu i po njemu, čija si uda hotio da budemo, slaveći pobjedu nad oblasti smrti, zaslužimo biti udionici njegova slavnog uskrsnuća. Koji s tobom itd.

Pomolimo se.

Bože, koji si zapovjedio golubici, da maslinovom grančicom navijesti mir zemlji : molimo, da posvetiš nebeskim blago † slovom ove grane masline i drugih stabala, da tako budu na spasenje svemu puku tvomu. Po Krstu Gospodu našemu. *R.* Amen.

Pomolimo se.

Blago † slovi, molimo, Gospode, ove grane palama ili maslina: i podaj, da što puk tvoj danas u tvoju čast tjelesno čini, to s najvećom pobožnosti duhovno ovrši, nad neprijateljem pobjegjujući i djelo milosrgja veoma ljubeći. Po Gospodu našem Isukrstu itd.

Sada Misnik stavi tamjana u kadionik, pak tri puta oškropi grane vodom blagoslovljenom govoreći Ant. Oškropi me *bez pjevanja i bez psalma: i tri puta okadi. Poslije govori:*

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Bože, koji si svoga Sina Isukrsta Gospoda našega za naše spasenje na ovaj svijet poslao, da se snizi do nas, te nas prizove k tebi: pred kim kad igjaše u Jeruzolim, da ispuni Pismo, mnoštvo vjernog puka s najvjernijom bogoljubnošću prostiraše po putu svoje odjeće s granama palama: podaj molimo, da njemu put vjere pripravimo, s kojega uklonivši kamen spoticanja i kamen smutnje, prolistaju pred tobom naša djela kićem pravde, da zaslužimo naslijedovati njegove stope. Koji s tobom žive.

Dospjevši blagoslov, prvi po časti od Klera pristupa k Oltaru i daje blagoslovljenu granu Misniku, a ovaj ne klekne niti poljubi ruku onom, koji mu je dao. Zatim Misnik stojeći pred oltarom, obraća se puku i dijeli grane, najprije prvomu po časti od Klera od koga je primio, pak Gjakonu i Podgjakonu odjevenim, pa drugim od klera jednomu po jednom redom, na posljetku svjetovnjacima; svi klečeći primaju granu cjelivajući nju i ruku Misnikovu. To ne čine Prelati, ako se tu nahode. Kad počne dijeliti, Kor pjeva Antifone, koje slijede:

Djeca židovska noseći maslinove grane odoše ususret Gospodu kličući i govoreći: Hosana u višnjih.

Druga Ant. Djeca židovska prostirahu svoje haljine po putu i klicahu govoreći: Hosana sinu

Davidovu: blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje.

Ako ove ne bi bile dosta, neka se ponavljaju, dok se dovrši razdijeljenje granâ. Za tim Misnik govori:

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji si učinio, da Gospod naš Isukrst zasjede na oslića, i naučio mnoštvo pukâ sterati po putu haljine ili grane stabala i pjevati u pohvalu njegovu Hosana: daj, molimo, da uzmožemo nasljedovati njihovu pravednost i da budemo dostojni postići njihove zasluge. Po istom Krstu Gospodu našemu.
R) Amen.

Zatim biva ophod: i najprije Svećenik stavi tamjana u kadionik, a Gjakon obrati se puku i reče:

Uputimo se u miru!

Kor odgovara: U ime Krstovo. Amen.

Ide prvi kadioničar s kadionikom; onda Podgjakon, noseći Križ, megju dvama svjećonošama, sa užeženim svijećama; slijedi Kler po redu, a poslije Misnik (Celebrans) s Gjakonom na lijevu, svi s granama u ruci, i pjevaju se ove antifone, ili sve ili neke, dok traje ophod.

Ant. Mt. 21. Kad se Gospod približavaše k Jeruzolimu, * posla dvojicu od učenika svojih govoreći:

Idite u selo, što je prema vama; * i naći ćete oslića privezana, na kome nitko od ljudi nije sjedio;

Odriješite * i privedite meni.

• Ako vas ko upita recite: * treba Gospodu.

Odriješivši privedoše Isusu: * i postaviše na nj haljine svoje, a on sjede na njega:

Jedni prostirahu haljine svoje po putu, * a drugi sterahu granje stabala.

A koji igjahu za njim klicahu: * Hosan , blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje!

Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega Davida: Hosana u višnjih: * smiluj se nama, sine Davidov!

Druga ant. Iv. 12. Čuvši puk, da Isus dolazi u Jeruzolim, * uzeše grane palamâ;

I izigjoše mu ususret, * a djeca klicahu govoreći:

Ovaj je, koji ima doći * na spasenje puka.

Ovaj je spasenje naše * i otkupljenje Izraelovo.

Kako je velik ovaj, * komu Prijestolja i Gospodstva ususret izlaze.

Neboj se kćeri Sionska, * evo kralj tvoj ide k tebi, sjedeći na osliću kako je pisano.

Zdravo Kralju, tvorče svijeta, * koji si nas došao otkupiti.

Druga Ant. Šest dana prije svetkovine vazmene, kad dogje Gospod u grad Jeruzolim, izigjoše mu ususret djeca.

I u rukama nošahu * grane palama.

I vikahu iza glasa govoreći: * Hosana u višnjih!

Blagoslovljen, koji si došao u prevelikom milosrgju svome: * Hosana u višnjih.

Druga Ant. Ide mnoštvo s cvijećem i s palmama ususret Otkupitelju * i slavodobitniku dostojne počasti daje.

Sina Božjega narodi ustima slave; * i u hvalu Krstovu glasovi grme kroz oblake: Hosana u višnjih!

Druga Ant. S angjelima i s djecom nagjimo se vjerni; * slavodobitniku smrti kličući: Hosana u višnjih!

Druga Ant. Mnoštvo veliko, koje se bijaše sabralo u dan svetačni * klicaše Gospodu: *

Blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje: * Hosana u višnjih!

Kad se ophod povrati, dva ili četiri pjevača ugju u crkvu i zatvorivši vrata okrenuti licem prema vratima, počinju: R). Slava ti, hvala, *i otpjevaju dva prva retka. A Misnik sa ostalima izvan crkve iste ponavljaju. Zatim oni, koji su u crkvi, pjevaju ostale susljedne retke: ili sve ili nekoje, kako se svidi, a koji su vani*

na svaka dva ıetka odgovaraju kao u početku
Slava ti, hvala.

V) Slava ti, hvala i čast, Kralju Krste Otkupitelju!
Komu djetinska dika spjeva — Hosana milo.

R) Slava ti, hvala.

V) Izraelov ti si Kralj, i Davidov slavni rod
Koji dolaziš u ime Gospodnje, o blagoslovljeni Kralju.

R) Slava ti, hvala.

V) Svaki te u višnjih nebeski zbor hvali,
I umrli čovjek i sve stvorenje skupa.

R) Slava ti.

V) Židovski puk s palmama izagje ti u susret:
S molitvom, željom, pjesmama evo nas k tebi.

R) Slava ti.

V) Ovi tebi pred mukom prinošahu uzdarje hvale:
Mi tebi vladaru pjevamo pjesmu.

R) Slava ti.

V) Ugodiše ti oni, neka ti ugodi i bogoljubnost naša:
Kralju milostivi, Kralju blagi, komu je ugodno sve, što je dobro.

R) Slava ti.

Zatim Podgjakon kopljem od Križa pokuca u vrata: koja se odmah otvore. Ophod ulazi u Crkvu pjevajući:

R) Ulazeći Gospod u sveti grad, * židovska djeca oglasujući uskrsnuće života:

S granama palama: Hosana klicahu u višnjih.

V) Čuvši puk, da Isus dolazaše u Jeruzolim, * izagjoše mu u susret.

S granama palama: Hosana klicahu u višnjih.

Ne govori se Slava Ocu.

Iza toga se govori Misa a grane se drže u rukama samo, kad se pjeva Muka i Evangjelje.

NA MISI

Štenje Knjige Blaženoga Pavla Apostola Filipljanima.

Gl. 2.

Braćo! Ovo bo osjećajte u sebi, što i u Krstu Isusu; koji budući u obličju Božjem, nije držao otimačinom, što je jednak Bogu, nego je sebe poništio uzevši obličje sluge, postavši sličan ljudima i vanjštinom nagje se kao čovjek. Ponizi sam sebe, postavši poslušan sve do smrti i to smrti na križu. Radi čega i Bog njega uzvisi i dade mu ime, koje je nad svako ime, (*ovdje se poklekne*) da se u Ime Isusovo pokloni svako koljeno na nebu, na zemlji i pod zemljom i svaki jezik da prizna, da je Gospod Isukrst u slavi Boga Oca.

Muka se Gospodnja počinje naprošto; ne govori se Očisti srce moje, *ne pita se blagoslov, ne nose se svijeće ni tamjan; ne govori se* Gospod s vama, *niti se odgovara* Slava tebi Gospode. *Misnik ili Gjakon kad izusti* Muka Gospoda našega *ne znamenuje knjige niti sam sebe. Ovo se opslužuje i ostalih danâ, kad se čita Muka.*

Muka Gospoda našega Isukrsta po Mateju.

Gl. 26 i 27.

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim † Znate, da će do dva dana biti Vazam, i Sin čovječanski bit će predan, da se propne. *Pjevač:* Tada se skupiše poglavice svećeničke i starješine pučke u dvor poglavara svećeničkoga, koji se zvaše Kaifa: i viječahu, kako bi Isusa na prijevaru uhvatili i ubili. A govorahu: *Zbor:* Ne u dan svetačni, da ne bi kakogod buna nastala u puku. *P.* A kad Isus bješe u Betaniji u kući Šimuna gubavca, pristupi k njemu žena sa posudom od alabastra dragocjene pomasti i izlije na glavu njegovu kad sjegjâše za trpezom. A videći to učenici, rasrdiše se govoreći: *Z.* Čemu šteta ova? jer se mogaše ovo prodati skupo i dati siromasima. *P.* A znajući to Isus, reče im: † Što dosagjujete ovoj ženi? Ona je dobro djelo na

meni učinila. Jer siromahâ imate vazda sa sobom, a mene nemate vazda. A ona izlivši pomast ovu na tijelo moje za pokopanje moje učini. U istinu govorim vama, gdje god se bude propovijedalo ovo Evangjelje po svemu svijetu, kazat će se i to na njezinu uspomenu, što je ona učinila *P.* Tada jedan od dvanaestorice, koji se zvaše Juda Iškariot, otide k poglavicama svećeničkim i reče im: *Jedan od pjevača ili sav zbor:* Što ćete mi dati, i ja ću vam ga predati? *P.* A oni mu odrediše trideset srebrnika. I od tada iskaše zgodu, da ga izda. A u prvi dan Prijesnaca pristupiše učenici k Isusu govoreći: *Z.* Gdje hoćeš da ti pripravimo blagovati vazam? *P.* A Isus reče: † Pogjite u grad k nekomu i kažite mu: Učitelj kaže: Vrijeme je moje blizu, kod tebe ću učiniti vazam s učenicima svojim. *P.* I učenici učiniše, kako im naredi Isus i pripraviše vazam. A kad bi u veče, sjede za trpezu s dvanaestoricom učenika svojih. I kad blagovahu reče im: † U istinu vam govorim, da će me jedan od vas izdati. *P.* I ožalošćeni vrlo, poče svaki govoriti: *J. ili Z.* Jesam li ja, Gospode? *P.* A on odgovarajući reče: † Koji umače sa mnom ruku u zdjelu, onaj će me izdati. Sin čovječji ide doista, kao što je pisano za njega: ali jao onomu čovjeku, koji izda Sina čovječanskoga; bolje bi mu bilo, da se nije rodio čovjek onaj. *P.* A odgovarajući Juda, koji ga izdade, reče: *J. ili Z.*

Zar sam ja, Učitelju? *P.* Reče mu: † Ti si rekao. *P.* A dok oni večerahu, uze Isus kruh i blagoslovi, i razlomi, i dade učenicima svojim i reče: † Uzmite i blagujte: ovo je Tijelo moje. *P.* I uzevši čašu, poda hvale i dade im govoreći: † Pijte iz nje svi. Ovo bo je Krv moja novoga zavjeta, koja će se proliti za mnoge na otpuštenje grijeha. A kažem vam: neću odsad piti od ovoga roda lozovoga sve do onoga dana, kad ću piti s vama novoga u kraljestvu Oca svojega. *P.* I odpjevavši hvalu, izidoše na goru Maslinsku. Tada im reče Isus: † Svi ćete se vi sablazniti noćas s mene; jer je pisano: Udarit ću pastira i razbježat će se ovce stada. A pošto uskrsnem, poći ću pred vama u Galileju. *P.* A Petar odgovarajući reče mu: *J. ili Z.* Ako se i svi zablazne s tebe, ja se ne ću nikada sablazniti. *P.* Reče mu Isus: † Zaista ti kažem: noćas, prije nego pijetao zapjeva, tri puta ćeš me zatajati. *P.* Reče mu Petar: *J. ili Z.* Ako ustrebuje i umrijeti s tobom, ne ću te zatajati. *P.* Tako i svi učenici rekoše. Tada dogje Isus s njima u zaselak, koji se zove Getsemani, i reče učenicima svojim: † Sjedite ovdje, dok ja pogjem onamo i pomolim se. *P.* I uzevši Petra i dva sina Zebedeova, poče se žalostiti i tužan biti. Tada im reče: † Žalosna je duša moja sve do smrti: ostanite ovdje, i bdijte sa mnom. *P.* I odalečivši se malo, pade na lice

svoje, moleći i govoreći: † Oče moj, ako je moguće, neka me mine čaša ova. Ali opet ne kako ja hoću, nego kako ti. *P.* I dogje k učenicima svojim, i nagje ih, gdje spavaju: i reče Petru: † Tako, zar nijeste mogli jedan čas bdjeti sa mnom? Bdijte i molite, da ne upadnete u napast. Duh je u istinu spravan, ali je püt slaba. *P.* Opet po drugi put otide, i moljaše se govoreći: † Oče moj, ako me ne može ova čaša minuti, nego da ju popijem, budi volja tvoja. *P.* I dogje opet i nagje ih, gdje spavaju: jer im bijahu oči oteščale. I ostavivši ih, opet otide i treći put se pomoli govoreći iste riječi. Tada dogje k učenicima svojim i reče im: † Spavajte već i počivajte: evo se približi čas i Sin čovječanski bit će predan u ruke grješnicima. Ustanite, hajdemo: evo se približio koji će me izdati. *P.* Dok on još govoraše, evo Juda jedan od dvanaestorice dogje, i s njim mnoštvo veliko s mačevima i s bičevima, poslani od poglavica svećeničkih, i starješina pučkih. A izdajnik njegov dade im znak, govoreći: *J. ili Z.* Kome ja podam cjelov onaj je, uhvatite ga. *P.* I odmah pristupivši k Isusu reče: *J. ili Z.* Zdravo, Učitelju. *P.* I cjelova ga. A Isus mu reče: † Prijatelju, što si došao? *P.* Tada pristupiše, i ruke digoše na Isusa, i uhvatiše ga. I gle! jedan od onih, što bijahu s Isusom, mašivši se rukom, trgne mač svoj i udarivši slugu poglavara svećeničkog, odsiječe mu

uho. Tada mu reče Isus: † Vrati mač svoj u mjesto njegovo, jer svi koji se mača hvataju, od mača će i poginuti. Misliš li, da ne mogu umoliti Oca svojega, pa će mi poslati u pomoć više od dvanaest četa angjelâ? Kako bi se dakle ispunila Pisma, da tako treba da bude? *P.* U taj čas reče Isus mnoštvu: † Kao na razbojnika izišli ste s mačevima i s bičevima, da me uhvatite; svaki dan sam kod vas sjedio učeći u hramu i nijeste me uhvatili. *P.* A ovo se sve dogodilo, da se ispune Pisma prorokâ. Tada svi učenici, ostavivši ga, pobjegoše. A oni uhvativši Isusa, odvedoše ga poglavaru svećeničkom Kaifi, gdje se bijahu skupili književnici i starješine. A Petar ga slijegjaše iz daleka sve do u dvor poglavara svećeničkoga. I ušavši unutra, sjegjaše sa slugama, da vidi svršetak. — A poglavice svećeničke i sve vijeće iskahu krivo svjedočanstvo proti Isusu, da bi ga na smrt predali: i ne nagjoše, premda mnogi krivi svjedoci bjehu pristupili. A najposlije dogjoše dva kriva svjedoka i rekoše: *Z.* Ovaj je kazao: Mogu razoriti hram Božji, i za tri dana opet ga sagraditi. *P.* I ustavši poglavar svećenički reče mu: *J. ili Z.* Ništa ne odgovaraš na to, što ovi proti tebi svjedoče? *P.* A Isus mučaše. I poglavar svećenički reče mu: *J. ili Z.* Zaklinjem te Bogom živim, da nam kažeš, jesi li ti Krst Sin Božji. *P.* Veli mu Isus: † Ti si rekao; ali ja vam govorim: odsad ćete vidjeti Sina čo-

vječanskoga, gdje sjedi ob desnu kreposti Božje, i dolazi na oblacima nebeskim. *P.* Tada poglavar svećenički razdrije haljine svoje govoreći: *J. ili Z.* Opsova; što nam više trebaju svjedoci? Evo sad ste čuli psovku: što vam se čini? *P.* A oni odgovarajući rekoše: *Z.* Krivac je smrti. *P.* Tada pljunuše u lice njegovo i šakama ga udariše, a drugi mu dadoše pljuske po licu govoreći: *Z.* Pogodi, Krste, ko je, koji te je udario? *P.* A Petar sjegjaše vani u dvorištu: i pristupi k njemu jedna službenica govoreći: *J. ili Z.* I ti si bio s Isusom Galilejcem. *P.* A on zataja pred svima govoreći: *J. ili Z.* Ne znam, što govoriš. *P.* A kad izide k vratima, ugleda ga druga službenica i reče onima, što bijahu ondje: *J. ili Z.* I ovaj bješe s Isusom Nazaraninom. *P.* I opet zataja sa zakletvom: Ne poznam toga čovjeka. I domalo pristupiše i oni, što tu bijahu, i rekoše Petru: *Z.* U istinu i ti si od njih, jer te i govor tvoj odava. *P.* Tada se poče kleti i preklinjati, da ne pozna toga čovjeka. I odmah pijetao zapjeva. I sjeti se Petar riječi Isusove, što bješe rekao: Prije nego pijetao zapjeva, tri put ćeš me zatajati. I izišavši na dvor zaplaka gorko. A kad bi u jutru, učiniše vijeće svi poglavice svećeničke i starješine pučke proti Isusu, da bi ga na smrt predali. I svezana ga odvedoše i predadoše Ponciju Pilatu upravitelju. Tada videći Juda, koji ga je izdao, da je osugjen, pokaja

se i povrati trideset srebrnika poglavicama svećeničkim i starješinama govoreći: *J. ili Z.* Sagriješio sam, izdavši krv pravednu. *P.* A oni rekoše: *Z.* Što se to nas tiče? Ti se misli. *P.* I bacivši srebrnike u hram ukloni se: i otišavši, objesi se. A poglavice svećeničke, uzevši srebrnike, rekoše: *J. ili Z.* Ne valja ih staviti u blagajnicu, jer su cijena krvi. *P.* I dogovorivši se kupiše za njih lončarevu njivu, za groblje stranaca. Zato se prozva ona njiva Haceldama, to će reći krvna njiva, sve do dana današnjega. Tada se ispuni, što je rekao Jeremija prorok govoreći: I uzeše trideset srebrnika cijenu procijenjenoga, koga su kupili od sinova Izraelovih, i dadoše ih za njivu lončarevu kao što mi naredi Gospod. — A Isus stade pred upravitelja, i zapita ga upravitelj, govoreći: *J. ili Z.* Ti li si kralj židovski? *P.* Reče mu Isus: † Ti kažeš. *P.* I kad ga tužahu poglavice svećeničke i starješine, ništa ne odgovori. Tada mu kaže Pilat: *J. ili Z.* Ne čuješ li, kolika proti tebi iznose svjedočanstva? *P.* I ne odgovori mu ni na jednu riječ, tako da se upravitelj čugjaše veoma. A bijaše običaj, da o svetkovini upravitelj pusti narodu jednoga sužnja, kojega bi oni htjeli. A imagjaše tada sužnja na glasu, koji se zvaše Baraba. Kad se dakle skupiše, reče Pilat: *J. ili Z.* Koga hoćete, da vam pustim? Barabu ili Isusa, koji se zove Krst? *P.* Jer znadijaše,

da su ga iz nenavidnosti predali. A kad sjegjaše na sudištu, poruči mu njegova žena, govoreći: *J. ili Z.* Progji se ti pravednika toga, jer sam mnogo danas podnijela u snu radi njega. *P.* A poglavice svećeničke i starješine nagovoriše narod, da zaištu Barabu, a Isusa, da pogube. I odgovarajući upravitelj reče im: *J. ili Z.* Koga hoćete od dvojice, da vam pustim? *P.* A oni rekoše: *Z.* Barabu. *P.* Reče im Pilat: *J. ili Z.* Što dakle da učinim s Isusom, koji se zove Krst? *P.* Odgovoriše svi: *Z.* Neka se propne! *P.* Reče im upravitelj: *J. ili Z.* Koje je zlo učinio. *P.* A oni još više vikahu, govoreći: *Z.* Neka se propne! *P.* A kad vidje Pilat, da ništa ne koristi, nego još veća buna nastaje, uzevši vode umije ruke pred pukom govoreći: *J. ili Z.* Ja nijesam kriv za krv pravednika ovoga; vi se mislite. *P.* I odgovarajući vas puk reče: *Z.* Krv njegova na nas i na djecu našu. *P.* Tada im pusti Barabu, a Isusa bičima izbijena predade im, da se na križ pribije. Tada vojnici upraviteljevi povedoše Isusa u dvor, i skupiše na nj svu četu vojničku: i svukavši ga, ogrnuše ga grimiznom haljinom: i spletavši krunu od trnja, postaviše mu na glavu, i trstiku u desnicu njegovu. I pokleknuvši pred njim rugahu mu se govoreći: *Z.* Zdravo kralju židovski! *P.* I pljuvajući na nj, uzeše trstiku i udarahu ga po glavi. I kad mu se izrugaše, skinuše s njega haljinu, i obukoše ga u odjeću njegovu, i povedoše ga,

da ga na križ pribiju. A izlazeći, nagjoše čovjeka Cirenjanina, po imenu Šimuna: ovoga nagnaše, da uzme križ njegov. I dogjoše na mjesto, koje se zove Golgota, to će reći Kalvarije mjesto. I dadoše mu vino piti pomiješano sa žuči. I okusivši ne htjede, da pije. A pošto ga na križ pribiše, razdijeliše haljine njegove bacivši kocke: da se ispuni, što je kazao prorok govoreći: Razdijeliše megju sobom haljine moje, i za odjeću moju baciše kocke. I sjedeći, čuvahu ga. I postaviše mu više glave krivicu njegovu napisanu: Ovo je Isus, Kralj židovski. Tada razapeše s njime dva razbojnika: jednoga s desne a drugoga s lijeve. A koji prolažahu psovahu ga, klimajući glavama svojim, i govoreći: *Z.* Nuder ti, koji razvaljuješ hram Božji, i za tri dana opet ga sagragjuješ: spasi sam sebe. Ako si Sin Božji, sagji s križa. *P.* A tako i poglavice svećeničke rugajući mu se s književnicima i starješinama, govorahu: *Z.* Druge je spasio a sam sebe ne može, da spasi. Ako je Kralj Izraelski, neka sad sagje s križa, pa ćemo mu vjerovati. Uzdao se u Boga, neka ga sad izbavi, ako mu je mio, jer je rekao: Sin sam Božji. *P.* Tako isto grgjahu ga i razbojnici, koji bijahu razapeti s njime. A od šeste ure nastane tmina po svoj zemlji sve do ure devete. A oko devete ure zavapi Isus glasom velikim, govoreći: † Eli, Eli, lama sabaktani. *P.* Što jest: † Bože moj, Bože moj, zašto si

me zapustio? *P.* A neki od onih, što stajahu ondje, čuvši to, govorahu: *Z.* Ovaj zove Iliju. *P.* I odmah jedan od njih otrča, te uzevši spužvu napuni je octa, pa natakne na trstiku, i davaše mu piti. A ostali govorahu: *Z.* Stani, da vidimo, hoće li doći Ilija, da ga izbavi. *P.* A Isus opet zavapivši glasom velikim ispusti duh. (*Ovdje se klekne, te se malo postoji*). I gle! zastor hrama razdrije se na dvoje s vrha do dna: i zemlja se potrese, i kamenje popuca i grobovi se otvoriše: i ustaše mnoga tjelesa svetih, koji bijahu preminuli. I izišavši iz grobova po uskrsnuću njegovu, dogjoše u sveti grad, i pokazaše se mnogima. A stotinik i koji s njime bijahu, čuvajući Isusa, vidjevši potres zemlje i što se dogagjaše, prepadoše se veoma, govoreći: *Z.* Zaista ovaj bješe Sin Božji! *P.* A bijahu ondje gledajući iz daljega mnoge žene, koje su išle za Isusom iz Galileje i služile ga: megju kojima bijaše Marija Magdalena, i Marija Jakobova i mati Josipova, i mati sinova Zebedejevih. A kad bi u veče, dogje neki bogati čovjek iz Arimateje, po imenu Josip, koji takogjer bijaše učenik Isusov. Ovaj pristupi Pilatu i zapita tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi, da mu predadu tijelo. I uzevši Josip tijelo, zavi ga u čisto platno. I položi ga u svoj novi grob, koji je bio isjekao u kamenu. I navali veliki kamen na vrata od groba, pa otide. A ondje bijahu Marija Magdalena i druga Marija sjedeći prema grobu.

Ovdje se govori: Očisti srce moje, *pita se blagoslov, nosi se tamjan bez svijeća, i okadi se knjiga; ne govori se* Gospod s vama. *Misnik ili Gjakon ne znamenuje knjigu ni sebe; i što slijedi pjeva se glasom Evangjelja. Kad svrši pjevanje, Misnik poljubi knjigu, a Gjakon ga okadi. Sve se ovo opslužuje i na ostalim Mukama osim na Veliki petak.*

A drugi dan, koji je po petku, sabraše se poglavice svećeničke i farizeji kod Pilata, govoreći: Gospodaru! Sjetismo se, dà je onaj varalica još za života kazao: poslije tri dana ću uskrsnuti. Za to naredi, da se čuva grob do trećega dana; da po čemu ne dogju učenici njegovi. i da ga ne ukradu, i ne reku puku: Uskrsnuo je od mrtvih. I bit će pošljednja prijevara gora od prve. Reče im Pilat: Imate stražu, idite i čuvajte, kako znate. A oni otišavši, sa stražom utvrdiše grob i zapečatiše kamen.

NA VELIKI PONEDJELJAK

Štenje Izaije Proroka.

Gl. 50.

U dni one: Reče Izaija: Gospod Bog otvori mi uho, a ja se ne protivim, niti odstupih natrag. Tijelo svoje predadoh onima, koji biju, i obraze svoje onima, koji skubu: ne odvratih lica svojega od onih, koji me ruže i zapljuvaju. Gospod Bog pomoćnik moj, zato se nijesam smeo; i zato stavih lice svoje kao pretvrdi kamen i znam, da se ne ću smesti. Blizu je onaj, koji me opravdava, ko će mi se protiviti? Stanimo zajedno, ko je protivnik moj? Neka pristupi k meni. Gle! Gospod Bog pomoćnik moj: ko je, da me osudi? Gle, svi će se kao odjeća odrijeti, grinja će ih izgristi. Ko se megju vama boji Gospoda, i sluša glas sluge njegova? Ko ide po mraku, i nema svijetla, neka se uzda u ime Gospodnje i neka se oslanja na Boga svojega.

† Slijedi Sv. Evangjelje po Ivanu.

Gl. 12.

Šest dana prije Vazma dogje Isus u Betaniju, gdje bješe umro Lazar, koga Isus uskrsnu. Ondje mu spraviše večeru: i Marta služaše, a Lazar bijaše jedan od onih, što sjegjahu s njime. Tada Marija uze litru prave dragocjene pomasti nardove, i pomaza noge Isusove, te otare svojom kosom noge njegove: a kuća se napuni mirisa od pomasti. Na to reče jedan od učenika njegovih, Juda Iškariot, koji ga imagjaše izdati: Zašto se ova pomast nije prodala za tri sta dinara, i podijelilo se siromasima? A ovo reče ne, jer mu je bilo stalo za siromahe, nego jer bijaše lupež, pa imajući tobolac dizaše, što se u nj stavljaše. A Isus reče: Pustite je, da to sačuva za dan pokopanja moga; jer siromahe imate vazda sa sobom, a mene uvijek nemate. Sazna pak veliko mnoštvo Židova, da je ondje: pa dogjoše, ne samo poradi Isusa, nego i da vide Lazara, kojega uskrisi od mrtvih.

NA VELIKI UTORAK

Štenje Jeremije Proroka.

Gl. 11.

U dni one: Reče Jeremija: Gospode, objavio si mi, te znadem; očitovao si mi namjere njihove. A ja bijah kakono krotko jagnje, koje se vodi na klanje i ne znadijah, da se dogovoriše suprot meni govoreći: Dajmo mu drvo mjesto kruha i iskorijenimo ga sa zemlje živih i ime da mu se ne spominje više. Ali ti, Gospode Sabaot, koji sudiš pravedno, i ispituješ bubrege i srca, daj, da vidim osvetu tvoju nad njima; jer tebi predadoh u ruke pravdu svoju, Gospode, Bože moj.

Muka Gospoda našega Isukrsta po Marku.

Gl. 14 i 15.

U ono vrijeme: bijaše do dva dana Vazam i blagdan Prijesnaca, i tražahu veliki svećenici i književnici, kako bi Isusa na prijevaru

uhvatili i ubili. A govorahu: *Zbor.* Ne u dan svetačni, da ne bi kakogod pobuna nastala u puku. *Pjevač*: A kad bijaše Isus u Betaniji, u kući Šimuna gubavca, i sjegjaše za trpezom: dogje žena, koja imaše posudu od alabastra s dragocjenom pomasti od pravoga narda, i razbivši posudu izli na glavu njegovu. A bjehu neki, koji ne mogahu podnijeti u sebi, i govorahu: *Z.* Zašto se učinila ova šteta s pomasti? Jer se mogaše ova pomast prodati za više od trista dinara, i dati siromasima. *P.* I režahu na nju. A Isus reče: † Ostavite je! što joj dosagjujete? Ona učini dobro djelo na meni, jer siromahe imate vazda sa sobom i kad god hoćete, možete im dobro činiti: a mene svegjer nemate. Ona je učinila, što je mogla: unaprijed pomaza tijelo moje za pokopanje. Zaista vam kažem: gdje god bude propovijedano ovo Evangjelje po svemu svijetu, kazivat će se i što je ona učinila, za spomen njezin. *P.* A Juda Iškariot, jedan od dvanaestorice, otide k velikim svećenicima, da im ga izda. A oni čuvši obradovaše se i obećaše mu dati novaca. I iskaše, kako bi ga u zgodan čas izdao. A prvi dan Prijesnaca, kad žrtvovahu vazam, rekoše mu učenici: *Z.* Gdje ćeš, da pogjemo, da ti pripravimo vazam, da blaguješ? *P.* I posla dvojicu od učenika svojih, i reče im: † Idite u grad: i susrest će vas čovjek, koji nosi sud vode; idite za njim: i gdje god ugje kažite domaćinu: Uči-

telj veli: Gdje mi je blagovalište, gdje ću blagovati vazam s učenicima svojim? I on će vam pokazati veliko blagovalište napravljeno; i ondje nam spravite. *P.* I otidoše učenici njegovi, i dogjoše u grad, i nagjoše, kako im bješe rekao, i spraviše vazam. A kad bi u veče, dogje s dvanaestoricom. I kad sjegjahu za trpezom, i blagovahu, reče Isus: † Zaista vam kažem, da će me jedan od vas izdati, koji blaguje sa mnom. *P.* A oni se stadoše žalostiti, i govoriti mu jedan za drugim: *Jedan pjevač ili Zbor.* Jesam li ja? *P.* A on im reče: † Jedan od dvanaestorice, koji umače sa mnom ruku u zdjelu. Sin čovječanski ide istina, kao što je pisano za njega, ali jao onomu čovjeku, po komu Sin čovječanski bude izdan; bolje bi mu bilo, da se nije rodio čovjek onaj. *P.* I dok oni, blagovahu, uze Isus kruh: i blagoslovivši razlomi i dade im, i reče: † Uzmite, ovo je Tijelo moje. *P.* I uzevši čašu i davši hvale dade im i svi se iz nje napiše. I reče im: † Ovo je Krv moja novoga zavjeta, koja će se proliti za mnoge. U istinu govorim vama, da ne ću više piti od ovoga roda lozovoga, sve do onoga dana, kad ću ga piti novoga u kraljevstvu Božjemu. *P.* I otpjevavši hvalu, izigjoše na goru Maslinsku. I reče im Isus: † Svi ćete se sablazniti noćas s mene; jer je pisano: Udarit ću pastira i ovce će se razbjeći. Ali pošto uskrsnem, pred vama

ću doći u Galileju. *P.* A Petar mu reče: *J. ili Z.* Ako se i svi sablazne s tebe, ali ja ne ću. *P.* Reče mu Isus: † Zaista ti kažem: danas, ove iste noći, prije nego pijetao dva puta zapjeva, tri puta ćeš me zatajati. *P.* A on još većma govoraše: *J. ili Z.* I ako ustreba, da s tobom umrem, ne ću te zatajati. *P.* A tako i svi govorahu. I dogjoše u zaselak, koji se zove Getsemani. I reče učenicima svojim: † Sjedite ovdje, dok se pomolim. *P.* I uze sa sobom Petra i Jakova i Ivana, i poče se strašiti i žalostiti. I reče im: † Žalosna je duša moja sve do smrti; ostanite ovdje i bdijte. *P.* I odmaknuvši se malo, pade na zemlju: i moljaše, da bi ga, ako je moguće, mimoišao onaj čas. I reče: † Aba, Oče! sve je tebi moguće, odaleči ovu čašu od mene, ali ne što ja hoću, nego što ti. *P.* I dogje, i nagje ih, gdje spavaju. I reče Petru: † Šimune, spavaš? Nijesi mogao za jedan čas bdjeti? Bdijte i molite, da ne upadnete u napast; Duh je u istinu spravan, ali je pût slaba. *P.* I opet otišavši, pomoli se, govoreći iste riječi. I vrativši se nagje njih opet gdje spavaju, (jer im bijahu oči otešćale), i ne znadijahu, što bi mu odgovorili. I dogje treći put, i reče im: † Spavajte samo i počivajte. Dosta je; došao je čas; evo Sin čovječanski bit će predan u ruke grješnikâ. Ustanite, idimo! Evo je blizu, koji će me izdati. *P.* I dok on još govoraše, dogje Juda Iškariot, jedan od dvanaesto-

rice, i s njime veliko mnoštvo s mačevima i štapima od velikih svećenika i književnika i starješina. A izdajnik im dade znak govoreći: *J. ili Z.* Komu podam cjelov, on je, uhvatite ga i oprezno vodite. *P.* I došavši odmah pristupi k njemu i reče: *J. ili Z.* Zdravo Učitelju. *P.* I cjeliva ga. A oni metnuše ruke na nj, i uhvatiše ga. A jedan od onih, što stajahu ondje, povadivši mač udari slugu vrhovnoga svećenika, i odsiječe mu uho. I odgovarajući Isus reče im: † Kao na razbojnika izišli ste s mačevima i štapima, da me uhvatite. Svaki dan sam bio kod vas u hramu učeći vas i ne uhvatiste me. Ali da se ispune Pisma. *P.* Tada učenici njegovi ostavivši ga, svi pobjegoše. A za njim igjaše neki mladić ogrnut platnom po golu: i uhvatiše ga. A on odbacivši platno, gô pobježe od njih. I dovedoše Isusa k vrhovnom svećeniku, i sabraše se svi svećenici i književnici i starješine. A Petar je išao za njim iz daleka sve do u dvor vrhovnoga svećenika i sjegjaše sa slugama uz oganj i grijaše se. A svećenici i sve vijeće iskahu svjedočanstvo proti Isusu, da ga na smrt predadu, i ne nalažahu. Mnogi bo krivo svjedočanstvo govorahu proti njemu, ali svjedočanstva ne bijahu suglasna. I neki ustavši iznošahu krivo svjedočanstvo proti njemu, govoreći: *Z.* Mi smo čuli, gdje on govori: Ja ću razvaliti ovaj hram rukama načinjen i za tri dana drugi ću sagraditi rukama nenačinjeni. *P.*

I ne bijaše suglasno svjedočanstvo njihovo. I ustavši vrhovni svećenik na srijedu, zapita Isusa govoreći: *J. ili Z.* Ništa ne odgovaraš na to, što ti ovi predbacuju? *P.* A on mučaše, i ništa ne odgovori. Opet ga pitaše vrhovni svećenik, i reče mu: *J. ili Z.* Ti li si Krst Sin Boga blagoslovljenoga? *P.* A Isus mu reče: † Jesam, i vidjet ćete Sina čovječanskoga, gdje sjedi ob desnu kreposti Božje i dolazi s oblacima nebeskim. *P.* A vrhovni svećenik razdrije haljine svoje, i reče: *J. ili Z.* Što nam više trebaju svjedoci? Čuli ste psovku: Što vam se čini? *P.* A oni ga svi osudiše, da je krivac smrti. I jedni počeše pljuvati na nj, i pokrivati mu lice i pljuskama ga udarati, i govoriti mu: *Z.* Prorokuj. *P.* I sluge ga zaušnicama bijahu. A kad bijaše Petar dolje u dvorištu, dogje jedna sluškinja vrhovnoga svećenika: i vidjevši Petra, gdje se grije, pogleda na nj i reče: *J. ili Z.* I ti si bio s Isusom Nazaraninom. *P.* A on zataja govoreći: *J. ili Z.* Niti znam, niti razumijem, što govoriš. *P.* I izigje vanka pred dvorište, a pijetao zapjeva. A kad ga opet vidje sluškinja, poče govoriti onima, što bijahu ondje naokolo. *J. ili Z.* I ovaj je od onih. *P.* A on opet zataja. I malo zatim opet oni, što bijahu ondje, rekoše Petru: *Z.* U istinu si od njih, jer si i Galilejac! *P.* A on se poče kleti i preklinjati: ne znam toga čovjeka, o kome govorite. I odmah pijetao drugi put zapjeva. I sjeti se Petar riječi, što mu bješe

rekao Isus: prije nego li pijetao dva puta zapjeva, tri puta ćeš me zatajati. I stade plakati. I odmah u jutru vijeće učiniše veliki svećenici sa starješinama, i književnicima i sa svom skupštinom, i svezavši Isusa, odvedoše ga i predadoše Pilatu. I upita ga Pilat: *J. ili Z.* Ti li si kralj židovski? *P.* A on odgovarajući reče: † Ti govoriš. *P.* I tužahu ga veliki svećenici za mnogo stvari. A Pilat ga opet zapita, govoreći: *J. ili Z.* Ne odgovaraš ništa? Vidi, za koliko stvari te optužuju. *P.* A Isus više ne odgovori ništa, tako da se čugjaše Pilat. A o svetačnome danu obično im puštaše jednoga sužnja, koga god bi zaiskali. A bijaše jedan, koji se zvaše Baraba, koji bijaše s buntovnicima svezan, koji i u buni počini ubojstvo. I kad mnoštvo pristupi, stade tražiti ono, što im vazda činjaše. A Pilat im odgovori i reče: *J. ili Z.* Hoćete li, da vam pustim kralja židovskoga? *P.* Jer znadijaše, da ga iz nenavidnosti bjehu predali veliki svećenici. Ali veliki svećenici potakoše mnoštvo, da im radije pusti Barabu. A Pilat opet odgovarajući reče im: *J. ili Z.* Što dakle hoćete, da učinim kralju židovskomu? *P.* A oni opet povikaše: *Z.* Propni ga. *P.* A Pilat im govoraše: *J. ili Z.* A kakvo je zlo učinio? *P.* A oni još više vikahu: *Z.* Propni ga. *P.* A Pilat hoteći ugoditi puku, pusti im Barabu, a Isusa bičima izbijena predade, da se na križ pribije. A vojnici ga odvedu u dvor sudišta, i

sazovu svu četu, i obuku ga u skrlet, i spletavši postaviše mu trnovu krunu. I stadoše ga pozdravljati: Zdravo, Kralju židovski! I udarahu ga trstikom po glavi; i pljuvahu na nj, i pregibajući koljena, klanjahu mu se. I kad mu se izrugaše, svukoše s njega skrlet i obukoše ga u njegove haljine, i izvedoše ga, da ga na križ pribiju. I nagnaše nekoga prolaznika, Šimuna Cirenjanina, koji igjaše iz polja, oca Aleksandrova i Rufova, da uzme križ njegov. I dovedoše ga na Golgotu mjesto, što će reći Kalvarija. I davahu mu piti vino sa mirom, a on ne okusi. I propinjući razdijeliše haljine njegove, bacajući kocke za njih, što će ko uzeti. A bijaše treća ura: i propeše ga. I bijaše natpis njegove krivice ozgor napisan: Kralj židovski. I s njime razapeše dva razbojnika: jednoga s desne, a drugoga s lijeve njegove. I ispuni se Pismo, koje kaže: I ubrojen bi megju zločince. I koji prolažahu psovahu ga, klimajući glavama svojim i govoreći: *Z.* Nuder ti, koji hram Božji razvaljuješ, i za tri dana opet ga sagragjuješ: spasi sama sebe i sagji s križa. *P.* Isto i veliki svećenici rugajući se, govorahu s književnicima jedan drugomu: *Z.* Druge je spasio, a sebe ne može spasiti. Krst Kralj Izraelski neka sagje sad s križa, da vidimo i vjerujemo. *P.* A i oni, što bijahu s njime razapeti, grgjahu ga. A kad bi šesta ura, nastade tmina po svoj zemlji do ure devete. I o devetoj uri povika Isus glasom velikim,

govoreći: † Eloi, Eloi, lama sabaktani? *P.* Što znači: † Bože moj, Bože moj, zašto si me zapustio? *P.* A neki od onih, što stajahu unaokolo čuvši to, govorahu: *Z.* Eno Iliju zove. *P.* A jedan otrča i napuni spužvu octa, pa nataknuvši na trstiku, davaše mu piti govoreći: *J. ili Z.* Stanite, da vidimo, hoće li doći Ilija, da ga skine. *P.* A Isus povikavši glasom velikim izdahnu. *(Ovdje se poklekne, te se malò postoji.)* A zastor hrama razdrije se na dvoje, s vrha do dna. A videći stotinik, koji stajaše prema njemu, da je tako vičući izdahnuo, reče: *J. ili Z.* U istinu ovaj čovjek bješe Sin Božji. *P.* A bijahu i žene gledajući iz daljega: megju kojima bijaše Marija Magdalena, i Marija Jakova mlagjega, i mati Josipova, i Saloma: i kad on bješe u Galileji, igjahu za njim i služahu ga, i druge mnoge, koje bjehu došle zajedno s njim u Jeruzolim.

Što slijedi, pjeva se glasom Evangjelja: i ostalo se čini, kao na str. 25.

I kad bi jur veče (jer bijaše petak uoči subote), dogje Josip iz Arimateje, ugledan viječnik, koji i sam očekivaše kraljevstvo Božje, i odvažno ugje k Pilatu, i zaiska tijelo Isusovo. A Pilat se začudi, da je već umro. I dozvavši stotinika, zapita ga, je li već umro. I kad dozna od stotinika, pokloni tijelo Josipu. A Josip kupivši platno, i skinuvši ga obavije platnom i položi ga u grob, koji bješe isječen u kamenu, i navali kamen na vrata od groba.

NA VELIKU SRIJEDU

Štenje Izaije Proroka.

Gl. 62 i 63.

Ovo govori Gospod Bog: Recite kćeri Sionskoj: Evo Spasitelj tvoj ide: evo s njime je plaća njegova. Ko je ono, što ide iz Edoma, u omaštenim haljinama iz Bosre? Onaj krasni u odjeći svojoj stupajući u veličini jakosti svoje? Ja, koji govorim po pravdi, i na braniku sam za spasenje. A zašto je crvena odjeća tvoja i haljine tvoje kao mečilaca u tijesku. Sam mečih u tijesku, i niko od narodâ ne bijaše sa mnom; smečih ih u gnjevu svome i poplesah u ljutini svojoj: i poprska krv njihova haljine moje, i sve odijelo svoje iskaljah. Jer je dan osvete u srcu mome, godina otkupa mojega dogje. Obazreh se, i ne bijaše pomoćnika; iskah i ne bijaše nikoga, da pomože: i izbavi me mišica moja i sama srdžba moja priteče mi u pomoć. I izgazih narode u gnjevu svojemu i opojih ih u srdžbi svojoj, i

oborih na tle silu njihovu. Milosrdnosti Gospodnje spominjat ću, i hvalit ću Gospoda za sve, što nam je učinio, Gospod Bog naš.

Štenje Izaije Proroka.

Gl. 53.

U dni one: Reče Izaija: Gospode, tko povjerova onomu, što je čuo od nas? i mišica Gospodnja komu se objavi? I uzrasti će kao mladika pred njim, i kao korijen iz žedne zemlje; nema u njega obličja ni ljepote; vidjesmo ga i ne bi što vidjeti, da bismo ga poželjeli. Prezrena i najzadnjega od ljudi, čovjeka boli, i koji znade, što je slabost; lice je njegovo kao zastrto i prezreno, za to ga ne cijenjasmo. Zaista slabosti naše on uze i boli naše on podnese; a mi ga držasmo kao gubava, i od Boga taknuta, i ponižena. A on bi ranjen za bezakonja naša, satrven za zločinstva naša; pokaranje bi na njemu radi našega mira, i modricom njegovom ozdravismo. Svi mi zabludismo kao ovce, svaki svojim putem okrenu: a Gospod postavi na nj bezakonje sviju nas. Žrtvovan bi, jer sam htjede, i ne otvori usta svoja: kao ovca na zaklanje vogjen bi i kao jagnje pred onim, koji ga striže, zamuknu, i ne otvori usta svoja. Tjeskoba ga i osuda usmrti; rod njegov tko će iskazati? Jer bi istrgnut iz zemlje živih: za zločin naroda svojega udarih ga.

Bješe mu dan grob megju zločincima, ali na smrti bi s bogatim, jer nije učinio nepravde, niti se nagje prijevara u ustima njegovim. Ali ga Gospod hotje satrti u stradanju: ako pregori za grijeh život svoj, vidjet će potomstvo dugovječno, i volja Gospodnja ispunit će se u ruci njegovoj. Za to, što se trudila duša njegova, vidjet će i nasitit će se; naukom svojom opravdat će ovaj moj pravedni sluga mnoge, i njihova će bezakonja sam nositi. Zato ću mu dati u dio mnoge i plijen će silnih dijeliti, jer je dao na smrt život svoj, i bio ubrojen megju zločince: i sam nosio je grijehe mnogih i za prestupnike molio.

Muka Gospoda našega Isukrsta po Luci.

Gl. 22 i 23.

U ono vrijeme: približavaše se dan svetačni Prijesnaca, koji se zove Vazam: i iskahu poglavice svećeničke i književnici, kako bi Isusa pogubili: ali se bojahu puka. A ugje sotona u Judu, koji se zvaše Iškariot, jednoga od dvanaestorice. I pogje i progovori s poglavicama svećeničkim, i sa starješinama, kako će im ga izdati. I obradovaše se, i ugovoriše, da će mu

dati novaca. I on im zada riječ. I gledaše zgodan čas, da im ga preda bez buke. A dogje dan Prijesnaca, u koji trebaše zaklati vazmeno jagnje. I posla Petra i Ivana, govoreći: † Idite i spravite nam vazam, da blagujemo. *P.* A oni rekoše: *Z.* Gdje hoćeš, da spravimo? *P.* I reče im: † Eto na ulasku u grad sresti će vas neki čovjek, koji nosi sud vode; idite za njim u kuću, u koju ugje, i recite domaćinu: Učitelj ti veli: Gje je blagovalište, u kome da blagujem vazam s učenicima svojim. I on će vam pokazati veliko blagovalište uregjeno, i ondje spravite. *P.* A oni otigjoše i nagjoše, kao što im kaza, i spraviše vazam. I kad dogje čas, sjede za trpezu i dvanaest apostola s njime. I reče im: † Željno sam želio, da ovaj vazam blagujem s vama, prije nego muku podnesem; jer vam velim, da ga neću odsele blagovati, dok se ne ispuni u kraljevstvu Božjem. *P.* I uzevši čašu poda hvale i reče: † Uzmite i razdijelite megju sobom. Jer vam velim, da ne ću piti od roda lozovoga, dok ne dogje kraljevstvo Božje. *P.* I uzevši kruh poda hvale i razlomi i dade im govoreći:

† Ovo je Tijelo moje, koje se daje za vas; ovo činite na moju uspomenu.

P. Isto tako i čašu pošto večera, govoreći:

† Ova je čaša novi zavjet u Krvi mojoj, koja će se za vas proliti.

Ali evo ruka izdajnika mojega, sa mnom je na

trpezi. I Sin čovječanski u istinu ide kao što je odregjeno, ali jao onomu čovjeku, od koga bude izdan. *P.* A oni stadoše ispitivati megju sobom, koji bi od njih bio, koji će to učiniti. A nasta i prepiranje megju njima, koji se megju njima ima držati za najvećega. A on im reče: † Kraljevi naroda vladaju nad njima; i koji imaju vlast nad njima zovu se dobrotvori. Ali vi nemojte tako: nego koji je veći megju vama, neka bude kao manji, a koji je prvi, kao sluga. Jer ko je veći, koji sjedi za trpezom ili koji služi? Nije li onaj, koji sjedi za trpezom? Ja sam posred vas kao onaj, koji služi, a vi ste oni, koji ste ustrajali sa mnom u iskušanjima mojim. I ja odregjujem vama kraljevstvo, kao što je Otac moj meni odredio, da jedete i pijete na trpezi mojoj u kraljevstvu mojemu, i da sjedite na prijestolima sudeći dvanaest plemena Izraelovih. *P.* Reče pak Gospod: † Šimune, Šimune, evo sotona zaskoči vas, da vas prorešeta kao pšenicu; a ja se molih za tebe, da tvoja vjera ne oslabi, a ti jednoč obrativši se, utvrdi braću svoju. *P.* A on mu reče: *J. ili Z.* Gospode! spravan sam s tobom i u tamnicu, i na smrt poći. *P.* A on reče: † Velim ti Petre: Ne će danas pijetao zapjevati, dok tri puta ne zatajiš, da me poznaješ. *P.* I reče im: † Kada vas poslah bez toboca i bez torbe i bez obuće, je li vam što pomanjkalo? *P.* A oni rekoše: *Z.* Ništa. *P.* Reče im dakle:

† Ali sada, ko ima tobolac, neka uzme takogjer i torbu; a koji nema, neka proda haljinu svoju, i kupi mač. Jer vam kažem: još i ovo, što je pisano, treba da se izvrši na meni: I ubrojen bi megju zločince. Jer ono, što je o meni završuje se. *P.* A oni rekoše: *Z.* Gospode, evo ovdje dva mača. *P.* A on im reče: † Dosta je. *P.* I izišavši igjaše po običaju na goru Maslinsku. A odoše za njim i učenici njegovi. I kad dogje na mjesto, reče im: † Molite se, da ne upadnete u napast. *P.* I on se odmakne od njih, koliko bi se kamenom dobacio, i kleknuvši moljaše se, govoreći: † Oče, ako hoćeš, odaleči ovu čašu od mene; ali ne moja volja, nego tvoja neka bude. *P.* A angjeo mu se javi s neba i krjepljaše ga. I budući u smrtnoj borbi, gorljivije se moljaše. I znoj njegov bi kao kaplje krvi, što teku na zemlju. I kad ustade s molitve, dogje k učenicima svojim i nagje ih gdje spavaju od žalosti. I reče im: † Što spavate? Ustanite, molite se, da ne upadnete u napast. *P.* A dok on još govoraše, eto mnoštvo: i Juda po imenu, jedan od dvanaestorice, igjaše pred njima: i približi se Isusu, da ga cjeluje. A Isus mu reče: † Juda, cjelovom izdaješ Sina čovječanskoga? *P.* A videći oni, koji bijahu okolo njega, što će biti, rekoše mu: *Z.* Gospode, hoćemo li udariti mačem? *P.* I udari jedan od njih slugu poglavara svećeničkoga, i odsiječe mu desno uho. A Isus odgo-

varajući reče: † Pustite, ne više! *P.* I dotaknuvši se uha njegova, ozdravi ga. A poglavicama svećeničkim, i upraviteljima hrama, i starješinama, koji bijahu na nj došli, reče Isus: † Kao na razbojnika izišli ste s mačevima i s bičevima. Kad sam svaki dan bio u hramu s vama, ne digoste ruke na me; ali je ovo vaš čas i oblast tminâ. *P.* I uhvativši ga, povedoše u dvor poglavara svećeničkoga, a Petar igjaše za njim iz daleka. A kad oni naložiše vatru posred dvora, i sjegjahu unaokolo, bijaše Petar megju njima. A vidjevši ga jedna sluškinja, gdje sjedi kraj ognja, i promotrivši ga reče: *J. ili Z.* I ovaj bješe s njime. *P.* A on ga zataja govoreći: *J. ili Z.* Ženo, ne poznam ga. *P.* I do malo vidje ga drugi, i reče: *J. ili Z.* I ti si od onih. *P.* A Petar reče: *J. ili Z.* Čovječe, nijesam. *P.* I pošto progje gotovo jedna ura, drugi netko potvrgjivaše, govoreći: *J. ili Z.* Zaista i ovaj bješe s njime, jer je Galilejac. *P.* I reče Petar: *J. ili Z.* Čovječe, neznam, što govoriš. *P.* I odmah, dok on još govoraše, pijetao zapjeva. I obazrevši se Gospod pogleda na Petra. I sjeti se Petar riječi Gospodnje, kako mu bijaše rekao: Prije nego pijetao zapjeva, tri puta ćeš me zatajati. I izišavši Petar na dvor proplaka gorko. A ljudi, koji držahu Isusa, rugahu mu se, bijući ga. I zastriješe ga, i udarahu ga po obrazu: i pitahu ga govoreći: *Z.* Prorokuj, ko je onaj, koji te udario? *P.* I mnoge

druge psovke govorahu protiv njega. A kad svane, sastaše se starješine pučke i poglavice svećeničke, i književnici, i odvedoše ga u svoje vijeće govoreći: *Z.* Ako si ti Krst, reci nam. *P.* I reče im: † Ako vam rečem, nećete mi vjerovati; a ako i zapitam, nećete mi odgovoriti, niti ćete me pustiti. A odsada će Sin čovječanski sjediti ob desnu kreposti Božje. *P.* A oni svi rekoše: *Z.* Ti si dakle Sin Božji? *P.* On reče: † Vi kažete, da jesam. *P.* A oni rekoše: *Z.* Što nam više treba svjedočanstva? sami čusmo iz ustiju njegovih. *P.* I ustavši sve ono mnoštvo, povedoše ga k Pilatu. I počeše ga tužiti govoreći: *Z.* Ovoga nagjosmo, gdje buni narod naš i zabranjuje davati danak cesaru, i gdje govori, da je on Krst Kralj. *P.* A Pilat ga upita govoreći: *J. ili Z.* Ti li si kralj židovski? *P.* A on odgovarajući reče: † Ti govoriš. *P.* I reče Pilat poglavicama svećeničkim i mnoštvu: *J. ili Z.* Nikakve krivice ne nalazim na ovom čovjeku. *P.* A oni navaljivahu govoreći: *Z.* Buni puk, učeći po svoj Judeji, počinjuć od Galileje sve dovle. *P.* A Pilat čuvši za Galileju, upita, je li taj čovjek Galilejac. I kad dozna, da je iz oblasti Irudove, odpravi ga Irudu, koji takogjer bijaše u Jeruzolimu onih dana. A Irud vidjevši Isusa obradova se veoma; jer željaše odavna, da ga vidi, za to što mnogo bješe čuo o njemu, i nadaše se, da će vidjeti kakovo čudo od njega. I ispiti-

vaše ga mnogim besjedama, ali mu on ništa ne odgovori. A stajahu poglavice svećeničke i književnici žestoko ga osvagjajući. A' Irud ga pogrdi s vojskom svojom, i izruga mu se, ogrnuvši ga bijelom haljinom, i posla ga natrag Pilatu. I toga baš dana pomiriše se Irud i Pilat, jer prije bjehu u svagji megju sobom. A Pilat sazvavši poglavice svećeničke, i upravitelje, i svjetinu reče im: *J. ili Z.* Dovedoste mi ovoga čovjeka, kao da buni puk, a evo ispitujući ga pred vama, ne nalazim nijedne krivice na ovomu čovjeku, radi kojih ga vi tužite. Pače ni Irud, jer vas otpravih k njemu, i eto ništa nije počinio, s čega bi zaslužio smrt. Išibat ću ga dakle i pustiti. *P.* A o svetačnom danu, trebaše, da im pusti jednoga. I povika skupa svekoliko mnoštvo govoreći: *Z.* Smakni ovoga, a pusti nam Barabu. *P.* Ovaj bijaše u tamnici za nekakvu bunu učinjenu u gradu, i za ubojstvo. A Pilat im opet progovori, hoteći pustiti Isusa. A oni jače vikahu govoreći: *Z.* Propni ga, propni! *P.* A on po treći put im reče: *J. ili Z.* A koje je zlo ovaj učinio? Ne nalazim na njemu ništa, s čega bi zaslužio smrt; pokarat ću ga dakle i pustiti. *P.* A oni navaljivahu s velikom vikom, da se propne. I njihova vika postajaše to jača. I Pilat presudi, da im bude, što traže. Otpusti im dakle onoga, koga su zatražili, a koji bješe bio bačen u tamnicu za ubojstvo i za bunu. Isusa pak predade im na

volju. I kad ga vogjahu, uhvatiše nekoga Šimuna Cirenjanina, koji dolazaše iz polja, i naprtiše na njega križ, da nosi za Isusom. A igjaše za njim veliko mnoštvo puka i žena, koje plakahu, i naricahu za njim. A Isus obazrijevši se na njih, reče: † Kćeri jeruzolimske, ne plačite za mnom, nego plačite za sobom i za djecom svojom. Jer gle, doći će dani, u koje će se reći: Blago neplodnicama i utrobama, koje ne rodiše, i prsima, koje ne dojiše. Tada će početi govoriti gorama: Oborite se na nas; i bregovima: Pokrijte nas. Jer kad ovako rade od zelena drveta, što će biti od suha? *P.* Vogjahu pak i druga dva zločinca s njime, da ih pogube. I pošto dogjoše na mjesto, koje se zove Kalvarija, ondje ga propeše; i razbojnike jednoga s desne a drugoga s lijeve. A Isus govoraše: † Oče, oprosti im, jer ne znadu, što čine. *P.* A dijeleći njegove haljine baciše kocke. I puk stajaše gledajući, a poglavice s njima rugahu mu se govoreći: *Z.* Druge je spasio, neka spasi i sebe, ako je on Krst, odabranik Božji. *P.* A rugahu mu se i vojnici, koji pristupahu, i pružahu mu octa, govoreći: *Z.* Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe! *P.* A bijaše nad njim i natpis napisan slovima grčkim, i latinskim i židovskim: Ovo je Kralj židovski. A jedan od razbojnika, koji visijahu, psovaše ga govoreći: *J. ili Z.* Ako si ti Krst, spasi sebe i nas. *P.* A odgovarajući

drugi karaše ga govoreći: *J. ili Z.* Ni ti se ne bojiš Boga, koji si u istoj osudi. I mi baš pravedno, jer primamo po svojim djelima, kako smo zaslužili, ali ovaj nije ništa zla učinio. *P.* I govoraše Isusu: *J. ili Z.* Gospode, spomeni se mene, kad dogješ u kraljestvo svoje. *P.* I reče mu Isus: † U istinu ti govorim: danas ćeš biti sa mnom u raju. *P.* A bijaše oko šeste ure, i tmina nasta po svoj zemlji sve do ure devete. I pomrča sunce, i zastor hrama razdrije se na pola. I povikavši Isus glasom velikim reče: † Oče u ruke tvoje preporučam duh svoj. *P.* I ovo govoreći, izdahnu: *(Ovdje se klekne i malo postoji.)* A videći stotinik, što se bješe dogodilo, proslavi Boga, govoreći: *J. ili Z.* Zaista ovaj čovjek bješe pravedan. *P.* I svekoliko ono mnoštvo, koje tu skupa bijaše, da gleda ovo, kad vidje, što se zbiva, vraćaše se bijući se u prsi svoje. A svi znanci njegovi stajahu iz daleka, i žene, koje bijahu išle za njim iz Galileje, i gledahu ovo.

Što slijedi, čita se glasom Evangjelja, i ostalo sve čini se kao u nedjelju na str. 25.

I gle! čovjek, po imenu Josip, viječnik, muž dobar i pravedan: koji ne bijaše pristao na savjet i na djelo njihovo, iz Arimateje, grada židovskoga, koji i sam čekaše kraljestvo Božje. Ovaj pristupi k Pilatu i zapita tijelo Isusovo. I skinuvši ga obavi platnom i položi ga u grob isječen, u koji još niko ne bijaše položen.

Jutrenja Velikog Četvrtka.

Pjeva se na Veliku Srijedu u večer.

Tri zadnja dana Velike sedmice Jutrenja se počinje, pošto se izmolilo tiho Oče naš, Zdravo Marijo i Vjerovanje, *s Antifonom.*

Na I. Noćnici.

1. Ant. Revnost za dom tvoj izjeda me, i ruženja onih, koji tebe ruže, padaju na mene.

Psalam 68.

Spasi me, Bože: * jer dogjoše vode sve do duše moje.

Propadam u dubokom glibu: * gdje nema dna.

Tonem moru u dubine: * i oluja me potaplja.

Iznemogoh vičući, promuklo je grlo moje: * oslabiše oči moje izgledajuć Boga svoga.

Ima više nego vlasi na glavi mojoj: * onih, koji mrze na me bez uzroka.

Osiliše neprijatelji moji, koji me nepravedno progone: * što ne oteh, valja da vratim.

Bože, ti znaš za bezumlje moje: * i krivice moje nijesu ti sakrivene.

Nemoj da se postide zbog mene, koji očekuju tebe, Gospode: * Gospode vojskâ.

Nemoj da se zasrame radi mene: * koji traže tebe, Bože Izraelov.

Jer zbog tebe podnosim porugu: * sramota pokri lice moje.

Tugjin postadoh braći svojoj: * inostranac sinovima matere svoje.

Revnost za dom tvoj izjeda me: * i ruženja onih, koji tebe ruže, padaju na mene.

Postom mučim dušu svoju: * i to mi se u zlo upisuje.

Mjesto haljine oblačim kostrijet: * i postadoh im priča.

Proti meni govore, koji sjede na vratima: * pripijevaju o meni, koji piju vino.

A ja se molim tebi, Gospode: * vrijeme je, da se smiluješ, Bože.

Po velikomu milosrgju svome usliši me: * po istini spasenja svojega.

Izvadi me iz gliba, da ne propadnem: * oslobodi me od onih, koji me mrze, i iz duboke vode.

Da me ne poduši morska oluja, da me ne proždre pučina: * i da ne sklopi jama nada mnom ždrijelo svoje.

Usliši me, Gospode, jer je blago milosrgje tvoje: * po velikom smilovanju svojem pogledaj na me.

Nemoj odvratiti lica svojega od sluge svoga: * u nevolji sam, brzo me usliši.

Pogledaj na dušu moju i oslobodi je: * zbog neprijateljâ mojih izbavi me.

Ti znaš porugu moju i zabunu moju: * i sramotu moju.

Pred očima su ti svi, koji me muče: * porugu i nevolju očekuje srce moje.

Čekah, hoće li se ko žaliti za mnom, i ne bi nikoga: * hoće li me ko utješiti, i ne nagjoh.

Daju mi žuč za jelo: * i u žegji mojoj poje me octom.

Trpeza njihova neka im bude zamkom: * to neka im bude plata i propast!

Potamnjele oči njihove, da ne vide: * legja njihova ostala vazda grbava!

Izlij na njih srdžbu svoju: * plamen gnjeva tvojega neka ih zahvati!

Opustio stan njihov: * i u njihovim šatorima ne bio ko da prebiva!

Jer koga si ti udario i oni progone: * i povećavaju boli ranâ mojih.

Priloži krivicu na krivicu njihovu: * i ne našli pravde pred tobom!

Neka se izbrišu iz knjige živih: * s pravednicima nek ne budu zapisani.

A ja sam ubog i bolan: * ali tvoja pomoć, Bože, zakrili me.

Slavit ću Ime Božje pjesmom: * veličat ću ga pohvalom.

To će biti Bogu milije od mladog junca: * kojemu probijaju rozi i papci.

Neka vide ubogi i neka se raduju: * tražite Boga i živjet će duša vaša.

Jer čuje Gospod uboge: * i sužanja svojih ne zapušta.

Neka ga hvale nebesa i zemlja: * more i sve, što se u njemu miče.

Jer će Gospod spasiti Sion: * sazidat će se gradovi Judini.

I u njemu će se nastaniti: * dobit će ga u našljedstvo.

Potomstvo slugâ njegovih imat će ga: * koji ljube Ime njegovo prebivat će u njemu.

1. Ant. Revnost za dom tvoj izjeda me, i ruženja onih, koji tebe ruže, padaju na mene.

2. Ant. Odstupili natrag i zasramili se, koji mi zlo misle!

Psalam 69.

Bože, na pomoć moju pristani: * Gospode, pohiti, da me izbaviš.

Smeli se i postigjeli: * koji traže dušu moju!

Odstupili natrag i zasramili se: * koji mi zlo hoće.

Vratili se odmah natrag zastigjeni: * koji mi govore: neka, neka!

Veselili li se i radovali u tebi svi, koji traže tebe: * i oni, koji ljube spasenje tvoje, klicali vazda: Nek se veliča Gospod!

A ja sam potreban i ubog: * Bože, pomozi me!

Moj pomoćnik i izbavitelj ti si: * Gospode, ne kasni!

2. Ant. Odstupili natrag i zasramili se, koji mi zlo misle.

3. Ant. Bože moj, izbavi me iz ruke grješnikove.

Psalam 70.

U tebe se, Gospode, uzdam, ne ću se smesti do vijeka: * zbog pravde tvoje oslobodi me i izbavi me.

Prigni k meni uho svoje: * i spasi me.

Budi mi Bog branitelj i utvrgjeno mjesto: * da me spasiš.

Jer jakost moja: * i utočište moje ti si.

Bože moj, izbavi me iz ruke grješnikove: * iz ruke prestupnika i zlikovca.

Jer si ti očekivanje moje, Gospode: * Gospode, uzdanje moje od mladosti moje.

Na tebe sam se oslonio od rogjenja: * od utrobe matere moje ti si moj branitelj.

O tebi neprestano pjevam: * kao čudo postah mnogima: a ti si pomoćnik jaki.

Neka se napune usta moja hvale, da pjevam slavu tvoju: * po vas dan veličinu tvoju.

Ne odbaci me u doba starosti: * kad me izdade snaga, nemoj me ostaviti.

Jer neprijatelji moji govore o meni: * i koji vrebaju dušu moju skupa se dogovaraju,

12 Govoreći: Bog ga je zapustio, progonite ga i uhvatite ga: * jer nema ko da ga izbavi.

Bože, ne odaljuj se od mene: * Bože moj, dogji mi u pomoć.

Smeli se i klonuli klevetnici duše moje: * popao stid i sramota one, koji mi zlo žele.

A ja ću se svagda uzdati: * i nove hvale opet ću tebi pjevati.

Usta će moja naviještati pravdu tvoju: * po vas dan spasenje tvoje, jer mu nema mjere.

Hvalit ću moć Gospodnju: * slavit ću samo pravdu tvoju, Gospode.

Gospode, ti si me učio od mladosti: * zato još i sada glasim divna djela tvoja.

Pa sve do duboke starosti: * ne zapusti me, Bože,

Da naviještam jakost tvoju: * svemu pokoljenju, koje će nadoći;

Moć tvoju i uzvišenu pravdu tvoju i divna

djela, koja si učinio: * Bože, ko je ravan tebi?

Koliko si me puta bacao u velike i ljute nevolje, pa si me opet oživio: * i iz bezdana zemaljskih opeta me izvadio.

Iskazao si mnogo puta dobrotu svoju: * te me opet i opet utješio.

Zato ću i ja pjevati tebi uz žice psaltira istinu tvoju, Bože: * slavit ću te uz gusle, Sveče Izraelov.

Radovat će se usta moja, kad ti uzpjevam: * i duša moja, koju si odkupio.

A i jezik moj po vas dan glasit će pravdu tvoju: * kad budu smeteni i pokunjeni, koji mi zlo žele.

3. Ant. Bože moj, izbavi me iz ruke grješnikove.

V) Odstupili natrag i zasramili se.

R) Koji mi zlo misle.

Ova tri dana poslije V.V.) Noćnica govori se tiho Oče naš, *a ne izgovara se glasno „I ne uvedi nas", niti se kazuje Odriješenje, ni davaju Blagoslovi prije Štenja.*

Pri svrsi Štenja ne govori se Ti pak Gospode; *nego prva tri štenja Jeremijina završuju se kako niže.*

Počinje Plač Jeremije proroka.

Štenje I.

Gl. 1.

Alef. Kako sjedi osamljen grad pun puka: postade kao udovica gospodar naroda: glava zemalja potpade pod danak.

Bet. Gorko plače noću i suze teku niz obraze njegove; nema ko da ga utješi od svih milih njegovih: svi ga prijatelji njegovi preziru, i postaše mu neprijatelji.

Gimel. Iseli se Juda od nevolje i ljutoga ropstva: prebiva megju na-

rodima i ne nalazi mira: svi progonitelji njegovi spopadoše ga u tjeskobi.

Dalet. Putovi Sionski tuguju, jer nema ko da dogje na svečanost; sva su vrata njegova razrušena, svećenici njegovi uzdišu, djevojke su njegove porušene, a on sam pritisnut gorčinom.

He. Dušmani postaše glavari njegovi, neprijatelji se njegovi obogatiše, jer je Gospod progovorio nad njim za mnoštvo bezakonja njegova: djeca njegova povedena su u ropstvo pred licem mučitelja.

Jeruzolime, Jeruzolime, obrati se Gospodu Bogu svojemu.

R) Na gori Maslinskoj pomoli se Ocu: Oče, ako je moguće, neka me mimoigje čaša ova: * Duh je doista spravan, ali pŭt je slaba.

V) Bdijte i molite, da ne upadnete u napast. Duh je doista spravan, ali pŭt je slaba.

Štenje II.

Vau. I otide od kćeri Sionske sva ljepota njezina: knezovi su njezini kao ovnovi, koji ne nalaze paše; idu iznemogli pred onim, koji ih progoni.

Zain. Spominje se Jeruzolim dana nevolje svoje i prijestupa i svih raskoša svojih, što je imao od dana starih, jer pade puk njegov u ruke dušmanske, a nema pomoćnika; gledaju ga neprijatelji i rugaju se Subotama njegovim.

Het. Teško sagriješi Jeruzolim, zato se pokoleba; svi, koji su ga uznosili, preziru ga, jer vidješe sramotu njegovu: a on uzdiše i okreće se natrag.

Tet. Gnusoba je njegova sve do nogu njegovih, niti je mislio na svrhu svoju, poništen je silno a nema utješitelja; pogledaj, Gospode, nevolju moju, jer se je neprijatelj ponio.

Jeruzolime, Jeruzolime, obrati se Gospodu Bogu svojemu.

R) Žalosna je duša moja sve do smrti: ostanite ovdje i bdijte sa mnom: sad ćete vidjeti mnoštvo, koje će me opkoliti: * Vi ćete se dati u bijeg a ja ću otići, da se žrtvujem, za vas.

V) Evo se približuje čas, i Sin čovječanski bit će predan u ruke grješnika.

Vi ćete se dati u bijeg, a ja ću otići, da se žrtvujem za vas.

Štenje III.

Jod. Rukom svojom poseže dušmanin na sve drage stvari njegove: i on gleda, kako narodi ulaze u svetinju njegovu, za koje si zapovjedio, da ne ulaze u zbornicu tvoju.

Kaf. Sav puk njegov uzdiše i pita kruha, dadoše sve dragocjene stvari za jelo, da okrijepe dušu: Pogledaj, Gospode, i vidi kako sam poništen.

Lamed. O vi svi, koji prolazite putem, pogledajte i vidite, ima li boli do boli moje; jer me Gospod porazio, kako je rekao u dan žestokoga gnjeva svojega.

Mem. S visine pusti oganj u kosti moje i pedepsa me; razape mrežu nogama mojim, obori me nauznak; ostavi me zapuštena, po vas dan tugom skončana.

Nun. Pazio je na breme opačina mojih; u ruci su njegovoj smo-

tane i stavljene oko vrata mojega; iznemogla je jakost moja, predade me Gospod u ruku, izpod koje ne ću se moći podignuti.

Jeruzolime, Jerusolime, obrati se Gospodu Bogu svojemu.

R) Eto vidjesmo ga, gdje nema obličja ni ljepote; nema obličja njegova na njemu: ovaj je grijehe naše nosio i za nas trpi: On je ranjen za bezakonja naša: * Njegovom modricom ozdravismo.

V) Doista slabosti naše on uze i boli naše podnese.

Njegovom modricom ozdravismo.

R) Eto vidjesmo ga, gdje nema obličja ni ljepote; nema obličja njegova na njemu: ovaj je grijehe naše nosio i za nas trpi: On je ranjen za bezakonja naša: * Njegovom modricom ozdravismo.

Na II. Noćnici

1. Ant. Oslobodi Gospod ubogoga od mogućnika, i siromaha, koji nemaše pomoćnika.

Psalam 71.

Bože, sud svoj daj kralju: * i pravdu svoju sinu kraljevu.

Da sudi puk tvoj u pravdi * i uboge tvoje po pravici.

Rodile gore mir puku, * i bregovi pravdu.

On će suditi ubogima puka i spasit će sinove ubogih: * a klevetnika će poniziti.

I ostat će dokle je sunca i mjeseca, * od koljena do koljena.

Sići će kao dažd na runo, * i kako kaplje, koje rose po zemlji.

Isteći će u dane njegove pravda i obilje mira: * dokle teče mjeseca.

Vladat će od mora do mora: * i od rijeke do kraja kruga zemaljskoga.

Pred njim će padati Etiopljani: * i neprijatelji njegovi prah će lizati.

Kraljevi Tarsiški i otoci poklone će prikazati: * kraljevi Arapski i Sabski dare će donijeti.

I klanjat će mu se svi narodi zemaljski: * svi će narodi služiti njemu.

Jer će osloboditi ubogoga od mogućnika: * i siromaha, koji nema pomoćnika.

Bit će milostiv siromahu i potrebnome: * duše će ubogih spasiti.

Od lihve i od nasilja iskupit će duše njihove: * časno je pred njim ime njihovo.

Oni će živjeti sretno, i davat će mu zlato iz Arabije, i molit će s njega vazda: * blagosivljat će ga po vas dan.

Bit će obilno žita na zemlji, po vrsima gora nicat će klasje kao šuma Libanska: * umnožit će se gradovi kao trava zemaljska.

Blagoslovljeno budi Ime njegovo u vijeke: * dokle teče sunca, spominjat će se Ime njegovo.

I u njemu će se blagosloviti sva plemena zemaljska: * svi će ga narodi veličati.

Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov, * koji sam čini čudesa.

I blagoslovljeno Ime veličanstva njegova u vijeke: * slave njegove napunit će se sva zemlja: budi, budi.

1. Ant. Oslobodi Gospod ubogoga od mogućnika, i siromaha, koji nemaše pomoćnika.

2. Ant. Misle bezbožnici i govore bezakonje: o opačini govore oholo.

Psalam 72.

Kako je dobar Bog Izraelu, * onima, koji su čista srca.

A meni u malo ne popuznuše noge: * u malo ne oslabiše koraci moji.

Jer zavidjeh bezbožnicima, * videći mir grješnikâ.

Jer ne znadu za nevolju do same smrti: * i ne traje dugo bolest njihova.

Ne kušaju ljudskih boli, * i ne muče se kao drugi ljudi.

Za to se drže oholo, * odjeveni su nepravdom i bezakonjem svojim.

Opačina njihova cijedi se kao iz sala: * ugagjaju pohlepama srca.

Misle i govore bezakonje: * o opačini govore oholo.

Usta svoja dižu proti nebesima: * a jezik njihov pruža se po zemlji.

Zato se puk moj obraća k njima: * i s njima provodi vesele dane.

I govore: kako može Bog znati: * zar ima znanja u Višnjega?

Eto sami grješnici sretni su na svijetu, * imaju svakoga blaga.

A ja velim: dakle uzalud očistih srce svoje, * i umih u nevinosti ruke svoje.

I bičujem se svaki dan, * čineći pokoru od rana jutra.

Ako bih rekao: ovako moram govoriti: * time bih osudio rod sinova tvojih.

Za to stadoh razmišljati, da bih ovo razumio: * ali je to za me odveć teško.

Dok najposlije ugjoh u svetinju tvoju: * i tu doznadoh za svršetak njihov.

Ti bo ih zbog zlobe odbacuješ: * obaraš ih, kad se uzdižu.

Kako u čas propadaju i ginu: * nestaje ih radi bezakonja njihova.

Kao san onih, koji se bude, * tako ti, Gospode, u gradu svome obraćaš u ništa utvaranje njihovo.

Srce moje uskipje, unutrašnjost se moja uzkoleba: * sav se poništih jer ne razumjeh.

Kao živinče bijah pred tobom: * ali ipak bijah vazda pod tvojim okriljem.

Ti si me držao za desnu ruku i po svojoj volji vodio me, * i sa slavom primio me.

Što imam ja na nebu? * i što želim na zemlji izvan tebe?

Nestat će tijela mojega i srca mojega: * a ti ćeš biti Bog srca mojega i dio moj, Bože, u vijeke.

Jer evo, koji se udaljuju od tebe izginut će: * uništuješ sve, koji te nevjerno ostavljaju.

A meni je dobro biti uz Boga: * u Gospoda Boga polagati sve uzdanje svoje.

Da navieštam sve hvale tvoje, * na vratima kćeri Sionske.

2. Ant. Misle bezbožnici i govore bezakonje, o opačini govore oholo.

3. Ant. Ustani, Gospode, i brani stvar moju.

Psalam 73.

Zašto si nas, Bože, odbacio za vazda, * raspalio se gnjev tvoj na ovce paše tvoje.

Spomeni se skupštine svoje, * koju si stekao od početka.

Otkupio si žezlo našljedstva svojega, * goru Sionsku, na kojoj prebivaš.

Digni ruku svoju na njihovu krajnju obijest: * jer gle! koliko je zla neprijatelj počinio u svetinji.

Oni, koji te mrze, slave pobjedu: * na dan svetkovine tvoje.

Svoje znakove postaviše za znakove: * ne znajuć što rade staviše ih na ulaze i na vrhove hrama.

Kao stabla u šumi isjekoše sjekirama sva vrata složno, * oboriše ih sjekirama i bradvama.

Ognjem sažegoše svetinju tvoju, * oskvrnuše stan imena tvojega na zemlji.

Rekoše u srcu svom skupa sa svim rodom svojim: * Ukinimo sve blagdane Božje na zemlji.

Ne vidimo više znakova svojih, nema više proroka, * On nas ne poznaje više.

Dokle će se, Bože, rugati neprijatelj: * zar će do vijeka psovati protivnik Ime tvoje?

Zašto ustežeš ruku svoju i desnicu svoju: * izvadi ih iz njedara i sijeci.

Bog je naš Kralj od vijeka: * on nas je spasio posred zemlje.

Ti si kreposću svojom razdijelio more: * satro glave vodenim nemanim.

Ti si razmrskao glavu zmaju: * dao ga za hranu plemenima Etiopskim.

Ti si otvorio izvore i potoke: * ti si osušio rijeke ne presušne.

Tvoj je dan i tvoja je noć: * ti si stvorio zoru i sunce.

Ti si odredio sve granice zemlje: * ljeto i proljeće ti si stvorio.

Spomeni se, da se neprijatelj ruga Gospodu: * i narod bezumni psuje Ime tvoje.

Ne daj zvijerima duše, koje te slave: * i duše ubogih tvojih ne zaboravi do kraja.

Pogledaj na zavjet svoj: * jer je zemlja puna tamnih stanova opakih.

Ne daj, da se nevoljnik povrati zasramljen: * siromah i ubog hvalit će Ime tvoje.

Ustani Gospode, brani stvar svoju: * spomeni se pogrdâ, kojima se na te nabacuju bezumnici po vas dan.

Ne zaboravi vike neprijatelja tvojih: * obijest onih, koji te mrze, raste vazda.

3. Ant. Ustani, Gospode, i brani stvar moju.

V) Bože moj, izbavi me iz ruke grješnika.

R) I iz ruke bezakonika i zlikovca.

Oče naš, *tiho.*

Iz Razlaganja svetoga Agustina Biskupa o Psalmima.

O Psalmu 54. r. 1.

Štenje IV.

Usliši, Bože, molitvu moju i ne prezri prošnju moju: pogledaj na me i usliši me. Teško mučena, u nevolji postavljena riječi su ovo. Mnogo moli, jer trpi, želeći se oda zla osloboditi. Ostaje, da vidimo, u kojem je zlu, i kad počne govoriti: promislimo da smo mi ondje, da sjedinjeni s njime u boli sjedinimo se i u molitvi. Ožalošćen sam, reče, i smućen u promišljanju na muku svoju. Zašto ožalošćen? Zašto smućen? Jer promišljam

na muku svoju, veli. Zle ljude, koje trpi, spomenuo je; i ono isto, što trpi od zlih ljudi, zove svojom mukom. Ne mislite, da su zli za ništa na ovom svijetu, i da Bog ništa dobra od njih ne izvodi. Svaki zao čovjek ili zato živi, da se popravi, ili zato živi, da se po njemu dobar čovjek vježba.

R) Prijatelj moj izdade me znakom cjelova: komu podam cjelov, onaj je, uhvatite ga; zao učini taj znak, koji cjelovom izvrši ubojstvo. * Nesretnik ne obazre se na cijenu krvi i najposlije se zamkom objesi.

V) Bolje bi mu bilo, da se nije rodio čovjek onaj.

Nesretnik ne obazre se na cijenu krvi i najposlije se zamkom objesi.

Štenje V.

O da bi se dakle oni, koji nas sad muče, obratili, i s nama bili mučeni. Ipak dokle su taki, da nas muče, ne mrzimo ih, jer za to, što je ko od njih zločest, ne znamo, hoće li sve do svrhe tako ustrajati. I često, kad ti se čini da mrziš neprijatelja, brata mrziš a ne znaš. Za gjavla i duhove njegove objavljeno nam je u Svetom Pismu, da su odregjeni za oganj vječni. Ovih samo bezufano je popravljenje, proti kojima imamo potajnu borbu; na koju borbu oruža nas Apostol govoreći: Nije nam se boriti proti pùti i krvi; to jest, ne proti ljudima, koje vidite, nego proti

knezovima i vlastima, i upravnicima svijeta, tminâ ovih. Kad reče svijeta, da ne bi ti po čemu razumio, da su gjavli upravitelji neba i zemlje. Svijeta, reče, tminâ ovih; svijeta, reče, ljubiteljâ svijeta; svijeta reče, bezbožnih i opakih; svijeta, reče, o kome veli Evangjelje: I svijet ga nije upoznao.

R) Juda trgovac najgori cjelovom pohiti ka Gospodu: On kao bezazleni jaganjac ne odbi Judina cjelova: * Za stanoviti broj dinara Krsta Židovima izdade.

V) Bolje bi mu bilo, da se nije rodio.
Za stanoviti broj dinara Krsta Židovima izdade.

Štenje VI.

Jer vidjeh bezakonje i protivljenje u gradu. Čuj slavu križa njegova. Jur na čelu kraljevâ onaj je križ utisnut, koji neprijatelji pogrdiše. Uspjeh potvrdi krepost: svlada svijet, ne gvožgjem, nego drvom. Drvo križa činilo se neprijateljima vrijedno prezira, i pred istim drvom stojeći klimahu glavom i govorahu: Ako je Sin Božji, neka sagje s križa. A on pružaše ruke svoje prema puku, koji nije vjerovao i koji se protivio. Jer, ako je pravedan onaj, koji od vjere živi, opak je, koji nema vjere. Što dakle ovdje nazivlje bezakonje, razumi nevjeru. Vidjaše dakle Gospod u gradu bezakonje i protivljenje, i pružaše ruke svoje prema puku, koji nije vjerovao i koji se protivio; a ipak i njih čekajući govoraše: Oče, oprosti im, jer ne znadu što čine.

R) Jedan od učenika mojih danas će me izdati. Jao onomu, od koga budem ja izdan: * Bolje mu je bilo, da se nije rodio.

V) Koji umače sa mnom ruku u zdjelu, ovaj će me predati u ruke grješnika.

Bolje mu je bilo, da se nije rodio.

R) Jedan od učenika mojih danas će me izdati. Jao onomu, od koga budem ja izdan: * Bolje mu je bilo, da se nije rodio.

Na III. Noćnici.

1. Ant. Rekoh opakima: Nemojte zlo govoriti proti Bogu.

Psalam 74.

Hvalimo tebe, Bože, * hvalimo i zazivljemo Ime tvoje.

Kazujemo čudesa tvoja: * U svoje vrijeme sudit ću pravo.

Ako i propadne zemlja sa svima, koji stanuju na njoj: * ja ću utvrditi stupove njene.

Rekoh opakima: ne činite bezakonja: * i grješnicima: ne uznosite sile.

Nemojte odveć uznositi silu svoju: * nemojte zlo govoriti proti Bogu.

Jer vam ne će doći pomoć ni od istoka ni od zapada, ni od pustinjskih gora: * jer je Bog sudac.

Jednoga ponižuje, a drugoga uzvisuje: * jer je u ruci Gospodnjoj čaša vina cijela i čaša puna gorkosti.

I daje piti sad iz jedne sad iz druge: taloga njena ne ponestaje: * i na-

pit će se svi grješnici zemlje.

A ja ću naviještati do vijeka: * pjevat ću Bogu Jakovljevu.

Satrt ću svu silu grješnikâ: * a jakost će se pravednika uzvisiti.

1. Ant. Rekoh opakima: nemojte zlo govoriti proti Bogu.

2. Ant. Zemlja se zatrese i slegne, kad Bog ustade, da sudi.

Psalam 75.

Poznat je Bog u Judeji: * veliko je u Izraelu Ime njegovo.

U miru je stan njegov: * i prebivalište njegovo na Sionu.

Ondje je polomio jake lukove: * štit, mač i rat.

Kad se ti pojavi sa gora vječnih obasjan divnom svjetlosti: * uztreptaše svi, koji su bezumna srca.

Zaspaše snom svojim: * i nijedan bogataš ne nagje ništa u rukama svojim.

Od prijetnje tvoje, Bože Jakovljev, * pomriješe, koji jahahu konje.

Ti si strašan, tko ti može odoljeti? * kad se raspali srdžba tvoja.

S neba si oglasio sud svoj: * zemlja se zatrese i slegne,

Kad Bog ustade, da sudi, * da spasi sve krotke na zemlji.

Zato neka te svim srcem hvali čovjek: * i svim mislima svojim neka svetkuje blagdane tvoje.

Zavjetujte se i izvršite zavjete Gopodu Bogu svojemu: * svi vi, koji unaokolo prinosite darove.

Strašnomu i onomu, koji oduzimlje duh knezovima, * koji je strašan kraljevima zemaljskim.

2. Ant. Zemlja se zatrese i slegne, kad Bog ustade, da sudi.

3. Ant. U dan nevolje svoje k Bogu pružih ruke svoje.

Psalam 76.

Glasom svojim vapih ka Gospodu: * glasom svojim k Bogu, i on me usliša.

U dan nevolje svoje tražih Boga, k njemu pružah noću ruke svoje: * i nijesam se prevario.

Duša se moja nije mogla utješiti: * spomenuh se Boga i nagjoh utjehu; promišljam opet i klone duh moj.

Budne su oči moje prije zore: * smućen sam i ne mogu govoriti.

Prebrajam stare dane: * i davne godine imam na pameti.

Promišljam noću u srcu svome, * ispitujem i čistim duh svoj.

Zar će do vijeka Bog odbaciti: * zar se nigda više ne će pokazati milostiv?

Zar će za vazda ustegnuti svoje milosrgje, * od koljena do koljena?

Ili će Bog zaboraviti, da se smiluje; * te će u gnjevu svojem zatvoriti milosrgje svoje?

I rekoh: sad započinjem: * ova je promjena djelo desnice Višnjega.

Spominjem se djelâ Gospodnjih: * spominjem se čudesa tvojih od početka.

Mislit ću o svim djelima tvojim: * razmišljat ću o odlukama tvojim.

Bože, sveti su puti tvoji; koji je bog tako velik kao Bog naš? * Ti si Bog, koji činiš čudesa.

Ti si pokazao narodima krepost svoju: * mišicom si svojom otku-

pio puk svoj, sinove Jakovljeve i Josipove.

Vigješe te vode, Bože, vigješe te vode: * i uztreptaše, i bezdani se uzdrmaše.

Silna huka vodâ: * oblaci dadoše glas.

Strijele tvoje lećahu: * pucahu gromovi tvoji unaokolo.

Sijevahu munje tvoje po krugu zemaljskom: * zemlja se uzdrma i potrese.

Po moru bijaše put tvoj, i staze tvoje po velikoj vodi: * i trag tvoj ne poznavaše se.

Vodio si narod svoj kao ovce: * rukom Mojsijevom i Aronovom.

3. Ant. U dan nevolje svoje k Bogu pružih ruke svoje.

V) Ustani, Gospode.

R) I brani stvar moju.

Oče naš, *tiho.*

Iz Poslanice prve blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

Gl. 11.

Štenje VII.

A ovo naregjujem: ne odobravajući što se ne sastajete na korist, nego na štetu. Prvo dakle, kad se sastajete u crkvi, čujem, da ima razdora megju vama, i dijelom vjerujem. Jer treba i krivovjerja da bude, da se spoznaju, koji su prokušani megju vama. Kad se dakle sastajete ujedno, to nije više blagovanje Gospodnje večere. Jer svaki uzme prije svoju večeru, da blaguje, i tako jedan gladuje, a drugi je pijan. Eda li nemate kućâ, da blagujete i pijete? Ili Crkvu Božju prezirete, i

zasramljujete one, koji nemaju? Što da vam rečem? Da vas pohvalim? Za ovo ne hvalim.

R) Bjeh kao nevini jaganjac; poveden na zaklanje i ne znadijah: dogovoriše se neprijatelji moji proti meni, govoreći: * Dogjite, stavimo drvo u kruh njegov, i istrijebimo ga sa zemlje živih.

V) Svi neprijatelji moji mišljahu zlo proti meni: opaku riječ izustiše proti meni govoreći:

Dogjite, stavimo drvo u kruh njegov, i istrijebimo ga sa zemlje živih.

Štenje VIII.

Jer ja primih od Gospoda, što vam i predadoh, da Gospod Isus one noći, u koju bijaše izdan, uze kruh, i hvale podavajući razlomi, i reče: Uzmite i blagujte: ovo je Tijelo moje, koje će se za vas predati: ovo činite na moju uspomenu. Isto tako i čašu, pošto večera, govoreći: Ova je čaša novi zavjet u mojoj Krvi: ovo činite, kad god pijete na moju uspomenu. Jer kad god uzblagujete kruh ovaj i čašu uspijete: smrt ćete Gospodnju naviještati, dokle dogje.

R) Jednu uru ne mogoste bdjeti sa mnom, koji ste se junačili, da ćete umrijeti za me? * Ili ne vidite Judu, kako ne spava, nego hiti, da me preda Židovima?

V) Što spavate? ustanite i molite se, da ne upadnete u napast.

Ili ne vidite Judu, kako ne spava, nego hiti, da me preda Židovima?

Štenje IX.

I tako ko god uzblaguje kruh ovaj ili uspije čašu Gospodnju nedostojno, krivac će biti Tijela i Krvi Gospodnje. A neka čovjek iskuša sam sebe; pa onda od kruha onoga, da blaguje, i od čaše, da pije. Jer ko blaguje i pije nedostojno, osudu sebi blaguje i pije, ne rasugjujući Tijela Gospodnjega. Zato su megju vama mnogi slabi i mlohavi, i spavaju mnogi. Jer kad bismo sami sebe prosugjivali, ne bismo zaista bili osugjeni. Ali kad smo sugjeni, od Gospoda smo pokarani, da se s ovim svijetom ne osudimo. Dakle, braćo moja, kad se sastajete na blagovanje, jedan drugoga čekajte. Ako je ko gladan, neka kod kuće blaguje; da se ne sastajete na osudu. A ostalo uredit ću, kad dogjem.

R) Starješine pučke dogovoriše se, * da Isusa na prijevaru uhvate i pogube: sa mačevima i bičevima izigjoše kao na razbojnika.

V) Sabraše veliki svećenici i farizeji vijeće. Da Isusa na prijevaru uhvate i pogube; sa mačevima i bičevima izigjoše kao na razbojnika.

Starješine pučke dogovoriše se, * da Isusa na prijevaru uhvate i pogube: sa mačevima i bičevima izigjoše kao na razbojnika.

Na Pohvalama.

1. Ant. Pravedan si, Gospode, u riječima svojim i dobivaš, kad te sude.

Psalam 50.

Smiluj se meni, Bože, * po velikomu milosrgju svome.

I po mnoštvu smilovanja svoga, * zbriši zloću moju.

Još više operi me od zločina mojega: * i od grijeha moga očisti me.

Jer zločin svoj ja poznajem: * i grijeh moj proti meni je vazda.

Tebi samome zgriješih i zlo pred tobom učinih: * da se nagješ pravedan u riječima svojim, i dobiješ, kad te sude.

Evo bo u zloći začet jesam: * i u grijesima zače me mati moja.

Jer eto si istinu obljubio: * skrovitu i otajnu mudrost svoju očitovao si meni.

Oškropi me isopom i očistit ću se: * operi me i postat ću bjelji od snijega.

Daj mi, da slušam radost i veselje: * i uzigrat će kosti ponižene.

Odvrati lice svoje od grijeha mojih: * i sve opačine moje zbriši.

Srce čisto stvori u meni, Bože: * i duh prav obnovi u grudima mojim.

Ne odbaci me od lica svoga: * i duh svoj sveti ne uzmi od mene.

Vrati mi radost spasenja svoga: * i duhom jakim ukrijepi me.

Učit ću grješnike pute tvoje: * i bezbožnici k tebi će se obratiti.

Oslobodi me od krvi, Bože, Bože spasenja mo-

jega: * i jezik će moj slaviti pravdu tvoju.

Gospode, otvori usne moje: * i usta će moja naviještati hvalu tvoju.

Jer da si hotio posvetilište, bio bih ga doista prikazao: * ali žrtvama ti se ne naslagjuješ.

Posvetilište je Bogu duh skrušen: * srce skrušeno i poniženo, Bože, nećeš odbaciti.

Dobrostiv budi, Gospode, po blagoj volji svojoj, Sionu: * da se sagrade zidovi Jeruzolimski.

Tada ćeš primati posvetilište pravde, prinose i žrtve; * tada će na žrtvenik tvoj stavljati junčiće.

1. Ant. Pravedan si, Gospode, u riječima svojim i dobivaš, kad te sude.

2. Ant. Gospod kao ovca na zaklanje vogjen bi i ne otvori usta svoja.

Psalam 89.

Gospode, ti si nam utočište: * od koljena do koljena.

Prije nego gore postadoše i sazda se krug zemaljski: * od vijeka i do vijeka ti si Bog.

Ne baci čovjeka u poništenje: * jer ti si rekao: obratite se sinovi ljudski.

Jer je tisuća godina pred očima tvojim, * kao dan jučerašnji, koji je minuo;

I kao noćna straža, * i čovječje su godine kao stvar od ništa.

Brzo prolaze kao trava, koja ujutro procvjeta i vehne: * a u veče pane i osuši se.

Nestaje nas ispred srdžbe tvoje: * a od gnjeva tvojega smeteni smo.

Postavio si bezakonja naša pred lice svoje: * život naš na svjetlost lica svojega.

Svi dani naši prolaze: * nestaje nas od srdžbe tvoje.

U životu svome mučimo se kao pauk: * danâ godina naših svega je sedamdeset godina.

U jačih osamdeset: * a što je više, muka je i nevolja.

Jer nadolazi slabost: * i nas nema više.

Ko zna silu gnjeva tvoga: * i koliko se ima bojati srdžbe tvoje?

Daj mi, da upoznam desnicu tvoju: * da se uvježba u mudrosti srce moje.

Kad ćeš se, Gospode, obratiti k nama? * milostiv budi slugama svojim.

Za rana nas obdari milosrgjem svojim: * pa ćemo se radovati i veseliti po sve dane svoje.

Obraduj nas za dane, u koje si nas bio ponizio: * za godine, u koje smo bili u nevolji.

Pogledaj na sluge svoje, i na djela svoja: * i upravi sinove njihove.

Neka bude sjaj Gospoda Boga našega na nama, i djelima ruku naših upravljaj: * i djelo ruku naših utvrdi.

2. Ant. Gospod kao ovca na zaklanje vogjen bi i ne otvori usta svoja.

3. Ant. Puče srce moje u grudima mojim, ustreptaše sve kosti moje.

Psalam 35.

Reče bezbožnik u srcu svojem, zlo ću činiti: * nema straha Božjega pred očima njegovim.

Himbeno radi pred licem njegovim: * za to će se otkriti i zamrzjeti bezakonje njegovo.

Riječi su usta njegovih nepravda i prijevara: * ne će da razumije raditi dobro.

Bezakonje smišlja u postelji svojoj: * stupa svakim rgjavim putem, zlo mu nije mrsko.

Gospode, do neba je milosrgje tvoje: * i istina tvoja do oblakâ.

Pravda je tvoja kao gore Božje: * sudovi tvoji bezdan veliki.

Ljude i životinje spasavaš, Gospode: * o kako je preveliko milosrgje tvoje, Bože.

Sinovi ljudski, * pouzdano stoje pod zaklonom krilâ tvojih.

Site se od izobilja doma tvojega: * iz potoka sladosti svoje ti ih pojiš.

Jer je u tebi izvor života: * u tvojem svijetlu vidjet ćemo svijetlo.

Raširi milost svoju na one, koji te poznaju: * i pravdu svoju na one, koji su prava srca.

Ne daj, da me pogazi noga oholih: * i ruka grješnika da me ne makne.

Gle! padoše, koji čine bezakonje: * oboreni su i ne mogu ustati.

3. Ant. Pŭče srce moje u grudima mojim, ustreptaše sve kosti moje.

4. Ant. Ukrijepio si me, Gospode, krepošću svojom i utjehom svetom svojom.

Pjesan Mojsijeva.

Izl. 15.

Pjevajmo Gospodu, jer se slavno proslavi: * konja i konjanika baci u more.

Jakost je moja i hvala moja Gospod: * on me je spasio.

On je Bog moj, i slavit ću ga: * Bog oca mojega, i uzvišivat ću ga.

Gospod je kao borac, ime je njegovo Svemogući: * kola Faraonova i vojsku njegovu baci u more.

Izabrane vojvode njegove utopiše se u moru Crvenom: * bezdani ih pokriše, potonuše u dubinu kao kamen.

Desnica tvoja, Gospode, proslavi se u jakosti: desnica tvoja, Gospode, satre neprijatelja; * I u mnoštvu slave svoje oborio si protivnike svoje.

Pustio si srdžbu svoju, i ona ih proždrije kao slamku; * i na dah gnjeva tvojega sabraše se vode.

Stade tekuća voda: * nadbiše veliki valovi usred mora.

Neprijatelj reče: Tjerat ću i stignut ću, * dijelit ću plijen, nasitit će se duša moja.

Trgnut ću mač svoj, * pogubit će ih ruka moja.

Dunu vjetar tvoj, i pokri ih more: * utonuše kao olovo u silnim valovima.

Ko je jednak tebi megju jakima, Bože,? * ko je kao ti uzvišen u svetosti, strašan i hvalevrijedan, tvorac čudesa?

Pružio si ruku svoju i proždre ih zemlja * vogj si bio milošću svojom puku, koji si otkupio.

I iznio si ga jakošću svojom, : * k prebivalištu svetomu svojemu.

Podigoše se narodi i rasrdiše se: * muke spopadoše stanovnike Filistejske.

Tada se smetoše knezovi Edomski, junake Moapske spopade drhtanje: * protrnuše svi stanovnici Hanaanski.

Neka ih spopane strah i trepet, * od veličine mišice tvoje:

Ostali nepomični kao kamen, dokle ne progje puk tvoj, Gospode: * dokle ne progje puk tvoj ovaj, koji si odabrao.

Uvest ćeš ih, i namjestit ćeš ih na gori našljedstva svojega, * u jako utvrgjenom prebivalištu svojem, koje si napravio, Gospode:

U svetinji svojoj, Gospode, koju su utvrdile ruke tvoje, * Gospod će kraljevati do vijeka i dalje.

Jer ugjoše konji Faraonovi s kolima i s konjanicima njegovim u more: * i navrati na njih Gospod vode morske:

A sinovi Izraelovi prijegjoše po suhu: * po sredini mora.

4. Ant. Ukrijepio si me, Gospode, krepošću svojom i utjehom svetom svojom.

5. Ant. Prikazan bi, jer sam htjede, i grijehe naše na se uze.

Psalam 146.

Hvalite Gospoda, jer je dobro pjevati mu: * Bogu našemu budi mila i draga pohvala.

Gospod će sazidati Jeruzolim: * skupit će raspršene sinove Izraelove.

On ozdravlja one, koji su skrušena srca: * zavija rane njihove.

On izbroji mnoštvo zvijezda: * i svaku zove imenom.

Velik je Gospod naš i velika je krepost njegova: * i mudrosti njegovoj nema mjere.

Gospod štiti smjerne: * a grješnike ponizuje do zemlje.

Pjevajte redom Gospodu hvalu: * pjevajte Bogu našemu uz kitaru.

On zastire nebo oblacima: * i sprema dažd zemlji.

Čini, da raste na gorama sijeno: * i bilje na korist ljudi.

On daje stoci hranu njezinu * i mladim gavranima, koji pijuču k njemu.

Nije mu po volji sila konjska: * niti mu je mila snaga čovječja.

Ugodni su Gospodu, koji ga se boje: * i oni, koji ufaju u milosrgje njegovo.

5. *Ant.* Prikazan bi, jer sam htjede, i grijehe naše na se uze.

V) Čovjek prijatelj moj, u koga sam se uzdao.

R) Koji je jeo kruh sa mnom, počini proti meni veliko izdajstvo.

Ant. za Blagoslovljen: **A izdajnik dade im znak govoreći: Komu podam cjelov, onaj je, uhvatite ga.**

Pjesan Zaharijina.

L. Gl. 1.

Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov, * jer pohodi, i otkupi puk svoj.

I podiže nam jakost spasenja * u domu Davida sluge svojega.

Kako je govorio kroz usta svetih proroka svojih, * koji su od vijeka.

Spasenje od neprijatelja naših, * i iz ruku sviju, koji mrze na nas.

Da učini milosrgje ocima našim; * i spomene se zavjeta svoga svetoga;

Zakletve, kojom se zakle Abrahamu ocu našemu, * da će nam dati.

Da bez straha, od ruke neprijatelja naših oslobogjeni, * služimo Njemu.

U svetosti i pravdi pred njim, * po sve dneve naše.

A ti, dijete, zvat ćeš se Prorok Previšnjega: * jer ćeš ići naprijed pred licem Gospodnjim, da pripraviš pute njegove:

Da daš znanje spasenja puku njegovu: * na otpuštenje grijeha njihovih.

Po dubokom milosrgju Boga našega: * po kojem nas je pohodio istok s visine.

Da prosvijetli one, koji sjede u tminama, i u sjeni smrtnoj: * da upravi noge naše na put mira.

Ant. A izdajnik dade im znak govoreći: Komu podam cjelov, onaj je, uhvatite ga.

Megjutim, dok se pjeva Blagoslovljen, *pošto su već prije ugašene svijeće na trokutnom svijetnjaku, osim jedne, koja je stavljena na vrh svijetnjaka, gase se jedna za drugom šest svijeća, koje su već od početka na oltaru, tako da na zadnjem retku bude ugašena zadnja svijeća. Ugase se takogjer sva kandila i svijeće po crkvi.*

Kad se ponavlja Ant. A izdajnik, *digne se ona najgornja svijeća sa svijetnjaka i sakrije se pod oltar na strani Epistole. Kad se ponovila Ant. poslije* Blagoslovljen, *govori se klečeći:*

V) Isukrst posta za nas poslušan sve do smrti.

Kad počne V) Isukrst posta, *svi kleknu; a kad dospije, govori se* Oče naš, *tiho.*

Zatim nešto višim glasom:

Psalam 50.

Smiluj se meni, Bože, * po velikomu milosrgju svome.

I po mnoštvu smilovanja svoga, * zbriši zloću moju.

Još više operi me od zločina mojega: * i od grijeha moga očisti me.

Jer zločin svoj ja poznajem: * i grijeh moj proti meni je vazda.

Tebi samome zgriješih i zlo pred tobom

učinih: * da se nagješ pravedan u riječima svojim, i dobiješ, kad te sude.

Evo bo u zloći začet jesam: * i u grijesima zače me mati moja.

Jer eto si istinu obljubio: * skrovitu i otajnu mudrost svoju očitovao si meni.

Oškropi me isopom i očistit ću se: * operi me, i postat ću bjelji od snijega.

Daj mi, da slušam radost i veselje: * i uzigrat će kosti poniżene.

Odvrati lice svoje od grijeha mojih: * i sve opačine moje zbriši.

Srce čisto stvori u meni, Bože: * i duh prav obnovi u grudima mojim.

Ne odbaci me od lica svoga: * i duh svoj sveti ne uzmi od mene.

Vrati mi radost spasenja svoga: * i duhom jakim ukrijepi me.

Učit ću grješnike pute tvoje: * i bezbožnici k tebi će se obratiti.

Oslobodi me od krvi, Bože, Bože spasenja mojega, * i jezik će moj slaviti pravdu tvoju.

Gospode, otvori usne moje: * i usta će moja navieštati hvalu tvoju.

Jer da si hotio posvetilište, bio bih ga doista prikazao: * ali žrtvama ti se ne naslagjuješ.

Posvetilište je Bogu duh skrušen :* srce skrušeno i poniženo, Bože, nećeš odbaciti.

Dobrostiv budi, Gospode, po blagoj volji svojoj, Sionu: * da se sagrade zidovi Jeruzolimski.

Tada ćeš primati posvetilište pravde, prinose i žrtve: * tada će na žrtvenik tvoj stavljati junčiće.

Kad svrši psalam, govori se bez Pomolimo se *istim glasom:*

Pogledaj, molimo Gospode, na ovu obitelj tvoju, za koju Gospod naš Isukrst nije se ustezao predati se u ruke zlotvorâ i podnijeti muku križa. *Pridodaje se tiho:* Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vijeke vijeka. Amen.

Kad se dovrši molitva, nastaje za malo lupanje i štropot po crkvi: a tad se odmah iznese goruća svijeća izpod oltara, i svi ustanu, te u muku izagju iz crkve.

NA VELIKI ČETVRTAK

Na Prvom Času.

Pošto se izmolilo Oče naš, Zdravo Marijo, i Vjerovanje, *počinje se naprosto sa Psalmom.*

Psalam 53.

Bože, u Ime tvoje spasi me: * i krepošću svojom brani me.

Bože, usliši molitvu moju: * prigni uho na riječi usta mojih.

Jer tugjinci ustaše na me i silnici traže dušu moju; * nemaju Boga pred očima svojim.

Ali evo Bog mi pomaže: * Gospod je branič duše moje.

Obrati zlo na neprijatelje moje: * u istini svojoj razprši ih.

Pa ću ti rado prinijeti žrtvu: * slavit ću Ime tvoje, Gospode: jer je dobro.

Jer si me izbavio od svake nevolje: * te oko moje gleda prezirno na neprijatelje moje.

Psalam 118.

Blago onima, koji su čista vladanja, * koji idu po zakonu Gospodnjemu.

Blago onima, koji istražuju naredbe njegove, * i svim srcem traže ih.

Jer oni, koji čine bezakonja, * ne idu putovima njegovim.

Ti si zapovjedio,* da se tvoje zapovijedi dobro čuvaju.

O da bi putovi moji bili upravljeni, * da čuvam naloge tvoje.

Onda se ne bih postidio, * pazeći na sve zapovijedi tvoje.

Hvalio bih te s pravim srcem, * upoznavši pravedne odluke tvoje.

Da, čuvat ću naloge tvoje, * nemoj me zapustiti igda.

Kako može mladić popraviti put svoj? * Vladajući se po tvojim riječima.

Svim srcem svojim tražim te: * ne daj mi, da zagjem od zapovijedi tvojih.

U srcu svojem sakrivam riječi tvoje: * da ne sagriješim proti tebi.

Blagoslovljen si, Gospode: * nauči me nalozima tvojim.

Javljat ću ustima svojim, * sve odluke usta tvojih.

Radovat ću se na putu naredaba tvojih, * kao za veliko bogastvo.

Vršit ću zapovijedi tvoje: * i pazit ću na pute tvoje.

Razmišljat ću o nalozima tvojim, * ne ću zaboravati riječi tvojih.

Učini milost sluzi svojemu, oživi me: * da čuvam riječi tvoje.

Otvori oči moje, * da bih vidio čudesa zakona tvojega.

Ja sam tugjin na zemlji: * nemoj sakriti od mene zapovijedi svojih.

Željno želi duša moja, * naloge tvoje u svako doba.

Ti koriš oholice, * jao onima, koji zastranjuju od zapovijedi tvojih.

Odvrati od mene rug i sramotu: * jer istražujem naredbe tvoje.

Jer eto, knezovi sjede i govore proti meni: * a sluga tvoj vrši naloge tvoje.

Jer su naredbe tvoje razmišljanje moje, * a savjetnici moji nalozi tvoji.

Duša moja leži u prahu: * oživi me po riječi svojoj.

Kazah ti putove svoje i ti me usliša: * nauči me nalozima tvojim.

Pokaži mi put naloga svojih: * da vazda razmišljam o čudesima tvojim.

Klonula je duša moja od tuge: * okrijepi me riječima svojim.

Put zloće ukloni od mene: * i radi zakona svojega smiluj se meni.

Put istine izabrah: * nijesam zaboravio odluka tvojih.

Prionuh za naredbe tvoje, Gospode: * nemoj me osramotiti.

Putem zapovijedi tvojih trčat ću, * kad raširiš srce moje.

Zatim se izmoli klečeći: *V)* Isukrst posta. Oče naš, *Psalam:* Smiluj se meni, Bože, *i Molitva* Pogledaj, *kao na Pohvalama, str. 78.*

Na Trećem Času.

Oče naš i Zdravo Marijo, za tim:

Pokaži mi, Gospode, put naloga tvojih, * da ih se držim do kraja.

Prosvijetli me, da istražujem zakon tvoj, * i čuvam ga svim srcem svojim.

Povedi me na stazu zapovijedi svojih: * jer mi je ona omiljela.

Prikloni srce moje k naredbama svojim: * a ne k lakomstvu.

Odvrati oči moje, da ne gledaju isprazpost: * putem svojim oživi me.

Ispuni sluzi svojemu riječ svoju: * da te se boji.

Ukloni rug moj, kojega se bojim: * jer su odluke tvoje ugodne.

Gle! uželjeh se zapovijedi tvojih: * pravdom svojom oživi me.

Neka dogje na me milost tvoja, Gospode: * spasenje tvoje po riječi tvojoj.

I ja ću odgovarati onome, koji me ruži: * jer se uzdam u riječ tvoju.

Nemoj uzet nigda od usta mojih riječi istine: * jer se tvrdo uzdam u odluke tvoje.

I čuvat ću zakon tvoj svagda: * do vijeka i bez prestanka.

Hodit ću slobodno, * razmišljajući o zapovijedima tvojim.

Govorit ću o naredbama tvojim pred kraljevima: * i ne ću se smesti.

Razmišljat ću o zapovijedima tvojim, * jer su mi mile veoma.

Ruke svoje pružam k zapovijedima tvojim, koje su mi veoma mile: * i vršim naloge tvoje.

Spomeni se riječi svoje sluzi svojemu, * po kojoj mi ulijevaš pouzdanje.

U nevolji mojoj to me tješi: * što me riječ tvoja oživljava.

Oholi zlo čine svakojako: * a ja ne odstupam od zakona tvojega.

Pamtim odluke tvoje od iskona, Gospode: * i tim se tješim.

Žalost me obuzima, * zbog grješnika, koji prestupaju zakon tvoj.

Nalozi su tvoji pjesme moje: * u putničkom stanu mojem.

Noću spominjem Ime tvoje, Gospode: * i čuvam zakon tvoj.

To mi je na srcu: * da držim naloge tvoje.

Ti si moj dio, Gospode, * zato sam odlučio čuvati zakon tvoj.

Molim ti se iz svega srca svojega: * smiluj se na me po riječi svojoj.

Razmatram puteve svoje: * i obraćam noge svoje k naredbama tvojim.

Pripravan sam i ne zatežem, * čuvati zapovijedi tvoje.

Užeta grješnika obuhvatiše me: * ali ipak ne zaboravljam zakona tvojega.

U po noći ustajem, da te slavim, * za pravedne odluke tvoje.

U zajednici sam sa svima, koji te se boje: * i koji čuvaju zapovijedi tvoje.

Milosrgja tvoga, Gospode, puna je sva zemlja: * nalozima svojim nauči me.

Dobro si učinio sluzi svojemu, Gospode, * po riječi svojoj.

Dobrotu i nauk i znanje daj mi: * jer zapovijedima tvojim vjerujem.

Prije poniženja svojega griješih: * ali ću se sada držati riječi tvoje.

Dobar si ti: * u dobroti svojoj nauči me nalozima svojim.

Uzmnožila se je protiv mene zloća oholih: * ali ja svim srcem svojim proučavam zapovijedi tvoje.

Usiri se kao mlijeko srce njihovo: * a ja razmišljam o zakonu tvojemu.

Dobro mi je, što si me ponizio: * da se naučim nalozima tvojim.

Miliji mi je zakon usta tvojih: * nego tisuće zlata i srebra.

Ruke tvoje stvorile su me i načinile me: * prosvijetli me i naučit ću se zapovijedima tvojim.

Koji se tebe boje, vidjet će me, i radovat će se: * što se uzdam u riječ tvoju.

Znam, Gospode, da su odluke tvoje pravedne: * i da me po pravičnosti svojoj ponizuješ.

Neka me milost tvoja utješi: * po riječi, koju si kazao sluzi svojemu.

Neka dogje k meni milosrgje tvoje i oživjet ću: * jer je zakon tvoj razmišljanje moje.

Neka se postide oholi, jer mi bez krivice zlo rade: * jer ja ispunjam zapovijedi tvoje.

Nek se obrate k meni, koji se boje tebe: * i koji znadu naredbe tvoje.

Srce moje neka bude čisto u nalozima tvojim: * da se ne postidim.

Za tim V) Isukrst posta *i ostalo, kao na Pohvalama, str. 78.*

Na Šestom Času.

Oče naš i Zdravo Marijo, *za tim :*

Čezne duša moja za spasenjem tvojim: * i u riječ tvoju tvrdo se uzdam.

Čeznu oči moje za riječju tvojom: * govoreći: kad ćeš me utješiti.

Postadoh kao mijeh na mrazu: * ali tvojih naloga ne zaboravih.

Koliko će biti dana sluge tvojega? * kad ćeš izreći odluku ob onima, koji me progone.

Bezbožnici pričaju mi svakojake priče: * ali one nijesu kao zakon tvoj.

Sve su zapovijedi tvoje istina: * bez krivice me progone, pomozi mi.

U malo me ne ubiše na zemlji: * ali ja ipak ne ostavljam zapovijedi tvojih.

Po milosti svojoj oživi me: * i držat ću se naredaba usta tvojih.

Do vijeka, Gospode: * riječ tvoja traje na nebesima.

Od koljena do koljena istina tvoja: * utemeljio si zemlju i stoji.

Po tvojoj odredbi stoji i sad: * jer sve služi tebi.

Da nijesam o zakonu tvojem razmišljao: * poginuo bih bio u nevolji svojoj.

Zapovijedi tvojih ne ću zaboraviti do vijeka: * jer me njima oživljavaš.

Ja sam tvoj, spasi me: * jer tražim naloge tvoje.

Bezbožnici gledaju, da me ubiju: * jer razumijem naredbe tvoje.

Svemu svršenomu vidjeh kraj: * a zapovijed je tvoja beskrajna.

Kako sam se zaljubio u zakon tvoj Gospode! * po vas dan mislim o njemu.

Zapovijed tvoja čini me mudrijim od neprijatelja mojih: * jer je sa mnom u vijek.

Razumniji postadoh od svih učitelja svojih: * jer razmišljam o tvojim naredbama.

Pametniji postadoh od staraca: * jer zapovijedi tvoje istražujem.

Od svakoga zloga puta zaustavljam noge svoje, * da bih čuvao riječi tvoje.

Od odluka tvojih ne odstupam: * jer si me ti naučio.

Kako su slatke usnama mojim riječi tvoje: * slagje od meda ustima mojima.

Od zapovijedi tvojih postadoh razuman: * toga radi mrzim na svaki put opaki.

Riječ je tvoja žižak nogama mojim: * i svijetlo stazama mojim.

Zakleh se i tvrdo odlučih: * da ću čuvati pravedne odluke tvoje.

Poništen sam veoma, Gospode: * oživi me po riječi svojoj.

Neka ti budu ugodna, Gospode, dobrovoljna obećanja usta mojih: * i odlukama svojim nauči me.

Duša je moja u rukama mojim neprestano: * i zakona tvojega ne zaboravljam.

Bezbožnici su mi metnuli zamku: * ali ja od zapovijedi tvojih ipak ne zastranih.

Našljedstvom prisvojih tvoje naredbe za uvijek: * jer su radost srcu mojemu.

Privolio sam srce svoje, da ispunja naloge tvoje u vijek: * nagrade radi.

Zamrzih na opake: * a u zakon tvoj se zaljubih.

Ti si pomoćnik moj i branič moj: * u riječ tvoju tvrdo se uzdam.

Idite od mene bezakonici: * istraživat ću zapovijedi Boga svojega.

Primi me po riječi svojoj i živjet ću: * nemoj me osramotiti u nadanju mojemu.

Pomozi me i bit ću spašen: * i razmišljat ću o nalozima tvojim bez prestanka.

Ti odbacuješ od sebe sve one, koji odstupaju od odluka tvojih: * jer su pomisli njihove nepravedne.

Za krivce držim sve grješnike na zemlji: * toga radi omilješe mi naredbe tvoje.

Probodi strahom svojim tijelo moje: * da se bojim odluka tvojih.

Činim, što je pravo i pošteno: * ne daj me klevetnicima mojim.

Primi dobrostivo slugu svojega: * da me ne ozloglase oholi.

Oči moje čeznu za spasenjem tvojim: * i za riječju pravde tvoje.

Učini sluzi svojemu po milosti svojoj: * i nalozima svojim nauči me.

Ja sam sluga tvoj, prosvijetli me: * da poznam naredbe tvoje.

Vrijeme je, da to učiniš, Gospode: * jer pogaziše zakon tvoj.

Toga radi ljubim zapovijedi tvoje: * većma nego zlato i drago kamenje.

Vladam se po svim zapovijedima tvojim: * a na svaki opaki put mrzim.

Za tim V) Isukrst posta *i ostalo, kao na Pohvalama, str. 78.*

Na Devetom Času.

Oče naš *i* Zdravo Marijo, *za tim*:

Divne su naredbe tvoje: * zato ih istražuje duša moja.

Objavljenje riječi tvojih prosvijetljuje: * i urazumljuje malene.

Otvaram usta svoja i dišem : * jer sam se uželio zapovijedi tvojih.

Pogledaj me i smiluj se na me, * kao što radiš s onima, koji ljube ime tvoje.

Upravi korake moje po riječi tvojoj : * i nedaj nikakvome bezakonju, da ovlada sa mnom.

Izbavi me od klevetanja ljudskoga, * da čuvam zapovijedi tvoje.

Da prosine lice tvoje vrhu sluge tvojega : * i nauči me nalozima tvojim.

Oči moje liju potoke suza :* zato što se ne vrši zakon tvoj.

Pravedan si, Gospode, * i pravedne su odluke tvoje.

Naredbe svoje izradio si na pravednosti, * i na istini sve do jedne.

Izjeda me revnost moja: * za to što moji neprijatelji zaboraviše riječi tvoje.

Riječ je tvoja prokušana u ognju, * i sluga je tvoj ljubi.

Ja sam mlad i ni za što držan : * ali naloga tvojih zaboravio nijesam.

Pravda je tvoja pravda vječna: * i zakon tvoj istina.

Tuga i nevolja nagje me: * zapovijesti su tvoje razmišljanje moje.

Pravedne su naredbe tvoje u vijeke, * prosvijetli me i živjet ću.

Vičem iz svega srca, usliši me Gospode; * vršit ću naloge tvoje.

Prizivam te, spasi me, * pa ću se držati zapovijedi tvojih.

Pretječem svanuće i vičem ; * u riječ tvoju tvrdo se uzdam.

K tebi upravljam oči svoje jutrom rano, * te razmišljam o riječima tvojim.

Čuj glas moj po milosti svojoj, Gospode : * po odluci svojoj oživi me.

Koji me progone, približuju se opačini: * a udaljuju se od zakona tvojega.

Ti si blizu, Gospode : * i svi su putovi tvoji istina.

Odavna znam za naredbe tvoje, * da si ih postavio za u vijeke.

Pogledaj poniženstvo moje i izbavi me : * jer ne zaboravljam zakona tvojega.

Primi se stvari moje i odbrani me: * po riječi svojoj oživi me.

Daleko je od bezbožnika spasenje, * jer se ne drže naloga tvojih.

Milosrgje je tvoje, Gospode, veliko: * po odluci svojoj oživi me.

Mnogo je onih, koji me progone i pritište: * ali ja ne odstupam od naloga tvojih.

Vidim prestupnike i mrsko mi je: * jer ne čuvaju riječi tvojih.

Gledaj, kako se zaljubih u zapovijedi tvoje, Gospode, * po milosti svojoj oživi me.

Temelj je riječi tvojih istina: * vječna je svaka odluka pravde tvoje.

Poglavice me progone ni za što: * ali se srce moje boji riječi tvojih.

Radujem se riječima tvojim: * kao onaj, koji nagje veliko blago.

Mrzim na opačinu i grsti mi se: * a zakon tvoj ljubim.

Sedam puta na dan hvalim te, * radi pravednih odluka tvojih.

Velik mir imaju, koji ljube zakon tvoj: * i za njih nema spoticanja.

Čekam spasenje tvoje, Gospode: * i zapovijedi tvoje ljubim.

Čuva duša moja naredbe tvoje: * i ljubi ih veoma.

Izvršujem zapovijedi tvoje i naredbe tvoje, * jer su svi putovi moji pred tobom.

Neka prigje moljenje moje pred lice tvoje, Gospode; * po riječi svojoj prosvijetli me.

Neka dogje molba moja pred lice tvoje: * po riječi svojoj izbavi me!

Usta će moja pjevati hvalu, * kad me naučiš nalozima svojim.

Jezik će moj kazivati riječ tvoju, * jer su sve zapovijedi tvoje pravedne.

Neka mi bude ruka tvoja u pomoći, * jer zapovijedi tvoje odabrah.

Uželio sam se spasenja tvojega, Gospode: * i o zakonu tvojemu razmišljam svegjer.

Neka živi duša moja i tebe hvali: * i odluke tvoje neka mi pomognu.

Zagjoh kao ovca izgubljena: traži slugu svojega, * jer zapovijedi tvojih ne zaboravih.

Za tim V) Isukrst posta *i ostalo, kao na Pohvalama, str. 78*

Na Misi.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

Gl. 11.

Braćo, kad se sastajete ujedno, to nije više blagovanje Gospodnje večere. Jer svaki uzme prije svoju večeru, da blaguje, i tako jedan gladuje, a drugi je pijan. Eda li nemate kućâ, da blagujete i pijete? Ili Crkvu Božju prezirete, i zasramljujete one, koji nemaju? Što da vam rečem? Da vas pohvalim? Za ovo ne hvalim. Jer ja primih od Gospoda, što vam i predadoh, da Gospod Isus one noći, u koju bijaše izdan, uze kruh, i hvale podavajući razlomi, i reče: Uzmite i blagujte: ovo je Tijelo moje, koje će se za vas predati: ovo činite na moju uspomenu. Isto tako i čašu, pošto večera, govoreći: Ova je čaša novi zavjet u mojoj Krvi: ovo činite, kad god pijete na moju uspomenu. Jer kad god uzblagujete kruh ovaj i čašu uspijete: smrt ćete Gospodnju naviještati, dokle dogje. I tako ko god uzblaguje kruh

ovaj ili uspije čašu Gospodnju nedostojno, krivac će biti Tijela i Krvi Gospodnje. A neka čovjek iskuša sam sebe; pa onda od kruha onoga, da blaguje, i od čaše, da pije. Jer ko blaguje i pije nedostojno, osudu sebi blaguje i pije, ne rasugjujući Tijela Gospodnjega. Zato su megju vama mnogi slabi i mlohavi, i spavaju mnogi. Jer kad bismo sami sebe prosugjivali, ne bismo zaista bili osugjeni. Ali kad smo sugjeni, od Gospoda smo pokarani, da se s ovim svijetom ne osudimo.

† Slijedi Sveto Evangjelje po Ivanu.

Gl. 13.

Pred svetačni dan Vazma, znajući Isus, da je prispio čas njegov, da pogje s ovoga svijeta k Ocu: kako je ljubio svoje, koji bijahu na svijetu, do kraja ih je ljubio. I po večeri, kad već gjavao bješe stavio u srce Jude, Šimuna Iškariote, da ga izda: znajući, da mu je Otac dao sve u ruke, i da je od Boga izašao, i k Bogu da ide: ustaje s večere i skida haljine svoje: i uzevši ubrus, pripasa se. Po tom uli vode u sud, i stade prati noge učenicima, i otirati ubrusom, kojim bješe pripasan. Dogje dakle Šimunu Petru. I reče mu Petar: Gospode, ti meni da pereš noge? Odgovori Isus, i reče mu: Što ja činim, ti ne znaš sada, ali ćeš znati poslije. Kaže mu Petar: Ne ćeš mi oprati noge do vijeka. Odgovori mu Isus: Ako te ne operem, ne ćeš imati dijela sa mnom. Govori mu Šimun Petar: Gospode, ne

samo noge moje, nego i ruke i glavu. Veli mu Isus: Ko je opran, ne treba mu nego samo noge oprati, jer je vas čist. I vi ste čisti, ali ne svi. Jer znadijaše, ko je onaj, koji će ga izdati; zato reče: Nijeste čisti svi. Pošto im dakle opra noge, i uze haljine svoje: zasjednuvši opet za trpezu, reče im: Znate li, što učinih vama? Vi zovete mene Učiteljem i Gospodom: i dobro govorite: jer jesam. Ako dakle ja oprah vama noge, Gospod i Učitelj: i vi ste dužni jedan drugomu prati noge. Jer vam dadoh primjer, kako ja vama učinih, tako da i vi činite.

Danas se pripravi zgodno mjesto u kojoj Kapeli u Crkvi, ili na Oltaru: i nakiti se, što je ljepše moguće, ruhom i svijećama: i tu se sahrani Kalež s Hostijom, posvećenom na današnjoj Misi, kako je kazano u Misalu. — Kad se dospije Misa, užegu se voštanice (duplijeri) i čini se Ophod, kako je običaj. Drugi Podgjakon nosi Križ. Misnik (Celebrans), zaogrnut bijelim plaštem, ispred Oltara stavi tamjana u dva kadionika bez blagoslova: za tim kleknuvši na srijedu, s jednim okadi tri puta Svetotajstvo. Za tim uzme Kalež sa Svetotajstvom iz ruke Gjakona, koji stoji na nogama, i pokrivši ga dijelom vela, kojim je zaogrnut, stupa izmegju Gjakona i Podgjakona pod nebnicom (baldahinom), — dočim dva Akolita neprestano kaae Svetotajstvo, — sve do pripravljenog mjesta, gdje će se Svetotajstvo sahraniti do sutra.

Preko Ophoda pjeva se:

Pjesan.

O jezici, hvale dajte
Tajni Tijela slavnoga,
I Krv svetu opjevajte,
Cijenu roda ljudskoga,
Koju Kralj u smrtnoj boli,
Da otkupi svijet, proli.

Podan nama, rogjen nama
Od prečiste Djevice,
I svojima besjedama
Put pokaza pravice,
Naredbu nam On udijeli
Divnu, kad se odijeli.

Na večeri s braćom milom
Najposljednjoj blagujuć,
Sve što zakon htjede, djelom
Potpuno izvršujuć,
Za hranu se poda njima
Sam rukama svojima.

Bog i čovjek kruh u Tijelo
Riječju svojom obraća,
A iz vina Krv učini,
Premda pamet ne shvaća;
U srdaca toj slabosti
Sama vjera je dosti.

Svetotajstvu dakle tomu
Ponizno se klanjajmo,
Novi zakon spram staromu
Izvrsniji priznajmo;
Česa razum ne dokuči,
Vjera nek nas pouči.

Roditelju, Rogjenome,
Vječna slava i radost,
Čast i hvala budi k tome,
I blagoslov i krepost;
Ista Duhu čast u svemu
Od njih ishodećemu. Amen.

Kad svrši ophod, u Koru se govori Večernja.

Na Večernji.

Izmolivši tiho Oče naš, Zdravo Marijo, *Večernja se počinje naprosto s prvom Antifonom, bez pjevanja.*

1. Antifona. Čašu spasenja uzet ću, i Ime Gospodnje prizvat ću.

Psalam 115.

Vjerovah, zato i kazah: * ponižen sam veoma.

Rekoh u zanosu svome: * svaki je čovjek lažac.

Što ću vratiti Gospodu, * za sve, što mi je učinio?

Čašu spasenja uzet ću: * i Ime Gospodnje prizvat ću.

Ispunit ću zavjete svoje Gospodu pred svim pukom njegovim: * dragocjena je pred licem Gospoda smrt svetaca njegovih.

O Gospode, ja sam sluga tvoj: * sluga sam tvoj i sin službenice tvoje.

Rastrgao si okove moje: * tebi ću prinijeti žrtvu zahvalnicu i Ime ću Gospodnje prizvati.

Ispunit ću zavjete svoje pred očima svega puka puka njegova: * u dvorima doma Gospodnjega, usred tebe, Jeruzolime.

1. Ant. Čašu spasenja uzet ću, i Ime Gospodnje prizvat ću.

2. Ant. Megju onima, koji mrze na mir, ja sam miran: kad im govorim, navaljuju na me ni za što.

Psalam 119.

Ka Gospodu u nevolji zavapih: * i on me usliši.

Gospode, oslobodi dušu moju od usana opakih: * i od jezika zlobna.

Što će ti se dati, ili što će ti se dodati: * proti zlobnom jeziku?

Oštre strijele mogućega: * sa žeravom, koja uništuje.

Jao meni, jer se moje prebivanje u tugjini produljilo: stanujem megju stanovnicima Cedarskim: * dugo prebiva u tugjini duša moja.

Megju onima, koji mrze na mir, ja sam miran: * kad im govorim, navaljuju na me ni za što.

2. Ant. Megju onima, koji mrze na mir, ja sam miran: kad im govorim, navaljuju na me ni za što.

3. Ant. Od ljudi opakih oslobodi me, Gospode.

Psalam 139.

Izbavi me, Gospode, od čovjeka zloga: * od čovjeka opakoga izbavi me.

Koji pomišljaju zlo u srcu: * svaki dan zameću borbe.

Oštre jezik svoj kao zmija: * otrov je ljutice u ustima njihovim.

Sačuvaj me, Gospode, od ruke grješnikove: * i od ljudi opakih izbavi me.

Koji namišljaju, da potkinu noge moje: * oholi mi namjestiše u potaji zamku.

I užeta razapeše za zamku: * kraj puta postaviše mi spoticalo.

Ali ja govorim Gospodu: Ti si Bog moj: * usliši, Gospode, glas molitve moje.

Gospode Bože, kreposti spasenja mojega: * zakloni glavu moju u dan borbe.

Ne predaj me, Gospode, proti mojoj volji, grješniku: * smišljaju proti meni, ne ostavi me, da se ne uznesu.

Sve, koji me opkoliše: * poklopit će zloba usana njihovih.

Pasti će na njih žerava, u oganj ćeš ih baciti: * u propasti da ne ustanu.

Čovjek jezičan ne će se utvrditi na zemlji: * čovjeka nepravedna zloća će baciti u propast.

Znam, da će Gospod učiniti pravo nevoljnome: * i osvetit će ubogoga.

Doista, pravednici će slaviti Ime tvoje: * i pravi će prebivati pred licem tvojim.

3. Ant. Od ljudi opakih oslobodi me, Gospode.

4. Ant. Sačuvaj me od zamke, koju mi postaviše, i od spoticanjâ onih, koji čine bezakonje.

Psalam 140.

Gospode, k tebi vapijem, usliši me: * pazi na glas moj, kad vapim k tebi.

Neka uzagje molitva moja kao tamjan pred lice tvoje: * dizanje rukû mojih kao posvetilište večernje.

Postavi, Gospode, stražu ustima mojima: * i tvrda vrata na usne moje.

Ne daj srcu mojemu, da se prikloni zlim riječima: * kojima bi htjelo opravdati grijehe.

Kao ljudi, koji čine bezakonje: * jer ja neću imati dijela u slastima njihovim.

Neka me kara pravednik u milosrgju, i neka me prekorava: * ali ulje grješnikovo, da se ne izlije na glavu moju.

Jer je još uvijek molitva moja protivna željama njihovim: propadaju razmrskani o hrid sudci njihovi: * čut će, kako su riječi moje silne.

Kao što su zemljane grude porazbacane po polju: * tako su kosti naše rasute kraj groba.

Ali su k tebi, Gospode, Gospode upravljene oči moje: * u tebe se ufam, ne odbaci duše moje.

Sačuvaj me od zamke, koju mi postaviše: * od spoticanjâ onih, koji čine bezakonje.

Pali u svoje mreže grješnici: * a ja ostao sačuvan, dok živim.

4. Ant. Sačuvaj me od zamke, koju mi postaviše, i i od spoticanja onih, koji čine bezakonje.

5. Ant. Bacam pogled na desno i gledam, i nema nikoga, koji bi me poznao.

Psalam 141.

Glasom svojim ka Gospodu vapim : * glasom svojim Gospodu se molim.

Izlijevam pred lice njegovo molitvu svoju, * i nevolju svoju pred njim kazujem.

Kad iznemogne u meni duh moj, * a ti znaš staze moje.

Na ovom putu, kojim idem, * postaviše mi zamku u potaji.

Bacam pogled na desno i gledam : * i nema nikoga, koji bi me poznao.

Bijeg mi je spriječen : * i niko ne mari za dušu moju.

K tebi vapim, Gospode : * govorim : Ti si ufanje moje, moj dio na zemlji živih.

Pazi na moljenje moje, * jer sam ponižen vrlo.

Oslobodi me od onih, koji me progone : * jer su jači od mene.

Izvadi iz tamnice dušu moju, da slavi Ime tvoje : * čekaju me pravedni, dok me nadariš.

5. Ant. Bacam pogled na desno i gledam, i nema nikoga, koji bi me poznao.

Kapitul, Pjesan i Versikuli ne govore se ova tri dana.

Ant. za Veliča :

A dok oni večerahu, uze Isus kruh, i blagoslovi, i razlomi, i dade učenicima svojim.

Pjesan bl. Dj. Marije.

Luka gl. 1.

Veliča * duša moja Gospoda.

I obradova se duh moj * u Bogu spasu mojemu.

Što pogleda na poniznost službenice svoje : * jer evo ! od sad će me blaženom zvati svi naraštaji.

Jer mi učini velike stvari onaj, koji je moguć, * i čije je ime sveto.

I milosrgje njegovo od koljena do koljena * onim, koji ga se boje.

Učini silna djela mišicom svojom: * rasprši ohole u misli srca njihova.

Zbaci mogućnike s prijestolja, * i podiže ponizne.

Gladne napuni dobara: * a bogate otpusti prazne.

Primi Izraela slugu svojega, * spomenuvši se milosrgja svojega.

Kao što je govorio ocima našim, * Abrahamu, i potomstvu njegovu do vijeka.

Ant. A dok oni večerahu, uze Isus kruh, i blagoslovi, i razlomi, i dade učenicima svojim.

Za tim se govori V) Isukrst posta *i sve ostalo kao na Pohvalama, str. 78.*

Za tim Misnik (Celebrans) sa podvorbom razmeće oltare moleći Ant. Razdjeliše i *Psalam 21.:* Bože ,Bože moj, pogledaj na me; *kako na I. Noćnici Jutrenje Velikog Petka str. 106.*

Na pranju nogâ.

Poslije razmetanja oltara u odregjenu uru i na dani znak peru se noge dvanaestorici unaprijed odregjenim. Prelat ili starešina (ili župnik) zaodjenut povrh amikta i misne košulje, stolom i plaštem ljubičaste boje (dočim su Gjakon i Podgjakon kao na Misi u bijelom ruhu) stavi tamjana u kadionik. Zatim Gjakon pita blagoslov u Misnika i pjeva Evangjelje. Pred svetačni dan Vazma, *kako na Misi str. 91. vladajuć se u svemu kako na svečanoj Misi, kad pjeva Evangjelje. Nakon što Misnik poljubi knjigu, skine plašt, a Gjakon i Podgjakon pripašu ga ubrusom. Tako pripasan dvoren od istog Gjakona i Podgjakona pristupa k pranju nogâ. Gjaci donesu*

sud i uliju vode. Podgjakon drži desnu nogu svakoga onoga, kome se pere noga. Misnik klečeć pere i otire ubrusom pruženim od Gjakona, pa poljubi (nogu).

Kroz to doba pjevači pjevaju:

I. Ant. Iv. 13. **Z**apovijed novu dajem vama: da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubih, govori Gospod.

Ps. 118. Blago onima, koji su čista vladanja: * koji idu po zakonu Gospodnjem.

Ponavlja se Ant. Zapovijed novu *sve do Psalma. Tako se ponavljaju i ostale Antifone, iza kojih slijedi* P*salam ili Versikul.*

II. Ant. Iv 13. **P**ošto ustade Gospod s večere, uli vode u sud, i stade prati noge učenicima svojim: ovaj primjer ostavi njima.

Ps. 47. Velik je Gospod i hvale dostojan veoma: * u gradu Boga našega, na gori svetoj njegovoj.

Ponavlja se: Pošto ustade . . .

III. Ant. Iv. 13. **G**ospod Isus pošto večera s učenicima svojim, opra noge njihove, i reče im: Znate li, što učinih vama, ja Gospod, i Učitelj? Primjer vam dadoh, da i vi tako činite.

Ps. 84. Blagoslovio si, Gospode, zemlju svoju: * povratio si roblje Jakovljevo.

Ponavlja se: Gospod Isus..

IV. Ant. Iv. 13. **G**ospode, ti meni, da pereš noge? Odgovori Isus i reče mu: Ako ti ne operem noge, ne ćeš imati dijela sa mnom.

V) Dogje dakle k Šimunu Petru, i reče mu Petar:

P*onavlja se:* Gospode ti meni . . .

V) Što ja činim, ti ne znaš sada, ali ćeš znati poslije.

Opet se ponavlja Ant.: Gospode . . .

V. Ant. **A**ko ja Gospod, i Učitelj vaš oprah vama noge: koliko ste većma dužni i vi jedan drugome prati noge?

Ps. 48. Čujte ovo svi narodi: * slušajte pomnjivo svi stanovnici kruga zemaljskoga.

Ponavlja se Ant. Ako ja Gospod . . .

VI. Ant. Iv. 13. **P**o tome će svi poznati, da ste moji

učenici, ako imadbudete ljubav megju sobom.

V) Reče Isus učenicima svojim.

Ponavlja se Ant. Po tom...

VII. Ant. 1. Kor. 13. **N**eka ostane u vama vjera, ufanje, ljubav, troje ovo: a ljubav je najveća megju njima.

V) A sad ostaje vjera, ufanje, ljubav, troje ovo: najveća megju njima jest ljubav.

Ponavlja se Ant. Neka ostane . . .

VIII. Ant. **B**udi blagoslovljeno sveto Trojstvo, i nerazdijeljivo jedinstvo: slavit ćemo ga, jer nam je izkazalo milosrgje svoje.

V) Blagosivljajmo Oca, i Sina, sa Svetim Duhom.

Ps. 83. Kako su mili šatori tvoji, Gospode kreposti! * Čezne i gine duša moja za dvorima Gospodnjim.

Ponavlja se Ant. Budi blagoslovljeno . . .

IX. Ant. **G**dje je samilost, i ljubav, tu je i Bog.

V) Okupi nas ujedno Krstova ljubav.

V) Radujmo se, i u njemu se veselimo.

V) Bojmo se, i ljubimo Boga živoga.

V) I ljubimo se srcem iskrenim.

Ponavlja se Ant. Gdje je samilost, i ljubav, tu je i Bog.

V) Kad se dakle okupimo ujedno:

V) Čuvajmo se, da se mišljenjem ne razdijelimo.

V) Neka prestanu zlobne uvrede, neka prestanu svagje.

V) I u našoj sredini neka bude Isukrst Bog.

Ponavlja se Ant. Gdje je samilost, i ljubav, tu je i Bog.

V) Skupa s blaženima da vidimo.

V) Slavno lice tvoje, Krste Bože:

V) Radost, koja je neizmjerna i čista;

V) U beskrajne vijeke vijekâ. Amen.

Poslije pranja onaj, koji je prao noge, umije ruke i otere ih drugim ubrusom. Zatim se povrati na mjesto, gdje je prije bio, uzme plašt i otkrivene glave govori: Oče naš, *tiho.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) No izbavi nas oda zla.

V) Ti si dao naredbe svoje, Gospode.
R) Da se vjerno čuvaju.
V) Ti si oprao noge učenicima svojim.
R) Ne prezri djelo rukû svojih.
V) Gospode, usliši molitvu moju.
R) I vapaj moj k tebi da prigje.
V) Gospod s vama. *R)* I s duhom tvojim.
Pomolimo se.

Pomozi, Gospode, molimo, činu naše službe i jer si se ti udostojao oprati noge učenicima svojim, nemoj prezreti djelo ruku svojih, što si nam zapovjedio, da držimo; da kao što se ovdje nama i od nas peru izvanjske pogrješke, tako da se od tebe operu svi unutarnji grijesi. To se udostoj ti sam udijeliti nam, koji živež i kraljuješ Bog, po sve vijeke vijekâ. Amen.

Na Povečerju.

Počinje se naprosto sa Ispovijesti:

Svećenik:

Ispovijedam se Bogu svemogućemu, blaženoj Mariji vazda Djevici, blaženomu Mihovilu Arhangjelu, blaženomu Ivanu Krstitelju, svetim Apostolima Petru i Pavlu, svima svetima, i vama, Braćo, jer sagriješih mnogo mišlju, riječju i djelom: moj grijeh, moj grijeh, moj preveliki grijeh. Zato molim blaženu Mariju vazda Djevicu, blaženoga Mihovila Arhangjela, blaženoga Ivana Krstitelja, svete Apostole Petra i Pavla. i sve svete, i vas Braćo, da se molite za me pred Gospodom Bogom našim. Amen.

Kor odgovara: Smilovao se tebi svemogući Bog, i otpustivši grijehe tvoje, priveo te u život vječni.

Svećenik: Amen.

Kor ponavlja: Ispovijed *s razlikom što mjesto* vama Braćo, *i* vas Braćo, *govori* tebi, Oče, *i* tebe, Oče.

Po tom Svećenik:

Smilovao se vama svemogući Bog, i otpustivši grijehe vaše, priveo vas u život vječni.

Kor: Amen.

Svećenik: Proštenje, odriješenje i otpuštenje grijeha naših udijelio nam svemogući i milosrdni Gospod.

Kor: Amen.

Odmah za tim govore se ovi Psalmi:

Psalam 4.

Kad zavapih, usliši me Bog pravde moje: * u tjeskobi oblakšao si mi.

Smiluj se meni: * i usliši molitvu moju.

Sinovi ljudski, dokle ćete biti tvrda srca? * zašto ljubite ispraznost i tražite laž?

Znajte, da je Gospod divno uzveličao svetoga svojega: * Gospod će me uslišati, kad ga zazovem.

Rasrdite se i nemojte griješiti: * za ono, što govorite u srcima svojim, u ložnicama svojim skrušite se.

Žrtvujte žrtvu pravde, i ufajte se u Gospoda: * Mnogi govore: ko će nam pokazati dobro?

Obasjalo nas je svijetlo lica tvoga, Gospode: * Ti si dao radost u srce moje.

Veću nego drugi imaju: * kad im rodi žito, vino i ulje u obilju.

Sad ću u miru: * spavati i počivati.

Jer si me ti, Gospode, osobitim načinom: * u pouzdanju utvrdio.

Psalam 90.

Koji uživa pomoć Previšnjega: * prebivat će pod zaštitom Boga nebesa.

Kazat će Gospodu Zaštitnik moj ti si, i utočište moje: * Bog moj, ufat ću se u njega.

Jer me on izbavlja od zamke lovaca, * i od oštre strijele.

Krilima svojim zasjenit će te: * i pod perjem njegovim moći ćeš se uzdati.

Kao štitom okružit će te istina njegova: * ne ćeš se bojati strahote noćne.

Ni strijele, koja leti danju, ni nezgode, koja ide po mraku: * ni nasrtaja podnevnoga neprijatelja.

Pasti će sa strane tvoje tisuća, i deset tisuća s desne strane tvoje: * a tebi se ne će približiti.

Doista, gledat ćeš svojim očima, * i platu grješnicima vidjet ćeš.

Jer si ti, Gospode, pouzdanje moje: * Previšnjega si izabrao za utočište svoje.

Ne će tebe zlo zadesiti: * i bič ne će se približiti šatoru tvojemu.

Jer je Angjelima svojim naredio za tebe: * da te čuvaju po svim putevima tvojim.

Na rukama će te nositi: * da po čemu ne ozlediš o kamen nogu svoju.

Po zmiji ljutici i crnokrugu hodit ćeš, * i gazit ćeš lava i zmaja.

Jer se je u me uzdao, oslobodit ću ga: * zaklonit ću ga, jer je poznao Ime moje.

Vapit će k meni i ja ću ga uslišiti: * s njim ću biti u nevolji, izbavit ću ga, i proslavit ću ga.

Dugim životom nasitit ću ga: * i pokazat ću mu spasenje svoje.

Psalam 133.

Eto sad blagoslivljajte Gospoda, * sve sluge Gospodnje.

Koji stojite u domu Gospodnjem: * u dvorima doma Boga našega.

Noću podižite ruke svoje k svetinji: * i blagosivljajte Gospoda.

Blagoslovio te Gospod sa Siona: * koji stvori nebo i zemlju.

Pjesan Šimunova.

L. 2.

Sad otpusti slugu svoga Gospode: * po riječi tvojoj u miru.

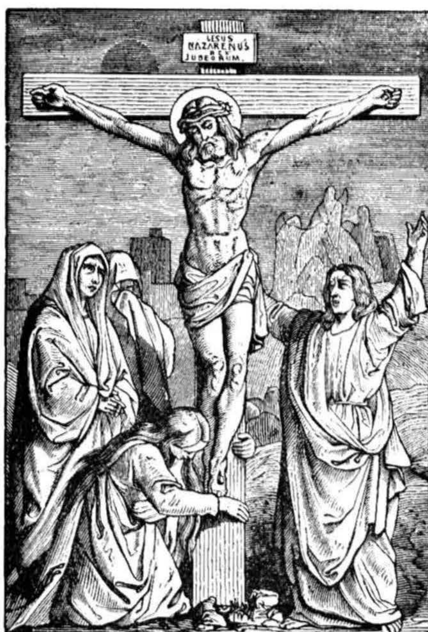
Jer vidješe oči moje: * spasenje tvoje.

Koje si pripravio: * pred licem sviju naroda.

Svijetlo na prosijetljenje narodâ: * i slavu puka tvoga Izraelskoga.

Za tim V) Isukrst posta, *i sve ostalo kao na Pohvalama, str. 78.*

IESUS
NAZARENUS
REX
JUDEORUM.

Jutrenja Velikog Petka.

Pjeva se na Veliki Četvrtak u večer.

Na I. Noćnici.

1. Ant. Podigoše se kraljevi zemaljski, i knezovi se skupiše ujedno, protiv Gospoda i protiv Krsta njegova.

Psalam 2.

Zašto se bune narodi: * i puci pomišljaju izprazne stvari.

Podigoše se kraljevi zemaljski, i knezovi se skupiše ujedno, * protiv Gospoda i protiv Krsta njegova.

Raskinimo uze njihove: * i zbacimo sa sebe jaram njihov.

Koji prebiva na nebesima, smije im se: * i Gospod im se poruguje.

Pa im govori u srdžbi svojoj: * i gnjevom ih svojim zbunjuje.

A ja sam postavljen od njega za kralja na Sionu svetoj gori njegovoj, * da propovijedam naredbu njegovu.

Gospod reče meni: * Ti si Sin moj, ja te danas rodih.

Traži od mene, i dat ću ti narode u našljedstvo, * i krajeve zemaljske u oblast tvoju.

Vladat ćeš nad njima gvozdenom šibom, * i razbit ćeš ih kao sud lončarev.

Sada dakle, kraljevi, osvijestite se: * opametite se vi, koji sudite zemlju.

Služite Gospodu sa strahom: * i radujte mu se s trepetom.

Prigrlite nauku, da se ne razgnjevi Gospod: * te ne izginete zašavši s puta pravoga.

Jer se njegov gnjev može u čas rasplamtiti: * Blago svima, koji se u nj uzdaju.

1. Ant. Podigoše se kraljevi zemaljski, i knezovi se skupiše ujedno, protiv Gospoda i protiv Krsta njegova.

2. Ant. Razdijeliše megju sobom haljine moje, i za odjeću moju bacise kocke.

Psalam 21.

Bože, Bože moj, pogledaj na me: zašto si me zapustio? * daleko su od spasenja moga riječi vapajâ mojih.

Bože moj, vapim danju, a ti me ne slušaš: * i noću, ali mi nema pokoja.

A ti si ipak koji prebivaš u svetinji, * diko Izraelova.

U tebe se uzdaše oci naši: * uzdaše se i ti si ih izbavio.

Tebe prizivahu i bjehu spašeni: * u tebe se uzdaše, i ne ostaše postigjeni.

A ja sam crv, a ne čovjek: * ruglo ljudima i odmet narodu.

Svi, koji me vide, rugaju mi se: * razvaljuju usta i klimaju glavom.

Uzdao se u Gospoda, neka ga izbavi: * neka ga spasi, kad ga miluje.

Jer ti si onaj, koji si me izvadio iz utrobe: * nado moja još od prsiju matere moje. Tebi sam predan od rogjenja.

Od utrobe matere moje ti si Bog moj, * nemoj se udaljiti od mene.

Jer je nevolja blizu: * a nema ko da pomogne.

Okružiše me junci mnogi: * tusti bikovi opkoliše me.

Razvališe na me žvala svoja, * kao lav, koji je gladan lova i riče.

Kao voda razlih se: * rasuše se sve kosti moje.

Rastopi se srce moje kao vosak * u grudima mojim.

Osuši se kao opeka jakost moja, jezik moj prionu za nepce moje: * u prah smrti bacio si me.

Opkoliše me psi mnogi, * četa zlikovaca okruži me.

Probodoše ruke moje i noge moje: * izbrojiše sve kosti moje.

Oni gledaju i razgledaju: * razdijeliše megju sobom haljine moje i za odjeću moju baciše kocke.

Ali ti, Gospode, ne ustegni pomoći svoje od mene, * pohitaj mi na obranu.

Izbavi od mača, Bože, dušu moju, * od bijesa pasjeg jedinicu moju.

Spasi me od žvala lavovskoga * i od rogova bivolovih mene nevoljnika.

Kazivat ću onda Ime tvoje braći svojoj, * usred skupštine hvalit ću te.

Koji se bojite Gospoda, hvalite ga: * sve potomstvo Jakovljevo slavite ga.

Neka ga se boji sve potomstvo Izraelovo: * jer nije prezreo ni odbio molbe ubogih.

I nije odvratio lice svoje od mene; * kad ga zazvah, uslišio me je.

Tebe ću hvaliti u skupštini velikoj: * zavjete ću svoje ispuniti pred onima, koji ga se boje.

Blagovat će ubogi i nasitit će se; i hvalit će Gospoda, koji ga traže: * živjet će srce njihovo u vijeke vijekâ.

Spomenut će se Gospoda i obratit će se k njemu * svi krajevi zemaljski.

I poklonit će se pred njim; * sva plemena naroda.

Jer je Gospodnje kraljestvo: * on vlada nad narodima.

Blagovat će i poklonit će se svi mogućnici zemaljski; * pred njim će pasti svi, koji silaze u zemlju.

A duša će moja njemu živjeti; * moji će mu potomci služiti.

Pripovijedat će o Gospodu budući naraštaj: * nebesa će javljati pravdu Njegovu puku koji će nastati, jer je Gospod to učinio.

2. Ant. Razdijeliše megju sobom haljine moje, i za odjeću moju baciše kocke.

3. Ant. Ustaše na me lažni svjedoci i zloba slàga proti sebi.

Psalam 26.

Gospod je prosvijetljenje moje, i spasenje moje: * koga da se bojim?

Gospod je branitelj života moga: * pred kim, da strepim?

Ako navale na me zločinci, * da jedu meso moje.

Neprijatelji moji, koji me muče: * oni će obnemoći i pasti.

Ako se protiv mene vojska utabori: * ne će se bojati srce moje.

Ako se na me i rat digne: * ja ću se svejedno uzdati.

Za jedno samo molim Gospoda, samo to želim, * da prebivam u domu Gospodnjemu sve dane života svoga.

Da gledam slavu Gospodnju, * i pohagjam hram njegov.

Jer bi me sakrio u stanu svojemu: * u zlo doba sklonio bi me pod sjenu šatora svojega.

Podigao bi me na visoku stijenu: * i uzvisio bi glavu moju nad neprijateljima mojim.

A ja bi obilazio šator njegov i prinosio bih svečane žrtve: * pjevao bih i slavio bih Gospoda uz gusle.

Čuj, Gospode, glas moj, kojim vapim k tebi: * smiluj mi se, i usliši me.

Tebi govori srce moje, tebe traži lice moje: * lice tvoje, Gospode, tražim.

Ne odvrati od mene lica svojega: * ne udalji se u gnjevu od sluge svojega.

Budi pomoćnik moj: * ne zapusti me i ne prezri me, Bože spasenja moga.

Jer me otac moj i mati moja ostaviše: * ali će me Gospod primiti.

Zakon puta svojega stavi, Gospode, preda me, * i vodi me pravom stazom zbog neprijatelja mojih.

Nemoj me dati na volju onih, koji me muče: * jer ustaše na me lažni svjedoci i zloba slaga proti sebi.

Vjerujem, da ću vidjeti dobra Gospodnja: * u zemlji živih.

Očekuj Gospoda, hrabro se drži: * neka se ukrijepi srce tvoje i čekaj Gospoda.

3. Ant. Ustaše na me lažni svjedoci i zloba slàga proti sebi.

V) Razdijeliše megju sobom haljine moje.

R) I za odjeću moju baciše kocke.

Oče naš, *tiho.*

Iz Plača Jeremije proroka.

Gl. 2.

Štenje I.

Het. Naumi Gospod, da raskopa zid kćeri Sionske; rastegnu uže svoje, i ne odvrati ruke svoje od satrenja: i proplaka opkop, i zid skupa bi raskopan.

Tet. Upadoše u zemlju vrata njezina: razlomi i skrši prijevornice njene; kralj njezin i knezovi njezini su megju narodima; nema zakona, i proroci njezini ne primaju vigjenja od Gospoda.

Jod. Sjede na zemlji, zamukoše starješine kćeri Sionske; posuše pepelom glave svoje, i pripasaše kostrijet; oboriše k zemlji glave svoje djevojke Jeruzolimske.

Kaf. Oslabiše od suza oči moje, potresla se utroba moja: prosula se na zemlju jetra moja zbog poništenja kćeri puka moga, djeca i oni što sisaju izdišu na ulicama gradskim.

Jeruzolime, Jeruzolime otrati se Gospodu Bogu svojemu.

R) Svi me prijatelji moji ostaviše i uzeše vlast, koji mi zasjedaju; izdade me, koga ljubljah: * i strašnim pogledom bijući me do nemile rane, octom me napajahu.

V) Megju zločince me baciše i ne poštegješe duše moje.

I strašnim pogledom bijući me do nemile rane, octom me napajahu.

Štenje II.

Lamed. Materama svojim govore: Gdje je žito i vino? kad izdišu kao ranjenici po ulicama gradskim: kad ispuštaju dušu svoju u naručju matera svojih.

Mem. S kim ću te porediti? ili komu ću te upriličiti kćeri Jeruzolimska? Komu ću te izjednačiti, i kako da te utješim, djevojko, kćeri Sionska? Jer je velika kao more nevolja tvoja: ko će te izliječiti?

Nun. Proroci tvoji prorokovaše ti laž i bezumlje i ne otkrivahu bezakonja tvojega, da te pobude na pokoru: nego ti kazivahu lažna vigjenja i progonstva.

Sameh. Pljeskaju rukama nad tobom svi, koji prolaze putem; zviždе i klimaju glavom na kćer Jeruzolimsku govoreći: Ovo li je grad izvrsne ljepote, radost cijele zemlje?

Jeruzolime, Jeruzolime, obrati se Gospodu Bogu svojemu.

R) Zastor hrama razdrije se, * I sva se zemlja potrese: razbojnik s križa vapijaše govoreći: Spomeni se mene, Gospode, kad dogješ u kraljevstvo svoje.

V) Kamenje popuca i grobovi se otvoriše, i mnoga tjelesa svetih, koji bjehu preminuli, ustaše. I sva se zemlja potrese: razbojnik s križa vapijaše govoreći: Spomeni se mene, Gospode, kad dogješ u kraljevstvo svoje.

Štenje III.

Alef. Ja sam čovjek, koji vidim siromaštvo svoje u prutu srdžbe njegove.

Alef. Odvede me, i uvede u tamu, a ne na svjetlost.

Alef. Samo proti meni obraća i okreće ruku svoju po vas dan.

Bet. Učini, da postara koža moja i put moja, izpotre kosti moje.

Bet. Podiže zid oko mene, i optoči me žučju, i mukom.

Bet. Postavi me u tmine, kao one, koji su umrli za uvijek.

Gimel. Ogradi me, da ne izagjem; i metnu na me teške okove.

Gimel. Pa i kad vapim i molim, odbija molitvu moju.

Gimel. Zagradi puteve moje klesanim kamenjem, staze moje pregradi.

Jeruzolime, Jeruzolime, obrati se Gospodu Bogu svojemu.

R) Vinograde moj izbrani, ja te posadih: * kako si se obratio u gorčinu, da mene propneš, a Barabu otpustiš?

V) Plotom te ogradih, i kamenje istrijebih iz tebe, i sazidah tvrgju.

Kako si se obratio u gorčinu, da mene propneš, a Barabu otpustiš?

Vinograde moj izbrani ja te posadih: * kako si se obratio u gorčinu, da mene propneš, a Barabu otpustiš?

Na II. Noćnici.

1. Ant. Silu čine, koji traže dušu moju.

Psalam 37.

Gospode, nemoj me pokarati u gnjevu svojem, * niti me kazniti u srdžbi svojoj.

Jer me strijele tvoje prostrijeliše: * i ruka me tvoja pritisla.

Ništa nema zdrava na tijelu mojem od gnjeva tvojega: * nema mira u kostima mojim od grijeha mojih.

Jer krivice moje izagjoše vrh glave moje: * i kao teško breme oteščaše mi.

Usmrgješe se i zagnjojiše rane moje, * od bezumlja mojega.

Jadan sam i pokučen do kraja: * vas dan stupam tugujući.

Jer su boci moji puni opsjenâ: * i nema zdravlja u tijelu mojemu.

Potišten sam i ponižen veoma: * ričem s ječanja srca svojega.

Gospode, pred tobom su sve želje moje: * i uzdisanje moje nije tebi sakriveno.

Srce mi se smutilo, ostavi me snaga moja: * i vid očiju mojih, ni njega mi nema.

Prijatelji moji i bližnji moji: * približiše se k meni, i stadoše.

A koji bijahu blizu mene, daleko se smjestiše: * silu čine, koji traže dušu moju.

I koji mi zlo žele, govore o zasjedama: * po vas dan misle o prijevari.

A ja kao gluh ne slušam: * i kao nijem ne otvaram usta svoja.

I postadoh kao čovjek, koji ne čuje: * i u čijim ustima nema pravdanja.

Jer se u te, Gospode, uzdam: * ti ćeš me uslišiti Gospode, Bože moj.

Jer rekoh: ne razmećali se nada mnom neprijatelji moji: * i ako se spotaknu noge moje, ne govorili proti meni oholo.

Jer sam na bičeve spravan: * bol je moja u očima mojim vazda.

Eto ispovijedam krivicu svoju: * i razmišljam o grijehu svojem.

A neprijatelji moji živu i jači su od mene: * umnožiše se, koji me nepravedno mrze.

Koji mi vraćaju zlo za dobro, kleveću me: * zato što slijedim dobro.

Ne ostavi me, Gospode, Bože moj: * ne udalji se od mene.

U pomoć mi priteci: * Gospode, Bože spasenja moga.

1. Ant. Silu čine, koji traže dušu moju.

2. Ant. Smeli se i postigjeli, koji traže dušu moju, da je pogube.

Psalam 39.

Željno sam očekivao Gospoda, * i pogleda na me.

Usliši molbe moje: * i izvadi me iz jame nevolje i iz dubokog gliba.

Postavi na kamen noge moje: * i upravi korake moje.

I metnu u usta moja pjesmu novu: * pjesmu zahvalnicu Bogu našemu.

Vidjet će mnogi i bojat će se: * i ufat će se u Gospoda.

Blago čovjeku, kome je Ime Gospodnje ufanje njegovo: * i ne obazire se na taštine i lažna bezumlja.

Mnoga su čudesa, koja si ti učinio, Gospode Bože moj: * i misli tvoje niko ne može shvatiti.

Naviještat ću i kazivat ću: * nema im broja.

Žrtve i prinosa ne ćeš: * nego si mi uši otvorio.

Žrtve paljenice i koja se za grijeh prinosi, ne tražiš: * za to rekoh: evo dolazim.

Na čelu knjige pisano je za me, da činim volju tvoju: * Bože moj, hoću, zakon mi je tvoj posred srca.

Naviještam pravdu tvoju u skupštini velikoj: * evo, usta svoja ne zatvaram: Gospode, ti znaš.

Pravdu tvoju ne sakrivam u srcu svome: * istinu tvoju i spasenje tvoje razglašujem.

Ne tajim milosrgje tvoje i istinu tvoju: * od sabora velikog.

A ti, Gospode, ne udalji smilovanja svojega od mene: * milosrgje tvoje i istina tvoja neka me vazda štite.

Jer me opkoliše zla, kojima nema broja: * stigoše me bezakonja moja, i ne mogu da gledam.

Ima ih više nego vlasi na glavi mojoj: * srce me moje ostavi.

Udostoj se, Gospode, izbaviti me: * Gospode pohiti mi u pomoć.

Smeli se i postigjeli ujedno, koji traže dušu, moju: * da je pogube.

Odstupili natrag zasramljeni: * koji mi zlo hoće.

Osjetili odmah svu sramotu svoju, * koji mi govore: Neka, neka!

Veselili se i radovali u tebi svi, koji traže tebe: * i oni, koji ljube spasenje tvoje, klicali vazda: Nek se veliča Gospod.

A ja sam siromah i ubog: * Gospod se za me brine.

Pomoćnik moj, i zaštitnik moj ti si: * Bože moj, ne kasni.

2. Ant. Smeli se i postigjeli, koji traže dušu moju, da je pogube.

3. Ant. Tugjinci ustadoše na me i silnici traže dušu moju.

Psalam 53.

Bože, u ime tvoje spasi me: * i krepošću svojom brani me.

Bože, usliši molitvu moju: * prigni uho na riječi usta mojih.

Jer tugjinci ustadoše na me i silnici traže dušu moju: * nemaju Boga pred očima svojim.

Ali evo Bog mi pomaže: * Gospod je branič duše moje.

Obrati zlo na neprijatelje moje: * u istini svojoj razprši ih.

Pa ću ti rado prinijeti žrtvu: * slavit ću Ime tvoje, Gospode: jer je dobro.

Jer si me izbavio od svake nevolje: * te oko moje gleda prezirno na neprijatelje moje.

3. Ant. Tugjinci ustadoše na me i silnici traže dušu moju.

V) Ustadoše na me lažni svjedoci.

R) I zloba slaga proti sebi.

Oče naš, *tiho.*

Iz Razlaganja sv. Augustina Biskupa o Psalmima.

O Psalmu 63 r. 2.

Štenje IV.

Zaklonio si me, Bože, od zbora zlobnikâ, od mnoštva onih, koji čine bezakonje. Jur na samu glavu našu pogledajmo. Mnogi mučenici pretrpješe take muke, ali ništa onako ne sjaje, kao glava mučenikâ: tu najbolje vidimo, što su oni pretrpjeli. Bi zaklonjen od mnoštva zlobnika, Bog ga je zaklanjao, sam Sin zaklanjao je tijelo svoje sa čovječanstvom, koga nošaše, jer je Sin čovječanski i sin je Božji. Sin Božji radi obličja Božjega, sin čovječanski radi obličja sluge, imajući oblast život svoj dati i opet ga uzeti. Što mu mogoše učiniti neprijatelji? Ubiše tijelo, a dušu ne ubiše. Pazite. Malo je dakle bilo Go-

spodu nukovati mučenike riječju, a da ih ne ukrijepi primjerom.

R) Kao na razbojnika izagjoste s mačevima i bičevima, da me uhvatite: * Svaki dan bijah kod vas u hramu učeći i nijeste me uhvatili: i evo bičevana vodite me, da me propnete.

V) I kad staviše ruke na Isusa i uhvatiše ga, reče im:

Svaki dan bijah kod vas u hramu učeći i nijeste me uhvatili; i evo bičevana vodite me, da me propnete.

Štenje V.

Znate, kakav je zbor bio zlobnih Židova, i kakvo je mnoštvo bilo onih, koji čine bezakonje. Koje bezakonje? Jer hotješe ubiti Gospoda Isukrsta. Tolika dobra djela, reče, učinih vam, za koje od ovih hoćete me ubiti? Ustrpljiv je bio sa svim bolesnicima njihovim, liječio je sve nemoćnike njihove, propovijedao je kraljevstvo nebesko; nije premučao mane njihove, da im radije one omrznu, a ne liječnik, koji ih ozdravljaše. Neharni za sva ova liječenja, kakono mahniti od silne ognjice, bijesneći na liječnika, koji ih bješe došao liječiti, naumiše da ga pogube: kao da su time htjeli kušati, da li je uprav čovjek, koji može umrijeti, ili je nešto više od čovjeka, te ne može umrijeti. Njihove riječi spoznajemo u Mu-

drosti Salamunovoj: Na smrt najsramotniju, vele, osudimo ga. Iskušajmo ga: jer po njegovim riječima ima, ko će se brinuti za njega. Ako je u istinu Sin Božji, neka ga izbavi.

R) Tmine nastadoše, kad propeše Isusa Židovi: i oko devete ure zavapi Isus glasom velikim: Bože moj, zašto si me zapustio? * I prignuvši glavu ispusti duh.

V) Zavapivši Isus glasom velikim reče: Oče, u ruke tvoje preporučam duh svoj.

I prignuvši glavu ispusti duh.

Štenje VI.

Naoštriše kakono mač jezike svoje. Neka ne govore Židovi: Nijesmo ubili Isukrsta. Jer ga za to predadoše sucu Pilatu, da bi se činilo kao da oni nijesu krivi smrti njegovoj. Jer kad im reče Pilat: Vi ga ubijte, odgovoriše: Nama nije dopušteno ubiti ikoga. Bezakonje zlodjela svojega hotijahu svaliti na suca čovjeka, ali zar mogoše prevariti suca Boga? Što učini Pilat, u tomu baš što učini, imao je poštogod dijela: ali ako ga isporedimo s njima, bio je kriv mnogo manje. Jer nastoja, koliko je mogao, da ga oslobodi od ruku njihovih: za to ga i bičevana izvede pred njih. Nije bičevao Gospoda namjerom, da ga progoni, nego hoteći zadovoljiti njihovu bijesu; da bi se bar tako ublažili i prestali zahtijevati smrt

njegovu, kad ga vide bičevana. Učini i ovo. Ali kad oni ustrajahu, znate, da je on umio ruke i rekao, da on ne bi bio učinio, da je on čist od smrti njegove. Učini ipak. Ali ako je on kriv, što učini preko volje: zar su nevini, koji ga prisiliše, da učini? Nipošto. Nego on izreče protiv njega osudu i zapovjedi, da ga propnu, i on ga donekle ubi, ali uistinu vi ga, Židovi, ubiste. Kako ubiste? Mačem jezika; jer naoštriste jezike svoje. I kad pogubiste, nego kad vikaste: Propni, propni?

R) Dušu svoju ljubljenu predadoh u ruke bezakonika, i posta mi našljedstvo moje kao lav u šumi: oglasi se protiv mene protivnik govoreći: Skupite se i pospiješite, da ga proždrete; postaviše me u samotnu pustinju i proplaka nada mnom sva zemlja; * Jer se ne nagje, ko bi me upoznao i učinio dobro.

V) Ustadoše na me ljudi bez milosrgja i ne poštediše dušu moju.

Jer se ne nagje, ko bi me upoznao i učinio dobro.

R) Dušu svoju ljubljenu predadoh u ruke bezakonika i posta im našljedstvo moje kao lav u šumi: oglasi se protiv mene protivnik govoreći: Skupite se i pospiješite, da ga proždrete; postaviše me u samotnu pustinju i proplaka nada mnom sva zemlja: * Jer se ne nagje, ko bi me upoznao i učinio dobro.

Na III. Noćnici.

1. Ant. Od onih, koji ustaju na me, oslobodi me Gospode, jer zaokupiše dušu moju.

Psalam 58.

Izbavi me od neprijatelja mojih, Bože moj: * i od onih, koji ustaju na me, oslobodi me.

Izbavi me od onih, koji čine bezakonja: * i od krvopija sačuvaj me.

Jer evo! hoće, da ugrabe dušu moju: * nasrnuše na me jaki.

A na meni nema krivice, ni grijeha, Gospode: * besprikorno je sve vladanje moje.

Ustani i dogji mi susret, i vidi: * ti, Gospode Bože vojskâ, Bože Izraelov.

Spomeni se, da pohodiš sve narode: * ne smiluj se nikome, koji čini bezakonje.

Vraćaju se u veče gladni kao psi, * i skiću se gradom.

Eto govore ustima svojim, mač je na jeziku njihovu: * tko će čuti?

Ali ti im se, Gospode, podsmijevaš: * ti ćeš u ništa svesti sve narode.

A ja ću jakost svoju u tebe postaviti, * jer si ti Bog obranitelj moj.

Bog moj, milosrgje njegovo preteći će me: * Bog će mi pokoriti svladane neprijatelje moje.

Nemoj ih pogubiti, * da te ne zaboravi narod moj.

Nego ih rasprši krepošću svojom: * i obori ih, zaštito moja, Gospode.

Za grijeh usta njihovih, za riječi jezika njihova: * nek se uhvate u oholosti svojoj.

Za kletvu i laž, koju su govorili, * raspi ih u gnjevu, raspi, da ih nema.

Pa će znati, da Bog vlada nad Jakovom: * i nad krajevima zemaljskim.

Vraćat će se u veče gladni kao psi: * i skitat će se gradom.

I tumarat će tražeći hrane: * i ne nasitivši se mrmljat će.

A ja ću pjevati jakost tvoju, * rano u jutro na vas glas slavit ću milosrgje tvoje.

Jer si postao obranitelj moj; * utočište moje u dan nevolje moje.

Pomoćniče moj, tebi ću uz gusle pjevati, jer si ti Bog obranitelj moj: * Bog moj, milosrgje moje.

1. Ant. Od onih, koji ustaju na me, oslobodi me Gospode, jer zaokupiše dušu moju.

2. Ant. Udaljio si od mene znance moje: predan sam i ne mogu izbjeći.

Psalam 87.

Gospode Bože spasesenja moga: * danju vapim i noću pred tobom.

Neka dogje pred lice tvoje molitva moja: * prigni uho svoje k molbi mojoj.

Jer je duša moja puna jada: * i život se moj primiče grobu.

Izjednačen sam onima, koji silaze u grobnu jamu: * postadoh kao čovjek, kome nema spasa, bačen megju mrtve.

Kao poginuli, koji spavaju u grobovima, kojih se više ne sjećaš: * koji su od ruke tvoje odbačeni.

Postaviše me u jamu duboku: * u tamu i u sjenu smrti.

Pritisnuo me gnjev tvoj: * sve valove svoje na me si naveo.

Udaljio si od mene znance moje: * postaviše me za odmet sebi.

Predan sam i ne mogu izbjeći: * oči moje potamnješe od bijede.

K tebi vapim, Gospode, po vas dan: * k tebi pružam ruke svoje.

Eda li ćeš na mrtvima činiti čudesa: * ili će ih liječnici uskrsnuti, pa će te slaviti?

Eda li će ko u grobu pripovijedati milosrgje tvoje, * i istinu tvoju iza smrti?

Eda li će se u tami poznati čudesa tvoja: * i pravda tvoja u zemlji zaboravi.

A ja k tebi, Gospode, vapim: * ranim te jutrom sreta molitva moja.

Zašto, Gospode, odbacuješ molitvu moju: * odvraćaš lice svoje od mene.

Siromah sam ja, i pun jada od mladosti svoje: * pa i uzvišen, ponižen sam i smućen.

Na me pade srdžba tvoja: * strahote tvoje zbuniše me.

Optječu me kao voda svaki dan: * okružuju me oda svud.

Udaljio si od mene prijatelja i bližnjega: * i znance moje od nevolje.

2. Ant. Udaljio si od mene znance moje: predan sam i ne mogu izbjeći.

3. Ant. Spremaju se na dušu pravednikovu i krv nevinu osugjuju.

Psalam 93.

Bože od osvete, Gospode: * Bože od osvete pokaži se.

Podigni se, koji sudiš zemlju: * podaj platu oholima.

Dokle će se grješnici, Gospode: * dokle će se grješnici hvaliti.

Dokle će ružiti i zlo govoriti: * govoriti svi, koji čine bezakonje?

Puk tvoj, Gospode, ponižuju: * i našljedstvo tvoje zlostavljaju.

Udovice i došljake ubijaju: * i sirote möre.

I govore: ne će vidjeti Gospod, * ne će doznati Bog Jakovljev.

Osvijestite se, bezumni u puku: * lugjaci, opametite se jednom.

Koji je stvorio uho, zar ne će čuti? * i koji je oko načinio, ne će vidjeti?

Koji kazni narode zar ne će pokarati: * koji uči čovjeka znanju?

Gospod zna misli ljudske: * kako su isprazne.

Blago čovjeku, koga ti poučiš, Gospode: * i o zakonu tvojemu naučiš.

Da ga sačuvaš od zlih dana: * dok se iskopa jama grješniku.

Jer neće odbacit Gospod puk svoj: * i našljedstvo svoje ne će ostaviti.

Dok opet ne zavlada pravda: * i njoj se priljube svi, koji su čista srca.

Ko će ustati za mene suprot zlobnicima? * ili ko će stati sa mnom suprot onima, koji čine bezakonje.

Da me Gospod nije pomagao: * skoro bi prebivala duša moja u paklu.

Kad govorah: Zadrhta noga moja: * milosrgje tvoje, Gospode, pomagaše me.

Prema veličini boli mojih u srcu mojem: * utjehe tvoje razveseliše dušu moju.

Eda li će uz tebe stati prijestô nepravde: * koji izdaje zle zapovijedi.

Spremaju se na dušu pravednikovu: * i krv nevinu osugjuju.

Ali Gospod posta meni utočište: * i Bog moj pomoć, u koju se ufam.

On će im vratiti za bezakonje njihovo: i u zlobi njihovoj istrijebit će ih: * istrijebit će ih Gospod Bog naš.

3 *Ant.* Spremaju se na dušu pravednikovu i krv nevinu osugjuju.

V) Govore proti meni jezikom zlobnim.

R) I riječima mržnje obasiplju me, i udaraju na me ni za što.

Oče naš, *tiho.*

Iz Poslanice blaženoga Pavla Apostola Židovima.

Gl. 4. 5.

Štenje VII.

Hitimo ući u onaj pokoj: da ko ne upane u onaj isti primjer nevjerstva. Jer je živa riječ Božja i djelotvorna, i oštrija od svakoga dvobritkoga mača: i dopire sve do rastavljanja duše i duha, zglobova kao i mozga, i rasugjuje misli i namjere srca. I nema stvora nevidljiva pred licem njegovim: nego je sve očito i otkriveno očima njegovim, kojemu ćemo odgovarati. Imajući dakle Svećenika velikoga, koji je ušao u nebesa, Isusa Sina Božjega: ustrajmo u ispovijedanju. Jer mi nemamo velikoga Svećenika, koji ne moze sažaliti naše slabosti, nego, koji je iskušan u svemu kao i mi, osim u grijehu.

R) Predadoše me u ruke bezbožnikâ, i megju opake baciše me, i ne poštegješe duše moje:

skupiše se proti meni jaki: * I kakono divovi stadoše protiv mene.

V) Tugjinci ustadoše na me i silnici potražiše dušu moju.

I kakono divovi stadoše protiv mene.

Štenje VIII.

Pristupimo dakle pouzdano k prijestolju milosti: da zadobijemo milosrgje, i nagjemo milost, kad nam ustreba pomoć. Jer svaki veliki Svećenik, izabran izmegju ljudi, za ljude se postavlja na službu u onome, što Bogu pripada, da prinosi dare i žrtve za grijehe: koji može sažaljivati one, što ne znadu i griješe: jer je i on sam podložan slabosti: i zato je dužan, kako za puk, tako i za sebe prinositi žrtve za grijehe.

R) Isusa predade bezbožnik poglavicama svećeničkim i starješinama pučkim: * A Petar igjaše za njim iz daleka, da vidi svrhu.

V) I dovedoše ga Kaifi, poglavici svećeničkomu, gdje se bjehu skupili književnici i farizeji.

A Petar igjaše za njim iz daleka, da vidi svrhu.

Štenje IX.

I niko sam ne uzimlje časti, nego koji je pozvan od Boga kao Aron. Tako i Isukrst nije sam sebe proslavio, da bude veliki Svećenik: nego, koji mu je rekao: Sin moj Ti si, ja te danas

rodih. Kao što i na drugome mjestu kaže: Ti si svećenik u vijeke, po redu Melkisedekovu. On u dane pȕti svoje prinošaše vapajem velikim, i sa suzama, molbe i prošnje k onome, koji ga može izbaviti od smrti, i bi uslišen radi svoga poštovanja. I premda je bio Sin Božji, nauči se od onoga, što pretrpje, posluhu: i tako sve izvršivši, postade svima, koji ga slušaju, uzrok spasenja vječnoga, narečen od Boga veliki Svećenik po redu Melkisedekovu.

R) Potamnješe oči moje od plača moga: jer se je udaljio od mene, koji me tješaše. Vidite svi puci: * Ima li boli, kao što je bol moja.

V) O vi svi, koji prolazite putem, pazite i vidite.

Ima li boli, kao što je bol moja.

Potamnješe oči moje . . *.itd. kao gore.*

Na Pohvalama.

1. Ant. Svoga vlastitoga Sina Bog nije poštedio, nego ga je za sve nas predao.

Psalam 50.

Smiluj se meni, Bože, * po velikomu milosrgju svome.

I po mnoštvu smilovanja svoga, * zbriši zloću moju.

Još više operi me od zločina mojega: * i od grijeha moga očisti me.

Jer zločin svoj ja poznajem: * i grijeh moj proti meni je vazda.

Tebi samome zgriješih i zlo pred tobom učinih: * da se nagješ pravedan u riječima svojim, i dobiješ, kad te sude.

Evo bo u zloći začet jesam: * i u grijesima zače me mati moja.

Jer eto si istinu obljubio: * skrovitu i otajnu mudrost svoju očitovao si meni.

Oškropi me isopom i očistit ću se: * operi me i postat ću bjelji od snijega.

Daj mi, da slušam radost i veselje: * i uzigrat će kosti ponižene.

Odvrati lice svoje od grijeha mojih: * i sve opačine moje zbriši.

Srce čisto stvori u meni, Bože: * i duh prav obnovi u grudima mojim.

Ne odbaci me od lica svoga: * i duh svoj sveti ne uzmi od mene.

Vrati mi radost spasenja svoga: * i duhom jakim ukrijepi me.

Učit ću grješnike pute tvoje: * i bezbožnici k tebi će se obratiti.

Oslobodi me od krvi, Bože, Bože spasenja mojega: * i jezik će moj slaviti pravdu tvoju.

Gospode, otvori usne moje: * i usta će moja naviještati hvalu tvoju.

Jer da si hotio posvetilište, bio bih ga doista prikazao: * ali žrtvama ti se ne naslagjuješ.

Posvetilište je Bogu duh skrušen: * srce skrušeno i poniženo, Bože, nećeš odbaciti.

Dobrostiv budi, Gospode, po blagoj volji svojoj, Sionu: * da se sagrade zidovi Jeruzolimski.

Tada ćeš primati posvetilište pravde, prinose i žrtve: * tada će na žr-

tvenik tvoj stavljati junčiće.

1. Ant. Svoga vlastitog Sina Bog nije poštedio, nego ga je za sve nas predao.

2. Ant. Tjeskoba je pritisla duh moj, smućeno je u meni srce moje.

Psalam 142.

Gospode, usliši molitvu moju: ušima prihvati prošnju moju po istini svojoj: * usliši me po pravdi tvojoj.

I ne stupi na sud sa slugom svojim: * jer se niko živ neće opravdati pred licem tvojim.

Neprijatelj progoni dušu moju: * ponizuje do praha život moj.

Postavi me u mrak kao davno pomrle: * tjeskoba je pritisla duh moj, u meni je smućeno srce moje.

Spominjem se starih danâ, razmišljam o svim djelima tvojim: * djela ruku tvojih promatram.

Pružam ruke svoje k tebi: * duša moja žegja za tobom kao zemlja bez vode.

Brzo me usliši, Gospode: * klone duh moj.

Ne odvrati lice svoje od mene: * jer ću biti sličan onim, koji silaze u grob.

Daj mi, da rano osjetim milosrgje tvoje: * jer se u tebe ufam.

Pokaži mi put, kojim da idem: * jer k tebi podižem dušu svoju.

Izbavi me od neprijateljâ, Gospode, k tebi se utječem: * nauči me činiti volju tvoju, jer si ti Bog moj.

Duh tvoj dobri neka me vodi u zemlju pravu: * radi imena svojega, Gospode, oživi me po pravdi svojoj.

Izvadi iz nevolje dušu moju: * i po milosrgju

svojem rasprši neprijatelje moje.

Pogubi sve, koji muče dušu moju: * jer sam ja tvoj sluga.

2. Ant. Tjeskoba je pritisla duh moj, smućeno je u meni srce moje.

3. Ant. Reče razbojnik razbojniku: Mi doista primismo, kako smo zaslužili, ali ovaj, što je učinio? Spomeni se mene, Gospode, kad dogješ u kraljevstvo svoje.

Psalam 84.

Blagoslovio si, Gospode, zemlju svoju: * povratio si roblje Jakovljevo.

Prostio si bezakonje puku svojemu: * pokrio si sve grijehe njegove.

Ublažio si svu srdžbu svoju: * odbacio si gnjev zlovolje svoje.

Obrati nas, Bože, spasitelju naš: * i odvrati srdžbu svoju od nas.

Zar ćeš se do vijeka na nas srditi? * i protegnuti gnjev svoj od koljena na koljeno.

Bože, obrati se k nama i oživi nas: * pa će se puk tvoj radovati u tebi.

Pokaži nam, Gospode, milosrgje svoje: * i spasenje svoje daj nam.

Slušat ću, što mi govori Gospod Bog: * jer on izriče mir puku svojemu.

I svetima svojima: * i onima, koji se srcem obraćaju.

U istinu blizu je onih, koji ga se boje, pomoć njegova: * da prebiva slava u zemlji našoj.

Milosrgje i istina sretoše se: * pravda i mir poljubiše se.

Istina niknu iz zemlje: * a pravda s neba pogleda.

Dat će u istinu Gospod dobro: * i zemlja naša dat će plod svoj.

Pravda će pred njim ići: * i postavit će na put stope svoje.

3. Ant. Reče razbojnik razbojniku: Mi dolista primismo, kako smo zaslužili, ali ovaj, što je učinio? Spomeni se mene, Gospode, kad dogješ u kraljevstvo svoje.

4. Ant. Kad bude smućena duša moja, Gospode, spomeni se milosrgja.

Pjesan Habakukova.

Gl. 3.

Gospode, čuh riječ tvoju, * i uplaših se.

Gospode, djelo tvoje, * usred godina oživi ga.

Usred godina razglasi ga; * kad se rasrdiš, sjeti se milosrgja.

Bog će s juga doći: * i Sveti s gore Farana.

Slava njegova pokriva nebesa: * i hvale njegove puna je zemlja.

Sjaj je njegov kao svjetlost: * zrake mu izlaze iz ruku.

Tu je sakrivena jakost njegova: * pred licem njegovim ide smrt.

Iskre vrcaju ispod nogu njegovih: * Stade i mjeri zemlju.

Pogleda i razmetnu narode: * raspadoše se vječne gore.

Slegoše se bregovi davni, * putovi su njegovi od vijeka.

U nevolji gledam šatore Etiopske, * tresu se zavjese zemlje Madijanske.

Eda li si se na rijeke rasrdio, Gospode? * Eda li je na rijeke gnjev tvoj? ili na more srdžba tvoja?

Kad si pojezdio na konjima svojim: * i na kolima svojim za spasenje.

Natežući napeo si luk svoj: * po zakletvi, koju si dao plemenima.

Rijekama siječeš zemlju: vidješe te gore i vrisnuše od boli: * povodanj navali.

Bezdan pusti glas svoj: * duboko more podiže ruke svoje.

Sunce i mjesec stadoše na mjestu svome: * a oni krenuše u svjetlosti strijela tvojih, u sijevanju sjajnoga koplja tvoga.

Srdito si išao po zemlji: * gnjevno si gazio narode.

Izašao si na spasenje puku svojemu: * na spasenje s Pomazanikom svojim.

Razmrskao si glavu kući bezbožnikovoj: * otkrio si mu temelj sve do vrha.

Prokleo si žezla njegova, poglavicu bojnika njegovih: * koji su navalili kao vihor, da me unište.

Veselje je njihovo: * kako onoga, koji proždire siromaha u potaji.

Put si prokrčio u moru konjima svojim: * u glibu dubokih vodâ.

Čuh i utroba se moja ustrese: * na taj glas uzdrhtaše usne moje.

Nek ugje u kosti moje trulež, * i poda mnom neka proteče.

Da počinem u dan nevolje: * i pridružim se puku našem spravnu.

Jer smokva ne će cvasti: * niti će biti mladike u vinogradima.

Rod će masline izdati: * i njive ne će donijeti hrane.

Ovaca će nestati iz tora: * i ne će bit u oboru govedâ.

A ja ću se radovati u Gospodu: * i veselit ću se u Bogu Isusu svome.

Bog Gospod jakost moja: * i dat će mi noge kao u jelena.

I na visine moje On će me pobjednik odvesti: * a ja ću mu uz gusle pjevati.

4. Ant. Kad bude smućena duša moja, Gospode, spomeni se milosrgja.

5. Ant. Spomeni se mene, Gospode, kad dogješ u kraljevstvo svoje.

Psalam 147.

Hvali, Jeruzolime, Gospoda: * hvali Boga svojega, Sione.

Jer on utvrgjuje prijevornice vrata tvojih; * blagoslivlja sinove tvoje u tebi.

Čini, da na granicama tvojim vlada mir: * siti te obiljem pšenice.

Šalje zapovijed svoju zemlji; * brzo teče riječ njegova.

Dava snijeg kao vunu: * maglu razasiplje kao pepeo.

Baca grad svoj kao zalogaje: * pred mrazom njegovim ko će se održati?

Pošlje riječ svoju i sve se rastopi: * dune duhom svojim i proteku vode.

On je javio riječ svoju Jakovu: * naredbe i odluke svoje Izraelu.

Nije tako učinio ni jednome narodu: * i svojih odlukâ nije im objavio.

5. Ant. Spomeni se mene, Gospode, kad dogješ u kraljestvo svoje.

V) Postavi me u tmine.

R) Kao davno pomrle.

Ant. za Blagoslovljen:

Staviše vrhu glave njegove krivicu njegovu napisanu: Isus Nazaranin, Kralj Židovski.

Pjesan Zaharijina.

L. Gl. 1.

Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov, * jer pohodi, i otkupi puk svoj.

I podiže nam jakost spasenja * u domu Davida sluge svojega.

Kako je govorio kroz usta svetih proroka svojih, * koji su od vijeka.

Spasenje od neprijatelja naših, * i iz ruku sviju, koji mrze na nas.

Da učini milosrgje ocima našim: * i spomene se zavjeta svoga svetoga;

Zakletve, kojom se zakle Abrahamu ocu našemu, * da će nam dati.

Da bez straha, od ruke neprijatelja naših oslobogjeni, * služimo Njemu.

U svetosti i pravdi pred njim, * po sve dneve naše.

A ti, dijete, zvat ćeš se Prorok Previšnjega: * jer ćeš ići naprijed pred licem Gospodnjim, da pripraviš pute njegove:

Da daš znanje spasenja puku njegovu: * na otpuštenje grijeha njihovih.

Po dubokom milosrgju Boga našega: * po kojem nas je pohodio istok s visine.

Da prosvijetli one, koji sjede u tminama, i u sjeni smrtnoj: * da upravi noge naše na put mira.

Ant. Staviše vrhu glave njegove krivicu njegovu napisanu: Isus Nazaranin, Kralj Židovski.

Megjutim, dok se pjeva Blagoslovljen, *pošto su već prije ugašene svijeće na trokutnom svijetnjaku, osim jedne, koja je stavljena na vrh svijetnjaka, gase se jedna za*

drugom šest svijeća, koje su već od početka na oltaru, tako da na zadnjem retku bude ugašena zadnja svijeća. Ugase se takogjer sva kandila i svijeće po crkvi.

Kad se ponavlja Ant. Staviše, *digne se ona najgornja svijeća sa svijetnjaka i sakrije se pod oltar na strani Epistole. Kad se ponovila Ant. poslije* Blagoslovljen, *govori se klečeći:*

V) Isukrst posta za nas poslušan sve do smrti, i to smrti na križu.

Kad počne V) Isukrst posta, *svi kleknu; a kad dospije, govori se* Oče naš, *tiho.*

Zatim nešto višim glasom:

Psalam 50.

Smiluj se meni, Bože, * po velikomu milosrgju svome.

I po mnoštvu smilovanja svoga, * zbriši zloću moju.

Još više operi me od zločina mojega: * i od grijeha moga očisti me.

Jer zločin svoj ja poznajem: * i grijeh moj proti meni je vazda.

Tebi samome zgriješih i zlo pred tobom učinih: * da se nagješ pravedan u riječima svojim, i dobiješ, kad te sude.

Evo bo u zloći začet jesam: * i u grijesima zače me mati moja.

Jer eto si istinu obljubio: * skrovitu i otajnu mudrost svoju očitovao si meni.

Oškropi me isopom i očistit ću se: * operi me, i postat ću bjelji od snijega.

Daj mi, da slušam radost i veselje: * i uzigrat će kosti ponižene.

Odvrati lice svoje od grijeha mojih: * i sve opačine moje zbriši.

Srce čisto stvori u meni, Bože: * i duh prav obnovi u grudima mojim.

Ne odbaci me od lica svoga: * i duh svoj sveti ne uzmi od mene.

Vrati mi radost spasenja svoga: * i duhom jakim ukrijepi me.

Učit ću grješnike pute tvoje: * i bezbožnici k tebi će se obratiti.

Oslobodi me od krvi, Bože, Bože spasenja mojega, * i jezik će moj slaviti pravdu tvoju.

Gospode, otvori usne moje: * i usta će moja navieštati hvalu tvoju.

Jer da si hotio posvetilište, bio bih ga doista prikazao: * ali žrtvama ti se ne naslagjuješ.

Posvetilište je Bogu duh skrušen: * srce skrušeno i poniženo, Bože, nećeš odbaciti.

Dobrostiv budi, Gospode, po blagoj volji svojoj, Sionu: * da se sagrade zidovi Jeruzolimski.

Tada ćeš primati posvetilište pravde, prinose i žrtve: * tada će na žrtvenik tvoj stavljati junčiće.

Kad svrši psalam, govori se bez Pomolimo se *istim glasom :*

Pogledaj, molimo Gospode, na ovu obitelj tvoju, za koju Gospod naš Isukrst nije se ustezao predati se u ruke zlotvorâ i podnijeti muku križa.

Pridodaje se tiho: Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vijeke vijeka. Amen.

Kad se dovrši molitva, nastaje za malo lupanje i štropot po crkvi: a tad se odmah iznese goruća svijeća ispod oltara, i svi ustanu, te u muku izagju iz crkve.

NA VELIKI PETAK

Na Prvom, Trećem, Šestom i Devetom Času sve kako na Veliki Četvrtak, na str. 81 i dalje, samo što se pri svrsi svakog Časa V) Isukrst posta *i ostalo govori, kako na Jutrenji ovog dana, str. 134.*

Kad svrši Deveti Čas, Misnik sa podvorbom, svi u crnoj odjeći, bez svijetnjaka i tamjana, pristupe k Oltaru i pred njim prostrti po zemlji za nekoliko časaka mole. Megjutim Akoliti prostru po oltaru samo jednu napicu. Misnik sa podvorbom, pošto se pomolio, uzagre na oltar i poljubi ga po srijedi: za tim štilac pristupi, da štije Proročanstvo s mjesta, gdje se štije Epistola, i počne bez naslova; isto Proročanstvo štije ispod glasa i Misnik na strani Epistole.

Ozeja 6.

Ovo govori Gospod: U nevolji svojoj uranit će k meni: Hodite, vratimo se Gospodu; jer nas on pokara, pa će nas on i ozdraviti;

udari, pa će nas i iscijeliti. Oživjet će nas do dva dana, treći dan će nas podignuti, te ćemo pred njim živjeti. Znat ćemo i nastojat ćemo, da poznamo Gospoda; kakono zora uregjen mu je izlazak, i doći će nam kao dažd rani i pozni zemlji. Što da učinim tebi, Efraime? Što da učinim tebi, Judo? Jer je dobrota vaša kao oblak jutarnji, i kao rosa, koje jutrom nestaje. Zato ih šibah preko prorokâ, ubijah ih riječima usta svojih: i osuda će tvoja kao svjetlost izići. Jer milosrgje hoću, a ne žrtvu, i poznavanje Boga, većma nego žrtve paljenice.

Trakt: Hab. 3. **Gospode, čuh glas tvoj i pobojah se: razmotrih djela tvoja i prestraših se.**

Izmegju dvije živine objavit ćeš se; kad se približe godine bit ćeš poznat, kad dogje vrijeme, pokazat ćeš se.

Tada, kad smućena bude duša moja: u srdžbi spomeni se milosrgja.

Bog će doći sa Libana, i Sveti s gore sjenaste i guste.

Veličanstvo njegovo pokriva nebesa: i hvale njegove puna je zemlja.

Kad svrši Trakt, Misnik na strani Epistole govori:

Pomolimo se.

Gjakon: Prignimo koljena. — *Podgj.:* Ustanite.

Molitva.

Bože, od koga je i Juda primio kaznu za svoje zločinstvo i razbojnik nagradu za svoje

priznanje; podaj nam plod svoga smilovanja, da kao što je u svojoj muci Gospod naš Isukrst obojci namijenio različitu platu prema zasluzi, tako da i nama, oduzevši staru zabludu, udijeli milost svoga uskrsnuća. Koji s tobom živi. . . . .

Podgjakon glasom Epistole pjeva, takogier bez naslova, ovo Štenje:

Izlaska 12.

U dni one: Reče Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj: Ovaj mjesec da vam je početak mjesecima: da vam je prvi mjesec u godini. Kažite svemu zboru sinova Izraelovih i recite im: Desetoga dana ovoga mjeseca svaki neka uzme jagnje za obitelj i za dom svoj. Ako li je pak čeljadi manje, nego li je dosta, da se pojede jagnje, neka uzme k sebi susjeda svojega, koji je uz kuću njegovu po broju duša, koji je dostatan, da se pojede jagnje. A jagnje neka bude bez mane, muško, od godine. Po ovome propisu uzet ćete i kozlića. I čuvajte ga sve do četrnaestoga dana ovoga mjeseca; tada neka ga zakolje sve mnoštvo sinova Izraelovih pred večer. I neka uzmu od krvi njegove i oškrope oba dovratka i gornji prag od kuća, u kojima će ga jesti. I neka jedu meso one noći pečeno na ognju i prijesni kruh sa gorkim zeljem. Ne jedite od njega ništa sirovo, niti kuhano u vodi, nego samo na ognju pečeno: glavu s nogama njegovim i s drobom

pojedite. I neka ništa ne ostane od njega do jutra. Ako li bi što ostalo, spalite na ognju. A jedite ga ovako: Bokove svoje pripašite i obuću imajte na nogama, držeći štap u ruci, i jedite hitro: jer je Faze (to jest prolazak) Gospodnji.

Trakt. Ps. 139. **Izbavi me, Gospode, od zla čovjeka: od opaka čeljadeta oslobodi me.**

Koji pomišljaju zlo u srcu: svaki dan zameću bitku.

Naoštriše jezik svoj kao zmija; otrov je ljutice pod usnama njihovim.

Čuvaj me, Gospode, od ruke grješnika, i od ljudi opakih izbavi me.

Koji namisliše, da potkinu noge moje, oholi mi namjestiše zamke.

I užeta razapeše za zamku nogama mojim, pokraj puta postaviše mi spoticanje.

Rekoh Gospodu: ti si Bog moj, usliši, Gospode, glas moljenja mojega.

Gospode, Gospode, kreposti spasenja mojega, zakloni glavu moju u dan ratni.

Ne daj me protiv moje volje grješniku: misle zlo o meni, nemoj me zapustiti, da se kad ne uznesu.

Na glavu onih, što su oko mene, neka se svali zloba usta njihovih.

Pa će pravednici slaviti ime tvoje, i pravi će prebivati pred licem tvojim.

Kad svrši Trakt, pjeva se Muka s gole propovijedaonice, a Misnik je štije ispod glasa na strani Epistole.

Muka Gospoda našega Isukrsta po Ivanu.

Pogl. *18. i 19.*

U ono vrijeme: Izagje Isus s učenicima svojim preko potoka Cedrona, gdje bijaše vrt, u koji ugje on i učenici njegovi. A Juda, koji ga izdade, znadijaše mjesto: jer se Isus često ondje sastajaše s učenicima svojim. Juda dakle uzevši četu, i od velikih svećenika i farizeja momke, dogje onamo sa svjetiljkama i sa zubljama i s oružjem. A Isus znajući sve, što će biti od njega, stupi naprijed i reče im: † Koga tražite? *Pjevač:* Odgovoriše mu: *Zbor:* Isusa Nazaranina. *P.* Govori im Isus: † Ja sam. *P.* A s njima stajaše i Juda, koji ga izdade. Kad im dakle reče: Ja sam; uzmakoše natrag i padoše na zemlju. Onda ih opet zapita: † Koga tražite? *P.* A oni rekoše: *Z.* Isusa Nazaranina. *P.* Odgovori Isus: † Rehoh vam, da sam ja; ako dakle mene tražite, pustite ove, da idu. *P.* Da se ispuni riječ, koju reče: Jer od onih, koje si mi dao, ne izgubih ni jednoga. A Šimun Petar imajući mač izvadi ga: i udari slugu velikog svećenika: i odsiječe mu desno uho. A sluzi bješe ime Malko. Onda reče Isus Petru: † Stavi mač svoj u korice. Čašu, koju mi je dao Otac, zar da ne pijem? *P.* Četa dakle i tisućnik i sluge židovske uhvatiše Isusa i svezaše ga; i povedoše ga najprije k Ani, bijaše

bo tast Kaifi, koji bijaše veliki svećenik one godine. A Kaifa bijaše onaj, što bješe dao savjet Židovima: Bolje je, da jedan čovjek umre za puk. Za Isusom pak igjaše Šimun Petar, i drugi učenik. A učenik onaj bijaše poznat velikome svećeniku, i ugje s Isusom u dvor velikoga svećenika. A Petar stajaše vani kod vrata. Izagje dakle drugi učenik, koji bijaše poznat velikome svećeniku, i reče vratarici: te uvede Petra. Govori dakle Petru službenica vratarica: *J. ili Z.* Da nijesi i ti od učenikâ ovoga čovjeka? *P.* On reče: *J. ili Z.* Nijesam. *P.* A stajahu sluge i momci kod žerave, jer bješe zima, i grijahu se; i Petar stajaše s njima i grijaše se. Veliki svećenik dakle zapita Isusa za učenike njegove, i za nauku njegovu. Odgovori mu Isus: † Ja sam javno govorio svijetu; ja sam vazda učio u zbornici i u hramu, gdje se svi Židovi skupljaju: a potajno nijesam govorio ništa. Što pitaš mene? Pitaj one, koji su slušali, što sam im govorio: evo ovi znadu, što sam ja govorio. *P.* A kad ovo reče, jedan od prisutnih momaka dade zaušnicu govoreći: *J. ili Z.* Tako li odgovaraš velikome svećeniku? *P.* Odgovori mu Isus: † Ako sam zlo govorio, iznesi dokaz o zlu; ako li pak dobro, za što me biješ? *P.* I posla ga Ana svezana Kaifi velikome svećeniku. A Šimun Petar stajaše i grijaše se. Rekoše mu dakle: *Z.* Da nijesi i ti od učenika njegovih? *P.* On zataja

i reče: *J. ili Z.* Nijesam. *P.* Reče mu jedan od slugâ velikoga svećenika, rogjak onomu, komu Petar odsiječe uho: *J. ili Z.* Nijesam li te ja vidio u vrtu s njime? *P.* Opet dakle Petar zataja i odmah pijetao zapjeva. Tad Isusa povedoše od Kaife u sudnicu. A bijaše jutro, i oni ne ugjoše u sudnicu, da se ne bi opoganili, nego da bi blagovali vazam. Izagje dakle Pilat k njima nadvor, i reče: *J. ili Z.* Koju tužbu iznosite protiv čovjeka ovoga? *P.* Odgovoriše i rekoše mu: *Z.* Kad on ne bi bio zločinac, ne bismo ga predali tebi. *P.* Reče im dakle Pilat: *J. ili Z.* Uzmite ga vi, i po zakonu vašemu sudite mu. *P.* A Židovi mu rekoše: *Z.* Mi ne smijemo nikoga pogubiti. *P.* Da se ispuni riječ Isusova, koju reče, označujući, kojom će smrti umrijeti. Ugje dakle opet u sudnicu Pilat, i pozva Isusa, i reče mu: *J. ili Z.* Ti li si kralj židovski? *P.* Odgovori Isus: † Govoriš li to sam od sebe, ili ti drugi kazaše o meni? *P.* Odgovori Pilat: *J. ili Z.* Zar sam ja Židov? Narod tvoj i veliki svećenici predadoše te meni: što si učinio? *P.* Odgovori Isus: † Kraljestvo moje nije od ovoga svijeta. Kad bi bilo od ovoga svijeta kraljestvo moje, sluge moje doista bi se borile, da ne budem predan Židovima: ali kraljestvo moje nije odavle. *P.* Onda mu reče Pilat: *J. ili Z.* Dakle si ti Kralj? *P.* Odgovori Isus: † Ti govoriš, da sam ja Kralj. Ja sam se zato rodio,

i zato dogjoh na svijet, da posvjedočim istinu: Svaki, koji je od istine, sluša glas moj. *P.* Govori mu Pilat. *J. ili Z.* Što je istina? *P.* I ovo rekavši opet izagje k Židovima i reče im: *J. ili Z.* Ja nikakve krivice ne nalazim na njemu. A u vas je običaj, da vam jednoga pustim o Vazmu: hoćete li dakle, da vam pustim Kralja židovskoga? *P.* Na to opet svi povikaše, govoreći: *Z.* Ne ovoga nego Barabu. *P.* A Baraba bijaše razbojnik. Tada dakle Pilat uze Isusa i bičeva ga. A vojnici spletavši krunu od trnja, staviše mu na glavu; i skrletnom ga haljinom zaogrnuše. Pa pristupahu k njemu i govorahu: *Z.* Zdravo, Kralju židovski! *P.* I davahu mu zaušnice. Izagje dakle Pilat opet nadvor i reče im: *J. ili Z.* Evo vam ga izvodim nadvor, da upoznate, da ne nalazim na njemu nikakve krivice. *P.* (Izagje dakle Isus pod trnovom krunom i u skrletnoj haljini). I reče im: *J. ili Z.* **Evo čovjeka**! *P.* A kad ga vidješe veliki svećenici i momci, vikahu govoreći: *Z.* Propni, propni ga. *P.* Kaže im Pilat: *J. ili Z.* Uzmite ga vi, i propnite: jer ja ne nalazim na njemu krivice. *P.* Odgovoriše mu Židovi: *Z.* Mi zakon imamo, i po zakonu mora umrijeti, jer učini sebe Sinom Božjim. *P.* Kad dakle ču Pilat ovaj govor, većma se poboja. I ugje opet u sudnicu, i reče Isusu: *J. ili Z.* Odakle si ti? *P.* A Isus mu ne dade odgovora. Kaže mu dakle Pilat: *J. ili Z.* Meni ne

odgovaraš? Ne znaš li, da imam vlast propeti te, i vlast imam pustiti te? *P.* Odgovori Isus: † Ne bi imao nada mnom nikakove vlasti, kad ti ne bi bila dana odozgor. Zato onaj, koji me je predao tebi, veći grijeh ima. *P.* I od tada gledaše Pilat, da ga pusti. A Židovi vikahu govoreći: *Z.* Ako ovoga pustiš, nijesi prijatelj Cesarov. Svaki bo, koji se kraljem čini, protivi se Cesaru. *P.* A kad Pilat začu ove riječi, izvede Isusa nadvor i sjede na sudačku stolicu, na mjestu, koje se zove Litostrotos, a židovski Gabata. A bijaše petak uoči Vazma, oko šeste ure, i reče Židovima: *J. ili Z.* Evo Kralja vašega! *P.* A oni vikahu: *Z.* Smakni, smakni, propni ga! *P.* Reče im Pilat: *J. ili Z.* Kralja vašega da propnem? *P.* Odgovoriše veliki svećenici: *Z.* Mi nemamo kralja, nego Cesara. *P.* Tada im ga predade, da ga propnu. Uzeše dakle Isusa i izvedoše. I noseći križ svoj, izagje na mjesto, koje se zove Kalvarija, a židovski Golgota: gdje ga propeše, i s njime drugu dvojicu, s jedne i s druge strane, a po srijedi Isusa. A Pilat napisa i natpis, i stavi na križ. A bijaše napisano: Isus Nazaranin, Kralj židovski. Ovaj dakle natpis pročitaše mnogi od Židova, jer mjesto, gdje bi propet Isus, bijaše blizu grada. A bješe napisano židovski, grčki i latinski. Govorahu dakle Pilatu veliki svećenici židovski: *Z.* Nemoj pisati: Kralj židovski; nego da je on rekao: Kralj sam židovski. *P.* Odgo-

vori Pilat: *J. ili Z.* Što upisah, upisah. *P.* Vojnici dakle, kad ga propeše, uzeše haljine njegove (i načiniše četiri dijela: svakome vojniku po dio) i odjeću. A odjeća ne bješe šivena, nego izatkana sva s vrha do dna. Rekoše dakle megju sobom: *Z.* Ne razdirajmo je nego bacimo kocke za nju, čigova da bude. *P.* Da se Pismo ispuni, koje govori: Razdijeliše megju sobom haljine moje, i za odjeću moju baciše kocke. Vojnici dakle to učiniše. A stajahu kod križa Isusova Mati njegova, i sestra Matere njegove Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad dakle vidje Isus Mater i učenika, koga ljubljaše, gdje stoji, reče Materi svojoj: † Ženo, evo sin tvoj. *P.* Zatim reče učeniku: † Evo Mati tvoja. *P.* I od onoga časa uze je učenik k sebi. Po tom znajući Isus, da je već sve svršeno, da se ispuni Pismo, reče: † Žedan sam. *P.* Ondje pak stajaše sud pun octa; i oni nataknuvši spužvu napunjenu octom na palicu od isopa, prinesoše k ustima njegovim. Kad dakle Isus primi ocat, reče: † Svršeno je. *P.* I prignuvši glavu predade duh. *(Ovdje se klekne, te se malo postoji.)* Židovi dakle, (jer bješe petak), da ne bi tjelesa ostala na križu u subotu (bješe bo velik onaj dan subotnji), zamoliše Pilata, da im se prebiju golijeni, i da se skinu. Dogjošc dakle vojnici: te prvomu prebiše golijeni i drugomu s njim propetome. A došavši k Isusu, kad vidješe,

da je već umro, ne prebiše mu golijeni, nego jedan od vojnika kopljem otvori bok njegov, i odmah proteče krv i voda. I onaj, koji vidje, svjedoči; i istinito je svjedočanstvo njegovo. I on zna, da istinu govori, da i vi vjerujete. Jer se ovo dogodi, da se ispuni Pismo: Ni kost na njemu ne ćete prelomiti. I opet drugo Pismo govori: Vidjet će, koga probodoše.

Što slijedi, pjeva se glasom Evangjelja : i govori se: Očisti srce moje, *ali se ne pita blagoslov i ne nose se svijeće, ni tamjan, i Misnik pri svrsi ne ljubi knjige.*

A po tom Josip iz Arimateje, koji bijaše učenik Isusov, ali skroviti zbog straha od Židova, zamoli Pilata, da mu dopusti, da uzme tijelo Isusovo. I Pilat dopusti. Dogje dakle, i uze tijelo Isusovo. A dogje i Nikodem, koji bješe prvi put došao k Isusu obnoć, te donese pomiješane mire i aloja oko sto litara. Uzeše dakle tijelo Isusovo, i obaviše ga platnom s mirisima, kao što je običaj u Židova ukopavati. A bješe na mjestu, gdje ga propeše, vrt i u vrtu grob novi, u koji još nitko ne bješe bio položen. Ondje dakle radi petka židovskoga, jer bijaše blizu grob, položiše Isusa.

Za tim svećenik, stojeći sa strane Epistole, počinje naprosto sklopljenim rukama :

Molimo, o predragi nama, za Crkvu svetu Božju: da se Bog i Gospod naš dostoji smiriti je, sabrati, i čuvati po svemu krugu zemaljskome: podlažući joj gospodstva i oblasti: i da nama dade, da mirno i tiho živeći, sla vimo Boga Oca svemogućega.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Molitve se pjevaju glasom ferijalne Mise, raskriljenih rukû.

Svemogući vječni Bože, koji si objavio slavu svoju svima u Krstu narodima: čuvaj djela milosrgja svoga; da Crkva tvoja rasprostranjena po svemu svijetu, ustraje s temeljitom vjerom u ispovijedanju tvoga Imena. Po istom Gospodu Isukrstu Sinu tvomu, koji s tobom živi i kraljuje Bog, po sve vijeke vijekâ.

R) Amen.

Molimo i za preblaženoga Papu našega N..., da ga Bog i Gospod naš, koji ga je odabrao u redu biskupstva, uščuva zdrava i čila svetoj Crkvi svojoj, da vlada pukom svetim Božjim.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Svemogući vječni Bože, po čijem se sudu sve stvari osnivaju: pogledaj milostivo na molbe naše, i odabranoga nam Poglavicu svojim milosrgjem uzdrži; da kršćanski puk, koji se pod

takovim velikim svećenikom vlada, uzmnoži se zaslugama svoga vjerovanja. Po Gospodu . . .

R) Amen.

Molimo i za prebogoljubnoga Biskupa našega N. . . . , da Bog i Gospod naš, koji je svojim smilovanjem na njegova ramena stavio breme ove Biskupije, milost mu udijeli dobrostivosti svoje, e da pridušen veličinom tegote ne obnemogne mlohavošću ljudske slabosti.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Bože, koji i ako velik u velikim stvarima, ipak slavan činiš čudesa u najmanjim: podaj sluzi svomu N. . . . . Biskupu našemu prebogoljubnomu, da dostojno služi svetim Otajstvima, i da ga u svemu tvoje milosrgje zaštiti, koga krivica vlastite savjesti obijegjuje. Po Gospodu.

R) Amen.

Molimo i za sve Biskupe,. Svećenike, Gjakone, Podgjakone, Svjećonoše, Zaklinjaoce, Štioce, Vratare, Ispovjednike, Djevice, Udovice: i za vas puk sveti Božji.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Svemogući vječni Bože, čigovim se duhom cijelo tijelo Crkve posvećuje i upravlja: usliši nas, koji te prosimo za sve redove; da

po daru tvoje milosti vjerno te služe u svakome redu. Po Gospodu...

R) Amen.

Molimo i za Novovjerce naše, da Bog i Gospod naš otvori uši srdaca njihovih, i vrata milosrgja; e da po opranju preporogjenja primivši otpuštenje svih grijehâ, i oni se nagju u Krstu Isusu Gospodu našemu.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Svemogući vječni Bože, koji Crkvu svoju vazda plodiš novim porodom; uzmnoži vjeru i razum novovjercima našim, da preporogjeni vodom krštenja, pribroje se sinovima posinovljenja tvoga. Po Gospodu...

R) Amen.

Molimo, o predragi nama, Boga Oca svemogućega, da očisti svijet od svih zabluda: nemoći odstrani; glad otjera; otvori tamnice; verige rastrgne; putnicima povratak; bolesnicima zdravlje; pomorcima luku spasenja udijeli.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Svemogući vječni Bože, utjeho žalosnih, jakosti utrugjenih; doprle k tebi molbe onih, koji s kojemudrago nevolje vape, e da se svi obraduju, da im je u njihovim potrebama prispjelo tvoje milosrgje. Po Gospodu...

R) Amen.

Molimo i za krivovjerce i raskolnike: da ih Bog i Gospod naš izbavi od svih zabluda; i dostoji se pozvati ih natrag svetoj materi Crkvi katoličkoj i apostolskoj.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Svemogući vječni Bože, koji svakoga spasavaš, i ne ćeš, da itko pogine: pogledaj na duše gjavolskom prijevarom zavedene, da se osvijeste zalutala srca, odbacivši svaku krivovjersku opakost, i povrate se jedinstvu istine tvoje. Po Gospodu . . .

R) Amen.

Molimo i za otvrdnute Židove: da Bog i Gospod naš skine zastor sa srdaca njihovih, da i oni poznadu Isukrsta Gospoda našega.

Ne odgovara se Amen, nego se odmah nastavi:

Svemogući vječni Bože, koji i židovsko otvrdnuće ne odbijaš od svoga milosrgja: usliši molbe naše, koje upravljamo za sljepoću onoga puka; da upoznavši svjetlost tvoje istine, koja je Krst, iz svojih se tminâ izbave. Po istome Gospodu . . .

R) Amen.

Molimo i za pogane: da Bog svemogući odstrani zloću iz srdaca njihovih; e da ostavivši svoje krive bogove, obrate se Bogu ži-

vomu i pravomu, i jedinomu Sinu njegovu Isukrstu, Bogu i Gospodu našemu.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Svemogući vječni Bože, koji vazda tražiš život, a ne smrt grješnikâ: primi milostivo molbu našu, i izbavi ih od štovanja krivih bogova, te ih pridruži svetoj Crkvi svojoj, na hvalu i slavu imena svoga. Po Gospodu . . .

R) Amen.

Kad svrše molitve, Misnik odloživši planitu pristupi na stranu Epistole, te ondje na najnižem kutu Oltara primi od Gjakona već pripravljeni na Oltaru Križ: koji, okrenuvši se puku, malo otkrije s vrha, pjevajući sam početak Antifone: Evo drvo Križa; *a ostalo mu pomogne podvorba sve do* Dogjite, poklonimo se. *Kad Kor pjeva* Dogjite, poklonimo se, *svi pokleknu osim Misnika (Celebranta). — Za tim se pomakne naprijed na istoj strani Epistole put sredine Oltara, te otkrije desnu ruku Križa, podižući ga malo, i pri tom pjeva višim glasom nego prije:* Evo drvo Križa. *Drugi prihvate pjevanje i poklone se kao i prije. — Iza toga Misnik dogje nasred oltara, i otkrije Križ sasvim, te ga podigne, pa treći put zapjeva još višim glasom:* Evo drvo Križa. *A drugi prihvate pjevanje i poklone se kao i prije.*

Evo drvo Križa, na kome je spasenje svijeta visjelo.

Kor: Dogjite, poklonimo se.

Onda Misnik sam odnese Križ na mjesto pred Oltarom pripravljeno, te kleknuvši ondje ga postavi; odmah se za tim izuje te pogje, da se pokloni Križu; tri puta na tri razmaka klekne, pa poljubi Križ. Obavivši to, vrati se, te priuzme obuću i planitu. Za njim podvorba Oltara, pa ostali klerici i svjetovnjaci dva po dva, tri puta kleknuvši, kako je gore rečeno, poklone se Križu. Megjutim, dok traje poklon Križu, pjevaju se prijekori i ostalo što slijedi ili sve ili dio već prema broju poklonika, i to na ovaj način:

Dva pjevača posred Kora pjevaju:

V) Puče moj, što učinih tebi? ili u čem ožalostih tebe? Odgovori meni.

V) Jer te izvedoh iz zemlje Egipatske: ti si pripravio Križ Spasitelju svome.

Jedan Kor pjeva: Agios o Theos.

Drugi Kor odgovara: Sveti Bože.

I. Kor: Agios ishiros.

II. Kor: Sveti jaki.

I. Kor: Agios athanatos, eleison imas.

II. Kor: Sveti besmrtni, pomiluj nas.

Za tim dvojica od drugoga Kora pjevaju:

V) Jer te izvedoh kroz pustinju četrdeset godina, i hranih te manom, i uvedoh te u zemlju dosta dobru: ti si pripravio Križ Spasitelju svome.

Kori odgovaraju naizmjence:

I. Kor: Agios o Theos.
II. Kor: Sveti Bože.
I. Kor: Agios ishiros.
II. Kor: Sveti jaki.
I. Kor: Agios athanatos, eleison imas.
II. Kor: Sveti besmrtni, pomiluj nas.

Za tim dvojica od prvoga Kora pjevaju:

V) Što ti veće imadoh učiniti, i ne učinih? Ja tebe nasadih vinograd svoj prelijepi: a ti meni postade vele gorak: jer si me žedna octom napojio: i kopljem si probo bok Spasitelju svome.

Opet Kori odgovaraju naizmjence:

I. Kor: Agios o Theos.
II. Kor: Sveti Bože.
I. Kor: Agios ishiros.
II. Kor: Sveti jaki.
I. Kor: Agios athanatos, eleison imas.
II. Kor: Sveti besmrtni, pomiluj nas.

Prijekore, što slijede, pjevaju izmjenično dva pjevača: a obadva Kora skupa poslije svakog retka ponavljaju: Puče moj.

Dvojica od II. Kora:

V) Ja radi tebe bičevah Egipat s prvorogjencima njegovim: a ti si mene bičima izbijena predao.

Kor ponavlja: Puče moj, što učinih tebi? ili u čem ožalostih tebe? Odgovori meni?

Dvojica od I. Kora:

V) Ja tebe izvedoh iz Egipta, potopivši Faraona u more Crveno: a ti si mene predao poglavicama svećeničkim.

Kor ponavlja: Puče moj...

Dvojica od II. Kora:

V) Ja pred tobom otvorih more: a ti si otvorio kopljem bok moj.

Kor ponavlja: Puče moj...

Dvojica od I. Kora:

V) Ja igjah pred tobom u stupu oblaka: a ti si mene odveo u sudnicu Pilata.

Kor ponavlja: Puče moj...

Dvojica od II. Kora:

V) Ja tebe hranih manom kroz pustinju: a ti si mene bio zaušnicama i bičima.

Kor ponavlja: Puče moj...

Dvojica od I. Kora:

V) Ja tebe napojih vodom spasenja iz stijene: a ti si mene napojio žučju i octom.

Kor ponavlja: Puče moj...

Dvojica od II. Kora:

V) Ja radi tebe Hananejske kraljeve potukoh: a ti si tukao trstikom glavu moju.

Kor ponavlja: Puče moj...

Dvojica od I. Kora:

V) Ja tebi dadoh žezlo kraljevsko: a ti si dao glavi mojoj trnovu krunu.

Kor ponavlja: Puče moj...

Dvojica od II. Kora:

V) Ja tebe uzvisih krepošću velikom: a ti si mene objesio na drvu Križa.

Kor ponavlja: Puče moj...

Za tim pjevaju svi skupa:

Antifona: Križu se tvome klanjamo, Gospode: i sveto uskrsnuće tvoje hvalimo i slavimo: jer evo radi drva dogje radost svemu svijetu.

Psalam 66. Bog nam se smilovao i blagoslovio nas: obasjao nas licem svojim, i pomilovao nas.

Ponavlja se Ant. Križu se tvome klanjamo, Gospode: i sveto uskrsnuće tvoje hvalimo i slavimo: jer evo radi drva dogje radost svemu svijetu.

Poslije toga pjeva se pjesan Lovor vijenac, *ponavljajuć iza svakog retka kiticu:* Križu sveti, *ili* Slatko drvo, *kako je već niže naznačeno.*

Može se pjevati istim napjevom kao: O jezici, hvale dajte.

Križu sveti, nad sva stabla
Plemenit si samo ti,
S takim lišćem, cviećem, rastom
Ne daje ga ni'edan gaj;
Slatko drvo, slatki čavli
Sladak teret podnose.

Pjesan.

Lovor vienac slavnog boja,
Slavi pjesmom, jeziče,
I nad Križem, znakom slave,
Poj začinku pobjede:
Koju svojom žrtvom teškom
Spasitelj izvojeva.

Križu sveti, nad sva stabla
Plemenit si samo ti,
S takim lišćem, cviećem, rastom
Ne daje ga ni'edan gaj.

Prvog oca prevarena
Žalujući Stvoritelj,
Kad sa stabla smrtonosnog
Kobno voće okusi:
On sam drvo tad izabra,
Da njim štetu isplati.

Slatko drvo, slatki čavli,
Sladak teret podnose.

Ovo djelo tražio je
Sklad našega spasenja:
Da hitrina stare zmije

Hitrinom se nadbije:
Te nam dogje liek odanle,
Otkle dušman ujede.

Križu sveti... *kao gore.*

Kad nadogje dakle vrijeme,
Da se djelo izvrši,
Poslan bi s Očeva stana
Tvorac svijeta, Božji Sin:
I obličje ljudsko uzev
Rodi se od Djevice.

Slatko drvo... *kao gore.*

Plače Dijete položeno
Posred tiesnih jaslica:
Tjelešce mu povojima
Djeva-Mati povija:
I Božije ruke, noge
Steže tvrdim povezam.

Križu sveti... *kao gore.*

Kada progje triest ljeta
I putu mu dogje kraj,
Spasitelj se, željan muke,
Dragovoljno mučit dá,
I kô jagnje na Križ dignut
Bi na njemu žrtvovan.

Slatko drvo... *kao gore.*

Žučju pojen, gle! već klone
Čavli, koplje, oštar trn

Probijaju nježno tielo,
Teče voda, teče krv,
Draga krv, kojom se pere
Zemlja, more, nebo, sviet.

Križu sveti... *kao gore.*

Savij grane, stablo vito,
Smekšaj krutost prirodnu,
Da u udim tiela svetog
Grozni nateg popusti:
Bile mekše tvoje grane
Tielu Kralja nebeskog!

Slatko drvo... *kao gore.*

Ti jedino bi dostojno
Svieta žrtvu nositi,
Bit korabljom, zakloništem
U potopu općenom:
Kad te sveta Krv nakvasi
S Tiela Božjeg Jaganjca.

Križu sveti... *kao gore.*

Nek se Trojstvu preblaženom
Vječna slava razliega,
Ocu, Sinu svegj jednaka
I Duhu Tješitelju:
Vasiona sva da hvali
Ime Boga Trojednog! Amen.

Slatko drvo... *kao gore.*

Ovo što slijedi, pjeva se u nekim crkvama po Dalmaciji; ali u Misalu Rimskome toga nema.

Puče moj, ja prosvijetlih tebe velikom svjetlošću: a ti pogrdi pred Pilatom Spasitelja svoga.

Puče, stvorenje moje, u čem ožalostih tebe? zašto ne poznaš mene? zli puče, stvorenje moje.

Puče moj, ti si vidio, kad sam Lazara uskrsnuo mrtva; a ti mene uhvati posred vrta.

Puče moj, ja slobodu dadoh u ruke tvoje; a ti sveza konopom ruke moje.

Puče moj, ja tebe prevedoh preko mora Crvenoga; a ti mene prevede svezana preko Jeruzolima.

Puče moj, ja tebe uvedoh u zemlju obećanu; a ti mene privede k Irudu i Pilatu.

Puče moj, ja tebi poslah nebesku manu svoju; a ti mene popljuva i poskube bradu moju.

Puče moj, ja tebi svezah dušu s tijelom; a ti mene priveza k stupu kamenitu.

Puče moj, što već imah učiniti, a ne učinih tebi? Odgovori meni?

Puče moj, ja tebe u nevolji ne zapustih; a ti mene pri stupu bičima izbi.

Puče moj, ja od tvoga plemena obrah mater svoju; a ti mene čini u krvavu okupat se u znoju.

Puče moj, ja tebi pripravih raj nebeski; a ti meni križ spravi preteški.

Puče moj, ja tebe milošću ne odbjegoh; a ti mene na križ prope.

Puče moj, ja tebi pripravih nebesa velika; a ti sulicom raspori rebra moja.

Puče moj, što učinih tebi ili u čem ožalostih tebe? Odgovori meni.

Pri svrsi poklona Križu užegu se svijeće na Oltaru: a Gjakon po običaju razastre tjelesnik (korporal) i kraj njega postavi purifikatur; a kad svrši poklon, uzme pobožno Križ, i prenese ga na Oltar. Za tim se uredi ophod put mjesta, gdje je jučer bilo sahranjeno Svetotajstvo. Prvi ide Podgjakon s Križem megju dvama Akolitima, koji nose svijetnjake sa zapaljenim svijećama, pa Kler po redu, napokon Misnik sa podvorbom. Kad se dogje k mjestu Svetotajstva, zapale se svijeće (dupliri), koje se ne utrnu nego tek poslije pričesti Misnikove. Misnik klekne pred Svetotajstvom i moli se nekoliko časaka: megjutim Gjakon otvori Sveto Hranište.

Misnik za tim ustane, i bez blagoslova stavi tamjana u dva kadionika, pak kleknuvši pokadi Svetotajstvo. Onda Gjakon izvadi kalež sa Svetotajstvom iz Svetog Hraništa, i predade ga u ruke Misniku, i pokrije ga krajevima vela, kojim je zaogrnut. Tad se svi upute redom, kojim su došli. Nebnica (Baldahin) se nosi povrh Svetotajstva: a dva Akolita neprestano kade Svetotajstvo.

Megjutim se pjeva:

Pjesan.

Barjaci kreću Kraljevi,
Otajstvo Križa blista se,
Na kojem život umrije
I smrću život donese.

Kad koplje mu se okrutno
Zabolo šiljkom u srce,
Sa vodom krv protekla je,
Od grijeha da nas očisti.

I ispuni se, što David
U svetoj pjesmi proreče,
Kad narodima doviknu:
Zavlada Bog sa drveta.

O dično drvo, što no sjaš
U kraljevskome grimizu,
Dostojno megj svim bilo si
Presveta uda ticati.

Na sretnim tvojim granama
Ciena je svieta visjela,
Tielu si vagom postalo
I plien si paklu otelo.

Zdrav, Križu, nado jedina
U dane muke Gospodnje,
Umnoži milost dobrima,
Krivicu digni s grješnika.

O Trojstvo, vrelo spasenja,
Neka te hvali svaki duh!
Daj, da nam Križa pobjeda
Pribavi vječno uzdarje.

Kad Misnik dogje k Oltaru, stavi na nj kalež i kleknuvši opet ga pokadi; pa postavi Hostiju iz kaleža na patenu, koju drži Gjakon; i primivši patenu iz ruke Gjakonove, položi svetu Hostiju na korporal ne govoreći ništa. Ako se dotakne Svetotajstva, opere prste u kakav sud. U to Gjakon ulije vino u kalež, a Podgjakon vodu, koju Misnik ne blagoslivlje, niti govori nad njom običnu molitvu; nego primivši od Gjakona kalež, postavi ga na Oltar ne govoreći ništa; a Gjakon ga pokrije palom. Za tim stavi tamjana u kadionik bez blagoslova, i pokadi prinose i Oltar po običaju, pokleknuvši prije i poslije, i svaki put kad progje ispred Svetotajstva.

Dok kadi prinose, govori:

Ovaj tamjan, od tebe blagoslovljen, neka uzagje k tebi, Gospode: i neka sagje na nas milosrgje tvoje.

Dok kadi Oltar, govori: Psalam 140.:

Neka uzagje, Gospode, molitva moja, kao tamjan pred lice tvoje: podizanje rukû mojih kao posvetilište večernje. Postavi, Gospode, stražu ustima mojim, i tvrda vrata na usne moje: da se srce moje ne prikloni zlim riječima, kojima bi htjelo opravdati grijehe.

Kad vraća kadionik Gjakonu, govori:

Užegao u nama Gospod oganj svoje ljubavi, i plamen vječne milosti. Amen.

Misnik se danas ne kadi.

Po tom malo izvan Oltara na strani Epistole umije ruke, ne govoreći ništa; onda prignut po srijedi Oltara, sklopljenih rukû, govori:

U duhu poniznosti i u srcu skrušenu bili primljeni od tebe, Gospode: i tako bilo posvetilište naše pred licem tvojim danas, da ti omili, Gospode Bože.

Za tim okrenuvši se puku sa strane Evangjelja, govori po običaju:

Molite, braćo, da moje i vaše posvetilište bude prijatno od Boga Oca svemogućega.

Povraća se istim putem ne obrnuvši se na okolo (u krugu); i odmah, izostavivši druge molitve, govori:

Pomolimo se. Naredbama spasonosnim opomenuti, i Božjim poučenjem upućeni, usugjujemo se reći:

Oče naš, koji jesi na nebesih: Sveti se Ime tvoje: Prigji kraljevstvo tvoje: Budi volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas: I odpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnikom našim. I ne uvedi nas u napast.

R) **No izbavi nas oda zla.**

Misnik ispod glasa reče Amen, *pa odmah istim glasom, kako je izrekao* Oče naš, *bez* Pomolimo se *govori kako običava govoriti Molitvu na svagdašnjoj Misi:*

Oslobodi nas, molimo Gospode, od svih zala, prošastih, sadašnjih i budućih: i po zagovoru blažene i slavne vazda Djevice Bogorodice Marije, s blaženima Apostolima tvojim Petrom i Pavlom, i Andrijom, i svim Svecima *(ne znamenuje se patenom)*, **daj blagostivo mir u dane naše; da pomoću milosrgja tvoga okrijepljeni, i od grijeha budemo vazda prosti, i od svake smutnje sigurni. Po istome Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvome: Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekâ.**

R) **Amen.**

Tada Misnik, poklonivši se do zemlje, stavi patenu ispod Svetotajstva, koje uzme desnom rukom i podigne, da ga puk može vidjeti: pak ga odmah vrhu kaleža razdijeli u tri dijela, od kojih zadnji dio stavi u kalež po običaju, ne govoreći ništa. Ne govori se Mir Gospodnji, *ni* Jaganjče Božji, *niti se daje cjelov mira. Za tim izostavljajući dvije prve Molitve, reče samo ovu:*

Primanje Tijela tvoga, Gospode Isukrste, što ja nedostojan usugjujem se uzeti, da mi se ne izvrgne na sud i osudu: nego po tvojoj milosti da mi koristi za očuvanje pameti i tijela, i bude lijek, koji imam uzeti: Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekâ. Amen.

Tada klekne, i uzme patenu s Tijelom Krstovim: i dubokom poniznošću i štovanjem govori:

Kruh nebeski primit ću: i Ime Gospodnje prizvat ću.

Udarajuć se u prsa, tri puta govori:

Gospode, nijesam dostojan, da ugješ pod krov moj, nego samo reci riječ, i ozdravit će duša moja.

Za tim se znamenuje Svetotajstvom govoreći:

Tijelo Gospoda našega Isukrsta čuvalo dušu moju na život vječni. Amen.

I primi Tijelo sa poštovanjem.

Poslije, izostavljajući sve, što se obično govori pred uzimanjem Krvi, neposredno uzme s velikim poštovanjem iz kaleža česticu Hostije s vinom. I po običaju opravši prste, i uzevši očišćenje, naklonjen po srijedi Oltara, sklopljenih rukû, govori:

Što ustima uzesmo, Gospode, primili čistom pameću: i od dara vremenitoga, da nam bude lijek vjekoviti.

Ne govori se Tijelo tvoje, Gospode, *ni molitva poslije Pričešćenja, niti se daje blagoslov; nego naklonivši se Oltaru, Misnik s podvorbom odlazi.*

U Koru se odmah govori Večernja bez pjevanja, a s oltara se digne napica (tobalea).

Na Večernji.

Antifone i Psalmi, kako jučer, str. 94—97.

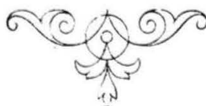
Za Veliča *govori se Antifona:*

Kad primi ocat, reče: Svršeno je; i prignuvši glavu, ispusti duh.

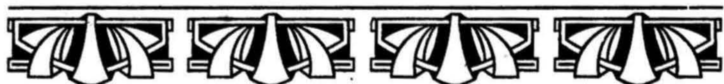
Poslije Veliča *ponavlja se Ant.* Kad primi. *Za tim V)* Isukrst posta *i ostalo, kao na Pohvalama ovoga dana str. 134—136.*

Na Povečerju.

Sve kako na Veliki Četvrtak, str. 101—103; ali V) Isukrst posta *i ostalo kao na Pohvalama ovoga dana str. 134—136.*

Jutrenja Velike Subote.

Pjeva se na Veliki Petak u večer.

Na I. Noćnici.

1. Antifona. Sad ću u miru spavati i počivati.

Psalam 4.

Kad zavapih, usliši me Bog pravde moje: * u tjeskobi oblakšao si mi.

Smiluj se meni: * i usliši molitvu moju.

Sinovi ljudski, dokle ćete biti tvrda srca? * zašto ljubite ispraznost i tražite laž?

Znajte, da je Gospod divno uzveličao svetoga svojega: * Gospod će me uslišati, kad ga zazovem.

Rasrdite se i nemojte griješiti: * za ono, što govorite u srcima svojim, u ložnicama svojim skrušite se.

Žrtvujte žrtvu pravde, i ufajte se u Gospoda: * Mnogi govore: ko će nam pokazati dobro?

Obasjalo nas je svijetlo lica tvoga, Gospode: * Ti si dao radost u srce moje.

Veću nego drugi imaju: * kad im rodi žito, vino i ulje u obilju.

Sad ću u miru: * spavati i počivati.

Jer si me ti, Gospode, osobitim načinom: * u pouzdanju utvrdio.

1. Ant. Sad ću u miru spavati i počivati.

2. Ant. Prebivat će u šatoru tvojem, počivat će na svetoj gori tvojoj.

Psalam 14.

Gospode, ko će prebivati u šatoru tvojem? * ili ko će počivati na gori svetoj tvojoj?

Ko živi bez mane, * i djeluje pravedno.

Ko govori istinu u srcu svojem, * i jezikom svojim ne radi himbeno.

Ko ne čini zla iskrnjemu svojemu: * i ne odobrava poruge na bližnje svoje.

Na ništa je sveden u očima njegovim zlobnik:* a one, koji se boje Gospoda, poštuje.

Ko se zakune iskrnjemu svojemu, i ne prevari, * ko ne daje novca svojega na kamatu, i ne prima mita protiv pravoga.

Ko radi ovo, * ne će posrnuti do vijeka.

2. Ant. Prebivat će u šatoru tvojem, počivat će na svetoj gori tvojoj.

3. Ant. Tijelo moje počivat će u nadi.

Psalam 15.

Sačuvaj me, Gospode, jer se u tebe uzdam. * Rekoh Gospodu: Ti si Bog moj, jer dobara mojih nepotrebuješ.

K svetima, koji su u zemlji njegovoj, * upravljene su sve želje moje.

A ovdje je puno kumirâ: * kojima se mnogi klanjaju.

Ali ja ne prisustvujem njihovim krvavim žrtvama: * niti spominjem imena njihova ustima svojim.

Gospod je dio našljedstva mojega i čaše moje: * ti si, koji mi daješ našljedstvo moje.

Uže mi je zahvatilo prekrasna mjesta: * dosta je našljedstvo moje veoma dobro.

Blagosivljat ću Gospoda, koji mi daje razum: * te me i noću uči srce moje.

Svagda vidim pred sobom Gospoda: * jer mi je s desne strane, da ne posrnem.

Za to se raduje srce moje i uzigrava jezik moj: * pa će i tijelo moje počivati u nadi.

Jer ne ćeš ostaviti duše moje u grobu: * niti ćeš dati da Sveti tvoj vidi truhlost.

Pokazat ćeš mi put života, napunit ćeš me radošću lica svojega: * i nasladama desnice tvoje do vijeka.

3. Ant. Tijelo moje počivat će u nadi.

V) Sad ću u miru.

R) Spavati i počivati.

Oče naš, *tiho.*

Iz Plača Jeremije proroka.

Gl. 3.

Štenje I.

Het. Milosrgje Gospodnje, što ne izgibosmo sasvim: jer smilovanja njegova nije nestalo.

Het. Ono se ponavlja svako jutro, velika je istinitost tvoja.

Het. Dio je moj Gospod, reče duša moja; za to ću se u njega uzdati.

Tet. Dobar je Gospod onima, koji se ufaju u njega, duši, koja ga traži.

Tet. Dobro je u mûku čekati spasenje Božje.

Tet. Dobro je čovjeku, ako nosi jaram od mladosti svoje.

Jod. Sjegjet će samotan i mučat će: jer ga sam sebi postavi.

Jod. Stavit će usta svoja u prah, e da bi bilo nadanja.

Jod. Podmetnut će obraz svoj onome, koji ga bije, nasitit će se ruženja.

Jeruzolime, Jeruzolime, obrati se Gospodu Bogu svojemu.

R) Kao ovca na zaklanje vogjen bi i dok ga zlostavljahu, ne otvori usta svoja: bi predan na smrt, * da oživi puk svoj.

V) Predade na smrt život svoj, i megju zlikovce je ubrojen.

Da oživi puk svoj.

Štenje II.

Alef. Kako je potamnjelo zlato, isplavila je boja najljepša, kamenje je od svetinje razmetnuto po uglovima sviju ulica.

Bet. Sinovi Sionski ugledni, zaodjeveni suhim zlatom: kako se cijene kao zemljani sudovi, djelo rukû lončarevih.

Gimel. I morske nemani otkrivaju sise svoje i doje mlade svoje, a kći naroda mojega okrutna je kao noj u pustinji.

Dalet. Jezik dojenca prionu od žegje za nepce: djeca ištu kruha, a nema nikoga, da im ga lomi.

He. Koji se gostijahu raskošno, ginu po ulicama; koji su se odgojili u sjaju, vuku se po blatu.

Van. Zloća puka mojega postade veća od grijeha Sodome, koja se prosjede u čas, a da nitko ne postavi ruke na nju.

Jeruzolime, Jeruzolime, obrati se Gospodu Bogu svojemu.

R) Jeruzolime, ustani, i svuci vesele haljine; odjeni se pepelom i kostrijeti, * Jer je u tebi ubijen Spasitelj Izraelov.

V) Roni kao potok suze dan i noć, i neka se ne osuši zjenica oka tvoga.

Jer je u tebi ubijen Spasitelj Izraelov.

Počinje Molitva Jeremije Proroka.

Gl. 5.

Štenje III.

Spomeni se, Gospode, što nas zadesi; pogledaj i vidi sramotu našu. Našljedstvo naše prešlo je tugjincima; kuće naše inostrancima. Postasmo sirote bez oca, matere naše kao udovice. Vodu svoju za novac pijemo; drva svoja skupo kupujemo. Za vrat nas vuku, umorenim ne daje se počinka. Pružamo ruku Egipćanima i Asircima, da se nasitimo hljeba. Oci naši sagriješiše i nije ih više, a mi njihova bezakonja nosimo. Sluge nam gospodare: i nije ga, ko bi nas iz njihovih ruku izbavio. S pogibli života našega pribavljamo sebi kruh, ispred mača u pustinji. Koža naša spržena je kao peć od ljute gladi. Žene u Sionu oskvrnuše, i djevice po gradovima Judinim.

Jeruzolime, Jeruzolime, obrati se Gospodu Bogu svojemu.

R) Plači kakono djevica, narode moj, kukajte pastiri u prahu i kostrijeti, * jer dogje dan Gospodnji veliki i vrlo gorak.

V) Pripašite se, svećenici, i plačite službenici Oltara, pospite se pepelom.

Jer dogje dan Gospodnji veliki i vrlo gorak.

Plači kakono djevica, narode moj, kukajte pastiri u prahu i kostrijeti, * jer dogje dan Gospodnji veliki i vrlo gorak.

Ista. Molitva Jeremije proroka, pretočena u stihove od slavnog dubrovačkog pjesnika Ignacija Gjorgjića († 1737.), pjeva se po mnogim crkvama dubrovačke biskupije, za to ju ovdje donosimo:

Spomeni se, Gospodine,
Što se nami vaj dogodi!
Ah! razgledaj iz visine
Naš priteški pr'jekor ovdi.

Siln'jeh tugjin' vlast moguća
Naše pl'jenit biće ustaje,
Naše očinstvo, naša kuća
Inostrancim podana je.

Sirote smo, jer nemilo
Oci naši mrtvi ostaše:
Udovičko u crnilo
Upale su majke naše.

Izmjerenu suh'jem zlatom
Vodu vajmeh mi pijemo,
I pod silu jakom platom
Pusta drva kupujemo.

Za grlo nas silnik hudi
Potezaše kô zv'jer plahu,
Ni svagdanji naši trudi
Željni pokoj nahogjahu.

S Egjiptom smo jur prid grobu
I s Asirim mir sklopili,
Da bi našu praznu utrobu
Mal'jem kruhom nasitili.

Bože, ne mi sagr'ješismo,
Neg naši oci, kih ni'e veće,
Sasvim tijem podn'jeli smo
Sve pedepse njih najveće.

Na našom se vidi glavi
Službenoga oblast puka,
I niko nas ne izbavi
Iz njihov'jeh tamn'jeh ruka,

Er zlotvorska sablja tamna
I pustinje zas'jedaše;
Kruh nemasmo, neg li samo
U požudam duše naše.

Koža naša suha 'e sada
I žestokoj slična peći,
Cjeć navale silna glada,
Kî nas hara gospodeći.

U Sionu bludnoj sili
Pridali su sve mladice,
A Židovsk'jem oskvrnuli
Po gradovim djevojčice.

Pr'jekom rukom osječeni
Poglavice ružno bješe,
Ni krivnici nesmiljeni
Prid star'jem se zasramiše.

Na sramotno mlace djelo
Gnjev pakljeni b'jes usili,
Dječicu su prem nemilo
U kol'jevkam pogubili,

Ni'e na vratim starca znana,
Ni'e ko pravdu činit haje,
Mlad'jeh pjesnik' družba izbrana
Prid nevolji zamukla je.

Svaka nam se rados skrati,
Naša srca nemir uze,
I pjesna se naša obrati
U žalosti, tuge i suze.

Izgubiše naši prami
Krunu, s koje sv'jetli bismo,
Vaj! i lele! tužn'jem nami,
Pokli teško sagr'ješismo.

Eto naše srce plačno
Pečali se boli i gine,
Eto uživat sunce zdračno
Ne dadu nam mrkle tmine,

Er Sionski vrh prisveti
Poraziše smione guse;
Pod njim puste sređ goleti
Gladne kune šetaju se.

A ti, o Bože, i tvoja dika
Nepristavna minut neće,
I živjeti do v'jek v'jeka
Tvoje slavno pristolje će.

Nu, čemu ćeš pukom tvojem
Zaboravljen uv'jek biti?
Da li ćeš nas po sve vr'jeme
U nezgodah zapuštiti?

Obrati nas i obraćene
Naćeš pomnje tvoje u hvali;
Povrati nam dni žugjene
Od početka kê smo imali.

Nu ti gnjeva pun gorkoga
Prostr'je na nas ruku osvetnu.
Ter nas isprid lica tvoga
Jak mnim za svegj Bože odmetnu.

Jeruzolime, Jeruzolime,

Obrati se Gospodu Bogu svojemu.

Na II. Noćnici.

1. Ant. Uzdignite se vrata vječna, i ući će Kralj slave.

Psalam 23.

Gospodnja je zemlja, i što god je u njoj: * krug zemaljski, i svi, koji prebivaju u njem.

Jer ga je on na morima osnovao: * i povrh rijeka utvrdio ga.

Ko će uzaći na goru Gospodnju? * ili ko će stati na mjestu svetom njegovu.

U koga su nevine ruke i srce čisto, * koji ne navodi na grijeh dušu svoju, i ne kune se krivo iskrnjemu svojemu.

On će primiti blagoslov od Gospoda, * i milosrgje od Boga spasitelja svoga.

Taki je rod onih, koji traže njega: * koji traže lice Boga Jakovljeva.

Uzdignite, knezovi, vrata vaša, uzdignite se vrata vječna: * i ući će Kralj slave.

Ko je taj Kralj slave? * Gospod vojskâ on je Kralj slave.

1. Ant. Uzdignite se vrata vječna, i ući će Kralj slave.

2. Ant. Vjerujem, da ću vidjeti dobra Gospodnja u zemlji živih.

Psalam 26.

Gospod je prosvijetljenje moje, i spasenje moje: * koga da se bojim?

Gospod je branitelj života moga: * pred kim, da strepim?

Ako navale na me zločinci, * da jedu meso moje.

Neprijatelji moji, koji me muče: * oni će obnemoći i pasti.

Ako se protiv mene vojska utabori: * ne će se bojati srce moje.

Ako se na me i rat digne: * ja ću se svejedno uzdati.

Za jedno samo molim Gospoda, samo to želim, * da prebivam u domu Gospodnjemu sve dane života svoga.

Da gledam slavu Gospodnju, * i pohagjam hram njegov.

Jer bi me sakrio u stanu svojemu; * u zlo doba sklonio bi me pod sjenu šatora svojega.

Podigao bi me na visoku stijenu: * i uzvisio bi glavu moju nad neprijateljima mojim.

A ja bih obilazio šator njegov, i prinosio bih svečane žrtve: * pjevao bih i slavio bih Gospoda uz gusle.

Čuj, Gospode, glas moj, kojim vapim k tebi: * smiluj mi se, i usliši me.

Tebi govori srce moje, tebe traži lice moje: * lice tvoje, Gospode, tražim.

Ne odvrati od mene lica svojega: * ne udalji se u gnjevu od sluge svojega.

Budi pomoćnik moj: * ne zapusti me i ne prezri me, Bože spasenja moga.

Jer me otac moj i mati moja ostaviše: * ali će me Gospod primiti.

Zakon puta svojega stavi, Gospode, preda me, * i vodi me pravom stazom zbog neprijatelja mojih.

Nemoj me dati na volju onih, koji me mŭče; * jer ustaše na me lažni svjedoci i zloba slăga proti sebi.

Vjerujem, da ću vidjeti dobra Gospodnja: * u zemlji živih.

Očekuj Gospoda, hrabro se drži: * neka se ukrijepi srce tvoje i čekaj Gospoda.

2. Ant. Vjerujem, da ću vidjeti dobra Gospodnja u zemlji živih.

3. Ant. Gospode, izveo si iz groba dušu moju.

Psalam 29.

Uzvišivat ću te, Gospode, jer si me uzeo pod okrilje: * i nijesi dao neprijateljima mojim, da se naslade na meni.

Gospode, Bože moj, k tebi zavapih: * i ozdravio si me.

Gospode, izveo si iz groba dušu moju: * sačuvao si me od onih, koji silaze u jamu.

Pjevajte uz gusle Gospodu sveti njegovi: * slavite uspomenu svetosti njegove.

Jer je srdžba u ljutini njegovoj: * i život u milosti njegovoj.

U večer čuje se plakanje: * a u jutro radovanje.

Ja rekoh u obilju svome: * ne ću posrnuti do vijeka.

Gospode, u dobroti svojoj, * utvrdio si blagostanje moje.

A kad si odvratio od mene lice svoje: * sav sam se smeo.

K tebi, Gospode, zavapih: * i Bogu se svojemu pomolih.

Kakva je korist od krvi moje: * kad sagjem u trulost?

Zar će te prah slaviti? * ili navieštati istinu tvoju?

Ču Gospod, i smilova se meni: * Gospod mi posta pomoćnik.

Obratio si plač moj u radost meni: * raskinuo si kostrijet moju, i opasao me veseljem.

Da ti pjeva slava moja, i ne umuknem: *

Gospode, Bože moj, do vijeka ću te hvaliti.

3. Ant. Gospode, izveo si iz groba dušu moju.

V) A ti, Gospode, smiluj se meni.

R) I uskrisi me, i ja ću platiti njima.

Oče naš, *tiho.*

Iz Razlaganja svetoga Augustina Biskupa o Psalmima.

Ps. 63. r. 7.

Štenje IV.

Uzdignut će se čovjek do visokih misli, i Bog će se uzvisiti. Oni rekoše: ko će nas vidjeti? Izgubiše se istraživaoci u istraživanju zlih namjerâ svojih. Dogje ususret čovjek istim namjerama, dopusti, da ga uhvate kao čovjeka. Jer ne bi bio uhvaćen, da ne bijaše čovjek, ni vidjen, da ne bijaše čovjek, ni bijen, da ne bijaše čovjek, ni propet, niti bi bio umro, da ne bijaše čovjek. Dogje dakle čovjek ususret svim onim mukama, koje protiv njega ne bi bile ništa mogle, da ne bijaše čovjek. Ali da On ne bijaše čovjek, ne bi bio oslobogjen čovjek. Uzdignu se čovjek do visokih misli, to jest, do dubokih, prikazujući se na pogled ljudski čovjekom, skrivajući u sebi Boga: krijući obličje Božje, u kome je jednak Ocu, a prikazujući obličje sluge, kojim je manji od Oca.

R) Otigje pastir naš, vrelo vode žive, pri čijem odlasku sunce pomrča: * Jer je i onaj uhvaćen, koji držaše u sužanjstvu prvoga čovjeka:

danas Spasitelj naš vrata smrti zajedno sa zatvorima razlomi.

V) Uništi doista tamnice pakla, i slomi moć gjavla.

Jer je i onaj uhvaćen, koji držaše u sužanjstvu prvoga čovjeka: danas Spasitelj naš vrata smrti zajedno sa zatvorima razlomi.

Štenje V.

Dokle dopriješe sa onim istraživanjima svojim, u kojima se izgubiše istražujući, da već i kad Gospod bje mrtav i pokopan, postave stražu kod groba? Jer rekoše Pilatu: Varalica onaj — tim imenom bješe nazvan Gospod Isukrst na utjehu sluga njegovih, kad ih nazivaju varalicama; — dakle oni Pilatu: Varalica onaj, vele, još za života reče: Poslije tri dana ću uskrsnuti. Naredi dakle, da se grob čuva sve do trećega dana, da ne bi po čemu došli učenici njegovi, i ukrali ga, pak rekli puku: Uskrsnu od mrtvih: i bit će potonja prijevara gora od prve. A njima Pilat: Imate stražu, pogjite, čuvajte kako znate. A oni otišavši, utvrdiše grob sa stražama, i zapečatiše kamen.

R) O vi svi, koji prolazite putem, pazite i vidite, * Ima li boli kao što je bol moja.

V) Pazite svi puci, i vidite bol moju.

Ima li boli kao što je bol moja.

Štenje VI.

Postaviše za stražare vojnike kraj groba. Potrese se zemlja i Gospod uskrsnu: taka su se čudesa zbila oko groba, da isti vojnici, koji bjehu došli da straže, postali bi svjedoci, kad bi htjeli istinu kazati. Ali ona lakomost, koja zahvati učenika pratioca Krstova, zahvati i vojnika stražara groba. Eto vam novaca, vele: pa recite, da dok ste vi spavali, dogjoše učenici njegovi, te ga uzeše. U istinu se istraživaoci izgubiše u istraživanju. Što je to, što si rekla, o nesretna lukavosti? Toliko li zapuštaš svjetlost blagog savjeta, i utapaš se u dubini zlobe, da kažeš ovo: Recite, da dok ste vi spavali, dogjoše učenici njegovi, te ga uzeše? Navodiš svjedoke, koji spavaju: doista ti si isti zaspao, koji si se u istraživanju takih stvari izgubio.

R) Eto kako umire pravednik, a nitko ne osjeća u srcu; i ljudi pravedni dižu se sa svijeta, a nitko ne razmišlja: ispred opačine dignut je pravednik: * i bit će u miru uspomena njegova.

V) Kao jagnje pred onim, koji ga striže, zamuknu, i ne otvori usta svoja: * od nevolje, i od suda dignut je.

I bit će u miru uspomena njegova.

Eto kako umire pravednik, a nitko ne osjeća u srcu; i ljudi pravedni dižu se sa svijeta, a nitko ne razmišlja: ispred opačine dignut je pravednik: * i bit će u miru uspomena njegova.

Na III. Noćnici.

1. Ant. Bog mi pomaže, i Gospod je branič duše moje.

Psalam 53.

Bože, u ime tvoje spasi me: * i krepošću svojom brani me.

Bože, usliši molitvu moju: * prigni uho na riječi usta mojih.

Jer tugjinci ustadoše na me i silnici traže dušu moju: * nemaju Boga pred očima svojim.

Ali evo Bog mi pomaže: * Gospod je branič duše moje.

Obrati zlo na neprijatelje moje: * u istini svojoj razprši ih.

Pa ću ti rado prinijeti žrtvu: * slavit ću Ime tvoje, Gospode: jer je dobro.

Jer si me izbavio od svake nevolje: * te oko moje gleda prezirno na neprijatelje moje.

1. Ant. Bog mi pomaže, i Gospod je branič duše moje.

2. Ant. U miru je mjesto njegovo, i na Sionu prebivalište njegovo.

Psalam 75.

Poznat je Bog u Judeji: * veliko je u Izraelu Ime njegovo.

U miru je stan njegov: * i prebivalište njegovo na Sionu.

Ondje je polomio jake lukove: * štit, mač i rat.

Kad se ti pojavi sa gora vječnih obasjan divnom svjetlosti: * uztreptaše svi, koji su bezumna srca.

Zaspaše snom svojim: * i nijedan bogataš ne nagje ništa u rukama svojim.

Od prijetnje tvoje, Bože Jakovljev, * pomriješe, koji jahahu konje.

Ti si strašan, tko ti može odoljeti? * kad se raspali srdžba tvoja.

S neba si oglasio sud svoj: * zemlja se zatrese i slegne,

Kad Bog ustade, da sudi, * da spasi sve krotke na zemlji.

Zato neka te svim srcem hvali čovjek: * i svim mislima svojim neka svetkuje blagdane tvoje.

Zavjetujte se i izvršite zavjete Gopodu Bogu svojemu: * svi vi, koji unaokolo prinosite darove.

Strašnomu i onomu, koji oduzimlje duh knezovima, * koji je strašan kraljevima zemaljskim.

2. Ant. U miru je mjesto njegovo, i na Sionu prebivalište njegovo.

3. Ant. Postadoh kao čovjek, kome nema spasa, bačen megju mrtve.

Psalam 87.

Gospode Bože spasenja moga: * danju vapim i noću pred tobom.

Neka dogje pred lice tvoje molitva moja: * prigni uho svoje k molbi mojoj.

Jer je duša moja puna jada: * i život se moj primiče grobu.

Izjednačen sam onima, koji silaze u grobnu jamu: * postadoh kao čovjek, kome nema spasa, bačen megju mrtve.

Kao poginuli, koji spavaju u grobovima, kojih se više ne sjećaš: * koji su od ruke tvoje odbačeni.

Postaviše me u jamu duboku: * u tamu i u sjenu smrti.

Pritisnuo me gnjev tvoj: * sve valove svoje na me si naveo.

Udaljio si od mene znance moje: * postaviše me za odmet sebi.

Predan sam i ne mogu izbjeći: * oči moje potamnješe od bijede.

K tebi vapim, Gospode, po vas dan: * k tebi pružam ruke svoje.

Eda li ćeš na mrtvima činiti čudesa: * ili će ih liječnici uskrsnuti, pa će te slaviti?

Eda li će ko u grobu pripovijedati milosrgje tvoje, * i istinu tvoju iza smrti?

Eda li će se u tami spoznati čudesa tvoja: * i pravda tvoja u zemlji zaboravi.

A ja k tebi, Gospode, vapim: * ranim te jutrom sreta molitva moja.

Zašto, Gospode, odbacuješ molitvu moju: * odvraćaš lice svoje od mene.

Siromah sam ja, i pun jada od mladosti svoje: * pa i uzvišen, ponižen sam i smućen.

Na me pade srdžba tvoja: * strahote tvoje zbuniše me.

Optječu me kao voda svaki dan: * okružuju me oda svud.

Udaljio si od mene prijatelja i bližnjega: * i znance moje od nevolje.

3. Ant. Postadoh kao čovjek, kome nema spasa, bačen megju mrtve.

V) U miru je mjesto njegovo.

R) I na Sionu prebivalište njegovo.

Oče naš, *tiho.*

Iz Poslanice blaženoga Pavla Apostola Židovima.

Gl. 9.

Štenje VII.

Isukrst došavši kao veliki Svećenik došastih dobara, kroz bolji i savršeniji šator ne rukom tvoreni, to jest, ne ovoga stvorenja: niti s krvlju kozlića ili junčića, nego vlastitom krvlju ugje jednom u svetinju, našavši vječno otkupljenje. Jer ako krv kozlićâ i volovâ, i pepeo juničin, oškropivši opoganjene, posvećuje na očišćenje tijela: koliko će većma Krv Krstova, koji po Duhu svetome sebe prinese bez ljage Bogu, očistiti dušu našu od djela smrti, da služimo Bogu živomu?

Ṙ) Podigoše se kraljevi zemaljski, i knezovi se skupiše ujedno, * Protiv Gospoda i protiv Krsta njegova.

V) Zašto se bune narodi, i puci pomišljaju isprazne stvari.

Protiv Gospoda i protiv Krsta njegova.

Štenje VIII.

I zato je posrednik novoga zavjeta: da kroz smrt, koju podnese za otkupljenje onih prestupaka, koji bijahu u prvome zavjetu, prime, koji su pozvani, obećanje vječnoga našljedstva. Jer gdje je zavjet: valja da bude i smrt onoga, koji čini za-

vjet. Jer je zavjet po smrti potvrgjen: inače još nema snage, dok je živ onaj, koji ga je učinio. Zato baš ni prvi nije bio bez krvi posvećen.

R) Izjednačen sam onima, koji silaze u grobnu jamu: * Postadoh kao čovjek, kome nema spasa, bačen megju mrtve.

V) Postaviše me u jamu duboku, u tamu i u sjenu smrti.

Postadoh kao čovjek, kome nema spasa, bačen megju mrtve.

Štenje IX.

Jer pošto Mojsije pročita svemu puku svaku zapovijed zakona: uzevši krvi junčićâ, i kozlićâ s vodom i vunom crvenom, i isopom: oškropi knjigu, i sav puk, govoreći: Ovo je krv zavjeta, koji je Bog učinio s vama. I šator takogjer, i sve sudove za službu oškropi na isti način krvlju. I gotovo sve se krvlju čisti po zakonu: i bez prolića krvi nema otpuštenja.

V) Kad bi pokopan Gospod, grob se zapečati, navalivši kamen na vrata od groba: * postavivši vojnike, da ga čuvaju.

R) Pristupivši poglavice svećeničke k Pilatu, zapitaše ga.

Postavivši vojnike, da ga čuvaju.

Kad bi pokopan Gospod, grob se zapečati, navalivši kamen na vrata od groba; * postavivši vojnike, da ga čuvaju.

Na Pohvalama.

1. Ant. O smrti, bit ću smrt tvoja, ujed tvoj bit ću, o pakle.

Psalam 50.

Smiluj se meni, Bože, * po velikomu milosrgju svome.

I po mnoštvu smilovanja svoga, * zbriši zloću moju.

Još više operi me od zločina mojega: * i od grijeha moga očisti me.

Jer zločin svoj ja poznajem: * i grijeh moj proti meni je vazda.

Tebi samome zgriješih i zlo pred tobom učinih: * da se nagješ pravedan u riječima svojim, i dobiješ, kad te sude.

Evo bo u zloći začet jesam: * i u grijesima zače me mati moja.

Jer eto si istinu obljubio: * skrovitu i otajnu mudrost svoju očitovao si meni.

Oškropi me isopom i očistit ću se: * operi me i postat ću bjelji od snijega.

Daj mi, da slušam radost i veselje: * i uzigrat će kosti ponižene.

Odvrati lice svoje od grijeha mojih: * i sve opačine moje zbriši.

Srce čisto stvori u meni, Bože: * i duh prav obnovi u grudima mojim.

Ne odbaci me od lica svoga: * i duh svoj sveti ne uzmi od mene.

Vrati mi radost spasenja svoga: * i duhom jakim ukrijepi me.

Učit ću grješnike pute tvoje: * i bezbožnici k tebi će se obratiti.

Oslobodi me od krvi, Bože, Bože spasenja mo-

jega: * i jezik će moj slaviti pravdu tvoju.

Gospode, otvori usne moje: * i usta će moja naviještati hvalu tvoju.

Jer da si hotio posvetilište, bio bih ga doista prikazao: * ali žrtvama ti se ne naslagjuješ.

Posvetilište je Bogu duh skrušen: * srce skrušeno i poniženo, Bože, nećeš odbaciti.

Dobrostiv budi, Gospode, po blagoj volji svojoj, Sionu: * da se sagrade zidovi Jeruzolimski.

Tada ćeš primati posvetilište pravde, prinose i žrtve: * tada će na žrtvenik tvoj stavljati junčiće.

1. Ant. O smrti, bit ću smrt tvoja, ujed tvoj bit ću, o pakle.

2. Ant. Oplakivat će ga kakono jedinorogjenoga, jer je nevin Gospod ubijen.

Psalam 91.

Dobro je hvaliti Gospoda: * i pjevati imenu tvome, Višnji.

Naviještati jutrom milosrgje tvoje: * i istinu tvoju noću.

Uz psaltir od deset žica: * s pjesmom uz kitaru.

Jer me veseliš, Gospode, djelima svojim: * s djelâ rukû tvojih radujem se.

Kako su uzvišena djela tvoja, Gospode! * veoma su duboke pomisli tvoje.

Bezumnik ne zna: * i lugjak ne razumije toga.

Grješnici niču kao trava: * i pojavljuju se, koji djeluju opako:

Ali će izginuti za uvijek vijekâ: * a ti si u vijeke Višnji, o Gospode.

Jer eto neprijatelji tvoji, Gospode, jer eto neprijatelji tvoji izginut

će: * bit će razpršani svi, koji čine bezakonje.

A jakost će moja biti velika kao u bivola: * sve do starosti uživat ću obilje milosrgja.

Gleda oko moje neprijatelje moje: * i uho moje sluša opake, koji ustaju na mene.

Pravednik će cvjetati kao palma: * kao cedar libanski rasti će.

Zasagjeni u domu Gospodnjemu: * cvjetat će u dvorima doma Boga našega.

Ragjat će i u dubokoj starosti: * i dobro će im biti.

To će naviještati, da je pravedan Gospod, Bog naš: * i nema u njemu nepravde.

2. *Ant.* Oplakivat će ga kakono jedinorogjenoga, jer je nevin Gospod ubijen.

3. *Ant.* Pazite svi puci, i vidite bol moju.

Psalam 63.

Usliši, Gospode, molitvu moju, kad molim: * od straha neprijateljskog izbavi dušu moju.

Zaklonio si me od zbora zlobnikâ: * od mnoštva onih, koji čine bezakonje.

Koji naoštriše kako mač jezike svoje: * napeše luk stvar gorku, da ustrijele u potaji pravednika.

Iznenada strijeljaju na nj, i ne boje se: * otvrdnuše u namjeri opakoj.

Dogovaraju se, kako će zamke sakriti: * vele: ko će ih vidjeti?

Izmišljaju zločinstva: * obnemogoše od dugog izmišljanja.

Uzdignut će se čovjek do visokih misli: * i Bog će se uzvisiti.

Od djetinjih strijelica dobivaju rane: * jezikom svojim škode sami sebi.

Čude se svi, koji ih vide: * i plaši se svaki čovjek.

I razglašuju djela Božja: * i shvaćaju djela njegova.

Radovat će se pravednik u Gospodu, i ufat će se u njega: * i hvalit će se svi, koji su prava srca.

3. Ant. Pazite svi puci, i vidite bol moju.

4. Ant. Od vrata paklenih izbavi, Gospode, dušu moju.

Pjesan Ezekije.

Iz. gl. 38.

Ja rekoh: O polovici danâ svojih: * idem k vratima paklenim.

Tražih ostatak godina svojih: * Rekoh: Ne ću vidjeti Gospoda Boga u zemlji živih.

Ne ću više gledati čovjeka, * i stanovnika mira.

Vijek moj uzet je i odnesen je od mene: * kakono šator pastirski.

Prekinut je, kao od tkalca, život moj: dok sam još snovao, prereže me: * od jutra do večera umorit ćeš me.

Uzdao sam se od jutra, * kao lav tako si potro sve kosti moje.

Od jutra do večera umorit ćeš me: * kao ptić lastavičin tako pijučem, gučem kao golubica.

Oslabiše oči moje: * gledajući u visinu.

Gospode, pritisnut sam, zauzmi se za me: * Što da rečem ili što da mi odgovori, kad je on učinio?

Prebrajat ću pred tobom sve godine svoje: * u gorkosti duše svoje.

Gospode, ako se tako žive i takav je život duha mojega, pokaraj me i oživi me: * pa će se u pokoj okrenuti gorkost moja pregorka.

Izbavio si dušu moju, da ne izgine: * bacio si za legja svoja sve grijehe moje.

Jer te ne će pakao slaviti, ni smrt te hvaliti: * niti će koji slaze u grob, očekivati obećanje tvoje.

Živ, samo živ, slavit će te, kao i ja danas: * otac će sinovima javljati istinu tvoju.

Gospode, spasi me: * i pjesme naše pjevat ćemo sve dane života našega u domu Gospodnjem.

4. Ant. Od vrata paklenih izbavi, Gospode, dušu moju.

5. O vi svi, koji prolazite putem, pazite i vidite, ima li boli do boli moje.

Psalam 150.

Hvalite Gospoda u svetinji njegovoj: * hvalite ga u tvrgji slave njegove.

Hvalite ga prema kreposti njegovoj: * hvalite ga prema mnoštvu veličine njegove.

Hvalite ga uz glas trublje: * hvalite ga uz psaltir i kitaru.

Hvalite ga s bubnjem i u zboru: * hvalite ga uz žice i svirale.

Hvalite ga uz blagoglasne cimbale: hvalite ga uz cimbale zvučne: * svaki duh neka hvali Gospoda!

5. Ant. O vi svi, koji prolazite putem, pazite i vidite, ima li boli do boli moje.

V) Tijelo moje počivat će u nadi.

R) I ne ćeš dati, da Sveti tvoj vidi trulost.

Ant. za Blagoslovljen:

Žene sjedeći kod groba naricahu, oplakivajući Gospoda.

Pjesan Zaharijina.

L. Gl. 1.

Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov, * jer pohodi, i otkupi puk svoj.

I podiže nam jakost spasenja * u domu Davida sluge svojega.

Kako je govorio kroz usta svetih proroka svojih, * koji su od vijeka.

Spasenje od neprijatelja naših, * i iz ruku sviju, koji mrze na nas.

Da učini milosrgje ocima našim; * i spomene se zavjeta svoga svetoga;

Zakletve, kojom se zakle Abrahamu ocu našemu, * da će nam dati.

Da bez straha, od ruke neprijatelja naših oslobogjeni, * služimo Njemu.

U svetosti i pravdi pred njim, * po sve dneve naše.

A ti, dijete, zvat ćeš se Prorok Previšnjega: * jer ćeš ići naprijed pred licem Gospodnjim, da pripraviš pute njegove:

Da daš znanje spasenja puku njegovu: * na otpuštenje grijeha njihovih.

Po dubokom milosrgju Boga našega: * po kojem nas je pohodio istok s visine.

Da prosvijetli one, koji sjede u tminama, i u sjeni smrtnoj: * da upravi noge naše na put mira.

Ant. Žene sjedeći kod groba naricahu, oplakivajući Gospoda.

Megjutim, dok se pjeva Blagoslovljen, *pošto su već prije ugašene svijeće na trokutnom svijetnjaku, osim jedne, koja je stavljena na vrh svijetnjaka, gase se jedna za*

drugom šest svijeća, koje su već od početka na oltaru, tako da na zadnjem retku bude ugašena zadnja svijeća. Ugase se takogjer sva kandila i svijeće po crkvi.

Kad se ponavlja Ant. Žene sjedeći, *digne se ona najgornja svijeća sa svijetnjaka i sakrije se pod oltar na strani Epistole. Kad se ponovila Ant. poslije* Blagoslovljen, *govori se klečeći:*

V) Isukrst posta za nas poslušan sve do smrti, i to smrti na križu; radi čega i Bog njega uzvisi i dade mu Ime, koje je nad svakim imenom.

Kad počne V) Isukrst posta, *svi kleknu; a kad dospije, govori se* Oče naš, *tiho.*

Zatim nešto višim glasom:

Psalam 50.

Smiluj se meni, Bože, * po velikomu milosrgju svome.

I po mnoštvu smilovanja svoga, * zbriši zloću moju.

Još više operi me od zločina mojega: * i od grijeha moga očisti me.

Jer zločin svoj ja poznajem: * i grijeh moj proti meni je vazda.

Tebi samome zgriješih i zlo pred tobom učinih: * da se nagješ pravedan u riječima svojim, i dobiješ, kad te sude.

Evo bo u zloći začet jesam: * i u grijesima zače me mati moja.

Jer eto si istinu obljubio: * skrovitu i otajnu mudrost svoju očitovao si meni.

Oškropi me isopom i očistit ću se: * operi me, i postat ću bjelji od snijega.

Daj mi, da slušam radost i veselje: * i uzigrat će kosti ponižene.

Odvrati lice svoje od grijeha mojih: * i sve opačine moje zbriši.

Srce čisto stvori u meni, Bože: * i duh prav obnovi u grudima mojim.

Ne odbaci me od lica svoga: * i duh svoj sveti ne uzmi od mene.

Vrati mi radost spasenja svoga: * i duhom jakim ukrijepi me.

Učit ću grješnike pute tvoje: * i bezbožnici k tebi će se obratiti.

Oslobodi me od krvi, Bože, Bože spasenja mojega, * i jezik će moj slaviti pravdu tvoju.

Gospode, otvori usne moje: * i usta će moja navieštati hvalu tvoju.

Jer da si hotio posvetilište, bio bih ga doista prikazao: * ali žrtvama ti se ne naslagjuješ.

Posvetilište je Bogu duh skrušen: * srce skrušeno i poniženo, Bože, nećeš odbaciti.

Dobrostiv budi, Gospode, po blagoj volji svojoj, Sionu: * da se sagrade zidovi Jeruzolimski.

Tada ćeš primati posvetilište pravde, prinose i žrtve: * tada će na žrtvenik tvoj stavljati jundčiće.

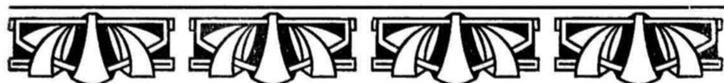
Kad svrši psalam, govori se bez Pomolimo se *istim glasom :*

Pogledaj, molimo Gospode, na ovu obitelj tvoju, za koju Gospod naš Isukrst nije se ustezao predati se u ruke zlotvorâ i podnijeti muku križa.

Pridodaje se tiho: Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vijeke vijeka. Amen.

Kad se dovrši molitva, nastaje za malo lupanje i štropot po crkvi: a tad se odmah iznese goruća svijeća ispod oltara, i svi ustanu, te u muku izagju iz crkve.

NA VELIKU SUBOTU

Danas u zgodno doba naprave se Oltari, i reku se Časovi, koji su isti kao na Veliki Četvrtak, str. 81 i dalje, samo što se pri svrsi svakog Časa V) Isukrst posta *i ostalo govori, kako na Jutrenji ovog dana str. 194-196. Svijeće se ne užižu prije Mise. Megjutim se izvan Crkve iskreše oganj iz kremena, i njim se užeže ugljevlje.*

Kad svrši Deveti Čas, Misnik odjeven povrh naglavnika i misne košulje sa stolom i plaštem ljubičaste boje, ili bez planite, uz podvornike s Križem, s vodom blagoslovljenom, i s tamjanom, pred vratima od Crkve, ako se može, ili na ulazu Crkve blagosivlja novi oganj, govoreći:

V) Gospod s vama. *R)* I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Bože, koji si po Sinu svojemu, to jest po ugaonom kamenu, donio vjernicima oganj svoje svjetlosti: posve†ti ovaj novi oganj, iskresan iz kremena, da bude koristan našim potrebama: i

podaj nam, da se po ovim vazmenim blagdanima tako rasplamtimo nebeskim željama, da čistom pameću uzmognemo prispjeti na blagdane vječne svjetlosti. Po istom Krstu Gospodu našemu.
R) Amen.

Pomolimo se.

Gospode Bože, Oče svemogući, svijetlo neutrnjivo, koji si stvoritelj svakog svijetla: blago†slovi ovo svijetlo, što je posvećeno i blagoslovljeno od tebe, koji si sav svijet rasvijetlio: e da se tim svijetlom ražežemo, i prosvijetlimo se ognjem tvoje svjetlosti: i kao što si prosvijetlio Mojsija pri izlasku iz Egipta, tako da prosvijetliš srca i ćutila naša, da zaslužimo prispjeti u život i svjetlost vječnu. Po Krstu Gospodu našemu.
R) Amen.

Pomolimo se.

Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože, udostoj se sudjelovati s nama, koji blagosivljamo ovaj oganj u ime tvoje, i Jedinorogjenoga Sina tvoga i Gospoda našega Isukrsta, i Duha Svetoga; i pomozi nam proti ognjenim strijelama neprijatelja, i rasvijetli nebeskom milosti: koji živiš i kraljuješ s istim Jedinorogjenim Sinom svojim, i s Duhom Svetim, Bog: po sve vijeke vijekâ. *R)* Amen.

Za tim blagosivlja pet grumenâ tamjana, što se imaju staviti na uskrsnu svijeću, govoreći naprosto ovu Molitvu:

Neka se izlije molimo, svemogući Bože, na tamjan ovaj obilati tvoj blago†slov: i ovaj noćni sjaj, nevidljivi preporoditelju, užeži; da ne samo posvetilište, što je noćas prineseno, prosine otajstvenom primjesom svjetlosti tvoje; nego na kojem mu drago mjestu bude štogod doneseno od otajstva ovog posvećenja, odagnavši zlobu vražje prijevare, da bude prebivati krjepost tvoga veličanstva. Po Krstu Gospodu našemu. *R)* Amen.

Dok Misnik blagosivlja grumenje tamjana, Akolit uzme blagoslovljenoga ugljevlja i stavi u kadionik; a kad svrši gore rečenu molitvu, Misnik stavi iz lagjice tamjana u kadionik, te ga blagosivlja po običaju; za tim rečeno grumenje tamjana i oganj oškropi tri put blagoslovljenom vodom, govoreći: Oškropi me, Gospode . . . *bez pjevanja i bez Psalma, i tri puta okadi tamjanom.*

Megjutim se ugase sve svijeće po Crkvi, da se poslije užegu blagoslovljenim ognjem. Tada Gjakon u dalmatici bijele boje uzme trstiku sa trima svijećama navrh nje usagjenim u obliku trokuta. Prvi ide kadioničar sa Akolitom, koji nosi pet grumena tamjana; slijedi Podgjakon s Križem, pa Kler po redu; za tim Gjakon s trstikom, a za njim Misnik. Kad Gjakon ugje u Crkvu, prigne trstiku, a Akolit, koji nosi svje-

ćicu užeženu na novom ognju, užeže jednu od onih triju svijeća na trokutu. Gjakon podignuvši trstiku poklekne, (a tako isto i svi s njime osim Podgiakona, koji nosi Križ): te sam pjeva:

Svijetlo Krstovo.

Svi odgovore: Bogu hvala.

Kad dogju posred Crkve, užeže se druga svijeća na trstici. I opet pokleknu svi, a Gjakon zapjeva višim glasom:

Svijetlo Krstovo.

Svi odgovore: Bogu hvala.

Treći put pred oltarom užeže se treća svijeća na trstici i opet svi pokleknu, a Gjakon zapjeva još višim glasom:

Svijetlo Krstovo.

Svi odgovore: Bogu hvala.

Za tim Misnik ide na Oltar na stranu Epistole, a Gjakon dade trstiku jednomu Akolitu: uzme knjigu, pita u Misnika blagoslov, kao za Evangjelje, a Misnik govori: Gospod bio u srcu tvome, i na ustima tvojim, da dostojno i prikladno navijestiš njegovo vazmeno proslavljenje. U Ime Oca i Sina † i Duha Svetoga. Amen.

Za tim Gjakon ide na propovijedaonicu, stavi na nju knjigu i okadi. S desne Gjakona stoje Podgjakon s Križem i kadioničar: s lijeve dva Akolita, onaj, koji drži trstiku, i drugi, koji drži pet grumena blagoslovljenoga tamjana, koji se

ima zataknuti u uskrsnu svijeću. Tada svi ustanu i stoje na nogama, kao preko Evangjelja, a Gjakon pjeva:

Nek se jur raduje nebesko mnoštvo Angjelâ: nek se raduju božanstvena otajstva: i radi pobjede tolikoga Kralja, trublja nek zvekne spasonosna. Nek se veseli i zemlja obasjana tolikim blijeskom: i sjajem vječnoga Kralja rasvijetljena, nek osjeti, da se je digao s nje mrak svega svijeta. Nek se veseli i mati Crkva, blijeskom tolikoga svijetla urešena: i veselim poklicima narodâ nek ovaj dvor odjekne. Radi čega i vi ovdje prisutna, braćo predraga, na tako divni sjaj ovog svetog svijetla skupa sa mnom, molim, milosrgje svemogućega Boga zavapite. Da onaj, koji se udostoja, ne po mojim zaslugama, primiti me u broj Crkovnjaka, prosvijetlivši me svojim svijetlom, učini, da ja hvalu ove Svijeće dovršim. Po Gospodu našemu Isukrstu, Sinu njegovu, koji s njime živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog:

Po sve vijeke vijekâ.
R) Amen.
V) Gospod s vama.
R) I s duhom tvojim.
V) Uzgor srca.
R) Imamo k Gospodu.
V) Hvale podajmo Gospodu Bogu našemu.
R) Dostojno i pravedno je.

U istinu dostojno i pravedno je, nevidljivoga Boga Oca svemogućega, i Sina njegova jedinorogjenoga, Gospoda našega Isukrsta, svim zanosom srca i pameti, i službom glasa slaviti. Koji je za nas vječnom Ocu dug isplatio: i staroga grijeha zadužnicu svetom Krvlju izbrisao. Ovo bo su vazmeni blagdani, u koje se onaj pravi Jaganjac ubija, čigovom se krvlju pragovi vjernikâ posvećuju. Ovo je ona noć, u koju si jednom učinio, da oci naši, sinovi Izraelovi, izvedeni iz Egipta, preko Crvenoga mora kao po suhu pregju. Ovo je dakle noć, što tmine grijeha rasvjetom stupa raščini. Ovo je noć, koja danas po svemu svijetu one, koji vjeruju u Krsta, odijeljene od svjetovnih opačina, i od mraka grijeha, povraća milosti, pridružuje svetosti. Ovo je noć, u koju rastrgnuvši okove smrti, Krst iz groba slavodobitnik uzagje. Jer nam ništa ne bi koristilo roditi se, da nijesmo bili otkupljeni. O divne prema nama tvoga milosrgja priklonosti! O neprocjenjiva zanosa ljubavi: da slugu otkupiš, Sina si predao! O zaista potrebita grijeha Adamova, koji je Krstovom smrću izbrisan! O sretne krivice, koja bi dostojna imati takoga i tolikog Otkupitelja! O u istinu blažene noći, koja jedina bi dostojna, da dozna vrijeme i čas, u koji Krst iz groba uskrsnu! Ovo je noć, o kojoj je pisano: I noć kakono dan rasvijetlit će se: I noć mi je rasvjeta u raskošama mojim. Ove

dakle noći posvećenje odgoni opačine, krivice pere: i povraća nevinost palima, a žalosnima veselje. Odgoni mržnje, sklad napravlja, i pregiblje carstva.

Ovdje Gjakon zadjene pet grumena blagoslovljenoga tamjana u uskrsnu Svijeću, na način Križa, ovim redom:

1
4 2 5
3

U milosti dakle ove noći, primi sveti Oče, ovoga tamjana večernje posvetilište: što ti u ovom svečanom prinosu Svijeće, preko rukû tvojih službenika od rada pčelinjega presveta poklanja Crkva. Ali već doznasmo pohvalu ovoga stupa, što ga na čast Božju žarki oganj užiže.

Ovdje Gjakon užeže uskrsnu Svijeću jednom od triju svijeća postavljenih na trstici.

Koji, i ako je razdijeljen na dijelove, ne osjeća ipak štetu uzajmljenog svijetla. Jer se uzdrži rastopljenim voskom, što ga za sastav ove dragocjene Svijeće, pčela matica izvede.

Ovdje se užegu kandila.

O u istinu blažena noć, koja ogoli Egipćane, obogati Židove! Noć, u kojoj se nebesko sa zemaljskim, božansko s ljudskim združuje. Molimo dakle tebe, Gospode: da Svijeća ova posvećena na čast Imena tvoga, ustraje bez prekida, za uništenje mraka noći ove. I primljena na ugodni miris,

višnjim se svijetnjacima pomiješa. Plamene njezine jutarnja danica našla! Ona, velim, danica, koja ne zna zapada. Ona, koja povrativši se iz podzemlja, ljudskome rodu vedra prosinu. Molimo dakle tebe, Gospode: da se dostojiš nas sluge tvoje, sve Crkovnjake, i prebogoljubni puk: skupa sa preblaženim Papom našim *N*... i Biskupom našim *N*... podarivši mirna vremena, za ovog vazmenog veselja, svegjernom zaštitom vladati, upravljati, i sačuvati. Po istome Gospodu našemu Isukrstu, Sinu tvomu; Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog: po sve vijeke vijekâ. Amen.

Kad svrši blagoslov uskrsne Svijeće, Gjakon odloživši bijelo ruho, uzme ljubičasto, te ide k Misniku: koji odloži plašt, uzme manipul i planitu ljubičaste boje. Nakon toga čitaju se Proročanstva, bez naslova, niti se pri svrsi odgovara: Bogu hvala. *Misnik ih čita izpod glasa na Oltaru sa strane Epistole. Pri svrsi Proročanstvâ govore se Molitve, kako je niže naznačeno.*

PROROČANSTVO PRVO

Post. 1. i 2.

U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bijaše pusta i prazna, i tmine bijahu nad bezdanom: i duh Božji lebdijaše nad vodama. I reče Bog: Neka bude svjetlost! I bi svjetlost. I vidje Bog svjetlost, da je dobra: i rastavi

svjetlost od tminâ. I nazva svjetlost Dan, a tmine Noć: i bi veče, i jutro, dan prvi. I opet reče Bog: Neka bude svod posred vodâ: i neka rastavlja vode od vodâ. I načini Bog svod i rastavi vode, koje bijahu pod svodom od onih, koje bijahu nad svodom. I bi tako. I svod nazva Bog Nebo: i bi veče, i jutro, dan drugi. Po tom reče Bog: Neka se saberu vode, što su pod nebom na jedno mjesto i neka se pokaže suho. I bi tako. I suho nazva Bog Zemlja, a skup vodâ nazva more. I vidje Bog, da je dobro. I reče: Neka nikne iz zemlje zelena trava, koja nosi sjeme, i drvo rodno, koje ragja plod po vrsti svojoj, u kojemu je sjeme njegovo na zemlji. I bi tako. I iznese zemlja zelenu travu, koja nosi sjeme po vrsti svojoj, i drvo, koje ragja plod, a svako sjeme po vrsti svojoj. I vidje Bog, da je dobro. I bi veče, i jutro, dan treći. Opet reče Bog: Neka budu svjetlila na svodu nebeskomu, da dijele dan i noć, i da budu znaci vremenima, danima, i godinama: i neka svijetle na svodu nebeskomu i obasjavaju zemlju. I bi tako. I načini Bog dva svjetlila velika: svjetlilo veće, da upravlja danom; i svjetlilo manje, da upravlja noću; i zvijezde. I postavi ih na svodu nebeskomu, da obasjavaju zemlju, i da upravljaju danom i noću, i da dijele svjetlost od tminâ. I vidje Bog, da je dobro. I bi veče, i jutro, dan četvrti. Još reče Bog: Neka proiz-

vedu vode živo, što gmiže, i letušte vrh zemlje pod svodom nebeskim. I stvori Bog ribe velike i svako biće, što živi i što se miče, što ih proizvedoše vode po vrstama njihovim, i sve letušte po vrsti svojoj. I vidje Bog, da je dobro. I blagoslovi ih govoreći: Rastite i množite se i napunite vode morske; i ptice neka se množe na zemlji. I bi jutro, i veče, dan peti. Reče takogjer Bog: neka proizvede zemlja bića živa po vrsti njihovoj: stoku i životinje, što gmižu, i zvijeri zemaljske po vrstama njihovim. I bi tako. I stvori Bog zvijeri zemaljske po vrstama njihovim, i stoku i sve što gmiže po zemlji po vrsti njihovoj. I vidje Bog, da je dobro i reče: Načinimo čovjeka na sliku i priliku svoju: da bude gospodar nad ribama morskim, i pticama nebeskim, i zvijerima i nad svom zemljom, i nad svim, što gmiže: što se miče po zemlji. I stvori Bog čovjeka na sliku svoju: na sliku Božju stvori ga, muško i žensko stvori ih. I blagoslovi ih Bog, i reče: Rastite i množite se i napunite zemlju i podložite ju sebi, i budite gospodari nad ribama morskim i nad pticama nebeskim i nad svim životinjama, što se miču po zemlji. I reče Bog: Evo vam dadoh sve bilje, što nosi sjeme na zemlji, i sva stabla, koja imadu u sebi sjeme po vrsti svojoj, da budu za hranu vama i svim životinjama zemaljskim, i svim pticama nebeskim i svemu, što se miče po zemlji i u čemu

ima daha i života, da imadu što jesti. I bi tako. I vidje Bog sve, što bješe stvorio, i bijaše dobro. I bi veče, i jutro, dan šesti. Tako se dakle dovrši nebo i zemlja i sav ures njihov. I svrši Bog sedmi dan djelo svoje, koje bješe učinio, i počinu sedmi dan od svega djela, koje učini.

Kad svrši, Svećenik govori:

Pomolimo se!

Gjakon: **Prignimo koljena.** *Podgj.:* **Ustanite.**

Molitva.

Bože, koji si čudesno stvorio čovjeka, a još čudesnije otkupio: podaj nam, molimo, da se razborom pameti održimo proti nasladama grijeha, e da zaslužimo doprijeti do vječne radosti. Po Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duhu Svetoga Bog: po sve vijeke vijekâ. *R)* **Amen.**

PROROČANSTVO DRUGO.

Post. 5. 6. 7. i 8.

A Noje, kad mu bi pet stotina godina, rodi Sema, Kama i Jafeta. I kad se ljudi počeše množiti na zemlji, i narodiše kćeri, videći sinovi Božji kćeri ljudske, da su lijepe, uzeše sebi za žene od svih, koje bjehu izabrali. I reče Bog: Ne će duh moj prebivati u čovjeku do vijeka, jer je pût; i bit će dani njegovi sto i dvadeset godina. A bijaše

divova u one dane na zemlji. Jer pošto se sastadoše sinovi Božji sa kćerima ljudskim i ove rodiše: to su silni ljudi na glasu od vijeka. A videći Bog, da je zloća ljudska velika na zemlji, i da je sve mišljenje srca njihova u svako vrijeme sklono na zlo, pokaja se, što je stvorio čovjeka na zemlji. I dirnut usred srca žalošću: Istrijebit ću, reče, čovjeka, koga sam stvorio, sa lica zemaljskoga, od čovjeka sve do životinjâ, od živa što gmiže, sve do ptica nebeskih: jer se kajem, što sam ih učinio: A Noje nagje milost pred Gospodom: A ovo su doživljaji Nojevi: Noje bi čovjek pravedan i savršen u naraštajima svojim, i življaše po volji Božjoj. I rodi tri sina: Sema, Kama i Jafeta. A zemlja se pokvari pred Bogom i napuni se bezakonja. A kad vidje Bog, da se je zemlja pokvarila (jer svaka pût bješe se izopačila na zemlji), reče Noju: Kraj svakoj pûti dogje preda me: jer je zemlja od njih napunjena bezakonja, i ja ću ih satrti sa zemljom. Načini sebi korablju od tesanoga drveta, u korablji načini pregrade, i sa smolom namaži iznutra i zdvora. I učini je ovako: Trista lakata neka bude korablja duga, a pedeset lakata široka, a trideset lakata visoka. Prozor načini na korablji, i lakat mu odmjeri visine: a vrata udari korablji sa strane i načini u njoj pȍd donji, pa drugi i treći pȍd. Evo, ja ću pustiti potop na zemlju, da pogubim svaku pût, u kojoj ima duh životni pod

nebom. Što je god na zemlji, sve će izginuti. A s tobom ću učiniti zavjet svoj: i ući ćeš u korablju ti i sinovi tvoji, žena tvoja i žene sinova tvojih s tobom. I od svih životinja od svake vrsti uzmi po dvoje u korablju: muško i žensko, da ostanu s tobom u životu. Od ptica po vrsti njihovoj, i od stoke po vrsti njezinoj, i od svega, što gmiže po zemlji, po vrsti njegovoj: od svega po dvoje neka ugje s tobom, da ostanu u životu. Uzmi dakle sobom svake hrane, koja se može jesti, i unesi kod sebe: da bude i tebi i njima za hranu. I učini Noje sve, što mu bješe zapovjedio Bog. A bijaše mu šest stotina godina, kad vode potopa poplaviše zemlju. Provriješe sva vrela velikoga bezdana, i otvoriše se sve ustave nebeske: i udari dažd na zemlju za četrdeset dana, i četrdeset noći. I upravo toga dana ugje u korablju Noje, i Sem, i Kam, i Jafet, sinovi njegovi, žena njegova, i tri žene sinova njegovih s njima; oni i sve životinje po vrsti svojoj, i sva stoka po vrsti svojoj, i sve što se miče po zemlji, i sve letušte po vrsti svojoj. A korablja se dizaše vrhu vodâ. I vode navališe silno na zemlju, i pokriše sve visoke gore pod cijelim nebom. Petnaest lakata bješe voda iznad gorâ, koje bješe pokrila. I izgibe svaka pût, što se micaše po zemlji, pticâ, stoke, zvijeri, i svih puzavaca, što gmižu po zemlji. A osta samo Noje, i koji bjehu s njim u korablji. I stajaše

voda povrh zemlje sto i pedeset dana. A spomenuvši se Bog Noja i sviju zvijeri i sve stoke, što bješe s njim u korablji, posla vjetar na zemlju, i spadoše vode. I zatvoriše se izvori bezdana i ustave nebeske, i dažd s neba prestade. I voda otjecaše sa zemlje talasajući se tamo i amo, i poče opadati nakon sto i pedeset dana. A kad progje četrdeset dana, otvorivši Noje prozor na korablji, koji bješe napravio, pusti gavrana, koji odleti, i ne povrati se, dok ne presahnu voda na zemlji. A pusti i golubicu poslije njega, da vidi, je li već opala voda sa lica zemaljskoga; a ova ne našavši, gdje bi stala nogom svojom, povrati se k njemu u korablju; jer još bješe voda po svoj zemlji: i pruži ruku i uhvativši je, unese ju u korablju. I počekavši još sedam dana, opet ispusti golubicu iz korablje. A ona se vrati k njemu pred večer, noseći u kljunu svome grančicu masline zelenoga lišća. Tako Noje pozna, da je opala voda sa zemlje. Ali ipak počeka još sedam dana, pa pusti golubicu, koja se više ne povrati k njemu. A Bog progovori Noju, veleći: Izidi iz korablje ti, i žena tvoja, sinovi tvoji i žene sinova tvojih s tobom. Sve životinje, što su s tobom od svake vrsti, letušte, zvijeri, i svi puzavci, što gmižu po zemlji, izvedi sa sobom, i razidite se po zemlji; rastite i množite se na njoj. I tako izide Noje i sinovi njegovi, žena njegova, i žene sinova njegovih s njime.

A i sve zvijeri, stoka, i svi puzavci, što gmižu po zemlji, po vrsti svojoj, izidoše iz korablje. A Noje sagradi žrtvenik Gospodu, i uzevši od svekolike čiste stoke i od svih ptica čistih, prinese na žrtveniku žrtve. I omirisa Gospod miris ugodni.

Pomolimo se!

Gjakon: **Prignimo koljena.** *Podgj.:* **Ustanite.**

Bože, nepromjenljiva kreposti i vječna svjetlosti: pogledaj milostivo na divno otajstvo cijele Crkve svoje; i djelo ljudskoga spasenja djelovanjem vječne odredbe mirnije proizvedi: neka cijeli svijet osjeti i vidi, da se oboreno diže, ostarjelo obnavlja, i da se vraća sve na cjelovitost po onome, od koga primi početak: Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu: Koji s tobom živi i kraljuje . . .

PROROČANSTVO TREĆE

Post. 22.

U dni one: prokuša Bog Abrahama i reče mu: Abrahame, Abrahame! A on odgovori: Evo me! Reče mu: Uzmi Izaka, sina svoga jedinca, koga ljubiš, pa idi u zemlju vidjenja: i ondje ga prinesi za žrtvu na jednoj od gorâ, koju ću ti pokazati. Tada Abraham ustavši obnoć, osamari oslića svoga: i uze sa sobom dva momka i Izaka sina svojega. Pa kad nacijepa drva za žrtvu, pogje k mjestu, koje mu bijaše Bog odredio. A trećega dana, podigavši oči, ugleda mjesto izdaleka: i reče momcima svojim: Počekajte ovdje s oslićem: a ja i dijete idemo

žurno onamo, i pošto se poklonimo, vratit ćemo se k vama. Tada uze drva za žrtvu i naprti na Izaka sina svoga, a on nošaše u rukama oganj i nož. I kad oni dvojica igjahu zajedno, reče Izak ocu svome: Oče moj! A on odgovori: Što ćeš, sinko? Evo, reče, ognja i drva, a gdje je žrtva? I reče Abraham: Bog će providjeti sebi žrtvu, sine moj. Igjahu dakle zajedno; i dogjoše na mjesto, koje mu bješe Bog pokazao; ondje sagradi žrtvenik, i na nj naloži drva; i svezavši Izaka sina svoga, postavi ga na žrtvenik povrh naslage drva. I pruživši ruku zgrabi nož, da zakolje sina svoga. I gle! angjeo Gospodnji zavika s neba govoreći: Abrahame, Abrahame! A on odgovori: Evo me! Reče mu: Ne pružaj ruke svoje na dijete, ništa mu ne učini: sad sam spoznao, da se bojiš Boga, i da nijesi poštedio jedinca sina svoga mene radi. Tad Abraham podiže oči svoje, i ugleda iza sebe ovna, zapletena rogovima megju trnjem, pa ga uze, i prikaza za žrtvu mjesto sina. I nazove ono mjesto: Gospod vidi. Zato se sve do danas govori: Na gori „Gospod vidi". A angjeo Gospodnji zovnu Abrahama drugi put s neba, govoreći: Zakleh se samim sobom, veli Gospod; jer si to učinio, i nijesi poštedio sina svoga jedinorogjenca mene radi; blagoslovit ću te, i umnožit ću potomstvo tvoje kao zvijezde na nebu, i kao pijesak, što je na obali morskoj; tvoje će potomstvo zadobiti vrata ne-

prijateljâ svojih, i u tvojem potomstvu bit će blagoslovljeni svi narodi zemlje, jer si poslušao glas moj. Povrati se Abraham k momcima svojim, i otidoše zajedno put Bersabeje, i nastani se ondje.

Pomolimo se!

Gjakon: **Prignimo koljena.** *Podgj.:* **Ustanite.**

Bože, višnji Oče vjernika, koji po svemu svijetu, razlivši milost posinovljenja, množiš sinove svoga obećanja: i kako si se zakleo, činiš vazmenim otajstvom Abrahama, slugu svojega, ocem sviju naroda: daj puku svome, da dostojno ugje u milost tvoga zvanja. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO ČETVRTO

Izl. 14. i 15.

U dni one: Bi u stražu jutrenju i gle! pogledavši Gospod na tabore egipatske iz stupa od ognja i oblaka, porazi vojsku njihovu: i izvrne točkove kolâ, te padahu u dubinu. Rekoše dakle Egipćani: Bježmo od Izraela, jer se Gospod bori za njih protiv nas. I reče Gospod Mojsiju: Pruži ruku svoju na more, da se vrate vode na Egipćane, na kola i na konjanike njihove. I kad Mojsije pruži ruku svoju na more, vrati se more u cik zore u prvašnje mjesto; a kad Egipćani stadoše bježati, stiže ih voda i Gospod ih zamiješa usred valova. I povrati se voda i pokri kola i konjanike sve vojske Faraunove, koji iduć u potjeru bjehu zašli

u more: ni cigli jedan od njih ne osta. A sinovi Izraelovi prijegjoše posred suha mora, i voda im bijaše kao zid s desna i s lijeva: i izbavi Gospod u onaj dan Izraela iz ruke egipatske. I vidješe Egipćane mrtve na obali morskoj, i ruku veliku, koju bješe Gospod podigao na njih, i poboja se puk Gospoda, i vjerovaše Gospodu, i Mojsiju, sluzi njegovu. Tada zapjeva Mojsije i sinovi Izraelovi ovu pjesmu Gospodu, i rekoše:

Trakt. Izl. 15. **Pjevajmo Gospodu, jer se slavno proslavi, konja i konjanika baci u more: pomoćnik i zaštitnik: on me je spasio.**

V) **Ovo je Bog moj i častit ću ga; Bog oca mojega i uzvisivat ću ga.**

V) **Gospod, koji satire ratove: Gospod je ime njemu.**

Pomolimo se!

Gjakon: **Prignimo koljena.** *Podgj.:* **Ustanite.**

Bože, čija davna čudesa i u našim danima osjećamo da sjaju, dok, što si jednomu narodu, da ga izbaviš od egipatskog progonstva, uradio mogućom svojom desnicom, to isto činiš vodom preporoda na spasenje narodâ: podaj, da potpunost cijeloga svijeta prijegje na Abrahamove sinove i na izraelsko dostojanstvo. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO PETO

Iz. 54. i 55.

Ovo je našljedstvo sluga Gospodnjih i pravda njihova kod mene, veli Gospod. O vi svi, koji ste žedni, dogjite na vodu: i koji nemate

srebra, hitite, kupujte i jedite; dogjite, kupujte bez srebra i bez ikakve razmjene vina i mlijeka. Zašto trošite svoje srebro u ono, što nije kruh, i trud svoj u ono, što ne siti? Slušajte me pozorno: jedite, što je dobro, i duša će se vaša nasladiti u pretilini. Prignite uho svoje i dogjite k meni: poslušajte i živjet će duša vaša, i sklopit ću s vama zavjet vječni, milosti Davidove vjerne. Evo dadoh ga za svjedoka pucima, za vogju i učitelja narodima. Evo zvat ćeš narod, kojega nijesi poznavao: i narodi, koji te ne poznavaše, hrlit će k tebi radi Gospoda Boga tvojega i Svetoga Izraelova, jer te je proslavio. Tražite Gospoda, dok se može naći; prizivajte ga, dok je blizu. Neka bezbožnik ostavi put svoj, i čovjek opaki misli svoje, i neka se vrati ka Gospodu, i smilovat će mu se: i k Bogu našemu: jer prašta mnogo. Jer misli moje nijesu misli vaše, niti putovi vaši, putovi moji, veli Gospod. Nego koliko su nebesa viša od zemlje, toliko su putovi moji viši od putova vaših, i misli moje od misli vaših. I kako pada dažd i snijeg s neba i više se onamo ne vraća, nego natapa zemlju i napaja ju, i čini je, da plodi, i da daje sjemena sijaču, i kruha onome, koji jede: tako će biti riječ moja, koja izigje iz ustâ mojih; ne će se vratiti k meni prazna, nego će učiniti što god hoću i srećno će svršiti, na što je pošljem, veli Gospod svemogući.

Pomolimo se!

Gjakon: **Prignimo koljena.** *Podgj.:* **Ustanite.**

Svemogući vječni Bože, uzmnoži na čast Imena svoga, što si vjeri otaca obećao: i sinove obećanja raširi svetim posinovljenjem; i što prijašnji sveti ne posumnjaše, da će biti, Crkva tvoja neka spozna, da se je jur većim dijelom ispunilo. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO ŠESTO

Baruk 3.

Čuj, Izraele, zapovijedi života; poslušaj, da upoznaš razboritost. Koji je uzrok, Izraele, da si u zemlji neprijateljskoj? Ostario si u tugjoj zemlji, oskvrnjuješ se s mrtvacima, pribrojen si onima, koji slaze u grob. Ostavio si izvor mudrosti. Jer da budeš hodio po putu Božjemu, živio bi za stalno u svegjernom miru. Uči se, gdje je razboritost, gdje je krepost, gdje je razum: da istodobno upoznaš, gdje je dugovječnost života i hrana, gdje je očinja svjetlost i mir. Ko je našao njezino boravište, i ko je ušao u njezina skrovišta? Gdje su knezovi narodâ i oni, koji gospoduju nad živinama zemaljskim? Gdje su oni, koji se igraju sa pticama nebeskim, koji sabiru srebro i zlato, u koje se ljudi uzdaju, i nema svrhe tečevini njihovoj? Koji srebro kuju, i mnogo se brinu, i nema svrhe djelima njihovim? Uništeni su, sagjoše u grob, a drugi na njihovo mjesto ustadoše. Mlagji vidješe svjetlost i stanuju na zem-

lji, ali ne poznaju puta nauke, niti razumiju staza njezinih, niti je poprimiše sinovi njihovi, daleko je od njih; nije se za nju čulo u zemlji kananejskoj, niti su je vidjeli u Temanu. A i sinovi Agarini, koji traže razboritost zemaljsku, trgovci iz Mere i Temana, i pričaoci, i istraživaoci razboritosti i razumnosti; ali puta mudrosti ne poznaju, niti spominju staza njezinih. O Izraele, kako je velik dom Božji, i prostrano mjesto prebivanja njegova! Velik je, i nema mu kraja: uzvišen i neizmjeran. Ondje bijahu oni divovi na glasu, koji bijahu u početku, velika stasa, vješti ratu. Nije ove odabrao Gospod niti nagjoše put nauke, s toga izginuše. I jer ne imagjahu mudrosti, izginuše sa svoje bezumnosti. Ko je uzašao na nebo, te ju uzeo, i doveo je iz oblaka? Ko je prebrodio more, te ju našao, i donio ju radije nego probrano zlato? Nema ga, ko bi znao pute njezine, ni ko bi istražio staze njezine. Samo onaj, koji sve znade, poznaje ju, i nalazi ju razborom svojim; onaj, koji je utvrdio zemlju u vječnosti, i napunio ju životinjama četveronožnim; koji šalje svjetlost i ide: zove je, i sluša ga s trepetom. A zvijezde daju svjetlost s mjesta svojega i raduju se; pozvane odgovaraju: evo nas! i svijetle pred Stvoriteljem svojim s veseljem. Ovo je Bog naš, i nema drugoga prema njemu. On pozna sve putove nauke, u kojoj poduči Jakova, slugu svojega, i Izraela ljubimca svoga. Po tom se pokaza na zemlji i opći s ljudima.

Pomolimo se!

Gjakon: **Prignimo koljena.** *Podgj.:* **Ustanite.**

Bože, koji crkvu svoju svegj uzmnažaš pozivanjem narodâ: udijeli milostivo; da one, koje vodom krštenja pereš, neprestanom zaštitom čuvaš. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO SEDMO

Ezek. 37.

U dni one: Dogje nada me ruka Gospodnja, i izvede me u duhu Gospodnjem: i postavi me posred polja, koje bijaše puno kosti. I provede me po njima u naokolo: a bijaše ih veoma mnogo po polju, i bijahu veoma suhe. I reče mi: Sine čovječji, što misliš, hoće li oživjeti kosti ove? A ja rekoh: Gospode Bože, ti znaš. I reče mi: Prorokuj nad tim kostima, i reci im: Kosti suhe, čujte riječ Gospodnju. Ovo veli Gospod Bog kostima ovim: Evo opet ću uvesti u vas duh i živjet ćete. I dat ću na vas žile, i činit ću, da na vama uzraste meso, i navući ću na vas kožu: i dat ću vam duh, te ćete živjeti, i poznat ćete, da sam ja Gospod. I prorokovah, kako mi bješe naredio: i kad stadoh prorokovati, nasta šum, i gle! gibanje: i kosti se primakoše kostima, svaka k zglobu svome. I pogledah, i gle! po njima izidoše žile i meso, i ozgo na njima navuče se koža, ali duha ne bješe u njimâ. I reče mi: Prorokuj duhu, prorokuj, sine čovječji, i reci duhu: Ovo veli Gospod Bog: Od četiri vjetra

dogji, duše, i duni na pobijene ove, da oživu. I prorokovah, kako mi bješe naredio; i ugje u njih duh, te oživješe, i stadoše na noge svoje, vojska veoma velika. I reče mi: Sine čovječji: sve ove kosti, dom su Izraelov; oni govore: Usahnule su kosti naše, propala je nada naša, izginusmo. Za to prorokuj i reci im: Ovo veli Gospod Bog: Evo, ja ću otvoriti grobove vaše, i izvesti ću vas iz grobova vaših, puče moj; i uvesti ću vas u zemlju Izraelsku. I poznat ćete, da sam ja Gospod, kad otvorim grobove vaše, i izvedem vas iz grobova vaših, puče moj: I kad udahnem duh svoj u vas, oživjet ćete i učinit ću, da počinete u zemlji svojoj, veli Gospod svemogući.

Pomolimo se!

Gjakon: **Prignimo koljena.** *Podgj.:* **Ustanite.**

Bože, koji nas učiš knjigama obaju zavjeta, da svetkujemo vazmeno otajstvo: daj nam, da shvatimo tvoje milosrgje, èda od primanja darova sadašnjih bude tvrdo očekivanje došastih. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO OSMO

Iz. 4.

Uzet će sedam žena jednoga čovjeka u onaj dan, govoreći: Svoj ćemo kruh jesti, i u svoje ćemo se haljine odijevati: samo, da se zovemo tvojim imenom, skini sramotu s nas. U onaj dan bit će klica Gospodnja u slavi i časti, i plod zemaljski bit će uzvišen, a veliko

veselje onima, koji budu spašeni od Izraela. I bit će: Svaki, koji ostane u Sionu, i ko još bude u Jeruzolimu, svet će se zvati, svaki, koji je zapisan megju živima u Jeruzolimu. Kad Gospod opere nečistoću kćeri sionskih, i očisti krv iz sredine Jeruzolima u duhu suda i u duhu žara. I Gospod će stvoriti na svakom mjestu gore Sionske, i gdje bude prizvan, oblak obdan, a dim i sjaj ognjenoga plamena obnoć: jer je obrana njegova nad svakom slavom. On će biti kao šator, da zaklanja danju od žege, i da bude utočište i zaklon od vihra i dažda.

Trakt. **Iz. 5. Ljubljeni moj ima vinograd sa strane, na plodnome mjestu.**

V) **I ogradi ga megjom i opaše jamom: i nasadi vinograd Sorek, i sazida kulu usred njega.**

V) **I tijesak udube u njemu: jer vinograd Gospoda Sabaot, dom je Izraelov.**

Pomolimo se!

Gjakon: **Prignimo koljena.** *Podgj.:* **Ustanite.**

Bože, koji si u svim sinovima Crkve svoje očitovao, glasom svetih proroka, da si ti na svakom mjestu svojega gospodstva sijač dobroga sjemena, i gojitelj probranih mladika: udijeli narodima tvojim, koji se u tebi nazivlju imenom vinograda i sijanicâ, da istrijebivši pustošne drače, i trnje, postanu plodni dostojnim rodom. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO DEVETO

Izl. 12.

Udni one: Reče Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj: Ovaj mjesec da vam je početak mjesecima: da vam je prvi mjesec u

godini. Kažite svemu zboru sinova Izraelovih i recite im: Desetoga dana ovoga mjeseca svaki neka uzme jagnje za obitelj i za dom svoj. Ako li je pak čeljadi manje, nego li je dosta, da se pojede jagnje, neka uzme k sebi susjeda svojega, koji je uz kuću njegovu po broju duša, koji je dostatan, da se pojede jagnje. A jagnje neka bude bez mane, muško, od godine. Po ovome propisu uzet ćete i kozlića. I čuvajte ga sve do četrnaestoga dana ovoga mjeseca; tada neka ga zakolje sve mnoštvo sinova Izraelovih pred večer. I neka uzmu od krvi njegove i oškrope oba dovratka i gornji prag od kuća, u kojima će ga jesti. I neka jedu meso one noći pečeno na ognju i prijesni kruh sa gorkim zeljem. Ne jedite od njega ništa sirovo, niti kuhano u vodi, nego samo na ognju pečeno: glavu s nogama njegovim i s drobom pojedite. I neka ništa ne ostane od njega do jutra. Ako li bi što ostalo, spalite na ognju. A jedite ga ovako: Bokove svoje pripašite i obuću imajte na nogama, držeći štap u ruci, i jedite hitro: jer je Faze (to jest prolazak) Gospodnji.

Pomolimo se!

Gjakon: **Prignimo koljena.** *Podgj.:* **Ustanite.**

Svemogući vječni Bože, koji si divan u razdjeljivanju sviju djela svojih: neka razume tvoji otkupljenici, da što je u početku svijet bio stvoren, nije bilo izvrsnije djelo, od ovog, što se je na svrsi vijekova žrtvovao naš Vazam Krst: Koji s tobom . . .

PROROČANSTVO DESETO

Jona 3.

U dni one: dogje riječ Gospodnja Joni proroku drugi put, govoreći: Ustani i idi u Ninivu, grad veliki, i propovijedaj u njemu ono, što ti ja govorim. I ustade Jona, i pogje u Ninivu po riječi Gospodnjoj. A Niniva bijaše grad veliki, tri dana hoda. I Jona poče ići po gradu jedan dan vičući, i govoreći: Još četrdeset dana, i Niniva će se prosjesti. I povjerovaše Ninivljani Bogu: i oglasiše post, i obukoše se u kostrijet od najvećega do najmanjega. I dopre riječ do kralja Ninivskoga: i sagje sa svojega prijestolja, i skine sa sebe svoje odijelo, i obuče se u kostrijet, i sjede u pepeo. I glasnik kraljev i knezova njegovih vikaše po Ninivi govoreći: Ljudi, i životinje, i volovi, i ovce, da ne okuse ništa: ni da pasu ni da piju vode. Neka se pokriju kostrijeti, ljudi, i životinje, i neka prizivlju Gospoda jako, neka se odvrati čovjek od svoga zla puta, i od bezakonja, koje im je u rukama. Ko zna, da se ne umilostivi Bog, i oprosti i popusti od žestokog gnjeva svojega, te ne izginemo? I vidje Bog djela njihova, da se odvratiše od zla puta svojega: i smilova se puku svome, Gospod Bog naš.

Pomolimo se!

Gjakon: **Prignimo koljena.** *Podgj.:* **Ustanite.**

Bože, koji si različne narode sjedinio u ispovijedanju Tvojega imena; daj nam, i htjeti, i moći, što zapovijedaš; eda u puku

na vječnost pozvanu, jedna bude vjera u mišljenju i bogoljubnost u djelovanju. Po Gospodu....

PROROČANSTVO JEDANAESTO

Ponovlj. zakon (Deut.) 31.

U dni one: napisa Mojsije pjesmu i nauči sinove Izraelove. I zapovjedi Gospod Jozui, sinu Nunovu, i reče: Ohrabri se i budi junak: ti bo ćeš uvesti sinove Izraelove u zemlju, koju sam obećao, i ja ću biti s tobom. Pošto dakle napisa Mojsije riječi zakona ovoga u knjigu, i svrši: zapovjedi Levitima, koji nošahu korablju zavjeta Gospodnjega, govoreći: Uzmite ovu knjigu, i stavite ju uz korablju zavjeta Gospoda Boga vašega: da bude ondje svjedočanstvo protiv tebe. Jer ja znadem prkos tvoj i preveliku tvoju tvrdoglavost. Još za mene živa, i dok igjah s vama, vazda ste prkosili Gospodu: koliko većma, kad umrem? Skupite k meni sve starije po plemenima svojim, i naučitelje, da im kažem, te oni čuju ove riječi, i da prizovem na njih nebo i zemlju. Znadem bo, da ćete poslije moje smrti opako živjeti, i da ćete brzo saći s puta, što sam vam ga naznačio: i zadesit će vas nevolje u najposljednje doba, kad stanete zlo činiti pred licem Gospodnjim, srdeći ga djelima ruku svojih. Govorio je dakle Mojsije, a slušao je vaskoliki zbor Izraelski, riječi pjesme ove, i sve do kraja svrši.

Trakt. Pon. zak. 32. Slušajte nebesa, što ću govoriti: i zemlja neka čuje riječi iz usta mojih.

V) Neka se očekuje kao kiša besjeda moja: i neka padnu kao rosa riječi moje.

V) Kao dažd na travu i kao snijeg na sijeno: jer ću ime Gospodnje prizvati.

V) Veličajte Boga našega: Boga, čigova su djela istinita, i svi putovi njegovi pravedni.

V) Boga vjernoga, u komu nema nepravde: pravedna i sveta Gospoda.

Pomolimo se!

Gjakon: **Prignimo koljena.** *Podgj.:* **Ustanite.**

Bože, uzvišenosti poniznih, i jakosti pravednih, koji si po svetom sluzi svojemu Mojsiju hotio tako naučiti puk svoj pjevanjem svete pjesme tvoje, da ono ponavljanje zakona bude i nama na vladanje, probudi u svim opravdanim narodima mogućstvo svoje; i daj radost, ublaživši strah, eda se tvojim otpuštenjem izbrišu grijesi sviju, te što je bilo oglašeno za osvetu, okrene se na spasenje. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO DVANAESTO

Dan. 3.

U dni one: Nabukodonosor kralj načini zlatan kip šestdeset lakata visok, a šest lakata širok, i namjesti ga u polju Duri, države babilonske. I tako Nabukodonosor kralj posla da saberu satrape, upravitelje, i suce, vojvode, i nadstojnike, i načelnike, i sve poglavice pokrajina, da se sakupe na posvećenje kipa, što ga bješe podigao Nabukodonosor kralj. Tada se

sabraše satrapi, upravitelji, i suci, vojvode, i nadstojnici, i velikaši, koji bijahu u vlasti, i svi poglavice pokrajina, da budu na okupu prigodom posvećenja kipa, što ga bijaše podigao Nabukodonosor kralj. I stajahu pred kipom, što bješe postavio Nabukodonosor kralj, a glasnik vikaše iza svega glasa: Vama se govori, narodima, plemenima i jezicima: U onaj čas, kad čujete glas trublje i svirale i kitare, gusala i psaltira i dipala, i svake vrsti glazbila, padnite ničice i poklonite se zlatnome kipu, što ga je postavio Nabukodonosor kralj. A ako ko ne bi pao ničice i poklonio se, ončas će biti bačen u peć ognja gorućega. Iza toga dakle netom čuše svi narodi glas trublje, svirale, i kitare, gusala, i psaltira, i dipala, i svake vrsti glazbila, padoše ničice svi narodi, plemena i jezici, i pokloniše se zlatnome kipu, što ga bješe postavio Nabukodonosor kralj. A odmah u taj čas pristupiše ljudi Kaldejci i optužiše Židove, govoreći Nabukodonosoru kralju: Kralju, da si živ do vijeka! Ti si kralju dao zapovijed, da svaki čovjek, koji čuje glas trublje, svirale i kitare, gusala i psaltira i dipala, i svake vrsti glazbila, padne ničice i da se pokloni kipu zlatnome; ako li ko ne bi pao ničice i poklonio se, neka se baci u peć ognja gorućega. A eto ima ljudi Židova, koje si postavio nad poslovima države babilonske, Sidrak, Misak, i Abdenago: ovi ljudi, kralju, prezreše

tvoju zapovijed; bogove tvoje ne štuju, i kipu zlatnome, što si ga podigao, ne klanjaju se. Tada Nabukodonosor u gnjevu i ljutini zapovjedi, da se dovedu Sidrak, Misak, i Abdenago, koji odmah bješe dovedeni pred kralja. I progovarajući Nabukodonosor kralj, reče im: Je li istina, Sidrače, Misače, i Abdenago, da bogove moje ne štujete, i kipu zlatnome, što sam ga postavio, ne klanjate se? Sada dakle jeste li spravni, u koji god čas čujete glas trublje, svirale, kitare, gusala i psaltira i dipala, i svake vrste glazbila, da padnete ničice i da se poklonite kipu, koji sam načinio: jer ako se ne poklonite, istoga časa bit ćete bačeni u peć ognja gorućega: i koji je bog, koji će vas izbaviti iz ruku mojih? Odgovarajući Sidrak, Misak i Abdenago, rekoše kralju Nabukodonosoru: Ne treba, da ti mi nato odgovorimo. Jer evo Bog naš, koga štujemo, može nas izbaviti iz peći ognja gorućega, i od ruku tvojih, o kralju, osloboditi. Ako li to ne bude htio, opet znaj, kralju, da bogove tvoje ne štujemo, i da se kipu zlatnome, što si ga podigao, ne klanjamo. Tada Nabukodonosor plane gnjevom, i lice mu se izobliči na Sidraka, Misaka i Abdenaga, te zapovjedi, da se peć užari sedam puta žešće, nego što bješe običaj užariti je. I naredi najjačim ljudima u svojoj vojsci, da svežu noge Sidraku, Misaku i Abdenagu, i da ih bace u peć ognja gorućega. I odmah sve-

zaše one ljude, i u odjeći njihovoj, s kapama, s obućom i s haljinama baciše posred peći ognja gorućega; jer zapovijed kraljeva bješe hitna, a peć bijaše veoma užarena. Ali plamen ognjeni usmrti one ljude, koji bijahu bacili Sidraka, Misaka i Abdenaga. A ova tri čovjeka, to jest Sidrak, Misak i Abdenago, padoše svezani usred peći ognja gorućega. I šetahu se posred plamena hvaleći Boga i blagosivljajući Gospoda.

Ne govori se Prignimo koljena, *nego samo:*

Pomolimo se!

Svemogući vječni Bože, jedino ufanje svijeta, koji si razglašenjem tvojih proroka očitovao otajstva sadašnjih vremena: uzmnoži utažen želje puka svoga; jer se ni u jednom vjerniku ne pomaljaju klice bilo koje kreposti, ako ne samo po tvome nadahnuću. Po Gospodu....

Kad ovo svrši, ako u crkvi ima Kladenac krštenja, Svećenik, koji ima blagosloviti Kladenac, uzme ljubičasti plašt, te ide sa podvorbom do Kladenca. Naprijed ide Križ, sa svijetnjacima, i užeženom blagoslovljenom uskrsnom svijećom. Megjutim se pjeva:

Trakt, Ps. 41: Kako čezne jelen za izvorima vodâ: tako čezne duša moja za tobom, Bože.

V) Žegja duša moja Boga živoga: kad ću doći, i pokazati se pred licem Božjim?

V) Suze su mi postale kruh danju i noću, kad mi govore svaki dan: Gdje je Bog tvoj?

Po tom Svećenik, prije nego počne blagosivljati Kladenac, govori ovu Molitvu kraj Kladenca:

V) Gospod s vama. *R)* I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, pogledaj milostivo na bogoljubnost puka, koji se preporagja, koji kako jelen traži kladenac tvojih vodâ: i dopusti milostivo: da žegja iste vjere, otajstvom krštenja posveti dušu i tijelo. Po Gospodu.... *R)* Amen.

Za tim počne blagosivljati Kladenac, govoreći:

V) Gospod s vama. *R)* I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, budi pri otajstvima svoga velikoga smilovanja, budi pri svetotajstvima: i za okrijepljenje novih pukâ, koje ti poragja Kladenac krštenja, pošalji duh posinovljenja; da, što se ima izvršiti našom poniznom službom, napuni se djelovanjem kreposti tvoje. Po Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu: Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog:

Podižući glas na način Prefacija, nastavlja sklopljenih rukû:

V) Po sve vijeke vijekâ.

R) Amen.

V) Gospod s vama.
R) I s duhom tvojim.
V) Uzgor srca.
R) Imamo k Gospodu.
V) Hvale podajmo Gospodu Bogu našemu.
R) Dostojno i pravedno je.

U istinu dostojno i pravedno je, razložno i spasonosno, da mi tebi vazda i svuda hvale podavamo, Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože. Koji nevidljivom moći, svetotajstvâ svojih čudesni učinak činiš: I premda smo mi nedostojni, da vršimo tako velika otajstva: Ti ipak ne uskraćujući darove svoje milosti, uši svoga smilovanja i na naše molbe priklanjaš. Bože, čiji Duh u samome zametku svijeta lebdijaše nad vodama: da već tada narav vode primi u se krepost posvećenja. Bože, koji opravši vodom zločinstva grješnoga svijeta, predočio si sliku preporogjenja u istoj poplavici potopa: da po otajstvu jednoga te istoga početa, bude i svrha opačinama, i izvor krepostima. Pogledaj, Gospode, na Crkvu svoju, i uzmnoži u njoj preporogjaje svoje, koji izlijevom obilate milosti svoje veseliš grad svoj: i kladenac krštenja otvaraš po svemu krugu zemaljskome, da se narodi obnove: da po zapovijedi veličanstva tvoga, primi Jedinorogjenoga tvoga milost od Duha Svetoga.

Ovdje Svećenik pruženom rukom razdijeli vodu na način Križa i ruku odmah otare ubrusom, govoreći:

Da on otajstvenom primjesom svoga božanstva oplodi ovu vodu pripravljenu za preporogjenje ljudi: eda začevši posvećenje, iz neoskvrnjene utrobe božanstvenoga kladenca, izagje nebeski porod, preporogjen na novo stvorenje: I koje ili spol u tijelu, ili dob u vremenu razlikuje, sve neka ih milost mati porodi u jedno djetinjstvo. Daleko dakle odavle neka odstupi, po tvojoj zapovijedi, Gospode, svaki duh nečisti: daleko neka stoji sva zloba gjavolske himbe. Neka ne bude na ovom mjestu nikakve primjese protivne sile: da ne oblijeta zasjedajući: da se ne uvuče krijući se: da ne otruje oskvrnjujući. — *Dotakne se rukom vode.* — Neka bude ovo sveto i nevino stvorenje prosto od svakoga neprijateljskog nasrtaja, i očišćeno odstranjenjem svake zloće. Neka bude kladenac živi; voda, koja preporagja; val, koji čisti: da svi, koji se imaju oprati u ovoj spasonosnoj kupelji, djelujući u njima Duh Sveti, postignu milost potpunog očišćenja.

Čini tri križa nad Kladencom, govoreći:

Zato blagosivljam tebe, stvorenje vode, Bogom † živim, Bogom † pravim, Bogom † svetim: Bogom, koji te u početku riječju rastavi od suha: čiji duh nad tobom lebdijaše.

Ovdje rukom dijeli vodu, i izlije malo na četiri strane svijeta, govoreći:

Koji učini, da protečeš iz vrela rajskoga, i naredi, da u četiri rijeke natopiš cijelu zemlju. Koji podavši ti sladost učini u pustinji, da od gorke postaneš pitka, i žednomu puku, da iz stijene provreš. Blago † sivljam te Isukrstom Sinom njegovim jedinim, Gospodom našim: koji te u Kani Galilejskoj divnim čudom, svojom moći pretvori u vino. Koji je nogama po tebi hodio: i od Ivana na Jordanu u tebi kršten bio. Koji učini, da ti potečeš zajedno s krvlju iz boka njegova: i svojim učenicima naredi, da, koji vjeruju, u tebi budu kršteni, govoreći: Idite, učite sve narode, krsteći ih u ime Oca, i Sina, i Duha Svetoga.

Mijenja glas, i nastavlja glasom Štenja.

Nama, koji izvršujemo ove tvoje naredbe, ti Bože svemogući, milostiv u pomoć priteci: ti dobrostiv nadahni.

Hakne tri puta u vodu na način križa, govoreći:

Ti ovu prostu vodu ustima svojim blagoslovi, da osim naravnog očišćenja, što može dati u pranju tijela, bude kreposna i za očišćenje pameti.

Ovdje Svećenik spusti malo uskrsnu Svijeću u vodu; i preuzimljući glas Prefacija, govori:

Neka sagje u ovu punoću kladenca krepost Duha Svetoga.

Za tim izvadivši uskrsnu Svijeću iz vode, opet ju dublje uroni, ponavljajući nešto višim glasom: **Neka sagje.** *Za tim opet izvadi uskrsnu Svijeću iz vode, te ju uroni treći put sve do dna, ponavljajući još višim glasom:* **Neka sagje.**

Za tim dahnuvši tri puta u vodu po ovom znaku Ψ *proslijedi:*

I neka cijelo bivstvo ove vode oplodi djelovanjem preporagjanja.

Ovdje se izvadi uskrsna Svijeća iz vode i nastavlja se:

Ovdje neka se brišu mrlje svih grijeha: ovdje narav na sliku tvoju stvorena, i na čast početka svoga preuregjena, neka se očisti od svih starih nečistoća: da svaki čovjek unišavši u ovo svetotajstvo preporogjenja, preporodi se na novo djetinjstvo prave nevinosti.

Nastavak govori čitajući:

Po Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu: Koji ima doći suditi žive, i mrtve, i svijet ognjem. *R)* Amen.

Za tim okolo stojeći Svećenici poškrope puk ovom blagoslovljenom vodom. Megjutim jedan od crkvenih podvornikâ zagrabi kakovim sudom iste vode za škropljenje po kućama i drugim mjestima.

Dovršivši ovo, Svećenik, koji blagosivlja Kladenac, ulije u vodu ulja Katekumenskoga, na način križa, govoreći jasnim glasom:

Neka se posveti i oplodi ovaj kladenac uljem spasenja za one, koji se preporode po njemu, na život vječni. *R)* Amen.

Za tim ulije Krizme na način kako gore, govoreći:

Ulijevanje Krizme Gospoda našega Isukrsta, i Duha Svetoga Utješitelja, neka bude u ime svetoga Trojstva. *R)* Amen.

Po tom uzme obje posudice Ulja svetoga, i Krizme, i od jednog i drugog skupa ulijevajući na način križa, govori:

Smiješanje Krizme posvećenja, i ulja pomazanja, i vode krštenja, neka bude ujedno, u ime O†ca i Si†na i Duha † Svetoga. *R)* Amen.

Tada miješa rukom Ulje s vodom po svemu Kladencu. Ako ima ko za krštenje, neka ga krsti po običaju. Za tim, kada se Svećenici i podvorba vraćaju k Oltaru, dva pjevača pjevaju Litanije, a Kor to isto skupa ponavlja, kako je niže naznačeno.

Gdje pak nema Kladenca krštenja, kad svrši zadnje Proročanstvo sa Molitvom, Misnik skine planitu, te se sa Podvorbom prostre ničice pred Oltarom: a drugi svi kleče. Dva pjevača posred Kora pjevaju Litanije, a Kor to isto skupa ponavlja. Kad se dogje na Grješnici, Tebe molimo, *Misnik i podvorba ustanu, i pogju u sakristiju, gdje se obuku u misno ruho bijele boje: a megjutim se užegu svijeće na Oltaru. Pri svrsi Litanija pjeva se svečano* Kyrie eleison *i ponavlja, kao što je običaj na Misi.*

Gospode, pomiluj.
Krste, pomiluj.
Gospode, pomiluj.
Krste, čuj nas.
Krste, usliši nas.
Oče nebeski Bože, smiluj nam se.
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se.
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se.
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se.
Sveta Marijo, moli za nas.
Sveta Bogorodice, moli.
Sveta Djevo Djevica, moli.
Sveti Mihajle, moli.
Sveti Gabrijele, moli.
Sveti Rafaele, moli.
Svi sveti Angjeli i Arhangjeli, molite za nas.
Svi sveti redovi blaženih Duhova, molite.
Sveti Ivane Krstitelju, moli.
Sveti Josipe, moli.
Svi sveti Patrijarsi i Proroci, molite.
Sveti Petre, moli.
Sveti Pavle, moli.
Sveti Andrija, moli.
Sveti Ivane, moli.
Svi sveti Apostoli i Evangjeliste, molite.
Svi sveti Učenici Gospodnji, molite.
Sveti Stjepane, moli.
Sveti Lovrijenče, moli.
Sveti Vincencije, moli.
Svi sveti Mučenici, molite.
Sveti Silvestre, moli.
Sveti Grgure, moli.
Sveti Augustine, moli.
Svi sveti Biskupi i Ispovjednici, molite.
Svi sveti Naučitelji, molite.
Sveti Antune, moli.
Sveti Benedikte, moli.
Sveti Dominiče, moli.
Sveti Franjo, moli.
Svi sveti Svećenici i Levite, molite.
Svi sveti Redovnici i Pustinjaci, molite.
Sveta Marija Magdalena, moli.
Sveta Agneza, moli.
Sveta Cecilija, moli.
Sveta Agata, moli.
Sveta Anastazija, moli.
Sve svete Djevice i Udovice, molite.
Svi Sveci i Svetice Božje, utječite se za nas.
Milostiv budi, oprosti nam, Gospode.
Milostiv budi, usliši nas, Gospode.
Od svakoga zla, oslobodi nas, Gospode.
Od svakoga grijeha, oslobodi.

Od smrti vječne, oslobodi.
Po otajstvu svetoga upućenja svoga, oslobodi.
Po došašću svojem, oslobodi.
Po porogjenju svojem, oslobodi.
Po krštenju, i svetom postu svojem, oslobodi.
Po križu i muci svojoj, oslobodi.
Po smrti i pokopanju svojem, oslobodi.
Po svetom uskrsnuću svojem, oslobodi.
Po čudesnom uzašašću svojem, oslobodi.
Po dolasku Duha Svetoga *Utješitelja, oslobodi.*
Na dan sudnji, oslobodi.
Grješnici, tebe molimo, usliši nas.
Da nam prostiš, tebe molimo usliši nas.
Da Crkvu svoju svetu upravljati i uzdržati dostojiš se, tebe molimo.
Da poglavicu apostolskoga i sve crkvene redove u svetoj vjeri uzdržati dostojiš se, tebe molimo.
Da neprijatelje svete Crkve poniziti dostojiš se, tebe molimo.
Da kraljevima i poglavicama kršćanskim mir i pravu slogu darovati dostojiš se, tebe molimo.
Da nas iste u svojoj svetoj službi pokrijepiti i uzdržati dostojiš se, tebe molimo.
Da svim dobročincima našim vječna dobra odvratiš, tebe molimo.
Da plod zemlji dati i uzdržati dostojiš se, tebe molimo.
Da svim vjernim mrtvima pokoj vječni darovati dostojiš se, tebe molimo.
Da nas uslišiti dostojiš se, *tebe molimo.*
Jaganjče Božji, koji dižeš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospode.
Jaganjče Božji, koji dižeš grijehe svijeta, usliši nas, Gospode.
Jaganjče Božji, koji dižeš grijehe svijeta, smiluj se nama.
Krste, čuj nas.
Krste, usliši nas.

Ovdje pjevači započnu svečano:

Kyrie, eleison (Gospode, pomiluj) *tri puta.*

Christe, eleison (Krste, pomiluj) *tri puta.*

Kyrie, eleison (Gospode, pomiluj) *tri puta.*

Megjutim Svećenik sa podvorbom u bijelom ruhu pristupa k Oltaru: i rekavši Psalam: Judica me, Deus, *sa* Gloria Patri, *govori Ispovijed, po običaju; za tim uzlazeći, cjeliva Oltar, kadi po običaju, a kad Kor dovrši* Kyrie, eleison, *zapjeva svečano:*

Gloria in excelsis Deo
(Slava u višnjih Bogu).

i zvona zazvone.

NA MISI

Štenje knjige blaženoga Pavla Apostola Kološanima.

Gl. 3.

Braćo! Ako ste uskrsnusli s Krstom, tražite ono što je gori, gdje je Krst sjedeći ob desnu Božju; osjećajte ono što je gori, a ne što je na zemlji. Jer umrijeste, i vaš je život sakriven s Krstom u Bogu. Kad se pojavi Krst, život vaš, tad ćete se i vi pojaviti s njime u slavi.

Kad svrši Epistola, Misnik započne:

Aleluja!

I ispjeva tri puta podižući svakog puta glas, a Kor svaki put ponavlja istim glasom.

Za tim Kor proslijedi:

Ps. 117. Slavite Gospoda, jer je dobar, jer je do vijeka milosrgje njegovo.

Ps. 116. Hvalite Gospoda svi narodi: hvalite ga svi puci.

Jer se je utvrdilo nad nama milosrgje njegovo: i istina Gospodnja ostaje do vijeka.

Na Evangjelje ne nose se svijeće, nego samo tamjan; pita se blagoslov, i ostalo se obavlja po običaju.

† Slijedi sveto Evangjelje po Mateju.

Gl. 28.

A u večer subote, na osvit prvoga dana po suboti, dogje Marija Magdalena, i druga Marija, da vide grob. I gle! nastade potres zemlje velik. Jer Angjeo Gospodnji sigje s neba: i pristupivši odvali kamen, i sjegjaše na njemu. A bijaše lice njegovo kao munja, i odijelo njegovo kao snijeg. I od straha pred njim uzdrhtaše stražari, i postadoše kao mrtvi. A odgovarajući Angjeo, reče ženama: Nemojte se vi bojati; znam bo, da tražite Isusa, koji je bio na križ propet; nema ga ovdje, jer je uskrsnuo, kako je rekao. Dogjite i vidite mjesto, gdje bijaše položen Gospod. I odmah pogjite, i kažite učenicima njegovim, da je uskrsnuo; i eto poći će pred vama u Galileju; ondje ćete ga vidjeti. Evo vam rekoh unaprijed.

Poslije Pričesti Misnikove, u Koru se pjeva Večernja: Ant. Aleluja, Aleluja, Aleluja.

Psalam 116.

Hvalite Gospoda svi narodi: * hvalite ga svi puci.

Jer se je utvrdilo nad nama milosrgje njegovo: * i istina Gospodnja ostaje do vijeka.

Slava Ocu, i Sinu, * i Duhu Svetomu.

Kako bijaše u početku, i sada, i vazda, * i u vijeke vijekâ. Amen.

Ant. Aleluja, Aleluja, Aleluja.

Kapitul, Pjesan i Vers. ne govore se, nego odmah Misnik (Celebrans) zapjeva Antifonu za Veliča.

Ant. A u večer subote.

A Kor nastavlja: Na osvit prvoga dana po suboti: dogje Marija Magdalena, i druga Marija, da vide grob, Aleluja.

Za tim se pjeva Veliča, *i kadi se Oltar, kao i drugda na Večernji.*

Pjesan bl. Dj. Marije.

Luka, gl. 1.

Veliča * duša moja Gospoda.

I obradova se duh moj * u Bogu spasu mojemu.

Što pogleda na poniznost službenice svoje: * jer evo! od sad će me blaženom zvati svi naraštaji.

Jer mi učini velike stvari onaj, koji je moguć, * i čije je ime sveto.

I milosrgje njegovo od koljena do koljena * onim, koji ga se boje.

Učini silna djela mišicom svojom: * raspršì ohole u misli srca njihova.

Zbaci mogućnike s prijestolja, * i podiže ponizne.

Gladne napuni dobara: * a bogate otpusti prazne.

Primi Izraela slugu svojega, * spomenuvši se milosrgja svojega.

Kao što je govorio ocima našim, * Abrahamu, i potomstvu njegovu do vijeka.

Slava Ocu, i Sinu, * i Duhu Svetomu.

Kako bijaše u početku, sada, i vazda, * i u vijeke vijekâ. Amen.

Ponavlja se Ant. A u večer subote, na osvit prvoga dana po suboti: dogje Marija Magdalena, i druga Marija, da vide grob, Aleluja.

Pošto se ponovila Antifona, Misnik govori Molitvu kako u Misalu:

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Duh nam, Gospode, svoje ljubavi ulij, da one, koje si vazmenim svetotajstvima nasitio, učiniš svojom milošću složne. Po Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu: Koji s tobom živi i kraljuje, u jedinstvu Duha Svetoga Bog: Po sve vijeke vijekâ.

R) Amen.

Za tim Gjakon okrenut prema puku, pjeva:

Ite missa est, Alleluja, Alleluja.

Kor odgovara:

Deo gratias, Alleluja, Alleluja.

to jest

Bogu hvala, Aleluja, Aleluja.

